

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:
ப்ரபந்நஜநாக்ரேஸரரான
ஸ்ரீ அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆசார்ய ஹ்ருதயம்.

இதற்கு
விஸதவாக்கிகாமணியான
ஸ்ரீ மணவாளமா முனிகள்
அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநம்.

இவை
ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணத்தைப் ப்ரதிபத தாத்தபர்ய
விஸேஷார்த்த ஸஹிதமாக அச்சிட்டுவரும்
திருநீர்மலை, அழகர்திருமலை மாடஊஷி
ஸ்ரீ. உ. ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசார்யரால்
. அநேகதாளபத்ர ஸ்ரீ கோஸங்களைக்கொண்டு
யதாமதி பரிசோதிக்கப்பட்டு
ப்ரதிபதம், அநம்பதம், ப்ரமாணத்தீரட்டு
இவைகளுடன்

சென்னை:
கலாரத்நாகரம் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஆழ்வார் திருவவதாராதி ௫௦௦௮ பராபரேஸ்வர சதுர்வலி.
இதன்விலை ரூ. 2-8-0.

1906.

Registered Copy-right.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநமஃ

ஸ்ரீ அழகியமணவாளப் பெருமாள்நாயனார் வைபவம்.

ஆழ்வார் திருவவதாரமென்னலரம்படியான வைபவத்தையுடைய நம்பிள்ளை ஒருநாள் நித்யகாலக்ஷேபாதிகளை நிறைவேற்றி மத்யாஹ்நத்தில் தனியாக வெழுந்தருளியிருக்க, தம் திருவடிகளி லாஸ்ரயித்திருக்கும் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளைக்குத் திருத்தாயாரான அம்மியென்பவள், திருவடிகளில் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க, நம்பிள்ளையு மவளைக் கடாக்கித்து உம்முடைய க்ருஹயோகக்ஷேமங்க ளென்னென்றுகேட்டருள, அம்மியு மதைக்கேட்டு யானென்னென்று விண்ணப்பம் செய்வேன், யான்பெற்றபிள்ளை யொருபேயாயிருக்கிறதேயென்ன? நம்பிள்ளையும்தென்? என்றுகேட்டருள, தேவரீர் அப்பிள்ளைக்கொரு பெண்ணை விவாஹம் செய்வித்ததே அந்தப்பெண் பெரியவளானாள். ஆகையால் அப்பிள்ளையை இப்பெண்பிள்ளையோடு ஸஹஸ்யந கல்யாணம்செய்து இசைவிக்க, உட்புகுந்த வுடனேபிள்ளை, உடம்பெல்லாம் புழுக்க நீர் சொறிய விம்மி விம்மி முறையிட்டழுதுநிற்க, இதேதுபிள்ளாய்! என்று கேட்டேன், அம்மா! இதொரு ஆகிற பாம்பாயிருந்தது பயப்பட்டேன், இன்னு மப்படியே யிருக்கிறதென்ன, இதுவுமொரு புதுமையோ என்று பெண்ணை அப்பாலே போகவிட்டேன், பிறகு சிலநாள் கழித்தபின்பும் சேரவிட்டேன் பின்னு மப்படியே யாச்சுதென்று வ்யாகுலப்பட, நம்பிள்ளையும் சிரித்தருளி அதனாலுமக்கென்னென? அம்மியு மிதைக்கேட்டு, போரநொந்து இப்படி யருளிச்செய்யலாமோ? பெண்வாழவேண்டாவோ? குல்மழியலாமோவென்று திருவடிகளில் விழுந்து ஸோகிக்க, நம்பிள்ளையு முகந்து அம்மி! எழுந்திரும் நீர்சோகிக்க வேண்டா? மனாட்டிப்பெண் ருதுஸ்நாநம்செய்து போகிறபோது இவ்வழி யழைத்துவாருமென் றருளிச்செய்துவிட, அவளுமப்படியே செய்ய, திருவோலகத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் நம்பிள்ளையு மப்போது அப்பெண்ணைக் கிட்ட வழைத்தருளி தமக்கிஷ்ட தெய்வமான பெரிய பெருமாள் திருநாமம் சாற்றவேணுமென்று தமதுள்ளே நினைப்பிட்டு அவள்வயிற்றைத் தமது திருக்கைகளால் ஸ்பரிசித்து ஸத்புத்ரனைப் பெற்றிடுவாயென்று அதுக்ரஹம்செய்துவிட்டு, அன்றையதினம் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையை யழைத்தருளி, உம்முடைய பயமும் தீர்ந்

தது, விஹிதவைராக்யத்திற் கொருகுறைவும்வாராது, ஆகையால், லோகமர்யாதைக்கு நாம் சொன்னதற்காக இன்றிராத்திரி கூடியிருமென்ன, அப்படியே கூடியிருந்தவளவில் ஆச்சியும் கர்ப்பம்தரித்து “ததஸ்சத்வாதஸோ மாஸே” என்கிறபடியே, பன்னிரண்டாவது மாதத்தில் கலியுகம் சகசுள குரோதனஸ்ர ஐப்பசியில் திருவோணத்தில் பிள்ளை திருவவதரிக்க, அவருக்கு பத்துநாளும் கடந்த இரண்டாநாள் நாமகரணத்தில் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையும் தம்முடைய வாசார்யநிஷ்டைக் கருணமாகக் குமாரருக்கு பிள்ளைலோகாசார்யொன்று தம்முடைய வாசார்யரான பிள்ளையினுடைய திருநாமத்தைச்சாத்தி வளர்த்துவர, பன்னிரண்டுதிங்களும் பாங்காகக்கழிந்தவாறே அப்தபூர்த்தி மஹோத்ஸவத்துக்கு பெருமானேஸேவிப்பிக்க திருப்பல்லக்கிலே பிள்ளையை யெழுந்தருளப்பண்ணிவித்துக்கொண்டு மங்களவாத்யங்களோடு நம் பிள்ளை தம்மனோரதம் பூர்த்தியாகாமையால் இன்னமொரு குமாரர் திருவவதரிக்க அநுக்ரஹம் செய்துகொண்டு அநேகம் பெரியோர்களுடன் ஸந்திதிசென்று பெரியபெருமானே ஸேவித்துநிற்க, நம்பெருமானும் போர உகந்தருளி தீர்த்தம் ஸுடகோபன் சந்தநம் திருமாலை ப்ரஸாதங்களும் பட்டுச்சிற்றாடையும் ப்ரஸாதித்தருளி அர்ச்சகமுகேந நம்பிள்ளையைக் கூவியருளி உம்மைப்போலே யொருபிள்ளையைக் கொடுத்தீரே இனிநம்மைப்போலே யொருபிள்ளை கொடுமென்று நியமிக்க “நாயன்றே நாயன்றே” என்று ஓமறைய, அப்படியே வடமகுலத்தில் முடிம்பைக்குடியில் ஸ்ரீவத்ஸகோத்ரஜராய் திருவரங்கம்பெரியகோயிலைக் குடியிருப்பாக உடையரான வடகுத் திருவீதிப்பிள்ளைக்குப் பத்நியான ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரிடத்தில் மார்கழிமாதம் அவிட்ட நக்ஷத்ரத்தில் இரண்டாவது குமாரராக திருவவதரித்தருளினார். அவருக்கு நம்பிள்ளை யெழுந்தருளி தமது திருவுள்ளப்படி அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் என்று பெரியபெருமானுடைய திருநாமத்தை சாத்தியருளினார். இப்படிப்பட்ட பெருமையையுடையவருடைய திருவருளினாலே அவதரித்து திவ்யாவதார விசேஷமாயிருந்துள்ள அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனா ரதிமேதாவியாய், தன்பிதாவான வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையிடத்தில் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும் நித்யாநுஸந்தாநங்களையும் பெற்று பரமாசார்யரான நம்பிள்ளையிடத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யம், ஸ்ருதப்ரகாசிகை, ரஹஸ்யங்கள், ரஹஸ்யவ்யாக்யாநங்கள் முதலான ஸகலார்த்தங்களையுமறிந்து திருவாய்மொழி முதலிய திவ்யப்ரபந்தங்களைத் தமது திருத்தமையனாரான பிள்ளை லோகாசாரியர் ப்ரஸாதித்தருளப்

பெற்று ஸ்ரீரங்கராஜனாத் திருவாராதனமாயடைந்து ஆசார்யஹ்ருதயம் திருப்பாவைக்கு ஆரூயிரப்படி வ்யாக்யாநம், திருவந்தாதிக்கு வ்யாக்யாநம், கண்ணிதுண்சிறுத்தாம்புக்கு வ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்து ரஹஸ்யம்முதலான க்ரந்தங்களையுமிட்டருளி லோகத்தை வாழ்வித்து அதிவிரக்தராய், நைஷ்டிகப்பிரம்ஹசரியத்துடன் உத்தமாஸ்ரமஸ்வீகாரம் செய்தருளி சிலகால மெழுந்தருளியிருந்து அப்படியே திருத்தமையனருக்கு முன்னமே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இவர்திருவடிகளிலாஸ்ரயித்தவர் கிடாம்பி, திருமலைநாயனார், கூரகூலோத்தமதாஸர்.

இவரிட்டருளின க்ரந்தங்களுள் ஆசார்யஹ்ருதயம் திருவவதரித்ததற்கோரேற்றமுண்டிறே. அதெங்ஙனே யென்னில்? ஒருநாள் நம்பெருமானுடைய புறப்பாட்டிலே தூப்பில்பிள்ளைக்கும் அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனருக்கும் ஸ்ரீவசனபூஷணக்கிரந்த விஷயமாக சில விவாதமுண்டாக அப்போது அழகியமணவாளப் பெருமாள்நாயனார் பெருமாள் எழுந்தருளுகிற நான்குவீதியிலும் வீதி ஒன்றுக்கொருபிரகரணமாக ஆசார்யஹ்ருதயம் என்கிற கிரந்தத்தை நான்கு பிரகரணமாக உபன்னியஸித்தருள, அப்போது பெருமாள்சாத்திக் கொண்டிருந்த திருமலைகளில் பிரகரணத்துக்கொருமாலையாக நான்குபிரகரணத்துக்கும் நான்குமாலையாகத் தானே கழன்றுவிழ நம்பெருமானும் அப்போது அம்மலைகளை அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனருக்கு வீதி ஒவ்வொன்றிலும் சாத்தியருளி அவருபந்யஸித்த ஆசார்ய ஹ்ருதயமென்கிற திவ்வியகிரந்தத்தை மிகவும் திருவுள்ளமுகந்தங்கீகரித்தருளினார். இதைக்கண்டதூப்பில்பிள்ளையும் போரவுகந்து,

“**ஸ்ரீமந்நாயகே நம: ||**

ரஹஸ்யம்நாயகே நம: ||

த்ராவிடாம்நாயஹ்ருதயம்குருபர்வக்ரமாகதம்

ரம்யஜாமாத்ருதேவேநதர்சிதம்க்ருஷ்ணஸ-குதுநா

என்று இத்தனியனை அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார் விஷயமாக அருளிச்செய்தாரிறே. இப்படி பகவத்பாகவத திருவுள்ளத்திற்கு அத்யந்தமிசைந்த தென்றிந்த கிரந்தமென்ப தாயிற்று.

இவருடைய வைபவம் இன்னும் இப்படி யநேகமாயிருக்க அவையிங்கெழுதா தொழிந்தது கிரந்த விஸ்தாரபயத்தாலே. முக்கியமானவைகளை யீண்டு சுருக்கி வரைதலானேன்.

அறிவிப்பு.

இப்போது விலைக்கு ஸித்தமாகவிருக்கும் புஸ்தகங்கள்.

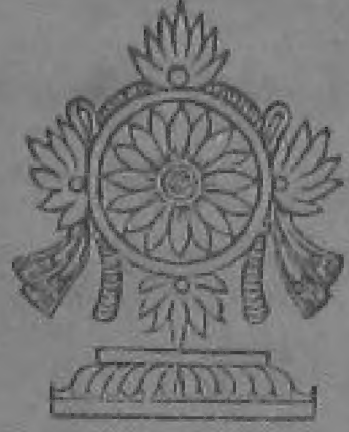
				விலை. தபாற்கூலி.					
ப்ரதிபத தாத்தரிய விசேஷார்த்தஸஹித ஸந்தர	}	7	0	0	0	10	0		
காண்டம்									
ஷெ பாலகாண்டம்		10	0	0	0	10	0		
ப்ரதிபத தாத்தரியஸகித ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ ஸ்தோத்ர	}	1	0	0	0	2	0		
பாடம்									
ஸ்ரீவால்மீகிசரித்திரம்		0	1	3	0	0	6		
ஆசார்யஹ்ருதயவியாக்யானம்		2	8	0	0	8	0		

தி. மா. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியர்,

நெ. 104 - பவழக்காரத்தெரு, முத்தியால்பேட்டை,

சென்னை.

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமஃ

ஆசாரிய ஸ்ருதயம்.

த நிய ன் க ள்.

அவ்யஸ்யஸ்துர குபிரகஸ்துரஹிதம் ।

ஸ்ரீகிருஷ்ணாயம் வஸ்து ஜகத்குருவராதுஜம் ॥

ஆசார்யஸ்வாந்தவக்தாரமபிராமவராபிதம் ।

ஸ்ரீக்ருஷ்ணதநயம் வந்தே ஜகத்குருவராதுஜம்॥

மணவாளரவணைப்பள்ளியில்பவர்க்கெவ்வுயிரும்

குணபோகமென்றுகுருகைக்கதிபனுரைத்ததுய்ய

உணர்பாவிநுட்பொருளென்றுமறியாவுலகறிய

மணவாளன்மாறன்மநமுரைத்தான்வண்முடிம்பைவந்தே.

மாதவத்தேதான்மாறன்மநம்கூறும்மணவாளன்

தேவதவத்தித்தாய்மறையோரானபெற்றார்—நீதியின

லாங்கவர்தாள்சேர்பெற்றாராய்மணவாளமுனிப்

பூங்கமலத்தாள்கள்நெஞ்சேபோற்று.

பெரிய ஜிப்பர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஆசாரியஹ்ருதய வ்யாக்யாநத்தின்

அவதாரிகை.

ஸ்ரீயம் பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன், நிரதிஸ்யாநந்த மயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, நித்ய நிர்மலஜ்ஞாநாதிகுணகராய் ஸ்வச் சந்தா துவ்ருத்திஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவிர்த்திபேதரான நித்யஸஞ்ஜிகளாலே, அநவரதபரிசர்யமாணசரண நளிநனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க, லீலா விபூதியிலுள்ளார், அவர்களோபாதி, தன்னை யநுபவிக்க ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இழந்துகிடக்கிறபடியைக்கண்டு, அதிவ்யாகுலனாய், இவர்களை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கையி லுண்டான (க) நஸையாலே, (உ) “अविद्वान् अविज्ञानेन सर्वज्ञः प्रपन्नः सर्वज्ञः सर्वज्ञः सर्वज्ञः” “அசிதவிஸேஷிதாந் ப்ரளயஸீமநி ஸஃஸரதஃ கரணகளேபரைர்க் கடயிதும் தயமாநமநாஃ” என்கிறபடியே, கரணகளேபர விநுராய், அசிதவிஸேஷிதராய், அத ஏவ போகமோக்ஷ ஸஞ்ஜராய், கிடக்கிற தஸையிலே, தயமாந மநாவாய்க்கொண்டு, ஸ்வசரணகமல ஸமாஸ்ரயணோபகரணமான கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்து ஜ்ஞாநவிகாஸத்தையும் ப்ரவீர்த்தி நிவ்ருத்தி ஸக்தியையுமுண்டாக்கி, இந்த ஜ்ஞாநகாரியமான த்யாஜ்யோபாதேய விவேகபரிகரமாக (ங) “मां प्रपन्नं सर्वज्ञं सर्वज्ञं सर्वज्ञं सर्वज्ञं” “மாம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோ ததாதி” என்கிறபடியே, வேதப்ரதாநத்தைப்பண்ணி, அநந்தரம் மந்வாதிகளுக்கந்தர் யாமியாய் நின்று, சேதந ரூடைய(ச) விசிஷ்டவேஷவிஷயமான ஸாஸ்த்ரத்தை வெளியிட்டருளி, அந்த ஸாஸ்த்ராப்யாஸமநேக யோக்யதாஸா பேக்ஷமாய், சிரகாலஸாத்யமுமாயிருக்கையாலே, துஷ்கரமாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி தாத்ருஸ்யோக்யதா நிரபேக்ஷத்வாதிகளாலே ஸுகரமுமாய் சேதந (ரு) நிஷ்க்ருஷ்டவேஷ விஷயமான திருவஷ்டாக்ஷ ரப்ரும்ஹ வித்யையை, ஸ்வயமேவ வெளிப்படுத்தினவளவிலும், கார்யகரமாகாமையாலே (கூ) ஒலைப்புறத்திற்செல்லாத ராஜ்யத்தை (எ) எடுத்துவிட்டுச் செலுத்துக்கொள்ளும் ராஜாக்களைப்போலே நாமேஸென்று திருத்தக்கடலோமென்று ராமகிருஷ்ணாத்யவதாரமுநேக இவர்களிருக்கிற விடத்திலே தான்வந்து திருத்தப் பார்த்த விடத்திலும், ஒருவரும் திருந்தக் காணாமையாலே விஜாதீயரான நம்மா லொருபடியாலும் இவர்களைத் திருத்தப்போகாததாயிருந்தது, இனி, (அ) இணக்குப்பார்வையிட்டு ம்ருகம்பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காரியம்கொள்ளுவோமென்று அறிதியிட்டு அதுக்கு, ஆமுதல்வரையுண்டாக்குகைக்காக ஸர்வபூத ஸஹ்ருத்தான தன்னு

(க) நஸையாலே - ஆசையாலே. (உ) ஸ்ரீர-ஸ்த உ-சக. (ங) ஸ்ரீர-ஸ்த. உ. க. (ச) விசிஷ்டவேஷ விஷயமான - தேஹத்தோடுசேர்ந்த ஆத்மாவைக்குறிக்குமதான். (ரு) நிஷ்க்ருஷ்டவேஷ விஷயமான? தேஹமற்ற ஸஹ்தாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைக் குறிக்குமதான். (கூ) ஒலைப்புறம் - ஸாஸநபத்திரிகை. (எ) எடுத்துவிட்டு - படைஎடுத்துச்சென்று. (அ) இணக்குப்பார்வையிட்டு - குறிவைத்து.

டைய நிர்ஹேதுக ப்ராஸாதத்தாலே, எங்கும்பார்த்து இலக்குக்காண
மல் வாராநிற்க, அந்தப்பார்வை தனக்குப்பள்ளமடையான தென்திசை
யிலே யானவளவிலே, (க) “மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்து” என்கிற்ப
டியே, ஜம்ம பரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போரு
கிற விவர்மேலேபட, அந்த நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ விசேஷலப்த திவ்ய
ஜ்ஞாநபக்திகரானவாழ்வார், தத்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளை விஸத்
விஸததர விஸததமமாக அநுபவித்து அவ்வநுபவ பரீவாஹ ரூபேண
பேசுகிற பாசுரமானது சோகவேக ஜநிதமான (உ) “अनिष्टं विना”
“மாநிஷாதேத்யாதி” ஸ்லோகம், ப்ரும்ஹாவின் ப்ராஸாதத்தாலே லக்ஷ
ணேபேதமானாப்போலே, பகவத்ப்ராஸாதமடியாக ஸர்வலக்ஷணேபேத
மான ப்ரபந்தமாய்த் தலைக்கட்டிற்று. இதுதானும், த்ராவிடவேததயா
விஸ்தீர்ணமாய் அநேகார்த்த ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலே, இதில்
தாத்பர்யார்த்தம் ஸர்வர்க்கும் ப்ரதிபத்தி விஷயமாகை யறிதென்று
பார்த்து, இதிலர்த்த விசேஷங்களையும், இவைத்தில் ஆழ்வார் திருவுள்
ளக்கருத்தின் ப்ரகாரத்தையும் இவ்வாசார்ய ருசிபரிக்ருஹீதமான வர்த்
தமே யெல்லார்க்கும் தஞ்ஜமென்றுமத்தையும், இவர் தம்முடைய பரம
க்ருபையினாலே ப்ரகாசிப்பியா நின்றுகொண்டு ஆசார்ய பரம்பராப்
ரப்தமான இவ்வர்த்தங்கள், எல்லார்க்கும் ப்ரதிபத்தியோக்யமாக
அநதிஸங்க்ரஹா திவிஸ்தாரமாக, இவ்வாசார்யஹ்ருதய ப்ரபந்த
கேன அருளிச்செய்கிறார். (ங) “अस्य स्य नः कलसैः” “ஆத்யஸ்நஞ்ஞ
பதேஃ” என்கிறபடியே, வைதிகஸந்தாநத்துக்கு ப்ரதமாசார்யரான
ஆழ்வாரருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களில் அவருடைய திருவுள்ளக்
கருத்துகளைச் சொல்லுகையாலேயிறே, இப்ரபந்தத்துக்கு ஆசார்யஹ்
ருதயமென்று நிரூபகமாய்த்து. இப்ரபந்தத்தில், இவரருளிச் செய்கிற
வாக்யங்களெல்லாம், அருளிச்செயல் சந்தைகளைச் சேர்த்தருளிச் செய்
கிறது” ; மயர்வற மதிநல மருளப்பெத்தவர்கள் பேசின திவ்யஸ-ஒக்
திகளாகையாலே ஆப்ததமமுமாயத்யந்த போக்யமுமாயிருக்கிற விது
வே தமக்கு அநவரதாபிமதமாகையாலும், முகமறிந்தவன் கோர்த்த
முத்துப் பெருவிலை யனாமர்ப்போலே சந்தைகளைத்தாம் சேர்த்தகரண
ரியாலே அருளிச்செயலில் ரஸஜ்ஞர்க்கு இதிலர்த்தத்திலும் காட்டில்
ஸப்தந்தானே மிகவு மினிதாயிருக்குமென்று மபிப்ராயத்தாலும்; ஆ
கையாலிப்ரபந்தம் ஸப்தார்த்தங்களிரண்டின் ரஸத்தாலும் விசேஷஜ்ஞ
ஜநமநோஹரமாயிருக்கும். இதில் முதல் சூர்ணையாலே (ச) “अस्य
अस्य स्य नः कलसैः” “அச்யஸ்யநஃ கலசை” “ஹர்தும்மஸ
ஸதஸ தீசவிவேக்துமீஸோ மாநம்ப்ரதீபமீவ காருணிகோததாதி” என
கிறபடியே, ஆகஸ்மிகக்ருபாவான ஸர்வேஸ்வரன் அஜ்ஞான
ஸாரிசேதநர்க்கு ஸதஸத் விவேக பரிகரமான ஸாஸ்த்ரப்ரதாந
ண்ணி யருளினபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

மூலம்—(க) காருணிகனான ஸர்வேஸ்வரன் அறிவிலாமனிஸர் உணர்
 வெனும் ஸுடர்விளக்கேற்றி பிறங்கிருள் நீங்கி மேலிருந்த
 நந்தா வேதவிளக்கைக் கண்டு நல்லதும் தீயதும் விவேகிக்
 கைக்கு மறையாய் விரிந்த துளக்கமில் விளக்கில் கொளுத்
 தின ப்ரதிபமான கலைகளை நீர்மையினு லருள் செய்தான்.

அர்த்தம்.—க்ருபாவிசிஷ்டனான ஸர்வேஸ்வரன் ஜ்ஞாநஹீநரான மனு
 ஷ்யர் ஜ்ஞாநமென்கிற உஜ்வல தீபத்தை தரித்துக்கொண்டு
 மிகுந்த வஜ்ஞாநாந்தகாரம்போய் வேதாந்த ப்ரதிபாதகனா
 யிருந்த ஸத்யமாய் வேதைக ஸமதிகம்யமான தீபத்தை
 க்கண்டு பகவத்விஷயம் நல்லதென்றும் ஸம்ஸாரம் தீதெ
 ன்றும் அறிகைக்கு வேதமாய் விஸ்தரித்த சலனமில்லாத
 தீபம்போன்ற அகாரத்திலே அதில் நின்றும் ஸமுத் பன்ன
 மான ப்ரீதிபம் போன்ற வேதஸாஸ்த்ரங்களை கிருபாவிசிஷ்ட
 ட ஸ்பாவத்தாலே ப்ரஸாதித்தருளினான்.

வ்யாக்யாநம். (க) (காருணிகனான ஸர்வேஸ்வரன்) க்ருபா விசிஷ்ட
 டஸ்வதந்த்ர னென்றபடி, க்ருபாவானானாலும் ஸ்வதந்த்ரநன்றாகில் தான்
 நினைத்தபடி கார்யம் செய்யப்போகாது, கேவல ஸ்வதந்த்ர நானாலும்
 ஸம்ஸார மோக்ஷங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவான ஸ்வாதந்த்ரீயம்
 சேதநோஜ்ஜீவனார்த்தமானக்ருஷிக்கு உறுப்பாகமாட்டாது; ஆனபின்பு
 க்ருபா விசிஷ்டமான ஸ்வாதந்த்ரீயமேயிறே ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்
 ஜீவன விஷயமாக அவன்பண்ணும் க்ருஷிக்கு ஹேதுவாவது; அத
 வா, ஸர்வேஸ்வரனென்று ஈஸோசிதவ்யஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிற
 தாகவுமாம். (க) “ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥” “க்ருபாயோகாச்ச ஸா
 ஸ்வதாத்” என்றவநந்தரம். (உ) “ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥”
 “ஈஸோசிதவ்யஸம்பந்தாத நிதம் ப்ரதமாதபி” என்கையாலே க்ருபா
 யோகமும், ஸம்பந்தமும், இரண்டும் ஸம்ஸாரி சேதந ஸம்ரக்ஷண
 ர்த்த ப்ரவ்ருத்திஹேது விதே. க்ருபாயோகத்துக்கு மேலே ஸம்பந்
 த முக்த மாகையாலே ஸம்பந்த ப்ராதாந்யம் சொல்லித்தாகிறது,
 இத்தாலிவை நம்முடையவையன்றோ வென்கிற வபிமாநத்தோடே
 பரதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வருபையான க்ருபையும் கூடுகையாலே உத்
 தரோத்தரம் சேதனோஜ் ஜீவனதுக்கு க்ருஷிபண்ணிப் போருமவ
 னென்றதாய்த்து. (ங) “அறிவிலா மனிஸர்” (ச) அறிவிலா மனி
 ஸரெல்லாம், என்கிறபடியே அஜ்ஞான தமோயுக்தரான சேதநர்,
 (ரு) “அந்தம்மதம இவாஜ்ஞாநம்” “அந்தம்மதம இவாஜ்ஞாநம்” என்னக்கடவதி
 “ஹர் தம்மதம” என்றஜ்ஞாநத்தை, தமஸ்ஸப்தத்தாலே அருளி
 ய்தாரிறே. இத்தாலநாத்யஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே அபிபூதராய்,

மூ—(உ) விவேகபலம் விதிபற்று.

(அ) ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாந விவேகத்துக்கு பலம் த்யாஜ்யங்களை விடுகையும் உபாதேயங்களைப்பற்றுகையும்.

அத்தாலே ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் முதலானவொரு விவேகமு மின் றிக்கே இருக்கிற ஸம்ஸாரி சேதரென்கை “ உணர்வெனும் சுடர்கொள் விளக்கேற்றி,” (க) “ உணர்வென்று மொளிகொள் விளக்கேற்றி” என்றும், (உ) ஜ்ஞானச் சுடர்விளக்கேற்றினேன், என்றும் சொல்லுகிற படியே, தைலவர்த்திகளாலுண்டான வழுக்கன்றிக்கே திணுங்கின தே ஜஸ்ஸாயிருக்கிற ஜ்ஞாநமாகிற உஜ்வலதீபப்ரகாஸத்தை உடையதாய்; ஜ்ஞாநத்தை விளக்கென்கிறது, ஸ்வபர ப்ரகாஸத்வமாகிற ஸ்வ பாவஸாம் யத்தாலே, (ங) “பிறங்கிருள் நீங்கி பிறங்கிருள் நிறங்கெட” என்றும், (ச) “பின்னுவ்வுலகினில் பேரிருள்நீங்க” என்னும் சொல்லுகிற படியே, மிகுந்த வஜ்ஞாநாந்தகாரம்போய் மேலிருந்த நந்தாவேதவிளக் கைக்கண்டு (ரு) “வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கென்று ம் (சு) “நந்தாவிளக்கென்றும்” (எ) “வேதவிளக்கினையென்றும்” சொல் லுகிறபடியே, வேதாந்தங்களில் ஸர்வஸ்மாத் பரனாகப்ரகாஸியா நிற்பா னுமாய் : நித்யமாய், ஸ்வயம் ப்ரகாஸமுமான ஜ்ஞாநத்தை ஸ்வ ரூபமாக உடையனுமாய், வேதைக ஸமதிகம் யனுமானதாய், (அ) “ எந்தக்கஜ்ஞானகக்கண்களாலேகண்டு ” என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநசக்ஷ-ஸ்ஸாலே தர்சித்து, நல்லதும் தீயதும் விவேகிக்கைக்கு (கூ) “இவையன்றே நல்ல, இவையன்றே தீய” என்கிறபடியே, ஸத ஸத் விவேகம் பண்ணுகைக்கு, “ஸதஸதீச விவேக தும்” என்றாற்றிறே. நல்லதும் தீயதும் விவேகிக்கைக்கு, என்கிற விது, ஸாமாந்யேந, விலக்ஷணவிலக்ஷணவிவேகத்தைக் காட்டுமேயா கிலும், இவ்விடத்தில் பகவத்விஷயம் நன்று. ஸம்ஸாரம் தீதென்று விவேகிக்கையைக் காட்டுகிறது. (நந்தாவேத விளக்கைக்கண்டு நல்ல தும் தீயதும் விவேகிக்கைக்கு) என்கையாலும், விவேக பலமானத் தாயாக ஸ்வீகாரவிஷயங்கள் ஸம்ஸார மோக்ஷங்களாகவே வேதாந் தாலுமையாலும், பகவத் விஷயத்தைக் கண்டபின்பு, ஸதஸத் விவேகம் பண்ணுகையாவ தென்னென்னில்? ப்ரதிகோடி கண்டாலொழிய அ தின்தோஷம் யதாவாகத் தோற்றுமையாலும், இத்தைப்பற்ற இது நன்று, தீதென்றும்போது, உபயகோடியும், கண்டுகொள்ள வேண்டு கையாலும் சொல்லித்து, (மறையாய் விரிந்த துளக்கமில் விளக்கில் கொளுத்தின ப்ரதீபமான கலைகளை) (க0) “மறையாய் விரிந்த விளைக் கையென்றும்”, “துளக்கமில் விளக்கென்றும்” சொல்லுகிறபடியே,

(க) தி - அ. ந. கூச. (உ) தி - அ. உ. க. (ங) பெ - மொ. ரு. எ. ந. (ச) பெ - க. கூ. க0. (ரு) பெ - ச. ந. கக. (சு) தி - மொ - ந. அ. க. (எ) தி - வா - ச. எ. க0. (அ) ஸே. (ரு) பெ - அ. ந. (க0) தி - மொ. அ. கூ. ச.

மு. (க) த்யாஜ்யோபாபாதேயபக்தை ஸர்வதூக்ககர்.

(அ) தயாஜ்யோபாபாதேயபக்தை உபாதேயமென்கை.

மு. (க) த்யாஜ்யோபாபாதேயபக்தை ஸர்வதூக்ககர் என்கையாலே வேதாஜ்யோபாபாதேயபக்தை தானென்றுமபடி ஸகலவேத காரணமாய், தன்னைவென்று காரண மில்லாமையால் சகலமறிந்திருக்கே, ஸகலமறிந்த பிரகாசமாயிருக்கிற ஆகாரத்திலின்று முற்பன்னமாய், தீபாது தயாகப் பாதீபம்போலே (உ) “ஹ்ருக்ஷயை” “மாகம்பாதீபமீவ” என்கிறபடியே, த்யாஜ்யோபாபாதேயபக்தைகளை ஸ்புடதரமாகப் பரகாசிப்பியா னிப்பதுன்ன, (க) “பன்னுலக நாஸ்வேதமென்றும்” (ச) “கலிகஞ்சம் வேதமு மித்யாதியாலும்” மொல்லப்படுகிற ப்ருகியெய், உதய ப்ருகிபுணைக்கருமான மாக்ஸ்திரங்களை, மதையாய் விரிந்த விவக்கமா துளக்கமில் விளங்குமாயென்றும், ஆகாரத்தை, நஸ்வரமெனிட வமாகாதிசரித்தது, (இ) “அ ஹ்ருக்ஷ” “அனுதிப்ருமதம்” என்கிறபடியே, ஸர்வதூக்க ஸம்பந்தத்தாலே (நீர்மையினு வருள்செய்தாய்) நீர்மை ஸ்வபாவம், தன்ஸ்வபாவத்தாலே கொடுத்தானென்கை. அதாவது, தன்மோஷித்வஸ்வபாவத்தாலே யென்னுல், காருணிகனுன தன்மோஷித்வஸ்வபாவத்தாலே என்னுதல், ஸமுச்சயமாதல், பூர்வமோஷினை, நீர்மையினு வென்றிறதற்கு, பூர்வர்களிட்ட வ்யாக்யாரதத்திற்கு, துத்த உதேந்தெறிப்பு, த்னாகுன்ய விஷயமானவைத்துக்குப் பரகாசமாய் எந்தியாதாய் மேலருளிச் செய்கிறதற்கும் சேரும், நடுவில் மோஷினை, காருணிகனுன வென்றிவர் பரதமத்திலே யெடுத்ததுக்கும் (உ) “ஹ்ருக்ஷயை” “காருணிகோததாதி” என்று பட்டாரருளிச் செய்கின்றபடியே, துன்னுய்யோஜனை, காருணிகனுன ஸர்வேஸ்வரனென்கிற விடத்தில், சொன்ன கிரண்டாம் யோஜனைக்குச்சேரும். ஆக துக்குள்ளையான அநுபூதான ஸம்ஸாரி சேதனர் ஜ்ஞான பரகாசத்தை மனவாய் அக்கவஜ்ஞானம் நீக்கி தன்னைக்கண்டு ஸத ஸத்வி வேகம் பன்னுலகக்கு உதப்பாக நஸ்வரன் மாக்ஸ்திர பரதாமப்பண்ணினபதைய தக்கித உதேதோடே அருளிச்செய்தாய்த்து.

மு. (உ) துத்திகோதத்திற்கு பலமேதென்ன? சொல்லுகிறது; விவேகத்தையாதி. — அதாவது ப்ருகியைக் கொடுத்த மாக்ஸ்திர ஜ்ஞான த்னாலே ஸாதாரண நியதும் விவேகிக் கருக்குபவம், த்யாஜ்யத்தை விவிதை யுட, உபாதேயத்தைப் பற்றுகையு மென்கை. த்யாக ஸ்வி காரமென்னுதே விவிதத்தென்கையாலே (எ) “விவேகின்முற்றவும்” அந்நிறைபற் பே” என்குமு ஸர்பாகரத்தை யுட்கொண்டருளிச் செய்தமை தோற் தக்கிமு.

மு. (க) த்யாஜ்யோ பாதேயபக்தா னெனையென்ன? சொல்லுகிறது - த்யாஜ்யேத்யாதி அதாவது: — “ஹ்ருக்ஷயை” “ஹ்ருக்ஷயை”

(உ) மாக்ஸ்திர (க) மாக்ஸ்திர - ஸத, உ - உ, (க) தி - மாக் - உ, அ - உ, (ச) தி - மாக், உ - அ, (இ) மாக்ஸ்திர (உ) மாக்ஸ்திர, உ - உ, (எ) தி - மாக், உ - உ.

ஆல- (ச) துணைத்துறைகளில் இப்பதுன்பம் பின்புறமாகத் தவிர்த்து
மேலும் களிப்பம் கவர்வு மூன்று பேரில் பின்புறமாகத் திடுக்கிடாமல்.

புற—(இ) அகத்தோளா இரட்டிப்பாகத் தடுத்த உத்தேச வரிவசூலாத
உணர்ச்சியை மேலானதே உத்தேசித்தனர் என்பதுமையாக நினை

(அ) இந்த ஊர்துறைமுகத்திற்கு பராமத்தி ஊர்துறைமுகம் என்ற
பாக்கி கட்டுறியை பலவகைப்பட்ட வாய்க்கால்வழிகள் மூலமாக
விஜயவங்கியோடு கருத்துக்களவும் தரவேண்டியவாறு கட்டுத்து
கருவாகத்தக்கவாறான பராமத்திதேர் ஆக்கத்தினை மேற்கொ
டும்.

(அ) அங்கத்தேவரவர்கள் அம்மரத்திற்கும் தீர்ப்புரைத்த யோசனைக்கும் பதிலாகப் பாண்டிநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் அப்படியே விசேஷிக்கப்பட்டவர்களாகவே உள்ளனர்.

“கதிரினாமை” “தக்காளிபூசம்” எந்தவகைக்குத் தக்காளி பூசம் என்று
கூறவில்லை. மாண்புமிகு துணைத் தயார்ப்பு, உட்குழுப்படி தயார்ப்பு என்பன

[illegible]

வினா (இ) எதற்குத் திட்டமும் எவ்வாறியிருக்கிறது என்று
 வினாவுக்குரியதென்று - 'தெரிந்தேன்' என்று சொல்வது -

மூ—(அ) இவ்வதனக்கு மூலம் இருவல்லரும் கல்வினைகள்.

மூ—(க) அமர்துபா யினம் பொய்கின்ற வநுள்புரிந்த கென்றவனிடம்
கல்வினைதார்த்தமிகள் (அ) ஏதக்கியித்தம்

(அ) இவ்வதனம் பகவத் கடைசுதவ்வருக்கு காரணம் புண்யபாபம்
கருவப்பவத்க்குபையாம் மறைக்குதமும். இருவல்லின அருள்
கல்வினை எம்மக்கிடமித்து இரண்டாய் பகைஷ்டங்களான புண்ய
பாபகாரணம் பகவத்க்குபையாதே மறைக்குதமுமென்று பொ
ருள்.

(ஆ) அமர்துபையருக்கு மூலம் தேதார்த்தமப்பாமம் அருபானி
ஷ்ட சித்தனை என்று சொல்லப்படுகிற அந்நூலமும் ஸ்வா
பாபிக மறைக்குதமும். (அ) இவ்வகித்யான- த்ருதவன்
கருக்கு தேத

பா. (அ) இவ்வதனக்கு மூலமேதென்னச்சொல்லுகிறது, (இவ்வ
தனக்குமூலமித்யாதி) அதாவது:—இவ்வதனத்துக்கு மூலம் (அ) “சார்த்த
யிஞகவானினை” என்று ஆத்யமோக் பரிக்க ஒன்றானபடி பொருத்திக்
கிடக்கிற பாயவக்கான புண்ய பாபங்கள். இக்கடாகுதத்துக்கு மூலம்
(ஆ) “தேதார்த்தம் கல்வினை” என்கிறவனானதைய ஸ்வாபாபிகக்குபைய
யாதே மறைக்குதமென்கை இருவல்லரும் கல்வினைகளென்னது, இரும்
கல்வினைபும், அருள் கல்வினைபுமென்றபடி. ௧௪

பா. (க) இவ்வதனக் கடியேதென்னச் சொல்லுகிறது (காமேத்
யாதி) அதாவது:—காமதத்க்குமிதம் (க) “பொய்கின்ற மூலனம்” என்
கென்கித்யம், கருவப்பக்கு பதம் (அ) “அருள்புரிந்த சித்தனை” என்கிற
மேவாதார்த்தமென்கை (இ) “சுருதார்த்தம் மூலம்” “யிஸ்வாஸ்வச னொள
வார்த்தம்” எம்மக்கிடமித்யேவாதினாத்துக்கு அவன் கருதி பண்ணு
வனம் இவ்வதனக்கு மூலமாகவாக, னொன்றார்த்தத்தைச் சொல்
கித்தியே. இவ்வதனதார்த்த மடிபாபகாரம்கத்து, இவ்வாத்ய விஷயமாக
அவன் கருவப்பத்தின் இரகசம் கிதப்பது.

பா. (அ) இவ்வதனக்கிடையானொன்றார்த்தம்கள் கருக்கு அடியே
தென்னச் சொல்லுகிறது (ஏதக்கியித்தநார்த்தமதி) ஏதக்கியத்தத்தமே
இவ்வதனக்கு மூலமித்யாதி. அதாவது:—அவ்வதனக்கு கிதித்தம்
(அ) “சுருதார்த்தம் மூலம்” “யிஸ்வாஸ்வச னொள
வார்த்தம்” என்கிறவனானதைய ஸ்வாபாபிகக்குபைய
யாதே மறைக்குதமென்கை இருவல்லரும் கல்வினைகளென்னது, இரும்
கல்வினைபும், அருள் கல்வினைபுமென்றபடி. ௧௪

பா. (க) இவ்வதனக் கடியேதென்னச் சொல்லுகிறது (காமேத்
யாதி) அதாவது:—காமதத்க்குமிதம் (க) “பொய்கின்ற மூலனம்” என்
கென்கித்யம், கருவப்பக்கு பதம் (அ) “அருள்புரிந்த சித்தனை” என்கிற
மேவாதார்த்தமென்கை (இ) “சுருதார்த்தம் மூலம்” “யிஸ்வாஸ்வச னொள
வார்த்தம்” என்கிறவனானதைய ஸ்வாபாபிகக்குபைய
யாதே மறைக்குதமென்கை இருவல்லரும் கல்வினைகளென்னது, இரும்
கல்வினைபும், அருள் கல்வினைபுமென்றபடி. ௧௪

மூ—(கவி) உதர்விதமான தேவன் வந்தான் மாகாண இராச பகவதேவன்
வாதனாதி யுததர்ம வ்யூதன் பூப கதேவன் இவன் அறிமுகித
பாட்டுப்பறப்பட்டு பெரிமழையினி னொலிபதரக்கதன் மக
னிதப்பிதையு மாகக்கவிதையு மிதீசன்முகொன்று மிகையு
மிதையு முகந்தாய் புருவசேது மென்கிததற்குமேயு மி
கமத சிந்தவாசிவன் ப்ரபாதினாகக்கொண்ட தக்கதகை அறி
தென்றிதே; தேவனாகொபகிஷத் வாததராகுமக வாத

[illegible]

வதனால் னானையிலே சேதக ஞ்சயநாநு கமகவென்றும், அதனால்
காமத்திலே அவர்களை வர்ஜீவிப்பிக்கைக் கிட்டவழியென்றும் பிதா
ஸித்தாய்த்து, க

வார. (சக) இலிமேன் பின்னர் பதிபாத்தபர்த்த கிபேஷ-
லிள, அங்குமேனா பதிபாதித்துக்கென், ஏவம்பூசு பதிபாதி-
யகலம் அபேபிளாபதா அபேபிளாபதா தத்தாபெனா அபேபிளா
பதிபாதித்து, மத்தூபிளா யோகதா பதிபிளாத்தேனா அபேபிளா
பதிபாதித்துபர்த்தபுறாவின திருமத்தாத்தா, கல்கலன் கெலிதிட்ட-
லிளபதிபாதி, அருளிச்செய்திருர். (சக) இவ்வாறு குறிப்பி-
லே, சதுர்சிதம்பா பதிபிளா, யோகசொல்லிபதிபாதிபதிபாதி
மதுவந்திபதிபாதி. அதாவது — தேவபதிபாதி பதிபிளாத்தாதிபதிபாதி
தேனா கல்கலாபதிபாதிபதிபாதி, பதிபிளா, அபதிபிளா, அபதிபிளா
பதிபாதிபதிபாதி அபதிபாதிபதிபாதிபதிபாதி, பதிபிளாபதிபாதி

தாலே மத்தும் சதுர்விதமானப் ப்ரமோயகிபேஷங்களைச் சொல்லுகிறது. நாவலுதேவாதுத்பன்னரான தேவரவ நாசாயன மாதவர்கன். என் கர்ஷணுதுத்பன்னரான கோகிந்த விஷ்ணு மதுவைகர்கன், ப்ரத்யும் நாவுத்பன்னரான த்ருகிக்ரம வாமக ப்ரதார்கன். அபிநுத்தாதுத்பன் னரான ஹ்ருஷீகேஸ பத்மகாப தாமோதரர்கன். என்கிற, நாவலவைகப் பட்ட வ்யூஹாக்ரம். ஆமோத ப்ரமோத ஸம்மோத வைகுண்டஸு பேண நாவலவைகப்பட்ட வ்யூஹஸ்தாரம்முதலானவை பலவுமுண்டி றே. ஆகப்பிப்படி சதுர்விதமான வர்த்தகிபேஷங்களைப் ப்ரகாசிப்பித்திற (க) "பாட்டுமுறையும்" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிற, ஸாஸ்த்ரமிஸ்த ரத்துக்கு (பெரியதீகினில்) இத்யாதி, (உ) "நாவலம்பெரியதீவு", என் கிற, போகமோஷஸாதநாதுஷ்டாந பூமியர்கையாலே, த்விபார்தாந கனிலுத்க்ருஷ்டமான ஜம்பூதக்விபர்தில், நவகண்டத்திலும் வைத்தா கெகாண்டி, வர்ஷாந்தரங்களைப்போலே, பெளமமான ஸ்வர்க்கமென்ன லாம்படி போகபூமியாயிராதே, ஸ்வர்க்கமோஷ்ருபமான பலந்தனுக்கு ஸாதநாதுஷ்டாநம் பண்ணுதகக்டோனஸ்தலமாய் (ங) "நாஸ்த்ரகை: கீலீத்காநி ஸ்யாநுஷ்காரத் ஸுமகாநீ | ஸ்யாநுஷ்காரத் ஸுமகாநீ ஸ்யாநு ஸ்யாநுஷ்காரத் ஸுமகாநீ ||" "காயந்திதேவா: கிலகிதகாநிதம்யாஸ்துயே பாரதபூமிபாலே | ஸ்வர்காபவர்காஸ்ப்தமார்கபூதே பவந்திபூய: புருஷா ஸ்ஸ-ஸாத்வாத் ||" என்று, தேவர்களும், ஸ்வாதிக்கும்படியான நவகா ண்டமான பாரதவர்ஷமும் (ச) "சுரதீநாநுஷ்கை: | துர்லபோ மாது ஷோதேஹ: |" என்றும் (ரு) "அத்ரத்யுஷ்காநாநா: ஸகாநி)ரதேநதூ க்ரவாநிஷ்கை: நு துநுஷ்யாஷ்யாஸ்யாநா: |" "அத்ரதம்மஸ்துஸ்தாநாம் ஸஹஸ்சைரபிஸத்தமகதாநிலப்பதே ஜந்துர்மாதுஷ்யம் புண்யஸத்ர யாத் ||" என்றும், சொல்லுகிறபடியே (சு) "மானிடப்பிறையிந்தே: வென்று துர்லபமாகச்சொன்ன மனுஷ்யஜம்மமும் (எ) "நாநுஷ்கை: ஸ்யாநுஷ்கை: |" "மாதுஷோ தேஹோ தேஹிநாம்சுதனபக்ரு: |" என்கிறபடியே (அ) "மின்னின்ஸிலையில மன்னுயிராக்கைகள்" எ ன்றஸ்திரமாகச்சொன்ன, ஸார்த்தத்தினுடையஸ்தைர்யமும், மொஸ்த்ரத்ருநவர்கையோக்யங்களில் ப்ரதமஜன்மமாய் (க) "நுலங்களாய கிரிச ண்டிலொன்று" என்கிற, பிராம்ஹணஜம்மமும், (கஉ) "செந்யுப்யுஷ்கை: யைசேஷ்யேநா" "தஸ்மாந்பால்யேகிலேஸதமாயதேதஸ்மோயஸை ஸதா" என்கிறபடியே, புத்திகொழுந்துவிட்டு, அப்யவலிக்கைக்குது ப்பான (கக) "கௌரவாஸியிஸமை" என்கிறபால்யமும் (கஉ) "யா ணுமென்னென்கை மிஸைக்தொழிந்தோம்" என்கிறபடியே, வெள்ளத்

(க) ஸ - டி, கக, (ங) பெ - இ, க, க, க. (ஊ) ஸ் - டி, க, க, க, க.
(ச) ஸ்ரீ - ரகஸ், கக, க, க. (ஈ) ஸ் - டி, க, க, க. (உ) திருச்சுழை, கக, க, க.
(ஊ) ஸ்ரீ - ரகஸ், கக, க, க. (ஈ) திருச்சுழை, கக, க, க. (உ) திருச்சுழை, கக, க, க.
(ஊ) ஸ்ரீ - ரகஸ், கக, க, க. (ஈ) திருச்சுழை, கக, க, க. (உ) திருச்சுழை, கக, க, க.
(ஊ) ஸ்ரீ - ரகஸ், கக, க, க. (ஈ) திருச்சுழை, கக, க, க. (உ) திருச்சுழை, கக, க, க.

[illegible]

(அ) புலவர் கவிதம், (ஆ) திரு. ம. சுவாமிநாதன், (இ) திரு. க. சுவாமிநாதன், (ஈ) திரு. க. சுவாமிநாதன், (உ) திரு. க. சுவாமிநாதன், (ஊ) திரு. க. சுவாமிநாதன், (஋) திரு. க. சுவாமிநாதன், (ௌ) திரு. க. சுவாமிநாதன், (எ) திரு. க. சுவாமிநாதன், (ஏ) திரு. க. சுவாமிநாதன், (ஐ) திரு. க. சுவாமிநாதன், (ஒ) திரு. க. சுவாமிநாதன், (ஔ) திரு. க. சுவாமிநாதன்.

மூ—(கஅ)தோல்புறையேபோமதுக்கு பழுதிலாயோர்யாதலேஹுமரக
முடையிசென்கிற பரத்தையே ஆமைந்த மர்மஸ்பர்சிக்கி கா
னும் நமருமென்றும்படி ஸர்வருமதிகாரிகள்.

மூ—(கக) ஸாஸ்திரிகள் தெப்பக்கையரைப்போலே

(அ) தேஹமாத்ரத்திலேநோக்கான்பாஸ்த்திரத்துக்கு இம்மாதாரா
திகளில் குற்றமற்றயோக்யதைவேஹும் நண்ணுகையிலபே
ஷாமாத்ரமே போரும்படி யானதாய் ஸ்வரூப ஸ்பர்சியான
தாத்தபர்யத்துக்கு நானும்நம்முடையவர்களுமென்றும்படியாக
ஸகலருமதிகாரிகள்.

(ஆ) ஸாஸ்த்ரநிஷ்டரான உபாஸகர் தெப்பமொருகையில்சென்
டொருகையால் துழாவுவாரைப்போலே

வ்யா. (கஅ) ஏவம்பூதமானவிலையிரண்டும் ஸர்வாதிகாரமோ?
அதிக்குதாதிகாரமோ? யென்னச்சொல்லுகிறது. ('தோல்புறையித்யாதி')
அதாவது:—விசிஷ்ட விஷயமாகையாலே, ஆந்தரமானஸ்வரூபத்தினுத்
தமின்றிக்கே, மேலெழ தேகத்திலே நோக்காய்நடக்கிற ஸாஸ்த்ரத்துக்
கு (க) "பழுதிலாவொழுகலாற்று" என்கிறபடியே, நெடுகப்போகிறவம்
ஸர்வாகத்தி லுத்தத்தியிலேயாதல், ஆசாரத்திலேயாதல், ஒருபழுதத்
திறுக்கையாகிறயோக்யதைவேஹும் (உ) "கண்ணன் கழலினைகண்
னும்மனமுடையீர்" என்றும் (ங) "சூதேசகாரணமூஃஸா கபூக்ஷகரணம்"
"ஸ்ரத்தைவகாரணம்பும்ஸாமஷ்டாக்ஷரபரிக்கரேஹ" என்றும் சொ
ல்லுகிறபடியே, இரத்தாமாத்ரமே யமைந்த ஸ்வரூபஸ்பர்சியான தாத்
பர்யத்துக்கு (ச) "நானுஞ்சொன்னேன் நமருமுறையின்மோகாரா
யணமே" என்றுஞ் சொல்லும்படி, யோக்யாயோக்ய விபாகமற ஸர்
வருமதிகாரிகளென்கை. இத்தால்ஸாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களின், அதிக்கு
தாதிகாரத்வ ஸர்வாதிகாரத்வங்களை, தத்தேஹ ஸஹிதமாகச் சொல்லித்
தாய்த்து.*

வ்யா. (கக) இனிமேலித்தஸாஸ்த்ரநிஷ்டராயும்தாத்பர்ய நிஷ்ட
ராயுமிருக்குமுமுஷ்டிக்கன்படிகளைச்சொல்லுகிறது (ஸாஸ்த்ரிகளிட
யாதி) அதாவது (இ) "அஹுசர்வபூத்யு ஸ்ரீசூத்ர உத்தீக்ய நிஷ்டாநிஷ்ட",
(உ) "அஹுசர்வபூத்யு ஸ்ரீசூத்ர உத்தீக்ய நிஷ்டாநிஷ்ட", (ங) "அஹுசர்வபூத்யு
ஸ்ரீசூத்ர உத்தீக்ய நிஷ்டாநிஷ்ட"

(க) திருமொழி-௨௨, (உ) திருமொழி-௨௨, (ங) திருமொழி-௨௨
(இ) திருமொழி-௨௨, (உ) திருமொழி-௨௨, (ங) திருமொழி-௨௨
(ஈ) திருமொழி-௨௨

மு--(௨௦) இவை ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்துணர்ந்துணர்ந்து உணர்வை
பெறணா மிகவுணர்வு முண்டாம்.

(அ) ஸ்வயத்தநதந்நிவர்த்திகர் ஆத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரவணமகாத்
கனாஸ் தேஹாதிகிலசக்தணதவ த்ஞாந்ருத்வ போக்த்ருத்வ
விசிஷ்டமாசஸாஷாத்கரிக்கவும் பகவத்யதிரித்தமாணைவ
மும்தேஹமென்றும்படிவன்திகடத்த ஆத்மஸ்வரூபயாதாத்
ம்ப பாசதந்த்ரய போக்யதைநையதிரிவம் உத்பக்கமாய்.

வ்யா. (௨௦) இவர்களுக்கிவ் வாகாரங்களுண்டாகைக்கடி இன்ன
தென்கிறது. (இலையித்யாதி) அதாவது:—பாஸ்திரிசளானவர்களுக்கும்,
(க) “உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தசென்றுயர்த்துருவியத்த னிக்கிசேமை புணர்ந்
துணர்ந்துணரினும்” என்கிறபடியே, ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை, த்ஜப்திமா
தாமன்திக்கே, நித்யத்ஞானகுணமாய், அக்க த்ஞானத்தாலே, என்கு
மொக்கவ்யாபித்து, தேஹத்தில்காட்டில் வேறுபட்டிருக்குமதாய், அ
நதத்ஞானத்ருத்வபலாயாதகர்த்தருத்வ போக்த்ருத்வஸக்தமாய், பகவத்
சேஷமாயிருக்குமென்று ப்ரவண மகாத்களாலே ஸாஷாத்கரிக்க
லே, ஸ்வயத்தந்தாலே ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம் பண்ணத்தேங்கையாற
விதுண்டாம். ஸாஸ்த்ருசானவர்களுக்கு, ஆத்மஸ்வரூபவைலசக்தயத்தை,
தர்சிப்பிக்கைக்குடலாக, (௨) “உணர்வு முயிருமுடம்புமமந்துவப்
பிலனவும் பருகேயாமுணர்வைப்பெறஜூர்த்து” என்கிறபடியே, வை
ஷயிகத்ஞானமும், ப்ராணனும் ஸரீரமும், மற்றுமபரிச்சேத்யமான
ப்ரக்ருதிவிகாரங்களும், ப்ருக்ருதியும்தேஹமென்று மதிவைப்பெறும்
படி, நிர்ஜேஹாகமாக வீர்வசன்கடத்த, (௩) “மெய்மையை மிக உண
ர்ந்து” என்கிறபடியே, ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை, தேஹாதிகளில் விலக
னமாய், த்ஞானநத்த ஸ்வரூபமாய், த்ஞானத்ருத்வாதிகுணமாய், ததி
யதேஹஜ்ஞதவபர்யத்த தச்சேஷத்யுத்தமாய், தர்காஷ்டைமயான பாச
தந்த்வாகபோக்யதைகேஷமாயிருக்குமென்றனாலே, ஸ்வபாத்தை
மகவன்மேலே விபாகட்டு ஸ்வயத்தநத ஸ்விதசாயிருக்கையாதிரயிதுண்டா
மென்க. இத்தாலிவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தான தாசநம்யமே க்ருத்
கொன்னவாகாரங்கள், இவர்களுக்குண்டாகைக்குதேஹதுமென்றதாய்த்
து. ஆத்ம முணர்வையுட்கியும் என்ற, கொட்கி, இவ்வளவாக ஸா
ஸ்தா தாத்பர்யங்களின் விஷயபேதமும், அவ்வதிகாரிகள் ப்ரதிபத்தி
பேதமும், அதுக்கமயானத்ஞான தாசநம்யமும், மெய்மையாய் து க

மூ—(உரு) முனைத் தெழுந்த ஸூர்ய தூர்ய யாதாத்மய சரமம்
விதியில் காணும் ப்ரதமமத்யதஸைகளை பகல்விளக்கும்
யிம்மினிய மாக்கும்.

(அ) உதித்து கிளம்பின ஆதித்யனுக்கு ஸமமான ஸ்வரூபத்
திருவடைய மதார்த்தாவஸ்திதிகளான ப்ரதந்த்ர்ய போக
யதைதனாதிர சரமதஸைகள் மூர்யவிதி ப்ரகாரோண
காணப்பகிம் ப்ரதமமத்யதஸைகளான கோஷத்ஸபோக்த்
ருத்வதங்களை பகல்பட்ட விளக்காவும் கத்யோதமக
வும் பண்ணும்.

ருத்தையே, ஆத்யாவுக்கு வேஷமென்றுத் தோற்றின்பின்பு, ஸ்வப்ரயோ
கம்கிட்டுத்தமாயா தூர், ப்ரதந்த்ர்யபோக்யதைதன், ஸ்வரூபவிசே
தயதயவஸ்தாவஸ்திதிகளான ஆதையாக, ஸ்வரூபவிசேதயதயவஸ்தாவஸ்திதிகளான
கோஷத்ஸபோக்த்ருத்வதங்களைப்போலன்றே, அத்கதஸூனியபாதபடியிருக்
கும் ப்ரதந்த்ர்யபோக்யதைதகளைன்றதாய்த்து. * ௨

உரு—(உரு) இப்படி ஸ்வரூபயாதாத்மய ஆரூபதஸையில், தோற்
தலிபாபாதந்த்ர்யவிசேத, ஸ்வரூபஆரூபதஸையில் தோற்றுகிறகோஷத்
ஸ்திதிகளை, திசைக்குதயாக்கும்படி சொல்லுகிறது. (முனைத்தெழுந்த)
இதயாகி, அதாவது — (௧) “ முனைத்தெழுந்ததிங்களைதானாய் ” என்
தும், “ அநாநிசரூபதயாத் ” “ மதாஸூர்யஸ்ததாஜ்ஞாகம் ” என்றும்,
மொள்ளப்பட்ட, ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்கார ஆரூபத்தினுடைய, யாதாத்மயா
வஸ்தாவஸ்திதிகளையென்று ஸ்வரூபயாதாத்மயவேஷமாகப்பின்புபொன்
னபாதந்த்ர்யபோக்யதைதகளைச்சொல்லுகிறது, ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரஜ்
ஞாதத்தயதங்களைத்தெழுந்த, தமயாக காழ்வாரருளிக்கெய்தது, தமக்கு
பகல்பட்டதானபாததயாகயபோக, அபதநலித்தமயாகயாலும், அத்கதரு
கதயாத்மயதகயாகிருத்தயயாலுமிதே, இக்குமுணர்வைப்பெறதனா
யிசூரணத்தயும்கொண்டது, இங்குஸ்வரூபயாதாத்மயஜ்ஞாகம், பகலத்
ப்ரதமதஸைதயாகிதேபொக்கித்து. “ அநாநிசரூப ” “ மதாஸூர்யஸ்த ”
என்பதிலிதிகே, ஸ்வரூபத்தயாகவத்தகிஷ்டாதத தோற்றித்தகிஷ்டத்,
தூய்விட்டகிஷ்டத், அகிஷ்டதம். ஆரூபத்தினுடைய ப்ரகாரவிசயம்,
அகிஷ்டதயாதத்தகிஷ்டதயாகயபோகயபோக. ஏயற்புதயாகிருத்ததான ஸாக்ஷா
த்காரயாதத்தகிஷ்டதயாகயாதாத்மயவஸ்திதிகளில் ப்ரகாசிக்கிற ப்ர
தந்த்ர்யபோக்யதைதகயாதத்தகயாகிஸ்வரூபத்தத, உணர்ந்துணர்ந்து
காண்து, அதது தோற்றிக்கொண்டபாத்தகிஷ்ட (௨) “ விதியில் காண்பார் ”
காண்து—தே, ஸ்வரூபத்தயாகித்தகிஷ்டதயாகயபோகயபோகயபோகயபோக, த
கிஷ்டதயாகித்தகிஷ்டதயாகயபோகயபோகயபோகயபோகயபோக, மத்யகதஸை
யாகயபோகயபோகயபோகயபோகயபோகயபோகயபோகயபோகயபோக, அப

(மு-உச) நாலிலென்று பரவந்த மொன்று கிளந்தம்.

அ) பேஷத்தவ போக்தருத்வ பரதந்த்ர்ய போக்யதைகளை
இத நாலிலும் போக்தருத்வமானவெதானது உபாயாததை
டாநத்திலே பரவந்திப்பிக்கும் போக்யதைகளைவிடத்தி
ன்று உபாயாதஷ்டாநத்திலின்றுமிவ்ருத்திப்பிக்கும்.

ரயோஜநமாகவும், அல்பப்ரகாஸமாகவும்பண்ணுமென்றை, பரணகோ
திதமான ஸ்வரூபத்தினுடைய யாதாத்ம்யத்வேன மத்யமசரமபதவகளி
லேபின் புதிக்குமவையாகையாலே, பரதந்த்ர்யபோக்யதைகளை, சரமந
கெளன்கிறது. பரதமாகூரத்தில், சதூர்த்தியிலேபரதமமேவபேஷத்தவ
முதிக்கையாலும், அநந்தரம், ததாயாயவாயானசரமாகூரத்தில், உத
தரபதத்வயத்தில் பரதந்த்ர்யபோக்யதோதையத்துக்குமுன்னே நடுவே
ஜ்ஞாத்ருத்வ பலாயாதபோக்தருத்வமுதிக்கையாலும், பேஷத்தவ போ
க்தருத்வங்களை பரதமமத்யமதையகெளன்கிறது. ஆக, விவாக்யத்தாய்
ஸ்வயத்நஸ்வப்ரயோஜநகந்தாஸகங்களாய், ஸ்வபேஷிபோக்யத்தா
துசுடலங்களாய்க்கொண்டு, ஸ்வரூபத்தைநிறம்பெறுத்துமிப்பரதந்த்ர்ய
போக்யதைகள், இவ்வாகாரங்களில்லாத பேஷத்தவ போக்தருத்வங்களை
இரஸ்க்ருதமாக்கி தானேமேலாயிருக்குமென்றதாயிற்று. *

ங-யா.(உச) இப்படியிருந்துள்ள ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தையும், ஸ்வரூ
பயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தையுமுடையராய் (சாஸ்த்ரிகள்) இத்தயாதிலாக
யத்தில்ப்ரவர்த்தி பரராகவும் நிவ்ருத்திபரராகவும் சொல்லப்பட்ட வதி
காரிகளுக்கு, ப்ரவர்த்தக நிவர்த்தகங்களின்னதென்கிறதுமேல், (நாலி
லித்யாதி) ஆகாவது :— பேஷத்தவ போக்தருத்வங்களும், பரதந்த்ர்
யபோக்யதைகளுமாகிறநாலிலும்வைத்துக்கொண்டு, பேஷத்தவபோக்த
ருத்வங்களை, ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்று தரிசித்தசாஸ்த்ரிகளை, போ
க்தருத்வமானது, போக்தாவானவன் போக்யவரித்திக்கு, எத்தகம்பய்ஸ
வேண்டாலோ வென்றும் நினைவாலே, போக்யபூகபகவத்திஷயவாபர்
த்தமானஉபாயப்ர வ்ருத்தியிலேமுருவிக்கும், பரதந்த்ர்யபோக்யதை
களையே, ஸ்வரூபயாதாத்ம்யவேஷமென்று, தர்சித்தவாசத்தியை,
போக்யதையானது, போக்தாவான விவகானன்றோஸ்வபோக்யமான
விவகானுனைப்பெறுவாகக்குறும்பண்ணுவான், தத்போக்யமானவில
வந்துவுக்கு, தல்லாபத்துக்குயந்நிக்க ப்ராப்தியிலேயெனதும் நினைவா
லே உபாயப்ரவ்ருத்தியில் நின்றும் மீருவிக்குமென்கை. *

மு—(௨௬) கர்ம கைங்கர்யங்கள் ஸத்யஸத்ய நித்யா நித்ய வர்ண தா
ஸ்யா துகுணங்கள்.

மு—(௨௭) இவைத்துக்கு விதி ராகங்கள் ப்ரோகங்கள்.

மு—(௨௮) மண்டினாரும் மந்தையாரு மாஸ்யம்.

(அ) க்ரியாகைங்கர்யங்கள் அஸத்யமாய நித்யமானவர்ணத்துக்கும்
ஸத்யமாய நித்யமான தாஸ்யத்துக்கும் அநுரூபங்கள்.

(அ) இக்கர்ம கைங்கர்யங்களுக்கு ஸாஸ்த்ரவிதியும் பகவதநுபவ
ஜநிதப்ரீதியும் சோதகங்கள்.

(அ) திவ்யதேஹங்களிலபிரிவிஷ்டராயிருப்பாரும் இதாரான உ
பாஸகரும் ஸத்தாநம்.

வ்யா. (௨௬) இந்தக்ரியாவ்ருத்தி ஸப்தங்களால் கொன்னகர்மகைங்
கர்யங்கள், இவர்களுக்கெதுக்கதுகுணமாயிருக்குமென்னச்சொல்லுகிறது.
(கர்மேத்யாதி) அதாவது :— கர்மம், அஸத்தியமுமாய நித்யமுமான வர்
ணத்துக் கதுகுணமாயிருக்கும். கைங்கர்யம், ஸத்யமுமாய் நித்யமுமான
தாஸ்யத்துக் கதுகுணமாயிருக்குமென்கை. வர்ணத்தை அஸத்யமநித்ய
மென்கிறது, ஆத்மாவுக்குள்ளவேஷமல்லாமையாலே ; ஸததைகரூபமன்
றிக்வே, ஒளபாதிகமாய்நஸ்வரமான தேஹாவதியாய்ப்போகையாலே, தா
ஸ்யத்தை, ஸத்யம் நித்யமென்கிறது. ஆத்மாவுக்குள்ளவேஷமாகையா
லே, ஸததை கரூபமாய்யாவதாத்மாநுவர்த்தியாகையாலே, வர்ணாநுகுண
மென்னது, வர்ணத்துக்குச்சேர்ந்ததென்னபடி, தாஸ்யாதுகுணமென்ன
துமப்படியே, *

வ்யா. (௨௭) இவையிரண்டுக்கும்ப்ரோகங்களெவையென்னச்சொ
ல்லுகிறது, (இவைத்துக்கித்யாதி) அதாவது :— (௧) “யதேத ”
(௨) “கஸையா” “ஜஹயாத்” இத்த்யாதியாஸஸாஸ்த்ரவிதி, கர்மத்து
க்குப்ரோகம். அஸேஷஸேஷதைகரதியாகிறராகம், கைங்கரியத்துக்கு
ப்ரோகமென்கை, பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதமிதேகைவ்ஸ்யம் “உ
ந்துபணிசெய்து” என்னக்கடவதிறே. *

வ்யா. (௨௮) இவைத்துக் காஸ்யமாசென்னச்சொல்லுகிறது. (ம
ண்டினாருமித்யாதி) அதாவது :— (௩) “கண்டியூரகங்கம் மெய்யமாச்சி
பேர் மஸ்கெயென்று மண்டினார் ” என்றுகந்தருளினிலங்களிலே, அத்
யபிரிவிஷ்டராயிருக்கிறபாபன்னர், கைங்கர்யத்துக்காஸ்யம், (௪) “பிஸ
கிபிளவிதியில் காஸ்பார்” என்று, கீழ்ப்பாட்டில் சொன்ன, மந்தையா
ரான உபாஸகர், கர்மத்துக்காஸ்யமென்கை. இத்தால், கர்மகர்த்தாக்க
ளையும் கைங்கர்யகர்த்தாக்களையும் சொல்லித்தாய்த்து. *

(௨) பகவதே = க. உ. மி. து. ௩. (௩) காமம்மம்மம் = க. உ.

(௪) திருக்குறள்நாட்டம் = ௧௩, (௨) விஷ = ௧௪.

மு—(உசு) அருள்முதலாகிதுத்தி படைபய சிந்தனம் நல்லதோரருள்
உன்னுலே நன்று மென்பனுகூறும் விஷயம்,

மு—(க.பு) இவைத்தாலே ஸாதாரண மஸாதாரண மென்றும்.

மு—(க.சு) ஐயர் யா ர்ராம திசைகளில் பேதிற்கும் தர்மங்கள்போலே

(அ) தன்ப்ராஸாதத்தாலேபலவரித்தியாம்படிதன்தநுபூதரானதேவ
தைகளை நிறுத்தி சேதநராயர்க்கும்படிநின்றப்ரகாசமும்
அத்திதியமானிர்ஹேதுகக்ருபையாலே நன்றாக ஸாலபமா
யிருக்குமர்சாவதாரமும் லக்ஷயம்.

(ஆ) தேவதாந்தர்யாம்பர்சாவதாரங்களை விஷயமாகவுடையனில்லா
காரங்களாலே ஸாதாரணமாகவும் ஆஸாதாரணமாகவும்கொ
ல்லும்.

(அ) ப்ராம்ஹனுதி ஜாதிகளிலும் ப்ருஹ்மசர்யாத்யாப்ராமங்களி
லும் த்யோதிஷ்டோமாதி திசைகளிலும் பேதியாநின்ற

ய்யா. (உசு) இவைத்துக்குவிஷயமேதென்னச்ச்சொல்லுகிறது,
(அருள்முடியேத்யாதி) அதாவது :— (க) “எத்தவம்செய்தார்க்குமருள்
முடிவதாழியான்பால்” என்கிறபடியே, ஆப்ராயணபலவரித்தி, தன்னு
டையப்ராஸாதத்தாலேயாம்படி, (உ) “தன்மூர்த்திறுத்தினுன் தெய்வங்
களாக” என்கிறபடியே, தனக்கு தநுபூதரானதேவதைகளைநிறுத்தி (கூ)
“அலாவர்விதிவழியடையநின்றனர்” என்கிறபடியே, ஆப்ராயிக்கிறசேத
மர், பித்யுத்தப்ரகாரேண ஆப்ராயித்துபலம்பெறும்படி, தேவதாந்தர்
யாமிபயந்திந்திடம்கர்மத்துக்குவிஷயம். (சு) “நல்லதோரருள்தன்னு
லேகாட்டினுந்திருவரங்கம்” என்றும், (ரு) “சருத்துக்குநன்றுமெனிய
னும்” என்றும், சொல்லுகிறபடியே, கேவலஸ்வக்ருபையாலே, அத்தயந்த
ஸாலபனுய்க்கொண்டு, அர்ச்சாவதாரமாய் நீர்க்கிறவிடமே கைங்கர்யத்து
க்கு விஷயமென்கை. *

ய்யா. (கூ.பு) இவ்வேதிலேகளைவிஷயமாகவுடைத்தாகையாலே, கர்ம
கைங்கர்யங்களிப்படிச்சொல்லப்பட்டன வென்கிறார், (இவைத்தாலேத்
யாதி) அதாவது—இப்படி, தேவதாந்தர்யாமியையும், அர்ச்சாவதாரத்
தையும் விஷயமாகவுடைய ப்ரம்மாசாரங்களாலே, ஸாதாரணவிக்ரஹ
விநிஷ்டனைவிஷயமாகவுடையகர்மத்தைஸாதாரணமென்றும், அஸாதா
ரணவிக்ரஹவிநிஷ்டனைவிஷயமாகவுடையகைங்கர்யத்தை அஸாதாரண
மென்றும்சொல்லுமென்கை. *

ய்யா. (கூ.சு) இவ்வஸாதாரண மெனையிதே அநிகரித்தார்க்கு, ஸா
தாரணமானவதிவன்வயம்தன்னடைமேதழியும்படியை ன்ருஷ்டார்த்தமா
கவருவிச்செய்கிறார் (ஐயர்யாப்ராமேத்யாதி) அதாவது—ஸ்வகர்மப்ராம்

(க) கைங்கர்யம் - 10. (உ) தி-ஸா. 10. 10. 10. (கூ) தி-ஸா. 10. 10. 10. (சு) தி-ஸா. 10. 10. 10. (ரு) தி-ஸா. 10. 10. 10.

மு அத்தாணிச் சேவகத்திற் பொதுவானது கருவும்.

(அ) என்ன அகதாஸூப தர்மங்களைப்போலே அத்தரங்கஸேவையில்
ஸாதாரண ரூபகர்மமானது விடும்போம்.

ஹணஸ்ய, அந்யபகாத்யபகம், யஜகபாஜகம், தாகபாதித்ரஹணம், தா
யாத்யபம்வியிலோத்ரு செளந்யச்சாபரித்ரு திதம், எதாத்யேவ க்ஷத்ரியம்மா,
அந்யபக யாஜக பாதிக்ரஹண ந்திபரிஹாரம், தண்டயத்தாதிதம்,
க்ஷத்ரியவத்தகைஸ்வஸ்ய, தண்டயத்தகர்ஜகம், க்ருஷிகோரக்ஷணவாணி
ஜ்பாதிதம், என்னையாலே, அந்யபகாத்யபகயஜகயாஜகதாகபாதிக்ரஹ
ரூபஷ்ட்கர்மமும்பிராம்ஹணனுக்ருகர்தம்மமாய், க்ஷத்ரியவைஸ்யர்களு
க்கும், அந்யபகாதிக்ரயமொழிய, அந்யபகாதிக்ரயமேகர்தம்மமாய்,
அவர்கள் தங்களுக்கும் தடை யுந்தக்கள் க்ஷத்ரியனுக்கே அஸாதாரணமாய்
ய்ருஷிகோரக்ஷணவாணித்தகர்கள், கைவல்யனுக்கஸாதாரணமாய் (க)
“கூசூமாஸூருந்யேரீகோபநாநம்” “கூசூருஷாஸாதாரணேதேஷோந்ரீகர்
ணாகாம்” என்னையாலே, பாதுத்ரஹுக்ருதஸாவர்ணிக கிஸ்ருமனுமே தர்
மமாய், இப்படி தந்தஜ்ஜாத்யபகருணமா க்ருணனுக்ருபாதேயமானதொ
ருவனுக்ரு த்யாஜ்யமாய்க்கொண்டதர்மங்கள் பேதித்திருக்குமிதே. ப்ர
ம்ஹகாரிபாஸதசையிலுபாதேயமானகிஷாசரண ஸயிதாதாகாதிகம், க்
ருஹஸ்த்தனான தசையில்த்யாஜ்யங்களாய் அக்சிஜேஹாத்ராதிகிணத்தக
ராதிகளுபாதேயமாகையாலும், கைவத்தனானதையில(உ) “சந்யூ
கூசூமாஸூரு ந்யேரீகோபநாநம்” “ஸந்த்யஜ்பகாத்யபகமாதாரணம்ஸாவர்ணிக
பரிச்சதம்” என்னையாலே, பூர்வாஸாமத்திலுபாதேயமானதாரணம்மாஹா
பரிச்சதாதிகள் த்யாஜ்யமாய் (ஈ) “சந்யூகூசூமாஸூரு ந்யேரீகோபநாநம்”
“வஸேதசர்மசீரம்
வா” என்று துடங்கிச் சொல்லப்பட்ட, சர்மசீர வஸகத்வ ஜடிஸ்தவம்ம
ஸ்ருலோம கதாசணவக்யாஹாரங்கருபாதேயமானதாலும்ஸாவர்ணிக
யான தையில, பூர்வாஸாமோபாதேயமான வக்சிஜேஹாத்ராதிகிணத்த
காராதிகளும், ஜடிஸ்தவாதிகளும், த்யாஜ்யமாய் (ச) “சந்யூகூசூமாஸூரு
“அக்சிஜேஹாத்ராதிகிணத்த” இவ்விதப்படியே, அக்சிஜேஹாத்ராதிக
ருபாதேயமாகையாலும், ப்ரத்யாஸாமத்தியம் பேதியின்மத்தே
திஷ்டேடாமாதிகளிலே திகழ்த்தவனுக்கு, வக்சிஜேஹாத்ராதிகிணத்த
ஸாதாரணமாய், அகாணேந்த்யபகயதயா, அகர்யகத்தவ்யாவிப்போ
ரும், தித்யகர்மமனுஷ்டேயமாய், ஜமோதிஷ்டேடாமாதிக்ரமமே அந்ஷ்டே
யமாகையாலே, திக்ஷயிலே, தர்மம்பேதித்திருக்குமிதே. ஆகப்படி,
ப்ராம்ஹணநி ஆதிகளிலும், ப்ரம்ஹசர்யாத்யாஸாமக்களிலும், த்ரோ
திஷ்டேடாமாதிக்ரமத்தக திக்ஷகளிலும், பேதிக்கும் தர்மங்களையோ
லே, அஸாதாரணாதிக்ரஹவதநிதேர்வக்சிஷ்யமாகையாலே, அஸாதா
ரணமாய், அகலோவ, அத்தாணிச்சேவகமென்ற அத்தரங்கஸேவையா
யிருத்தகைவக்யத்திலே, அதிபரித்தவர்களுக்கும், திக்ஷகத்தியாவிலி

பூ— (சடு) வேதன விருத்தமிழ் தனதுகையின் வகையி லேத்
மில் பருதி செவிக்கெரிய ஓதவெததன்மை பொய்யி
பாடல் பண்டை கிரீடும் முந்தை வழிவிடல் இன்னும்
வாழ்வாக கொக்கும்.

(அ) வேதனாந்தரமென்னுமாப்போலே பெரியதராவிட னான்
தரமென்றும் பகவதாஜ்ஞாநுபமென்னுமாப்போலே னான்
ராஜ்ஞாநுபமென்றும் தோஷாந்ரிதமென்னுமாப்போலே
நிர்தோஷமென்றும் ஸ்ராவணேந்தரியத்தாற்பெயர்ந்துமாப்போ
லே ஸ்ராவணங்கருக்குமாநாயமென்றும் கொல்லுதி
ன்றவர் ததங்கள் ஸத்யமென்னுமாப்போலே அஸத்யகந்தா
ந்ரிதமென்றும் அநாதியென்னுமாப்போலவும் அழிசுக்
லாததென்னுமாப்போலவும் அநாதியென்றும் அழிசுந்ரி
க்குமென்றும் இப்படிப்பட்ட வகைகளினவையம் (வயி
ஸ்க்ருததராவிட வேதங்கனிரண்டிற்கும்) ஸமரங்க.

வ்யா. (சடு) ஆகாலந்தவேதவைபவத்திற்குடனான ஸ்வதந்தவ
பகவதாஜ்ஞாநுபத்வ நிர்தோஷத்வ ப்ருதித்வ ஸத்யத்வாத்ரிதாத்
வங்கனிதற்குமுண்டோவென்னச் சொல்லுகிறது. (வேதனால்தயாதி) அ
தாவது:— (1) “வேதனலென்று” அத்நைவேதனாந்தரமென்னுப்போ
லே, இத்தையும், (2) “இருந்தமிழ்தால்” என்று, பெரியதராவிட னான்
தரமென்கையாலும், அத்நை, (3) “ருத்ருத்ருத்ரு” “ப்ருதி க்க
ருநிர் மமைவாஜ்ஞா” என்று, பகவதாஜ்ஞாநுபமாகச்சொன்னுப்போலே,
(4) “ஆணையாயிரம்” என்று, ததாஜ்ஞாநுபமாகச்சொல்லுமையாலும்,
அத்நை, (5) “வசையில்நான்மறை” என்று, விப்ரஸம்பாதிதோஷாத்ரி
தமென்னுப்போலே, இத்தையும் (6) “ஏதயிணயிரம்” என்று, நி
தோஷமாகச்சொல்லுகையாலும், அத்நை, (7) “கடர்யிருக்கும்”
என்று, “கொண்டிருக்கிறேன்” “ப்ருபதயிதிருநிதி” என்றபடியே,
பூர்வபூர்வோச்சாரணக்ரமத்திலே, ஸ்ராவணேந்தரியத்தாலே, கந்தாந்
ப்படுமதாகச்சொன்னுப்போலே இத்தையும், (8) “செவிக்கெரியவகை
கொல்லே” என்று, ஸ்ராவணமாகச்சொல்லுகையாலும், அத்நை, (9)
“வேதனாலே நுகின்றதுன்மை” என்று, கொல்லுமின்னுபயாபி
லையென்னுப்போலே, இத்தையும், (10) “பொய்யில்பாடல்” என்று, க
ஸத்யகந்தாந்ரிதமென்கையாலும் அத்நை, (11) “பண்டை வகையாத்
(12) “கிற்கும்நான்மறை” என்று, அநாதியாகவும், வேதங்க்க்காக

- (1) திருமலை - 12 (2) பெ - மொ - 2, 3, 30. (3) திருமலை - 12
(4) திரு - மொ - 2, 3, 30. (5) பெ - மொ - 12, 3, 30. (6) திருமலை - 12
(7) திரு - மொ - 2, 3, 30. (8) திரு - மொ - 20, 3, 30. (9) திருமலை - 12
(10) திரு - மொ - 2, 3, 30. (11) பெ - மொ - 12, 3, 30. (12) திரு - மொ - 12

ஆ—(சஅ) படைத்தான் கலியென்னபோதே இதுவும் யதாபூர்வக்
பலமே.

ஆ—(சஅ) உலகமதல்கொண்ட பின்னை மறநாளுக்கு முன்கிந்த
தகனப்படுதே ஓதின

(அ) பசையல்கொண்ட உலகத்தைமுன்புபோலன்றாடித்தனியவ
ரதுடைய கலியென்றாழ்வாரைச்சொன்னபோதே இப்ர
பந்தமும் முன்புண்டானத்தைமுன்புபோலே இப்பவுமாக்
கினுனென்னுமிடம் தோற்றுமிதே.

(அ) பேரகலிதாரையச்செய்தவகந்தரம் வேதங்கள் காலையும் ஸ்ம
ரித்ததனக்குணகனுனவிப் பரானிடத்தினின்று அப்யலித்த

சாஸ்திர சூத்திரமாய்க்கே. சகாஸ்சாஸ்திரமாய்க் காலகாலஞ்ஞ
ராய் "முனம் து-ஷாமதேஹ கருஷ்ணத்ருஷ்ண தத்வ மீவோதிதம் ஸஹ
ஸா ஸகாம் யோத்சாஸ்திர ராவிமம் ப்ரும்ஹஸம் ஹிதாம்" || என்
தும், (ச) "யதிகாஸிஷ்டே சகாஸாஸ்திரமாய்க் காலகாலஞ்ஞ
ராய்" || "படபோபமுநிம் வந்தே பரடாராம் புத்தின
ஷம் அதஸாஸ்திரமாய்க் காலகாலஞ்ஞராய்" || என்றும்,
(உ) "உலகம் படைத்தான் கலியாயினேற்கு" என்றும், முன்புண்டா
ன அந்தர்ப்பத்தைத் தரித்துப்பேசினவொன்று மிடந்தோற்ற ருஷியென்
தக முனியெனதும் கலியெனதும் சொல்லுமென்கை. *

பா. (சஅ) இவ்வமுநிதினுடைய வகாதித்வஸ்சகமானதொன்
தாதித்திரிபுத்திரி. (படைத்தானித்யாதி) அதாவது:—உலகம்படைத்
தான் கலியென்கையாலே, (உ) "ஒன்றியொன்றியுலகம்படைத்தான்"
சகலிதாரையே, ஒருப்பட்டுப்பட்டு மென்மேலும் லோகஸ்ருஷ்டி
யைப்பண்ணுமிடத்தில், (ச) "சகாஸ்சாஸ்திரமாய்க் காலகாலஞ்ஞ
ராய்" || "படைத்தான் கலியாயினேற்கு" என்கிறப
டியே, ஒருங்கேதோறும் கந்தர ஸாயாதி மகலபதார்த்தங்களும் யதா
பூர்வகம்பலம் அருமாப்போலே, தரவிடவேதமானவிப்ரபந்தமும்,
ஒருங்கேதோறும், யதாபூர்வகம்பலமாய் வருமென்று தோற்றுமிதேயெ
ன்கை. *

பா. (சஅ) வசம்புதமானிது, பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஆழ்
வாகித்திரிபுத்திரி ஆழ்வார்ப்ரஸாதத்தாலே இவ்வருளுளளர்க்குபஜி
யை, இவ்வாசாரியர் திருவிருப்பநாயனாமையை ஸத்ருஷ்டார்த்தமாகவ
ருஷித்திரிபுத்திரி. (உலகம் படைத்தான்) அதாவது:—(இ) உன்னிய
படைத்தான் கலியென்கையாலே" என்கிறபடியே, ஸத்ருஷ்டி ஸ

பா. (சஅ) வசம்புதமானிது, பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஆழ்
வாகித்திரிபுத்திரி ஆழ்வார்ப்ரஸாதத்தாலே இவ்வருளுளளர்க்குபஜி
யை, இவ்வாசாரியர் திருவிருப்பநாயனாமையை ஸத்ருஷ்டார்த்தமாகவ
ருஷித்திரிபுத்திரி. (உலகம் படைத்தான்) அதாவது:—(இ) உன்னிய
படைத்தான் கலியென்கையாலே" என்கிறபடியே, ஸத்ருஷ்டி ஸ

மு. சத்திரத்தமுதல் சங்கமந்த வென்புரிதல் வந்திற்
தத்துண்ணும் காமநாட ன்ருக்கிவந்து நேரவடபுத்தி
திரைக்கு மறைபயந்தாப்பேபாலே ஆதரிக்கவந்திற்
தையான வாய்முதலப்பம் பிரமகுருவா திரப்புகழ்
ன்சொல்ல கற்றனமே வயற்றவிகரும் நானினுள் கண்ண
யா வென்று ஐதவல்லுராக்களை சன்பின்மென்று சொற்
பயிற்ற வேதமோதுவாரோத்தானையாலே ஆதர்வணம்
கன்போலே இதுவும் பேர்பெற்றது.

வேதங்களை நிருபகமாகவுடைய சதுர்முகன்சங்கமநா
கலங்கிருக்கும் (ஐடைகளையுடையனும்) ஸ்வச்சமாயந
லோபவீதமுடையனும் கருஷ்ணஜிகந்தரித்த பிஷ்ட
நம்பண்ணி பகலிக்குமவனும் மம்மதபரீர்த்தை (தவிர்த்தி
தேந்தரியனும்) வேதாந்யயந்ததாந்ரகாதிக்கும (பஞ்ஜ
சர்ய ஸக்ஷணஸம்பந்நான ப்ரதமபுந்ரணருந்ரன்முதலா
னற்கு வேதத்தையோதிந்தாப்பேபாலே ப்ரபஞ்சமபய்
கவழிந்தவன்று, நிருபாதிசுஸ்வாமியான வாய்த்தப்ரதமோ
பகாரகன் பரமகுருவாய் திவாராதாமும் முன்னுறுச்சொ
ல்ல ஆநாச்சாரணம்பண்ணினேன் என்றுசொன்ன சுவ்வ
ழுவாரும் நானினுலென்கிறபாட்டின்படி (ஸ்வாசாரியப்தோம
முமுடையராய் கன்மையால் மிக்கவென்கிற பாட்டின்படி
(க்ருதந்ருதையுமுடையராய்) இப்படியாயிருக்கிறப்ரததை
யோடோதவல்ல ப்ரமதரகனிகன்போல்வாவா அபயவாய்
யுங்கோளென்று இச்சொல்களையப்பலிப்பிக்க வேதமாய
து அத்யேதாக்களையிட்டி நிருபிக்கப்படுகதானையாலே
ஆதர்வணம் முதலானவைபோலே இப்படித்தமும் (க
கோபன்சொல்லென்று) பேர்பெற்றது.

மயத்திலு, நாம ரூப விபாகாந்ரஹமாய் ஸதவஸ்த்தையாய்க்கிடக்கவிந்
தை, ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாரே விபக்தமாக்கி, மஹதா தினகவத்தின
ளையு மண்டத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்து, சதுர்முகன்ருஷ்டிக்குமுன்னு, வ
காராவத்திலே, இவைகல்வழியாய்க்களைசேரும் விசகேதோ வென்று
ஈந்திக்கையாகிற யோகரிதரையச்செய்தவகத்தாம், (க) " உரைக்
தாய் மறைநான்கும் " என்கிறபடியே, க ஸுப்தப்ரபுத்தியாயத்தாலே,
ஸம்ஸ்காசகதமாய்க்கிடந்த நாலுவேதங்களையுமதுபூர்வி தப்பாகபடி
மரித்த (உ) " திசைமுகனூதங்களப்பன் " என்கிறபடியே, நன்குரு
ககனானஸர்வேசுவரனோடே, (க) " ஸுப்த ச்ரவணமாய் " (க)

(க) நி - க. உ. த. ப. (உ) பெ - ம. க. உ. எ. (க) 1968 - 2 - 1 - 1968.

2. உரைப்பதற்குரிய ப்ரதமபுந்ரணருந்ரன்முதலா ஆதர்வணம் முதலானவை
மயத்திய களையாக.

மு. (இ) ருக்கு ஸாமத்தாலே ஸாஸமாம் ஸேதாபத்தாலே பசம்பு
மாப்போலே சொந்தார்தொடைய விசைகூட்ட வமிச
ஸை மாயிரமாப்த்து.

சு—(இஉ) சத்தேதா கென்னு ஸாமாய்மா காமல் முதலிலே பிரித்து

(அ) ஸாமஸவந்தஹமான) ருக்கானது (தனக்கு ஸாமாயிருந்
தன்னகாகருப) ஸாமத்தாலே ஸாஸநரிதமாய் (ஹாவுறாவு
என்னுமித்யாதியாக) ஸேதாபத்தாலே விஸ்த்ருதமாமாப
போலே சொந்தார்தொடையபட்டதாய் ருக்வேதஸ்
தாரீயமான திருயிருத்தம் தூறுபாட்டும் இசையிலேகூட்
டினவாதே அமைந்திருக்கிறாஸாக்களைடைய ஆயிரம்பாட்
டாக பசம்பித்து.

(அ) சத்தேதா காமஸ்வரூபெனன்று (சர்வாந்தன்னை ஸாமவேத
விவரூபனாகச்சினைது) ஸாமாய்மா ஸாமஸ்வரூபனாகச்சொ
ள்ளதாபபடி பாதமத்திலே விபஜித்து

புதிதையபுநுடைத்தாயாலே, ஸாமவேதத்திற்கு, பண்ணுமிசையு
முன் டென்னுமிடமதியிச்சைக்காககாய்ந்து, ஸாமவேதபரமான சந்தை
சுதேவஸ்திவதுண்டாயிருக்க விவந்தையிப்போதிவசெடுத்தது. *

க்யா, (இச) ஆனாரந்தவேதசதுஷ்டயத்தில், ருக்கு ஸாமரூபேண
விஸ்த்ருதமாமாசாயம், இவ்ருமொக்குமோவென்னு மாகாணைகூடியிலே
மருவிச்செய்கிருட். (ருக்கித்யாதி) அதாவது:— ஸாமஸவந்தஹமான
ருக்கானது, ஸாமவிவரூபமாயம், (க) “ருக்ஸூகரதி” “ருசஸ்ஸாமா
கதி” என்றிதபடியே, தனக்கு ஸாமாயிருந்துள்ள காகருபஸாமத்தாலே
சாஸநரிதமாய், “ஹாவுறாவுறாவு” இத்தயாதியானஸ்தேதாபத்தாலே
விஸ்த்ருதமாமாப்போலே, ருக்வேதஸ்தாரீயாயிருக்கிற, (உ) “சொல்
ஸாததாஸடகாஸா” திருயிருத்தம் தூறுபாட்டும், (ஈ) “இசைகூட்டி”
என்றிதபடியே, இசையிலே கூட்டினவாதே ஸாமவேதஸ்தாரீயாய்
(ச) “அமிசையாயிரம்” என்றிதபடியே ஸாமாயிருந்துள்ள காயி
ஸாமாபட்டாக பசம்பித்தென்கை, *

க்யா, (இஉ) ஆனாரந்தஸாமத்தானெனரிதமாமாமாலே, இதைக்
தனாமத்தேவா கருமென்ன வருவிச்செய்கிருட். (சத்தேதா கென்னு
ஹாஸஸா காமாஸா நுகரீயேயித்தது) அதாவது:— (ரு) “சாம
விஸ்த்ருதமாமாயம்” (உ) “ருக்ஸூகரதி” “ஸாமவேதேவாமி”
என்றிதபடியே ஸாமத்தாரீயமாதாஸா சொல்லவாயம் தாமாய்மாசாமம்

சு.சா.பி.ப. (இ) தி. 100. (அ) 100. 100. 100. (ச) தி. 100.
100. 100. 100. 100. (உ) 100. 100. 100. 100.

மு. ஸதாத்யேயமதேதுவனவின், ஸாமாஸேந்தராக காம மூன்று
ஸதயான காதயக்கவகையே ஓராயிரமாயவந்திறே யொ
ன்றையாயிரமுதத்தினுளருளிய நித்தம்பொலே நித்தக
ளாயிரமுமாக விஸ்தரிக்கிறுமென்று வேதஞ்ஞபதேதாய்.

ஸர்வகாலமும்தம்பாகம்பண்ணுவார்க்கு விஷயமானதேதோ
வஸ்துவினுடைய சக்தோகஸாமத்துக்கு ஸாமாயிருக்கும்.
உத்தேதத்தில் "உத" என்கிறபகவத்திருகாமம் ஆந்தர்ஸூதமா
யிருத்தமைதோற்றும்படியான உயர்வென்றிற உபசமத்தா
தாலேயும், உயர்க்தேஎன்கிற உபஸம்ஹாசந்தாலேயும் ஒ
சொன்றே ஸஹஸ்ரமுகமாகலின்று ஜகத்சக்தணம்பண்ண
வல்லதிருகாமங்களிலே ஒரு திருகாமத்தை லோகபாவகர்
த்தமாகஸஹஸ்ரமுகேகக்ருபைசெய்த ஸ்ரீபாதநீர்த்தமாக
கங்கைபோலே லோகபாவகமான வாயிரம்பாட்டாக விள
ந்ருதமாக்ருகிறுமென்று வேதாசார்யபட்டசென்கிறவ ருப
தேசித்தருளுவர்.

என்றுகொல்லப்பட்ட பஞ்சவத்ஸரத்தையும் அரக்களாக உடைத்தாய்,
வஸுத்தக்ரீஷ்மவர்ஷ ஸரத்தேமத்த கபசிசரக்களாகிற ஆறுருதுக்களையம்
கேடியாக உடைத்தாய், ப்ரவாஹபரிபுருத்தியாலே அசுதயருபமாகிறு
கிற காலசக்கரத்திலே ஸர்வமும், ப்ரதிஷ்டிதமென்னையாலே, இந்த,
ஏகசக்ரம், காலசக்ரமயமாயிறேயிருப்பது. ஆக, இப்படி, நுருத்தன்ன,
ஸப்தாஸ்வங்களையும், ஏகசக்ரத்தையுமுடைத்தாதையாலே, இதுவ
யாவ்ருத்தனையபவமான ரதத்திலே யென்னபடி, இனிமேல்மண்டலத்
தைவார்ணிக்கிறது. (திருச்சக்கரமொற்று) அதாவது:— (க) "அம்மே
ருவில்செஞ்சுடரோன் திருமால்திருக்கைத்திருக்கச்சக்கரமொக்கும்" என்
னும்படி, வ்ருத்தாகாசாதையாலும் தேஜோவிபோஷத்தாலும் திருவாழி
யோடொற்றிருக்கை. (காலசக்கரச்செங்கோல்கடாங்) அதாவது —
(உ) திருச்சக்கரத்தாலகல் விசம்பும்நிலனும் இருளார் வினைகெடச்செங்
கோல்கடாவநீர்" என்கிறபடியே, உபயனிபூதியிலு மீஸ்வரன், தன்னு
றானுபைய நிர்வஹிக்கைக்குபகரணமான திருவாழியை ப்பேராலே (க) "கா
லசக்கரத்தாய், என்னும்படி, காலசக்ரநிர்வஹானவனுடைய காலசக்ரவி
ஷயமானவாஜ்ஜைஞபைய, (ச) "தனிவளர்க்கெங்கோல்கடாவு" என்கிறபடி
யே, நடத்துகை. (த்யோதிச்சக்கரவொளிகருக்கி) அதாவது:— (இ)
"கடசொளிபரந்தனருழ்திசையெல்லாம்" என்னும்படி, ஸர்வதோ
திக்கமாக வ்யாப்தமான ஸ்வதேது: ப்ரகர்ஷத்தாலே (ஈ) "தன்னிவ
தாரகையின்னொளிகருக்கி" இப்பாதிப்படியே, கருத்தலியாஸ த
யோதிர்கணங்களின் தேதுவனை ஸங்கோளிக்கை. (அக்ரீஷோ

(க) தி.வி. அ.அ. (உ) தி.வி. க.க. (உ) தி.வி. எ. உ. ம. (ச) தி.வி. ச.உ. (இ)
திருப்பள்ளி.உ. (ஈ) வி.

[illegible][illegible]
$$(\mathbf{u} \otimes \mathbf{v})_i = \sum_{j,k} u_j v_k \mathbf{e}_{ij} \otimes \mathbf{e}_{kj} \quad (2)$$

சிறு வயத்திலிருமேனிமை, கண்ணி, (உ) "பொய்யெனினினை" என்
திருக்கச்செய்தையும், தன்ருமேனியினிதித்திவ் வியாப்தியானே, இன்
மெய்யில் கலந்தாப்போலே விளங்கி, தர்வையையிருக்கிறவன் திருமே
னி கித்தளக்கண்ணி (உ) "திருமருக்கண்ணிதிருமருக்கண்ணி" என்
னுப்படியாகவும், (க) "தேவியதோர் காலிதழைக்காட்டிச்சீதான்மூர்ந்
தியிதென்றும்" என்று, அந்தமண்டலவாவினியான தன்விச்சுறதேவோ
வ்யாப்தியாலே, விவத்தவொனியாலே, அத்வித்யமாயிருக்கிறபடியாக
கண்ணி, ஸ்ரீதரனுடைய வடிவத்தென்று ப்ரயித்தூச்சொல்லும்படி யான
வுள், பகவத்சிச்சுறமும், ஆதித்யமண்டலமுமாகிற, இரண்டையுந் தன்
னிற மாம்படிபண்ணுகிற விவத்திறத்தையுண்டயாளாகையாலே, (ச) "
"சுரந்நாசக" "விசன்யவர்க்கும்" இய்யாதிப்படியே, (ரு) "கால
மலர்மேல்கெய்யாள்" என்று, கிருபகமாய்படி, இருப்பாளாய், (க) "சுரந்
ந்நாசக" "விசன்யவர்க்கும்" "வித்யாஸுறாயமதித்ய னாய்ந்த
தம் வித்யாப்ரஸாதகம்" என்றும் (எ) "சுரந்நாசக" "விசன்யவர்க்கும்" "வித்யா
ஸுறாயவத்தம் மாமதித்யஸ்த்தம்ஸாதகம்" என்றும்
சொல்லுகிறபடியே, வித்யாஸுறாயவத்தவாச்சையான பிராட்டியோடே கூட (அ
ருக்கன்மேயின) அதாவது:— (அ) "வானிடைமருக்கன்மேயிதித்பாத்"
என்கிறபடியே, விதித்ருமண்டல மத்யவர்க்கியான, "யவலோத்தா
தித்யே" என்றத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஸாதத்யேயதேஜஸ்வின்) அதா
வது:— "த்யேயஸ்தாதா" என்கிறபடி, ஸர்வகாலமும் தவாநம்பண்ணுவா
ர்க்கு விஷயமாய், "சுரந்நாசக" "விசன்யவர்க்கும்" "வித்யாஸுறாயவத்தம்"
"விசன்யவர்க்கும்" குறிப்பும்ஹகாம யோகவத்யஸ்தபதி தேவலோத்தாதி"
என்றும், "சுரந்நாசக" "விசன்யவர்க்கும்" "வித்யாஸுறாயவத்தம்" என்ற
ம, (க) "சுரந்நாசக" "விசன்யவர்க்கும்" "வித்யாஸுறாயவத்தம்" என்ற
பாய்த்தனவிருர்வசேனயம் தாமசபசேனாபாணகாந்தகாந்தம்" என்
தும், சொல்லுகிறபடியே, தேவோமயமாயிருக்கிற கந்தவினுடைய (ஸா
மஸுறோத்தாதி காமமுன்னுதையான காத்யந்தகங்கலே) அதாவது:—
(ரு) "சுரந்நாசக" "விசன்யவர்க்கும்" "வித்யாஸுறாயவத்தம்" என்றும்
தேவலோத்தாதித்யு சஸமாயிருத்தன்ன லுத்தகாநமுன்னிதி தத்தேதம், அதி
"சுரந்நாசக" "விசன்யவர்க்கும்" "வித்யாஸுறாயவத்தம்" என்றும்
ருன்னுதையானமை தேவத்தும்படியான காத்யந்தகங்கலே யுடத்தாதிரு
கலையாலேயிவ்வாக, "சுரந்நாசக" "விசன்யவர்க்கும்" "வித்யாஸுறாயவத்தம்"
"விசன்யவர்க்கும்" காமமுன்னுதையான காத்யந்தகங்கலேயிருப்பது (அ
த்யந்தகங்கலேயினிதது), மேற்சொல்லுகிறதற்குமேலது வித்தகத்
தேவத்தகங்கலே, (ரு) "சுரந்நாசக" "விசன்யவர்க்கும்" "வித்யாஸுறாயவத்தம்" என்றும்

(க) "சுரந்நாசக" (ரு) "விசன்யவர்க்கும்" (உ) "வித்யாஸுறாயவத்தம்"
(க) "சுரந்நாசக" (ரு) "விசன்யவர்க்கும்" (உ) "வித்யாஸுறாயவத்தம்"
(க) "சுரந்நாசக" (ரு) "விசன்யவர்க்கும்" (உ) "வித்யாஸுறாயவத்தம்"

[illegible][illegible]

(இ) சந்ருஷ்ணேதிவாஸம் யசையசௌச் செய்யமஸைபோலே
புஷ்ருஷமுதல்வன் துப்பாவாலே பாமகனிகளால்பாடிநி
யாது கேர்படச்சொல்லும் கீர்மைமிகலாவென்னைத் தன்னுக்
கியென்றமுதல்வந்து புகுந்து தப்பதலுத்தன்னேவைகுத்

(அ) சந்ருஷ்ண - சந்ருஷகாந்தர்யாமியாயம், வேழிவாமை - தன்
தாரத்தர்யாமியாயம், ஆன்-ருத்தன், ஆயன்-புரும்ஹா-ள
ன-செய்தார்சென்னும்படி, செய்யமஸைபோலே (ஆசந்
ஸ்ருஷ்டி வேதோபதேச ஜகந்ஸம்ஹாச த்ருபதஹா
நிகிள்) ப்பண்ணுமாப்போலே, புஷ்ருஷமுதல்வன் - முந்
தித்தயாத்மனான ஆதிபாசணபூதன், துப்பாவாலே - ஆச
நதகடகாஸாமந்த்யத்தாலே, பாமகனிகளால் - கனிச்சுரே
ஷ்டர்களால், பாடியியாது - பாடிவித்துக்கொள்ளாதே,
கேர்பட-தனைக்குத்தருயிப்படி, சொல்லும் கீர்மைமிகலா
வென்னை, சொல்லுகைக்கடியான ஜ்ஞாநாநிகுணங்களில்
வந்த வென்னை, தன்னுக்க - தன்னோடுமொத்த (ஜ்ஞாநாநிக
னுடைபண்படி) பண்ணி, என்னமுதல்-என்னுடையவாக்
பாடுகுத்திக்கு முதலாய், வந்துபுகுந்து - வந்து பாவேசி
ந்து, தப்பதலு (என்னுடையஸ்பர்ஸத்தால் வந்த) தோ

வா. (இ) அவர்களுடைய பாஸாத மார்ஷமுலமென்னுமிடம்,
(அ) "வஸுஷ்சு" "மச்சந்தாதேவ பாசன" இய்யாதியாலே, பாபந்தவக்
தார்களைவளிக்க வசவரித்தாபரிருத்தது. அப்படியே, இவர் பாபந்தம்
"ஸ்ருஷ்டிவம், பசவத்பாஸாதமென்னுமது, இவர் வசவரித்தமேவெ
ன்கதவபெய்க்குகிலே அந்தநறுதலிக்கிரார், (சந்ருஷ்ண) என்னுடைய
அமாவதம் - (உ) "ஸ்ருஷ்டி தக் கம்ஸ்யு வஸு வசுஷ்டு வசுஷ்டு கஸு நேகரு
புஷ்டுஷ்டு தக் கம்ஸ்யு வஸு வசுஷ்டு வசுஷ்டு வசுஷ்டு வசுஷ்டு வசுஷ்டு
(உ) "திகையுமன் சந்ருஷ்ண வித்திருந்து படைத்திட்ட கருமம்மெனும்" என்
வம், (ச) "வசுஷ்டுச்சவடயானும் தின்விகட வேழிவாமை விவங்க
கிசெதவம்" வம்மம், சொல்லும்படி, புரும்ஹருத்தர்சகன்கந்தர்யாமி
யாதிவகவளி, ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாசநிகிள் பண்ணுதிக்கச்சிசுத்தே,
(இ) "அசையமிவ வசவரித்தவமத்தனமே" என்று, ஜகந்ஸம்ஹாச
வேதோபதேசம் ஜகந்ஸம்ஹாசம் த்ருபதஹாசமுபாசனம் ஸம்ஹாசம்,
பாபந்த ஸ்ருத்திவம் தாமிரேவ (செய்தார்சென வசவரித்தம் சொல்லும்
வடிவ வசவரித்தமேவ) (உ) "புஷ்ருஷமுதல்வன்" என்று, ஸ்வேவ
ஸ்ருஷ்டிவம் விவக வசவம் (கெய்யமிட திகை, தாமிரத்தாமி வசவாநா
போலே, புரும்ஹருத்தர்சகன்கந்தர்யாமி வசவாய், அவர்களை வளி

(அ) ஸ்ருஷ்ண - ஸ்ருஷ்ண, (உ) புஷ்ருஷமுதல்வன் - புஷ்ருஷ, (ச) துப்பாவாதம்
பாடியியாது - புஷ்ருஷ, (இ) திகை - திகை, (உ) வசுஷ்டு - வசுஷ்டு, (அ)
வசுஷ்டு - வசுஷ்டு, (உ) திகை - திகை, (ச) வசுஷ்டு - வசுஷ்டு, (அ)
வசுஷ்டு - வசுஷ்டு, (உ) திகை - திகை

பி. தனக்குத் தன் சொல்லுந் துணை யுதித்து மாகாணம்
பொய்ய சொல்லால் சொல்லவல்லேனென்று கருதுகின்ற
ல்லே நாகுக்கையெடுக்குப்படி என் சொல்லால் மாகாணம்
ன்னலின் கவி பென்பித்தா சொல்லுகிறேன்.

ஷங்கனில்லாதபடி, தன்னேவைகுத்தனா - (நான் புறந்த
வித் தாலே) தன்னேயுனைகுண்டாதிபத்யபடைத்தனாது,
தன்சொல்லால் - தன்னுடையசொற்களாலே, தானேதுதி
த்து-தனக்கு த்தானேதுதித்துக்கொண்டு, மாகாணம் - மாகா
ணப்பண்ணவல்ல, நாலியல் - நாலால், பொய்யசொல்லால் -
செரிந்த சொற்களாலே, சொல்லவல்லேனென்று - கவிசொ
ல்ல ஸாமர்த்யமுடையேனென்று, நானும்சொல்லி - (என்
னுடையவாக்காலே) நானேசொல்லி, நாகும் - (நான்பண்
ணினதாக நினைத்திருக்கும்) லோகமும், கையெடுக்குப்படி
(ஆற்றாசருளிச்செய்தாரென்ற உபகாசம்மிருதியாலே)
அஞ்ஜலிபண்ணும்படி, என்சொல்லால் - என்வசந்ததாலே,
யான்சொன்ன-நான் கர்தாலாகச்சொன்ன, இன்கவி - இனி
யதானகவி, என்பித்தான்-என்றுலகத்தில் பிரவரித்தமாக்கி
னான், என்னுகிறேன், என்னுந்நவாசருளிச்செய்தாரிறேன்.

மாகக்கொண்டுநின்று, ஸ்ருஷ்ட்யாதி களைப்பண்ணி, அவர்கள் சொந்தார்
கிளன்று பிரவரித்தமாக்குமவன், (க) “திருத்துக்கேதுப்பாவாய்” எ
ன்றபடியே, ஏதேனுமொரு கார்பத்திலே வந்தால், ஒரு தருணத்
தைக்கொண்டு கார்பம் தலைக்கட்டிக்கொள்ளவல்ல ஸாமர்த்யத்தையு
டையவனுமாகலே, (உ) “இன்கவிபாகும் பரமகவிகளால் தன்கவி
தான் தன்னேப்பாடுவியாது” என்று சொல்லுகிறபடியே, தன்னேக்கவி
பாடுவிக் வேண்டினால் அதற்கிடான ஜ்ஞாநஸக்திகளால் குறைவற்ற
வர்களால், இனிய கவிகளைப்பாடவல்ல மேலான கவிகளால் வாயை
பாரசர வால்மீகிப் பரபுருதிகளும், செந்தமிழ்ப்பாடுவாரான முகலாது
வார்களுமுண்டாயிருக்க, அவர்களைக்கொண்டு பாடுவித்துக்கொண்ட
தே, (ங) “நேர்படயான்சொல்லும் நீர்வமயிலாமையில்” என்ற
படியே, தனக்குத் தருதியாம்படி வாய்க்கச் சொல்லுமகதவாயை
ஜ்ஞாநாதி குணங்க ளெனக்கின்றிக்கேயிருக்க (ச) “என்னைத்தன்ன
கதி” என்றபடியே, என்னைத் தன்னோடொத்த ஜ்ஞாநஸக்திகளையுட
யனுப்படி பண்ணி (ரு) “என்காமுதல்வந்து புருந்து” என்றபடியே
என்னுடைய வாய் பரபுருத்திக்கு முகலாய் வந்துபுருந்து, (க) “என்
னுக்கே தப்புதலின்றி” என்றபடியே, என்னை யுபகாணமாகக்கொ
ண்டி பாடாநித்ச்செய்தே, என்னுடைய ஸாமர்த்யத்தாலேவந்ததே ஆம்

(க) தி - னா - க, க, க. (உ) விஷ - விஷ - விஷ - க. (ங) விஷ - விஷ - விஷ - க.

(ச) விஷ. (ரு) விஷ - விஷ - விஷ - க. (க) விஷ - விஷ - விஷ - க.

(அ) தமிழ்ச் சொத்துக்களையே - தயர்வாகச் சேர்த்து வைத்தோம் -
தெளிந்து - தெளிவாகிறது, திறகுத்து - தாய் - (தெளிவாக
வண்டான) துர்ஷ்டமடைவதாய், மேலேமேலே - உத்த
மோத்தாய்.

[illegible]

அ—(௩௬) ராமாயணம் காராயணகதை மென்றுதுடங்கி கங்கை கங்கை
கேய ஸம்பவாத் பதைத்தீர்த்தநம்பண்ணிவ ஸர்ச்சிவாய்
மருத்தி பண்ணுமல் திருமாலவன் கவி

(அ) ராமாயணம் - ஸ்ரீராமாயணம், காராயண கதை - ஸ்ரீரத்
காராயணவைபவ ப்ரதிபாதகதை, என்றுதுடங்கி - என்
துபக்ரமித்து, கங்கா - கங்கையினுடையவும், கங்கைய -
ஸ-ப்ரமணியனுடையவும் பிஷ்மருடையவும், ஸம்பவாதி -
பிறப்பு முதலியவையாகிற, அஸத்தீர்த்தநம்பண்ணி-திப்
புகழைச்செய்ததனுண்டான வகத்தினையப்போங்குநிதித்
தம் பகவத்கல்பாண குணவர்க்கத்திலுறுப்பட்ட வயாண
வால்மீகாதுகளைப்போலே, எச்சில்வாய் மருத்திபண்ணுமல்-
அஸத்தீர்த்தநத்தாலே வாக்நையகத்தியாக்வி அதுக்கு கத்
திபண்ணத்தேடவேண்டாதபடி, திருமாலவன்கவி - ஸ்ரீ

வயா. (௩௬) ஆக, தர்மவீர்யேத்யாதிவாக்யம்துடங்கி, இவ்வளவுமிப்
பந்த வக்தருவைலக்ஷணயத்தை ப்ரதிபாதித்தார்க்கிழ்; இனிமிப்பந்த
வைலக்ஷணயத்தன்னே ப்ரதிபாதிக்கிராமேல், (ராமாயணமென்றுதுட-
ங்கி) அதாவது:— (௧) “க்யுஷ் டுஞகாயணம் சாஸ்யுஷ்ரகரணயுகம்”
“கருத்தஸம்ராமாயணம்காவ்யமீத்ருஸைகரவாண்யதறம்” என்று, ரா
மகதையைச்சொல்லுவதாக ராமாயண மென்றுபக்ரமித்து, கங்கை
பவ ஸ-ப்ரமணியனையோத்பத்தி புஷ்பகவர்க்குபகதைகளை பரக்கப்பே
கையாலே, அஸத்தீர்த்தநம்பண்ணி வாகுமருத்திவந்தநிறே ஸ்ரீவால்மீகி
பகவானுக்கு. (௨) “சாஸ்யுஷ்ரகரணயுகம்” “காராயணகதாமிதாம்”
என்றிதபடியே, காராயணகதையென்றுபக்ரமித்து ஸம்பவபர்வத்தில்
கங்கையரான ஸ்ரீபிஷ்மருடைய உத்பத்திதுடக்கமானவகேகருடையவு
த்பத்திப்ரகாசங்களை விஸ்தரேணப்ரதிபாதிக்கையாலும் “பூசன்பட்
டோலே” மென்னும்படி, பாரதயுத்தப்ரகாசாதிக்கையே பரக்கவிடவா
ணிந்தபடியாலும், அஸத்தீர்த்தநத்திலேமிகவுட்பறத்து அமருத்தவதயா
வாக்நை (௩) “சுபிஷ்ரதநகாஸாஸகரணயுகம்” “சாஸ்யுஷ்ரகரணயுகம்”
“அஸத்தீர்த்தகதாந்தாரயரிவந்தகபாம்ஸ-ஸாய்” “வாக்நை
மெனரிததாரபகங்கையவபுரிமதே” என்று, அஸத்தீர்த்தமரிதக
புலமயித்து புழுதிபடைத்தவாக்நை, பகவத்கதாஸாயக்தகங்கையா
கில, மருத்தமாக்குமிதேனென்று மருத்திபண்ணினுணிறே ஸ்ரீவேதக்யா
ஸபகவான். ஸ்ரீவால்மீகிபகவானிப்படி வததபித்துவாக்மருத்திபண்ணி
த்திணைமும் மூத்தக்யாயமவனுக்கு மெக்குமென்றுவிளைந்தே, றுவ
ர்க்கப்படியாகத்தது. ஆகலுப்படியுபக்ரமித்ததக்குச்சேர்ப்படி, அஸ
த்தீர்த்தகதையப்பண்ணிவாக்நை அமருத்தியாக்வி வதுக்குமருத்திபண்

பு. இதுவும் கியாக்ஸையானுதும் வேதாஹஸ்யமாம்.

பு— (கக) உதாத்தாதி பதகாம இடமாய்ப் பஞ்சாதி பாகஸ்குத்
பாங்கு காண்டாஷ்ட கந்தாயாமம் பரிபாத்தமாய், சக
உப் போலே எழுத் தனச சீர் பத்த மய கொண்

மாக வேதத்தம்போலேயும், உபரிஷத்தம்போலேயும்,
இதுவும் - இப்பபத்தமும், கியாக்ஸையானுதும் - உபபஞ்
றணமானுதும், வேதாஹஸ்யமாம் - உபரிஷத்தமாம்.

(அ) உதாத்தாதிக்காதி (போலே) வேத நதுபபஞ்றணைக
னாக்கு உதாத்தாதி பரிபாத்தமாய் வலம்பாதங்கள் பலவு
முண்டானுப்போலே, எழுத்தா - குற்றெழுத்துமுதலான
பதிமுன்றெழுத்தும், அசை-கோசை தினாயசையென்ற
விரண்டசையும், சீர் - ஆகிரியடிஞ்சீர் முதலானபுப்புது
சீரும், அடி - குறளடி முதலானவடி ஐந்தும், தொடை -
மோனை இப்பபுமுதலான காற்பத்துமுன்றெனையும்,
நிறை நிறை - கோர்நிறை முதலானவையும், ஓசை - செப்ப
லோசை முதலானவகோசையும், தகை - கோருன்றிதி
யத்தனை முதலானவேமுதனையும், இரும் - பாக்களினினம்

என்றபிபுத்தர் சொல்லுகிற வேதத்தலம், இதுக்குக் கூடுமோவென்ன
வருளிச்செய்கிறார். (பாரதகீதைகளினித்யாதியால்) அதாவது:—வே
தோபபஞ்றணமானமற்றபாரதமும், அதில்ஸாரமான ப்ரீதையும்,
(க) “தேவநாஸ்தாஸ்யஸகஸ்சஃஸாஸ்சப்யுநாந்” “வேதாநத்யாபயாமாஸா
மற்றபாரதபஞ்சமாம்” என்றும் (உ) “ஓக்ஸிதாஸாஸகஸ்யு” பதவத்
தீதாஸை-உபரிஷத்தஸ-” என்றும், சொல்லுகிறபடியே, வேதமும் உப
ரிஷத்துமாயிருப்போலே, இது வேதத்யாக்ஸையான உபபஞ்றண
மானுதும் வேதாஹஸ்யமா வென்னக. வேதாஹஸ்யமாவது:— வேதத்
தில் ஈஹஸ்ய பாகமான உபரிஷத். நிழ்ச் சாக்தோக்மஸாமகிதே
சொல்லிற்று. ஆகையாலித்தபசுத்திது மிதின் காமிட வேத ஈஹஸ்ய
வாசாதிதன் றுகருத்து. *

யபா. (கக) ஆகவிப்படி, இப்பபத்தத்தை வேதஸம்பென்பதா,
நதுபபஞ்றணமைமென்பதா காகிவநீர், அவையிரண்டிலும் தத்தத்த
புபயாயிருப்பனவிலவலம்பகாரங்களுண்டிதே. தாத்ஸுஸாக்காரங்கலிது
கருமுதலே அவென்ன சீ ஸம்ஸ்க்ருதமானவவற்றுக்கு தத்தகுணமான
வலம்பகாரங்கள் பலவுண்டானுப்போலே, தாகிடகேதமான விதுக்கும்,
தத்ததமுதலானவ அலம்பகாரங்கள் பலவென்பென்கிறார். (உதாத்தாதி
யென்றதுமாம்) அதாவது:—உதாத்தாதி யென்கிற ஆகிரியத்தகோ

[illegible][illegible]

பு—(எக) ம்ருத்கடம் போலவிறே பொந்தும்.

மு—(எச) பெரும்புறக்கடும் ஸ்ருதிஸாகாரம் அலைந்தா

(அ) ம்ருத்கடம் - (ஸ்பரிஸதோஷமுடைய) ம்ருத்கடவம் போலவிறே, பொந்தும் - ஸ்வரஸாகாரம்.

(அ) பெரும்புறக்கடும் - அபரிச்சேத்யமாய்க்கொண்ட வலக்கடலுக்கும் புறம்பாயிருக்கிற பிரமேயவஸ்துவாகிற கடலும், ஸ்ருதிஸாகாரமும் - (அபரிச்சேத்யமாய் பாக்கப் பரமான) வேதஸமுத்தரமும், அலைந்து-ஸமுத்தரம் தாக்கித் மாய்க்கொண்டு நிற்குமிடத்தொடொத்ததாய், ஸ்ருத்யா விரிப்பாவவிசேஷமான பாஞ்சராந்தப்ரதிபாதிதமாய் இர

யபககாலநியதினையபும், த்னசவன்னிகாதிசாரதயா அதிகாரநியதினையபும் உடைத்தாயிருந்துள்ள (க) “தற்கடல்” என்றோ வேறவித்யா ஸமுத்தரத்தில் வசமம். (உ) “இவ்வாயனகள் திருத்த” என்றபடியே, இவருடைய வரக்கடமாய், கால நியமாதிசாரி நியமநிசபேஷமாய் வாகாரத்தை யடைந்து கட்டளைப்பட்டனறே, (ங) “அஜேத்யந்திரே ஸ்ருதே வாக வரக்கடல்” “அத்யேதம்” யம் த்விஜஸ்சேஷ்டைர்வேதரூப மிதங்க்ருதம்” ஸ்திரி ஸ்ருதந்தா திரி ஸ்சைவ தேஷாம் முத்தி கரே ஸ்திதா” என்றபடியே, ஒருகாலநியமின்றிக்கே வ்வகாலமும், ஸர்வர்க்ருமுபஜீயமாய் மிறேயென்னக

வ்யா. (எக) இன்னமும், வேதகார்யமாயிருக்கச்செய்தே காரணமான வதுபோல் அதிக்ருதாதிகாரமன்றியே, ஸர்வாதிகாரமாகியிருக்கக் குறையில்லை பென்னுமிடத்துக்கொரு ந்ருஷ்டாந்தவிசேஷம் தந்திப்பிக்கிருர், (ம்ருத்கடமிய்யாதி,) அதாவது:— ம்ருத்கடம், தொய்வாகவே நொடுமித்தனைபோக்கி எல்லார்க்கும் தொடவொன்னுதாயிருக்க பார்த்திவ மாயிராநிற்கச்செய்தே, பொந்தும் மெல்லார்க்கும் ஸ்பரிசிக்கலாயிரானின்ற திறேயென்னக. இத்தால், காரணமாகவேகம் அநிக்ருதாதிகாரமாயிருந்தாலும், தற்கார்யமானவிறு, ஸம்ஸ்காரநியதிவாகுதலிலே, ஸர்வாதிகாரமாகக் குறையில்லை பென்றதாயிற்று. த்ருத்கடம் தந்தித்தே, தந்துகிற காரணத் கார்யம்வாகுபதாதிகள் தர்ஷ்டாத்திகத்திலும் கிலகத்தம். *

வ்யா. (எச) இனிமேலிப்படியிருந்துள்ள திருவாய்மொழியும், அதன்பரதிபாந்தாமான வர்சாவதாரமுமாகிற பிரமணப்ரமேயசாகாரங்கள் இவற்றிலுடைய பூர்வாவஸ்தைகளி வவகா றகாரமாதந்தாய்க்கு, ஸ்வரஸமாகக் கவ்விதங்கானவைபென்று “வேதவேத்பாதி” மாய்க்க வில்லாக்கொளப்ரமணப்ரமேயசாமங்கலோரிசமிக்கிருர், (பெரும்புறக்க

மு. (எரு) விட்டிப்பவன்பப்பபக்கரிம் ப்பவபபபப

(அ) விட்டிப்பா - ஆதிதத்தொழும் மலிவவர் தனாகத்த தொழுக
 ன்பத்தை, திருமேனியாகக்கொண்டபத்தை திண்கிழவன்
 சாவதாத்திலும், இப்பப்பாக்களில் - பவந்தொண்கபவ
 லிசேஷஜ்ஞருக்காகத்தாவதறுமன திருவாய்மொழிபிலும்,
 தரவய - (உபாதாந்) தரவயத்தினுடைபவயம், பாஷா - பா

யோக்யாஸ்வாதார்க்கு (க) "அதிலே தேங்கினமடுக்கள்போலே" என்கிற
 படியே தேசாதிவிப்பாக்கஷந்தாகந்தயில்லாதபடி கற்பிக்கப்பட்டவந்தாகத்
 ஸ-ஸபலிஷயம், ப்ரமேயாவிர்பாலுபாம்பனையினுடைய சாமாஸ்வாத
 மான வர்ச்சாவதாநம் (உ)"குகிஷ்டாநகாநிஷ்ட யேநாந்ருகிஷ்டாந்" "பத்
 மந்தாகமாவித்யே காவெனளஞ்ருதி ஸாநாத்" என்கிறபடியே, அபரித்
 சேத்யபாப்பபதஸபாமானவேதம், ஸமுத்தரந்தித ப்ரதேசம்நிபாஸே,
 தந்திபுத்தரதிபாதகதயாவஸ்தாந்தர பந்தமாய், பஞ்சாத்ரமனனி
 டத்திலும், ஸமுத்திரத்திலகாத ஸத்தலம்போலே தந்தர்யாயிதவ ப்ர
 திபாதகதயாவகாவிரித் தர்த்ததர்யாகம் பண்ணவிரிதர்ப்படி மக்வாதி ஸம்
 ருதிருபமாவிடத்திலும், ஸமுத்தரம் சழிகளா யோகோப்பேபலே, தந
 வதா ப்ரதிபாதகதயா யிதிதாஸஞபேண திஸஞ்ருமமாய் கடத்தி
 தித்திலும், த்தொக ஸத்தயாதி ஸங்கோசத்தாலவகாவிரித்து விடாய்
 தரமாய்லாநாற்கு, விடாய்த்தவன் வாயையங்கார்த்திருக்க த்தாலே
 தண்ணீர்வந்து ருதிக்கும்படி கற்பிதமான சாய்கரகம்போலே, ஆகாய
 ஸேகோபஜீவிக்கலாம்படி மத்யந்த ஸ-ஸபமான ஸாஸ்தரம், ப்ரம
 னபுதமான ஸேதத்தினுடைய ஆதிப்பாவ பரம்பராசாமாஸ்வாத
 மான திருவாய்மொழிசென்னை, இத்தால், மதிவும் சாய்கரமு மென்
 வாயலே, ப்ரமண ப்ரமேயங்கனினுடைய ஒன்று மென்னையு மிலி
 வடியும் துடக்கமான ஸஞ்ஞனஸாஹிதயம் கொண்ப்பபபபபப

பாப. (எரு) இப்பாடிபாமானப்ரமேயாவபவத்தை ப்ரதிபுத்தி
 வகந்தம், ப்ரமஞ்ருவையவத்தை திஸ்தோனப்ரதிபாதிக்கறுமென
 அதில், ப்ரதமத்திலே, ப்ரமண ப்ரமேயங்க லிப்படி திசுதனமாய்
 ருத்ததாயிலும், இப்ரமானவந்தாவானவர் சதுர்த்தவர்க்கெழுதிவன்
 ஸி பாகனதேதாத்தமாயினியருடைய ஆம்மிருபலாதொஷ்டை ப்ர
 மண ப்ரமேயங்கனன் தரவய பாஷா திருபணதொஷ்டம், ப்ரதம
 திகிஷ்டாநகாநிஷ்ட, அத்நத விரிதவத்தரித்த த்ருஷ்டித்தம
 கிண்கலா ருவிக்கெய்ருக (கீடமூப்பம்) என்கிறதால், ததா
 னம் (க) "கலிபாஸர் ஓன்பமே" என்கிறபடியே, பவந்திஷ்ட
 ம்ருகம் கண்கனித்தொத்தொண்கருடைய க்ருஷாய்கனிதொ அகிலுதொ

(க) ப்ரதமபுத்தனம் (க) க. (உ) காவ'சாத்தனையிலுத (க) தகா உ பி

பு—(எக) பேச்சுபர்த்திம் - என்னப்பராய்க்குமும் - நாராயணன்
பிறவிபர்த்திம் அதுதான் பேசுந் தும மறந்துன் கழிப்பதும்.

(அ) பேச்சு - நாராவிட பாஷையானது, பார்ந்தம் - (விஷேசங்
ஜயமென்று) விசாரிக்கிக், என்னப்பராய்க்குமும் -
பிரதாரகங்களா யஸ்தயங்களுள பாஸ்ஸராஸ்தராதிகளும்,
நாராயணன் - (ஸம்ஸ்கிருதபாஷையானவாகாரத்தாலே)
உபாதேயங்களாம், பிறவி - (வக்தரு) ஜன்மம், பார்ந்தம் -
(நிகர்ஷதயாத்யாஜயமென்னுவிடப்) பார்ந்தம், அந்நா
மோத்தம் - (பஞ்சமவேதமான) ஸ்ரீ மஹாபாரதமும்,
ஆறு மூன்றும் - ஷடசந்தரயாத்மகமான ஸ்ரீக்தோபபிஷத்
தும், கழிப்பதும் - கழிக்கப்படும்.

வ்யா. (எக) இங்கனன்றிக்கே, பேச்சினும் இதுகொன்னவர் பிற
வியிலும் தாழ்வுபார்த்து, இப்பரந்தத்தை யிகழுமவர்களுக்கு அநிஷ்ட
ப்ராஸஞ்ஜநம் பண்ணுகிறார். (பேச்சு) இத்யாதிகாச்ய த்வயத்தாலே,
அதாவது:—ஸம்ஸ்கிருதமாகவுமாம், நாராவிடமாகவுமாம், பகவத்பரமா
னது உபாதேயம், அந்நாபரமானது ந்யாஜ்யம், என்னுகொன்னாதே பா
ஷாமாத்ராவதியாக விதி நிகேஷதங்களை அங்கீகரித்து நாராவிடபாஷை
மாகையாலே, இது ந்யாஜ்யமென்னப்படார்க்கில் (க) “ வெள்ளியார்
பின்னடியார் போதியாரென்றிவரோதுகின்ற கள்ளதால்” என்றும், (உ)
“வ்யாய்க்துலே மெய்க்துலென்றென்றுமோதி” என்றும் சொல்லுகிற பா
ஸ்ஸராஸ்தராதிகளும், ஸம்ஸ்கிருதபாஷையானவாகாரத்தாலே உபா
தேயமாகவேணும். * துர்த்த வர்க்குணத்தவரென்று வக்தாவானவர் பிற
வினாப்பார்த்து இத்தை யிகழுமளவில், மத்ஸ்யகக்தாஸ-கருண வ்யா
ஸன் சொன்ன பஞ்சமவேதமான மஹாபாரதமும், கோபஜர்மாவான
ஸ்க்ருஷ்ணன் சொன்ன ஷட்கந்தரயாத்மகமான ஸ்ரீக்தோபபிஷத்தும் நார
தாமாகவேணுமென்க. இத்தால் பாஷாமாத்ரத்தையும் வக்தருமிக்
மத்தையும் பார்த்து இப்பரந்தத்தை யிகழுமளவில் வரும்விதோதம்
காட்டப்பட்டது. * அதவா:—பாஷா வக்தருஜந்மாநிகன் கீழ்க்கொ
காதென்று கீழ்ச்சொன்னபடி யன்றிக்கே, ஸம்ஸ்கிருதபாஷையான
தும், ஜம்புகளாவமுடையார் சொல்லு மதுஷமே உபாதேயமென்று
பிரதமபுரஸர்களுக்கு அநிஷ்ட ப்ராஸஞ்ஜநம் பண்ணுகிறார். (பேச்சு
பார்க்குகிப்பாதி) வாய்வயத்தாலே, அதாவது:—பகவத்பரத்தக
நாராயணனை பரிக்காற்றயந்ல பரிந்யாஜ்யத்வங்களுக்கு தேவதானம்
பிற ஸம்ஸ்கிருதபாஷையானது உபாதேயமென்று பேச்சினுமைய
கொளவமாத்ரத்தைய பார்ந்தில், என்னால் பொய்க்தால், என்ன கழி
கப்பட்ட பாஸ்ஸராஸ்தராதிகளும் பரிக்காற்றயங்களுமே அதாவது

௪௪—(௧௪) கருஷ்ண க்ருஷ்ணத்வைபபயமேத்பத்திதம் போலன்மேத
க்ருஷ்ணக்ருஷ்ண தத்வஜிதம்.

௪௫—(௧௫) பெற்றும், பேழிந்தும், கன்னிகையானவனும், எல்லாம்

(அ) க்ருஷ்ண - (நூரிடத்திற்கிறந்து மந்தேனூரிடத்தில் வளர்க்கு)
கன்னிகையானவன், க்ருஷ்ணத்வைபபயம் - (கல்யாண—த
னும்) கல்யாணனுடைவனும், உத்பத்திபோலன்மே - பிறவி
போலன்மே, க்ருஷ்ணக்ருஷ்டனாதத்வ - க்ருஷ்ணநூரிடத்
துண்டான ஆவனொரு வடிவிகொண்டாப்போலே யிருக்
கித இவ்வாழ்வானுடைய, ஜம்மம் - திருவவதாரம்.

(ஆ) பெற்றும் - க்ருஷ்ணனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றிருக்கச்செய்
தேயும், பேழ் - (க்ருஷ்ணனுடைய பால்பசேஷ்டாரஸா
தபவயாகித) பருஷார்த்தத்தை, இழந்தும் - (கைப்பட்டவ
னாத) இழந்தவனான (தேவகிதேவியும்) கன்னிகையானவ
னும் - (கல்யாணனைமகனாகவடைத்து மலனுவள்ள ரஸமொ

ன் கொள்ளது உபாதேயம், அபதாஜ்ஞாகர் கொன்னது ந்யாஜ்யபென்
துகொள்ளாதே, ஜம்ம கொள்கவழனாயர் கொன்னதே உபாதேயம், அ
பதாஜர் கொன்னது ந்யாஜ்யபென்று பிறவி மாந்தாதையே பார்க்கில்,
மக்கியகர்த்தா—தனும் கல்யாணன்சொன்ன பஞ்சமவேதமும், கோபஜந்
புலகான் க்ருஷ்ணம் கொள்ள தீதோபகிஷ்த்தும், ந்யாஜ்யமாகவேணு
கொள்ள, இத்தால் பெற்றில் கொள்கமும், சொல்லுமவர்க்கு பிறவியில்
கொள்கமும், பரபகீதோபாதேயத்வ தோதுவாகச்சொல்லுமளவில்
வரு வித்தும் காட்டப்பட்டது. *

௪௬. (௧௬) இவ்வாழ்வானுடைய உத்பத்தினை, கல்யாண க்ருஷ்
ணேத்பத்தி கல்யாணவருளிச்செய்தார் கீழ்; அவர்க்கு ஸ்வருக்குண்
டான கல்யாணத்தினை அருளிச்செய்தோர் மேல்; (க்ருஷ்ணேத்பா
தாரம்) அதாவது :— (க்ருஷ்ண மகனாய்ப்பிறந்தோரிடமின்னருத்தியாக
னும்) க்ருஷ்ணனுடைவனும்; கல்யாண—தனும் கல்யாணனுடைவனும், உத்ப
பத்திபோலன்மே, (௧) "கன்னன் கன்னமகப்பாதம் பாரிப்பெற்ற
வாஸம், (௨) "க்ருஷ்ணக்ருஷ்ண தத்வஜிதேதம்" என்கிறபடியே,
க்ருஷ்ண கிஷயக்ருஷ்ண தாகொருவடிவிகொண்டாப்போலே யிருக்
கித இவ்வாழ்வானுடைய வவதாரமென்னக. *

௪௭. (௧௭) அதேவகினை என்னுமபேதகதாயினே, பகதோது
கன்னதாயினி ஜம்மமொன்றத்தினை பாகனியக்கிருர்மேல், அதன்
பாதகத்தினை அவர்விளப்பித்தவர்க்கு மூலகம் பெற்றவர்களுக்கு,
கத்தொருக்காலாவை கன்னகித்தார் (பெற்றமென்குதாயினி) அதன்

(௧) தி. ௧௧. ௧௧. (௨) பார்க்கு ௧. ௧.

பெற்றாராயினும் தத்துவக்கொண்டபொருள் திவ்யமென்று
பொருள்வெய்தியவழியாகவெய்தியென்று கொள்
தே.

மறுபடிக்கப்பெறுபவற்றுக்கு (கண்ணியவழியுக்காக
பாப்படைந்த (மத்யகந்தியும்) என்னும் - (கண்ணியவழி
பாப்ப திருவிளையாடல்களை) வெய்தும், பெற்றாராயினும்
(தேவகி மத்யகந்திகளைப்போல் துறவாமல்) அவைபெற்ற
வழியிருக்கும், தத்துவக்கொண்டார் - (கருஷ்ணனைப்போல்
கோபாது) வளர்த்துக்கொண்டார், என்பர் திவ்யர் - என்ன
சொல்லாநின்றார்கள், என்னுமவனும் - என்னுமவனாய்
யசோதரையும், நெடுங்காலமும் - (பரிந்துசெய்ததிலே)
பிறகு-காலம் கருஷ்ணன் திருவடியை மாந்தியித்துப் பெ
ற்றவர்களுக்கும், கண்ணியர் - பரிபூர்ணைகளே! (தீவ்ய
மொருபெண்பிள்ளையைப் பெற்றவளர்த்தி கோபினை, இவள்
பட்டது பட்டாருண்டோ? உன்பெண்பிள்ளைகளை வளர
வென்னென்ன? என் பெண்பிள்ளைபடி பென்னும் சொல்ல
லையோ யிருக்கிறது) என்றும் - தாமதமென்கும் சொல்
லப்போகாததான அப்படிப்பட்ட திவ்யசேஷ்டித சகல
தபவம் செய்து வந்தவருக்கு மிப்படி முத்தவளரிகளின்
சொல்லுமவளா யிருந்துள்ள, இவர்க்கு - (இவ்வழியை
"டைய) தாய்மார்க்கு, நேரன்றே - (தேவகி யசோதர மத்
த்யகந்தி முதலானார்) நிகராவரோ?

மறு—(க) “ திருவிளையாடலுக்கும் தேவகிபெற்ற” என்கிறபடியே,
கருஷ்ணனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றிருக்கச்செய்தேயும், அவனுடைய
பாப்பை எவ்வாறு மறுபடிக்கப் பெறுமையானே, (உ) “திருவி
ளையாடலுக்கும் பெற்றிலேன்” என்றும் பேற்றிழந்தவளான தேவகியும்
(க) “ கீத்யகந்திகளே சீவாநாயகமாயுதகி । கத்யகந்தியவிக்ருஷ்ண
கி” என்கிறபடியே காமிப்போ பாநாயகமாயுதகி । பாநாயகமாயு
தகி புத்தியுக்கெப்போதுபம்” என்கிறபடியே, கருஷ்ணனைப் பிள்ளையாக
ப் பெற்றிருக்கச்செய்தேயும், அவனுள்ளாரைமென்று மறுபடிக்கப்
பெறுதலாம், (உ) “கருஷ்ணமாயு” “புகழ் கவ்யாபகிஷ்யதி” என்ற
பாபகா வரகத்தாலே, மீளவும், கண்ணியவழியான மத்யகந்தியும் (இ)
“என்னும் மத்யகந்தியையசோதரபெற்றானே” என்னும்படி கருஷ்ண
னுடைய பாபமேஷ்டித தாழ்கவென்னும், அதுபடிக்கப்பெற்றிருக்கச்

(க) கண்ணியர் - க. க. க. (உ) பெருமான் - தி. எ. வி. (க)
(உ)

மு—(அ) ஆற்றில் துறைநீர் ஓசரினுள்ள வைஷம்பயம் வாசாயகோசரம்.

(அ) ஆற்றில்—(தேவதாந்தசாஸ்பர்ஸ தூஷிதமாயும் க்ருஷ்ணாயந்
நாதயாதமோ மயமாயும் விஷக்ஷண பதார்த்தங்களுக்காக
சமாயதி ஸ்லாக்ஷமாயுமிருந்துள்ள) கங்கா யமுனா தாமிர
பர்ணிகளிலும், துறையில்— (விஸாரவிஸ்ரமாயும் காளியவி
ஷதூஷிதமாயும் பரிஸுத்தஸ்வரூபரங்க ஸங்கமகோந்ரு
மாயுமிருந்துள்ள) துறைகளிலும், ஊரில்—(வலைச்சேரியா
யும் இடைச்சேரியாயும் கல்லார் நகில்குறு கடாயுமிருந்து
ள்ள) ஊர்களிலும், உள்ளவைஷம்பயம் - உண்டான தாமிரம்
யம், வாசரம் - வாக்குக்கருக்கு, அகோசரம் - அவிஷயம்.

வ்யா. (அ) இன்னமுமவர்களுப்பத்தி ஸ்தலங்களுக்கும், இவருக்
பத்திஸ்தலத்துக்குமுள்ள வைஷம்பயநிஸயத்தைக்காட்டுகிறார். (ஆற்
றிலிந்யாதிபால்,) அதாவது:—வ்யாஸோப்பத்தி ஸ்தலம், ஆறுதானே
அசிஷ்ட பரிசுரஹமுடைய கங்கையாய், துறை, ஓடத்துறையாய், ஊர்
வலைச்சேரியாயிருக்கும். க்ருஷ்ணோப்பத்தி ஸ்தலம், ஆறுவது, க்ருஷ்
ணதல பிரவாஹதயாதமோமயியானயமுனையாய், துறையுமதில்காளிய
விஷதூஷிதமானதுறையாய், ஊர்தானே (க) “அறிவொன்றுமில்லாத
வாய்க்குலம்” என்கிறபடியே, இடக்கைவலக்கையறியாதார் கர்திந்த
இடச்சேறியாயிருக்கும். இவ்வாழ்வாருடைய உற்பத்திஸ்தலம், ஆறு
(உ) “பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநல்” என்கிறபடியே,
விலக்ஷணபதார்த்தங்களுக்கு ஆகரமுமாய் வாஸஸ்த்ருவமுமாய்க்கொ
ண்டு அதிஸ்லாக்ஷமாயிருக்கும் தாமிரபர்ணையாய், துறை ஸுத்தஸ்வரூ
பமாய் அவதாதமாயிருக்கிற ஸங்கங்கள்வந்து சேறுகிற திருச்சங்குறைத்
துறையாய், ஊர் (ஈ) “கல்லார்நகில்குருகூர்” என்கிறபடியே, கை
வலத்துறையும்காளியமாய். (ச) “சயப்புகழார்பலர்வாரும் தடக்குரு
கூர்” (இ) “கல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்” என்கிறபடியே, அகோசரத்
தூஷித்தபுகழையுடையதாய், பதவதயவலம்பண்ணிலாழ்த்த தூஷ
நாதிசாரந விலக்ஷணர்பலரும் திரத்தாம்வாஸம்பண்ணுநில திருத்துறு
கடாயிருக்கும். ஆகையால் அந்த ஆறுகளையும் துறைகளையும் ஊர்க
ளையும் பத்தி இத்தவாத்துக்கும் துறைக்கும் ஊருக்குமுண்டான வைஷ
ம்பயம் பேசக்கக்கிஷயமாயிருக்குமென்கை. ஆக, க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணத்
தூஷணமோப்பத்திநீர் கார்டல் க்ருஷ்ணாத்வமான திகருடைய உற்
பத்திக்கு எற்றத்தக்குடலாக கீழ்விலக்ஷிதமான வலம்பத்தை அடை
யவிலகிலிந்தவாயிற்று. க

(அ) துறையாய் - உ.அ. (உ) தி - தா - உ.அ. (க) தி - வி - உ.அ. (இ)

தி - ஊ - உ.அ. (ஈ) வி - ஊ - உ.அ. (ச) தி - ஊ - உ.அ. (ஈ)

புற—(அரு) ம்லேச்சகனும்பக்தனானல் சதுர்வேதிகளானவந்திக் வதி
வினாபித்து க்ஞலதெய்வத்தோடொக்கப் புலனகொன்ற
பாவநதீர்த்தப்பாஸாதனொபென்கிற

(அ) ம்லேச்சகனும் - ம்லேச்சகதீயானுள்ளவனும், பக்தனானல் - பக்தியுடையனானல், சதுர்வேதிகள் - (உத்தர்குஷ்ட வர்ணரான) சதுர்வேதிகள், அதுவந்திக் - (அபிஜநாத்யபிபா
ன தூஷிதஸ் வஸ்வருபர-த்யபித்தமாக) அதுவாணம்பண்
ண, அறிவினாபித்து - (அவர்களுக்கும் நூலுடையவைய
ண்டாகில்) த்ஞாநப்ரதாரம்பண்ணி, குலதெய்வத்தோ
டொக்க - குலதெய்வமாகச் சொல்லப்படுகிற ஸ்மேய்வக
தேடு ஸத்ருபமாக, புலனகொன்ற - ஆராதித்து, பாவந
(அபிஜநாத்யவறங்கார தூஷிதரும்) பரிசுத்தராகும்படியாக,
தீர்த்தப்பாஸாதனம் - ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தனிபாதப்பாஸாத
மூமுடையவனும், என்றே - என்னும்படியான,

என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, உத்தரிக்கைக்காக, (க) “கேதலாப்கிழ்
புக்கு” என்கிறபடியே, பாநாளத்திலேதாழவிழித்தவராற்றறுபிசையப்
போலவும், குலத்தாங்கு மறை மறை மயிமாநத்தாலே, ஸம்ஸாரத்திலேயே
க்காராவர்களை அன்னிலையில்நின்றும்பேதித்து, (உ) “அபிமானதுக்க
ள்” என்னுமுபத்தியையுடையராக்குகைக்காக அஹங்காரதேறதுகாண
ணங்கள் அநந்தகாமென்னுதோற்றுப்படி, ததரஹிதமான சதுர்த்த
வர்களைத்திலே தாழவிழித்தாரென்கை. இத்தால், காழத்தக்குஷ்டவர்
ணவெரன்னுமபிமானத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலேயழுந்துகிறவர்கள் அது
தேறயமென்றறிந்து அன்னபிமாநமற்று கரையேறுகைக்காக அவர்க்கு
உத்தர்குஷ்டமாகநினைத்திருக்கும் வர்களைக்களைதேறயமென்றுபிர்ந்து, தீ
ருஷ்டவர்ணத்திலே தாழவிழித்தாரென்றதாயிற்று. ஆக “விட்டடிப்ப”
மென்றுதுடங்கி இவ்வளவுமந்தமதிகளுடைய ஸங்காதிபாகரணத்த
மாக ஆழ்வாருடைய உத்பத்திவிருபணத்திலவரும் ப்ரத்யகத்யம்,
ஸ்வாஸாதிகளைப்பற்ற இவாவதாரகணகணகணமும் அவதாரப்பாதி
மென்னவரிடமும் மறைப்ரபாவரானவிவர், தாழவதர்த்தகக்கு, தீர்த்த
மருளிச்செய்தாராய்கின்றார். *

ஸ்வா. (அரு) இன்னமுமார்புடையவையபவத்துக்குதவக
ஸாமாந்யோபாபாகனத்தவபவத்தை பலவுதாஸகணக்களாலும் ப்ரத
பிபியாமின்றுகொண்டு இவ்வாசாரக்களத்தித்தோ அப்பத்திதகத்தி
பவர்க்கும் தெரியவதென்றார் மேலொரு குர்ணையலே, (ம்லேச்சகனும்
பக்தனானல்) (க) “கந்ய துநகாப்யஸம்” ஸுபாஸ்யஸுமகந்தி । ஸுபா
கந்யஸுந்யு கந்யகந்யஸுந்யு । கந்யகாசுமகந்தி ஸுபாஸ்யஸுந்யு । க

100. திருமுடிப்படியும் விவாதித்த விஷ்ணுசித்த தலைவரீப்
குதம்போடே புகாபுக தொழுஞாயானவன் கிண்பாப்பா
யாரே பார்த்துள்ளேன் விக்குறையுடையவாயி சிற்ற
வாய்மையுடையது அயனையாய் நம்பிக்குழைப்பிடுங்கு மே
லுங்கிட்டுவெள்ளிய பின்பிடுக்தாயசீசோதித்து நம்ப
குகிணியோன் ஸத்பாகம்

திருமுடிப்படியும் - புகாபுகதியையும் அத்நோயினைத் துறா
யானவாழ்வார் பாசாப்படினையும், விவாதித்த - செவ
செய்வானேனும், விஷ்ணுசித்த - பெரியாழ்வாரோடும்,
துளவீய்குருதம்போடே - தொண்டாடிப்பெடாழ்வார்துள
வாரோடும், (அசோதரியாய்) உட்கொண்டு - (அவ்வப்பயே)
நகர்த்துகிரிமே அகந்தனும்) உட்கொண்டு, தொழுஞாயா
னவன், (வினோது ஆசாதரிக்கும்படி அப்பகித்தனாகிய
காணபகவதர், தலைவார்பாடலான கிண்பாப்பாடலான
காகிதப்பண்ணினே, பார்த்துண - (தொடர்நாடுவன்
மே) பார்த்துணனிடைய, மேற்கிக்குறைய - பாசனை
உட்பதோடித்தகவந்த பார்த்துணவந்தவந்ததப்போதி
டு, முடித்தவையம் - (யாதந்தத) தலைக்கட்டினபாசா
ததாடி, சிற்றகம் - (சிவாதகுலோத்பவகாகவாரே)
தண்ணியாய (புதிருவப்பெருமான்) தலைகனக்கு -
(சிவமுத்தவரிஷ்டகிரியாதகனாக) ககவத்தித்திருபக
னக்கு, அயனையாய் - அயனையாகவாய், நம்பிக்கு - திரு
நம்பியான இளையபெருமானக்கு, முன்பிடுத்து - முன்ப
வகரித்து, வேலுக்கித்துவெள்ளியபெருமாய்ததவன
யுகிணியாடி, பின்பிடுக்தாயச - திருநம்பியானகிணிய
பெருமான், சோதித்து - ஆசாபித்து, நயனயனக்கு - (ந
யனயனாக) புதிபாதாழ்வானுக்கு, இளையகம் - (நம்பியா
ன்) இளையபெருமானாகவாய், ஸத்பாகம் - (பிரேமபாகத்த
திரவகிரிபெருமனாகவாய்) ககவகந்தக,

ககவகந்தகம் ககவகந்தகம் 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

[illegible]

(க) தி - மொ - க, உ, ம, (உ) பூ - த - பா - க, இள. (அ) தி - மொ - க, உ, ம, (அ) பூ - த - பா - க, இள. (ஆ) தி - மொ - க, உ, ம, (ஆ) பூ - த - பா - க, இள. (இ) தி - மொ - க, உ, ம, (இ) பூ - த - பா - க, இள. (ஈ) தி - மொ - க, உ, ம, (ஈ) பூ - த - பா - க, இள. (ஊ) தி - மொ - க, உ, ம, (ஊ) பூ - த - பா - க, இள. (஋) தி - மொ - க, உ, ம, (஋) பூ - த - பா - க, இள. (ௌ) தி - மொ - க, உ, ம, (ௌ) பூ - த - பா - க, இள. (எ) தி - மொ - க, உ, ம, (எ) பூ - த - பா - க, இள. (ஏ) தி - மொ - க, உ, ம, (ஏ) பூ - த - பா - க, இள. (ஐ) தி - மொ - க, உ, ம, (ஐ) பூ - த - பா - க, இள. (ஔ) தி - மொ - க, உ, ம, (ஔ) பூ - த - பா - க, இள. (ஓ) தி - மொ - க, உ, ம, (ஓ) பூ - த - பா - க, இள. (ஔ) தி - மொ - க, உ, ம, (ஔ) பூ - த - பா - க, இள.

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமா நாதாய நம:.

ஆசாரியற்றருதயவ்யாக்யாநம்.

த் வி தீ ய ப் ர க ர ண ம்.

ஸ்ரீ—(அ) அணையவூரப்பணைய,

(அ) அணைய (நித்யவிபூதியில் ஸ்ரீயதிபதிகன்வளர்ந்தருளுகைக்கு பாங்காயிருக்கும்) திருவரவணையாயும், ஊர - (அவன்பலகாலும் மேற் கொண்டு) நடத்துகைக்கு (வாஹநமானகருளப்பள்ளாயும்), புணைய - அவனாதரித்துச் சாத்துகைக்கர்ஹமான திருந்துழாயாயும்,

வ்யா. (க) இனிமேல், ஆத்மநிருபகசேஷந்நாநுகூலஜம்மே உத் க்ருஷ்ட ஜம்மமென்னுமத்தை அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரும் முமுக்ஷு க்களுமான மஹாத்மாக்களாதரமுசேநப்ரகாசிப்பிக்கிஞர். (அணைய வென்றுதுடங்கி) அதாவது:— (க) “அணைவதரவணமேல் பூம்பா வையாகும் புணர்வது) என்று, பிராட்டி திருமேனி ஸ்பர்சத்தேதா டெரக்க விகற்பிக்கலாம்படி அத்யந்தஸுகஸ்பர்ஸமாய், மைந்யமார்தவ ஸௌரப்பங்களை ப்ரக்ருதியாகவுடைத்தாய்க்கொண்டு ஸ்ரீயதிபதியான வவன் கன்வளர்ந்தருளுகைக்குப் பாங்காயிருக்கும் திருவரவணையாயும், (உ) “ஊரும்புள்” என்கிறபடியே, ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கும் அநுகூலனா யதுபவிப்பிக்கைக்கும் நன்னுகப்புதனக்குமாக அவன்பலகாலும் மேற் கொண்டு நடத்துகைக்கு வாஹநமான கருளப்பள்ளாயும், (ங) “தேவ ளிணைமேலும் நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்த தண்ணந்துழாய்” என்கிறபடியே, அவனாதரித்துச் சாத்த கைக்கர்ஹமான திருந்துழாயாயுமிருக்கும் திரியகஸ்தாவா ஜகக்ஷண (ச) “பெருமக்களுள்ளவர்” என்கிறபடியே, அஹ்ருத ஸதருதாஸ் யராகையாலே (ரு) “அஸந்நேவ” என்பது, (க) “ஸந்தயேயம்” என்பதாக வேண்டாதபடி, என்று மொக்கவுளராயிருப்பிற மஹாத்மா களான நித்யஸூரிகர் பகவத்கைங்கர்பேச்சையாலே பரிசுரணித்தா கள். (எ) “ஶக்ஷி: ப்ரஜாநாஸுஷ்ரீர்யம் ஶக்ஷாநாம்பாநகாமயீ. ஶக்ஷகம் ஶக்ஷி: ப்ரஜாநாஸுஷ்ரீர்யம் ஶக்ஷாநாம்பாநகாமயீ. ஶக்ஷகம் ஶக்ஷி: ப்ரஜாநாஸுஷ்ரீர்யம் ஶக்ஷாநாம்பாநகாமயீ” “பத்யுப்ரஜாநாமஸம்வர்யம் பஸுதாம் வாகாமயே | அஹம்கதம்போபூயாஸம்ருந்தோவாமமுகாதே” எ ன்று, ப்ரஜாபதி பஸுபதிகளுடைய மைஸ்வர்யத்தையும்கேள்வோம்

(உ) தி - ஷா - உ. அ. க. (உ) ஷே - 30, உ. ந. (ங) ஷே - 3, க. க. (ச) ஷே - 10, எ. ரு. (ரு) தை - உ - 2 - 2, க. 3. (எ) தி - 10, ஷே - 10, எ. ரு.

ஆ. ஸத்யா தார்த்யாதயோபாதினயபாதிவார்த்தனே.

ஆ—(உ) இதிச் சூளபாதிதவம் ஒருசாநா தன்னை உதாஹரணிய
ஆக்ஷரணம் திருஷ்யமவத்த சாஜாவைவாதே

ஸத்யாதார - ஸத்யாதவர்கன், த்யாஜ்யோபாதினய - த்யாஜ்யமா பெள
பாதினயவர்கன்னத்தத - ஆதாரிவர்கனே - திரும்பமாத் தார்கனே

(உ) இதிச் - இவ்வர்கனத்தினுடைய, ஓளபாதிதவம் - உபாதித்
வர்கனத்தவம், ஒருசாநா - (விசயமாயித்ரானுமிருன்) ஒருசாநா, தன்னை
மனதமுனிவனாகவன் - தன்னைப் பரமஹர்ஷியாக்வினவவர்கிஷ்டன், தீச
னாகவெனத்த (ஸம்புத்ராதாரோபஜ்ஞோபஸீதம்வாசாயம்படி) சண்டாளனா
கிவியவத்த, சாஜாவை - திருசங்குவெளகித சாஜாவை வாதே - அந்த
வார்த்தமே,

ருதயவந்து ஸத்யம் திருமுன்பேபொய் சொன்னேனுமில் தேவ
ர்க்கு பொய்யனாகவதுபட்டதுபடுகிறெனவையாலே, சோஷத்வத்
தங்குப்புகம்பாஸயோது (உ) "ஐநாந்ந கயஸ்துது" "ஒருசாநாகத்தம
வந்தவாத்மன்" என்து, ஒருசாநாகத்தமயத்வத்தாலே மனத்யமாயிருக்கு
மாத்மாவையம் ஸத்யாதவர்கன், சோஷத்வவிரோதி பூதாஹங்கா
தேது வானவாயே, த்யாஜ்யமாய், சம்மதிபந்தகமாத்மாவாலே ஓளபா
திவருவாயிருக்கிவர்கனத்தவது ஆதரிப்பர்கனோவென்கை, ஓளபாதித்
வர்கனத்தவது உபாதிமென்து தார்பேவாதனோபசாரம், *

வ்யா. (உ) ஸத்யத்தினுடைய ஓளபாதிதவத்தன்னை உதாஹ
ரணமுதேன தெளியர்க்குர்கென், (இதிச் சூளபாதிதவம் ஒருசாநா
மென்து துடங்கி) அதாவது:— இவ்வர்கனத்தினுடைய ஓளபாதிதத்
வம் குறிசயமாயனாய் சாஜாவை விசயமாயித்தன் பரமஹர்ஷித்வ
மாயனவையாலே தெளிக்கவம் தவன்னை பன்னிளத்தன்னை (உ) "மந்
திரவிக்ஷித் மனதமுனிவன்" கன்னும்படி, பரமஹர்ஷிபர்க்கனே மயத்தி
யுனது வர்கிஷ்டன் தன்வர்கனத்தனோமாய் தன்னை வவமதிபன்னிப்
போவது மென்தி ஸம்புத்ராதார - பன்னி ஸாரபத்தாலே மாய்க்கிப்
பட்டவோபவத்தமே வாரம்படி - ஸனதுகிவெனத்த திருசங்குவம்
மயனாகிருந்தவது திருசங்குவாத்ம சாஜாவை அந்தவார்த்தமே யத்து
வ்வாய் உதாஹரணியாகக்கென்கை தன்னாய் பகவேபவத்தாலே
மென்கித்த விக்ஷிதாதிதவமாய் பன்னுயித்திப்பாதே ஸ-ஸம்பத்த
மென்கை. இத்தன், திருசங்குவம் ஸ-சங்குவம் மென்தத்தாலே அந்த
சுரீரத்தம்கென்கை - பரமஹர்ஷிவாகவாய், ஒருசாநகிப்பை தஷ்க்ருத
மென்கத்தாலே அந்த மரீகத்தம்கென்கை - ஸண்டாளனாகவாய்
ததாரிவத்தம்கென்கை - மென்கர்கிவாகவாய், தான் பரமஹர்ஷிவா வதிக்
குயவகென ஆகியமென்கென்கை - ஸண்டாளமயவர்கிவிதவின்கை

மூ. உறுப்பாக யஜிப்பித்து ஸ்வர்க்கமேற்றினபோதே தெரியும்.

மு--(ச) மாவருவில் உள்ளவேடம் திருந்த வேதமலமான மானிடம் பாடல் ஸர்வவர்ணகுத்தரத்வம், காமவாழ்சாதிபில் கடல் வண்ணன்வேடம் தென்னுரையில் ஹரிசீர்த்தி ஸ்வபாசில் உறுப்பாக - உறுப்புத்தோலாக, யஜிப்பித்து - யஜனம் செய்கித்து, ஸ்வர்க்கமேற்றினபோதே - ஸ்வர்க்காரோஹணம் பண்ணிவைத்தபோதே, தெரியும் - ஸ-ஸ்பஷ்டமாகும்.

(அ) மாவருவில் - (அப்ராக்ருதமாகையாலே ஸ்வாக்யபாயிருந்தள்ள பகவதவதார விக்ரஹங்களில், உள்ளவேடம் - (வைதிகருக்கைய குலைக்கக்காக) புத்தமுனியான விக்ரஹமும், திருந்த - (பகவதஸ்வ ரூபாதியாதாத்மாப்ரதிபாதகமாகையாலே) கட்டளைப்பட்டிருந்துள்ள, வேத - வேதத்தில், மலமான - மலாம்சமான, மானிடம்பாடல் - வேத த்ரஜ்ஞரைப்ரபும் லிக்கிறவாக்யங்களும், ஸர்வவர்ண - ஸகலவர்ணங்களிலும், ஸகுத்தரத்வம் - (பகவத்பக்தரல்லாதார்) ஸகுத்தரென்னுமதும், காமவாழ்சாதிபில் - (பசுக்களுக்கு புல்லும் தண்ணீருமுள்ள) காடிகளில் வர்த்திக்குமிடைஜ்ஜாதியில், கடல்வண்ணன்வேடம் - கருஷ்ணனுடைய பகமேய்த்துவருகிற போதை யலங்காரமுடைய விக்ரஹமும், தென்னுரையில் - த்ராவிடபாஷையானப்ரபந்தங்களில், ஹரிசீர்த்தி - பகவத்ப்ரதிபாதகமானவைபும், ஸ்வபாசில் - ஸ்வபாசரில், அந்த வேஷந்தன்னோடே யஜிப்பித்து ஸ்வர்கத்திலே யேற்றுக்கைய லும், வர்ணத்தின் கர்மோபாதிகத்வமெல்லார்க்கும் தோன்றுமென்ன தாயிற்று. *

வ்யா. (ச) இனிமேல் ப்ராகரணிகமாய்வருகிற ப்ரமாத்ருவைபவ ஸ்தாபனத்துக்குறுப்பாக ப்ரமாணப்ரமேயங்களையும் சுட்டிக்கொண்டி ழுன்றிலும் த்யாஜ்யோபாதேயாம்சங்களுண்டென்று மிடத்தையிடி யித்துச்சொல்லி, இவ்விசேஷமறிவார் பெறும்பேற்றையும், துத்தயா மம் பாகவதஜந்ம நிருபணம்பண்ணுவார் அதஃபதிக்கும்படியையுமறிவிக்க ிரார். (மாவருவிலித்யாதி) அதாவது :— (க) “எம்மாவருஷம்மே கர்ம மாந்ருவாவா” என்கிறபடியே, எல்லாருபமும் ப்ராக்ருதமாகையாலே ஸ்வாக்யமாய், இச்சாச்சிறீதமுமானிருக்கும். பகவதவதார விக்ரஹங்களில் வைத்துக்கொண்டு வேதாப்ராமான்யத்தை அபபாதித்த வைதிகருகிவை குலைக்கக்காக (உ) “யக்ஷக்ஷீரஸூக்ஷ்மமஹ” “யதாஹிசோரஸ்ஸததாஹிபுத்தி” என்கிறபடியே, (ங) “கந்தகே டந்ததக்கொண்டி” எனலும்படி, பரிக்காறுத்த, புத்தமுனியானவிக்ரஹமும், பகவதஸ்வரூபாதிக்கையதாவாதப்ரதிபாதிக்கையாலே, கட்டளைப்பட்டிருந்துள்ள வேதத்தில் (ச) “நந்நக்ஷீரஸூக்ஷ்மமஹிபுத்தி”

(க) தி - ஸா - ரூ. அ. ம. (உ) ப்ரி - ரா. அ. க. க. க. (ங) தி - ஸா - ரூ. ஸ. க. (ச)

மு—(சு) ஆத்ரிஜமதக்ரி பந்திரத வஸை—தன்குறவானவனுடைய
யுகவர்க்கர மாபதாரமோ வ்யாஸாதிவதா வேஸமோ,

(அ) ஆத்ரிஜமதக்ரி - (ப்ராம்ஹணேந்தமரான) ஆத்ரி ஜமத
க்ரி மஹர்ஜிகளுக்கும், பந்திரத - ஸூத்ரியரான தஸாதசக்ரவர்த்திக்
கூட, வஸை— (ராத்ரபாகர்ஹராகையாலேவைர்யப்ராயரான) வஸை—தே
வர்க்கும், நந்த - (கோரசுஷணதர்மத்தால் ஸாசுஷாந்வைய்யரான) பூநீக்
தகோபர்க்கும், ஸௌவானவனுடைய - புத்ரனாவதரித்த ஸர்வேஸ்வ
ரானுடைய, யுகவர்க்கரம—யுகந்திரமத்திலே வர்க்கரமமாகவந்த, அவ
தாரமோ - அவதாரணமோ, வ்யாஸாதிவத - வ்யாஸாதிவத பத்தகம்போ
லே, ஆவேஸமோ - இவர்பக்கலும் பகவதாவேஸமோ,

ந்ராவீட் யாபிசபாஷயா || இஷ்யதிஸதாம் ஸ்ரேஷ்டேடாலேகாகார
வ்ரித பர்பயா” இப்பாதிவசனங்களு மிவராவிர்ப்பாவஸைகாகங்களை
யாலே இவ்விடத்திலே விவகரித்தவர்கள். தேவஸஜம்மவர்க்கு ஸப்ததிகாரி
லொன்றைச் சொல்லாதே அவதார ஸப்தபர்யாயமான ஆவிர்ப்பாவ
ஸப்தத்தைச் சொல்லிற்று. இவர்பிறப்பும் ஸ்வரன்பிறப்போ பாதிப
ரார்த்தமென்று தோற்றுகக்காக. இத்தாசிவமோரவதாரகிஸேஷ
மென்னதாயிற்று. *

வ்யா. (சு) இப்படி யவதரித்த விவர்தாமாசென்று மாகாஸ்கைத
யிலே பேரளவுடையாரு மிவரை யின்னாரென்றளவிடமாட்டாமையெ மத
ஸங்கை பண்ணும்படியை யருளிச்செய்கிறார். மேல் (ஆத்ரியென்று
துடங்கி) அதாவது :— க்ருதயுகத்திலே ஆத்ரியும் ஜமதக்ரியுமாகிற
ப்ராம்ஹணேந்தமர்களுக்குப் பிள்ளையாய்க்கொண்டு, நத்தாத்ரேயனும்
பாகராமனுமாய், த்ரேதாயுகத்திலே ஸூத்ரியரான தஸாதசக்ரவர்த்திக்
பிள்ளையாய், த்வாபரயுகத்திலே யயாதிஸாபந்தாலே அபிஷேக
ரப்தியற்ற யது குலோத்பவராகையாலே ஸூத்ரியரில் தண்ணியராக
வைர்யப்ராயராயிருக்கிற வஸை—தேவர்க்கும் (சு) “ஃஸுக்ஷணக்ஷண
ஃஸுக்ஷணக்ஷண” “க்ருஷிகோரசுஷணாணிஜ்யம் வைர்யசர்மஸ்கபா
ஜம்” என்கிறபடியே, கோரசுஷணாநி தர்மத்தையுடைய வஸை—தேவர்க்கு
யரான பூநீக்தகோபர்க்கும்புத்ரனும், இப்படி க்ருதாநி பகத்தகத்
திலே ப்ராம்ஹணாநி வர்க்கரமேன அவதரித்த வர்க்க ஸர்வேஸ்வ
ரன், சதுர்த்தமான கலியுகத்திலே சதுர்த்தவர்க்கத்திலே வர்க்கவர்க்க
ந்தபடியாலென்றை. பூர்வயுகத்திரஜமடையே வர்க்கதபத்திர
மவதரித்து வருகையாலும் (உ) “கஸுஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷண
க்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷண
க்ஷண” “கஸுஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷணக்ஷண
பத்தாந்மகாஸர்வஜனக் ஸை—கோப்தம்சிர்வயாநிகோ சிர்வமயேயாநி
விஷ்ணு” என்று, கலியுகத்திலே, ஸர்வேஸ்வரன் பத்தகம்பேன அவத

பு. மூதுவர் கரை கண்டோர் சீரியரிலே யொருவரோ முன்
னம்போற்ற,

மூதுவர் - (பரமபதத்துக்கு நிலத்தாளிகளான நித்யஸ-நூரிகள்) கரைக
ண்டோர்-ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தக் கரைப்பட்டமுத்தர், சீரியர் - ஸ்வே
தத்விபலாவரிகள், (ஆநிதயிவர்களிலே) ஒருவரோ - ஒருத்தரோ,
முன்னம்போற்ற - ஜம்மந்தர ஸஹஸ்ரஸத்ர சிதமான,

நிலத்தானென்று நினைகள் சொல்லுகையாலும், இவ்வைபலங்கண்டவர்க
ளுக்கு, இப்படி ஸங்கிக்கையாக்யதையுண்டிறே. (கயபஸாதிவதாலேச
மோ) அதாவது (க) “*ஶ்வேதே ஸ்வஸம்ஸாரம் ஶித்திராநாயணம்பிரபு*” (உ)
“*ஸ்வஸம்ஸாரஸ்ய ஶித்திராநாயணம்பிரபு*” “*ஸ்வஸம்ஸாரஸ்ய ஶித்திராநாயணம்பிரபு*”
“*ஸ்வஸம்ஸாரஸ்ய ஶித்திராநாயணம்பிரபு*” என்னும் சொல்லுகிறபடியே, வேதம்
களை ஸங்கிக்கை முதலான காரியங்களை நிர்வஹிக்கைக்காக ஸ்வஸாதி
தவர் பக்கலாவேசித்தாப்போலே, இவரைக்கொண்டு த்ராகிடவேத
த்தை பிரவர்த்திப்பிக்கைக்காக இவர் பக்கலாவேசித்தானேவென்கை.
இவரைக்கொண்டு வேதத்தைத் திருத்துகைக்காக இவர் பக்கலிலே
ஆவேசித்துநிற்கவும் கூடுமாய்கையாலே, இப்படியும் ஸங்கிக்கலாமிறே.
(மூதுவர் கரைகண்டோர் சீரியரிலேயொருவரோ) அதாவது:— (ங)
“*விண்ணாபிவம்மூதுவர்*”, என்று, பரமபதத்துக்கு நிலத்தாளிகளான
நித்யஸ-நூரிகளிலே, இவ்விபுதியைத்திருத்துகைக்காக, ஸ்வஸநித்யோகத்
தாலே அவதரித்தாரொருவரோ? அன்றிக்கே (ச) “*கரைகண்டோர்*”
என்று, ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தக்கரைப்பட்டமுத்தர் முத்தரிலேஸம்ஸா
ரிகளைத்திருத்துவதாக பகவதிர்தேஸத்தாலவதரித்தாரொருவரோ? அ
ன்றிக்கே (ஈ) “*ஸ்வஸம்ஸாரஸ்ய ஶித்திராநாயணம்பிரபு*” “*ஸ்வஸம்ஸாரஸ்ய ஶித்திராநாயணம்பிரபு*”
“*ஸ்வஸம்ஸாரஸ்ய ஶித்திராநாயணம்பிரபு*” “*ஸ்வஸம்ஸாரஸ்ய ஶித்திராநாயணம்பிரபு*”
என்றபடியே, முத்த
பராயசம், (ச) “*பாற்கடல்பாம்பணமேவ பன்னிகொண்டருளும் தே
னையே தொழுவார் விண்ணுளானிலும்சீரியர்*” என்றேஸ்வேதத்திபலாவரி
களிலே இவ்வுருளுள்ளாரைத்திருத்துகைக்காக, ஸ்வஸேச்சையாலே அவ
தரித்தாரொருவரோவென்கை. இவருடை யதைபலப்படுத்திக் கல்பப்
படியாலும் சொல்லார்படியிருக்கையாலே இப்படியும் தனித்தனி
யேஸங்கிப்பார்க்கு ஸங்கிக்கலாமிறே. (எ) “*நினைக்கை நிலபா
மகன்னைத் திருமகன்மொழி*” என்றபடியே, பிபட்டாநாகோபி
தேர்த்து பார்த்துப்போதும் தனித்தனியே ஸங்கிக்கார்படியிறே
விருப்பது. மந்தளனதரியநுடல் பின்னைக்காகவேண்டவனிறே. (முன்
னம்போற்றவந்தன்மேவ முன்னிரியங்கள் பரிந்தவரோ) அதாவது:—

(க) வி - டு. (ங) தி - பா. (ச) தி - க - ட.
(ச) தி - பா - அ. க - 99. (ஈ) (ச) தி - கி. க. (ஈ) தி - பா. க. வி. பா.

பு. அகந்தன் மேற்புண்ணியங்கள் பலித்தவரோ - என்னும் சொல்
கூப்பர்கள்.

மு—(௭) இதுக்குமுதல் யான் நினைப்பது மறுதலைத்து வானத்து
மண்மிசை மாறும் மேலுமின்றி நிலைபிட்டு தெரியாதே

அகந்தன் மேல் புண்ணியங்கள் - சேஷசாஸிபுடைய திருவடி களில் பண்
ணின் ஸ-க்ருதங்கள், பலித்தவரோ - பலமாகக்கொண்டிப்படி திருந்
தினாரொருவரோ, என்று - இப்படியானாலே, சங்கிப்பர்கள் - (பேரள
வுடையாரும்) சங்கியானிப்பர்கள்.

(அ) இதுக்கு - இவரினாலென்று நிர்ணயிக்கமாட்டாமல், மூலம் - காரணம், யான் - விபூதிமானையுடையதாகே, நீ - விபூதியை
புடையநீயோ, பெரியன் - என்று - இப்படியாக, மறுதலைத்து - (கர்வ
ரனோடே) மாறடி, வானத்து - நித்யவிபூதியிலும், மண்மிசை - லீள
விபூதியிலும், மாறும் ஒப்பாவாரும், விரும், - ஸத்ருசராவாரும், இன்றி-
இல்லாமல், நிலையிடம் - உபயவிபூதியிலு மடனானையாலே வானம்
தலமின்னதென்று, தெரியாதே - நிச்சயிக்கக் கூடாததாய்,

கீழ்ச்சொன்னவர்களுடையருமன்றிக்கே ஸம்ஸாரிகள் தன்னிலே (௧)
“முன்னம் நோற்றவிதிக்கானோ” என்கிறபடியே, ஜம்மாந்தரஸஹஸ்ர
ஸஞ்சிதமான தம்முடைய ஸ-க்ருதபலமாகக்கொண்டிப்படி திருந்தினு
ரொருவரோ? அன்றிக்கே, (௨) “அகந்தன் மேல்கிடந்தவெம்புண்ணியர்”
என்று நிர்ணேதுக கூடாது விசேஷத்தாலே நித்யஸம்ஸாரியை நித்ய
ஸூரிகப்பமாக்கவல்ல அகந்தசாயியான ஸாதகபுண்ணியம் முழுநோக்
காக பலித்தபடி திருந்தினுரொருவரோ வென்னை, என்று சங்கிப்பர்
கள். அதாவது, இப்படி கீழ்ச்சொன்ன வகைகளாலே இவசையின்னு
ரென்று நிச்சயிக்கமாட்டாமல் பேரளவுடையாரும் சங்கியானிப்பர்கள்
என்றபடி. *

வா. (௭) இப்படி, இவரைஜ்ஞானிகளானவர்கள் சங்கிக்கைக்கு
தேறதுவேதென்னு மபேசையிலே, இதுக்கு முல் பிவருடைய ப்ர
பாலமென்கிரும்மேல்: (இதுக்குமுதல்) அதாவது :— இவரைக்கண்ட
ஜ்ஞானாதிகரிவரினாலென்று நிர்ணயிக்கமாட்டாமையில்க்கச்சங்கிக்கைக்
குதேறது யான் நீ யென்றுமறுதலைத்து (௩) “புதியுமிருவிகம்பும்” என்று
துடங்கி உபயவிபூதியு முன்ஸங்கப்பத்திலே கிடக்கின்றன. ஏதும்பூதி
ன நீ என்னுடைய ஸ்ரோத்தேந்திரியந்வாராபுரூந்து விச்சேதமின்றிச்
கே என்னுருதயத்திலே யுளையாகுகின்றாய். இப்படியானபின்ப, விபூதி
யையுடைய நீயோ? விபூதிமானையுடையனோ? பெரியாரென்
தநிவாரார்? அப்ரதிஹதஸத்தினுள் நீதா லித்தத திருந்தித்தித்து
காணென்று உபயவிபூதியுத்தனோடே மறுதலைத்தென்பவந்தையைய

மூ. தீயிர்கொண்டாகொத்து நாட் டியல்வொழிந்து - ஸாஸோ
ட்டி மதாவலிப்தர்க்கங்குசமிட்டு நடாவினகூற்றமாய் - நிய
வமருங்குவாராமல்

தீயிர்கொண்டாகொத்து - பாப்ரும்ஹஸாசுத்தகாரம் பிறந்தாஸாப்
போஸேஸ்தப்தராவதாய், நாட்டியல்வொழிந்து - ஸௌகரோபஸை
மற்று, ஸடரை - பாற்றயகுத்திரிஷ்டிகளாகிறசடரை, ஒட்டி-(மேதாந்த
தாத்தபர்யார்த்த ப்ரகாஸகங்களாலே) துரத்தி, மத - (அபிஜநவித்யாப்
ருத்த மதத்தாலே) அவலிப்தர்க்கு-கர்விஷ்டரானவர்களுக்கு, அங்கு
சமிட்டு - (ஹிதோபதேஸரூப) அங்குசமிட்டு, நடாவின கூற்றமாய் -
தன் கடாசுத்திலகப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும்ஸாரத்திர்க்கு ம்ருத்
யுவாய், நியன-ஸாம்ஸாரிகதுக்கஹேது பாபாதிகள், மருங்குவாராமல் -
அருகும் வாராதபடியாய்,

ஹ, பாற்றயாப்யந்தரஹர்ஷத்தாலே சிதிலராவது, (க) “ தத் துஷ்டந
ஸீஷகூட்சு” “ஸ்தப்தேநாஸ்யததமாதேஸமப்ராசுத்ய” என்ற
படியே, ஸர்வநியாமகபரப்ரும்ஹ ஸாசுதாந்தகாரம்மேதந்தாஸாப்போஸே
ஸ்திமிதராவதாய், (நாட்டியல்வொழிந்து) (உ) “ நாட்டாரோடியல்
வொழிந்து” என்றும், (ங) “உண்டியே யுடையேயுகந்தோடி” (ச) “பா
னேயென்றனதே” என்று, அஹங்காரமமகாரவஸ்யராயிருக்கிற ஸௌ
கரோபஸம்பந்தமற்று, (ஸடரையோட்டி)ஸடகோபராகையாலே, (ஊ)
“ கீஷசுப்ரீஷந” “வேதஸாஸ்த்ராவிரோதிகா” என்றபடியே, ப்ர
மாணுகூல தர்க்கங்களாலே மத்யஸ்தமாக வர்த்தத்தைஸாதிக்க யத்
நிகே, ஸ்வபுத்யாகல்பித ஸூஷ்ட தர்க்கங்களாலே ஸ்வஸ்வமதஸ்த
பரம்பண்ணும்பாற்றய குத்ருஷ்டிகளாகிறசடரை ஸ்ருத்யந்த தாத்தபர்
யமான ஸ்வோக்திவிசேஷங்களாலே, ஸ்வஸந்திதானத்தில் திவ்யாத
படித்துரத்தி, (மதாவலிப்தர்க்கங்குசமிட்டு)பராங்குசராகையாலே, (ஃ)
“ கஸ்யகூஷ் ஞகூஷ த்ரிப்யோஷி ஞகூஷ: । வி கஸாஸிபுநா” “பித்யா
மதோதகமதஸ்த்ரிபியோபிஜநோமத: । யேதேமதாவலிப்தாஸா” எ
ன்று, மதஹஸ்திபோஸே அபிஜநவித்யாதிமதந்தரயாவலிப்தராய்த் திரி
யமஸர்களுக்கு நிர்மதராய்த் தலைவனைங்கும்படி, உபதேஸ ருயாக்
குசமிட்டு, (கடாவினகூற்றமாய்) (எ) “பறவையின்பாகன் மதாசெங்
கோல் நடாவினகூற்றம்” என்று வேதவேத்யத்வந்த்யோதகமாய்படியேத
மயகருடவாகனான ஸர்வேஸுவரன் விஷயத்திலே “ திக்தஸ்கேஷ்
க்தை பெழுவிப்பன்” என்று, எல்லார்க்கும் பக்தியையுண்டாக்கி கடத்
தாதின்றுகொண்டு தம்தர் ஸகத்திலகப்பட்டவர்கள் ஸம்ஸாரத்தத்தும்
ருத்ருயாய், (நியனமருங்குவாராமல்) (அ) “கொன்றுயிருணையும்கொதி
ப்பனாக பரித்யஸிஸல்லாம்” என்று, ஸர்வந்தை முடித்துப் பரணன் யப
கரிக்கக் கடவதான வ்யாதி ஸாத்தவ சூதாதி தோஷங்களுக்கிடையே

(க)

(உ) தி - வா - 30, க, உ.

(ங) பெருமாள் - தி. க. உ.

(ச) தி - வா. உ. க. க. (ஊ)

(ஃ) தி - வி - 30 (எ) தி - வி. க.

(அ) தி - வா. 10, உ. க.

மு—(அ) இதுக்குறேறுது ஊழிதோறும் சோம்பாநொந்திப் பொரு
ளென்றளிமகிழ்ந்து

(அ) இதுக்கு - (இவ்வாழ்வாருடைய) இந்தப்ரபாவத்திற்கு,
தோறு - காரணம், ஊழிதோறும் - கல்பந்தோறும், சோம்பாது - சோ
ம்பிக் கைவாங்காதே, ஒன்றி - ஒருப்பட்டு, பொருளென்று-ப்ரபோதம்
படுமென்று, அளிமகிழ்ந்து - க்ருஷியாய்க்ந்து,

வ்யா. (அ) இவர்க்கிந்த ப்ரபாவத்திற்கடியேதென்று மாகாண
காஷ்மீலே இவற்குறேறுது பகவந்திர்தோறுதாடாக்ஷமென்கிறார் மேல்,
இப்படி, கடாக்ஷித்தது தானித்தலோகத்தை மிவரைக்கொண்டு திருந்
துகைக்காகவென்னு மத்தையும், இவர்தம்முடைய பூர்வாகனந்தையைய
யும், இவரைக்கடாஷித்த ப்ரகாந்தையும், சிவதமரச்சொல்லுதெளிர்
சூர்ணையாலே (இதுக்குறேறுது) இவருடைய இந்தப்ரபாவத்திற்கு
தோறு, (ஊழிதோறும் சோம்பாநொந்திப் பொருளென்றளி மகிழ்ந்து)
(க) “ஊழிதோறும் தன்னுள்ளேபடைத்து” என்றும், (உ) “சோம்ப
பாதிப்பல்லுருவையெல்லாம் படர்ந்த” என்றும், (ங) “ஒன்றி
யொன்றியுலகம்படைத்தான்” என்றும், (ச) “பொருளென்றிவ்வுல
கம்படைத்த” என்றும், (ரு) “அளிமகிழ்ந்துலகமெல்லாம் படை
த்த” என்றும், சொல்லுகிறபடியே, பண்ணின க்ருஷிகள்தப்பினதுப்
சோம்பிக் கைவாங்காதே பின்னையும் க்ருஷி தன்னையே பண்ணுங்க
ஷகளைப்போலே கல்பந்தோறும் ஸ்ருஷ்டிக்கச் செய்தேனபகமாக
நிருக்க, முசியாதே மிகவுமொருப்பட்டு, என்னேனுமொருவர் ப்ர
போஜனப்படுமென்று க்ருஷியாய்க்ந்து ஐகந்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, (மு
ந்துமாய்கின்ற) (க) “கில நிரெரிகால் விண்ணுயிரென்றினைதான்
முதலா முந்துமாய் தின்ற” என்று, (எ) “சக்ஷஸ்து சக்ஷஸ்து”
“தந்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவா நப்ராயிஸத்” இவ்யாதிப்படியே, ஸ்ருஷ்ட
வானஜதத்திலே, இவற்றினுடைய வஸ்துத்வ காமபா க்ருஷ்க்குத்தும் ப்ர
ஸ்ருத்திசின்ருத்தி பக்திகளுக்குமா ச அநப்ரவேசித்து, அவர் ஸ்ரீமதாஸ
னுப் வாசகஸப்தம் தன்னளவிலேபரப்புகவிரும்படி ப்ரகாசிக்கத் தின்ற
(நானுரைத்து) (அ) “அன்னமதயநிநுத்தம்நந தாவரைத்தமம்” கதி
நிறபடியே, சோம்பாருபஸந்திபண்ணமாட்டாமையாலே, இவர்க்கே
ண்டாதபடி, திரிபக்ருபணதன்னேத்தாழியிடமி தின்ற, ததுபதம்மத
ப்ரகாசமாமாண பகாஸ்சந்தையபதேசித்து, (யோருபுணர்ந்து) (க)
தோறுதின் தடவப்பன் கோளரவேழித்தன்வேசலச் செத்தாமலத் தன்
னுரைப்பவன்போலவோர்மோகு புணர்ந்துகொளி மணிகண்ணம்” கதி

(அ) தி - கா - ௪௦, ஏ, க. (உ) பெ - ஆ - ௧௮. (ங) தி - ஷ - ௨, க. ௪௦.
(ச) வே - ௨, ௪௦. ௪௧. (ரு) செ - ௨, ௪. ௮. (க) செ - ௪, ௨. (எ) கதி - ௨, ௪.
௪, ௪. (அ) பெ - ௪௪, ௪௪. ௪. ௮. (ச) தி - ௪, ௪, ௪௦. ௪.

மூ. இணக்குப்பார்வைதேடி கழறலஞானமுருவினமுழுது
மோட்டின பெருங்கணைநுழியிலக்கற்று அன்பொடுநோக்
கான திசையிலே ஆக்கையில்புக்குழன்று மாறிப்படிந்து
துளங்குகிறவர்மேலேபட

இணக்குப்பார்வை - பார்வைவைத்திணக்குவதாக, தேடி - (அதற்கா
வாராரென்று) தேடி, கழறல-தந்திருவடியும், ஞானம் - (அபரதிதாத)
ஜ்ஞானமும், உருவின - மறுபாடுருவின, முழுதும் - அண்டமடைய
ஓட்டின - நடத்தின, பெருங்கண் - பெரியதிருக்கண்களானவை, எங்
கும் - எவ்விடத்திலும், இலக்கற்று - லக்ஷ்யம்பெருததாய், அன்பொடு
நோக்கான - தன்னுடையஸநேஹ நடாசுதங்களுக்கு விஷயமான,
திசையிலே - தென்திக்கிலே, ஆக்கையில் - (சர்மாதுகுணமாகவரும்)
சரீரங்களில், புக்கு - ப்ரவேசித்து, உழன்று - சரீரத்தின்வழியே
போய், மாறி - (ஜம்மபரம்பரைகளிலேதோள்) மாறி, படிந்து - (வெ
றுப்பின்றிக்கேயதிலே) அவகாஹித்து, துளங்குகிறவர்மேலேபட - (துக்
காவதியைக்காணாமையாலே) நடுக்குகிற இவ்வாழ்வார்பேலேபடிப்படி,

(இணக்குப்பார்வைதேடி) ம்ருகபக்திகள்பிடிப்பார் ஸஜாதியபுத்தியா
சேதன்லேடேயிணக்குப்பற்றானம்ருகபக்திகளை பார்வையாகவைத்துப்
பிடிப்பாரைப்போலே, பார்வைவைத்திணக்குவதாக அதற்காவாராரெ
ன்றுதேடி (கழறலஞானமுருவினமுழுதுமோட்டினபெருங்கண்) (க)
“கழறலம்” என்றுதூடங்கி, ஒருதிருவடித்தலமேபூமியடையதானய்த்து.
ஒருதிருவடிகளபூமியிலேயிடமில்லாமையாலே போய்ஸர்வர்க்கும்ஸர்வ
காலத்திலு மிஸ்ஸம்பந்தத்தைநினைத்து தன்ரிழலிலேயொதுங்கலாம்படி
நிழலேக்கொடுக்கைக்காக ஊர்தவலோகங்களெல்லாத்திலும் நிறைந்தது.
பறப்பையுடைத்தான அண்டத்தையடையபுக்குழருகையாலே விகளி
தமையிருந்துள்ள ஜ்ஞானமாகிறப்ரகாஸரூபமான தீபத்தையுடையது
யென்றபடியே, கழறலமுழறலர் ஜ்ஞானமும் மறுபாடுருவின பறப்
பெருமோட்டிப்பார்த்த அழறலர் தாமரைபோன்ற செவ்விய
யுடைய பெருங்கண்மலர்” என்கிற, பெரியதிருக்கண்களானவை எங்
குமிலக்கற்று, ஓரிடத்திலுமதற்காவாரைக்காணாமல் ஒருவிஷயத்தை
யப்படிக்காக்குமதாகப் பார்க்கிறவளவிலே, (அன்பொடுநோக்கானதி
சையிலே ஆக்கையில்புக்குழன்று மாறிப்படிந்து துளங்குகிறவர்மே
லேபட) (உ) அன்பொடுதென்திசை நோக்கிப்பள்ளிகொள்ளும்”
என்று, ப்ரீதிபிஷ்ணுழ்வான் விஷயமாகவெப்போதும் ஸநேஹமாக
ப்பார்த்துக்கொண்டு கிடக்கையாலே தனக்குப்பள்ளமடையான தகதி
னத்திக்கிலே (ஈ) “யாதானுமோராக்கையில்புக்கு” என்றும், (ச)
“ஆக்கையின்வழியுழல்வேன்” என்றும், (ரு) “மாறிமாறிப் பளிற
ப்பும்பிறந்து” என்றும், (க) “பல்பிறவியில் படிசின்றயான்” என்றும்,
(எ) “பிறவிக்கடலுள் நின்று நான்துளங்க” என்றும், சொல்லுகி
றபடியே, ஜாதிரியமமாதல் வர்ணரியமமாதலின்றிக்கே சர்மாதுகுண
மாகவே தேனுமொருசரீரத்திலே ப்ரவேசித்து அந்தசரீரத்தின் வழி

(க) தி-வி. ௭௭௮. (உ) பபருமான்-தி-க. ௧௦, (ஈ) தி-வி. ௭௭௭. (ச) தி-வி. ௭௭௭. (ரு) தி-வி. ௭௭௭. (க) தி-வி. ௭௭௭. (எ) தி-வி. ௭௭௭.

மூ. ஸர்வவிஸைஹார்த்த ப்ரஸாதந்தைதவொருமடைசெய்து தன்னை
சைத்தன்னுக்க லோகமாகத்தம்மைப்போலே பகலெய்யா
யானார்.

மூ—(௧௧) அதாவது மயர்வறமதிகலமருளுகை.

ஸர்வ - ஸகலபூதங்களிலுண்டான, விஸைஹார்த்த - விஸைஹார்த்தப்பரஸை
மான, ப்ரஸாதந்தை - அதுகூறந்ததை, ஒருமடைசெய்து - எகவிஷய
மாக்கி, இவரை-இவ்வாழ்வாரை, தன்னுக்க - தன்னோடுபொத்த ஜ்ஞாநபா
த்திகருடைபராம்படிபண்ண, லோகமாக - தம்மோடந்வித்த சித்த
லோகத்திலுள்ளாசடைய, தம்மைப்போல - தம்மைப்போலே பகலெ
ய்யானார், ஆக்கும்படியானார் - செய்யும்படியானார்.

(அ) அதாவது - தன்னுக்குகையாவது, மயர்வு - அஜ்ஞானம்
அற - ஸவாஸ நாமாகப்போம்படி, மதிகலம் - பக்திநுபாபன்ன ஜ்ஞா
நத்தை, அருளுகை - கருபைசெய்கை.

கிரமணீ” (௧) “விதிஸூஞ்ஜந்தது” என்று அகேகஜம்மங்கள் நான் பிறந்த
ஜம்மங்கருக்கெதிரே பிறந்துவந்து எனக்கேதல் ப்ரஸாதங்களைப்பண்
னும்படி, ஸர்வேஸ்வரனை கருபை கால் கட்டித்தென்றும், (௨) “நம்ம
வருள்கள் நமக்கேதந்தருள் செய்வான்” என்றித்தலையில் பூற்றமாதல்
அஜ்ஞாத்வமாதல் தன்னார்வஜ்ஞமாதல் பாராதே, தன்பேருகப்பண்ணு
மதானவருள்களை நமக்கே அஸாதாரண மாகத்தந்தருளுகிறவரென்ற
மிவர்போம்படி (௩) “ஸக்யம் ஸர்வஸூதம்” “ஸ-ஹ்ருதம் ஸர்வ
பூதநாம்” என்கிறபடியே, ஸர்வபூதங்களின் பக்கலிலும் கட்டித்தென்
னடைய விஸைஹார்த்தபலமான ப்ரஸாதமாகிறக்ருபையை இவ்விராந
வர்விஷயமாகவும் ஒருமடைப்படுத்தி (௪) “என்னேத் தன்னுக்க” என
கிறபடியே, அஜ்ஞானசக்திகளுக் கெல்லையாயிருக்கிறவிவரை தன்மீது
பொத்தஜ்ஞான சக்தியுடையவராம்படி பண்ண இப்படியவனுலேகிக்குக்
கினகிவர் (௫) “ஊரும் நாடுமுலகமும் தன்னைப்போல எதுவா
யேபதும் தார்கருமேபிதற்ற” என்கிறபடியே, தம்மோடந்வித்தலெ
லோகத்திலுள்ளவர்களை யெல்லாம் தம்மைப்போலேபகலெய்யானார்
பண்ணும் படியானாரென்கை. *

பயா. (௧௧) தன்னுக்குகையாவ தென்னென்ன? அருளிக்கெய்வ
னார். (அதாவதித்யாதி) அதென்று தன்னுக்கெவன்றத்தவர்ப் பரமம்
கிகிறது. (மயர்வறமதிகலமருளுகையாவது) அஜ்ஞானத்தை ஸவாஸ
நாமாகப்போக்கி பக்திநுபாபன்ன ஜ்ஞாநத்தைக் கொடுக்கை. *

(௧) தி. ஸ. க. எ. க. (௨) வி. ஸ. க. க. (௩)

(௪) வி. ஸ. க. க.

(௫) வி. க. எ. க.

(மு) ஸங்களைமாதராக ஸ்வேஹாபிவஸ்தா காமங்களோடே
பரமபக்திதஸையாக்ருவை.

ஸங்க - (ஸ்வேஹாங்குரமான) ஸங்கமும், காம - (ஸங்கத்தாதுவன்டா
இதராய் விஷயத்தையறுபவித்தல்லது நித்க ஸொன்னாநபடியமன)
காமமும், அதுராக - (அதபாய்யவிஷயராகா விக்வேதாபமான) அது
ராகமும், ஸ்வேஹ - (உத்தரோத்தர மவிச்சேதேதா ஆனபலிக்கும
தொழியவிட்டுப்பிடிக்கப் பொருதபடிவிளையும்) ஸ்வேஹமும், ஆபிவ
ஸ்தா காமங்களோடே முதலானவவஸ்தைகளுக் குதுருபமான காமா
களைபுடைத்தாய்க்கொண்டு, பரமபக்தி தஸையாக்ருவை - பரமபக்தி
தஸாபர்யத்தமாம்படி பண்ணுகை.

கோய் (க) "பெருகுமால்வேட்சையும், (உ) ஆபிரிப்பா
மல்ல வேட்சை" என்றும் (ங) "அவா ஒருக்காவிலை பொய்யம்"
காண்பனவாவுலன்" (ச) "சூடுதற்கவா" (ரு) "அதனிச்செய்ய
என்னவா" என்றும், இப்படி, பலவிடங்களிலும், காதல் அன்பு வே
ட்ச அவா என்னுஞ்சொல்லப்படுகிற விஷயதர்ஸத்தில், ப்ரதாபாய்
யாய்ஸ் ஸ்வேஹாங்குரமான ஸங்கமும், (க) "நக்ஷத்ராயீசக?" "ஸங்
காத்ஸம்ஜாயதேகாம?" என்கிறபடியே, ததநந்தரஜமாயவ் விஷயத்தை
யறுபவித்தல்லது நித்கஸொன்னாநபடி யிருக்கும், தத்விபாசகரை
யானகாமமும், தத்கார்யமாயதுபாய்ய விஷயராகாவிக்வேதாபமான
வதுராகமும், ததநந்தர மவ்விஷயத்தையத்தரோத்தர மறுபலிக்குமிதா
ழிய விட்டுப்பிடிக்கப் பெருதபடி விளையும்ஸ்வேஹமும் முதலான
வவஸ்தைகளுக்கு ஆதுருபமான காமங்களோபுடைத்தாய்க்கொண்டு பர
மபக்தி தஸாபர்யத்தமாம்படி பண்ணுகையென்னகை. காதல் அன்பு வே
ட்ச அவா என்னுமவை ஸங்காத்யத்தரோத்தராவஸ்தைகளுக்கு வாகா
மலிக்குக்க, முன்பின் கலந்துலத்தேயாகிலும் எல்லாவவஸ்தைகளுய்
வக்கொப்பேபோதும் ப்ரகாசித்திருக்கையாலே அப்பேபாதப்போது தம்மு
டைய வற்றாமைக்கீடாக பேசுகிறதாயையால் விரோதமிக்கே. ஆகத்
தத்க் கொண்கித்தபாத்ததுமாய்வறமதிகல மருளுகையாகது, அதனு
டையதாய்க் காண் ப்ரவீத்தமானவதுதபாதிசுதூர்வித ஸங்கே - காவ
ஸ்தையுத்தா விசவரிதமாய்கொழுந்துவிட்டு விஷயோன்முகமாய் கொ
ழுது த்ஜுராகத்தை, ஸ்வேஹப்ரதமாங்குரமான ஸங்கம் முதலான உத்த
ரோத்தரமான விபாகருபாவஸ்தைகளுக்கு ஆதுருபமான காதன்க்மாநி
காமங்களைபதித்து ப்ரோமலீமாபூமியான பரமபக்தி தஸாபர்யமா
ம்படி பண்ணுகையென்னதாயிற்று. ஆகக்கீர், (அதிரிதபதின்) இ
க்கமாநி காமகயத்தில்கொன்ன பரங்கைக்குமுல மிகர்ப்ரபவஸ்தை
ஆதுதனக்கு தீற்றாபகைக்கிரீற்றதுகைபடாசுமென்றும் கடைகைத்தி
டைய வாகத்தியும் இவசையிப்படி கடைகைத்தது லோகதந்தரத்த
மொன்னும் கடைகைக்கையாவது மயர்வறமதிகல மருளுகையாக்தும்
ஆதுதன்கினிப் ப்ரதாரமும் சொல்லப்படாது. *

(க) ஸங்க, க, க, க. (உ) ஸ்வே, ஸ, க, உ. (ங) த-வி, க, க. (ச) திரக, க, க, க.
(ரு) திரக, க, க, க, க. (க) திரக, க, க, க.

மு- உருவெண்ணுமத்தியை மேல்கி யதுதொழிந்தவாள் மிகுநு
ஊன்வாடப்பொரு ப்பெடைத்தாம் வழுத்தித் துன்பகிளை
களை விடுத்த விவேகமாதிக் கணனா

உருவெண்ணும் - காயத்ரி ஜபம், ஆத்தி - ஸக்தியா ஸக்தம், ஸுபிஷ்ட -
பஞ்சமஹாயத்னங்கள், ஆறுதொழில்வளம்-(யதக யாதக தயய ஸத்யா
பக தாக பாதிக்ரஹரூப) ஷ்ட் கர்மங்களாலே, மிகுநு - பரிபூர்ணராய்,
ஊன் - சரீரம், வாட - வாட்டமடை அழிபடி, பொருப்பினை - பவநா
பாதிக்களிம், தாம்வருத்தி -(தபர்சர்வயயாலே) மிகவும் வழுத்தப்பாட்டி,
துன்பகிளைகளை - துக்கதேறுதுவான பாபங்களை, விடுத்த - (தபர்சா
னத்தாலே) போக்கி, விவேக-விவேக விவேக சாப்யாஸை கிறிஸ்து கணனா
ஊன்வாடா துத்தர்ஷங்கொடுந விவேகாதி ஸப்தமும், மயவதி வி -
ஸம தமாதிகள் வளா (உத்தரோத்தா மகிக்குத்தமாய்) வளா,

என்றும், (க) "ஐயேன்சி" என்றும், (உ) "ஆறுதொழில்" என்றும்பின்
வ்லுகிறபடியே, ஸக்தியாவந்தக காயத்ரிஜபமென்ற, தேவையற்ற பித்த
யத்ய பூதயத்ய மதஷ்ய யத்ய ப்றம்ஹயத்ய வ்லுகிற பஞ்சமஹாய
த்யுவிமன்ன, அத்யயவந்தயபக யதக யாதக தாக பாதிக்ரஹக் களபி
ஷ்ட்கர்மங்களென்ன, இப்படி, இறுத்துள்ள நித்யவைமித்திக கிமா கஷ
டாகங்களால் பரிபூர்ணராய், (ஊன்வாடப்பொருப்பினை த்தாம் வருத்தி)
(கூ) "ஊன்வாடவுண்ணுதுயிர்காவணி" என்றும், (ச) "பொருப்பினை
மேலின் றும்புனல் குளித்துமெந்து பொருப்பினை மே கித்வம்" என்றும்,
(இ) "கீழ்க்கனிபழழிலேயுமென்றுவினவயே தகர்த்து ஸம் தாம்வருத்தி"
என்றும், பொல்லுகிறபடியே, நித்யகர்மான்களை அனிகலமாகவத்யுதி
கையாலே தபர்சர்வயோக்யதை பிறத்தவாடு கையஸாஷணத்த
மாக அரகத்ததக்குறைந்து பாணதாணத்துக்குத் தக்கவனவாக்கிக
ஷ்ணகாலங்களில் பவதாக்கத்திலும் பஞ்சா பிமத்யத்திலும் சிவனும்,
சுதகாலங்களில் அருக்கயமான தடாகத்திலே முழுகிப்பெட்டு தி
ணபர்ண பவாஸகராயும், இப்படி தபர்சர்வயயாலே ஸரீரத்தை ஸா
ஷிப்பிற்று துன்பகிளைகளைவிடுத்து கீழ்க்கொள்ள கிமா தவடாகத்
தாலே (சு) "மேவுதுன்பகிளைகளைவிடுத்து" என்றிறபடியே, திவதை
காதிசுதாந்த்யாலேயே பித்தகணெண்ணுதபடி பொருத்திப்பெட்டுத்
துக்கதேறுதுவான பாபங்களை (எ) "தஜ்ஜகககககக" "தர்மணபா
பமபததி" என்றிறபடியேபோக்கி, (விவேகமாதிக் கணனா) இப்படி
பாதபாதயபபத்கிருத்தியாலே மயஸகத்திதேறுதுவான விவேகாதி
ஸப்தமும், (அ) "ககககக வகவது ஸஸஸககக" "ஸஸககககக
தபாணர்வபூதா தகம்பி" இவ்யாற்பத்தஸமதமா தித்தமகிருத்தமாய்,

(க) பொ-வளா-க. ஆ. ச. (உ) திருமொழி-க. திருச்சு. (கூ) பொ-மென்-க. க.
(ச) ஆ. க. க. (இ) பொ-மென். க. (ஈ) திரு-க. க. (எ) திரு-க. க. (அ)
தபாணர்வபூதா தகம்பி

[illegible]

(a) $\{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}$ (b) $\{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}$ (c) $\{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}$ (d) $\{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}$ (e) $\{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}$

ஸ்ர. வேதகோபாஸஃ ஸேவாத்யாகாதிகளென்று சொல்லுமது
ஸாத்வ ஸாதகபக்தியாக ஸாஸ்த்ரவரித்தம்.

ஸ.-(௧௬) ஸ்வித்ருதயரித்த ஸாதகரித்தாத ஸாத்வாகவரித்தம்

வேதகோபாஸஃஸேவாத்யாகாதிகளென்று வேதகம் உபாஸகம் ஸேவாத்யாகம் முதலானவை, என்று சொல்லுமது - இத்த பாக்ப்தகமாம் - ஸாஸ்த்ரவரித்தம், (பக்தி) - ஸாத்வஸாதகபக்தியாக - சேதகஸாத்வமாய் - பாகவத் பாக்ப்திஸாதகமான பக்தியாக, ஸாஸ்த்ரவரித்தம் - ஸேவாப் ப்ருமணா வேதாந்த ஸாஸ்த்ரவரித்தம்.

(௮) ஸ்வித்ருத - ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட, கவித்தஸாதகம் - கவித்தேதாபாயமுதையவர், இத்தாத - இத்தபக்தியை, ஸாத்வமாக - பாக்ப்வமாக, இரக்க - அபேகலிக்க,

யெனக்குவேண்டும் தகமாவதென்றும் சொல்லுகிறபடியே, இவ்வாஸாதகரித்தாலே தேஸாஸிஸேஷத்தினைப்பவந்தைய முபேகலிக்கும்படிதானே பாக்ப்தயோஜகமாய்ப்படி கலிக்கையாலே அக்ஷாப்தயோஜகமாய் (வேதகோபாஸஃஸேவாத்யாகாதிகளென்றுசொல்லுமது ஸாத்வஸாதகபக்தியாகஸாஸ்த்ரவரித்தம்) வேதகமென்றும் உபாஸகமென்றும் ஸேவையென்றும் த்யாகமென்றும் ஏவாதிஸாப்தங்களைச் சொல்லப்படுகிற பக்தியானது (௮) "சுஷ்ய ஸேஷத் சூத்ரஸ்ய" "உபாயபரிசரிதஸ்வாக்தஸ்ய" என்கிறபடியே, கர்மஜ்ஞாநஸம்ஸ்க்ருதார்த்தக்ஷணனுக்ருப்பிறக்கும்நொன்றாகையாலே சேதகஸாத்வமாய் பாகவத்பிஸாத கோபாயதயா தத்ப்ரப்திஸாதகமானபக்தியாகஸேவாய ப்ருமணா வேதாந்த ஸாஸ்த்ரவரித்திலே சொல்லப்பட்டதென்கை.

வ்யா. (௧௬) இப்படி உபாஸகரூபமாய் உபாயமுதையவருள்ளவரிதுபோலன்றிக்கே, உபேயபூதனைக்கியோபகரினமாக பாகபன்னி, பாகவான்பக்கலபேகலித்துப் பெறும் பக்தி விஸேஷத்தை பாக்தியாதிக்கருத். (கவிக்குதேத்யாதியால்) அதாகது - (௮) "சுஷ்யஸுஷ்யக்ஷயக்ஷயே" "த்வத்பாதமுலம்ஸாணம் பாகத்தே" என்றும், (௯) "சுஷ்யஸுஷ்யக்ஷயக்ஷயே" "த்வத்பாதாதித்தயாகம்" ஸாஸ்த்ரவரித்தம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட கவித்தஸாதகத்தையுடையவர்க்கு பக்தியை போதகத்துதததததுப்பேரிலே கைக்கியத்துக்குபகாணாகையாலே பாக்ப்வமாக கைக்கியத்தேதாயாதி இதுவும் கைக்கிய பாக்ப்வமென்று புத்தியுண்டாகி (௧) "சுஷ்யக்ஷயக்ஷயக்ஷயே" "பாகவாதம் பாகவாதம்" என்கின்றும், (௨) "சுஷ்யக்ஷயக்ஷயக்ஷயே" "பாகவாதம் பாகவாதம்" இது பாகபக்தியரித்தம் பாகவாதம்" (௩) "சுஷ்யக்ஷயக்ஷயக்ஷயே" "பாகவாதம் பாகவாதம்" பாகவாதம் பாகவாதம் பாகவாதம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பாகவாத பக்தியிலே அரித்திக்க,

(௧) சுதயாஸித்தி, (௨) பாகவாதம், (௩) சுதயாஸித்தி, (௪) பாகவாதம், (௫) சுதயாஸித்தி, (௬) பாகவாதம்.

அ. பரப்பிக்கு முன்னே வந்திருந்தது. x

அ. — (கரு) இது உபாயமுமன்றிக்கே வறுமையாவதே வராகப்பரி
கத்து தழுவிநின்ற கட்டமே.

பரப்பிக்கு - (மரச்சுவியோகாநந்தரம்) பகவத் பரப்பிக்கு, முன்னே -
பூர்வநிலை, வந்திருக்கும் - வபிக்கும்.

(அ) இது - (இவ்வாழ்வானுடைய) பக்தி, உபாயமுமன்றிக்கே காணாத
பக்தியும் ஸாத்யபக்தியுமன்றிக்கே, அதியாக்ளவத்தே - அதிவுப்பு ஸம்
பாவணையில்லாத பால்பத்திலே, ஒக்கப்பிதந்து - (திருத்துறாய்க்கு ம
னம்போலே) உடலுதித்து, தழுவிநின்ற - விடவொண்ணாததாய், கட்
டமே - கஷ்டமென்பது,

(க) “ஐயம் பூரிக்கோம் ஸூர சூரகாமம் விசுவநாத சீகர” “இமாம்
பெருநீர் ஸ்தாஸனஞ்சமரூபாம் விஸ்ருஜயததாநீமேவ” இவ்வாறியில்,
சொல்லுகிறபடியே ஸரீரவியோக ஸமநந்தரம், பகவத்பரப்பிப்பண்ணு
வதற்கு முன்னே சித்திக்குமென்கை. *

பரப. (கரு) இனி இவ்வாழ்வானுடைய பக்தி விசேஷமிருக்கும்
படி உபாயமிக்கிருக்க. (இவ்வென்றுதுடங்கி) அதாவது கீழ்க்கையான
இவ்வாழ்வானுடைய பக்தி ஸ்வயத்கஸாத்மமாயுபாயபூனதயாயிருக்கும்
பக்தியும் உபாயபரிச்சுறுரந்தரமபேகதிக் உபாயபலமாய்வரும் பக்தி
யும் ஆகிய கருவிக்சொல்லுகிற விசன்மென்றிக்கே (உ) “அதியாக்ளவத்
துவனே அடிமக்கணைபுசெய்வித்து” என்றும் (க) “காந்தி
சூரி சூரி” “பால்பரப்பிப்பருதிஸை-ஹிக்தம்” என்றும் சொல்லுகிற
படியே, அதிவுப்பு ஸம்பாவணையில்லாத பால்பத்திலே பரப்பிபலமான
ஹிமையிலே வறுமையாவதையே பிறப்பித்தென்னும்படி திருத்த
றாய்க்கு மனம்போலே, (ஒக்கப்பிதந்து) (க) “தழுவிநின்றகாதல்”
என்று, விசேஷமென்றுதும் விடவொண்ணாதபடி உடல் கத்தியால்,
(இ) “கட்டமேவதம்” (க) “வேட்கையோய்கூற” என்றவாய்
ய விஷயத்தையாதாமகோசதம் அபயிக்கப்பெருதபோது போதுவம்

(க) ஸாத்ருசதித்தம் (உ) தி-ஹ - உ, க, க. (க) பூரி - ஸ - ப. க. க. க. க.
(ஈ) தி-ஹ, த. ஹ. க. க. (இ) தி-ஹ - ஸ, ப. க. (க) க. க. க. க. க.

மூ. வேளாசாரத்தி லிழைக்கலிப்பாய் தப்பகன்கி லா கிஷ்டா
தாசியானம்

வேளாச - வ்யாதிசியென்பதாய், உலர்ந்தி - மேலாழிப்பிட்டு, விழ்
ந்து - (அழிச்செய்யப்பட்டிருக்கே) ஆழ்த்து, அலர்ப்பாய் - அலமாக்கப்
பண்ணி, தயாக - (இறந்தோபாய) பரிதப்பாகத்திலும், ஸ்வீகார - (கறித்
தோபாய) க்விசாரத்திலும், கிஷ்டாஹாசிகளாகக் - (தயாக) கிஷ்டா
ஹாசியாயும் (ஸ்வீகார) கிஷ்டாஹாசியைமுண்டாக்கி,

மெருத தனையிப்பெயோலே கஷ்டமென்பது வ்யாதிசியென்பதாய்
படி பிவதுப்பெயினைத்து (க) "வேளாசாரவேட்சைநோய் மெல்லா
கிபள்ளுதந்தி" என்றும் (உ) "உன்னைக்காணுமவாயில் விழ்த்து"
என்றும் (ங) "உன்னைக்காண்பான் கானலப்பாய்" என்றும் சொல்லு
வதபடியே, அஸோஷ்யமான ஆதம்வஸ்துவை குருத்து வந்துப்படி
மேலாழிப்பிட்டு உட்கிசே விழ்த்தாப்போலே மனையேற வொண்ணாத
படி அழிச்செய்யுபமாய் நன்னுள்ளேவழிந்து போக்பமான அவ்விஷ
யதவதக்கானகேறுமென்று அலமாக்கப்பண்ணி (ச) "உன்னுலல்லால்
பாலாதுமென்றுத் துறைவெண்டேல்" என்கிறபடியே, இறந்தோபாய
பரிதயாக பூர்வமாக அவலே உபாயமென்றதுதிரிட்டிருக்குயிவரை
(இ) "குதிசியாய்மடலூர்துமே" (ஊ) "மாமடலூர்க்ருமெம்மாழியங்கைப்
பாதுமடத்தாமடல் தன்னாந்துழாய் மன்கொன்றி குதிவோம்"
என்றும்படி, தயாகத்தே உபயத்திலே முட்டுகையாலே தயாககிஷ்டா
ஹாசியாய், (எ) "ஆத்கன்குருகிப்பாதமேசாரனாகத்தரிந்தாழிந்தார்"
(அ) "ஆக்கையாலே காணுகக்கொண்ட" (க) அடியேன் சேமன்
கொடுத்திற் குருகச்சுடையோபன்" (கஉ) "ககணையிசை மம்பிரான்
காணோசன்" (கங) "அடக்கமுய்த்து புருத்தேதேன்" என்றித்தமித்த
பாபத்தியென்னுன்பதயாக்ருகையாலே (கஉ) "சக்யகேக சக்யகேகே
காககேகே" "கக்ருதேவதற் றுசந்தர்த்தகக்ருதோய்யாசாரயேக
கக" (கங) "சக்யகே லுசக்யகே" "கக்ருதேவப்பக்காய்" இதுவாதி
கன்கிசேவதுவதபடியே, கக்ருத்கத்தன்மையான ஸ்வீகாரத்தில் கிஷ
டாஹாசியைப் பூண்டாக்கி பகவதன்வாய்க்கை கிஷ்டாஹாசியென்று
கத்தாஹாசியென்றும் பிரகடன்கிசேவப்பதிருக்குயியிக்கு அகலாத
ததவிஷயகையானதேவத வக்கையிலே கத்தகதரும் (கங) "எக்கக்
கண்ணகையாய்குருகுகக்கிந்து" ததவிஷய கபுதாஹாசிய மெய்மே
லுதவிக்கையாலேயொத்தத்குரு (கங) "எருகக்ககடி கைக்கெய்யே
கக" என்கிருத்தியில்கரு அஸோஷ்யமென்கதககிக் குடனான
ககயே கருத்திக்ருதயானகையாய்க்ருபயக்கககத்தன்மை.

(க) கிஷ்ட. க. க. க. (கஉ) கிஷ்ட. க. க. (கங) கிஷ்ட. க. க. (அ) கிஷ்ட.
க. க. (அ) கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (அ)
கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (க)
(க) கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (க)
(க) கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (க) கிஷ்ட. க. க. (க)

மு. ஸத்தாபோகத்துப்புபகரணமாகித்தான்து.

மு—(௧௦௦) இடங்கிலேன் நோன்பறிமிலேன்

ஸத்தா - (ஸத்ததஸ்ம்ருதிதேஹதுவானகையாலே) ஸத்ததத்தும், போக-
(மேன்மேலுமவாபுதுவைவை அண்டாக்குவாகையாலே) போகத்துக்கும்,
வ்ருத்தி - (அஸேஷஸேஷதகரதிக் குடலாகையாலே) வ்ருத்திக்கும்,
பகரணம் - முகப்பஸாதகம், ஆவதெதான்து - ஆயிருப்பதெதான்து.

(அ) இடங்கிலேன் - (பசித்தார்க்குசோற்றை) இட்டேனென்கிலேன்,
நோன்பு - (பலம்பாப்தமார்படி அதுஷ்டித்த) கர்மயோகமுடையென்கிலேன்,
அறிமிலேன் - ஜீவபாவிஷயிகஜ்ஞாகயோகத்தைமுடையென்கிலேன்,

அன்றிக்கே, (ஸத்தாபோகேத்யாதிக்கு) (௧) “நாஸ்யுக்ஷேரூபேஷ்டே”
“நாஸிஞ்சித்தஞ்ஞாதஸ்ஸேஷத்வம்” என்று, கிஞ்சித்தகரியாத வந்து
வுக்கு ஸேஷத்வமில்லை யென்கையாலே ஸேஷத்வைக நிரூபணியனு
சிவனுடையதை கிஞ்சித்தகாரத்தாலே யாதலால் இவனுக்கு ஸத்
தாதேஹதுவாய் (௨) “தனக்கேயாக” “உன்தன் திருவுள்ளமிடர்
கெடுந்தோரும்” (௩) “சுதாபுரூபேஷ்டே” “கதாபுரூபேஷ்டே”
இத்யாதிகளில்படியே, இதுதான் பரமப்ர யோஜனமாகப் பன்னுமதா
வையாலே அவனுக்கு போகமாயிருக்குமதானைகங்கிய வ்ருத்திக்கு
பகரணமாயிருப்பதென்கருவுமாம். ஆகக்கீழ்ச்செய்ததாய்ந்தது இவ
ருடைய பக்தி ஸத்தித்துப் பெற்றதுமன்னு. அபேக்ஷித்துப் பெற்றது
என்று. ஸதஜ்ஞையாய்ஸத்தாதிகளுக்குபகரணமாயிருப்பதென்கென்க
தாதித்து. *

பு. (௧௦௧) இங்கனன்றிக்கே, இவருடைய விக்ந்தபரமபக்தி கர்ம
தமுடைய பக்திகளாதித ஸாதகந்ரயத்தையும் இஜ்ஜன்மத்திவதஷ்டி
கையாலேயாதல் பூர்வஜன்மங்களில்பயாஸத்தாலேயாதல் உண்டாவ
தானுலோகமந்தேற ஸங்கையிலே இரண்டிபடியாலும் ஸத்ததத்தும்
னதுமிடத்தை இவர் தம்முடைய உக்திகளாலே ஸாதிக்கிறார். (இட
ங்கிலேனென்கிற துடங்கு) அதாவது :— இடங்கிலேனித்யாதியாலே,
பசித்தார்க்கு சோற்றையித்தல் தாதித்தார்க்கு தண்ணீர்வார்த்தல் இ
வதென்கு (௧) “ஸதுதாந் ரகக்ஷ” “யத்யதாந்ரபகீர்ம” என்
கதபடியே தாகமும் கர்மயோகாத்நர்ப்பூதமாவையாலே கர்மயோ
கத்திலே நிவேசிப்பிக்கலாம், அது செய்யமாட்டுத்திலேன். இத்தி
கங்கையிலுயங்கினாலே போகாதபடி நியமித்தேனுகில் ஸதஜ்ஞையோ
கத்திலே நிவேசிப்பிக்கலாம், அதுவும் செய்யமாட்டுத்திலேன். இவ
தனுய்மென்கு ஸாஸ்திரோக்தமான காலங்களிலே புஷ்பாபுப
கரணங்களை ஸம்பாதித்து ஆராதித்து ஸதுதித்தேனுகில் பக்தவா
கத்திலே நிவேசிப்பிக்கலாம், அதுவும் செய்யமாட்டுத்திலேன் இவ
தும், “நோற்றகோவிலேன் தண்ணிறிலேன்” என்று, பல

மு. குமைத்துத் திரித்து விழ்த்தி வலித்தெற்றியருவியறுத்து
கடனூயின விறுப்பிக்கப் பாழ்த்த விதியானவாதே;

குமைத்து - துகைத்து, திரித்து - செக்கிலிட்டுச்சுழற்றி, விழ்த்து -
(விஷயங்களாகிற படுகுழியிலே) தள்ளி, வலித்து - பாதித்து, ஏற்றி -
நலிந்து, அருவி - காதித்து பசுஷிக்குமாப்போலவும், அறுத்து - சேதி
த்து பசுஷிக்குமாப்போலவும், கடனூயின - (அர்த்தகாமங்களிரண்டை
யும்) கடமையிறுப்பாரைப்போலே, இறுப்பிக்க - இறுப்பிற்றுக்கொ
ள்ள, பாழ்த்தவிதியானவாதே - (மகஸ்ஸ-ஸ-க்ருத கந்தமற்று) பாழ்
பட்டவாதே,

ஐதபடியான விஷயபோகங்களை புஜிக்கவேணுமென்று (க) “கடி
யார் காளையரைவர் புருந்துகாவல்செய்த” என்கிறபடியே, க்ருத
ராய் நலியநலிய விளகிப்பதியாநின்ற பர்வதையுடையராய்க்கொ
ண்டு ஆவனைச்சிறைசெய்து (குமைத்துத் திருத்துவிழ்த்து வலித்தெ
ற்றியருவியறுத்துக்கடனூயினவிறுப்பிக்க) (உ) “கூறை சோறிலைதாவெ
ன்று குமைத்துப்போகார் (ங) “செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவர்” (ச)
“கொடுவன்குழியினில்விழ்க்குமைவர்” (ஐ) “ஐவர்திசைதிசைவலித்
தெற்றுவின்றனர்” (ஈ) “ஐவரருவித்தின்றிட” (ஏ) “ஐவரறுத்துத்தின்
றிட” என்கிறபடியே, தனக்கபிஷ்டமானவற்றைத்தாவென்று துகைத்
திழுத்து ஸரீரமாகிற செக்கிலேயிட்டுச்சுழற்றி க்ருதமாய்க்கசையேற
வொண்ணாதபடியாயிருக்கும்விஷயங்களாகிறபடுகுழியிலேதள்ளி ஆவை
தானகேகங்களாகையாலே ஸ்வஸ்வவிஷயங்களிலே கொண்டுபோகாக்
காக மாலுதிக்கிலுமிழுத்து நலிந்தருவித்தின்றுமாப்போலவும், அறு
த்துத்தின்றுமாப்போலவும், என்விஷயத்தைக்காட்டென் விஷயத்தைக்
காட்டென்று கொரிக்கி இப்படிபஹ-விதமாகதண்டித்து, (அ) “பொ
ருளில் மனவிரண்டுயிறுத்தேன்” “ஐம்புலன்கட்கடனூயின” என்
று, ஸ்ரோத்திரங்களுக்கு ப்ராப்தமாயிருக்கிற அர்த்தகாமங்களெ
ன்று சொல்லப்படுகிற விரண்டையும் கடமையிறுப்பாரைப்போலே
அவற்றாலே பரிபூதனாய் கொடுத்துப்போந்தே னென்னும்படி, தங்க
ளுக்கு ப்ராப்தபலங்களை யிறுப்பித்துக்கொள்ள (பாழ்த்த விதியான
வாதே) இப்படியாகையாலே (க) “வாழ்த்தியவனொழையப்பூப்புனைத்து
நிந்தலையைத் தாழ்த்திருகைகூப்பென்றால் கூப்பாதுபாழ்த்தவிதி” என்
கிறபடியே, வகுத்தசோஷியானவனை வாழ்த்தி ஆராதித்து வணங்கி
ருப்பியிருக்காளாகிறவிவற்றிலொன்றிலு ம்மவயியாயையாலே ததங்க்காச
ப்பற்றாஸாஸ-க்ருதகந்தமற்று, மகஸ்ஸ-ப் பாழ்பட்டவாதே X

(க) பெ-மொ-எ. எ. அ. (உ) மெ-மெ-மெ-க. (ங) தி-வா. எ. க. (ச) (அ)
மெ-க. (ஐ) மெ-க. (ஈ) பெ-மொ. எ. எ. க. (ஏ) மெ-எ. (அ) மெ-க. உ. க.
(க) பெ. அ. அ. அ.

ஸ்ரீ. பட்டிச்சேவதக்ஷி மீதுகொள்ளாமல் குறிக்கொள்வித்து
கடல்புரையலினைத்து தலைவணக்கினவாதே

பட்டிச் சேவதக்ஷி - இக்ஞரியங்கனாதே) செக்கனினுடைய ஸ்வைரஸஸ்ரீசாரதேஹதுவானவர்வந்தைப்போக்கி, மீதுகொள்ளாமல் - அரம்பா
ஹமாம்படி, குறிக்கொள்வித்து - காவலடைத்து, கடல்புரைய - கடல்
போயெயபரிச்சேத்யமாம்படி, வினைத்து-பலித்து, தலைவணக்கினவாதே
பயிர்பலித்தவாதே தலைவணக்குமாப்போலே, (பக்திபரிபாக நிபத்தா
மானவார்த்தியால்வரும் பாசவஸயம் பிறத்தவாதே)

வாருகிற் இப்பலிரிலே கர்த்தருத்வ போக்தருத்வபுத்தியைவினைக்கு
மதற்க்கார மமகாசங்கனாதிகளைவையம், (௧) "கீர்துமதென்னிலை
வேர்முதல்மாய்த்து" என்கிறபடியே, ஊசிலேரோடே பறித்துப்புகட்டு,
(பட்டிச்சேவதக்ஷி) கணையதுத்தாலும்போராதேபட்டிபுகாமல்கோக்கி
குறிதே பயிர் தலைப்பெற்றுச்செல்லுவது. ஆகையாலே, (௨) ஐம்புலச்
சேவை பதக்ஷி" என்கிறபடியே, விஷயார்த்தரங்கனிலே ப்ரவணமாய்
பவயத் பக்தியைத் தலைமுழிக்கையாலேபக்தியாகிற விப்பயிருக்கு பட்டி
யான இக்ஞரியங்கனாதே செக்கனினுடைய ஸ்வைரஸஸ்ரீசாரதேஹதுவா
ன கர்வந்தைப்போக்கி (மீதுகொள்ளாமல் குறிக்கொள்வித்து) பயிர்
பலவர்பத்தமாலுமும் பலிதாம்சத்தை சாக்ஷஸரபஹரிக்க போக்யதை
புண்டரகையாலே சாக்ஷபண்ணிவைக்க வேண்டுமாய்த்து. அப்படியே
(௩) 'வினாந்த தானியமுயிராக்கதிர்மீதுகொள்ளுகிறார்கள், என்கிறபடி
யே, அலியார்த்தமாம்படி (௪) "அரக்காகார பிறத்திருள்ளிசேல்" என்று
சாக்ஷஸபக்தருதிகளும் ஆணை-சபக்தருதிகளுமாகச்சொல்லாம்படியான
பாகவதஜகல்ஷன் எப்பதருக்கு பிலன் ஸ்வேஹியென்றிருக்குமல் வழியா
லே இத்தை யபஹரிக்கைக்கவசாமத பக்தியாகிற பயிர்வினைத்து கிடக்
கிறசெல்குக்கு (௫) "பன்னியதை குறிக்கொண்டின்" என்கிறபடியே, காவ
லடைத்து (கடல்புரைய வினைத்து தலைவணக்கினவாதே) (௬) "காதல்
கடல்புரையவினைத்து காதல்மேனி" என்கிறபடியே, எருவும் நீருமு
ண்டருதும் மேல்வந்து மிள்ளாதபோது பயிர்த்தலை குளிர்த்து களசா
தென்று களமேக கிபையாக மாவவடிவழகைவற்றித்து வளர்க்கையா
லே அந்த பக்தி யாகிறபயிர் கடல்போலே அபரிச்சேத்யமாம்படி
பலித்து (௭) "வாய்ப்பற்ற கிளிக்கெடுத்தாக் காய்த்துத் தலைவன்
க்கும்" என்கிறபடியே, வினாந்த பயிராகது பயிபக்யமாய்த்தலைவணக்
குமாப்போலே பக்திமாவனதினுடைய பரிபாக நிபத்தமான வார்த்தி

(௧) தி-கா. தி-கா. ௧. ௨. ௩. (௨) பெரியா. தி. (௩) தி-கா. ௧. ௨. (௪) தி-கா. தி. ௧. ௨. (௫) பெரியா. தி-கா. ௧. ௨. (௬) பெரியா. தி-கா. ௧. ௨. (௭) பெரியா. தி-கா. ௧. ௨.

மு. காஞ்சான் கோட்டுகுறையாக சின்னூரதியாமல் குந்தங்கொண்டா
டாசாமையுண்டு காலக்கழிவாலே சிலத்துகாமல் பற்றறுத்
துத்தண்டாலடித்துப்பதாறுத்துப்

காஞ்சான் - காந்தோதும் புதியாதிக்கச்செய்தேபுமந்ருப்தனும், கோட்
குறையாக - இத்தலையிற்சிறிது தொங்கித்துண்டென்று சிறுபித்தறிய
வேண்டும்படியாக, சின்னூர் - அருகேயிருந்தபிராட்டிமார் முதலான
ரும், அறியாமல் - அறியமாட்டாதபடி, குந்தங்கொண்டி - முந்த
னாலாதே பின்னைச்சேர புதிக்கப்பற்றாத தன்னபிளிவேஸத்தாலே,
ஆளுமையுண்டு - மகண்ணைக்குத்தருப்தி பிறவாமையால்மேன்மேதும்
விரும்பிபுதித்து, காலக்கழிவாலே - பரிபக்வமானவின்வஸ்துகாலவிளம்
பத்தாலே, சிலத்துகாமல் - தறைப்பட்டு மங்கிப்போகாமல், பற்றறு
த்து - ப்ராப்திவிரோதிகர்மங்களை கசிப்பிற்று, தண்டாலடித்து, (தன்னு
டையக்குறைபயாகிற) தண்டாலடித்து, பதாறுத்து - பதர்போலே அஸா
ரமான வாத்தாதுபலத்தில் குசியைவிவர்த்திப்பித்து,

யால் வரும் பாவவ்யம்பிறத்தவாதே (காஞ்சான் கோட்டுகுறையாக
சின்னூரதியாமல் குந்தங்கொண்டாடாசாமையுண்டு) பக்திபரிணாமம் சொன்
னவித்தால் பலித்தது ததாஸ்யமான ஆத்மவஸ்து பகவத்போவ்யமாய்
படி திருத்தினமையிதே. ஆகையால் (க) “காஞ்சான் வந்தென்னை முற்
றவும் தானுண்டான்” (உ) “கோட்டுறைபட்டதென்னருயிர்” (ங)
“சின்னூரதியாரதியாவண்ணமெங்கெங்குமுயிரு மவையுண்டு” என்கிற
படியே, ஒருநாள் புதித்துவிடுகையன்றிக்கே, காந்தோதும் வந்து
புதியாதிக்கச்செய்தே பின்னையும் பர்யாப்தனன்றிக்கே பகிதற வலமாப்
புக்கண்டு இத்தலையிற்சிறிது தொங்கித்துண்டென்று சிறுபித்தறிய
வேண்டும்படியாக இப்பரிமாற்றத்தில் தலைநின்ற பிராட்டி திருவடி திரு
வனந்தாழ்வான் முதலானருமறியமாட்டாதபடி பெரும்பசியானவர்
கள் விவார்த்தகெல்லேச்சேரவதுத்துக்கொண்டிபோய் புதிக்கப்பற்றாமே
முத்தினவளவுகளை குந்தங்கொண்டி புதிக்குமாப்போலேமுத்தனாலா
தே பின்னைச்சேர புதிக்கப்பற்றாத தன்னபிளி வேஸத்தாலே இங்
யாரத்தோடே துருக்கச்செய்தே விவார்த்தபரிபாகாதகுணமாக, (ச)
“மலக்காசாமையுண்டிபுண்டிடாய்” என்கிறபடியே, மகண்ணைக்கொ
ருந்தாலும் திருப்தி பிறவாதே மேன்மேதும் விரும்பி புதித்து காலக்
கழிவாலே சிலத்துகாமல் பற்றறுத்து, (ஐ) “காலக்கழிவுசெய்யேயே”
என்றும், (ஈ) “மண்ணும்வதுசிலத்துவானாங்குருத்ததுபோல்” என்றும்
“சொல்லுமிதப்படியே, பரிபக்வமான வின்வஸ்து காலக்கேட்பத்தாலே த
றைப்பட்டு மங்கிப்போகாமல் (எ) “விளைபற்றறுக்கும்” என்கிறபடியே,
ப்ராப்தி விரோதியான கர்மங்களையறுத்து, (தண்டாலடித்துப் பதாறு
த்து) அறுத்த செங்கதிரை தடியாலையடித்து பதரும் மணியும் பிறிக்கு

(க) தி.அ. ௧, ௧, ௭, (உ) செ. (௬) செ. ௭௭, ௭, ௧, (சி) செ. ௭௭, ௭௭, ௭.
(ஐ) செ. ௭, ௧, ௭, (எ) பெ. ௭, ௭, (எ) பெ. ௭, ௭, ௭, ௭.

மு--(உக) எண்ணிலும் வருங்களைக்கெண்டாணுமில்லை.

மு--(உச) மதியாலிசைந்தோமென்னுமனுமதிச்சைக ளிருந்து மென் னுத வென்னை

(அ.) எண்ணிலும் வரும் - கணையிலும்வரும், கணையே-அந்த பரிகணையேக்கு, எண்டாணும் - ஒரெண்டாணு மின்றியிருக்க பதிக்கிறபடி கண்டாயே யென்று தம் திருவுள்ளத்துக்கு முதலிக்கையாலே, இவ்வை- அந்தபரிகணையுமில்லை.

(அ.) மதியால் - அனுமதி மாந்தத்தால் (அவனை யென்னுள்ளவ த்தேன்) இசைந்தோம் - (விரோதியைப்போக்கும்படியாக வானுமெ ன்னுஞ்சும்) இசைந்தோம், என்னுமனுமதிச்சைகள் - என்று தமக் குண்டானதாகச் சொன்னவனுமதியுமிசையும், இருந்துவம் - (ஹ்ருத யத்திலே) இருந்துவோம், என்னுத வென்னை - என்றிசையாத வென்னை,

வ்யா. (உக) ஆனால் பாமபக்திக்கு முகம் காட்டுமோபாதி பரிசு ணைக்கும் முகங்காட்டுமென்றாரிறே இவர்தாமே, அந்தபரிகணை தானிவர்க்குண்டாய்த்ததானாலோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (எண் ணிலும்வரும் கணையேக்கெண்டாணுமில்லையென்று) அதாவது:--(க) "எண்ணிலும் வருமென்னினி வேண்டுவம்" என்றது, எல்லா குணதிக் யம்சொன்னவித்தனைபோக்கி அந்தபரிகணைக்கும் தம்மோடவ்வாயில் வாழாமகண்டு (உ) "நெஞ்சே கருமங்கள் வாய்க்கின்றோரெண்டாணு மின்றியே வந்தியலுமாறுகண்டாயே" என்று, கார்பங்கள் பதிக்கு மிடத்திலெண்ணிலும் வருமென்றது தான் மினையாம்படியோரெண் டாணுமின்றி யிருக்கச்செய்தே பளித்துக்கொண்டு நிற்கிறபடி கண்டா யேயென்று தம் திருவுள்ளத்துக்கு முதலிக்கையாலே அதுவு மிவர்க்கில் லையென்க. X

வ்யா. (உச) அதுதான் வேணுமோ, தமக்கதமதிச்சைகளுண்டா மவருளிச்செய்தாரே, அவைதான் வேறுவாளுலோவென்ன? அ வையு மவனுலே உண்டானதென்கிறார். (மதியாலிசைந்தோம்) என்று துடக்கி, அதாவது:--(க) "மனத்தேன் மதியாலென்னுள்ளத்தகத்தே" என்றதுமதி மாந்தத்தாலே யவனை யெங்கெஞ்சுக்குள்ளே வைத்தே சொன்னும், (ச) "யானுமென்னெஞ்சு மிசைந்தொழிந்தோம்" என் றும், விரோதியைப் போக்கும்படியாக, வானுமெங்கெஞ்சு மிசைந்தொ ழிந்தோ மென்றும், தமக்குண்டாகச்சொன்னவனுமதியு மிசையும் (இ) "யாவினாட்டியென்னு ளிருந்துவமென்றிலன்" என்று, அவன் தம் முள்ளே வருத்திருப்பதாகக் கேட்டவளவில் வாலிசைந்தென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே இருந்துவோ மென்றேனெ; என்றபடியே அவனைப்

நம. வ்யாங்குத்புத்தியாயார்த்தம் அபுத்திபூர்வகம் அவிஹிதம்
பலவிஸத்ருஸம்பலாந்தரேறது.

வ்யாங்குத்புத்தி - பேருக்கும் மலேக்கும் விஸேஷவாசகங்களைமிட்டு
வ்யாங்குத்தி சொன்னமாத்ரம், அந்யார்த்தம் - பாகவதர் விஷயமாகச்
செய்த தன்னாமையாலே யந்யார்த்தம். அபுத்திபூர்வகம் - செய்தவனுக்
கின்கிணைவில்லாமையாலே புத்திபூர்வகமல்ல, அவிஹிதம் - இவை
தான் பலேறதுத்தேனொஸந்தாங்கனில் விநிங்கப்பட்டதமல்ல, பலவி
ஸத்ருஸம் - பகவத்விஷயீகாரமாகிற மஹா பலத்துக்கு ஸத்ருஸமல்ல
பலாந்தரேறது - நிலவல்பபலங்களுக்கு காரணமாயித்தனை.

ஊசைச்சொன்னான் என்றேறிடுகிறவை ஈஸ்வரனுக்கந்த திருகாமமென்று
ம், அவனுக்கந்தவர்த்திக் கிற திருமலேயென்றும் சொன்னவைபல்லாப்பேரு
க்கும் மலேக்கும் வ்யாங்குத்தி சொன்னமாத்ரம். மற்றுமிவற்றேருடு ஸஹ
படிதமாய்ப்போருமவைபான என்னடியார் விடாயைத்தீர்த்தாய் அவர்
களுக்கொதுங்க நிழலேக்கொடுத்தாய் பென்றேறிடுகிறவை, தன் பரிர்
நியாமக்காக நீருள்ளயிடத்தேவின்னும் நெடுந்துலையிட்டிறைக்கிறதும்
தனக்குச்சுதும் சதாங்கம்போருகைக்கும் காற்றுவரவுக்கிருக்கைக்கு
மாக விரிவுண்டாகப்புறம் திண்ணைக்கட்டிவைக்கிறதுமொழிய பாகவ
தர்கள்விடாய் தீர்க்கைக்கும் அவர்களுக்கொதுங்க நிழலாகைக்கும் செ
ய்கிறதல்லாமையாலே அந்யார்த்தம், இவைதானித்தனையுமித்தலையில்
நிலைவின்றியிருக்க அவனடித்தேறிடுகிறவையாகையாலே புத்திபூர்வகமு
மல்ல, இவைதான் பலேறதுதயா ஸாஸ்தர விஹிதங்களுமன்று.
பகவத்விஷயீகாரமாகிறமஹாபலத்துக்கிவைஸத்ருஸமுமல்ல. இவைபு
ண்டாயிற்றதாநிலிவருசேலிலஅல்ப ப்ரபோஜகங்களுக்கு மேறதுவா
மித்தனைபென்னை, ஆகையாலிவை பகவதங்கீகாரத்துக்கு மேறதுவாக
மட்டடாத்தவந்தாசனத்து, கீழேயாங்குச் கொடுகளுண்டாகில் தேவந்து
பென்னைதாயும், இங்கேமாதவ்னித்யாதியாலே அவனேறிடத்தக்கவைய
கிணைண்டாக விரிந்தம்முடைய வுத்தியாலே கண்டெடுத்துக்கழிக்கிற
கிறதாயும், தன்வித்திரோரும்பாடி பெண்ணே பெண்ணில் பாத்ருச்சிசைதிகள்
தன் பகவதவிடாகையாலே அந்யுத்தங்களைப் மஹாபலத்துக் குதாய்
கொங்கந்து விழாமையாய் ஆபாஸங்களாயிருக்கும்வையுமண்டவை
மயமே அந்யுத்தங்களைப் ஆவனுக்கு மேறதுவாகச்சொன்னலாம்படி
யிவந்து மஹாபலத்திழர் சொன்னித்தாக்கி ஆபாஸங்களாகம் அவதேவ
மித்ததுவர்க்கொன்றத்தக்க வற்றையில்கே சொன்னித்தென்று விபரித்தக்
கொண்டவையாகில் விதேவதயில்கே, க

மு. இந்திரஞாலங்கள் காட்டிக்கொள்ளக்காப்பாற்ற விதிமுறை
கீதது.

மு—(உள) வரலாறில்லை

இந்திரஞாலங்கள் காட்டி - இந்திரஞாலம்போலே த்ருஷ்டித்தபதார
மான்னைந்தர்பாதிக்காட்டி, கொள்ள - இவந்தம்முதலாக நிலை
நிறுத்த ஆத்மாத்மியங்களை தன்னுதாக்கிக்கொள்ளும்படியாக, காப்பா
ர்த்து - நிவராகரொருவருமற்று, விதி - க்ருபை, மூலமுந்தது - ஸர்வன்
வாமியாய் (சீலவானுன த்ருவிக்ரமனை) குழந்தது.

(அ) வரலாறு - வந்தவழியானது, இல்லை - இன்னதென்று சொல்
லலாவதில்லை,

இவரதுதபிக்குப்படி, (க) “இந்திரஞாலங்கள் காட்டி யிவ்வேமுன
கங்கொண்ட” என்று, இந்திரஞாலம்போலே, த்ருஷ்டித்தப
வாரிகளானவடிவழகையும் சீலத்தையும் சேஷ்டித்ததையும் காட்டி
வாய் மாளப்பண்ணி ஆஸ்-பாப்க்ருதியான மஹாபலி என்னிதென்
நிறுத்த லோகத்தை தன்னுதாக்கிக்கொண்டாப்போலே இவரையும்
வடிவழகையும் சீலாதிகளையும் காட்டி வாய்மாளப்பண்ணி இவரென்
னிடென்றிறுத்த ஆத்மாவை தன்னுதாக்கிக்கொள்ளும்படியாக (உ)
“விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்” என்று, க்ருபாஜகையான வவன்
தாக்கலோ? க்ருபா பதந்த்ரானை நீகாக்கலோ? க்ருபாபாத்ரமான
காண்காக்கலோ? என்னும்படி, ஒருவரால் நிவாரிக்கவொண்ணாதபடி
பிபருருவதாய் ஸ்வதந்த்ரானை தன்னாலும் தப்பவொண்ணாதபடியிருக்
கையாலே விதிஸப்தவாச்யையாபிநுந்துள்ளக்ருபை, (க) “எனத்
தோர் பிறப்பும்” எதிர் குழல் புக்கெனக்கேயருள்கள் செய்ய, அம்
மான்நிருவிக்கிரமன்விதி குழந்தது” என்று அகேச ஜன்மங்கள், நான்
பிறந்த பிறவிக்கெதிராகப்பிறந்துகொண்டுவந்து எனக்கொருவனுக்கு
மேதன் ப்ரஸாதங்களைப்பண்ணும்படியாக ஸர்வேஸ்வரனாய்வந்து ப்ரி
கீக்ரமபதாமுகத்தாலே எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளைவைத்த
வை-சீலனை க்ருபை குழந்ததென்னும்படி விவரை அங்கேசரித்தலவது
பிந்தவொண்ணாதபடி விளைந்துகொண்டதென்னை. காட்டிக்கொள்ளலெ
வந்தவிடத்தில் காட்டியென்கிறவிது, ப்ரமானங்காட்டி ஸாக்ஷிகாட்டி
இந்திரஞாலங்கள் காட்டி என்று ஸர்வத்தாக்கிதமாய்க்கிடக்கிறது. 4

வாய். (உள) எல்லாம் செய்தாலும், ஏவம்பூதக்ருபைதான்
ஆகாதி காலயிவ்வாத்மவிஷாமாகப்பெருகாமால் இன்றுபெருகுமானகி
இவர்கேசாடிவேண்டுகையாலே இதுக்குடனாக கற்பிக்கலாவதொரு
வை-க்ருபையிலேயேயெவ்வொருவிடச்செய்கிறார். (வரலாறுதென்றுதுட
யிர்) அதாவது— (க) “வரலாறுதென்றில்லையாந்நவாந்நிதிதாம்”

(க) தி. அ. க. இ. இ. (உ) சி. அ. க. க. (உ) பி. அ. க. (உ) கி. அ. க.

மு—(உக) புணர்நொதுமென்னக்கலந்து பிரிந்து ஜ்ஞாகபத்திகளை
வளர்த்தது கனக்குழையிடக்காது அபருக்குதலும் மா
சொப்பவாணி போஜகப் புறப்பூச்சம்போலே ஆற்ற நல்ல

(அ) புணர்நொதுமென்ன - தடமுலை புணர்நொது மித்யாதி
கை பிரகாசமாக அகிலேயமும் பெருகி வராரின்றிதென்று சொல்லும்
படியாக, கார்து - ஸம்ஸ்க்ஷேபித்து, பிரிந்து - கிரஃஸ்க்ஷேபித்து, ஜ்ஞாக
பத்திகளை (பாமமா) ஜ்ஞாகத்தையும் பத்தியையும், வளர்த்தது - ஆபி
ஷ்டத்தி பன்னிவித்தது, கனக்குழையிட - ஆநர்த்யாபரண மிடுகைக்
கிடமாப்படி, காதுஅபருக்குதலும் - காதுஅபருக்குமாப்போலவும்,
மாலேபவாணி - மாஸமுபவலரித்தவனுக்கு, போஜகப்புறப்பூச்சம்
போலே - சோந்தையதைத்துடம்பிலே பூசமாப்போலவும், ஆற்றநல்ல
னாத்திக்க னாத்திக்க தங்குண சேஷடி தங்குணக்காட்டி யடிமை கொ
ண்டவனென்றும்படி,

கவா. (உக) இப்படி ப்ராப்தி ஸாதகம் கிருபையேயாயில் (உ)
"இன்னிந்த கீர்மை யினியாமுருமை" என்றபோதே இவரபேகூழ்தம்
செய்து கிடவாழிருக்க இவரைவைத்து ஸ்லஸம்ஸ்க்ஷேபி விஸ்க்ஷேபக
லாலே ஜ்ஞாகபத்திகளை வளர்த்ததேதுக்காகவென்னு மாகாணசுதயி
லேயருளிச்செய்கிருர். (புணர்நொதுமென்றுதுடங்கி) அதாவது:— (உ)
"புணர்நொதும் புணர்ச்சிக்காரா" இத்தயாதியாலே ஸம்ஸ்க்ஷேபிக்கும்
நொதும் ஸம்ஸ்க்ஷேபத்துக்குத்தக்கவளவல்லாதஸ-கஸாதரமானது அ
பரிச்சேதப்பமாது மாகாதத்தையுங்கடத்தவ்ருகுபட்டு விபூதிவயத்
தையுட யாரத்தொலை கொள்ளவல்லவையையும் முழுத்தும்படிப்பருக்
னுப்படிஅபருவின விது கிரஃஸ்க்ஷேபரஸங்கந்திலே அபருக்காதுவத்தியடி
க்கலியாப்போலே ஸ்வபகவப்பமென்னலாப்படி வந்திப்போய் அத்தகை
யிலே ப்ராணஸ்தாகமாஸ ந்ருதயத்திலே பூர்வஸம்ஸ்க்ஷேபத்தானுண்
டான புதலேநொதுமுள்ளே புருந்து ஆயாயமான வாத்மாவுக்குப்பா
துக்க கொன்னுதபடி அகிலேயமும் அபருக்காரானின்றிதென்று சொல்
லும்படியாக கனப்பது பிரிவதாம், கனவாலேஜ்ஞாகத்தையும் இதமா
டுப்பத்தியும் வளர்த்தது, கனத்தபணரியகைக்கிடமாப்படி துவிட்
டுத்திலிட்டி உருகம்பலிட்டி கொப்பிட்டி காதுஅபருக்குமாப்போ
லவும், மாலேபவாணிக்கு பாதமத்திலே போஜகத்தையிடிக் பெரு
தென்ற சோந்தையதைத்துடம்பிலேபூசி மபாரிக்கத்தில்காமித்து மபா
கத்தில்காமித்து குருக்கத்திலே போஜகம்பாதுப்பக்கு மாப்போல
வும் (உ) "ஆற்றநல்லவைக்காட்டி மெய்க்கா" என்றதைக்குப் பிபாது
கவா. (உக) தங்குணக்காட்டி, தங்குணக்காட்டி அயவாழியாலே கொ
ண்ட கருணை கொண்டவனென்றும்படி பகவதவணம் கருக்கலை

மு. மாபேபாசுச்சிரமமாக.

மு—(கஉ) இவற்றால்வரும் ஸம்ஸ்க்ஷேபஸ்க்ஷேபங்களாகிறன என்பவ
னுபந்ருமரியனாய் எய்தா'என்கிற தர்ஸனஸமமான மாந
ஸாதுஸந்தாநமும்

மாபேபாக - எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமாய் நித்யஸஞ்சரிகளனுபவிக்கிற
பேபாகத்தை, சிரமமாக - மபாதுக்கைக்காக ப்ராமம் செய்கிறத்தபடி.

(அ) இவற்றால்வரும் - இக்காரியங்களடியாகவரும், ஸம்ஸ்க்ஷேப
ஸ்க்ஷேபங்களாகிறன-ஸம்பேபாக வியோகங்களாகிறன, எளியனாய்-மிக
ஞகக்குமிகளும் விஸத்தமாதுபவ விஷயமாய்க்கொண்டு, நிற்றும்-முன்
னேவந்து நிற்றும், ஆரியனாய்-என்கண்ணுக்கவிஷயமாய்க்கொண்டு, எய்
தான் - கையாலணைக்கைக்கெட்டுகிறிலன், என்கிற - என்றுகொல்லுகிற,
தர்ஸனஸமமான - ப்ரத்யக்ஷஸமமான, மாநஸாது ஸந்தாநமும் - மாந
ஸிகாதுபவமும்,

உதிரியாதவிவர்க்கு (க) “எம்மாவீட்டு” என்றும், (உ) “கட்டிட
ழில் வானவர்பேபாகம்” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, எவ்வகையாலும்
விலக்ஷணமாய்க்கொண்டு கட்டிடங்க நன்னுயிருப்பதாய் அபரிச்சின்ன
ஜ்ஞாநபக்திகரான நித்யஸஞ்சரிகளனுபவிக்கிறபேபாகத்தை முதல்ஸே
கொடுக்கல் ஸாத்தியாதென்று கறுதி அது ஸாத்திக்கைக்காகச்சிரமம்
செய்கிறத்தபடி யென்னை. ஆனபின்பு ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்த்தது
ப்ராப்திஸாதகதயாவன்றென்றுகருத்து. மாஸோபவாவிற்குப்புறப்பூச்சு
மாத்தத்தால் பேபாகம் பொருளமயாலே புறப்பூச்சுச்சொன்னவிது மத்
வதயவற்றுக்குமுபலக்ஷணம். மாபேபாகம் என்றது, (கஉ) “மாவீட்டு”
(கஉ) “வானவர்பேபாகம்” என்கிற சுந்தைகளிலாத்யந்தங்களைச்சேர்த்
துச்சொன்னபடி. *

வ்யா. (கஉ) ஆனால் ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்த்ததிதுக்காகிறது. முனி
யோகன் முதனளவும் மாநஸாதுபவமொழிய ப்ரத்யக்ஷாதுபவ மிக்காத
விவர்க்கு இவற்றைவளர்க்கைக் குறுப்பாகவரும் ஸம்ஸ்க்ஷேப ஸம்
ஸ்க்ஷேபங்களாகிறவைவியவைவென்னவருளிச்செய்கிறார்மேல். (இவற்றால்
வளந்துதுடய்கி) அதாவது:— கீழ்ச்சொன்னவக்காரியங்களடியாக
வரும்ஸம்ஸ்க்ஷேபமும் விரஸ்க்ஷேபமுமாகிறன. (இ) “கருத்துக்கு நக்பு
மெளரியனாய்” (கஉ) “நிற்றும்முன்னேவந்து” என்றுமஞ்சுக்குமிகளும்
விஸத்தமாதுபவ விஷயமாய்க்கொண்டென் முன்னேவந்து நிற்றலென்
தும் (உ) “கண்கள் காண்டர்கரியனாய்” (அ) “கைக்கு'மய்தான்”
என்று, என்னுக்கவிஷயமாய்க்கொண்டு கையாலணைக்கைக்குக் கெட்டு
கிறகிளவென்றும் சொல்லுகிற ப்ரத்யக்ஷதூஸ்யமான மாநஸாதுஸத்திக

(க) நிஷா. உ. க. க. (உ) நிஷா. உ. க. க. (கஉ) நிஷா. உ. க. க. (அ) நிஷா.
க. க. க. (இ) நிஷா. உ. க. க. (உ) நிஷா. உ. க. க. (அ) நிஷா. உ. க. க. (அ) நிஷா.

மூ. திண்கொள்ளப்பெருத மகச்சைதில்யமுழி.

பு—(௧௪) புண்ணியம்பாவம் புணர்ச்சிபிரிவை ஆவையசரித்தவர்க்கு
ப்ரியஹிதபரன் தான் துளக்கிற

திண்கொள்ளப்பெருத - பாற்றயசானுதுபவம் பண்ணைப்பெருமையான
துண்டான, மகச்சைதில்யமுழி - ஆந்தராதபவமும் கலங்கும்படி பிற
த்தவந்தகரண சைதில்யமுழி.

(அ) புண்ணியம்பாவம் - நாட்டார்க்குபுண்ணியபாவங்களால்வரு
கிற, புணர்ச்சிபிரிவை - ஸம்ஸுலேஷ விஸுலேஷங்களை, ஆவை - அப்
புண்ணியபாபருபமான ப்ரபலகர்மங்களை, சரித்தவர்க்கு - தான்போக்கு
கையாலே விவர்த்தித்தவிய்வாழ்வானுக்கு, ப்ரியஹிதபரன் - ப்ரியபர
னும் ஹிதபரனுமான, தான் - தானானவிஸ்வரன், துளக்கிற - அநம்யப
ரணுபென்னுள்ளேபுதுத்து நிரதிஸயாநந்தபுக்தனாய்க் கலந்தானென்றிவா
திபீர்தரம்படியாகவும்,

மூ. (௧) "கண்கள்க்குத்திண கொள்ளவொரு மானருளாயுந்திருவுருவு"
என்றபேசுத்தமான பாற்றயாதுபவம் பெருமையாலே ஆந்தராத
பவமுமடிமண்டியோடே கலங்கும்படி பிறத்தவந்தகரணசைதில்யமு
ழென்கை. *

வ்யா. (௧௪) ஆனுவலிமதவிஷயஸம்ஸுலேஷ விஸுலேஷங்கள்
புண்யபாபபிபத்தனமாகவயன்றோ லோகத்தார்க்குவருவது, லோகவ்யா
புருத்தரான விவர்க்கு இவை வருகைக்கு நிரானமேதென்னுமபேசை
விவே யகுனிச்செய்திருர். (புண்யமென்றுதுடங்கி) அதாவது:—(௨)
"புண்ணியம் பாவம் புணர்ச்சி பிரிவென்றிவையாய்" என்றிறபடியே, நா
ட்டார்க்கு புண்யபாப பலமாய்க்கொண்டு வருகிற ஸம்ஸுலேஷவிஸ
ுலேஷங்கள் (௧) "சார்த்தயிருவய்க்களைகளுஞ் சரித்து" என்று, திண
கையால் தாருவற்றியத், என்றிறபடியே, ஆத்மாவோய் பிரிக்கவொண்
னுதபடி பொருத்திக்கிடக்கிற புண்யபாபருபமான ப்ரபல கர்மங்களை
யதான் வெத்துகவந்தவருமாப்போலே தான் போக்குகையாலே அவை
நிரணமெற்றிருக்கிற விவர்க்கு ப்ரியபரனும்ஹிதபரனுமான விஸ்வ
ரன் தான் அந்த இயராபக்தருளை வளர்க்கையில் விளைவாலே (௩)
"துளக்கத்தமுதமாயெய்ந்துப்பக்கங்கோக்கறியா னென்பதந்தாமனைக்க
வ்வாய்" என்று கிபூதி சக்தனைத்தைப்பற்ற வருமம்யபாதை கலந்த
படி அதையொருக்கக்கிடக்கொண்டெய்து நுனிப்பெருதபடி என்
துள்ளேபுருத்து அத்தாலே கிவலிதனைத்த வளர்கவந்துதுமாய்,

மூ. வெங்குந்தழைக்க நடத்தும்,

மூ—(௧௨) ஜ்ஞாநத்தில் தம்பேச்சுப்போமத்தில் பெண்பேச்சு.

எங்கும் தழைக்க - விஸ்வேஷ்வயஸநத்தாலே நான் முடியாநிதையா
லே என்னுக்க தர்ஸநாபாவத்தால் லோகமானது ஸைகந்தைப்பெற்று
எம்ருத்தமாகக்கடவதென்னும்படி அதிமாந்ரதுக்க நிமக்நாம்படியா
கவும், நடத்தும் - நடத்திக்கொண்டுபோகும்.

(அ) ஜ்ஞாநத்தில் - ஜ்ஞாநதசையில், தம்பேச்சு - தாமானதன்
மையிலேபேச்சு, ப்ரோமத்தில் - ப்ரோமதசையில், பெண்பேச்சு -
நாயகிப்பேச்சு.

(க) “வஜ்ஜர” “விஜ்வர” என்கிறபடியே, * உள்நடுக்கமும் தீர்த்து
எனக்கு நிரதிரையபோய்யனுமாய் காச்சிமாரையும் புரிந்து பாராமல்
என்னையேபுரிந்து பார்த்துக்கொண்டு இதனாலே திருக்கண்களும் செய்
விப்பெற்று இப்படி யென்னோடே கலந்திருந்தானென்றிவரதிப்ரதராய்
படியாகவும் (உ) “தழைநல்லநின்பம் தலைப்பெய்தெங்கும் தழைக்க”
என்று, விஸ்வேஷ்வயஸநத்தாலே நான் முடியாநின்றேன், இனி யென்
துக்கன் காணுமையாலே லோகமெல்லாம் விஸ்தீர்ணமாய் எம்ருக ஸைக
ந்தைப்பெற்று எம்ருத்தமாகக்கடவதென்னும்படி அதிமாந்ரதுக்க
மக்நராய்படியாகவும் நடத்திக்கொண்டு போருமென்றபடி. *

வ்யா. (௧௨) இப்படி யீஸ்வரன் வளர்த்துக்கொண்டுபோருகிற,
ஜ்ஞாநப்ரோமைகளைபுடையரான விவருடைய ஜ்ஞாநதசையிலும் ப்ரோம
தசையிலுமுண்டான பேச்சுகளிருக்கும்படி யெங்கனே யென்னவரு
ளிச்செய்கிறார். (ஜ்ஞாநத்திலித்யாதி) அதாவது:— ஜ்ஞாநதசையில்
நாயகன் தன்மையிலே நின்றுபேசுவர். ப்ரோமதசையிலும் அவஸ்தாந்
ராய்நாயகப்பெண்பேச்சுக்காசப்பேசுவரென்கை. *

“விஜ்வர” என்கிற இந்தவிடத்தில் * உள்நடுக்கமாவது? கடக்கையில்
பெருமான் பூநீகிபீஷ னுழ்வானக்கு இலக்கைமாரகரை முடிசூட்டி பின்பிதென்
ருமோவென்றேன்கியும், பூநீபாதாழ்வான்போலிவனும் கோக இராப்யத்தை மல
கிளிபானானில் செய்த ப்ரதிபிதா ஸீனையொழியமெயென்று கல்கிபுதிருக்க
இராவணவழாகத்தரம் இராப்யத்தை பூநீகிபீஷ னுழ்வானக்கிரித்தனையால் தீர்த்த
வஸ்திவென்றபடி. அதாவது:—ஹி, என்று பகழியாய் அது பெரிய உடையாராய்
திவர விஷயமாய் க்ரோசனாகவுமாய், அதாவது:—உலகத்தில், தம் தம் மக்களுக்
கொருவா ஸநிச்சவதத்திலெல்லாநபிரும்பீர்மைபுண்டாருலகயில் தந்தையானான் கா
ண் பாகந்தவர்க்கினைந்து தக்கியதுபோல் மேலாத்தரத்தந்தையான பெருமான்
பூநீகிபீஷ னுழ்வானுடைய கிரீவாந்நவத்தைப் பார்த்து அவனுயின்னமத் பேசு
கெனென்றிவ வஸ்த்துப்படி.

(௧) பரிபாடல், ௩. ௮௪. (௨) திருவ. ௧. ௫. ௨௦. (௩)

மு—(௧௨) தேதுங்கலங்கியென்று தேறியுத்தேருதும் ஸ்வரூபம் குலை
யாது.

மு—(௧௩) அடியோத்தடர்ந்து குற்றே வலிக்கியோ மடிக்கீழ்க்குந்
தேவலாகை யவஸ்தாந்தரம்.

(அ) தேதுங்கலங்கியென்றும் - தெளிந்ததசையிலும் கலங்கினத
சையிலும் அஞ்சலியாளுளென்கையாலும், தேறியுத்தேருதும்-உபயா
ஸ்கையிலுமவன் திறத்தினளையிருக்கிருளென்கையாலும், ஸ்வரூபம் -
(ஸேஷத்வரூப) ஸ்வரூபம், குலையாது - நிலைகுலையாது.

(அ) அடியோம் - தாஸுதர், அடர்ந்துகுற்றேவல் - ஸந்நிதியை
விடைவிடாமல் ஸகலவிததாஸ்யங்களும் (செய்யவேண்டுமென்று தம்
பேச்சாலே சொல்லுகிறவிது), அடிச்சியோம் - தாலிகள், அடிக்கீழ்
குற்றேவல் - திருவடிகளிலந்தரங்க தாஸ்யங்களைப்பண்ணவேண்டு
மென்ற, ஆகை - (பெண்பேச்சு) ஆகை, அவஸ்தாந்தரம் - அவஸ்தாந்
தராபத்தி.

வ்யா. (௧௨) இப்பாடி தெளிவுங்கலக்கமுமான வித்தசைகளில்
பேச்சில் பேதமொழிய ஸ்வரூபத்திலும் பேதமுண்டோவென்னவரு
மீச்செய்கிறார். (தேதுங்கலங்கியென்று துடங்கி) அதாவது:— (௧)
"தேதுங்கலகப்பும்" (௨) "கலங்கிக்கைதொழும்" என்று தெளிந்த
தசையிலும் கலங்கின தசையிலும் ஸேஷத்வப்ரகாசகமான அஞ்சலி
யாளுமையாலே பிண்டத்வ கடத்வ கபாலத்வ சூர்ணத்வங்களாகிற
அவஸ்தாந்தரங்களை படித்தாலும் ம்ருந்தானவாகாரத்துக்கழிவில்லா
தாப்போலே" (௩) "தேறியுத்தேருதமாயோன் திறத்தினளையித்தி
ருவே" என்பிறபடியே தெளிந்ததசையோடு கலங்கினதசையோடு
வாய்மையாய்வாஸ்தவத்தாலும் சேஷத்வரூபமான ஸ்வரூபம் நிலைகுலை
யாதென்றபடி. *

வ்யா. (௧௩) அஞ்சலிவர்க்கவஸ்தாந்தரமாவதேதென்னுமாகாண
ஸாடியிலே அருளிச் செய்கிறார். (அடியோமித்யாதி) அதாவது:— (௧)
"அடியோம் போற்றியோவாதே" (௨) "தொடர்ந்து குற்றேவல்செய்து"
என்பது தாமதநிலையிற் சொல்லுமோபாதி (௩) "அடிச்சியோந் தலை
யினசையினையாய்" (௪) "திருவடிகீழ்க்குற்றேவல்முன்செய்ய" என்ற
சொல்லுகையாலே, ஸ்வரூபத்திலும் ஸ்வரூபாதரூபவ்ருத்தி ப்ரார்த்த
னைக்கும் பேதமில்லை. சொட்டியான பாவனையாலே தம்பேச்சானகித
யோம் பெண்பேச்சாகை நிலைக்கவஸ்தாந்தரமாவதென்றபடி. (அ)
"அடியோம்" (௧) "தொடர்ந்துகுற்றேவல்" என்ற தம்பேச்சாலே
சொல்லுகிறவிது, "அடிச்சியோம், அடிக்கீழ்க்குற்றேவல்" என்று பெண்
பேச்சாகையின்கவஸ்தாந்தரமாவதென்று வாய்மையுக்குச்சொற்றி
த்தம் கையம். *

(௧) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௦) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௧) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௨) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௩) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௪) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௫) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௬) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௭) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௮) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௯) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨௦) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨௧) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨௨) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨௩) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨௪) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨௫) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨௬) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨௭) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨௮) திரு. ௧. ௧. ௧. (௨௯) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩௦) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩௧) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩௨) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩௩) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩௪) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩௫) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩௬) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩௭) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩௮) திரு. ௧. ௧. ௧. (௩௯) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪௦) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪௧) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪௨) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪௩) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪௪) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪௫) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪௬) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪௭) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪௮) திரு. ௧. ௧. ௧. (௪௯) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫௦) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫௧) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫௨) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫௩) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫௪) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫௫) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫௬) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫௭) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫௮) திரு. ௧. ௧. ௧. (௫௯) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬௦) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬௧) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬௨) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬௩) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬௪) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬௫) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬௬) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬௭) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬௮) திரு. ௧. ௧. ௧. (௬௯) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭௦) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭௧) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭௨) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭௩) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭௪) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭௫) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭௬) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭௭) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭௮) திரு. ௧. ௧. ௧. (௭௯) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮௦) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮௧) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮௨) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮௩) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮௪) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮௫) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮௬) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮௭) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮௮) திரு. ௧. ௧. ௧. (௮௯) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯௦) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯௧) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯௨) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯௩) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯௪) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯௫) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯௬) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯௭) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯௮) திரு. ௧. ௧. ௧. (௯௯) திரு. ௧. ௧. ௧. (௧௦௦) திரு. ௧. ௧. ௧.

மு—(௩௫) வித்யை தாயாகப்பெற்றுபாலுமமுதுமான திருநாமத்
தாலே திருமகன்போல் வளர்த்ததத்தஞ்சமாயித தந்தைமந்
ஞெருவர்க்குப் பேச்சுப்படாமல்

ஆ. வித்யை - வித்யையை, தாயாக - மாநாவாக, பெற்று - ஐரிப்
பிற்று, பாலுமமுதுமான - கழீரஸ-ஸ்தகன்போல் போக்யமான, திரு
நாமத்தாலே - திருமந்தரத்தாலே, திருமகன்போலவளர்த்த - லக்ஷ்மீ
ஸத்ருஸமாக வளர்த்த, தஞ்சமாயித தந்தை-மோகைகதேஹதுவானவா
கசார்யனாகித பிதா, மந்ஞெருவர்க்குப்பேச்சுப்படாமல் - அந்யஸேஷ
த்வ ப்ரஸங்கம்வாசாதபடி,

வ்யா. (௩௫) ஆனாலிவர்க்கு தம்பேச்சன்றோ ஸ்வாபாவிகம் பிதா
ட்டிமார் தசையை ப்ராபித்துப்பேகம் பேச்சுவந்தேறியன்றோ வெ
ன்ன? பகவதேகபாதந்தரமுமாய் பகவதேகபோகமுமாயிருக்கு மாந்
மவஸ்துவுக்கு ஸ்த்ரீஸாதர்மயம் ஸ்வரூபாநு பந்தியாகையாலே தத்ப்ர
யுக்தமான பேச்சிவர்க்கு வந்தேறியன்றென்னு மிடத்தை ரூபகந்வேக
வருளிச் செய்கிறார். மேலெருஞர்ணையாலே அதாவது — வித்யை
தாயாகப்பெற்று (௧) “நக்ஷத்ரே ஸ்ரீஸ்த்ரீ” “ஸஹிவித்யாதஸஞ்சயதி”
என்கிறபடியே, ஆசார்யன் திருமந்தரமுகேந ஸ்வரூபந்ஞானத்தை
யுண்டாக்கினபோதிவ்வாத்மா ஸத்பாவமாகையாலே வித்யையை மா
நாவாகக்கொண்டிலவாத்மா வஸ்துவை ஐரிப்பித்து பாலுமமுதுமான
திருநாமத்தாலே திருமகன் போல்வளர்த்த (௨) “தேனும்பாலுமமுது
மாய திருமால் திருநாமம்” என்கிற போக்யபதார்த்தமான திருமந்தர
த்தாலே (௩) “திருமகன்போல்வளர்த்த” என்கிறபடியே, அந்யார்ஹ
ஸேஷத்வாதிகளாலே லக்ஷ்மீஸத்ருஸமாக வளர்த்துக்கொண்டுபோந்த
(௪) “தஞ்சமாயித தந்தை” தேஹோத்பாதகனாய்” (௫) “நக்ஷத்ரே”
“ஸாதிதராக” இத்யாதிப்படியே, ஆபத்தசைகளிலே கைவிடும் பிதா
கவப்போலன்றிக்கே, (௬) “ஸாஸாஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய” “புதாநாம்யோவ்
யயி பிதா” என்கிறபடியே, ஸ்வஸம்பந்தம் கண்ணழிவற்றிருக்க (௭)
“ஸாஸாஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய” “பவமோக்ஷணபோஸ்த்வயை வஸ்த
ந்தி க்ரியதே” என்னும்படி, ஸம்ஸார மோக்ஷங்களிரண்டுக்கும்
பொதுவாயிருக்கும் பிதாவைப்போலு மன்றிக்கே ஸ்வரூபோத்பாதக
னாய், ஒருதஸையிலும் கைவிடாதேஹிதைஷியாய் உஜ்ஜீவகைபரனா
ய்க்கொண்டு மோகைகதேஹதுவாயிருக்கையாலே ஆத்மசக்ஷகனான
காசார்யனாகித பிதா மந்ஞெருவர்க்குப் பேச்சுப்படாமல் (௮) “மந்
ஞெருவர்க்கெண்ணைப் பேசலொட்டேன்” (௯) “மாளிடவர்க்கெ
னது பேச்சுப்படில்” என்கிற, அந்யஸேஷத்வப்ரஸங்கம் வதா

(௧) ஜ-ஸா, (௨) பெ-மொ, ௩. ௧௦. ௧. (௩) பெரியா-தி, ௩. ௮. ௨. (௪) தி-வா,
௩. ௧. ௧. (௫) ஸ்ரீ-ரா, ௩. ௧. ௧. ௧. ௧. (௬) ஸ்வஸந்தாமம், (௭) ஸ்ரீ-ம். ௩. ௮. ௮.
(௮) பெரியா-தி, ௩. ௨. ௧. (௯) கா-தி, ௧. ௧. ௧.

மு. கமகிடக்கும் கான்கழித்து அம்மபூமிவை விட்டகந்து
குழ்விசும்பிப்படிவேயுடன் சென்று குடைந்து நீராடி

கமகிடக்கும் = கமீதம் கமகமிடக்கிற, கான்கழித்து = காலகாலையும்
கழித்து, அம்மபூமிவை = அம்மபூமியான கிள்ளிப்பூதவை, விட்டகந்து =
(முன்பாதானீயமாய்ப்போந்தவன்துக்களோடேகூட) விட்டகந்து,
குழ்விசும்பிப்படியே = குழ்விசும்பிப்பன்ற திருவாய்க்கொழியின் படியே,
யுடன் சென்று = காலகாலோடே கூடச்சென்று, குடைந்து = கிரகதூர்
லே யவகாணித்து, நீராடி = தீர்த்தமாடி,

இடையிடு கமகிடக்கும் கான்கழித்து தம்பநிகழிருவருமே கம
பையிலே வர்த்திக்கச்செய்தே அந்நோய் ஸ்பர்சு யோக்யதையில்
லாதபடி இடையிடான ஸோமாதிகள் கடுகே கிடக்கும் கான்கோயே
சேஷத்வஜ்ஞானமும் சேஷங்குத்தி ப்ரார்த்தனோபுண்டாகையாலே
இரண்டுதலைக்குமண்ணியை யுண்டாயிருக்கவும் செர்த்துப்பரிமாற கொ
ன்னாதபடி (க) “கண்ணியும் கண்ணினம் சேஷகடுகே யோருடம்பிவி
ட்டு” என்கிறபடியே அதுபவனிரோதியாய் இடையிடான கமீதம் கம
கேகிடக்கிற காலகாலையும் (உ) “கான்கடலைகழிமின்” என்கிறபடியே,
கழித்து (அம்மபூமிவையிட்டகந்து) (ங) “முற்றலும்பைக்கிளியும்பந்து
முசலும்பேககின்ற சிந்தில்மென்பூதவையும் விட்டகந்து (சசமுங்கோதை”
என்கிறபடியே, ஒருவராலும் விடநரிதான அம்மபூமியான கிள்ளிப்பூதி
வைமுன்பாதானீயமாய் போந்தவன்துக்களோடேகூடப்பிரிந்துபாசா
மம் விட்டுவிட்டு, அந்தக்கே (ச) “அன்று காலபறந்திலேன்” என்
னும்படி கிடந்ததனக்கு ஆசார்யந்தருபந்தசததா லுண்டாக்கின அம்மம்
பெத்தித்தேயோகையாலே அம்மபூமியான பூக்கிழியை பகவததப
ஸ்பாசனணயத்தாலே, முற்றலும் பைக்கனியும்பந்துப்படியே, முன்
பாதானீயமாய்ப்போந்த வன்துக்களோடேகூட விட்டகந்துகொண்ட
காம். பிறந்தகத்தவிட்டுப்புகிறதுத்துக்குப் போகதருபகத்துக்கு
யிசும்சேருமிதே. (குழ்விசும்பிப்படியே யுடன் சென்று) (ஞ)
“குழ்விசும்பு” என்கிற, திருவாய்க்கொழியின் காலகாலுதபடியே,
அச்சச்சாதிமார்க்கத்தாலே வழியிலுள்ளாடைய ஸைக்கரிக்க (சு) “அம்
கலோடுமுடன் சென்று” என்கிறபடியே, (ஃ) “நயை” “நயாய்”
என்கிற, காலகாலமுன்னோபோகப் பின்னோக்கிய, (குடைந்துநீராடி)
(அ) “குன்னக்குளிர்க்குடைந்து நீராடி” என்கிறபடியே, பந்தருக்கு
நுத்துக்குப்போகிறபின் அம்மபூமிசேவையிலே பசுன்றகத்தே அகர்க்க
குளிப்படிட்ட குளிக்ருமாப்போலே அம்ருதகாறுகியான கசவது

(க) திரு. (உ) திரு. க. சு. எ. (ங) பெ.வி. க. எ. அ. (ச) திருச்சி. க. ச.
(ஞ) திரு. ௧௦. க. ச. (ஃ) திரு. ௨௦. (அ) திரு. ௨௦. (அ) திரு. ௨௦. (அ) திரு.
பாலை, திரு.

வைகுந்தம் புக்கிருந்து வாய்மடுத்தும்பெருங்கனிச்சியாக
வானவர்போகமுண்டு கோப்புடைய கோட்டுக்கால்கட்டில்
மிதித்தாரோணித்து

வைகுந்தம்புக்கு - ஸ்ரீவைகுண்டத்தைப் பார்பித்து, இருந்து - கய்வர
னோடேகூடியிருந்து, வாய்மடுத்தும் - வாயைமடுத்தும், பெருங்கனிச்சி
யாக - மஹாமந்தத்தோடு, வானவர்போகம் - நித்யஸூரிகளனுபவிக்கும்
போகத்தை, உண்டு - புஜித்து, கோப்புடைய - உபய விபூதப்பாதிபத்
யப்ரகாஸகமான, கோட்டுக் கால்கட்டில் - ஸர்வாஸர்யமயமான திவ்
யபர்யங்கத்திலே, மிதித்தாரோணித்து - பாதபீடத்திலே யடியிட்ட
பேறி,

ஸாஸ்சுக்களெதிர்கொள்ள (வைகுந்தம்புக்கிருந்து) உபலாபந்ததோ
டேசென்றபெண் பர்த்ருக்ருஹத்திலே புக்கிருக்குமாப்போலே (௧)
“ மன்னியமாதவனோடு வைகுந்தம்புக்கிருப்பார் ” என்கிறபடியே,
ஸ்ரீயஃ பதியானவனுக்கு போகஸ்தானமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தைப் பா
பித்து அவனோடேகூடியிருந்து (வாய்மடுத்தும்பெருங்கனிச்சியாக
வானவர்போகமுண்டு) பர்த்ருக்ருஹத்திலே பெண்வந்தபின்பு தம்பதி
களும் மந்துள்ள பந்துக்களும்கூடியிருந்து பெருங்கனிச்சியுண்ணுமாப்
போலே அடியார்கள் குழாங்களுமவனுமாக விருக்கிற சேத்தியிலே
(௨) “ அடியேன் வாய்மடுத்துப்பருகிக்கனித்தேன் ” என்று பெருங்
கனிச்சியாக முழுவிடறுசெய்து (௩) “ கட்டெழில்வானவர் போக
முண்பாரே ” என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகள் புஜிக்கிறபோகத்தை
(௪) “ ஸக்ஷேந்ரூபாநந்தாநந்தா ஸக்ஷேந்ரூபாநந்தா ” “ ஸோஸ்ததேஸர்
வாக்காமாந்ஸஹ பரம்ஹனுவிபஸ்ஸிதா ” என்கிறபடியே, புஜித்து
(கோப்புடைய கோட்டுக்கால்கட்டில் மிதித்தாரோணித்து) பர்த்ருமை
யஸேஷத்துக்குப்பயிக்கையிலே யேறுமாப்போலே (௫) “ கோப்பு
டைய தீர்ப்பிக்காணம் ” என்றும், (௬) “ கோட்டுக்கால்கட்டில் ”
என்றும் சொல்லுகிறபடியே, உபய விபூதியும் தொழிலாகவருப்
புண்டு ஸர்வாஸர்யமயமான திவ்யபர்யங்கத்திலே (௭) “ ஸக்ஷே
ந்ரூபாநந்தாநந்தா ” “ தமேயம் வித்பாதேநாத யாஸோஹதி ” என்

(௧) தி.நி. ௧. ௧௦. (௨) தி.நி. ௧. ௧. ௧௧. (௩) தி.நி. ௧. ௧. ௧௧. (௪) தி.நி. ௧. ௧. ௧௧. (௫) தி.நி. ௧. ௧. ௧௧. (௬) தி.நி. ௧. ௧. ௧௧. (௭) தி.நி. ௧. ௧. ௧௧.

மு—(௩௬) இன்புமன்பு முற்படுவது கொழுந்துவிடுவதொழிதது கடிமா
மலர்ப்பாணையோடுள்ளஸாம் யஷ்டகத்தாலே.

(அ) இன்புமன்பும் - ஸ்நேஹமானது, முற்படுவது - பிராட்டி
விஷயத்திற் னாட்டிலு மார்ரிதன்ஷயத்தில் முற்படுவது, கொழுந்துவிடு
வதொழிதது - பிராட்டிபக்கனுள்ள தார்ரிதரளவும் வரவளருவதும், கடி
மாமலர்ப்பாணையோடுள்ள-பெரியபிராட்டியாரோடுள்ள, ஸாம்ய-ஸாத்
ருவ்யத்துக்குதேறதுவான, ஷ்டகத்தாலே - குணஷ்டகத்தாலே.

வ்யா. (௩௬) இப்படி கேவலம் ஸ்த்ரீஸாமாய்மேயந்திக்கேதாரீ
னாமுத்தமையான பிராட்டியோடே ஸாம்யமும், பரிசு-த்தாத்மஸ்வரூப
த்துக்குண்டென்னுமற்றை ஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்கிருர். மேல்
(இன்புமன்புமென்று துடங்கி) அதாவது :—(௧) “நமக்கும் பூமின்
மிசை கங்கைக்குமின்பனை” என்று, இன்னுராயித்த நமக்கும் நித்ய
ஸூரிக்கு மல்வருகாய் ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் புரணே
யாயிருக்கிற பிராட்டிக்கும் இன்பனாமிடத்தில் முற்படவிற்கே யின்ப
னாய் பின்பாய்த்தவனுக்கு ஸ்நேஹிப்பதென்னும்படி பிராட்டிக்கு
முன்னே யிவர் பக்கண்பனாவது (௨) “கோலமர்ப்பாணைக்கன்பாயெ
வென்னன்பே” என்று பிரதிஸயபோக்யையான பிராட்டிக்குன்பனா
வையாலே அவள் பரிசுரஹமான வென்பக்கிலும் அன்பனவனே
யென்னும்படி அவள் பக்கல் பண்ணின ஸ்நேகமிக்வளவும் வர வள
ருவதாய் இப்படி யின்பு முற்படுவது அன்பு கொழுந்துவிடுவதொழிதது.
(௩) “கடிமாமலர்ப்பாணை யொப்பாள்” என்று பரிமளப்ரகாசமான
பூமில் பிறப்பாலும் கிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தாலும் பிரதிஸயபோக்ய
பூதையான பிராட்டியோடொக்கச் சொல்லலாமவென்னும்படி பிரா
ட்டியோடத்தலைக் குள்ளஸாம்யத்துக்குடலான அநக்யார்ஹஸேஷத்வம்
அநக்யஸ்ரணத்வம் அநக்ய போக்யத்வம் ஸம்ஸ்லேஷத்தில் தரிக்கை
விஸ்லேஷத்தில் தரியாமம் ததேகசிர்வாத்நயத்வமுமாகிற ஆறுப்ரகா
ரத்தாலேயென்க. ‘இன்புமென்னது’ ஸித்தெனென்பபடி, ஆனக்யாய்
அன்போபாதி இன்பும் ஸ்நேஹ வாயியாகையாலே ஸ்நேஹம்முற்படுவது
கொழுந்து விடுவதொழிதென்பபடி, இன்புமன்பு மென்றான்மேற்பாலைச்
சொல்லிற்று, முற்படுதலும் கொழுந்துவிடுதலும் சொல்லுத்தந்தலம்
கலில் ஸ்நேஹவசகதயா ப்ரயுக்தஸப்தம்கலிவையாகையாலே இர
ண்டு ஸம்ஸந்தம் தோத்துகக்காக, பிராட்டியோடுள்ள வென்றுவலையி
திருக்க கடிமாமலர்ப்பாணையோடுள்ள வென்னது அந்த ஸக்ததரிக்கே
பிராட்டிஸாமாய் முத்தகண்டமாகச் சொல்லியிருக்கையாலும் கந்தக்
கழிந்த ஸக்தபக்ததயைடயவர் கள்ளாருமிப்படி சொல்லுத்தது
ஸ்வஸ்தாபக்தியான பிண்ணாம்பஷ்டகத்தாலே யென்றந் திக்கைக்காக

கருத்து

ஆசாரியந்ருதயம்யாங்யாநம்

சு—(உள) உன்னுடைய உடம்பினால் மரணப்பிணியெழுவதும் விடுவதும்
முடிந்திருக்கிறதா? இத்திருமணத்தை என்ன விஷயம் தடுத்தது?

(அ) உண்ணாது கிடந்து நிர்மாஸயயின்று என்னும், இப்பாட்டின் கவிஞர் திபாதிதமான விதுவைய - வைலகூண்டியாடிக்யமுதைய, முடிக்குறியாசோயி - (ஸர்வேஸ்வரஸாமாஜ்யந்திராவலோகோடாக்க முடிக்குறியாயோ) முடிக்குறியாசான (வீதாபிராட்டி பூமப்பிராட்டி - சப்பிவிசைப்பிராட்டி, இவர்பினாடு) இத்திரு - (ஸாகூலவகூழியோ டொத்தவகென்றும், மன்னோசன்னவொன்னுதல் - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியொடொத்தவகென்றும்,

இம் ஸாயம்பத்தாலே பென்னுமல் ஸாயம்பஷ்டத்தாலேயென்னது நிரூப
கத்தல் அநுபத்தவம் அபிமதத்தவம் ஸேஷத்வஸம்பந்தத் வாராயாவம்
பகுஷாசத்தவம் ப்ராப்யபூரகத்தவம் முதலானஸ்வபாவ விஸேஷங்கள்
தலைதாஸனங்களையாலே. *

கயம் (க) இப்படி, ஆறுபாகாத்தாலே பரிசுத்தாதம ஸ்வ
ரூபத்துக்கு தன்னையமுண்டாகையாலே பிராட்டிதனையிவர்க்கு வக்
தேதியுண்டாமைய பாகாதிப்பிற்றாசாய்கின்றாரகீழ். எவம்பூதாகாசத்
தாலே பெரிய பிராட்டியானோடுள்ள ஸாய்மேயன்றிக்கே தம்முடைய
பாவயிசைஷங்கனாலே பகவதபிமத்தில்யமஹிஷிகளான பிராட்டிமார்
முடிசோம் மிவர்க்குண்டானஸாய்ம் இவர்பாகாக்களிலே பாகாதிச்
சுயன்னைமுடிமேல். (உண்ணுதென்று துடங்கி) (க) “உண்ணுதுறங்கா
தொன் டெய்யுடறத்து பெண்ணுக்கையாப்புண்டு காமுற்றயோதெல்
வாய்” எவ்விதப்படியே, தாமருணைந்தரியானதன்னைப்பிரித்தயோது
கதிரோதேத்தாமாணுனையாலே, விபாசதேஹதுக் கருண்டானாலும்
கதர்வத்தாலே பதம்பெய்த்ருமங்குக்கும். எக்காரகத்தித்திருமகனை (உ)
“நாஸஸ்யஸ்யாது து” “யாப்யஸ்யாஸ்யோபுத்தே” (க) “அநிதது

(a) $2x - 3y = 12$, $4x + 5y = 20$, (b) $3x^2 - 5x + 2 = 0$, $2x^2 + 7x + 3 = 0$, (c) $2x^2 - 5x + 2 = 0$, $3x^2 + 7x + 3 = 0$

[illegible]

பழ. துணாடி யெழுதேழ், தழீஇ - சதைநிஞர் - என்னுமபெற்றிலே - கோன்
றும்.

துணாடி - எழுதேழ், தழி - சதைநிஞர் - என்னுமபெற்றிலே - கோன்
றும் - பாகாசுக்கும்.

துழாயென்றே ஒதுமாயெய்தனள்" என்னும்படி வராதற்கல்பாதிநிலை
மஹாப்ருதிநிலை அண்டமித்தியி நின்னெழுட்டு விடவித்து எடுத்தவனு
டைய திருவடிமகளில் திருந்துழாயென்றே பலகாலும் சொல்லும்படி
பிச்சேறுவது, (௧) "மண்டிபுரைவையப் பிடந்தவராகற்கென்கண்டினை
கோதையிழந்ததுகற்பே" என்னும்படி, அகையாசைப்பாட்டிநிழ
ப்பது, (௨) "ஞாலப்பொன்மாநின் மணுளன்னுழாய் கங்கன் குழ
குழந்தேலப்புனைத்தென்னைமார் எம்மைநோக்குவதென்றுகொல்"
என்று, பழிபூமிப்பிராட்டி செவ்விகொள்ள விட்டுப்பிறந்தவன் குழை
திருந்துழாயை பத்துக்களானவர்கொக்கவே கொண்டுவந்து நங்குழ
லிலேகுட்டி நம்மைசுகதிப்பதென்றேருவென்பது (௩) "எனமொன்றும்
மண்துகளாடி வைகுந்தமன்னுள் குழல்வாய்க்கிரைபோல் விண்குள்
வாரும் மலருளலோனும்வியவிடத்தே" என்று, அத்திநீய வராத
மாய் பரளயகதையான பூமியையெடுத்தபோது விடுவித்பெருமையா
கே திருவயிற்றிலே இடக்கிறபூமி ஒருதுகள்மாத்ர மென்னும்படி
நின்றலனுடைய அபதாசத்தை அதுபயித்திருக்கிறவிவள்போக்பதை
உபயயிபூதியினு முண்டோவென்று விசேஷஜஞர்சுலாபிக்கும்படியை
பாகாசிப்பதாய்க்கொண்டு பேசினபாசசங்கனிலும் (௪) "எருதேழு
தழீஇக்கோளியார் கோவலஞர் குடக்கத்தஞர் நாளினைமேலணி
தண்ணந்துழாயென்றேநாளுகாள்ளைகின்றது" என்னும்படி, ஏறு தழு
வுகமுதலான வபதாசங்களைபுடைய க்ருஷ்ணன் திருவடிமகளில் திரு
ந்துழாயை பாசைப்பட்டு நாள்தோறும் ஸூதிர்ப்பத்தை யடைவது
(௫) "சதைநிஞர் துவருடுக்கை கடையாகின்கழிகோல்கைசவையி
ஞர்க்கொத தனிநிறத்தால் குறையிலம்" என்று, கோபமேஷதா
னும் சக்தியவர்க்கத்தினுடைய சளணத்துக்காகத்தன்னுடம்புபேணு
கந்திரியும் க்ருஷ்ணன் விரும்பாதஸ்ஸித்தமான விமெனக்கு வேண்டா
மென்பதாய்ப்பேசின பாகாசங்களிலும் தோன்றுமென்னபடி. இத்தால்
நியமமுதற்கிள் மூவகோடிவர்க்குண்டான ஸாம்யம் ஐக்கருணைத்த
ரியான பிராட்டிக்கணாதாசனமான சாமாவதாசத்தபநாசங்களிலும்
புழிபூமிப்பிராட்டி கணாதாசனமான வராதாவதாசத்தபநாசங்களிலும்
வப்பின்னைப்பிராட்டி கணாதாசனமான க்ருஷ்ணாவதாசத்தபநாசங்க
ளிலும் அத்திராட்டிமார்தங்களைப்போசே அநிமாத்தபவணராயரு
சிச்செய்தவன்வனநியஸ்கத்திகளிலே அபிஷயத்தமென்றதாயிற்று. *

(௧) துணாடி, க. இ. (௨) தி.வி. ௧௦. (௩) செ. இ. (௪) தி.வி. ௪, ௫, ௬.
(௫) செ. செ. அ. ௪.

மு—(௧௮) இவர்கள் தேடிநிற்கப்பெய்வதை முதுமனல் முல்லைப்பந்த
முற்றம் மச்சொம்பாளிகை அம்வயிடம்புக்குவா ரிச்சிதை
ததுப் பறித்துச்சிழித்துக்கொயின்மை குறும்புசெய்து

(அ) இவர்கள் - இப்பிராட்டமார், தேடிநிற்க - தேடிக்கொண்ட
ருக்க, பெய்வதை - ஸாஸன் - முதுமனல்-என்கதஸ்தலம், முல்லைப்பந்
தம் - மச்சொம்பாளிகை, முற்றம் - திருமுற்றம், மச்சொம்பாளிகை - மச்
சொம்பாளிகைமுதலான, அம்வயிடம்புக்கு - அம்வயஸ்தலங்களில் பரவே
சித்து, வாரி - (பரிநாமங்களை) வாரியும், சிதைத்து - (சித்தி) சிதைத்
தும், பறித்து - (பத்து) பறித்தும், சிழித்து - (கச்சொம்பட்டைக்) சிழி
த்தும், கொயின்மை - தன்ஸ்வாதந்தர்பந்ததையும், குறும்பு - ஸாட்யத்
ததையும் செய்து - பண்ணினவனும்,

யா. (௧௮) இப்படி பரதானமறிலிகளான விவர்களைப்போன்ற
ணப்பமெய்ந்திக்கே, இவர்களைப்போலித்தும் தங்களைபுகட்கும்படியவனு
க்கமதைதகனான திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுடையவும் அவர்களைபு
ம் தங்கள் பெச்சழகலே யவன்மட்கும்படிபண்ணும் ஸ்ரீமநுனாயில்
பெண்களுடையவும் காகவதாஸ்தரம் பரிசுரஹித்த ஸ்ரீமந்வாரகையில்
பதினாறுபிரம்தேவிமாருடையவும் பாவங்க ளிலர்க்குண்டென்னுமிடம்
இவர்களேபெச்சிலே நோந்துமென்பினார். (இவர்கள் தேடிநிற்கவென்று
துடங்கி) அதாவது — (௧) “தேடித்திருமாமகள் மண்மகன்நிற்க”
என்றபடியே, பரதான மறிலிகளானவிவர்கள் தன்னேத்தேடிநிற்கும்
படி விவர்களைப்போலித்து (௨) “இப்பெய்வதைக்கெவ்வாறுவந்தாய்”
(௩) “முதுமனற்குள்ளேதி” (௪) “முல்லைப்பந்தர் கீழல் மண்ணியை
பெடிபுணர்ப்புக்கு” (௫) “முற்றத்தாம்புருத்து” (௬) “மச்சொம்பாளி
கைபெறி” (௭) “அம்வயிடம்புக்கவ்வாயர் பெண்டிற்சுணுக்கனும்”
என்றபடியே, அவர்கள் இவர்களுடையபண்ணுமிடம் வினையாமிடம் மத்
துமவர்களிச்சாதனமான தனியவும் திரளவுமிருக்குமிடங்களான பொ
ய்வகையளந்தும் முல்லைப்பந்தல் முற்றம் மச்சொம்பாளிகை அம்வய
ஸ்தலங்களிலேசென்றபுக்கு தடுக்கவாரியும் சித்திசெய்ததும் பத்துபரி
த்தும் குறிப்பந்தகச்சொம்பட்டைக்கிழித்து” என்றபடியே, குடைத்து
கீதாம்தேவர்கள் காதலனைவாரிக்கொண்டது, இட்டமாய்க்கொய்க்கித்
தர்களையுத்த சித்திக்கெனவப்பதுபந்துவழக்குதலானவிலேபரதான
விலைப்பதிப்பது, அவர்களைப்போலி இட்டமாய்க்கொய்க்கி பட்டிகள் கச்சக்
கள் எட்டமானதொப்பதிவதித்து கிழிப்பதாய்” (அ) “கொயின்மை
செய்து கன்வயவந்தக்கி” (௧) “முதுமன்கொய்க்குமகளைப்பெறி
தி” என்றபடி, பொருத்தம் என்பதற்குச் சம்பந்தத்தம் கியாமகச்சிழி

(௧) (௧) மச்சிழி. க. க. (௨) விவைய. க. ௪௦. (௩) பெருக. தி. க. ௮௮ (௪) என்ன. க. க. (௫) கரியா. தி. க. ௪. க. (௬) பெரி
யாதி. க. ௮௮ (௭) தி. க. க. க. (௮) என்ன. தி. க. க.

மு--(௨௬) இராமோனில் ஸசவாக்ருதழத்தவன் பின்னாடாவிருத்த
வயிதையிலும் விதிதன்புணியென்று

(௨) இராமோனில் - ஸசவாக்ருத்தித்திருமசன் தம்முள்) இராமோ
னில், ஸசவாக - (தன்விஸ்வோஷத்தில் ஸத்தாநாநிநிதக்ரும்படியாக,
குணத்தவன் - ஒருநீராகக் கவந்தவன், பின்னாடா - அநிவ்யாழத்தனாய்
தாவிருத்திடத்தேவரும்படி, இருத்த - (தேவதாஸ்தீகர் சிறையறப்பி
சாட்டி சிறையிருத்தாப்போலே ஸம்ஸாரிகள் சிறையறப்பிவிக்கைக்கார
யிஸ்வான் ஸம்ஸாரத்திலேவைக்க) இருத்த, வயிதையிலும் - (கரூர
மாக ஸம்ஸாரமாக) சிறையிருப்பிலும், விதிதன் - (ஸாநாகதவந்ஸை
ராக ப்ரபலித்தனான பெருமானோடுவருபன்)என்று ராவணனுக்குப் பிரா
ட்டித்தேவதாஸம் பன்னினுப்போலே, புணைவன் - ஸம்ஸாராப்திதி
நீஷுக்கருத்திரிந்தசேனாபாயம், என்று - அவனென்றிவருமுபதே
சிக்கையாலும்,

வயா. (௨௬) இப்படி ப்ரதாமவலிநிளனோடும் மற்றும் பகவத்ப
சிக்கனமுதலாயோடும் இவர்களுடையமுன்னோடியாகிலும், அல்லாதா
செவ்வாயில்க்கொருவனைக்கொப்பா யித்தனையாகையாலே ஸர்வதாஸா
ம்யம் துக்கனாகைத்தரியான பிராட்டியோடேயென்றோர்மேலொரு
துள்ளையாலே (இராமோனில் ஸசவாக்ருதழத்தவன் பின்னாடாவிருத்த
வயிதையிலும்) (௧) "தந்தீச" "ஸசவீதா" இய்யாதி ஸ்லோகத்தில்
படியே, ஸாநுதநுதமன மத்யம்யப்போலே விஸ்வோஷத்தில் ஸத்தா
நாநிநிதப்பித்தருப்படி (௨) "கந்தீசுதந்தீ" "மகஸ்வீதத்தந்தீ" என்று
நாநிநிதனாகைத் தாயிப்பற்றுக்கு ப்ரதாமாய் பிரிக்கொண்ணுதபடி
விருத்தியுப்போலேயெனிக்கொண்ணுதபடி ஒருநீராகக் கவந்த கக்ருவ
த்திவிருத்தம் (௩) "கந்தாநுதநந்தாதொலிகடலை யூடறுந்து"
என்றதன் தந்தவன் பின்னாடாவிருத்தருப்படியாக (௪) "தனிச்சிறை
யும் சிவப்பத" என்றபடியே, ஒருத்திச் சிறையிருத்த நகல்க்கும்
படியெயெய்த, ஸசவாக்ருதழத்தவன் பின்னாடாவிருத்த, தேவதாஸ்தீகர் சிறை
யறப்பிவிக்கைக்கார பிராட்டியானையாலே தனிப்பட்டு சிறையிருத்தா
ப்போலே" (௫) "மகாமசமெய்த மாயவனென்னுளிராமோனில் பில்
லையெய்துமேயே" என்ற, ஸசவாக்ருத்தித்திருமசன், வயிதையிலே
யெய்த கருவாயில் பத்திர மன் தொலையுமேயெய்தது. பிரதந்தித்
ஸத்தாநாநிநிதக்ரும்படியாக (௬) "நுலக்கைப்பித்தரு யுக்கை என்று
தனி குணத்தந்தியாகாதா" என்றபடியே, கந்தத்தவன்வன்வன்
படி ஸம்ஸாரித்தவன், பிரதந்தித் தந்தித்தருவன் குணப்படியாகப்படி
விதையாகைத் தந்தியெய்துமேயெய்தது. தந்தியாகைத் தந்தியுத்தி
பட்டிதேவதாஸம் (௭) "மகாமசமெய்த மாயவனென்னுளிராமோனில் பில்
லையெய்துமேயே"

(௧) மகாமசமெய்த மாயவனென்னுளிராமோனில் பில்லையெய்துமேயே (௨) மகாமசமெய்த மாயவனென்னுளிராமோனில் பில்லையெய்துமேயே (௩) மகாமசமெய்த மாயவனென்னுளிராமோனில் பில்லையெய்துமேயே (௪) மகாமசமெய்த மாயவனென்னுளிராமோனில் பில்லையெய்துமேயே (௫) மகாமசமெய்த மாயவனென்னுளிராமோனில் பில்லையெய்துமேயே (௬) மகாமசமெய்த மாயவனென்னுளிராமோனில் பில்லையெய்துமேயே (௭) மகாமசமெய்த மாயவனென்னுளிராமோனில் பில்லையெய்துமேயே

(அ) அருள்வொருங் கிணைபாடிப்பாத்தலினைப் புகழ்ந்த
கவலிங் கவிரிவொருங் கிரியா படிப்பைக்குச்சாணைக
யெனவென

(ஆ) அருள்வொருங் கிணைபாடிப்பாத்தலினைப் புகழ்ந்த
கவலிங் கவிரிவொருங் கிரியா படிப்பைக்குச்சாணைக
யெனவென

(அ) அருள்வொருங் கிணைபாடிப்பாத்தலினைப் புகழ்ந்த
கவலிங் கவிரிவொருங் கிரியா படிப்பைக்குச்சாணைக
யெனவென

(அ) அருள்வொருங் கிணைபாடிப்பாத்தலினைப் புகழ்ந்த
கவலிங் கவிரிவொருங் கிரியா படிப்பைக்குச்சாணைக
யெனவென

மு. ஸாளுமில்லும் கொண்டு பத்துவும்பிறாவும்பே செயல்நை
யும் ஆன்னைபென்செய்யிலென் ராஜ்யமும் யானேபென்
பெருஞ்செல்வமுமிச்சியாமல் வேண்டிச்சென்று

ஸாளுமில்லும் கொண்டு - ஸாயுதராய்க்கொண்டு பின்னே திரியவாகை
ப்பட்டு, பத்துவும் பிறாவும்பே செயல்நையும் - ஸர்வவிதபத்துவுமவதே
பென்னைகயாலும், ஆன்னைபென்செய்யிலென் - மாதாஜீவிக்கிலென் முடி
யிலென்னென்றுபேசுத்தி, ராஜ்யமும் யானேபென்று - ஆதமாத்ரிய
ங்கனிசண்மத்தலைக்குசேஷமென்று, பெருஞ்செல்வமுமிச்சியாமல் -
சிரவதிகைஸ்வயந்தையு மபிலஷியாமல்,

(க) "சுபாஷ்யசுபாஷ்யம் நிபிஷ்ய ருஷ்யசுபாஷ்யம்" நீசாஷ்யசுபாஷ்யம்
ஷ்யசுபாஷ்யம்" "ஸபாஷ்யம் ஸபாஷ்யசுபாஷ்யம் நிபிஷ்ய ருஷ்யசுபாஷ்யம்" ஸபாஷ்ய
சுபாஷ்யம் நிபிஷ்ய ருஷ்யசுபாஷ்யம்" என்கிறபடியே, புருஷசுபாஷ்யம்
ஷ்யசுபாஷ்யம் நிபிஷ்ய ருஷ்யசுபாஷ்யம்" (உ) "சுபாஷ்யசுபாஷ்யம்
நிபிஷ்ய ருஷ்யசுபாஷ்யம்" புருஷசுபாஷ்யம் நிபிஷ்ய ருஷ்யசுபாஷ்யம்" "அருஷ்ய
பெளசாமஸ்வீ தாமத்யேஸாமத்யமா! ப்ருஷ்டதஸ்து ததஷ்பாணிர்ஸ
ஷ்யமேனாஜகாமதம்" என்கிறபடியே, ஸாயுதராய்க்கொண்டு பெருமா
ளைப்பின்சென்று (ங) "சுபாஷ்யசுபாஷ்யம் நிபிஷ்ய ருஷ்யசுபாஷ்யம்" ப்ராபாபர்
ததாச பத்துச்சபிதாசமமராகவம்" என்று, தமக்கு ஸர்வவிதபத்துவும்
மெருமாளே பென்புப்போலே இவரும் (ச) "அறியாக்காலத்துள்ளே
அடிமைக்கணப்பு செய்கித்து" என்கிறபடியே, பருவம் நிறம்புலதர்க்
குமுன்னே, பிரியில் தரியாதபடி பிறந்தஸ்கேஹத்தாலே (ரு) "அருஷ்ய
தொழும்" என்று, கிச்சலேஷம்பொருமல் கண்ணும் கண்ணீரும் கையு
மஞ்சலியுமாய் (ஊ) "திருவேங்கடத்தெழில் கொச்சோதி எந்தை தம்
தைதவ்வகக்கு (எ) "ஒழியில் காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவினா
வடிவமசெய்யவேண்டுகாம்" என்றும் (அ) "மொய்த்தசோலையும் மொய்
பூய்த்தடத்தாழ்வசையுமானபோக ஸ்தாநங்கனையுடைய திருமலையிலே
"ஆசர்மேய்மங்கனையுமானபன்" ஆகையாலே, பிராட்டியோடேகூடி
யேனாந்தாயாகிஞ்சித்த பரமசேஷியானானுக்கு, ஸர்வதேவ ஸர்வ
கால ஸர்வவஸ்தைகளிலும் ஸகலசேஷ வ்ருத்திகளையும் பன்னாயே
னும், அதுதன்னிலும், (ஈ) "முகப்பேகுகிப்பணிகொள்ளாய்" என்று
ஸன்னிதெயிலேயெய்க்கொள்ளவும் வேறுமென்று ப்ராபத்தித்தபடி,
மயிக்கொள்ளப்படுதாய் "பிரியாவடிமை" என்கிறபடியே, யாவதாத்
மாதவத்திரியம் கைங்கரியத்தபெயறுகக்குபாயமா (ஐ) "கா
கையிலகைப்பாசம் உதனெசகைக்கக்கு" என்று, புருஷசுபாஷ்யம் முன்
ஷ்யசுபாஷ்யம் நிபிஷ்ய ருஷ்யசுபாஷ்யம்" (ஊ) "ஸாளுமில்லும் கொண்டுபின் கொ
ண்டு

(க) மு. ஸா. அ. ௧௧, ௨. (உ) மு. ஸா. ௧௧, ௨. (ங) மு. ஸா. ௧௧, ௨. (ச) தி.
வா. ௧. ௧. ௧. (ரு) மு. ஸா. ௧. ௧. ௧. (ஊ) மு. ஸா. ௧. ௧. ௧. (எ) மு. ஸா. (அ) மு. ஸா.
(ஈ) மு. ஸா. ௧. ௧. ௧. (ஐ) மு. ஸா. ௧. ௧. ௧. (ஊ) மு. ஸா. ௧. ௧. ௧.

1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 26

[illegible]

அருகலில் காலையாமலை - அருகலில் வந்திர பட்டிநாயக கோல் காலல்
 திருவிடி திருவகத்தாழ்வான் முதலானோரோடோரோரானமலாலுள்ள பட்டி
 யாற்றாணங்கொண்டாற்றைதா முனையருமான, இவர் - இவ்வாற்றினர்,
 அவர்களினவர்கள் - பூர்வோத்திஷ்டோரோடாற்றவர்கள்.

(ஆ) எந்தெந்த இடங்களில் - எவ்வெவ்வளவு,

வது— (உ) “குழந்தைவளம்” என்கிறபாட்டிற் சொல்லுகிறபடியே, பிராட்டிமாரும் சித்யனாகரிகளு மவனுமான திரளிலேபற்றின கொஞ்சையுடையதாய் (உ) “அருகலைய” என்கிறபாட்டிற் சொல்லுகிறபடியே, பிராட்டிமாரோரும் திருவடி திருவகந்தாழ்வான் முதலான சித்யனாகரிகளோடும், ஒரோலையாலே பரிமாறுமவன் அவர்களோடே பரிமாறுமாப்போலே ஒருவழியால்வந்த ஈஸத்தைத் தடுத்துவிடுகிறதெனின்னனயில், அகர்களைல்லார்பக்கலிலும் பண்ணுமாந்தரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணு தின்றொன்னும்படி, எல்லா வழிகளாலு முள்ள ஸம்யகலேஷாஸத்தா, அவன் தமக்கு விளைக்கையாலே போகாஸமும் விஞ்சப்பெற்றவசானவிலி ஒரோலையதாசமாந்தரத்திலும், கேலலமனன் தன்னளவிலுற்பற்றின கொஞ்சையுடையதாய், பகவத்ப்ராணன்யம் காநா சித்யமாய், விஷபாந்தர ப்ராணன்யமும் கலையிருப்பாரும், இதர விஷய வையாவி பூர்வகமாக எப்போதும் நடந்துசெல்லும் பகவத்ப்ராணன்ய முண்டாயம், ததியரு மவனுமான சேற்றிரில், ஈஸமதியாதாருமானதலா சதாநிகரூபம், பாத்வாலதாசய்பாகமற அவகாஹிந்தகொஞ்சையுடையாராயும், ஒருவழியால்வந்தாஸத்தைப்பெத்திருக்கும் கண்முணுதிகளு மானவவர்க்கில், அத்யத்தம்யாங்குத்தசென்னை. ஆவனந்தமணுதிகள் தாநாநாநிகளோடு இவர்க்குள்ள ஸம்யத்தைதள்ளப்பித்தாப்போடு, அவர்க்கில் விவர்க்குள்ள ஸம்யத்தைதும் தரிப்பித்தாசாயிற்று. ௪

[illegible]

(a) $\mathbb{R} = \mathbb{Q}$, (b) $\mathbb{R} = \mathbb{Q}$, (c) $\mathbb{R} = \mathbb{Q}$, (d) $\mathbb{R} = \mathbb{Q}$, (e) $\mathbb{R} = \mathbb{Q}$.

மு. வருடி மின்று வந்தென்பாணாய்த் சென்றானும் நிவாஸ
நாஸ பேதற்கொள்வாணாய்த் தானவனாகப் பாலிப்பர்.

மு.—(சச) எழுவுதேனாருருவழிக்கச்செய்திற

வருடி - திருவாக்களைப் பிரத்தன்கொண்டு, இன்றுவந்து - இன்றைத்
ரு கைங்கர்யங்கொண்டா லுதற்குப் ப்ரத்யபகாரம் பண்ணுவன், என்
பாணாயம் - என்ன (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாயும்,) சென்றான் - வரும்
இப்பாட்டுக்களில் ப்ரகாசமும், நிவாஸ நாஸ - இரக்கோக்களில் ப்ர
காசமும், பேதற் கொள்வாணாய்த் - சந்தரலிற்றாஸக வந்தவன்வா
னதி தேஹபேதற்கொண்டனே ச கைங்கர்யங்களைச்செய்யும் திருவாக்
தாழ்வான் திருவடி முதலானவாயும், தானவனாகப் பாலிப்பர் - அவன்
தானாகவே பாலிப்பர்.

(அ) எழுவுதேனாருரு - தேதேனாசமெய்யே அந்நேயமான திவ்யாந
ங்கள விக்ரஹம், அழிக்க - (இவருடைய பம்ஸத்திந்தையழிக்க, செய்
திற - பண்ணுகிற,

ப்ரத்யபகாரமும் பண்ணுவனென்ற ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியானாயும், (க) “சென்றான்
ருடையாய்” என்கிறபார் டிலும் (உ) “நீவீசய்ய” “நிவாஸ
ஸாய்யா” இத்தயாதி ஸ்லோகத்திலுஞ்சொல்லுகிறபடியே, பாவத்தி
யோகாதுகுணமாக, சந்தரலிற்றாஸகபாதுகாம்பகாரதி சந்தரபேதற்
கொண்டு,ஸகலவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்யும் திருவாக்தாழ்வானையம்
(ந) “ஊரும்புட்கொடியுமல்தே” என்றிருசந்தையிலும், (ச) “காந்த”
“நாஸஸஸகா” இத்தயாதி ஸ்லோகத்திலும் சொல்லுகிறபடியே, வாரதக
ந்வஜனிதாநவ்யஜனாதி தேஹபேதற்கொண்டு அநேககைங்கர்யங்
ளைச்செய்யும் பெரியதிருவடிவையும்கேவலே இவரும் (இ) “நீவீசய்ய
யாய்” என்கிறபடியே, பிரத்துபிராட்டியார் தகையிலேயேயின்று பேசப்படு
மான பலபாவங்களுக்கிளையும் (ஊ) “ஒழிவின் காலம்மன்ன முடனும்
மன்னிவழுவின் வடிவைச்செய்ய வேண்டுகாய்” என்ற, ஸர்வதேஹ
ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் உதித்தவான ஸர்வபேஷங்களுக்கிள
யும், பண்ணுகின்றமென்ற மபிரிஸேஸாதி ஸபந்தமுட முடையதானக
யாலே, பிராட்டியானாயும் அவந்தாதிக்கலை வகரி நகரும், அவந்த
நந்தம் நமக்கு மொருயிசேஷமற அவர்கள் தானாகவேபாலிப்பவர்க
ளபாடி *

யாய். (சச) இப்பாடி மிகர்க் பம்ஸஸஸை விலையுப்படி, வர்வா
விக்ரஹ வர்வாஸஸையம், துவர் பம்ஸத்திந்தையழிந்து கந்திசீகதா
வனையை ஐசிப்பித்ததற்கும், இத்திருமேனியென்கே மிகர்க்கிவ்விஷயத்
தின் அநேகவிதாறுவருத்திகே குருண்டானதுதரும், நிவாஸபதி கைகளை
வயகன் படிக்கை, திருஷ்டாந்தமாய்க் கொள்ளுகொண்டவன் னாக
வகையிலே, இதுக்கைந்தைந்ருஷ்டாந்தாகக்குணம் தான்கென்று மிக
ந்தகை தான்கென்று. (எழுவுதேனாருருமிவந்து தால்கி.) அதுவதான

(க) நி.அ. க. மிக. (உ) ஐந்தா, க.உ. (ந) நி.அ. க.உ. (ச) ஐந்தா,
க.உ. (ஊ) நி.அ. க. மிக. (ஈ) நி.அ. க. உ. (ஐ) நி.அ. க. உ. (அ) ஐந்தா,

மு. — (ச.அ) ஸகி

(அ) ஸகி - தோழி,

ஸபா. (ச.அ) இவ்வவஸ்காதன் ஸகிதும், இவ்வேபச்சலே தோ
ந்துமோனென்னு மவேபகையிலே தோழி தாயார் மகன்பேச்சான திரு
வாய்மொழிகளிலே இவை தெரியுமென்று மதறை ஸகிதாயாக வரு
கிச்செய்குமார், (ஸகி) என்று நங்கி, அதாவது — எம்பெருமாளே
டே யியர்க்கையிலே புனர்க்கு திரிந்தாத்தமாட்டாபையாலே மோ
தறக்கதையாய் டிடக்கிற பிராட்டி நபையக்கண்ட தவம்பார் கலக்கி
இவள் கோனையம். அதுக்கு திரைக்கதையும் பரிதாபத்தையு மறிய
தே ப்ரதிபன்னபாணியா விருப்பானொரு கட்டுத்திச்சி சொக்கிச்சொ
கிச்சி இன்னோய்க்கு பரிதாபமாகக்கருதிவெறியாடலும், இவள் ப்ர
ருதியறியுமுமிச்சிதோழி அகம்பாற்றையான. விவனக்கு அவஸ்பர்
மம்ஸைவியாதா; நாமிக்கத விவக்காதொழியில் இவ்வையிழக்கவருமெ
ன்று பார்த்து இப்போதுகிறாயிந்தறிக்தாளாக, இவள்கோனையம் அது
க்கு திரைக்கதையுமவர் கருக்குச்சிச்சாக்கி தருகிறபரிதாபக்கதையும் விதி
த்து (க) “ அங்கோர் கள்ளுமிறைச்சியும் துவேல்மின் ” (உ) “ உண
வ்க்கெடக் கருதையுதடாட்டம்கண்டென்பயன் ” இதயாதினாதிச;
வெறியைவிடக்கின்பாபாத்தா லேபாபத்தவராதையில் அவஸாத
மடியாக உபாயத்யாவஸாயம் கலக்கி (ங) “ கலைய்க்ககலக்காதி ”
“ தர்மணபுரப்பபதததி ” என்கிறபடியே, தர்மபாதுஷ்டாத்தா
லே துக்கதேறதுவைப் போக்கொமென்பார்வார்த்தையுக்கொண்டி,
இவ்வஸாதத்தையபரிதாபிக்கலாமோனென்றுதெருதாத்தாயாரிபாடலான
கர்மகலாய்க்களிலே ப்ரவந்திக்கத்தேட ; அவ்வளவிலே வம்பத்த
கருதலானது, இவ்வஸாதம் கர்மபாமன்றிக்கேஅவஸ்பர்மபகை
கலாய்க்கபலாயம் அவஸாதான விக்ரஹ விஷ்டாநுனவனை அதுப
விக்கலாதினாட்டாபாபாணனாய்க்கலாயலே, இறந்தது பரிதா
பமாய்ந்து, அகம்பாற்ற கோஷத்தத்துக்கு விருத்தமாயலே அவ
ஸாதானதுவாய்ந்து, அவஸ்பர்மத்தவக கிக்குத்திப்பித்த (ச) “ தர்
மபாணபாபத்தி ” தருக்துக்கலின்விமக்கலத்திலே, அதிபாபகலாய
விருத்தி, மேல்கலக்கிப்பிட்டெப்பார்க்கித்தாய்வஸத்தத்துத் து
வாய்ந்து (டி) “ இவ்வக்கிப்பிடலேதிரைக்கதையில்லே ” என்க
கிக்குவாய்க்கி, திரைக்கதையில் மக்கலத்திலே கலக்கிப்பித்த இப்
பாணக்கலத்திலே விருத்திலே, இவ், ப்ரவந்திக்கல ப்ரவந்திக்கல
வாய்ந்து அவஸ்பர்ம கிப்பிபாணது, அவஸ்பர்மபகைதற்குக்கு
அவஸ்பர்மபாயம், என்று பாகத்திலே, அகத்தாவதா ஸகிபாண
வாய்ந்துமே உபாயகலாயலே, இப்போவாயிலே கோக்காய்க்கு

(க) திரு. க. க. க. (ங) க. க. க. (ச) திரு. க. க. க. (டி) திரு. க. க. க.

உ. பதிர் பகவான்கிட்டு ஆற்றும் சொல்லிக் கவனாதனை
கிட்டு இறக்க படவெடுத்துக் கவப்பதையப்பேபாக்ந்து
உரு பெறுகவெழுத் கவகவீழ்வு

மகி - தலைவன், பரமனான் விட்டு - காணவில்லை எனக்கிட்டு, ஆத்
 மனமெனக்கி - கரியானை முனையிட்டு, கனகாநாயகம் - அவன்
 கிருமபாநாயகம் பின்புலித்தும், துணை - துணைபயிதற்கு, மட
 வெடுத்த - கடவுளின், கனகநாயகம் - கனகநாயகம், போக்கற்று - கத்
 கனகநாயகம், கரு - திருமயகனாயித்தும், கெஞ்சுக்கொழு - கொழு
 கஞ்சுக்கொழு - கஞ்சுக்கொழு - அவனேயும் காண்பாரித்
 தித்து.

[illegible]
$$\begin{aligned} \text{(A1)} \quad & \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) = \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n, \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) \text{ and } \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) = \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n, \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) \\ \text{(A2)} \quad & \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) = \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n, \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) \text{ and } \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) = \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n, \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) \\ \text{(A3)} \quad & \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) = \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n, \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) \text{ and } \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) = \beta(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n, \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) \end{aligned}$$

மு. பரபரம பக்திகளிலேபேதை முதலான பருவங்கொள்ளும்.

மு—(௫௧) மயில் பிதை வில்லம்பு

பா - (தத்ஸம்யோகவிமோகங்களே ஸ-சதுக்கங்களாகிற) பா பக்தி, பரமபக்திகளிலே - (தத்ஸம்யோகத்தில் ஸந்தாப-சுக்மையாகிற பரம பக்தியும், (ஆகிற ஏழவஸ்தையிலும்) பேதைமுதலான பருவங்கொள்ளும் - பேதை பிதும்பைமுதலான ஏழுபருவமுங்கொள்ளும்.

(அ) விகாஸ ஜ்ஞாநவிகாஸத்தை மயில் மயிலாகவும், ஸ-சுத்தி - ஆநவநயதையை பிதை சந்த்ரனாகவும், தார்தி பாஹ்யாப்யந்தா கரண நியமநத்தை வில் வில்லாகவும், ஜ்ஞாந - ஜ்ஞாநத்தை, அம்பு - அம்பாகவும், ஆநந்த ஆநந்தத்தை

தனையும், அந்தஸம்ரணம் ஆநவரதம்நடைபாடுகிற ஆநஸம்ருதியும், அம்விஷயத்தைய வர்யமதபவித்தேநிற்கவேணுமென்றுமாதிரி மாதிரி விச்சையும், அம்வாசைநான்ரஸாந்தரத்தால் மாற்றவொண்ணாதபடி முதிருகையாகிறருதியும், அம்விஷயத்தில் ஸம்ஸலேஷ விஸலேஷங்களே ஸ-சதுக்கங்களாகையாகிற பரபக்தியும், அம்விஷயத்தினுடைய விஸலேஷத்தில் ஸத்தைவிடவாதொழிகையாகிற பரமபக்தியுமாகிற ஏழவஸ்தையிலும், பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண், என்கிற, ஏழுபருவமும், தலைமகளான ப்ராப்யத்வரைக்குக்கொள்ளுமென்றபடி. இத்தால் பக்திருபையான ப்ராப்யத்வரைக்கு பக்தியினுடைய ப்ரதமதசைதுடங்கி சரமதஸாபர்யத்தமான அவஸ்தாவிலேஷங்காரிலே பர்வஸப்தகமும் கொள்ளலாமென்றதாயிற்று.

வ்யா. (௫௧) இனி, தலைமகளானவவஸ்தையில் வர்ணிக்குமவையவிஸேஷங்களெனவயென்னுமாகாய்கைஷபிலே அத்நைநர்சிப்பிக்கொள். (மயில்பிதை) என்றுதுடங்கி அதாவது— (க) “தோகைமாமயிலார் கள்” என்று, ஸந்த்ரிகளே மயிலாகச்சொல்லுகிறது அளகபாசலிஸ்த்ருதையையிட்டாகையாலே அத்தாலிந்தாத்மாவிலுடைய ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைச்சொல்லுகிறது. (உ) “பிதையுடையாணுதல்” என்று, தெய்வநயப் பிதையாகச்சொல்லுமையாலே அதின் தாவன்யத்தையிட்டிஸ்வாதந்த்ரயாக்யஸேஷத்வங்களாகிற தோஷஸ்பர் ஸங்களத்திருக்கும் ஸ-சுத்தியைச்சொல்லுகிறது. (ஈ) “சிற்பருவக்கொடி” என்று, புருவத்தை வில்லாகச்சொல்லுகிறது. விலாவையிட்டாகையாலே பாஹ்யாந்தாருபகரண நியமனருபதார்த்தியைச் சொல்லுகிறது (ச) “அம்பன்னகை னுள்” என்று, நன்னகை வர்யபாநியான அம்பாகச்சொல்லுகையாலே (இ) “தாமவையாள் செழவெனருவனையே கொக்குமுணர்வு” என்று, தாமவையாள் செழவெனருவனையே அவஸம்பித்த ஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகிறது.

(க) தி.கா. க. உ. உ. (உ) மெ.மொ. உ. க. க. (ஈ) தி.கா. க. க. க. (ச) பெ.பெ.கா. க. அ. க. (இ) தி.கா. க. க. க.

கு. முத்துப்பவளம் செம்பாவில் தென்னம் அன்னைநாற்பிசு
யை—தந் தந்நி துறையகத்தாய் சாகபக்தவறுந்நை பிப
வதாதினையடைப ஆசமேனியின் வருப்பு.

முத்த முத்தாசவும், அதாச ப்ரோதத்தை பவளம் ப்ரவாஸமா
வும், பக்தி பக்தியை செப்பு முலைவாகவும், அனுத்வ (ஜநாநாஸ
வமான வாத்மஸ்வரூபத்தின்) அனுத்வத்தை மின் மின்னாகவும், போ
க்யதா - (சேஷித்ருநாஸாஹமாயிருக்கும் ஆத்மவந்து வின் போச்ய
தையை தேர்தோசவும், கதிகளைஸ்வரூபாத்ருபப்ரவ்ருத்தியை அன்
னம்-அன்னமடையாகவும், உடைய - (இப்படிருபகமாக) வுடைத்தான,
தெய்வவுரு-அப்ராக்ருதமாகச் சொன்னரூபத்தினுடைய, அகமேனியின்
வருப்பு - ஆத்தாமாய் ஆத்மஸ்வரூபத்தின்வருப்பு.

(க) "முத்தன்னமென் முறுவல்" என்று, முறுவலைமுத்தாகச்சொல்
லுமையாலே (உ) "ஸுப்யிஸு டுக்ஷிகரஃ" "முத்ப்ரீதி ப்ரமதோஹ
ர்ஷி" என்கிறபடியைக்கொண்டு அங்விஷயாதபவத்தாஹண்டான
வாதத்ததைச்சொல்லுகிறது, (கூ) "பவளவாயாள்" என்று, அதாதத்தை
ப்ரவாஸமாச்சொல்லுகிறது சிவப்பையிட்டாகையாலே அங்விஷயத்
தைப்பற்றியுண்டான அதாசத்தைச் சொல்லுகிறது. (சு) "செப்
பன்னமென் முலை" என்று பரிணாமமானமுலையை, செப்பாகச்சொல்லு
கையாலே மேஷியிரும்பி மேல்நிழம்படி பரிணாதையான பக்தியைச்
சொல்லுகிறது. (ஐ) "மின்னையதான் மருங்குல்" என்று, இடை
யை, மின்னாகச்சொல்லுகிறது தன்மையையிட்டாகையாலே கீழ்ச்
சொன்ன ஜநாநாஸந்தா விசேஷங்களுக்கெல்லாமாதாமான ஆத்ம
ஸ்வரூபத்தின் அனுத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஊ) "தேரணங்க
ளுல்" என்கிற, தம்பவனவாகையம், போக்தாஷக்ருபோக்யமாயிருத்த
மதானையாலே (எ) "தேனும்பாலும் கன்னையமுதுமாதித்தித்தித்
தன்கிறபடியே, சேஷித்ருமிகவும் சனாயஹமாய்ப்படியிருக்கிற ஆத்ம
வந்துவிக்ரபோக்யத்தைச்சொல்லுகிறது. (அ) "அன்னமன்னமடை
யாள்" என்று, அன்னத்தை யொப்புகிறது உடையதருக்காகையாலே
மேஷியும் தந்நிநுபு சனாகித்ரும்படி ஸ்வரூபாத்ருபயாக நடக்கையா
கிற விஷயச்சொல்லுகிறது, ஆகலிப்படி மலிவிறை மித்யாதிவரண
கார்க்குமாய விசேஷங்கதமாய் தெய்வவுருவென்ற ப்ராக்ருதமாகச்
சொன்னரூபமாகது, ஜநாநாஸாஸாத்யாதிசுருக்ஸாஸவமாய் (கூ)
"அகமேனி" என்று, ஆத்தாமாயிருக்கிற ஆத்மஸ்வரூபத்தின் வகுப்
பென்னபடி, வருப்பாவதுர் தந்நி தம்பவனவாகையாலே எயம்பூதாந
கதகார்க்குமாய்ப்படி விருக்கிறபடி, ப்ரோப்யாத்மவாகையாய்க்கித்

(க) ஸுப்யி. இ. க. (உ) ஸுப்யி. க. க. (சு) திரு
பகை, உ. (ஐ) செ. க. க. (ஊ) க. க. (எ) திரு. க. க. (அ) திரு. க. க. (கூ)
திரு. க. க. (கூ) திரு. க. க. (கூ) திரு. க. க. (கூ) திரு. க. க. (கூ) திரு. க. க. (கூ)

மு—(ருஉ) சூட்சுமியகந்தி சீசோகனம்பழி இணைக்கெய்க்களை யென் னும் மேலெழுத்து

(அ) சூட்சு - (பகவத்விஷயத்திலே யகப்படுத்தியிப்படி யாக்கினு ளென்று தாய் தோழிமார்மேலே) பழியிடுவது, அகந்திச் சோகனம்ப ழி - (பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணையாக்கி னாகழியப்பண்ணிகோனெ ன்று (தோழிதாயார்மேலேபழியிடுவதும்) இணைக்கி-பார்வையாய்கின்ற (பகவத்விஷயத்திலகப்படுத்தின தோழிமாராலே வந்ததென்பது,) என் னணே - (பகவத்விஷயத்தில் ப்ராவணயமுண்டாக்கின தாய்மாரான நீய்க ளென்னைப்பொடித்தது) என்கணே, (என்பதாய்) என்றும் - இப்படி, மேலெழுத்து - (தலைமகள்) மேலெழுத்திடுதையும்,

தலைமகளாகச்சொல்லிற்று. அவயவவர்ணனையில் ஆத்மஸ்வரூபபரமாகச் சொல்லுவாடுன்னில்? மூன்றவஸ்தையுமிவந்தமக்கே யாகையாலே தத்தவஸ்தைகளோடு சேர்ந்தவேஷந்தாலே ஸகலமுமிவந்தாமையாய் நின்றபேசுகையாலே ப்ராப்யத்வவையை யடைந்துநிற்கி இவ்விஸ்வரூ பத்துக்கே தலைமகளான நிலையாகையாலே அப்படி சொல்லக்குறை யில்லை. *

வ்யா. (ருஉ) ஆக, தோழிதாயென்றும் அவஸ்தைகளில் சொல்லும் பஹுவசநத்துக்கு விஷயங்களையும், தலைமகளான வவஸ்தைதறிற் சொ ல்லும் பருவங்களையும், அவயவங்களையும் தர்சிப்பிற்றாராய்கின்றார்சிழ இவ்வவஸ்தாத்ரயத்தினுடைய வருத்தி விசேஷங்களை யெல்லாநு மறி யும்படி ப்ரகாசிப்பிக்கிரூர்மேல் (சூட்சு) என்றுதுடங்கி, அதாவது— (க) “தோழிமார் பவர்கொண்டு பொய்செய்த சூட்சியை யார்க்குதைக் கேன்” என்று, தோழிமாரன்றோ விவளைக் கொண்டுபோய் அவ்விஷ யத்திலே யகப்படுத்தியிப்படியாக்கினுர்கொன்றுதாயானவந்தோழிமா ர்மேலேபழியிடுவது (உ) “நுலவில்கைமங்கலம்கொண்டுபுக்க முத்தபெ ன்கொழியாடா கிருமங்கலாசையின்றியகந்திகீர்” என்று, அவ்வுரிசே கொண்டுபுக்க விஷயத்தைக்காட்டி கீங்கனையன்றோ இவ்வையிப்படி னகழியப்பண்ணிகோனென்று தோழியானவந்தாய்மார்மேலே பழி யிடுகிறதாயிடு விதும், (ங) “இணைக்கி யெம்மையுந்தோழிமார் கிடையாடப்போ துமினென்னப்போத்தோமை” என்று, என்னை வெறு க்கிறதென்? இணைப்புப்பார்வையாய்கின்றன்பக்கலிலே யகப்படுத்தின தோழிமாராலே வந்ததன்றோவிதென்பது, (ச) “என்கணேயோவன் னையிர்கொன்னோருளியதுகீர்” என்று, எனக்கவிஷயத்தைக் காட்டி, இவ்வவணயத்தைத்தறிந்த தாய்மாரான நீய்களென்னைப் பொடித்த படி பெக்கணைநென்பதாய் கிடுக்கிசொன்னபழியிரண்டுக்கு மெக்கு

(*) பவரிமா - தி. க. ஈ. ச. (உ) தி - னா, க. இ. உ. (ங) கை - க. உ. அ. (ச) கை, இ, இ, க.

மூ மூன்றின்ரு நிலைச்சென்று மிருபடை மெய்க்காட்டும்
நீரென்னெ பென்னுமுடன்பாடு இடையில்லையென்று

மூன்றின்ருயென்று - (தாய்மாரோடே கூடதோழியும்) பொடிவது, இவ
னாகீர் - (தாய்மார்க்குச் சந்தையம்மமறிவிப்பாரைப்போலே தலைமகளு
க்கு துணைசெய்வதாய்க்கொண்டு, இருபடைமெய்க்காட்டி - இரண்டு
தலைக்கும் ஸுறுகரிக்கையாகிற) இருபடைமெய்க்காட்டும், (நீரென்னே
யென்னுமுடன்பாடு - (தாய்மாரும் தோழிமாருமான நீங்கனித்தகைய
சென்னை யாய்வயிப்பியாதே உறங்காநின்றாகளென்று தலைமகளுக்கு
ண்டான) உடன்பாட்டும், இடையில்லையென்று - (பகவத்கிஷயத்தினின்று
நீட்சப்பார்க்கிற அங்கனோடெனக்கொரு) ஸம்பந்தமில்லையென்று,

ஐது தலைமகன் மேலெழுத்தினையும், (க) “மூன்றின்ருயென்று
தோழிமார்களுமன்னையரும்முனிதர்” என்னும்படி, இதுக்கு முன்பொ
ருவர் உன்படாமல் வளர்த்துபோந்தகீ இப்போதெல்லாரும் காணப்
பெறப்பட்டு மூன்றின்ருயென்று தோழி தாய்மாரோடேகூடிவின்று தலை
மகனைப்பொடிவது, (உ) “இவளை நீரினியன்னை மீருமக்காசையில்லை
விடுகிறே” என்று, தாய்மாருக்கு காரியோபதேசம்பண்ணுவாரைப்
போலே, தோழி தலைமகளுக்குத்துணைசெய்வதாய்க்கொண்டு இரண்டு
தலைக்கு மோசொருபோதிலே ஸுறுகரிக்கையாகிற இருபடைமெய்க்கா
ட்டும், (ஈ) “அன்னையரும் தோழியரும் நீரென்னெயென்னுதே நீன்
சவும் துய்கவரால்” என்று, தாய்மாரும் தோழிமாரு நித்தகையிலை
ன்னையாய்வயிப்பியாதே” இரவுமுழுக்க உறங்காநின்றாகளென்று,
தாய்மாரோடும் தோழிமாரோடும் தலைமகளுக்குண்டான உடன்பாட்டும்,
அன்னையோர்! என்னுடைந் தோழியீர்கள! என்செய்தேன்,
என்னவமலில் அகர்சொங்களைக்கேட்கில், நீளவமைமென்ன, (ஊ)
“உங்கனோடென்களிடையில்க” என்று, இவ்விஷயத்தில்கின்றும், நீட்ச
கிண்கிற உங்கனோடெனக்கு ஒரு ஸம்பந்த மில்லையென்று இரண்டி
லையொழுதுளையும், (ஐ) “இருந்திருத்தா மிக்தலைகளைக்கொன்றே
கொத்தொக்கு” என்று, ஒருக்கா வரகித்தலைகளைக்கொன்றிப்போது ப
தாக்கிப்பலே உலகேபவகையினைத்திருத்து அவன் கண்ணுருக்கு வாக
யான வந்திருவாக்கைநிப்பவபவனமும் சொக்கி விடுகையாய் அழி
யாயின்றுமென்று, இவன் பாரவனாதகைக்கணியி தோழிக்கொண்ட
வது (அ) “நிதிக்பேருளாக்கே நேரிவழகடத்தான்” என்று, அவன்
என்கிறகிற தோல்க்கைக்குறித்தப் பேருவிவன்னை வளவந்திருக்க ப
வத் கொய்வி மவத்கைப்பற்ற வறவபவபவகையி எக்தகளென்று,
தாயர் இரண்டிடில்கதாநித்திருவது, தோழி தாய்மகனைப்பற்ற அவ

(ச) நிதிக்பேருளாக்கே நேரிவழகடத்தான் (ஊ) நிதிக்பேருளாக்கே நேரிவழகடத்தான் (ஐ) நிதிக்பேருளாக்கே நேரிவழகடத்தான் (ஐ) நிதிக்பேருளாக்கே நேரிவழகடத்தான்

மு. உதறுதல் இருந்திருந்து நடந்தானென்றும் கொண்டாட்டம் உதறுதல் - (நூன்மெதலையையும்) உதறுதலையும், இருந்திருந்து - அரவிந்தலோசகனென்னும்போது பரஹானியாவே கடுகிவிடத்திருந்தவன் கண்ணழவிலே சிதிலையாகிறதைத் தேரழிகொண்டாட்டிவதும், நடந்தானென்னும்பொருட்டாட்டம்-(கொள்கித்துக் கொள்விதாம்பாள்) கொண்டாடுகிற விதமும்,

ஸ்தாந்ரயத்தினுடையவும் வ்யாபாசமென்றபடி, இதுபயி, மேலெழுத்து, என்கிற விரண்டாலும் (க) “*ஸுஷ்ருஷ் ஸுஷ்ருஷ்*” “*அகிஞ்சிந் கரஸ்ய ஸேஷத்வாதுபபத்தி*” என்கிறபடியே, ஸேஷத்ருத்யந்வயமில்லாதபோதுஸேஷத்வ வந்தியில்லாமையாலே ஸேஷத்ருத்தியிலே நோக்கியிருக்கும் ஸம்பந்தஜ்ஞாநம், ப்ராப்யருகிக்கு ஹேதுவாகையாலும், விலக்ஷணகுண விக்ரஹ விசிஷ்டமாய் உபேயமாயிருக்கிறவஸ்துதன்னையேதத் ப்ராப்த்யபாயமாக பரிசுரஹிக்கையாலே உபாயாத்ய வஸாயம் உபேய வைலக்ஷண்யத்தை முன்னிட்டிக்கொண்டிருக்கையாலே உபேயருகிக்கு ஹேதுவாகையாலும், இவற்றிலோரொன்றைப் பார்த்தால், இதுவே ப்ராப்யந்வராஹேதுவென்னும்படி யிருக்கையும், ப்ராப்யத்வராவேஷத்தன்னை நிரூபித்தாலும், அவையிரண்டுமடியாக இது வந்தவென்றுதோற்றம்படியிருக்கையும்சொல்லுகிறது. இப்படி ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமும் உபாயாத்யவஸாயமும், ப்ராப்யத்வரைக்குக் காரணமாயிருக்கிற விது ப்ரதமத்தை. இருபடைமெய்க்காட்டி, உடன்பாடு, என்கிற விரண்டாலும், ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமானது ஸேஷத்வம் ஸ்வரூபமான பின்பு ஸேஷிதானேவந்து விஷயீகரிக்கக் கண்டிருக்கையொழிய தான் பதறுதல் ஸ்வபாயோஜகத்திலே முதலிகையால் ஸ்வரூப விருத்தமென்னு மாகாசத்தாலே ஸ்வப்ரவருத்தி நிவருத்தமான உபாயாத்ய வஸாயத்துக்கு, ஹேதுகரித்தும், இவ்விதப்ராவண்யம் உபாயத்திலே முதலிடம் செய்கிறதுன்னென்று இவ்வளவைய நிவர்த்திப்பிக்கப் பார்த்தீன உபாயாத்ய வஸாயத்தை ப்ராப்தவிஷயத்திலே ப்ராவண்யம் வைரூபா திரேபியவ்யாவையால் இது நிவர்த்த நீயமுமன்று, நிவர்த்திப்பிக்கத்தாலும் போனதன்று நிவர்த்தகோத் யோகத்தைக்குலேத்து ப்ராப்யத்வரைக்கு ஸஹஸித்தும், இப்படியிரண்டுக்குமனைவிக்கத்தக்கதா யிருக்கப்படவும் ஸேஷிக்கநிஸயகாமான கைகல்யத்தில் அக்வயிப்ப தெ பத்தியோதி கைகல்யத்தாலும் வரித்தோபாயத்வதப் பத்தினுர்க்கு விளம்புஹேதுவானிலை மையாலே சீரமாக ப்ராப்யத்வரைப் பெறவேணுமென்று மத்தாலும் சொல்லுகிற ப்ராப்யத்வரைக்கு, ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமும் உபாயாத்யவஸாயமும், அதுகூலான யிருக்கும்படியையும் சொல்லுகிறது. இப்படி ஸம்பந்தத் தாலும் உபாயஹேதுவாயினது—ப்ராப்யத்வரைக்கு நிவர்த்த க்கான ஸம்பந்தஜ்ஞாநோபாயத் வஸாயங்கள் முதலே தெகநத்தகாலம் விரிவாகிவந்து மத்யமத்தை, உதறுதல், கொள்

ஸ்ரீ—(இச) காலயலார் அயற்கேரியார் உபாயசதுஷ்டயாக்தர்யாமித்
வபார்.

ஸ்ரீ—(இஇ) கழை மேலை வடக்கிலைபுறம் பாகத்தன்பற்றுன்னசல்,

அ. காலயலார்-காலயலாரென்றும், அயற்கேரியார் - அயற்கேரியா
ரென்றும்விசாரணப்படுத்திவர்கள், உபாயசதுஷ்டயாக்தர்யாமித்வபார் -
கர்மாத்மபால சதுஷ்டயபாரும் அந்தர்யாமித்வபாரும்,

அ. கழை மேலை வடக்கிலைவை - இப்பாட்டுக்கனித்சொல்லுகித
கர்மாத்மபாபத்திகள், பறம்பாக - (வித்தணாதகர்க்குப்) பறவசலைய்,
தன்பற்று - ஸ்வகதஸ்ஸீகாரம், உள்ளமால் - உள்ளமாலாயிருக்கும்.

வத்திலேயுள்ளநிலின்று தவசைபாரதம்தர்யத்துக்குச்சேராநென்று விஷே
திக்கும்வித்தணாதபாரையும், தன்னைப்போலே உபாயபாவத்திலே
பூக்தியுடன்பாடதாடுருக்கும் ஸாத்மபாரையுமென்கை. கீழ்வாய்த்தி
லே 'ருட்சி' என்றும், இவ்வாய்த்திலே 'ஏதலர்' என்றும், மந்தை
யாழ்வார்கள் சம்பதகலையும் சுட்டியெடுத்தது ஆழ்வார்களைன்றும்,
ஏக கண்டராகையாலே அருளிச்செயலுக்கெல்லாம் இத்தஸ்வாபதேவா
விமாக்குமென்றுதோற்றுணைக்காக. *

வ்யா. (இச) இத்தப்ரணங்கத்திலே அருளிச்செயலில்வரும்பல அச்
வாபதேவாங்கருக்கும்ஸ்வாபதேவாங்களை அருளிச்செய்கிருக்கென்கை பல
காக்யங்கையாலே(காலயலாரித்யாதி)அதாவது— (ச) "காலயலாரும்பரிச்
செய்திந்தார்" என்றும், காலயலாரும், அயற்கேரியாரும், (உ) "அயற்
கேரியார் கார்" என்றும், அயற்கேரியாருமாகிரார், கர்ம துஷ்டாபத்தி
விசயத்தி காரக உபாயசதுஷ்டயத்தி னுமூன்றியிருக்கும்வர்களும், அச்ச
காரகதாராதி ஸாமேகையயற்று தேவதாம்தர்யாமித்வத்திலே பூக்தியி
ருகருவாக்கருமென்கை. *

வ்யா. (இஇ) பாபத்திபாரையம் அகலாகச்செய்கலாமேயென
வ்விதமாய்க்கையாலே அருளிச்செய்கிருார். (கழைத்தியாதி) அதாவது—
(க) "கழையத்தித்தயிர்க்கைய" என்றும், (ச) "மேலைபுச்சத்தகம்
காலய பத்தகாண்டிங்கள்" என்றும் (இ) "வடக்கிலைமுகத்திருத்து மிக்
போல் தன்னிலிவடாபாரொருகிலி ககலைய மேத்தருவம் செய்நவைத்
த" என்றும், கிலையையும் தர்க்கமும் அதுபலமுமாகித கர்மவேளாரும்,
துஷ்டாயோகமும், பத்தியோகமும், வித்தணாதபாரர்க்குப் பறவசலைய்
அயற்கேயத்திதன்னிலிவகதஸ்ஸீகாரமும் காலயாமிருக்குமென்கையது. *

(ச) கர்மதி - தி. க. உ. (உ) திசா. க. க. உ. (க) பெருமாள் - தி. க. உ.
(இ) விசயை, க. க. உ. (இ) பெரியாதி. க. க. உ.

மூ—(இ) ஊரார்-ஊரார் உலகர் கேவலைபவம் பகாமஸ்வதந்தர்.
மூ—(இ) இதுகலிதப்பிக்கும் இறந்தாத்தங்கு மூசொக்குமே.
மூ—(இ) மூசொக்களாகும்

(அ) ஊரார்-ஊராரென்றும், ஊட்டார்-ஊட்டாரென்றும், உலகர்-
உலகென்றும் (சொல்லப்படுகிறவர்கள்) கேவலைபவர்ய பகாமஸ்வதத்
தர் - கேவலமும் இறுபாபோனாபவர்காமருமான ஸ்வதந்தாரும்.

(அ) இதுகலிதப்பிக்கும் - ஸங்கோசரூபமான கைவல்யமோகத்தி
தற்கும், இறந்தால் - பச்சுருதி ஸம்பந்தநிலிந்தியானால், தங்குமூர் -
விவரிக்குமூர், மூக்குமே - ஸமானமாமே.

(அ) மூசொக்களாகும்-மூசுகளென்பதும், சோரர்களென்பதும்,

வ்யா. (இ) (ஊராரித்யாதி) அதாவது:— ஊராரிகழிலும் (அ)
“ஊராரிகழிலும்” (உ) “ஊட்டாரோடி யவ்வொழிந்து” (ங) “எங்கள்
கலிதப்பிதே யவ்வொழிந்து” (ச) “இம்மடவுலகர்” ஊரும்
கலிதப்பிதே” என்கிறதென்பதில், ஊராரென்பது ஆத்மப்ராப்தி
காமரூப கேவலமே, ஊட்டாரென்பது புத்தாபவர்காதிருளான இறு
பாபோனாபவர்காமரூப, உலகென்பது ஸ்வர்காதி பரமோகைபவர்காம
ரூபமான ஸ்வதந்தரவையென்க. *

வ்யா. (இ) கேவலமே ஒருதாபச்சொல்லுவானேன்? என்கிற
தென்பதில் அருளிச்செய்திரு. (இதுகலித்யாதி) அதாவது:—அபரித்
நிம்ம ஸ்வரூப ரூப ரூப விபூதி பரப்பும் ஹாதுபவம்போலன்றித்
தே, அதுபூதாத்மபவமாத்தமாதையாலே ‘இதுகலிதப்பி’ என்கிற
ஸங்கோசரூபமான மோகத்திற்கும் (இ) மூசுகளாகும்” “ஊ
ராரிகழிலும்” என்கிறபடியே, ஊராரித்யாதி அகையமந்தி
நித்தவயிக்கும்போது ஸ்ருத்தி ஸந்தாசங்கருக்கு கரீபவியிக்கும்
பச்சுருதிமண்டலத்துக்கு அங்கருஹான பாயாகாஸந்திதே விருத்தி
பலிக்கவேண்டியவையே (அ) “கூடகாகூதாஸ்தா ந்யூத்யுதே”
“மூசுகளாகும்” “மூசுகளாகும்” “மூசுகளாகும்” என்கிறபடியே, (அ)
“இறந்தாத்தங்குமூசுகளாகும்” என்கிறபடியே பச்சு
ருதி ஸம்பந்தமற்றபூதேயம் வலிக்குத்தேயமொருமென்பது. *

வ்யா. (இ) (மூசுகள்) இதுதான் அதாவது:— (அ) “மூசுகள்
குதயவ்யாக்யாதி” என்றும் (அ) “சோரர்களென்பதென்பதெ
தெ” என்றும் சொல்லுகிறதென்பதில் மூசுகளாகும்—பெருமனை
கூடும் தவிராமலாகும் விரிப்பதென்பதையாலே தேதாத்தமலிகேதே

(அ) தி. க. இ. க. ச. (அ) தி. க. ச. (அ) தி. க. ச. (அ) தி. க. ச. (அ) தி. க. ச.
(அ) தி. க. ச. (அ) தி. க. ச. (அ) தி. க. ச. (அ) தி. க. ச. (அ) தி. க. ச.
மூசுகள் - தி. க. ச.

மூ. உபயவிவேகபரிசரம்.

மூ—(ருக) மாலை கங்குல் காலை பகல் ரஜஸ்தமஸ் ஸத்வகத்த ஸத்வஜ்ஞானங்கள்.

உபயவிவேக - தேவதீயத்திலேவருத்துக்கும் ஆத்மபரமாத்மனிலேவருத்துக்கும், பரிசரம் - உபகரணமான ப்ரமாணம்.

(அ) மாலை - ஸாயங்காலமாகவும், கங்குல் - ராத்ரிபாகவும், காலை - உதயகாலமாகவும், பகல் - பகலாகவும் சொல்லப்படுகின்றவை, ரஜஸ்தமஸ் ஸத்வகத்த ஸத்வஜ்ஞானங்கள்-ராஜஸ்தாமஸ் ஸாத்விககத்த ஸாத்விகஜ்ஞானங்கள்.

துக்கு பரிசரமானப்ரமாணம். சீரர்களுகாவது:—இவ்ஞானத்தையாமோ ஹந்தைவினேந்தார் யார்? என்றுமுய்கிறவனவில (க) “செல்கெல் பிடித் தெறியா” என்றுதுடங்கி (உ) “பேராயிரமுடையான் என்றான்” என்று, தேவதீயத்தரங்களன்று, ஸர்வேஸ்வரன் என்று விவேகத்தெறியை தைக்கு உபகரணமாகையாலே ஆத்ம பரமாத்ம விவேகத்துக்கு பரிசரமானப்ரமாணமென்கை. உபயவிவேகமாகாவது:— ந்யாய்யோபாதேய ரூபோபயவஸ்து விவேகமாகையாலே ப்ரகாணோகிதமாக இப்படி சொல்லத்தட்டில்லை.

ய்யா. (ருக) (மாலை) இதுபாதி அதாவது (க) “செல்களம்பற்றி யினதழுகு புன்மாலை” (ச) “செல்கருமாலை” இதுபாதிதளால் சொல்லுகிற மாலையாவது:— ராகோத்தரமாய் பதார்த்தங்கள் விசுதமாக ப்ரகாசியாமென்கொண்டயதா ப்ரதிபத்திக்குறுப்பாயிருக்கும் ஸத்தியாகாசனாகையாலே பதார்த்தங்களில் அந்யதா ப்ரதிபத்திக்குறுப்பான ராஜஸஜ்ஞானம் (ரு) “சூழ்கின்றகங்குல்” (க) “செல்கின்றகங்குல்” (எ) “கங்குல்வாழ்கை” இதுபாதிதளால் சொல்லுகிற கங்குலாவது:—பதார்த்தத்திலே டொன்றும் தோற்றதபடியாய் ஏதேனும் தோற்றமதுண்டாகித் திபீதமாக தோற்றதபடியாயிருக்கும் திமிரோபஹத ராத்ரிகாலமாகையாலே க்ஞானதத்யார்த்த ப்ரகாசமுமின்றியே விபீத ப்ரதிபத்திக்கு தேவதீயவாயிருக்கும் தாமஸஜ்ஞானம். (அ) “காலையெழுந்திருந்து” (க) “காலையுன்னுலந்துறத படிந்து” இதுபாதிதளால் சொல்லுகிறகாலையாவது:— ப்ராமஹமுஹசுத்தமாகையாலே ஸத்வோத்தரமாய் இருள்கீழ்க் கொள்ள்செறுத்துவருகிற ப்ராதிகாசனமாகையாலே பதார்த்த மதாப்ரதிபத்திக்குறுப்பாகாதிதும் ஸாத்விகஜ்ஞானம் (க) “பகல்கண்டேன்” இதுபாதிதில் சொல்லும்பகலாவது:— பதார்த்தத்தனைமைய விபரமய மதவிசுதமாக ப்ரகாசிப்பிக்கும் காலமாகையாலே (க) “நாரணனைக்கண்

(க) விதி - தி. உ.க. (உ) ஷே-உ.க. (க) தி.வி. எ.எ. (ச) (ரு) தி.வி. உ.க. (க) தி.வி. உ.க. (எ) பெ.மொ. க. இ. க. (அ) என்சு.தி. க. அ. (க) தி.வி. உ.க. (க) தி.வி. உ.க. (க) தி.வி. உ.க. (க) தி.வி. உ.க.

நற். பொங்கைம்புலனில் போக்யாதி ஸமுதாயம்.

இத்யாசாரியற்றருதயே தவியே பகரணம் ஸமாப்தம்.

அழகிய மணவானப்பெருமான் நாமனார் திருவடிதொடரணம்.

பொங்கைம்புலனில்-பொங்கைம்புலன் என்கிற பாகரத்திற் சொல்லப்பட்ட, போக்யாதி ஸமுதாயம்-போக்ய போகோபகாரண போகஸ்தாகங்கள். ந்யாஜயங்களாய், ததீயமென்று தத்ஸம்பந்தத்தையிட்டுக் காணும்போது (அ) “இகழ்வினிலிவளைத்துப்” என்றிறபடியே, உபபந்த உபபதேயமாமஸையாய்” (உ) “அவ்வைமுனிவரும் அன்றிலின்றாரென்குதும்” இத்யாதிப்படியையும்” (ங) “பணிப்பியல்லாகவுடைய தன்னை அடறிக்கால மிங்ஜூப்பணிப்பியல் வெல்லாம் தவிர்க்கெதிரினிதம்” என்றிறபடியையும், அவ்வையொழியிக்கண்டபோது ப்ரதிசு என்வாகவும் (ச) “அவ்வாடையேநோவந்துதன்னென்றதெ” என்றவதேருடேசே த்துக்கண்டபொதநகலங்களாகவும், சொல்லப்படுமஸையான (ரு) “பொங்கைம்புலனும்” என்றிறபாட்டில் சொல்லப்பட்ட போக்யோபகாரண போகஸ்தாக ஸமுதாயமென்றபடி, இதில் சொல்லும் வெண்ணூல் சுருதலாலே சமைக்கப்பட்டபந்தாகம் சொல்லிற்று, போகஸ்தானமான தேஹத்தையென்னுபிடம் மேலே வர்ணித்ததிலே தெரியும். சுழலாவது:— சிறுது அந்நசாரிருக்குமதாயாலே போகோபகாரணமான பஞ்சேந்தரியங்கள். பாணை குழமணங்கனாவது:— போகோபகாரணவிசேஷங்கள். யாழ்தென்றல் மதியும் அடியில் எய்தும் பூண் அடில் ஆவன:— போக்யங்களானஸப்தாதி விஷயங்கள். இதில் பூண் அடில் என்கிறவைருபகந்தங்கள்பிதை, சிற்றிலாவது:— சொட்டகமாதையாலே, போகஸ்தாகம். தேஹமும் வானந்தாகமாய் பிழநாதிசுதும் போகஸ்தாக விசேஷமிதே. துனதயாவது:— சிறு சொத்தினைக்குபகாரணமாகையாலே இத்தரிய வ்யதிரித்தங்களானபோகோபகாரணங்களுக்குபலக்ஷணம். போகஸ்தாகமான தேஹத்தையம் போகோபகாரணமான இத்தரியங்களையும், பந்துகழலிப்பாதிவ்யாலே போகோபகாரணமாகச் சொல்லிற்று, ஸீலையாவது:— நாதாத்திரிகையான மொபாரமாதையாலே நாத்ருப மொபாதத்திற்குமினை உபகாரணமாகிருக்கையாலே ஆனகயாலிவையனைத்தும் பொங்கைம்புலனில்பொக்யாதி ஸமுதாயமென்னர்குதையிலே. *

இத்யாசாரியற்றருதயவ்யப்பாக்யோ

தவியேப் பகரணம் ஸமாப்தம்.

பெரியநாயர் திருவடிதொடரணம்.

(அ) தி-அ, க, ச, க. (உ) பெ-அன, க, உ, டி. (ங) தி-அ, தி, ர, சி, க.

(ச) தி-அ, க, ச, க, உ.

பு—(1) கொள்வனா சம்பந்தமாகக் கி. இ. நூதன சர்வதேசக் கிணக்கி, கொள்வனா சூதுவியத்தரசர் பத்தியம் பன்மத்தே இயக்க.

(அ) சொல்பாசா - (பாவத்திஷயத்தில்) நடனாடவர்களை, பகர்
காக்கி - பகரிகளாக மாற்றிப்பதிப்பவனார், ஜ்ஞாபாயம்மங்களை - அவர்களை
நடம் கஜாபாயம்மங்களை, சிற்பிகளாக-சிற்பிகளுகளை உத்தொள்ளி, குரு
குருக்களுடையவும், ஸ்பாந்ததகாரி - ஸ்பாந்ததகாரிகளுடையவும்,
புதிச - புதிசர்களுடையவும், சிஷ்ய - சிஷ்யர்களுடையவும், ஸ்தாபிச -
ஸ்தாபிசர்களோடு, பிபசம் - பிபசும்,

[illegible]

(14) $\{a\}$ $\{b\}$ $\{c\}$ $\{d\}$ $\{e\}$ $\{f\}$ $\{g\}$ $\{h\}$ $\{i\}$ $\{j\}$ $\{k\}$ $\{l\}$ $\{m\}$ $\{n\}$ $\{o\}$ $\{p\}$ $\{q\}$ $\{r\}$ $\{s\}$ $\{t\}$ $\{u\}$ $\{v\}$ $\{w\}$ $\{x\}$ $\{y\}$ $\{z\}$ $\{aa\}$ $\{bb\}$ $\{cc\}$ $\{dd\}$ $\{ee\}$ $\{ff\}$ $\{gg\}$ $\{hh\}$ $\{ii\}$ $\{jj\}$ $\{kk\}$ $\{ll\}$ $\{mm\}$ $\{nn\}$ $\{oo\}$ $\{pp\}$ $\{qq\}$ $\{rr\}$ $\{ss\}$ $\{tt\}$ $\{uu\}$ $\{vv\}$ $\{ww\}$ $\{xx\}$ $\{yy\}$ $\{zz\}$ $\{aaa\}$ $\{bbb\}$ $\{ccc\}$ $\{ddd\}$ $\{eee\}$ $\{fff\}$ $\{ggg\}$ $\{hhh\}$ $\{iii\}$ $\{jjj\}$ $\{kkk\}$ $\{lll\}$ $\{mmm\}$ $\{nnn\}$ $\{ooo\}$ $\{ppp\}$ $\{qqq\}$ $\{rrr\}$ $\{sss\}$ $\{ttt\}$ $\{uuu\}$ $\{vvv\}$ $\{www\}$ $\{xxx\}$ $\{yyy\}$ $\{zzz\}$ $\{aaaa\}$ $\{bbbb\}$ $\{cccc\}$ $\{dddd\}$ $\{eeee\}$ $\{ffff\}$ $\{gggg\}$ $\{hhhh\}$ $\{iiii\}$ $\{jjjj\}$ $\{kkkk\}$ $\{llll\}$ $\{mmmm\}$ $\{nnnn\}$ $\{oooo\}$ $\{pppp\}$ $\{qqqq\}$ $\{rrrr\}$ $\{ssss\}$ $\{tttt\}$ $\{uuuu\}$ $\{vvvv\}$ $\{wwww\}$ $\{xxxx\}$ $\{yyyy\}$ $\{zzzz\}$ $\{aaaaa\}$ $\{bbbbb\}$ $\{ccccc\}$ $\{ddddd\}$ $\{eeeee\}$ $\{ffffff\}$ $\{ggggg\}$ $\{hhhhh\}$ $\{iiiii\}$ $\{jjjjj\}$ $\{kkkkk\}$ $\{lllll\}$ $\{mmmmm\}$ $\{nnnnn\}$ $\{ooooo\}$ $\{ppppp\}$ $\{qqqqq\}$ $\{rrrrr\}$ $\{sssss\}$ $\{ttttt\}$ $\{uuuuu\}$ $\{vvvvv\}$ $\{wwwww\}$ $\{xxxxx\}$ $\{yyyyy\}$ $\{zzzzz\}$ $\{aaaaaa\}$ $\{bbbbbb\}$ $\{cccccc\}$ $\{dddddd\}$ $\{eeeeee\}$ $\{fffffft\}$ $\{gggggg\}$ $\{hhhhhh\}$ $\{iiiiii\}$ $\{jjjjjj\}$ $\{kkkkkk\}$ $\{llllll\}$ $\{mmmmmm\}$ $\{nnnnnn\}$ $\{oooooo\}$ $\{pppppp\}$ $\{qqqqqq\}$ $\{rrrrrr\}$ $\{ssssss\}$ $\{tttttt\}$ $\{uuuuuu\}$ $\{vvvvvv\}$ $\{wwwwww\}$ $\{xxxxxx\}$ $\{yyyyyy\}$ $\{zzzzzz\}$ $\{aaaaaaa\}$ $\{bbbbbbb\}$ $\{ccccccc\}$ $\{ddddddd\}$ $\{eeeeeee\}$ $\{fffffff\}$ $\{ggggggg\}$ $\{hhhhhhh\}$ $\{iiiiiii\}$ $\{jjjjjjj\}$ $\{kkkkkkk\}$ $\{lllllll\}$ $\{mmmmmmm\}$ $\{nnnnnnn\}$ $\{oooooooo\}$ $\{ppppppp\}$ $\{qqqqqqq\}$ $\{rrrrrrr\}$ $\{sssssss\}$ $\{ttttttt\}$ $\{uuuuuuu\}$ $\{vvvvvvv\}$ $\{wwwwwww\}$ $\{xxxxxxx\}$ $\{yyyyyyy\}$ $\{zzzzzzz\}$ $\{aaaaaaaa\}$ $\{bbbbbbb\}$ $\{ccccccc\}$ $\{ddddddd\}$ $\{eeeeeee\}$ $\{fffffff\}$ $\{ggggggg\}$ $\{hhhhhhh\}$ $\{iiiiiii\}$ $\{jjjjjjj\}$ $\{kkkkkkk\}$ $\{lllllll\}$ $\{mmmmmmm\}$ $\{nnnnnnn\}$ $\{ooooooooo\}$ $\{pppppppp\}$ $\{qqqqqqqq\}$ $\{rrrrrrrr\}$ $\{ssssssss\}$ $\{tttttttt\}$ $\{uuuuuuuu\}$ $\{vvvvvvvv\}$ $\{wwwwwww\}$ $\{xxxxxxx\}$ $\{yyyyyyy\}$ $\{zzzzzzz\}$ $\{aaaaaaaaa\}$ $\{bbbbbbbbb\}$ $\{ccccccccc\}$ $\{ddddddddd\}$ $\{eeeeeeeee\}$ $\{fffffffff\}$ $\{gggggggg\}$ $\{hhhhhhhhh\}$ $\{iiiiiiiiii\}$ $\{jjjjjjjjj\}$ $\{kkkkkkkkk\}$ $\{lllllllll\}$ $\{mmmmmmmmm\}$ $\{nnnnnnnnn\}$ $\{ooooooooooo\}$ $\{ppppppppp\}$ $\{qqqqqqqqq\}$ $\{rrrrrrrrr\}$ $\{sssssssss\}$ $\{ttttttttt\}$ $\{uuuuuuuuu\}$ $\{vvvvvvvvv\}$ $\{wwwwwwwww\}$ $\{xxxxxxxxx\}$ $\{yyyyyyyyy\}$ $\{zzzzzzzzz\}$ $\{aaaaaaaaaa\}$ $\{bbbbbbbbbbb\}$ $\{ccccccccccc\}$ $\{ddddddddd\}$ $\{eeeeeeeeeee\}$ $\{ffffffffff\}$ $\{ggggggggg\}$ $\{hhhhhhhhh\}$ $\{iiiiiiiiiii\}$ $\{jjjjjjjjjj\}$ $\{kkkkkkkkkk\}$ $\{llllllllll\}$ $\{mmmmmmmmm\}$ $\{nnnnnnnnnn\}$ $\{oooooooooooo\}$ $\{pppppppppp\}$ $\{qqqqqqqqqq\}$ $\{rrrrrrrrrr\}$ $\{ssssssssss\}$ $\{tttttttttt\}$ $\{uuuuuuuuuu\}$ $\{vvvvvvvvvv\}$ $\{wwwwwwwww\}$ $\{xxxxxxxxx\}$ $\{yyyyyyyyyy\}$ $\{zzzzzzzzzz\}$ $\{aaaaaaaaaaa\}$ $\{bbbbbbbbbbb\}$ $\{ccccccccccc\}$ $\{ddddddddd\}$ $\{eeeeeeeeeee\}$ $\{fffffffffff\}$ $\{gggggggggg\}$ $\{hhhhhhhhhhh\}$ $\{iiiiiiiiiiii\}$ $\{jjjjjjjjjjj\}$ $\{kkkkkkkkkkk\}$ $\{lllllllllll\}$ $\{mmmmmmmmmm\}$ $\{nnnnnnnnnnn\}$ $\{ooooooooooooo\}$ $\{ppppppppppp\}$ $\{qqqqqqqqqqq\}$ $\{rrrrrrrrrrr\}$ $\{sssssssssss\}$ $\{ttttttttttt\}$ $\{uuuuuuuuuuu\}$ $\{vvvvvvvvvvv\}$ $\{wwwwwwwww\}$ $\{xxxxxxxxx\}$ $\{yyyyyyyyyy\}$ $\{zzzzzzzzzz\}$ $\{aaaaaaaaaaa\}$ $\{bbbbbbbbbbb\}$ $\{ccccccccccc\}$ $\{ddddddddd\}$ $\{eeeeeeeeeee\}$ $\{fffffffffff\}$ $\{gggggggggg\}$ $\{hhhhhhhhhhh\}$ $\{iiiiiiiiiiii\}$ $\{jjjjjjjjjjj\}$ $\{kkkkkkkkkkk\}$ $\{lllllllllll\}$ $\{mmmmmmmmmm\}$ $\{nnnnnnnnnnn\}$ $\{ooooooooooooo\}$ $\{ppppppppppp\}$ $\{qqqqqqqqqqq\}$ $\{rrrrrrrrrrr\}$ $\{sssssssssss\}$ $\{ttttttttttt\}$ $\{uuuuuuuuuuu\}$ $\{vvvvvvvvvvv\}$ $\{wwwwwwwww\}$ $\{xxxxxxxxx\}$ $\{yyyyyyyyyy\}$ $\{zzzzzzzzzz\}$ $\{aaaaaaaaaaa\}$ $\{bbbbbbbbbbb\}$ $\{ccccccccccc\}$ $\{ddddddddd\}$ $\{eeeeeeeeeee\}$ $\{fffffffffff\}$ $\{gggggggggg\}$ $\{hhhhhhhhhhh\}$ $\{iiiiiiiiiiii\}$ $\{jjjjjjjjjjj\}$ $\{kkkkkkkkkkk\}$ $\{lllllllllll\}$ $\{mmmmmmmmmm\}$ $\{nnnnnnnnnnn\}$ $\{ooooooooooooo\}$ $\{ppppppppppp\}$ $\{qqqqqqqqqqq\}$ $\{rrrrrrrrrrr\}$ $\{sssssssssss\}$ $\{ttttttttttt\}$ $\{uuuuuuuuuuu\}$ $\{vvvvvvvvvvv\}$ $\{wwwwwwwww\}$ $\{xxxxxxxxx\}$ $\{yyyyyyyyyy\}$ $\{zzzzzzzzzz\}$ $\{aaaaaaaaaaa\}$ $\{bbbbbbbbbbb\}$ $\{ccccccccccc\}$ $\{ddddddddd\}$ $\{eeeeeeeeeee\}$ $\{fffffffffff\}$ $\{gggggggggg\}$ $\{hhhhhhhhhhh\}$ $\{iiiiiiiiiiii\}$ $\{jjjjjjjjjjj\}$ $\{kkkkkkkkkkk\}$ $\{lllllllllll\}$ $\{mmmmmmmmmm\}$ $\{nnnnnnnnnnn\}$ $\{ooooooooooooo\}$ $\{ppppppppppp\}$ $\{qqqqqqqqqqq\}$ $\{rrrrrrrrrrr\}$ $\{sssssssssss\}$ $\{ttttttttttt\}$ $\{uuuuuuuuuuu\}$ $\{vvvvvvvvvvv\}$ $\{wwwwwwwww\}$ $\{xxxxxxxxx\}$ $\{yyyyyyyyyy\}$ $\{zzzzzzzzzz\}$ $\{aaaaaaaaaaa\}$ $\{bbbbbbbbbbb\}$ $\{ccccccccccc\}$ $\{ddddddddd\}$ $\{eeeeeeeeeee\}$ $\{fffffffffff\}$ $\{gggggggggg\}$ <

(அ) - (உ) - மகனமுதலாய் - மதுரைத்தந்தனாய், ததின்நயனக்கண்
கண் - மையப்பன்சென்று குடைநீழலிலே - சுவரியசையச்சல்
மகனமுதலாய் - வரிவண்டிசைபாட

(அ) - மகனமுதலாய் - தம்பாத்தியபாபாதேயவிபாகசுதராய், தது
சாந்து - மரஸ்தரங்கனாபபதேகித்து, அன்னலிந்தியிந்தி - மயம்ஸா
கந்தமத்தில் பொருத்தமுடையசான்றிக்கே, அணங்குண்டையப்பன்
சென்று-பிராட்டியையயதுகரித்து, குடைநீழலிலே - பத்தச்சதமயாமள
மண திருமால் திருமேலிநிழலிலே, சுவரியசைய - ஆர்ரிதர்வாலய
ஜகதிசாலமுகல - மருத்திச்சய்ய, செங்கமவைமுதல - மருத்தஸவ
பாலிஸ்துதிக்க, வரிவண்டிசைபாட - ஸாசகரஹிதஸ் ஸாமகரம்
பண்ணை.

பா. (உ) இனி யிந்தபகதிகளில், அலாந்தரபேதங்களுக்கு ஸ்வா
பதேதமயருளிச் செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இதுலன்னமாகச் சொ
ல்லுகிறதாயினென்று மாலாங்கசையிலேயருளிச்செய்கிறார். (அ) - மகனமு
தலாய்) என்ற தொடர், அதாவது :— (அ) “கூஸ்யகாபீரமகா
முகே” “ஹம்ஸோயநாகதீரமிவாம்புமிச்சம்” என்கிறபடியே, ஹம்
ஸமானது கீரஸ்திரவிபாகம் பண்ணுமாப்போலே, ஸாராஸாதலியே
கோநீழுகராய், (உ) “அன்னமநாயிருந்தங்கததாலுசாந்து” என்று,
ஹம்ஸருதியாய், மரஸ்தரங்கநாய் பண்ணினுப்போலே, மரோநாக
காக்குறித்து மரஸ்தரங்கனா யுபதேசித்து, (ஈ) “நதயூகெஹோ
காபீரமகாபீரமகாபீர” கபத்திரதரிம்தந்தம்ஸு சதாசிந்தகந்தமாம்பவதி” என
கிறபடியே, ஹம்ஸமானது, கந்தமகலத்தில் பொருந்தாதாப்போலே,
(ச) “வன்சேதந்நல்லல் பொய்நிலத்து அழுந்தார்” என்கிறபடியே, ஸம்
ஸாச கந்தமத்திற் பொருத்தமுடையசான்றிக்கே, (ரு) “அன்னம்பெய்
மையார்தம்மகாசென்று, என்று, ஹம்ஸமானது, ஸ்திரீகள்மடையழைக்க
கண்டி தாலுமப்படி மடைக்கனாகாகப்பின்செல்லும் என்கிறபடியே,
(ஈ) “அன்னமடையவையரு” என்று, ஹம்ஸகதியான பிராட்டியு
டைய அகம்பாத்திர சேஷத்தொடிகளும், புருஷகாரபாவமுமாகிற மடை
வையதுகரித்து, (உ) “அன்னமிதன்மலத்தணிமலர்ப்பீடத்தலை புனலினை
குறுகைநீழல்செய்தித்த கண்கவரியசைய வித்தருக்கும்” என்றும், (அ)
“சங்கமவைமுதலச் செங்கமல மலவையேறி” என்றும், (ஈ) “வரியன்
புலகபாட வன்னம்பெண்டியாடுடக்காகும்” என்றும், விசுத்தியபா
லே, ஹம்ஸமானது, மேலேயெழுந்ததாமதையிலைக்கனடையாகவும், பகல்
பலமாகச்செய்வதில்லையாகவரியாகவும், மருக்குகன்கித்தவதி துயிலே

(அ) - (உ) மெ.மொ. க.ச. அ. (ஈ) - (ச) தி.வி. க.ச. (ரு) மெ.மொ.
க.ச. (ஈ) - (அ) மெ.மொ. க.ச. (அ) - (அ) மெ.மொ. க.ச. (அ) - (அ)
(அ) - (அ) மெ.மொ. க.ச. (அ) - (அ) மெ.மொ. க.ச. (அ) - (அ)

அ. சொல்லெடுத்துச் சோர்ந்தவாதே கற்பியாவைந்த மாற்றம்
கைகூப்பிவணங்கப்பாடி ஆலியாவழையாப்பாரபிமானத்தி
லே யொதுங்கின நம்பிக்கைப்பந்தலைத்தடிப்பொடி உடைய
வருடையார்

சொல்லெடுத்துச் சோர்ந்தவாதே - திருநாமச்சொல்லென்று பகராயிந்து
பாலுசாராவாதே, கற்பியாவைந்த மாற்றம்-முன்ப்பயவரிப்பித்த திரு
நாமங்களைக்கைகூப்பிவணங்கப்பாடி - அப்பயவரிப்பித்த தாமையவார்த்
திக்கும்படி யதுவந்தித்து, ஆலியாவழையாப்பாரபிமானத்திலே யொ
துங்கின, திருநாமத்தால் போதுபோக்குமவர்களபிமானந்தர்ப்பூததான
நம்பிக்கைப்பந்தலைத்தடிப்பொடியுடையவருடையார் போல்வாரை,

வெஞ்சொற்களுமாகிற வவற்றுக்கும்,வருந்தவிஷயத்தில், நிகரணாதகா
றங்களிரண்டும், அங்குற்றை விரியோகப்பாகார்மென்னுமினைவாலே
உகந்து (க) "சொல்லெடுத்துத்தன்கிளியைச் சொல்லையென்று துணைமு
லைமேல்துளிரசோரச்சோர்வின்றானே" என்று, திருநாமத்தைச்சொல்லெ
ன்றுபகராயிந்து பலஹாரியாலே, ஒருசொற்சொல்லும் போதுமலையெடு
க்குமாப்போலேயாய் அதுவும் மாட்டாதே பாலுசாராதாராவாதே
(௨) "கன்மிகளென்றுமமை யான்கற்பியாவைத்தமாற்றம்" என்கிற
படியே, முன்பே கற்பித்து வைத்த சொல்லான திருநாமத்தைச்
சொல்லென்ன, (௩) "பாடக்கேட்டு வளர்த்ததனுப்பயன்பெற்றேன்
வருகவென்று மடக்கிளியைக் கைகூப்பிவணங்கினான்" என்று, கற்பித்
தவர் தாங்கள், உபகாரஸ்மருதிபண்ணி அதுவர்த்திக்கும்படி பீர்திப்
பேரிதராய்ச்சொல்லி (௪) "ஆலியா அழையாவரங்காவென்று" என்கிற
படியே, ஆனந்தத்தோடே திருநாமத்தைக்கொண்டு போதுபோக்குமவர்
காரம், (௫) "தேவமற்றதியேன்" என்கிறபடியே, ஆசாரியபிமானமாதல்
பாதவதபிமானமாதல்கிறபாரபிமானத்திலே ஒதுங்கினவர்களான (௬)
"தென்குறகூற் ககர்நம்பிக்கப்பன்" என்று, ஆசாரியரான ஆழ்வார்விஷ
யத்தில், பீரோமேரிப்பயமாப்படி யிருக்கும் பூமிதாரகவிான் (௭) "கான்
லிட்டொழிதருக்கேழும் கமல்தாமரலைகன்மீதே" என்று திருநாமத்
தையின்னை சொன்னபலத்தாலேயமாகிகள் நலையிலே அடியிலும்படி
வெருக்கையுடையாரம் பாதவதர்த்தனுக்கு பாததுளிபோலே பாதத்தா
காரம், இதுவே திருநாமான பூமிதொண்டரடிப்பொடியுழவாராரமான
னுடையாரேகிற திருபவமாப்படி உடையவர்க்கு பாதந்தாரான ஆழ்
வான, ஆன்மான் எம்பார், அருளானப்பெருமா என்ம்பெருமானார் முந
னையவர்கள் போக்கானை, குணனாய கிபத்தனமாக விரியென்றும்,
புணைவென்றும், குணவென்றும், மயிலென்றும், சொல்லுமென்றபடி

(க) திருநாமச்சாரங்கம் - ௨௪, (௨) திருநாமச்சாரங்கம் - ௨௪, (௩) திருநாமச்சாரங்கம் - ௨௪, (௪) திருநாமச்சாரங்கம் - ௨௪, (௫) திருநாமச்சாரங்கம் - ௨௪, (௬) திருநாமச்சாரங்கம் - ௨௪, (௭) திருநாமச்சாரங்கம் - ௨௪.

ஆ—(௩) பூண்டான் சீர்க்கடலைச் சொல்லி நிருமேனி என்ன
மொத்தநிதர்ப்பான் நித்தகாரப் பத்தும் திரிந்து அரு
மனமுதலாய்ப்புரித்து

(அ) பூண்டான் - பகவததபம் பன்னாயவகாழித்த உபசை
யம், சீர்க்கடலைச் சொல்லி - கல்பாநாருணஸாகித்தகாடிச் சொல்லி,
நிருமேனிகள்கிறமொத்து - கிரஹயிணத்தானவனோடு ஸார்ப்பாப
வசாய், உபசைப்பான் - பரணிஸ்டா கஸைத்துக்கார, நித்தகாராய்
பகவதகாராய், எத்தும்புரித்து - ஸ்வதரஸஞ்சாரம்பண்ணி, கருணை
முதலாய்ப்புரித்து - கருணாமாநிப தடாகத்தைநிறைத்து,

தும், துந்தப்பாயத்திலே நல்லமான குணைச்சொல்லிக்கொள்ளுமத்
தலைப்படுபெயர்ந்து மத்ததப்பத்தவும், மகன்றிசாவது:— அந்திலே
மோதனத்தாபேதம் ஆகிப்படி துதபாசனத்திடு சொல்லுகிறபக
வதத்தாபேதங்களுக்கு ஸ்வாபதேயமருளிச் சொந்தாசரித்து.

பொ. (௩) துந்தப்பாசனத்திடு மேயாச்சொல்லுகிற தரக
மென்னுமாரகவகையிலே வருளிச்செய்கிறுமேம், (பூண்டான்) என்று
துடக்கி, அதாவது:— கர்ஷிக்கக்குடையான காலங்கரில் கடல்கோ
புக்கு அதிசு சிவாப்பருமிக் கொண்டுக்கும் மேகம்போலே (௩) "கண்
டதேவாப்பாங்கிடத்த சிவகட சீதாநியான் பூண்டனு சொல்லாமபுதும்."
என்று, (௪) "நருமாள் சீர்க்கடலைப்பாடுத்த எத்தனைபேன்" என்
தும் சொல்லுகிறபடியே, விடுத்த கர்ஷிக்கமயன் கண்ணரித்தருண
கிற கடலிலேயுந்து ஸூயப்பதயாவயவனுடைக கல்பாநாருணஸாக
த்தை பல்மேயுடக்கிக்கொண்ட (௫) "நருமாள் நிருமேனியைக்குது"
என்று, (௬) "கண்ணப்பாக்கள்கிறக்கள்கள்" என்று சொல்
லுகிறபடியே, மேகமானது, அயன் நிருமேனியேயோடும் வித்தனை,
கடத்தாசிருக்குமாப்போலே கிரஹயிணத்தானவனோடு ஸார்ப்பா
வசைய் (௭) "உபசைப்பான் பகவதகாரகாரம் திரித்து" என்று
மேகமானது, கர்ஷிக்கபரணிசககாரம் பன்னாயவகா கின்
ருதயான காலங்கர்ப்பாப்பத்தும் ஸந்தரிக்குமாப்போலே ஸந்தரிச
யான ஆதயாக்கொகலிக்கக்கள்கள் "நித்தகாரயித்திரித்து" என்
தும் (௮) "நிதிசாவய்யாத கர்ஷிக்கக்குட்டுரித்து" என்று சொல்லுகி
றபடியே, மேகமாரகாபுதநிலயமர்க்க பததாபகாரப்பகவதகா
வதகாஸஞ்சாரம்பண்ணி, மேகமயிஷத்தாரகோ துதகாநிசை சிவாபு
மாப்போலே (௯) "ஆந்ருதீசாநகரீ நாநீககரக" : அநீசுரிச
த நிநீசுரயாக்ககாரக" "தருமாமாததேயமகரு மேகாக்கபேயகாரக"

(௩) ஸ. ௩. ௩. (௪) ஸ. ௩. ௩. (௫) நி. ௩. ௩. (௬) ஸ. ௩. ௩. (௭) ஸ. ௩. ௩.
(௮) நி. ௩. ௩. (௯) மேருயாள் - நி. ௩. ௩. (௧௦)

மு - தங்கத்தின்று அகலப்பாதுகாப்பித்தது - அகலப்பித்தது
வித்து - அகலப்பித்தாலித்துக்கண்டித்து - பாஸம்ருத்தியை
பேருன - அன்புகருமடியவருளையினை - அதன் - உபநைத
பருள்மாரி - குணத்திற்று - கொண்டல் - போல்வானை - மேகமென்
னதுமே.

தங்கத்தின்று-அகலத்தகத்தம்கின்றி, ஸாழ-உஜ்ஜிவிக்கும்படி, நிதிசொரித்து -
குணத்தகங்கோவார்ஷித்து, கொடுத்தது - நினைபாதே-தானப்பகரித்ததனை
ஸ்மரியாதே, லஜ்ஜித்து - இன்னமுபகரிக்கப்பெற்றினைப்பென்று - உஜ்
ஜித்து, வெருத்தொளித்து - உபகரிக்கப்பெறுதே, போயுடம்புகளையுந்
து - தன்னேமறைத்து, கண்டித்து - தானுபகரித்த ஸம்ருத்திவைக்கண்
டுகந்து, பாஸம்ருத்தியேபேருன - பாஸம்ருத்தியே - தங்கனாக்குப்பேரு
னாகநினைத்திருக்குமவரான, அன்புகருமடியவருளையினை - அதன் - உபந்
தைபருள்மாரி - குணத்திற்று - கொண்டல் - போல்வானை - முதலாற்றவர்கள்
திருமழிசைப்பினான் திருமங்கைமன்னன் எம்பெருமானார் போல்வானை
மேகமென்னும் - மேகமென்றுசொல்லும்.

பதேஹ ! யஸ்மாதிமாஸேதீர்த்தேஸ யாதிரபாமங்கதம்” என்ற, மாக
ஸதீர்த்தவர்ணமத்தில் சொன்ன ஜ்ஞாநமாகேத ந்ருதத்தைத்தந்தான் வர்
ஷிக்கிற பகவத்குணஜலங்காளே நிறைத்து (க) “தங்கத்தின்று அகலப்பா
துகின்றமும்மாறப்பெய்து” என்றும், (உ) “அழகுலகனில் பெய்த
பாய்” என்றும், (ஈ) “மாழுத்தநிதிசொரியும்” என்றும், கொத்துமீ
படியே, அகலத்தகத்தம்கின்றிக்கே அகலருமுஜ்ஜிவிக்கும்படி பகவத்குண
த்தகங்களை வர்ஷித்து, ஒளதரீயாதிரபாமந்தாலே உபகரித்ததை நினைபா
தே இன்னமுபகரிக்கப்பெற்றிலோம் காட்செய்தது போருமேமென்
னலஜ்ஜித்து உபகரிக்கப்பெறுதபோது உடம்பு வெருத்தொளித்து உப
கரிக்கும் தசையிலே ஆத்தலையில் ஸம்ருத்திகண்டித்து அகலப்பாஸம்ருத்
தியே தங்கனாக்குப்பேருக நினைத்திருக்கும், (ச) “ஆங்கருங்க்கண்ணி
சொர்த்தன்புகருமடியவரான” முதலாற்றவர்கள், உருயின்னாதுதரபி
பாதே ஆதிமந்தயாத்த தேவதாந்தரபாத்நப்பாதிபாதகபூர்வகமாக பகவத்
பாத்நத்ததை உபபாதிக்கும் திருமழிசைப்பினான் (ஊ) “காசாரபுயத்தகக்
கலிகின்றி” என்றும், (க) “ஆருள்மாரி” என்றும், ஒளதரீயத்தி
மேகமென்றுசொல்லிக்கொண்டு கருபையவார்ஷிக்கும் திருமங்கைபாற்
வார், (எ) “குணத்திற்றுக்கொண்டல்” என்று குணஜலமாவ மேக
மாகக் கொல்லப்பட்ட எம்பெருமானார் போல்வானை இக்குவானாம்
மத்தையில் (இ) மேகமென்னும் சொல்லுகென்னப்படி.

(க) திரு - பா. ௩௩ (௨) ஜெ. ௨. (க) காச்சி - க. ௩. (ச) பெ. - கொ. ௩, கல
சு. (ஊ) கல - க. ௩. ௨௦. (எ) ஜெ. ௨. கல. (ஈ) இராமாதுசுது - கல.

இது படைத்தபரிபுடும் நமசிதாய் ஸுட வானமு மறுப்பித்த வது
மாநிசுதாயு ரஸ்ய இனனத்தர்யங்கிசுதாயுனம் துயம் கிழந்து
இபவ பரத்தவத்யாயர்ச்சைகள் துயு வானுத்தாய் மிஷ்யம்.

படைத்த பரப்பும் தமதோட்டை வாழையும் மறப்பித்த - ஐகாப் பரப்பை
சுத்திக்கிறபரப்பும் பாகவதசேர்த்திரிவினிதமையும் மறப்பித்த, சாதனத்
சாதனாசம்ப விளைந்தாயங்களை அணர்த்தும் - அப்சாத ஸதாந்தாந்த
யும் சாண திசைகளையும் ஐகாஸ்பத்தையும் விநாநா விளைத்தாய்த
தையுமுணர்த்தும், அபுநா சிபவ பர்த்தவத் தாயர்த்தா கள் - இவ்வாய்,
காது காதுக்கும் விஷயம் - அந்நினை, வைகல், சிபா கதாமை, கிங்ககல்
கலிம், காது காதுக்கும் விஷயம்.

[illegible]
$$(a) \quad \int_0^1 \int_0^1 \left(\frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial x} \right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial y} \right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial z} \right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial t} \right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial x} \right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial y} \right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial z} \right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial t} \right)^2 \right) dx dy dz dt = 0, \quad (1.1)$$

மு. ராஜநீதியானது சோராமல் செங்கோல் நடாவுகிற பர
ளத்தவென்றும் மூன்று முடிஞ்சுரிய விளவரசுக்கு விண்
மீதென்கிற வைத்திலும்காணலாம்.

மு—(க) தமருகந்தவடியோ முக்கேயென்னும்

ராஜநீதி - ராஜநீதியானது, யாதும் - ஏதேதும், சோராமல் - செங்
யாமல், செங்கோல் - தன்னுடைய, நடாவுகிற - நடத்துமவனாய்,
பாறளத்தவென்றும் - பாறளத்தவித்யாநியில் சொல்லப்பட்ட, மூன்று -
மூன்றுவகைப்பட்ட, முடிஞ்சுரிய - பட்டத்திற்குத்தக்க, இளவரசுக்கு -
இளவரசரான ஸர்வேஸ்வரனுக்கும், விண்மீதென்கிற - விண்மீதென்கிற
கிடத்தில் சொல்லப்பட்ட, ஐந்திலும் - பரதவாதிகளைத்திலும், காண
லாம் - பார்க்கலாம்.

(அ) தமருகந்தவடியோ முக்கேயென்னும் - தமருகந்த வென்கிற
பாட்டிலும் அடியோமுக்கே பெம்பெருமானல்லீரோ வென்கிறபாட்
டிலும் சொல்லப்பட்ட,

சேநகரசுஷோபாயங்களைச் சிந்திக்கையும், ஆனந்தாம், (க) “மணியீது
ழல்வாய்” என்று, சக்ஷணர்த்தமாக வந்தவதரித்து “களிரும்புன்னு முட
ன்மடிய வேட்டையாடிவருவான்” என்கிறபடியே, ஆஸ்ரிதவிநோதிக
ளான துஷ்டஸத்வநிரஸைமாகிற வேட்டையாடுகையும் (உ) “மகே
மேஸ் நிற்பாய்” என்று, விநோதநிரஸைஸ்ரமமாறும்படி நிரதிரஸப்போ
கியங்களான, ஆராமஞ்சுழந்தகோயில் திருமலைமுதலான தேசுங்கனிலே
ரணோத்தரமாக வலிக்கையுமாகிற விவ்வைத்திலும்காணலாமென்கை.
துத்தால் பரதவாதிகளில் ஸ்தலபேதமொழிய வஸ்துபேதமில்லாமெ
கட்டப்பட்டது. *

ய்யா (க) ஆண்கேத்திலு மொத்திருக்கையன்றிக்கே அவதராத்
திகேயிவர் மண்டியிருப்பானென்னென்றுமாகாண்கையாலே இதிக
ருணபூர்ந்தியையருளிக்கெய்கிறார். (தமருகந்த) என்றுதுடங்கி அத
வது:— (க) “தமருகந்த தெவ்வுருவமவ்வுருந்தானே தமருகந்ததெப்
பேர் மந்தப்பேர்” என்று, ஆஸ்ரிதருகந்தக்ரவ்யங்களே திருமேனியாக
வும், அவர்களுகந்த திருநாமங்களே தமக்குத் திருநாமமாகவும் கொண்
டருக்குமென்றும், (ச) “அடியோமுக்கே பெம்பெருமானல்லீ
ரோ நீரிந்தருளீரோ” என்று, தேசுங்காலகரண விபரஞ்ஞஷ்டதைகளாலே
பரதவாதிகளிலுள்ளவைக்காணாறிக் கே அவந்யகதிகளாயிருக்கிற வெங்
கருக்குருளியிருந்தபோதே நினைத்தவகைகளெல்லா மறுபகிப்பிக்கைக்
காவன்கேரு திருவித்தருளிலெவந்து நிற்பதென்றும் சொல்லப்பட்ட

(க) தி - கா. க. க. இ. (உ) மெ. (க) தி - அ. க. சா. (ச) பெ - மொ.

எத. எத்தேவுமென்றுப் பதேசங்களைப் போலவர்.

ஏ—(௧௬) வைஷ்ணவ வரமாதத்தில் கிடைத்த நிலமேணியின்

எத்தேவுமென்றும் - எத்தேவுமென் அளப்பவனுமென்பதபரம் - அளப்
பலப்பட்ட, பதேசந்தவம் - பதந்தவமும் நபர்த்தவமும், பெருமேனம் - அளப்
புத்தமாயிருக்கும்.

(அ) வைஷ்ணவவரமாதத்தில் - வைஷ்ணவர்கடையுள் தவம் - அ
மனனுடைய சேஷத்தாமான திருக்குறும்புதீயில், நினைத்த - பூர்ணவள
நிலமேணியின் - கறுத்த திருமேணியுள் - ப, குறிஞ்சு - குறிஞ்சுமரம் - அ
க்குகிற,

உள்வெதுப் போடிருக்குமாப்போலன்றிக்கே - அயர்களுக்கென்றதான
ந்து கித்கப்பெறுவையாலே உள்வெதுப்பற்று வர்த்திக்கிற வைஷ்ணவ
திருக்கரியில், (௧) “எத்தேவு மென்வுகங்ககரும் - மற்றும் தவப்பான் - அ
யில் சூர்த்தியோடொத் திந்தனையும் நின்றுவண்ணம் நித்யமே” (௨)
“திருக்குருகூரதனுள் குரியமாறுருவாகிய நீளருடக்கக்கன்” என்று
வ்வைய திரித்தஸமஸ்தவஸ்துக்கரும் வ்வாஸாதாரண வித்தாறத்தே
பாதி தனக்கு ப்ரகாசமாற்படியிருக்கிற ஐர்வரியத்தேதோடே - திரு
க்குருகூரிலேவெ-வெபனும் வந்து கின்றுனென்ற சொல்லப்பட்ட (௩)
“திருக்குருகூரதனுட்பரன்” (௪) “திருக்குருகூரதனுக்கன்” என்று
வெ-வெபனான நிலையிலே ப்ரகாசிக்கிற பாத்லலசுஷணமான ஐர்வர்த்தன்
பொலிந்த பிரானென்னையாலே அபிவ்ருத்தமாகா நிக்ருமென்ன.

வரம. (௧௭) திருக்குப்பின்பு திருப்பதி விஷயமான திருவாய்
மொழி, எவ்வளவோ, வளையாலே, திருக்குறங்குதயின் ப்ரகாசிக்
கதருணத்தை அகத்தாமருளிச்செய்குருர். (வைஷ்ணவ) தீவிர
வான், திருக்குறங்குதயிலென்னுதே “வைஷ்ணவவரமாதத்தில் எத்தே
வரமாதப்பதவம். அதாவது - வரமாவதாரத்தில் தன்னுடைய ப்ரப
வகச்சத்தியானுப்போலே, அர்த்தியாய் வின்றும், பாஷ்காரப்
கதிலே வேதாந்தார்த்தம் கேட்டு விஷயனும், “எழும் வடிகாமாறு
கலையுடையோம்” என்றவையாலே, ஐர்வஷ்ணவ வம்பென்ற திரு
வரமாய், வரமனுவதாரங்காமாகபுரானமீத்தராயிருக்கிற கங்க
வடைய திருப்பதியென்னக. அன்றிக்கே (௮) “அநியத்தந்தவம்
வாழ் வரவர்” என்று, இன்றித்தேவவிஷயமான திருவாய்மொழி
கத்தவர்கள் வைஷ்ணவவரமாதென்னையாலே, வைஷ்ணவத்தன
தாய், வரமாதேசத்தாமாதிருத்தேவாத்திரென்னவரமாய். அதாவது

(௧) திரு. ௧. ௨௨. ௧௦. (௨) திரு. ௧. ௨. (௩) திரு. ௧. ௨. (௪) திரு. ௧. ௨. (௫) திரு. ௧. ௨. (௬) திரு. ௧. ௨.

மு—(௧௫) களை உணற்றுரை யருக்கும் மா மரம்புற—அருக்கிலே கப்பா
தறிக்கும்.

மு—(௧௬) மெலிவினும் சேமங்கொள்ளிகளும் புறவைத்தொள்கரிசில்
சித்யம்,

மு—(௧௭) வ்யவஸாயஜ்ஞர் ரக்ஷணஸ்தைத்யம்

(அ) களை உணற்றுரை - ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தி சிங்ருத்திபிறந்தாரை, உருக்கும் - சிதிலராம்படிபண்ணுகிற, மாதுர்யம் - மாதுர்யமுணம், குடமூக்கிலே - சும்பகோணத்திலே, ப்ரவதறிகளும் - மேல்மேலுணைப்பெருஞர்.

(ஆ) மெலிவினும் கொள்தோறும் கொலையுளவினும், சேமங்கொள்ளிகளும் - ஆலோசனைகளினின்றும் வளவிக்கும்படிபண்ணும், புறவை - க்ருபாகுணம், இதன்னகரிசே - திருமல்லவாழாகிற கர்த்திரக்ஷணத்திலே, சித்யம் - சித்யமாசிருக்கும்.

(இ) வ்யவஸாயஜ்ஞர் - ஆர்த்தரக்ஷணத்தில் தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தைபதாவாக வறிந்திருக்குமவர்களுடைய, ரக்ஷண - ரக்ஷணத்தில், ஸ்தைத்யம் - ஆறுகூலராலும் சலிப்பிக்க கொள்ளுதபடியான ஸ்திரைவகுணம்,

வ்யா. (௧௫) (களை உணற்றுரை) இப்பாதி ஆதாவது:— (௧) “களைவாய் துன்பங்களையா தொழிவாய்களைகண்மற்றிலென்” என்று, ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தி சிங்ருத்திபிறந்தாரை (௨) “கீராயலைத்துகரை யவுருக்குகின்ற” என்று, சிதிலராம்படி பண்ணுகிற ஆராவரதான மாதுர்யம் (குடமூக்கு) என்கிற, சும்பகோணத்திலே, மேல்மேலுணைமாமல் பதிகளும்படி பெருகாநிக்குமென்கை. *

வ்யா. (௧௬) (மெலிவினுமித்யாதி) ஆதாவது:— சித்ச்சொன்ன சிதிலரைய போகாமான விஷயத்தை சிதாமாக்கிட்டியபபகித்கம் பெருமைபாடே (௧௭) “வளவதும் கிளையென்மெலிப” என்று, கொள்தோறும், கொலையுளவினும், (௧௮) “ஆறுமெல் சேமங்கொள்வதென்துழைக்கக்கொய்யம்” என்று, ஆலோசனைகளினின்றும்வளவித்திருக்கும்படிபண்ணும் (௧௯) “பெருமனது கதாக்களுகே” என்கிற க்ருபாதிருணத்தைபற் சேமங்கொள்வதென்னகரிசே, தோன்மைபுற வ்யவஸாயனைகளை சிதாமாக்கிவிடுவென்கை. *

வ்யா. (௧௭) (வ்யவஸாயஜ்ஞரித்யாதி) ஆதாவது:— (௧) “வளவதும் கிளையென்மெலிப” என்று, வ்யவஸாயவ்யவஸாயஜ்ஞம்” என்றுசொல்லப்படுகிறவடிகளைப்போலே (௨) “வறுகேங்களுக்கெலிவினவறுகினென்”

(௧) தி. ௧௦, ௧௧, ௧௨, ௧௩, ௧௪, ௧௫, ௧௬, ௧௭, ௧௮, ௧௯, ௨௦, ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨, ௩௩, ௩௪, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮, ௩௯, ௪௦, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

மூ. பம்பெபாத்தரேஸுஸ்தம்.

ஏ—(௨௮) விளம்பவிரோத மழிக்கும் விருத்தகடநாஸாமர்த்யம் நன்
வகரிசிலே விஸ்தீர்ணம்.

மூ—(௨௯) கடித கடநாஸாமர்த்யம்.

பம்பெபாத்தரேஸுஸ்தம் - பம்பைபயினுடைய வடகரையான திருவண்
வண்ணிலே நிலைபெற்றிருக்குமென்க.

(௮) விளம்பவிரோதம் - விளம்பிக்கையால் வந்தப் பரணையரோஷ
ததை, அழிக்கும் - அழித்துப்பொகட்ட, விருத்தகடநாஸாமர்த்யம் -
விருத்தகடநாஸாமர்த்யம் கடிப்பிக்கவல்ல ஸாமர்த்யம், நன்ககரிசிலே - நல்லகா
மான திருவிண்ணகரிசிலே, விஸ்தீர்ணம் - பரந்திருக்கும்.

(௮) கடித - கடிதராஜாக்கும், கடக-கடகராஜாக்கும், விகடநா -
விகடகரையப்பண்ணுவதான,

நிச்சகர்" என்று, ஆர்த்தராசுணத்தில் தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தை
தாலாகவர்தி திருக்குமவர்களுடைய ராசுணத்தில், (க) "நச்யஜேயம்"
(௨) "விச்யஜேயம்" "கத்யஜேயம், ஏதத்வருதம்மம்" என்கிறபடியே,
அதகடநாஸாமர்த்யம் கடிப்பிக்கவொண்ணாதபடியிருக்குமவனுடைய ஸ்தைத்
வருணம் (௩) "தேவநீர்ப்பம்பை வடபாலத்திருவண்வண்ணே" என்று,
பம்பையாழைத்துக்கு, வடகரையான திருவண்வண்ணிலே நிலைபெ
ற்றிருக்குமென்க. க

மயா. (௨௮) (விளம்பவிரோதம்) இய்யாதி, அதாவது:— க்ரமப்
பம்பிபத்திரம் படுகே தவணைக்கிடாகக்கடுகவந்து முகங்காட்டாமல்
விளம்பித் தவருதையிலே (௪) "போருகம்பி" (௫) "அழகமேரேஸ்வர்பி"
என்பவியு, பரணையரோஷத்தாலே பிறந்தவிரோதத்தை (௬) "அழி
ததாயித் திருவாய்" என்று, அழித்துப்பொகட்டவிருத்தங்களை கடிப
பிக்கவல்ல ஸாமர்த்யம், (௭) "கஞ்சரவம் செல்வம்" என்றுதுடங்கி,
தவலித்தால் சேரா,தவற்றைச் சேர்த்துக்கொடு நிற்றை விருத்தவிபுதி
கேளாததைப் பகாசிப்பித்த "திருவண்ணகர் கண்ணாரே" என்று கண்ணக
ரைய திருவிண்ணகரிலே (௮) "பவ்வணையும் பதந்த" என்கிறபடியே
பரந்திருக்குமென்க. க

மயா. (௨௯) (கடிதகடிதேத்யாதி) அதாவது:— (௯) "பிராணிநுத்த
கா கடிதகடித" என்கிற, கடகராலே தன்பக்கை கடிதராஜாக்கும் கடக
ராஜாக்கும் (௧௦) "இவை நீ பிராணியான பிருமக்காணையில்லே விபயிதே"
என்பதுப்படி, விகடகரையப்பண்ணுவதான (௧௧) "தேவபிராணே"

(௧) ஆதி-சா-அ-கடி-உ- (௨) பித்த, (௩) துண, (௪) க, (௫) க, (௬) க, (௭) க, (௮) க, (௯) க, (௧௦) க, (௧௧) க, (௧௨) க, (௧௩) க, (௧௪) க, (௧௫) க, (௧௬) க, (௧௭) க, (௧௮) க, (௧௯) க, (௨௦) க, (௨௧) க, (௨௨) க, (௨௩) க, (௨௪) க, (௨௫) க, (௨௬) க, (௨௭) க, (௨௮) க, (௨௯) க, (௩௦) க, (௩௧) க, (௩௨) க, (௩௩) க, (௩௪) க, (௩௫) க, (௩௬) க, (௩௭) க, (௩௮) க, (௩௯) க, (௪௦) க, (௪௧) க, (௪௨) க, (௪௩) க, (௪௪) க, (௪௫) க, (௪௬) க, (௪௭) க, (௪௮) க, (௪௯) க, (௫௦) க, (௫௧) க, (௫௨) க, (௫௩) க, (௫௪) க, (௫௫) க, (௫௬) க, (௫௭) க, (௫௮) க, (௫௯) க, (௬௦) க, (௬௧) க, (௬௨) க, (௬௩) க, (௬௪) க, (௬௫) க, (௬௬) க, (௬௭) க, (௬௮) க, (௬௯) க, (௭௦) க, (௭௧) க, (௭௨) க, (௭௩) க, (௭௪) க, (௭௫) க, (௭௬) க, (௭௭) க, (௭௮) க, (௭௯) க, (௮௦) க, (௮௧) க, (௮௨) க, (௮௩) க, (௮௪) க, (௮௫) க, (௮௬) க, (௮௭) க, (௮௮) க, (௮௯) க, (௯௦) க, (௯௧) க, (௯௨) க, (௯௩) க, (௯௪) க, (௯௫) க, (௯௬) க, (௯௭) க, (௯௮) க, (௯௯) க, (௧௦௦) க.

மூ. பார்த்தவம்வஜ்ஜரிலே த்விஞ்ணம்.

மூ—(உ௦) கைம்முதவிழந்தாருண்ணும் நிதியிபுபத்ஸகத்வம் புருமூரி
லேஸம்ருத்தம்.

மூ—(உ௧) சென்று சேர்வார்க்கு

பார்த்தவம் - தந்தைதாயானபந்துத்வம், அவ்வஜ்ஜரிலே - திருத்துலை வில்லி
மங்கலத்திலே, த்விஞ்ணம் - இரட்டித்திருக்கும்.

(அ) கைம்முதவிழந்தார் - ப்ராப்ய ப்ராபகாபாஸங்களைவிழந்தார்,
உண்ணும் - தாசக போஷக போக்யங்களைல்லாமாக புஜிக்கும், நிதியிபு-
நிதிபோலே இருக்கிறவவனுடைய, ஆபத்ஸகத்வம்-ஆபத்காத்திநுதலு
கையானது, புருமூரிலே - திருக்கோளூரிலே, ஸம்ருத்தம் - ஸம்ருத்த
மாயிருக்கும்.

(அ) சென்று சேர்வார்க்கு - (ஹிதபரவார்த்தைகேளாதே) செ
ன்று ப்ரவேசிப்பனென்னுமவர்க்கு,

தந்தைதாய்” என்கிறவவனுடைய பார்த்தவம் (க) “அவ்வூர்த்திருநாமம்
கேட்பது” என்று, தோழியானவள், திருத்துலைவில்லிமங்கலமென்று
தான்சொல்லும்போது பெண்பிள்ளை சொன்னப்போலினிதாயிராமைய
யாலே, அவ்வூரென்று சொல்லப்பட்டதேபுத்திலே, தேவபிரானும் அந்
விந்தலோசனனுமாய் நின்றிருந்துறையு மிரட்டைத்திருப்பதியாகையா
லே, இரட்டித்திருக்குமென்கை. (விகடநாபார்த்தவம்) என்றது:— விக
டநாகரபார்த்தம் மென்றபடி. *

வ்யா. (உ௦) (கைம்முதவிழந்தாரித்யாதி) அதாவது:—(உ) “எலக்
குழலியிழந்ததுஸங்கே” என்று துடங்கி (ங) “கற்புடையாட்டி
யிழந்ததுகட்டே” என்று, ப்ராப்யாலாபரிபந்தநமான வார்த்தியால்
வந்தபாசவஸ்யந்தாலே, ப்ராப்யப்ராபகாபாஸங்களைல்லாம் தன்னடை
யேவிட்டுக் கழிகையாலே கைம்முதலற்றவர்கள் (ச) “உண்ணுப்சோறு
பருகுநீர் தின்னும் வெத்திலையுமெல்லாம் கண்ணன்” என்று, தாசக
போஷக போக்யங்களைல்லாம் தானேயாகபுஜிக்கும் “வைத்தமாதிதி”
என்று, ஆபத்ஸகமாக சேமித்துவைத்த மஹாநிதிபோலேயிருக்கிற
வவனுடைய ஆபத்ஸகத்வம் (ரு) “நின்னமென்னினமாய்புருமு
திருக்கோளூரே” என்று, ப்ராப்யருசிபிறந்தார்க்கு ப்ரவேஷ்டக்மயா
யிருக்கும் திருக்கோளூரிலே (சு) “செல்வம் மல்கியவன் கிடத்த”
என்று, ரக்ஷயவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணமே தனக்கு நிதிரஹஸம்
பத்தாக நினைத்துவந்து கிடக்கையாலேஸம்ருத்தமென்கை. *

வ்யா. (உ௧) (சென்று சேர்வார்க்கு) இத்யாதி, அதாவது:— (எ)
“தென்திருப்பேசையில் சேர்வன் சென்றே” என்று, காமப்ரகப்தி பற்

தி-வா. க. ரு. கர. (உ.) க்ஷே. க. க. க. (ங) க்ஷே. கர. (ச) க்ஷே. எ. க. (ரு)
க்ஷே. (சு) க்ஷே. எ. (சு) க்ஷே. எ. க. அ.

மு—(௨௧) ஸாதா கரப்பபசுதித் தும்சேஷத்தாசீரிகங்கு ரத்தேனாப
கரம்.

மு—(௨௨) ஸாமம்மகம் தும் சைனகுமாரிய ப்ரகாஸமச்சேனாபிதே

(அ) ஸாதாசா - ஆதாததேநாநு கடனாநு, பரிசுதிக்கும் - ஸத்
ந்ஸஸஹஜமான ஸ்தோத்ரிகளையுரிக்கும், சேஷத்தாசீரிகம் - ஆபாச
யகரமான சேஷத்தாமானது, சூனத்திலே-திருக்குளக்கையிலே, இவைய
மூடக்கொடுகளிலே, கிரும் - ப்ரகாஸிக்கும்.

(ஆ) ஸாமம் - ஸாமத்தைக்கண்ட, மகம் - மகன்ஸானது, சூபும
ப்ரமிக்கும்படியான, ஸைனகுமாரிய - ஸைனகுமாரியத்தினுடைய, ப்ர
காஸம் - ப்ரகாஸமானது, அச்சேரியிலே - திருவண்பரிசாத்திலே,
(காணலா மென்றபடி.)

ஸபா. (௨௧) (ஸாதாசா) இப்பாதி, அதாவது— (௧) “ஆதி
ஸவணையாதரித்து கடச்சச்சேனேன்” என்று, தன்பக்கஸாதாதேநாநு
கடையிருப்பாசை (௨) “பவணையார் முன்பரிசுதித்தேன்” என்
ஹும்படி, ஸத்ந்ஸஸஹஜமான ஸ்தோத்ரிகளையுரிக்கும் “மகம்மகத்
தன்” என்கிற, சேஷத்தாசீரிகம் (௩) “மாடக்கொடி மதிந்தன்
குளக்கை” என்கிற, திருக்குளக்கையிலே, இதுக்கென்னக்கட்சன மாட
க்கொடிமுதலே ப்ரகாஸிக்குமென்கை. *

ஸபா. (௨௨) (ஸாமம்மகம்சூபும்) இப்பாதி, அதாவது— (௧)
“பணியா வமர்” இப்பாதிப்படியே, பரமபதேமபுத்தாசை கம்மகம்
கன் பரிசர்வைப்பண்ண, பரமபத்ததேயிருக்குமகன் ஸாதாசா
மான திருமேனியோடேனம்ஸாரிக்குடைய துசாதலதப் ப்ரமித்
மகம்மக தன்ஸஸஹஜமான ஸ்தோத்ரிகளையுரித்து, அதாவ
தன்ஸஸஹஜமான, பரதாசன்கேநாஸஸதாசைமம் கத்தாசனத்த
அவஸஸஸரித்தமகன்ஸானது, ஸபாசூபுவமாய் ப்ரமிக்கும்படியான
(௨) “ஆதிபுரிக்கும் கமப்பார்தன்” என்கிற, முடிந்ததுபாப
துருக்கும் திருவாழி திருச்சக்கையேந்நகரமாமகம்மகம்மகம்
வம்பாசாமகத் தேந்ந்நும்படியிருக்கிறகன் ஸைனகுமாரியக்கையின்,
உடைய கக்கையார்பிறக்க மாகையிலே, அழகாரிக்கு, தக்கையின்
ருப்பதாய்(௩) “உருவாச்சக்கம் கக்குகமத்தகருக்கிட ப்ரமபதே
யாதினாடி யானுமுளன்” என்று, (௪) “கன்யாசாதத்த குளக்கை
திருவாழ்மார் வர்க்கென்றிதம் கொல்லா” என்ற திருவண்பரிசாத்த
இலே காணலாமென்கை. *

(௧) திருவ. அ. ௨. ௧. (௨) திரு. ௨. (௩) திரு. (௪) திரு. ௨. ௧. (௫) திரு. ௨.
(௬) திரு. ௪. (௭) திரு.

11—(12) மதாயங்கொச்செ பட்டமரும் செளர்யாதிகள் சிற்றூற்
திலே கொழிக்கும்.

12—(13) ஸாத்யமருதிஸ்தனாயும் ஸாதகமொருக்கிற்கும்

(அ) மதாயங்கொச்செ - ஆஸ்தாநேபயஸங்கிகளானஹிதுசர் பேல்ஸார்
அச்சங்கெட்டி - சிப்பியராய், அமரும்-ஹருட்டராய் படியான, செளர்
யாதிகள் - செளர்யாதிகளாகப்பெற்றசெளர்யாதிகள், சிற்றூற்றிலே - திரு
ச்சிற்றூற்றிலே, கொழிக்கும் - ஒதுக்கப்பட்டுப்ரகாசிக்கும்.

(ஆ) ஸாத்யமருதிஸ்தனாயும் - ஸாத்யமான ஆழ்வார் திருவுள்ள
த்தின் வாயிலாகத்திருக்கச்செய்தேயும், ஸாதகம் - ஸாதகமான திருக்
கடித்தானத்தையும், ஒருக்கிற்கும் - ஸமமாகவந்திக்கும்படியான,

வ்யா. (12) (மதாயங்கொச்செ) இதுயாதியாதாவது:— (க) “சௌர்யாதிகளாகப்பெற்றசெளர்யாதிகள்” “ஸம்ஸ்ப்ருசம்நாஸம்ஸெளசெர்விது
தக்ஷமதாயமதி” என்கிறபடியே, செளருமார்யாதுஸந்தாரத்தாலே,
அவனுக்கெப்போ என்கிறதிலிருந்துதோவென்று ஆஸ்தாநேபயஸங்கிக
பன்னும் மதாயங்கொச்செ, (12) “எங்கெங்கெல்லாம்” என்று, தங்களுக்கு
சிப்பியராய்மான புதலாசரினைத்துபயம்பெட்டு (13) “திருச்சிற்றூற்றில்
வாயிலாகத்திருக்கென்கையான கான்முகனையமர்க்கேதன்” என்று, ப்ரும்ஹ
ருக்கிற்குமாய ஸாத்யாதிகள் ஸாத்யமானபடியவர்களைப் ப்ரகாசமாக
கொண்ட பெருமையையுடையவனும்வெத்து ஸ-ஸபனாய்வந்து நின்று
தவின் அகநுக்கவகன்வருவதேதான் என்று, பட்டமருத்தல் நின்று
கொண்ட பட்டமருத்தல்பற்றினென்று ஹருஷ்டராய்படியான (சு)
“ஸாத்யமருதி” இதுயாதியாக்கொண்ட குவலயாபிட சாணுசமுஷ்
தகவகவகிகளாகப்பெற்ற செளர்யாதிகள் (14) “திருச்சிற்றூற்றில்
வாயிலாகத்திருக்கென்கையான, திருப்பதில்கே, ஆற்றக்குள்ளில் மணிமு
த்திரிகளாகக்கொண்ட கொழித்துத் தோத்துமாப்போலே ப்ரகாசிக்கு
வாயிலாக (செளர்யாதிகள்) என்கிறவிடத்தில் ஆதிசபித்தாலே ஸீய
வாகவகவகிகளாகக்கொண்டவரு. ஆகென்கிற ஸாத்யாதிகளே கொழிக்கு
வாயிலாக”

வ்யா. (13) (ஸாத்யமருதிஸ்தனாயும்) அதாவது— ஸா
த்யமானபடியான ஸாதகத்திலிழிவாசத்திற்கேயிருக்க (க) “திருக்
கடித்தானத்தையும்” செளருக்கத்திற்குமென வுதறயும்பிரா
ய” என்று ஸாத்யமானவாய்ந்தார் திருவுள்ளத்தின் வாயிலாகத்திருக்க
கொழித்துத்தவர்க்கப்பற்றி ஆத்தேவத்தின் கிவையாகக்கொண்டிருக்கென்
துஸாதகமான திருக்கடித்தானத்தையும் அபித்துப்படுத்தி வந்திக்கும

(14) திருச்சிற்றூற்றில் (15) திருச்சிற்றூற்றில் (16) திருச்சிற்றூற்றில் (17) திருச்சிற்றூற்றில் (18) திருச்சிற்றூற்றில்

மூ. க்ருதஜ்ஞதாகந்தம் தாயப்பதியிலே.

மூ—(௨௭) அவகாஹித்தாரை அந்ந்யார்ஹமாக்கும் நாயகஸக்ஷணம் வளம்புகமுமுநிலேகுட்டமிநிம்.

மூ—(௨௮) போக்யபாசத்வரை

க்ருதஜ்ஞதாகந்தம் - க்ருதஜ்ஞதாபரிமளம், தாயப்பதியிலே - தனக்கு தாயப்ராப்தமான திருக்கடித்தாநத்திலே (ப்ரகாசிக்குமென்றபடி.

(அ) அவகாஹித்தாரை - தன்ப்ரஸாதத்திலே மூழ்கினவர்களை, அந்ந்யார்ஹமாக்கும் - மற்றொருவர்க்காகாதபடியாக்ந்தும், நாயகஸக்ஷணம் - நாயகனுடையலக்ஷணம், வளம்புகமுமுநிலே - திருப்புவியூரிலே, குட்டமிநிம் - பூர்ணமாயிருக்கும்.

(அ) போக்யபாசத்வரை - போக்யரான வாழ்வார்க்குப்பாமபக்தி யினுடைய பாகம்பிறக்குமளவுமுண்டான த்வரை,

படியான க்ருதஜ்ஞதாபரிமளம் (க) “திருக்கடித்தானாகரும் தனதாயப்பதி” என்று, தனக்கு தாயப்ராப்தமான ஸ்தாநமாககினைத்திருக்கும் திருக்கடித்தாநத்திலேயென்கை. (க்ருதஜ்ஞதாகந்தம்) என்றது:— கடித்தாநம், என்று, மனைத்தையுடைத்தான ஸ்தாநமென்கையாலே.

வ்யா. (௨௭) (அவகாஹித்தாரையித்யாதி) அதாவது:— (௨) “அப்பன்திருவருள் மூழ்கினன்” என்று, தன்ப்ரஸாதத்திலே மறுமனைய அவகாஹித்தாரை (௩) “அதுமாயன்பேச்சினறிப் பேச்சிலன்” (௪) “திருப்புவியூர் புகழ்ந்திமற்று பரவாளிவள் நின்றிராப்பகல்” (௫) “திருப்புவியூர் நின்றமாயப்பிறுன் திருவருளாமிவள் நேர்ப்பட்டது” என்றும்படி, அந்ந்யார்ஹமாக்குமதாய் (௬) “கருமாணிக்கமலைமேல் மணிந் தடத்தாமரைக்காடுகள்போல்” (௭) “அன்னுருந் கடர்நாயிறுமன்றியும் பல்சுடர்களும்போல்” இத்தயாதிகளால்கொன்ன அவயவசோபை ஆபா னசோபை முதலானநாயகஸக்ஷணம் (௮) “திருப்புவியூர் வளம்புகமும்” என்று, இவர்கொண்டாயிம்படியான ஐஸ்வர்யத்தையுடைய திருப்புவியூரிலே பூர்ணமாயிருக்குமென்கை. (குட்டமிநிம்) என்றது:— குட்டமாகிடன்றமத்ததை வினைத்து. அருள்மூழ்கினையென்னுதே. (அவகாஹித்தாரை) என்றது:— கலந்தவர்களைஅந்ந்யார்ஹமாக்கும்படியிருக்க வேணும். நாயகஸக்ஷணமென்று உத்தமநாயகஸக்ஷணத்தை ஸாமாந்யேத தாயிப்பித்து, அந்தஸக்ஷணமீஸ்வரனுக்கு திருப்புவியூரிலே பூர்ணமாகப் பரகாசிக்கு மென்றருளிச்செய்திற் வராகையாலே. *

வ்யா. (௨௮) (போக்யபாசத்வரை) இத்தயாதி, அதாவது:— பரிசு மத்தவன் அக்கப்பக்ஷமாவதற்கு முன்னேபத்தந்தாலே அதுக்கணித் தாகவந்து விடப்பதிருப்பது நிற்பதாமாப்போலே போக்யபாசரான ஆழ்

மு. வளத்தின்களத்தே சுடுபூரிக்கும்.

மு—(கக) பிரித்ததுன்பக்கடல் கடத்தும் விஷ்ணுபோதாந்ருசம்ஸ்யம்
நாவாயிலே திறலெழும்.

வளத்தின் - ஆர்ரிதஸம்பத்தாயிவந்ருமவனுடைய, களத்தே - திருமு
ழிக்களத்திலே, சுடுபூரிக்கும் - சுடுகட்டிசிற்கும்.

(அ) பிரித்த - அன்புடையாரைப்பிரிவதால்வந்த, துன்பக்கடல் -
துக்கஸாகாந்தை, கடத்தும் - திரைத்திப்பிற்கும், விஷ்ணுபோதாந்ரு
சம்ஸ்யம் - விஷ்ணுபோதமானவனுடைய ஆர்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபை
பாசனது, நாவாயிலே - திருநாவையிலே, திறலெழும் - பிரதிபலிக்கும்.

பாசனமாயிதமொத்தவர் “முழிக்களத்து வளத்தினே” என்று, ஆர்ரி
தர்க்கு ஸம்பத்தாரிஞ்சும் ஸ்வபாவானவன் திருமுழிக்களத்தி
லே சுடுகட்டிசிற்குமென்கை. சுடுபூரிக்குமென்றது களமெல்பெற
மாதியலே. *

வ்யா. (கக) (பிரித்ததுன்பக்கடலித்யாதி) அதாவது:— (க) “
“அன்புடையாரைப்பிரிவுருநோய்” என்றும், (உ) “துன்பக்கடல்பு
க்கு” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, (க) “எமராலுட்பழிப்புண்டு,
அணிமுழிக்களத்தறையம் தம்பாலிழிப்புண்டுகென்” என்ற, (உ)
“தந்தாமக்கொண்டகந்தல் தாவன்மென்றுசையி” மிகமேனிமேலே
வெப்தி மேகலையுட்பழிந்தென்னகமேனிமொழியாமே திருமுழிக்களத்
தர்க்கு தகவென்றசையி” என்றிப்படி, மேல்மேலுமான்சிடவேண்
டும்படி தன்னேப்பிரிவையால் வந்த துக்கஸாகாந்தை நிவந்திப்பிக்கும்
(ரு) “வ்யுஷ்ணம் வ்யாஸ்ய டேஷ்யதீ க்ருஷ்யக” “விஷ்ணுபோதம்
பிரதாநம்பத்திந்நிதஸ்திபராயணம்” என்ற விஷ்ணுபோதமான வன
னுடைய (க) “ஆவாயடியானிவனென்றருளாய்” என்றபேசிக்கொம்
படியிருக்கும் ஆர்ரிதவிஷய க்ருபையாதி ஆந்ருசம்ஸ்யம் (எ) “நா
ஸாயுதைவந்த, என்று, அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுதே திருநாவையிலே,
கடந்துகித்தற களத்தில் ஸ்வபாவிதவேவென்றநியலம்பம் அக்
பூரிப்போரிலே திறலெழும்மென்கை. நாவப்போலேயிருக்கிறவன்
வர்க்கிக்கிறதேவையானவையிலேவாவம் என்று, ஸந்திக்கும்போதாயிருக்கி
யதென்றுவந்தது. விஷ்ணுபோதம்வழித்தாலே, பிரகாசித்தவனது க்ருபை
வாய் வாய்ந்ருசம்ஸ்யம் தன்னையேபோதோன்றாயிடு. (அ) “காஷ்யந
பூஷ்ணே” “காருண்யே வாய்ந்ருசம்ஸ்யாக” என்று, திபதித்துச்சை
கை (க) “தீக்ருஷ்யதீ காஷ்ய வ்யுஷ்யதீ பூஷ்ணத” “வந்திப்பானஷ்
பேதிவாயுண்மய சாரிதே வாய்ந்ருசம்ஸ்யாக” என்றவையிலே, ஆந்ரு
சம்ஸ்யமானது—ஆர்ரிதவிஷய க்ருபை.*

(க) காஷ்ய - தி, தி, க. (உ) கஷ, (ரு) தி-க, க, க. வ, (அ) கஷ - க, (அ)
(க) கஷ - அ, க, (அ) கஷ, (அ) க.

மு—(௩௪) ஸஸைந்யபுத்ர சிஷ்யஸாத்ய வரித்தபூஸ-ரார்ச்சநத்துக்கு
முகநாபி பாதங்கள் த்வாரத்ரயத்தாலே காட்டும் ஸாம்
யம் அநந்தசயநத்திலேவ்யக்தம்:—

மு—(௩௫) மோக்ஷதானத்தில் ப்ரணதபாரதந்தர்யம் வளம்மிக்க நதியி
லே கரைபுரளும்.

(அ) ஸஸைந்ய - ஸைநாபதியாழ்வான், புத்ர - புத்ரர்களான ப்ரம்
ஹாதிகள், சிஷ்ய - சிஷ்யர்கள் இவர்களாகிற, ஸாத்ய - ஸாத்யரு
டையவும், வரித்த - வரித்தருடையவும், பூஸ-ர - ப்ராம்ஹணர்களுடைய
யவும், அர்ச்சநத்துக்கு - ஆராதனத்துக்கு, முகநாபிபாதங்கள் - முகம்,
நாபி, பாதங்கள், இவை, த்வாரத்ரயத்தாலே - மூன்றுவாசலாலே, காட்
டும்ஸாம்யம்-தாரதம்யம்பாரதேகாட்டுகிறகுணம் (அநந்தசயநத்திலே)-
திருவநந்தரபுரத்திலே, வ்யக்தம் - ப்ரகாசிக்கும்:—

(அ) மோக்ஷதானத்தில் - மோக்ஷம் கொடுக்கும்போது, ப்ரணதபா
ரதந்தர்யம் - ஆஸ்ரிதர்க்குப் ப்ரணதந்தர்யனாக, வளம்மிக்கநதியிலே -
திருவாட்டாற்றிலே, கரைபுரளும் - அமர்யாதமாகப் ப்ரவஹிக்கும்.

வ்யா. (௩௪) (ஸஸைந்யேத்யாதி) அதாவது:— (க) “அமரர்
கோனர்ச்சிக்கின்றங்கப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்” என்கிற, ஸைநாஸஹி
நரானபேனேமுதலியாராகிற (உ) “ॐ ஸ்ரீ ஸுப்யஸ்ய” “பத்ரபூர்
வேஸாத்யா” என்கிற, நித்யஸ-ரிகளில் தலைவரானஸாத்யருடையவும்,
(௩) “அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதி” என்கையாலே, புத்ரர்க
ளான ப்ரம்ஹாதிகளாகிறவரித்தருடையவும், (ச) “படமுடையரவில்
பள்ளி பயின்றவன்பாதங்காண நடமினோமர்களுள்ளீர்” என்று, இவ
ருபதேசம்கேட்ட சிஷ்யர்களான பூஸ-ரருடையவும், அர்ச்சநத்துக்கு
திருமுகமும் திருநாபியும் திருவடிகளுமாகிற விவற்றை திருவாசல் மூன்
றாலும் தர்சிப்பிக்கிற, நித்யஸ-ரிகள் ஸம்ஸாரிகளென்று விசேஷம்
பாராத ஸாம்யகுணம், திருவநந்தபுரத்தில் கண்வளர்ந்தருளுகிற ப்ரகா
ரத்திலே வ்யக்தமாயிருக்குமென்கை.

வ்யா. (௩௫) (மோக்ஷதானத்திலித்யாதி) அதாவது:— (ரு)
“அருந்தருவானைமகின், நுனதுமதுவிதிவகை” என்றும், (சு)
“விண்ணுலகம் தருவானாய் விராகின்றன் விதிவகையே” என்றபிப்
படி ஸர்வஸமனுனவன், ஆஸ்ரிதர்க்குமோக்ஷப்ரதானம் பண்ணுமனவின்
அவர்கள்விதித்தப்படிசெய்வானாய்கிற வர்யாஸரிதபாரதந்தர்யம் (எ)
“வளம்மிக்கவாட்டாற்றான்” என்று, தக்ஷயவர்க்கம் குறைவற்றதேசமா
னையாலே அவனுக்குஸம்பத்துமிக்கிருக்கிறதிருவாட்டாற்றிலே அமர்
யாதமாகப் ப்ரவஹிக்கு மென்கை. கரைபுரளும்என்றது:— ஆறுபென்கிற
ஸைநாதியாலே.

(௩-௩-முன்) ௧௦௩-௩-௧௦௩. (௩) ௧௦௩. ௧, ௩. (௪) ௧௦௩-௧, ௩. (௫) ௧௦௩.

ஸ்—(௩௯) த்யாஜ்யதேஹவ்யாமோஹம் மருள்கள்கடியும் மயல்மிசு பொழிலிலே தழைக்கும்.

ஸ்—(௪௦) அங்கீகரிக்கவகாசம் பார்த்தும் ஸ்வாமித்வம் பெருகாரிலேபேர்பெற்றது.

(அ) த்யாஜ்யதேஹவ்யாமோஹம்-விடவேண்டிய தேஹத்திலுண்டான வ்யாமோஹம், மருள்கள் - அஜ்ஞாநங்கள், கடியும் - போக்குகிற மயல்மிசுபொழிலிலே - வ்யாமோஹம்மிக்க திருமாலிஞ்சோலையிலே, தழைக்கும் - அபிவிருத்தமாயும்—

(அ) அங்கீகரிக்க - இவனைவிஷயீகரிக்க, ஆவகாசம் - இடத்தை பார்த்தும், ப்ரதிஷ்த்தும், ஸ்வாமித்வம் - ஸ்வாமித்வமானது, பெருகாரிலே - திருப்பேரகாரிலே, பேர்பெற்றது - ப்ராஸந்நமாயிற்று.

வ்யா. (௩௯) (த்யாஜ்யதேஹவ்யாமோஹம்)இத்யாதி,அதாவது:— முழுதூஷிக்களுக்குத் த்யாஜ்யமான தேஹத்தில் சாமதேஹமாகையாலே, மஹிவிபுஷ்டய உச்சிஷ்டத்தைவிரும்பும் ராஜபுத்ரனைப்போலே, (அ) “வஞ்சக்கள்வனாய், நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து, மாயவர்க்கை மதனுட்புக்கு” என்றேபடியே, இதின் தோஷம்பாசாமல் உட்புக்கு (உ) “திருமாலிருஞ்சோலையிலே” இத்யாதிப்படியே உகந்தருளின விலங்கனெல்லாவற்றிலும் பண்ணும் விருப்பத்தை யிடிலேகதேஸத்திலேபண்ணி, (௩) “மங்கமொட்டி” என்றும், காலைக்கட்டி விடுகின்றும்படி, இவனுக்குண்டான வ்யாமோஹம், (ச) “மருள்கள்கடியும் மணிமலை” என்றும், ஸர்வருடையவுமநாகத்தை ஸ்வாஸநமாகப்போக்குமநாய் (இ) “மயல் மிருபொழில்குழி மாலிருஞ்சோலை” என்று, போக்யப்ரகடீஷ்த்தாலே, போக்யாக்ஷைப்பிச்சேற்றவற்றான சோலைவையுடைய தெற்குச்சிருமலையிலே ஸ்விருத்தமாய்ச்செல்லுமென்றை, பொழிமென்ற ஸமாதிபாலையாய்க் துத்தழைக்குமென்றது. *

வ்யா. (௪௦) (அங்கீகரிக்கவகாசம்பார்த்தும்) இத்யாதி, அதாவது:— (௧) “திருமாலிருஞ்சோலை மலையெய்க்கை மனக்கை திருமாலவந்துவென் நெஞ்சுநிறையப்பருத்தான்” என்று, ஸ்வாமித்வம்பார்த்துண்டான ஸர்வருதலவயிர்க்காதாகையம், மடிமால்கையிடுமாய்போகிலே, எகனாசர்செய்தும்,இத்யாதியான அஜ்ஞாநஸர்வருதல்களையாதேவர்த்திக்கிரிக்கைக்கிடம் பார்த்துமவனுடைய ஸ்வாமித்வம் (௨) “பெருகாராயினமேல்” என்று, கண்வளர்த்தருளுகிறதிருப்பேரகாரிலே, ப்ரவித்தபளய்த்தென்னைக. ஆக, திருப்பதிசந்தேஹம் துஜோத்யைம் ப்ராதாஹ்யைப்ரகடீஷ்த்தசமத்தூயிடம், நுகருநிலிக்கெய்த திருப்பதிக்கமெல்லவற்றிலும் தரிப்பித்தாராயிற்று. *

(சுமந்த-இ) தி.சா.௧௦.௪.௧. ௪௪௯, (இ) இஷ.௨. ௧௦. ௩. (௧) ௧௧௪௦௦. ௪௪௯ (௪) பெ.மொ. இ. ௧. ௩

பு—(கஉ) இவற்றில் ப்ராவண்யமிவர்பரமே யென்னென ஈய் தொ
பரகரணபூர்ணமான சந்த்ரமண்டலம்போலே பதினாறுதி
ருநகூத்தரம் நிரம்பினவாதே தேவபோக்யமான வநிலம்
ருதம்போலன்றிக்கே யென்னுத்தமிழிசைக்காரர் முதற்பத்
தர் என்னென்னம்மான் பார்பரவென்னும்படி ஸேர்வா
விபூதி யோக்யமான

(அ) இவற்றில் - இந்துவர்ச்சாவதாரஸ்தலங்களில், ப்ராவண்யம் -
சூதராதிபாயம், இவர்பரமேயென்ன - இவனாக்ருத்தருமோவென்னும்
படி, உண்டாய் - உண்டாய், ஜோடஸகலாபூர்ணமான - பதினாறுகளை
களாலும் பரிபூர்ணமான, சந்த்ரமண்டலம்போலே - சந்த்ரபிம்பம்போ
லே, பதினாறுதிருநகூத்தரம் - பதினாறுவயஸ்ஸை, நிரம்பினவாதே -
பூர்ணமானவாதே, தேவபோக்யமான - தேவதைகளுக்கே போக்யமான,
அதில் - அந்தசந்த்ரமண்டலத்திலுண்டான, அம்ருதம்போலன்றிக்கே,
அம்ருதத்தைக்காட்டிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய், எந்தா - என்னாவிலுண்
டான, தமிழர் - ந்ராவீடபாஷாநிபுணரும், இசைகாரர்-ஸ்வரம்தேரீந்த
வரும், முதல்பத்தர்-ஸ்ரேஷ்டரானபக்தரும், வரவார்-நித்யஸூரிகளும்,
என்னம்மான் - எனக்குஸ்வாமியானவனும், பார் - பூமியிலுள்ளாரும்,
பரவென்னும்படி - பரவத்தக்கதென்னும்படி, ஸேர்வா - ஈர்வா
ஜோடுகூடின, விபூதி யோக்யமான - விபூதிக்கதுபாவ்யமான.

வ்யா. (கஉ) (இத்திருப்பதிகளில் ப்ராவண்ய மிவர்க்குண்டாய்த்
தெப்போது? இவர்தாம் ப்ரபந்தமருளிச்செய்யத்துடங்கிற்றத்த
னை திருநகூத்தரத்தில்? இதுதனக்கு போக்த்ருநியமமுண்டோ? இ
தில் போக்யதைதானிருக்கும்படியெவ்வனே? என்னுமகாங்கூடியிலே
யருளிச்செய்குர்மேல். (இவற்றில் ப்ராவண்யம்) என்றுதுடங்கி,
அதாவது:— இவ்வர்ச்சாவதார ஸ்தலங்களில் ப்ராவண்யம் (க) “முலை
யோமுழுமுற்றும்போந்திலபெருமான்மலையோதிருவேங்கடமந்துகத்
தின்ற வாசகமிவர்பரமே” என்னும்படி, பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்னே
புண்டாய் பதினாறுகளைகளாலும் பரிபூர்ணமான சந்த்ரமண்டலம்போ
லே பதினாறு திருநகூத்தரம் பூர்ணமானவாதே (உ) “ஓங்குதேவதேவதே
வ்யஸே துருகாயை” “உருஷணபகேஷமரைஸ்ஸஸ்வத் பியதெனவஸை
தாமய” என்கிறபடியே, தேவர்களுக்கு போக்யமாகையாலே போக
்த்ருநியமமுண்டத்தான அந்த சந்த்ரமண்டலத்தில் அம்ருதம்போலன்றி
க்கே (கஉ) “என்றானின்னகி” என்றும், (ச) “பாலேய்தமிழரிசை
கார்பத்தா பரவாயிரம்” என்றும், (ரு) “அமுதல்பத்தர்க்கு” என்
தும், (கஉ) “லேட்டாரார் வானவர்கல்”, என்றும், (எ) “தென்னு
வென்னுமிமன்னம்மான்” என்றும், (அ) “பார்பரவின்னகி” என்றும்

(க) தி - வி. ௨௦. (உ) தி - ஷா. ௩. ௧. ௧. (ச) தி - ஷா. ௧. ௩. ௧௧. (ரு)
(கஉ) தி - ௨௦. ௧. ௧௧. (எ) தி - ௨. ௩. (அ) தி - ௨. ௩.

மூ. மொழிபட்டு அவாவிலந்தாதிமென்று பேர்பெற்றது.

மூ—(ச௦)மனஞ்செய் எல்லையில் ஞானநின்பத்தை எம்பெரமான் ஸ்வரூபத்தவர் மொழிபட்டு - ஸ்வரூபமாய், அவாவிலந்தாதிமென்று - அபரிச்சேத்யமான ஸ்வரூபமான வந்தாதி ரூபவாயிரமென்று, பேர்பெற்றது - பிரவரித்தமாயிற்று.

(அ) மனஞ்செய் - ஸங்கல்பரூபமான, எல்லையில் - அபரிச்சேத்யமான, ஞானநின்பத்தை - ஞானநின்பத்தை யுடைய, இன்பத்தை - ஞானநின்பத்தை யுடைய ஸ்வரூபத்தை, நிர்மலமாகவைத்தவர் - நிர்மலமாக வைத்தாந் தெனிகிறவாய்க்கரையாலே (க) “மிடைந்தசொல்” என்கிறபடியே, சொற்கள்தான் நாமிங்குத்தைக்கு கிஞ்சித்கரித்தேதாமாகவேனுமென்பதென்னேக்கொள் என்னேக்கொள்ளென்று மேல்விழுதையாலே தெருங்கிக்கொண்டு (உ) “மொழிபட்டோடும்” என்கிறபடியே, ஸ்வரூபமாய் ப்ரவஹித்து இப்படி ப்ரபக்த்யாத்யவஸ்தாத்யாபக்திப்தேரித்யாயவதரிக்கையாலே (ங) “அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்” என்று, பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்தவந்தாதி யான வாயிரமென்று திருபகமாய்படியாயிற்றென்கை. ஆக இவரிப்ரபந்தமருளிச்செய்கைக்கடியான ப்ராவண்யமும், பிறந்தகாலமும் அருளிச்செய்யத்துடங்கின காலமும், இதினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வமும், ரஸ்யதையும், அவதரித்தகரமும், சொல்லித்தாயிற்று. *

வ்யா. (ச௦) இனிமேல்ப்ரபந்த ப்ரதிபாத்யார்த்தங்களை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி அதில் ப்ரதமத்திலே ஸாக்ஷாத்கீருத பகவத்தத்வரான விவர்ஸம்ஸாரிகளுக்குஜீவநார்த்தோபதேஸம் பண்ணின விப்ரபந்த ப்ரதிபாத்யார்த்தஸாய்பத்தாலே பகவத் ப்ரணீதகீதோபலிஷத் ஸமமாகச்சொல்லப்படுமென்குரர். (மனஞ்செய்) என்று துடங்கி, அதாவது:— (ச) “எல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய் முதலில் சித்தையாமே மனஞ்செய் ஞானத்துன்பெருமை” எனலும், (ரு) “எல்லையில் ஞானத்தன்” எனலும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வகாரணமாய், அபரிச்சேத்யமான ஸங்கல்பரூபஞானத்தை யுடையனாய் (க) “குழந்தனில்பெரிய வடர்ஞானனிற்பம்” என்கிறபடியே, ப்ரக்ருதிபுருஷத்தத்வங்கரிதனாய் தனக்குள்ளேயாய்ப்படி வ்யாபித்து தானபரிச்சேதயமாய் உத்வமாய் ஞானநின்பத்தலக்ஷணமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தையுடையனான ஸர்வஸ்வரணை (எ) “எனதாயிபுள்ளேநிறந்தஞானமூர்த்தி” “நிர்மலமாகவைத்து” என்று, பரிபூரணஞான ஸ்வரூபனானவுள்ளையெனினவர்க்குள்ளேவித்தமமாக வதுபலித்தேனென்னும்படி ஸாக்ஷாத்க

(க) தி - ஸா. க. எ. கக. (உ) ஷே - அ. ௧௦, ரு. (ங) ஷே - ௧௦, ௧௦, கக. (ச) ஷே - க. இ. உ. (ரு) ஷே - க. ௧௦, அ. (க) ஷே - ௧௦, ௧௦, ௧௦. (எ) ஷே - ச. எ. எ.

மூ. விஸ்வரூபத்திராக ஸாங்கபத்தி ப்ராபத்தி

விஸ்வரூப - விஸ்வரூபத்தினுடைய, த்ராக - த்ராகத்தையும், ஸாங்க - அங்கத்தோடுகூடின, பத்தி - பத்தியையும், ப்ராபத்தித்வைவித்ய - ஸாங்கப்ராபத்தி ஸ்வதந்த்ராப்ராபத்திகளையும்,

திசுழிபொருடொரும் சதந்திதங்கும்பாந்து" என்றும், அந்தசேதநாசேதகவசீரியாய், (௧) "கின்றனர்" இத்யாதிப்படியே, அவற்றின்ஸகைப்ராபத்தி சிவ்ருத்திகளும் ஸ்வாதீநமாய்ப்படியிருக்கிறவனுடைய நியத்த்ருத்வத்தையும், (௨) "பந்துடையடியவர்க்கெகரிபவன்" என்றும், (௩) "பனபிறப்பாயொளிவருமியல்வினன்" என்றும், ஆசானேசமுடையாசைப்பற்றவும், அவதார ப்ராபுத்தமாகவுமுண்டான வவனுடையஸௌவ்யத்தையும் (௪) "முற்றவும் கின்றனன்" என்று, அவனுடைய ஆசாயனீயத்தேஸாம்யத்தையும் (௫) "நீர்தாமதென்றிவை வேர்முதல்மாய்த்து" என்று, ஸம்ஸாரதேஹதுவதுவேயாகச் சொல்லுகையாலே அதற்காசதோஷத்தையும், (௬) "விண்ணுளார் பெருமாரக்கடிமைசெய்வாராயும் செறும் ஐம்புலன்" என்றித்திரியபலத்தையும், (௭) "மகத்தவலித்து" என்று, மகோதரியமகத்தினருமை சொல்லுகையாலே மகதிப்சாதாய்யத்தையும், (௮) "உள்ளமுரைசெயலுள்ளவிம்முன்றையம்முள்ளிக்கெடுத்து" என்று கரணதீயமனத்தையும், (௯) "பெருகாடுகாணவிம்மையிலே பிச்சைதான்னொள்வர்" என்கையாலே, ஆர்த்தஞ்சுப்ராப்தைஸ்வரீயகாமன், (௧௦) "இறுகலிறப்பு" என்கையாலே, நிதிஞாஸவான கேவலன், (௧௧) "குணங்கள் நிறைபுகழ்மன்னர்" இத்யாதியானே, அர்த்தார்த்தியான அபூர்வைஸ்வரீயகாமன்" (௧௨) "திருகாசனந்தான் காலம்பெறச் சிந்தித்துய்பின்" என்கையாலே த்லாசியாதிர பகவச்சாணுர்த்தி என்கிற, ஸைக்ருதிபேதத்தையும், "அரக்காசார் பிறத்திருள்ளீரோல், நண்ணுவதார்" "நக்கவமரர்" என்று தேவாஸை-அவிபாகத்தையும், (௧௩) "புகழுக்கொருவன்" (௧௪) "கந்திரவன்" (௧௫) "மாயாலாமனன்" இவைகளிலே, வித்தியோகத்தையும் "கீசாய் நிலனுய்த் தீராய்க் காலாம்பெடுகொணாய், சோர்கடர்கொள்காடாய்ச்சிவனுயயனுணாய்" என்று, விஸ்வரூபம்மாதந்தையும் "கணக்குடைத்தவகெநி வழியின்ற புறகெடுகளை உட்கணக்குறின்பகையாய்" என்றும், "மேவித்தொழுதுய்பின்ர்கள் மேதப்புரைநகிருக்கையாகிந் கொண்டச்சுதந்தன்னை ஞானவிதிபிழையாழிப" என்றும், "மகினைகண்ணி, காலையாலை உமலமலரிட்டுந்நெகாழியிதே" என்றும், ஸாங்கபத்

(௧) தி - ஸா. க. க. க. (௨) ஷெ - க. க. (௩) ஷெ - உ. (௪) ஷெ. ச. உ. க. (௫) ஷெ - உ. (௬) தி - ஸா. க. உ. எ. (௭) ஷெ - க. க. க. (௮) (௯) தி - ஸா. ச. க. ஆ. (௧௦) ஷெ - க. (௧௧) ஷெ - க. ச. க. (௧௨) ஷெ - க. க. க. (௧௩) ஷெ - க. க. (௧௪) ஷெ - க. க. (௧௫) ஷெ - க. க. க. (௧௬) ஷெ - க. க. க. (௧௭) ஷெ - க. க. க. (௧௮) ஷெ - க. க. க. (௧௯) ஷெ - க. க. க. (௨௦) ஷெ - க. க. க. (௨௧) ஷெ - க. க. க. (௨௨) ஷெ - க. க. க. (௨௩) ஷெ - க. க. க. (௨௪) ஷெ - க. க. க. (௨௫) ஷெ - க. க. க. (௨௬) ஷெ - க. க. க. (௨௭) ஷெ - க. க. க. (௨௮) ஷெ - க. க. க. (௨௯) ஷெ - க. க. க. (௩௦) ஷெ - க. க. க. (௩௧) ஷெ - க. க. க. (௩௨) ஷெ - க. க. க. (௩௩) ஷெ - க. க. க. (௩௪) ஷெ - க. க. க. (௩௫) ஷெ - க. க. க. (௩௬) ஷெ - க. க. க. (௩௭) ஷெ - க. க. க. (௩௮) ஷெ - க. க. க. (௩௯) ஷெ - க. க. க. (௪௦) ஷெ - க. க. க. (௪௧) ஷெ - க. க. க. (௪௨) ஷெ - க. க. க. (௪௩) ஷெ - க. க. க. (௪௪) ஷெ - க. க. க. (௪௫) ஷெ - க. க. க. (௪௬) ஷெ - க. க. க. (௪௭) ஷெ - க. க. க. (௪௮) ஷெ - க. க. க. (௪௯) ஷெ - க. க. க. (௫௦) ஷெ - க. க. க. (௫௧) ஷெ - க. க. க. (௫௨) ஷெ - க. க. க. (௫௩) ஷெ - க. க. க. (௫௪) ஷெ - க. க. க. (௫௫) ஷெ - க. க. க. (௫௬) ஷெ - க. க. க. (௫௭) ஷெ - க. க. க. (௫௮) ஷெ - க. க. க. (௫௯) ஷெ - க. க. க. (௬௦) ஷெ - க. க. க. (௬௧) ஷெ - க. க. க. (௬௨) ஷெ - க. க. க. (௬௩) ஷெ - க. க. க. (௬௪) ஷெ - க. க. க. (௬௫) ஷெ - க. க. க. (௬௬) ஷெ - க. க. க. (௬௭) ஷெ - க. க. க. (௬௮) ஷெ - க. க. க. (௬௯) ஷெ - க. க. க. (௭௦) ஷெ - க. க. க. (௭௧) ஷெ - க. க. க. (௭௨) ஷெ - க. க. க. (௭௩) ஷெ - க. க. க. (௭௪) ஷெ - க. க. க. (௭௫) ஷெ - க. க. க. (௭௬) ஷெ - க. க. க. (௭௭) ஷெ - க. க. க. (௭௮) ஷெ - க. க. க. (௭௯) ஷெ - க. க. க. (௮௦) ஷெ - க. க. க. (௮௧) ஷெ - க. க. க. (௮௨) ஷெ - க. க. க. (௮௩) ஷெ - க. க. க. (௮௪) ஷெ - க. க. க. (௮௫) ஷெ - க. க. க. (௮௬) ஷெ - க. க. க. (௮௭) ஷெ - க. க. க. (௮௮) ஷெ - க. க. க. (௮௯) ஷெ - க. க. க. (௯௦) ஷெ - க. க. க. (௯௧) ஷெ - க. க. க. (௯௨) ஷெ - க. க. க. (௯௩) ஷெ - க. க. க. (௯௪) ஷெ - க. க. க. (௯௫) ஷெ - க. க. க. (௯௬) ஷெ - க. க. க. (௯௭) ஷெ - க. க. க. (௯௮) ஷெ - க. க. க. (௯௯) ஷெ - க. க. க. (௧௦௦) ஷெ - க. க. க.

மூ. வெல் வித்துப்பதித்தைந் திரட்டிப்படைச்சொன்னது. இது
நாடாகத் தோற்றோமென்றையெடுத்துமுடிப்பான் சொ
ன்னது.

மூ—(ச௩) அங்கு நம்பிபுரணென்று தொடங்கி

வெல்வித்து - ஜயிக்கும்படிபண்ணி, பதித்தைந்து - ஐம்பதினானாய்,
இரட்டி - இரண்டான தூற்றுவரையும், பட - முடிக்கைக்காக, சொன்
னது - சொல்லப்பட்டது, இது - இப்பரந்தம், நாடாக - தேசமென்
லாம், தோற்றோமென்ன-அபற்றருதசித்தராய்ப்பேசும்படியாக, ஐயை
ந்து - இருபத்தைந்தாவதான ஆத்மாவில்ஸங்கத்தை, முடிப்பான் -
முடிக்கைக்காக, 'சொன்னது - சொல்லப்பட்டது.

(அ) அங்கு - அக்கீதையில், நம்பிபுரணென்று - குணபூர்ணான
வென்னையே ஸரணமாகவுடையவர்ஜனென்று, தொடங்கி - (ப்ரீதி
யோடே) தொடங்கி,

(க) “ஸ்ரீவாழ்நகரஸ்துரீஸ்சுபூருஷ்ணநக” “த்சொபந்யாஸ்
ஸஹிதாஸ்ஸர்வேநமஸ்ஸக்ருர்ஜநார்த்தநம்” என்று, ராஜ்யகாங்குலிக
ளாய் ஸரணம்புகாநிர்க்கிற பாண்டவர்களைவரையும் (உ) “நகரீஸ்தி
ஜயங்குஷ” “நகாங்குஷவிஜயம் க்ருஷ்ண” என்றவர்ஜனனை (௩)
“கரீஸ்திவசந” “கரிஷ்யேவசநந்தல” என்னப்பண்ணி புத்தத்திலே
மட்டிவிஜயிகளாகி (ச) “பதித்தைந்திரட்டிப்படைவேந்தர்பட”
என்றபடியே, அவர்களுக்கு ப்ரதிபக்ஷபூதரான துர்யோதனாதிகள்
தூற்றுவரையும் முடிக்கைக்காகச்சொன்னது. இந்தப்ரபந்தம், (௫)
“தோற்றோம்மடிகெஞ்ச மெம்பெருமான்நாசணர்க்கு” என்று, வருத்த
மோஷிபக்கவிலே, எல்லாரும் அபற்றருதசித்தராய் பேசும்படியாக (௬)
“முடிப்பான் சொன்னவாயிரம்” என்றபடியே, அநுக்குனிரோதியா
யிருந்துள்ள “பொங்கைம்புல்லும்” இதயாதியால்சொன்ன, சுதூர்ய
ம்சுதூரந்நாத்தமகமான வதித்தலும், ஜநாரதந்தலக்ஷணமாப்க்கொண்
மி ஸ்வபோக்யதையாலே தன்பக்கவிலே காலதாழப்பண்ணு மாந்மாகி
யுமுண்டான ஸங்கத்தை முடிப்பதாகச்சொன்னதென்கை. இத்தால்
மோக்ஷாரஸ்தரமேயாகிலும் உதிக்விதபோது அந்யார்த்தமாக உதித்த
ருதையுண்டதுக்கு, மோக்ஷார்த்தமாகவே உதித்தவேற்ற முண்டிதிக்
கொண்டதாயிற்று. *

வ்யா. (ச௩) உபக்ரமோபஸம்ஹாஸப்ரக்ரிதையால்வந்தவையப
ஸம்சொல்லுகிறது. (அங்கு) இதயாதியால், அதாவது:— அந்தப்ரபந்
தத்திலுபதேசம் தொடங்குகிறபோது (அ) “நாக்தகமேந்தியஸரமின

(க) பாச (உ) ஸ்ரீ - ௨, ௧, ௩௨. (௩) வித. கவு - ௭௩. (ச) பெ.மொ. ௨, ௭, ௭.
(௫) தி - ஸா. ௨, ௩, ௭, (௬) வித. ௭ - ௭, ௭, ௭. (அ) பெ.மொ. தி. ௧, ௭, ௭.

மு. முடிவாய்விவசயந்தது. இங்ருபரமேயெய்க்நிதிது பொ
யிவெய்தகந்தது.

மு—(சச) அதில் வித்ததர்மமதி. இதிவ்விதயநிஷ்டாகங்கன்.

முடிவில் - முடியுமளவில், அப்ரியமென்றது - இதுதானெனக்கு அரி
ஷ்டமில்லாதெனப்பபட்டது, இங்கு - இப்பரந்தத்தில், பரமே-ஏபா
யம்பரமே, எக்த்நிதிது - என்றப்ரதிதேயோடேய்ப்ரமித்து, பொயிகள
ந்து - ஸந்தந்தயாகவேனுமென்று, உகந்தது-ஸந்தேதாஜிக்கப்பட்டது.

(அ) அதில்-அந்தர்மதயின், வித்ததர்ம - வித்ததர்மத்தினுடைய,
யிதி-விதாயம், இதிவ் - இப்பரந்தத்தில், விதயநிஷ்டாகங்கன் - விதியும்
அதஷ்டாகமும்.

என்ற, தாழ்த்ததவந்தயர்க்காதி " என்கிறபடியே, (க) "கேதுநீ
காஷ்டகாஷ்டகாஷ்டக" " "சிஷ்யஸ்தேதநம்ஸாதிமாய்த்வாம்ப்ரபந்
நம்" என்று, அந்த-எனதுதய அதுவந்ததங்கன்கு ப்ரதிதேயோடே
உபக்ரமித்து (உ) "நாஸகூல்தாநாநி கர்த்தாஷ்டநிஷ்டாஸி | ஸகாஷ்டகாஷ்ட
காஷ்டகர்த்தாஷ்டகாஷ்டக" "தாநம்ஸாந்ததாநோயி துர்மேதாப்காஷ்டி
பாண்டயஅப்யாயந்நதாநிஷ்ட தம்மேஸ-மந்தர்ப்ரியம்" என்றவன்பத்
தம், அதுதாநம்ஸாநதயாலே அப்ரியோடே தலைக்கட்டிற்று,
இப்பரந்தத்தில் விமுனைக்குதந்து க்ருபையாலே உபதேசிக்கையாலே
உபதேசோபந்தயத்திலே (ங) "எபாவம்பரமே" என்று, அப்ரதி
தேயோடே உபக்ரமித்து அம்அபதேசயங்கேய்கு ஜகத்தா கத்திருந்துகை
யாலே, இப்பரந்திருத்தினவர்க்காக்கன்கு (ச) "பொயிகபாஷ்டி" என்று,
மக்களாலாஸாதம்பன்கிப்ரதிதேயோடே தலைக்கட்டிற்றென்கை. இத்தான்
அந்த-எனத்தே ப்ரபந்ததுவாந்தமொழிய வித்ததர்மபர்யந்தரூப
தேயித்திப்பலம் வித்தித்திப்பெருமைபாபே உபதேசம்ஸப்ரயோத
மாபத்திவிவயங்கு. அதுஸப்ரயோதகமாபத்ததயிங்கேயென்றதாயித்து.

ய்யா. (சச) ப்ரதிபாந்யார்த்தமொயகத்தாநம்ஸந்தவவபருகிசா
நிலுமிதது. (அதில் வித்ததர்ம) நுத்யாதியாக் அதாவது—அந்த ஸ்ரீ
கேதலில் (இ) "காஷ்டகாஷ்டக" "மர்மேதம்ஸாநம்ஸாந" என்று
வித்ததம்ஸாநிமாத்ரமேயென்கது. இத்த ப்ரபந்தத்தில் "இருகா
காந்தாந்ஸாநபெதர்கித்தித்தய்யிதே" என்று, விதியும், (ஈ) "அந்
கூழாநித்த யுந்மேன்" என்று, அதுஷ்டாகமுயிசன்கிங்காணலாமெ
ன்கை. இத்தான் விதியாத்ர ப்ரதிபாந்யாயவதம் விதயநிஷ்டாகம்
விசயிவதம் ப்ரதிபாநிக்கு விதிகேதமமுண்டென்றதாயித்து. க

(ச) மு. க. உ. (க)(உ)தி - க. உ. உ. (ச)ஷ - இ. ப. க. (இ)
தி - க. க. க. (ச)தி - க. க. க. க. க.

மூ. (சுரு) பகவான் குறையின்றிப் பணி மறைபெய்க்கிறவர்க்கு உதத்தாரி
யதுங்கூர்வரவம்.

மூ. (சுக) வேதவேத்யவைத் தோபதேகஸமாங்க்யதளங்கினை

(அ) பசுவன் - அம்பகவனென்றும், ஞானவிதி-ஞானவிதிபிரகாசம்
மேலெயன்றும், பணிவனை - பணித்தபணிவகையேயென்றும், என்ன,
இப்படிப் பரமாணமாகவெடுத்து, இவாங்கேகாந்தரானே - இவ்வாழ்வார்
ஸ்வீகரித்தபடியானே, அதுக்கு - அங்கிதைக்கு, உத்தகர்ஷம்-அபேக்யம்.

(அ) வேத - வேதங்களினுடையவும், வேதப்ப - வேதப்பாதிபாத்திய
 னுனவீர்வாணுடையவும், வைதிக - வேதார்த்தவித்துக்களான பரமர்ஷி
 களுடையவும், உபதேசகம் - உபதேசமானது, ஆனித்பரளவிகே - தத்
 வஹித் புருஷார்த்தநபிஜ்ஞரானஸம்ஸாரிகளிபத்திலே,

வ்யா. (சுரு) இனியந்த ஸ்ரீகதை தனக்கு முத்தர்ஷ மிவரங்கிகா
த்தாலே யென்றிருது. (பகவனித்யாதியாம்) அதாவது — (க) “அம்
பகவன் வணக்ருடைத்தவநெறிவழிதின்று” என்றும், (உ) “ஞானசித்
பிழையாமே” என்றும், (ஈ) “பண்டேபரமன் பணித்தபணிவகைகீய
கண்டேள்கமலமலர்ப்பாதம்” என்றும், பாமவைதிகாரான விவரத்தை
ப்ரமாணமாகக்கொக்கொள்ளுகையாலேயாய்த்து அந்த ஸ்ரீகதைக்குத்தர்
ஷமுண்டாயிற்றவென்கை. புத்தமுனியாயும் சுபிலமுனியாயும் சொன்ன
பொத்தஸூத்திரமும், ஸாங்க்யஸூத்திரமும் அவன்தானமுனிச்செய்
த்தாயிருக்கச்செய்தே வைதிகபரிச்சுறுமில்லாமையே அப்பமான
மாயிற்று. (சு) “இவ்வாக்ஷர சத்துயாமி ருஷிஞ்சக்யகூடம் சூகாக்ஷரீ”

[illegible][illegible]

மூ. இன்பவெள்ளமும் நிலையறியாதார் களாழங்காலும் களாயே
ந்துமவனுக்கு நாலாறுமறிவிக்கவேணும்.

மு—(சஅ) அவன்முனிந்தார்க்கு

இன்பவெள்ளமும் - ப்ராப்ய வைலக்ஷண்யமும், நிலை - நிலைகொள்ளு
மிடமும் நிலைகொள்ளாதவிடமும், அறியாதார்க்கு - அறியாதவர்களு
க்கு, ஆழங்காலும் - சிலகுணமாகிற வகப்படுத்துமிடமும், களாயேந்து
மவனுக்கு - களாயேறும்படி பண்ணுமவனுக்கு, நாலாறுமறிவிக்கவே
ணும் - இருபத்துநாலு தத்வங்களு மறியச்சொல்லவேணும்:—

(அ) அவன் - அந்த ஸர்வேஸ்வரன், முனிந்தார்க்கு - கதிபாமிக்கு
விஷயமான ஸம்ஸாரிகளுக்கு,

ஸம்ஸாரநிஸ்தரனோபாயமும் (க) “அக்கரைபென்னுமனத்தக்கடலி
லழுந்தி யுன்போருளால் இக்கரையேறி இளைத்திருந்தேனை” என்று
ஸம்ஸாரஸாகரத்திலழுந்துகிறவர்களுக்கு பகவதேகோபாயத்வஜ்ஞா
நம் பிறந்தா லிங்கேயிருக்கச்செய்தே அக்கரையிக்கரை பென்றும்படி
ஸம்ஸாரம் துரமாய்ப்பரமபதமாஸந்நமாய்ப்படி யிருக்கையாலே பகவ
தேகோபாயத்வத்திலே வ்யவஸிதராய் ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தரா
யிருக்கிறவர்களுக்குவ்யவஸாயம்குலைந்துத்வரிக்கும்படி (உ) “முகி
ஸ்வண்ணவானத்திமைபவர்குழவிருப்பர் பேரில்பவெள்ளத்தே” என்
று, ப்ராப்யவைலக்ஷண்யமும், ஆற்றிலேயிழிந்துப்போகாநிற்கச்செய்
தே நிலைக்குமிடமும் நிலையாவிடமு மறியாதாரைப்போலே ப்ராப்ய
பரரா யறுபவியாநிற்கச்செய்தே அதில் நிலைகொள்ளலாமிடமும், ஆழ
ங்கால்படுத்துமிடமுமறியாதவர்களுக்கு (ங) “செஞ்சொற்கனிகாளு
யிர்தாத்தாட் செய்மின்” என்று, சிலகுணமாகிற வாழங்காலும், (ச)
“ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரமநந்த க்லேஸபாஜநம் । த்வாமேவஸாணம்
ப்ராப்யநிஸ்தரந்திமந்ஷிணே” என்கிறபடியே, ஸம்ஸாரஸமுத்தத்தைக்
கடத்தி அக்கரைப்படுத்து மவனுக்கு (ஞ) “பொன்கைம்புலன்” இதுபா
தியாலே, சதுர்விதமாகி தத்வமுமறிவிக்கவேணுமென்றபடி. ஆக, அறிவு
கேடரை புபாயத்திலேழுட்டுவர், உபாயத்திலேயுன்றுவானா ப்ராப்ய
பாதாக்குவர், ப்ராப்யத்திலே யலகாணிக்குமவர்களுக்கு ஆழங்காலநி
சிப்பர் ப்ராப்யை யுண்டாக்குமவனுக்கு த்யாஜ்யத்தை யறிவிப்ப
வென்றதாயிற்று. *

வ்யா (சஅ) இவர்களுக்கிவ்வர்த்தங்களுபதேயிக்கைக்குறுப்
பானதேததுக்களோடே இவைதன்னை இன்னமொரு ப்ரகாரேண வ்ய
த்தயாகவருளிச்செய்துநர். (அவன் முனிந்தார்க்கு) என்று துடங்கி,

(க) பெரியா - தி. தி. உ. எ. (உ) தி - கா. எ. உ. கக. (ங) செ. க. எ. க.
(ச) (ஞ)

மு. தாங்களிடது தம்மை முனிவர்க்குத் தங்கள் காணாதுது
காண்பார்க்கும் கண்மாறுபிடம் சாகாந்தனுக்கு மாயாபோ
ஷ் பிவிர்காட்டுமவை.

பு— (ச.க.) ஸா.நா.ஸா.த்யஸ்.தம.த்யஸ்.தனா.கிடீ.டு

தமிழ்சொட்டறு - தாண்டொட்ட நிலாநீண்டுத்தமும், தம்மை - தம்மை,
முனிவர்க்கு - முனிந்தவன்னைமர்க்கு, நன்கண் - தன்னுடைய வுட்
கண்ணுள் பரப்பயனவலசுதன்யஜ்ஞாரமும், காணாதது - புறம்புகாண
கொண்ணாததையும், காண்பார்க்கு - காணவல்லவரான கவிசுருக்கு
சன்மாதாமீடர்,கண்ணவர்க்கொண்ணாத செஞனமும், சாகாந்தனுக்கு-
தன்பக்கச்சாகத்தோ நயாஜயமென்றறியாதவனுக்கு, மாயாதோஷம்-
ப்குக்குதொஷமும், இவர் - இவ்வாழ்வார், காட்டுமவை - காட்டுப்
படியானதுகள்.

(ஆ) ஸாதகஸாத்யஸ்த - ஸாதகரென்னஸாத்யஸ்தரென்ன, மத்யஸ்தஸா - தஞ்சாவடிகேயுத்தமிரென்ன இவர்களை, விட்டு - விட்டு,

அதாவது—(1) “கீசுவ” “கீதபாமி” (2) “நக்சுவ” “நக்சுதமாமி”
என்றெவ்வகம் முனிவர்க்கு விஷயமாய் அஜ்ஞான ஸம்ஸாரிகளுக்கு (ங)
“நாணப்பிராணையம்வாலில்லை நான் கண்டதல்லது” என்று, நிமக்நோத்
தாணமக்கிதாய் ஜ்ஞாபோபகாசகனுனவனையொழிய ஸர்வர்க்கு முஜ்ஜீ
வகோபாயமில்லையென்று தாமதுதியிட்டவிலக்ஷணமாக வந்த முதல்
(ச) “எவ்வளையோவன்னைமீர்காமென்னே முனிவதுகீர்” என்னும்படி,
உபாயாதமவஸாயதஸையிலென்று, ஸ்வயத்தபீருக்களார்ப்பாப்பனை
வசுதன்யமதியாதேதஜ்ஜந்தனையதிப்ரா வன்யமாகாதென்று ஹிதஞ்சொ
ந்தமமர்க்குக்கு (ஞ) “என்செஞ்சினல் கோக்கிக்காணீர்” என்று,
பாப்பனைவசுதன்யாவனா ஹியான விவன்செஞ்சாலே பார்க்காமாட்டவர்
தகோசென்றதம்முடைய வுட்கண்ணான பாப்பனைவசுதன்யஜ்ஞா
நமும, “செஞ்சொத்தவிகாணுமிர் காத்தாட்செய்யின்” என்று, கக்க
சாய் கட்டிக்கத்தறுமவர்க ளாகையாலே புறம்பொறுவர் காத்ததறம்
காணவர்க்குக்கு, அவன் சேதுனத்தின் கண்ணைமீத பிளங்
குக்கோசென்ற கண்ணாறுபிடமும, தப்பக்கல் தாத்தாபீர் புண்ண
சுதேவத்தாமயாலே க்வாத்ததேதறதேவதேம் காணகாட்டாததனுக்கு,
(க) “மக்கெயாட்டின் யாகாய” என்று, பாப்பதத்தேவதேயுமிவர்
தப்பிப்பத்த யாவையெய்கை. ௪

பொருள் (சொருள்) ஆகுபெயர். பிறகு, தலைப்பெயர். இது எப்போது
பெயர். இது எப்போது பெயர். இது எப்போது பெயர். இது எப்போது பெயர்.
இது, (சொருள்) பெயர். இது, (சொருள்) பெயர். இது, (சொருள்) பெயர். இது, (சொருள்) பெயர்.

வயத்தெழ - வயத்துத் தீவிர்கும்படி, ஊதி - குழுவாதி, வாழ்த்து -
மகன்னை-தேவரிக்க, அம்மமன்று - கார்வமன்று, ஆன்பின் - பதற்களின்
இன்னோ, வாழ்ந்தோன் - போலாதேவொள், உழிந்தாய் - என்னித்தல்
போலித்தட னஞ்சரிக்கச்சடவை, என்சொற்கள் - என்சார்த்தை யை
உதோன், என்று - என்நிறம்பகாத்திலே, இவர் - இவ்வாழ்வார்,

[illegible]

மூ. பலகாலும் ஹிதாஹிதங்கள் சொல்லுவர்.

மூ—(௫௦) கதிர்ஞாநமுர்த்திக்குணர்த்துவது

பலகாலம் - அநேகந்தரம் - ஹிதாஹிதங்கள், ஹிதாஹிதங்களைப்படி,
சொல்லுவர் - உபதேசிப்பர்.

(அ) கதிர் - ஒளிபாயுடைய, ஞாநமுர்த்திக்கு - ஞாநன்வருபவனு
கஸ்வானுக்கு, உணர்த்துவது - உபதேசிப்பது,

வர்களுள்ளேப்பிரிந்துருளிக்கிடக்க, உனக்குபேசுவாவிஷயமான வெங்க
ன்பூவை கிளிகளோடேகலந்து பேசுக்கொள்ளாதேகொள்ளென்றதா
கையாலே, ஸாத்யத்தில் கலக்கங்கண்டுச்சொன்னதாமிதே. (கன்மயன்
து)என்றவிது, தங்களோடேயிர் மடுகொண்டு தங்களபிஸத்திபயர்ருளை
த்து தங்களைவசிகரிக்கைக்கு ஸாதநமாககிளைத்து, தங்களுக்கறிந்தபெயன்
றறியாமல் கையிப்பாஸையப்பறிக்கிறனைக்குறித்து உனக்கிதுகாப்ப
மன்னென்கிறதாக்கையாலேஸாதநத்தில்கலக்கங்கண்டு சொன்னதாகலாம்
(ஆன்பின்போகேல் கைகழியேல்) என்றது, பகமேய்க்கப்போன கிட
த்தே தனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்றும் பிரிவாற்றாமலும்
இத்தலைபடுகிறக்லேஸமநிந்தால் பிரியாதே இத்தலையோடே கடிபி
ருக்கைபுருஷார்த்தமாயிருக்க ஜாத்யுததர்மமென்கிற மாந்தரதைத்
கொண்டு பகமேய்க்கப்போக வொருப்படுகிறவனைக்குறித்து “ஆழ
மென்னொருயிரான்பின்போகேல்” (க) “கலவியும்நலியு மென்னகைழி
யேல்” என்றவையாகையாலே, ஸாத்யத்தில் கலங்கினவனுக்குச்சொல்
லுகிறதாகலாம். “ஹிதரு” என்கிறவிது, (உ) “வசிக்கெயும் தாமரைக்கண்
னும்வாயும் கைகளும் பிதகவுடையுங்காட்டி, என்று, வசிக்காரஸாதநத்தத
யும் “உகக்குநல்லவரோடு முழிதரு” என்று, அபிமதவிஷயஸம்ஸ்கே
ஷமாந்த ஸாத்யத்தையும், அஸையறியாமல் கிற்கிறவனுக்கறிவித்ததாக
விதேயிருக்கிறது. (என்சொற்கொள்) என்றவிது, பகமேய்க்கப்போகவே
ண்டாவென்றவிலக்குகிறது. நமக்கொரு தீங்குவாராமக்காக வென்றநி
யாதேபரிவையானதன்வார்த்தையை யகாதரிக்கிறவனைக்குறித்து “அவ
த்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொள்” என்றதாகையாலே, இதுவும் ஸா
த்யத்தில் கலங்கினவனுக்குச்சொன்னதாகக்கொள்ளலாம். ஆனபிப்பு
(இவற்றில் கலங்குபீரவாணுக்குப்பலகாலம் ஹிதாஹிதங்கள் சொல்
லுவர்) என்றதுக்கதருணமாக இச்சந்தைகளுக்கொல்லாமிப்படி யோ
வித்தாலுக்குறையில்லை. *

கயா. (௫௦) இப்படியினவர்களுவர்க்கும் பலகாலமுபதேசிக்கை
க்குதேததுவேதென்று மாகாங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார். (கதிர்
ஞாநமுர்த்திக்குணர்த்துவது) அதாவது :— (ங) “பிணக்கியாஸை
யும் யாவரும் பிழையாமல்பதித்தும் பேதியாததோர் கணக்கில் கித்
திவென்னக்கதிர்ஞாநமுர்த்தியனாய்” என்று, ஸம்ஸ்கிருத மையத்தில்

மு. ப்ரேமத்தாலே, தமமுனவர்க்குவேட்கையெழுவிப்பது
ஜாநத்தாலே.

மு—(௫௪) உயிர் மாயத்தாலுமென்னுருயிரென்னும் பரதுக்கம்ஸதரி
யாமை யிரண்டனுமுண்டு.

ப்ரேமத்தாலே - (அவன்பக்கம்) ப்ரதிபாலே, தமமுனவர்க்கு - அந்
தொடர்புதான் ஸம்ஸாரிகளுக்கு, வேட்கை - பகவத்பக்தியை, எழு
விப்பது-ஜாநப்பிப்பது, ஜாநத்தாலே - (க்ருபாரூப) ஜ்ஞாநத்தாலே.

(அ) உயிர்மாய்தல் - உயிர்மாய்தலென்றபாட்டிலும், ஆழுமென்
னுருயிர் - ஆழுமென்னுருயிரென்கிற பாட்டிலும், என்னும் - ப்ர
திபாத்யமாயிருந்துள்ள, பர - ஆயலாரானஸம்ஸாரிகள் பரஞானவிஸ்வ
ரான் இவர்களுடைய, துக்கம்ஸதரியாமை - துக்கத்தைப்பொருமை,
ஜ்ஞாநத்தாலும் - ஜ்ஞாநப்ரேமங்களில், உண்டு - உண்டு.

ஸகலசேதனசேதனங்களையுமொக்கக்கவன், ஸ்ருஷ்டிஸமயத்தில் ஒருவர்
உயிர்மாயுலப்பக்கல் கலசாதபடி பிரித்தவிடத்திலும், தன்ஸ்வரூபத் துக்
கொருபேதமின்றிக்கே அத்விதியாயபரிச்சேத்யமான கீர்த்திஸமுத்ரந்
தையடைந்தவர்களுக்கிற ப்ரபாஸரூபமான ஜ்ஞாநத்தைவடிவாகவுடைய
ஞானவாலே, ஸர்வஜ்ஞனுயிருக்கிறவனுக்கு (க) “உனக்கொன்றுணர்ந்
துவன்” என்றுபதேசிப்பது, தத்விஷயப்ரேமத்தாலே (உ) “கொள்
கொன்று ஸர்வத்தெழுந்தபெரும்செல்வம் நெருப்பாகக்கொள்ளொன்று
தவழுகி” என்று, ஐஸ்வர்யம்விசயதேஹதுவாகக்காணுநித்கச்செய்தேபி
ஷ்ணோபயத்தை ஸ்விகரிக்கும்படி தமோபிபூதராகாதிற்கும் ஸம்ஸாரிகளு
க்கு (ஈ) “உன்னிலேயேயெவையெழுப்பன்” என்று, தம்முபதேசத்
தாலே பகவத்பக்தியைஜகிப்பிப்பது, தத்ஸம்பந்தமடியாகவஸர்களைவிட
மாட்டாதே திருத்தித்தம்மோபாதிபகவததுபவபரராக்கவேணுமென்
கெ ஜ்ஞாநத்தாலே வியங்கை. *

கா. (௫௪) இப்படி ஜ்ஞாநப்ரேமங்களிரண்டும் காரணமாகச்சொ
ல்லுவதென்ற பரதுக்கம்ஸதரிஷ்டனுந்நமஸ்கேருபதோபதேசத்துக்கு
ப்ரதாக்காரணமென்ன வருளிச்செய்திருர் (உயிர்மாய்தலித்யாயல்)
அதாவது:— “கொண்டாட்டும் குலம்புனைவும்” என்று, தூய்மை,
“உயிர்மாய்தல் கண்டாத்மேவ” என்று, ஸம்ஸாரிகள்பாரிக்கிறபாரிய்
பும், முடித்துபோதெப்படியை ஏன்எண்டாந்த மாட்டுத்தென்ன என்னைய
வாலே, பரஞுடையதுக்கம் ஸதரியாமையும் “அகரர்க்குத்தெப்பெய்யும்
பகவத்கொளல் மென்புழுமென்னுருயிர்” என்று, அஸகரர்க்குத்தெ
னத்துவிட்டதும், அக்கொன்றுவிதியையுமொவ்வென்றுந்நுத்பவானது
தகைப்படாவின்ற தென்னையாலே, பரஞானவிஸ்வரூபமான துக்கம்ஸ
தரியாமையிருவர்க்குமுபதேசிக்கவர்க்கு தேஹதுவாக்சொன்ன தவ
ஸப்ரேமங்களிரண்டனுமுண்டென்கை. ஆத்தால், ஜ்ஞாநப்ரேமங்களி
ன்மும், பரதுக்கம்ஸதரிஷ்டனுந்நமஸ்கேருவதென்கையிக்கு. *

(௪) திணை. க. உ. ௫. (௨) தெ. ச. உ. ச. (௨)

மு—(௫௨) என்னதுன்னதாவினிலே அநிவாராத்மாவென்று அவன்
மதம் தோன்றும்.

மு—(௫௩) இருந்துமெண்டானாய்ப்பொய்கலவாது அன்புசெய்து பந்
நிலனாய்கூடித் தருட் பிடிந நிர்ந்தநரைப்போலே

(அ) என்னதுன்னதாவினிலே - என்னதுன்னதாவினென்கிற பாட்
டிலே, அநிவார் - அனனையறிந்திருக்கும்வர், ஆத்மாவென்று - தனக்கு
ப்ராணனென்று, அவன்மதம் - ஓய்வவரவலிந்தாதம், தோன்றும் - ப்ரா
ணசிக்கும்.

(அ) இருந்தும் - (தன்நிருவாடகனின்கீழே) இருந்துமவனும்,
எண்டானாய் - இவர் நினைவிலே பொழுதுவானாய், பொய்கலவாது-பொ
ய்யில்லாதவனாய், அன்புசெய்து - (பரமபதத்தின்பண்ணும்) விருப்பந்
தைப்பண்ணி, பந்நிலனாய் - (நித்யஸஞ்சிரிகன் பக்கலிலும்) ஸங்கடிக்
தானாய், கூடி-த - பசி, தருட் - தாறம், (இவைகளாலே) பிடிந - பாதித்
தப்பட்டிருக்கிற, நிர்ந்தநரைப்போலே - தரிந்தநரைப்போலே,

வ்யா. (௫௨) இப்படி ப்ரேமமாந்தரத்தாலன்றிக்கே, சம்பவரன்
நினைவாலே, அவனுக்குத்தாமாத்மபூதராகையாலே, அவனுக்கொரு
தீங்குவரப்பொறுக்க மாட்டாரென்று மந்தைதகர்ச்சிப்பிக்கிருர். (என்
னது) இப்பாடியால், அதாவது:— (க) “என்னதுன்னதாவினும்” என்று,
உன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபம், நானிட்டவழக்கென்ன விடத்திலே,
(உ) “அநிவாராயிரானாய்” என்று, அநிவாரை உயிராகவுடையனென்
னும்படி (௩) “ஜநித்யூத்யேஷகேசுதே” “ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்” என்
று, ஜ்ஞாநியானவென்கருதாதனாகவேயென்னுடையமதம் என்றதுனிச்
செய்தபடியே, இவரையவன் தனக்காத்மாவாக நினைத்திருக்கிறவராக
ரம் தோன்றுமென்றபடி. ஆகையால்வனுக்கொருதுக்கம்வரப்பொறுக்க
மாட்டாசென்றுகருத்தம். *

வ்யா. (௫௩) ஆ, ஜ்ஞேகவரர்களுக்கும் பலகாலும் ஹிதநி
தங்கள்வெப்பலுடைத் துறைதுக்கனைதர்ச்சிப்பித்தாராயின்குர்க்கித் துப்
படி, யிருவருக்குப்பேதர்ப்பராணனும், விஷயவசூன யோர்யதைதயிப்பாத
கிர்வரன், உபத்தமந்தத்துக்கு முக்யபாந்தரமன்றேயென்னும் காத்வைக
லேயருநிச்சிப்புகிருர் மேல், (இருந்துமெண்டானாய்) என்றுதடக்கி,
அதாவது:— ஸர்விஷயனுனவன் ஆசார்யனை தத்பிமதஸ்வரூபத்திலே வை
த்துதர்க்கத்தாமவருத்தியாய்தக்கிச்சுறுத்திலேபுறையத்த விருப்பமு
டையனாய் கைவஸ்வேததததய மவன்பக்கலிலே பண்ணி ததிதரக்க
லில் ஸங்கடத்து, மித்யனும் பரிமனும் விடாயனும் தகமும் சேதம்
தன்னாரும் விபத்தும்போலே, அத்யபிரிஸைத்தேதாதே யனனையதய
சித்தம் (க) “ஜநித்யூத்யேஷகேசுதே” “ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்”

அகல்வானுமல்லனாய் போகேலென்றாலும் உகப்பையுந்தவி
ர்த்து விதிவகையே நடத்துமவனே உபதேஸஸத்பாதாம்.

மு—(ருச) நண்ணுதார்மெய்யில்

அகல்வானுமல்லனாய்-பிரியவசுத்தனாய், போகேலென்றாலும்-போகக்கட
வையல்லையென்றாலும், உகப்பையும் தவிர்த்து - தன்பீதியையும்கிட்டு,
விதிவகையே - நியமித்தபடியே, நடத்துமவனே - நடத்துகிற (ஸர்வே
ஸ்வரனே) உபதேஸஸத்பாதாம் - உபதேஸத்துக்கு நல்லவிஷயம்.

(அ) நண்ணுதார் - நண்ணுதாரென்கிற திருவாய்மொழியிலும்
மெய்யில் - மெய்யில் வாழ்க்கையை யென்கிற திருமொழியிலும்,

னாகனா ஸ்சஜ்ஞாந பாகத்யாதயஸ்தே | பரமபதமதாண்டாந்யாத்மதே
ஹஸ்ததாத்மாவாதஸகலமேதந்ஸம்ஸரிதார்த்தஞ்சகர்த்த " என்றும்,
(க) "எனக்கே தன்னேத்தந்த கற்பகம்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே,
நன் விழுதியையும் தன்னையுமிவர்க்குக்கொடுத்து (உ) "உன்னடியார்க்
கென்செய்வென்றேயிருத்தி" என்கிறபடியே, இவர்க்கெல்லாம்செய்
தாலும், தானிழவாளனாய் ஆத்மாத்மீய்யாகில பரத்தையும் நமஸ்ஸப்
தமுதேகநவிவர்ஸமர்ப்பிக்க (ங) "வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமோ வென்
னலங்கடமையது கமந்தார்க்கு" என்னும்படி, (ச) "ஸ்ரீரங்க" "
பூயிஷ்டாம்" என்கிறபடியே, நமவுக்தி, நமக்குக்கனத்துந்நோந்துகை
யாலே, அய்வழியாலேயந்த அகிலபரத்தையும் கமந்து (ரு) "அல்லு
நன்பகலுமிடைவிடிவிதி நல்கியென்னேவிடான்" என்று, இவர் பக்கல்ப
ண்ணினைக்கேஹத்தாலேதிவாராத்ரவிபாகமற இவரைவிடமாட்டாதே
(கூ) "போருகம்பி" என்று, சிறிப்போகச்சொன்னாலும், (எ) "அகல்வா
னுமல்லனினி" என்கிறபடியே, அகலாதானாய், (அ) "ஆன்பின்போகேல்"
என்று, இவர் நிவர்த்திப்பித்தால், (கூ) "திவந்திலும் பகரிசைமேய்ப்பு
கிதி" என்கிறபடியே, தனக்குப்பானத்தையும் தவிர்த்து, (க0) "அருள்
தருவானமைகின்றானது நமது விதிவகையே" என்றிவர் விதித்தபடியே
நடத்துகிற ஸர்வேஸ்வரனே உபதேஸஸத்துக்கு ஸத்பாதாம் மென்கை. ந

த்பா. (ருச) ஆனாலில்லனன்றிக்கே அஜ்ஞான ஸம்ஸாரிகளுக்
குபதேசிக்கிறவரையில் ஸம்ஸாரவிரக்தராய் ஆத்மருணோபேதராய்
ஸர்வரூபஸம்ஸாரானவர்களுக்குபதேசிக்குமர்த்தத்ததை, பகவந்நிமுகரா
ய் பாயோதாந்தரபரதாய் அநவர்த்தக ரஹிதரானவர்களுக்கு வலியப்
பிடித்துபதேசிப்பாசென்னென்று மாகாக்கையிலே யருளிச்செய்கி
ருமேய் (நண்ணுதார்) என்று கூடங்கி, அதாவது :—(கக) "நண்ணுதார்
முதலானிப்பயிலும்" (கஉ) "மெய்யில் வாழ்க்கையிலும்" (ககூ) "ஊனேறு

(க) தி.க. உ. ஸ. க. (உ) க. தி. (கூ) தி.க. க. க. க. (ச) (ரு) தி.
க. க. ௨0. அ. (க) கி.க. க. உ. க. (எ) கி.க. உ. க. எ. (அ) கி.க. ௨0. க. அ.
(கூ) கி.க. ௨0. (க0) கி.க. க. க. (கூ) கி.க. க. க. (கஉ) பெருமான். தி. க. க.
(ககூ) கி.க. க. க.

ஆம். உலகுடைந்திடுவதத்தோடு ஆண்டு கயமாபாவித்தாடிகள் அ
தும்பின் பச்சைபாதசவிவாதம் பரிபிசண்ட னைவாபதர்க்கு
உளங்கொள் பேசுமனவென்றென்னுமத்தத்தனை வாயில்

கனன் - ஊனெறுசெவ்வெய்திற் திருமொழியிலும், ஆனை - ஆனான
ய்ச்சென்ற என்கிற திருமொழியிலும், சொன்ன - தோஷதர்ப்பவந்தா
துண்டான, சிர்சீவதந்தேயோடே - ஜ-ரூபனையோடே, ஆஸ்தி கப்பாமாநித்
வரதிகள் - பரலோகமுண்டென்றெழுந்தி நம்பரில்லாமை இவைமுத
லாகிற வாழ்மருணங்களை, விஞ்ஞான-அதிசராயும், ப்ரணீபாத - நம
ஸ்கராயும், அபிவாத - ஆசிர்வாதம் பண்ணுகிறதை, பரிப்ரபந்த - மை
யோபாநிதமாகக்கேட்டதை, ஸேவா - சிவஞானை, (இளைக்கிலே) பார்த்து
தூசஞ்சராயிருப்பார்த்து, உளங்கொள் - தற்குதயத்திலே கொள்ளுந்
தோள், பேசுமளவன்று - அந்திராநிசநூரஞ்சு சொல்லுமதன்று, என்
னும் - என்று உதன்யமாக உபதேசிக்கத்தக்கதான, அரித்தந்தை - அரித்
தனியேஷத்தை, வம்மின் - வாரும்மோள்,

[illegible]

(உ) பெரியா-தி, ஸ, து, க (க), கு, க, க, க, (க) (க) (கு); வி - ர, க, (க)
தூ-சீ, ச, ந, ஸ, (எ) (து) (க) தி-வ, உ, க, க, (க), க, க, க

அத, உதே, உதபன் கிக்குபதேதெரிக்கிறது ஞாலத்தார்பந்தபுத்த
புரகந்தந்தங்கண்டாத்தொடையுமும் மிக்கக்குவையும்தே.

பு—(௭௭) தாய்க்கும்

விவோதம் - (உங்களுக்கும் சொன்னும்) விவோதம், கணச்சொன் - நிக்ரு
த்தவசநம், கணச்சொன் - கணச்சொன் தமாக்களுக்கும், அந்நிய - காம
திரா, என்று - என்று, அடைக்கிட - காமத்தப்பாச, அந்நியகிக்கு -
தபஸ்வரில்லாதவர்க்கு, உபதேசிக்கிறது - உபதேசப்பண்ணுகிறது,
ஞாலத்தார் - ஸம்ஸாரிகளிடத்தில், பந்தபுத்தியும் - கர்வசாரிபூதியென்
கிற புத்தியாலும், அந்நத்தங்கண்டாத்தொடையுமும் - அந்நத்தங்கண்டு பொ
ருக்கமாட்டாமைமையாலும், மிக்கக்குவையும்தே - மிகவும் கருவையா
மன்தே.

(அ) தாய்க்கும்-ஸர்வலோகநாயான பெரியபிராட்டியாருக்கும்

மிதானிலும் சொல்லுவன் கேழ்மினே என்று, காள் சொல்லுகிறவிது
உங்களுக்கு விவோதமாய்த்தேநாற்றியிருத்ததாகிடும் சொல்லுவன், இத்
தைக்கேளுங்கோளென் உபதேசித்து, (உ) "கணச்சொல்லாயினு
மாக" என்கையாலே, ஆதினுமாக, என்ருருபொருளாகவும், (உ)
"மற்றொன்றில்லைருக்கச் சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வயிர்க்கும்" என்
றும், (க) "எமநியச்சொன்னோம்" என்றும், ஸர்வர்க்கும்பா
வரித்தமாய்ப்படியாகவும், இப்படியடைக்கிடாக (ச) "கணச்சொன்
ன" "இதந்தேநாதபஸ்ராய" இய்யாதியால் சொன்னவநிகாரிகளுக்கு
பதேசிக்கிறது, (ரு) "ஞாலத்தார், கமக்கும் ஞானத்தவர்க்கும்பெருமான்"
என்று, நிக்ருவிபூதியுள்ளவரோபாதி கணச்சொன்னவர்க்கும்பெ
ருமி ஸம்பந்தபொற்றிருக்க இவர்களைவனையிழந்து விடக்க ஞானனுதே
கிறது ஸம்பந்தபுத்தியாலும், (க) "கண்டாத்தேஜலகியத்தை" என்று,
இவர்கள் ஸம்ஸாரத்தின்படுகிறவர்க்குத்தம்கண்டு பொருக்கமாட்டாத ஸன்
பாலமும், நாவன்பந்தமென்றே (எ) "அருங்கண்டரியில்வுகிளிக்
கிளிகு" என்று, விவாயி, கசபமாயி, என்று, கர்வசாரணகவிட்ட
கர்க்கையும் திருத்தவர்களு நிக்ருமாட்டாத கதைபுரண்ட கருணையு
மிதேயென்கை, பந்தபுத்தியும் அந்நத்தாஸஹந்தமுமிவர்தம்முடைய
உத்திவந்தமாய்கையாலும், கருபாதிக்கம் கெடியோத்திலந்தமகை
தாமாயிற்று இப்படிப்பாவரித்தேதோற்ற வருளிச்செய்தது. *

பயா. (௭௭) கந்தாயிப்படி உபதேசப்பார்பருமுண்டோ வென்
துமாளம் கந்தாயிவெ வருளிச் செய்கிறார். (தாய்க்கும்) இய்யாதி, அதா
வது—தபஸ்வரில்லாதவர்க்கு உபதேசப்பண்ணி கந்தபாதிக்கிடான

(க) தி.வி. க.க. (உ) தி.வி. க. க. எ. (க) வி.வி. க. க. (ச) தி.வி. க. க.
க. (ரு) தி.வி. க. க. (எ) தி.வி. க. க. (எ) க.க. க. க.

மு. க. வயக் கொண்டு உணர்ச்சியால் உணர்ச்சியுடன் கொண்டு
பெரும் திறமையுடன் நிரப்பெற்றது.

மு. (10) ப்ரும்துரிஷ்டரும்

உணர்ச்சியால் - உணர்ச்சியால் கொண்டு பெரும்துரிஷ்டத்திலும், ஆசார்
ய நகுல நாயக்கர் - உணர்ச்சியால் கொண்டு என்னை விடத்திலும், உணர்ச்சி
யில்லாத கொண்டு - உணர்ச்சி யில்லாத கொண்டு பெரும்துரிஷ்டத்திலும்,
என்னை - கொண்டு பெட்ட, இழவுகள் - துடிக்கல், நிரப்பெற்றது - நிரப்
பெற்றது.

(அ) ப்ரும்துரிஷ்டரும் - (ஆசார்ய) ப்ரும்துரிஷ்டராயும்,

நிலம் பூசுதலுமேபனையுற்ற (க) "நதியன்மலர்நாடி" என்கிற
படியே, சேஷத்தையுடையதாய் சலாக்கியமான ஆத்மபுஷ்பங்களைத்
தேடி (உ) "ஆர்ச்வந்திரிபிராணச் சேர்ந்தவன்" என்று, கைங்கர்
புருஷமாக அபேதிகையாய்வு சகத்தாகத்திருந்துகையாலும், (ங)
"உணர்ச்சியால் கொண்டு போதுதில்" என்று, ஸம்ஸாரிக ஞானஜீவநிமித்
தமாகவுண்டான கிழவு. (ஊ) "ஆசார்யக் கொண்டு உணர்ச்சியால்" என்
து, தமக்கு சகத்துவையுடையபையால் வந்தகிழவு. (ஐ) "உணர்ச்சியில்
துவ கொண்டு பின்புக்கொண்டிருந்தில்" என்று, அவன்னைக்குமார்ப
மதித்து பின்புக்கொண்டிருந்தில் பெரும்துரிஷ்டத்திலும் நிரப்பெற்றதென்
து. கைங்கர் முத்தியித்த சகத்துவையுடையபையால் இவனுக்கு மங்களா
யாகவுண்டான பின்புக்கொண்டிருந்தில் நிரப்பெற்றது. "மலர்நாடி" என்
கிற கிழவு. "நதியன்மலர்நாடி" என்கிறகிழவுகொண்டிருந்தில்போது
ணர்ச்சியால் கொண்டு பின்புக்கொண்டிருந்தில் சலாக்கியமான புஷ
பங்களைப் போல ஆசார்யத்தொண்டான ஆசார்யமென்று ப்ரும்துரிஷ்ட
தொண்டையுடையதாய் பின்புக்கொண்டிருந்தில் ஆத்மபுஷ்பங்களைத் தேடி பென்
து. பின்புக்கொண்டிருந்தில் என்னும். அந்தந்தே, "காடாநாமல்" என்கிறகி
ழவு. "நதியன்மலர்நாடி" என்கிற கிழவுகொண்டிருந்தில் சலாக்கியமான
கொண்டிருந்தில் பின்புக்கொண்டிருந்தில் "காடாநாமல்" கிழவைக்க" என்று,
கைங்கர் ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு "ஆர்ச்வந்திரிபிராணச் சேர்ந்தவன்"
சேருமிடம்.

மு. (10) ப்ரும்துரிஷ்டரும் ப்ரும்துரிஷ்டரும் (க) "நதியன்மலர்நாடி"
"பின்புக்கொண்டிருந்தில்" ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு, கைங்கர் கொண்டு கொ
ண்டிருந்தில் ஆத்மபுஷ்பங்களைத் தேடித்தொண்டான, பின்புக்கொண்டிருந்தில்
கைங்கர், கைங்கர் ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு, ஆத்மபுஷ்பங்களைத் தேடித்தொண்டான
கிழவைத்தொண்டான, ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு, ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு, ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு
பின்புக்கொண்டிருந்தில் ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு, ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு, ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு
பின்புக்கொண்டிருந்தில் ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு, ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு, ப்ரும்துரிஷ்டராய்வு

(க) நிர. மு. (10) கை. (1) நிர. க. கை. (2) நிர. க. (3) நிர. க. கை.
க. (4) நிர. க. கை. (5) நிர. மு. க. கை.

மூ. ஸம்வத்ஸரவாலிகளாமாசில் ஏபாவம்பயனன்றி நெஞ்சே
ராது.

மூ—(நி.அ) மெய்நின்ற மங்கவொட்டுக்கு

ஸம்வத்ஸரவாலிகளும்—(சிஷ்யர் கூள்) ஸம்வத்ஸரவாலிகளாயும், ஆகக்-
குருக்கவேண்டுமென்றுநியமமாகில், ஏபாவம் - என்னபாபமென்று வெ-
றுத்ததும், பயனன்றிகிலும் - பயனன்றிகிலுமென்றதும், சேராது -
ஸங்கதமாகாது.

(அ) மெய்நின்ற - மெய்நின்ற கேட்டருளாய் என்றதுமுதல்,
மங்கவொட்டுக்கு - மங்கவொட்டுள் மாமாய் பென்னுமளவுக்கு,

(க) “ஸங்கதமாதே” “ஸம்வத்ஸரவாலிகேப்ரபந்தயா-
தீ” என்கிறபடியே, ஒருஸம்வத்ஸரம் பரிசுஷித்துப் பின்னையபதேசிக்கச்
செய்வனாகச்சொல்லுகிறஸாஸ்த்ரமாயாதையாலே இஸ்ஸம்ஸாரிகளாகுந்
ததிக் இவருமுபதேசித்தாரானாலே வென்கிற ஸங்கையிலே அருளிச்
செய்கிறார். (ப்ரம்ஹசிஷ்டரும்) இப்பாதி, அதாவது:— உபதேஷ்டா-
வானவிவர், ஸம்ஸாமகாவத்துபஸத்திபண்ணினவனுக் கொழிய உபதே-
சியோமென்றிருக்கும் ப்ரம்ஹசிஷ்டராகில் அப்படிவந்துஉபஸத்தி பண்-
ணினவர்களுக்கு ப்ரீதியோடே உபதேசிக்கையொழிய அந்நிகாரிகளுக்
குபதேசிக்கப்புகு (உ) “ஏபாவம்பரமே” என்று, ஓ! பாவம், எனக்
கிது பரமாவதே? என்றுபதேசோபக்ரமத்திலே வெறுத்துச்சொன்ன
உத்தேசோராதே? இவர்பக்கலுபதேசும் கேட்டவர்கள் ஸம்வத்ஸரவாலி-
களாகில் உபஹாரபாணிகளாய் நாமதுவர்த்தித் தன்றோபெற்றோபென்-
றிருக்கையொழிய இவர்க்கு ப்ரதமசிஷ்டரானவர் (ங) “பயனன்றிகி-
லும்பாங்கலராகிலும் செயல்கன்றாகிருத்திப் பணிகொள்வான்” என்று,
ப்ரயோஜனதுக்யராகிலும் அகிலேதயராகிலும் தம்முடைய செயலாலே
எல்லாம் நன்றிப்படி திமித்திச்சகான்வாரிவொன்று க்ருதத்துதையாலே
உத்தேசிக்கப்படும் சேராத்தென்கை. இப்படி ஆசாரியோத்தி-
யும், செஷோபதிப்புகையாலே முன்பு சொன்ன தோறுக்கையாலே
கேளுகையத்திந் தபதிக்க, உபதேசமகத்தியாலே, ஸர்வமும்நிருத்தி
வையகை சகலகலின்களும் தீர்த்தென்கே சொன்னவேண்டுமென்ற
தாரித்தம்.

கூற. (நி.அ) இனிபிப்படிபரோபதேசு பாரானபோது பதவதக-
பவதி தீர்த்தெனப்பதேச வென்கிற ஸங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்
(மெய்நின்ற) இப்பாதி, அதாவது:— (ச) “மெய்நின்றகேட்டரு-
ளாய் நெஞ்சே” என்பது “வெண்ணப்பம்” என்றதுமுதல் (ரு) மங்கவொ-
ட்டுக்கு மாமாய்” என்பது, தாவாக நடுவுள்ள வானுப்பாபத்தமும் ஆக

பு. அடைக்கலங்கூடி பொய்யாதான மழுத்தாசென்று ஸ்வ
ருபவிரோதி நிவ்ருத்திகளையும் தாமதாயந்திபெருமாயா
யனாகவேவாழிய வென்றுப் பரப்பவங்களையும்

அடைக்கலம் - அடியேனடியாவி யுளக்கேபரம், மருதி - (பாகவதர்க
ளின் திருவடிசளை சிரஸ்ஸைக்கலங்காசமாச) தரித்து, பொய் - பாக்
ருதிஸம்பந்தத்தில், ஆதானம் - கொஞ்சமும், அழங்கார் - முழுதார்,
என்று-என்று, ஸ்வருப-ஜீவேஸ்வரர்களுடைய ஸ்வருபம், விரோதி நிவ்
ருத்திகளையும்-விரோதிநிவ்ருத்திகள் (இவைகளையும்) தாமதாயந்தி-தா
மதாப்புவை திருநாபியிலேயுடைய, பெருமாயன்-பெரியமஹாபகார்
யத்தையுடையவனுக்கு, ஆளாகவே - ஆட்பட்டே, வாழியவென்று-மங்
களமுண்டாகக்கடவதென்று, பரப்பவங்களையும் - பரப்பும் பகம்
இவைகளையும்,

உகாசங்களில் சொல்லுகிறபடியே ததந்யார்ஹஸேஷமாய், பாக்ருதேதே
பரமாய், ஜ்ஞாநாதந்தலக்ஷணமாக த்ரித்யாக்ஷரத்தில் சொல்லப்படுகிற
ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சுதூர்த்தி ஸம்ப்ரதானத்தி
லேயாய் (க) “புஷ்பேஷா குகந் உலகா துரணுஜீத” “ப்ரம்ஹணேநத்வா
மஹநஹித்யாத்மாநம்புஞ்ஜீத” என்கிறபடியே, ப்ரணவத்துக்கு ஆத்ம
ஸமர்ப்பணமும் அர்த்தமாகையாலே, விரோதிபயத்தால் கலங்கினத
சையிலே (உ) “அடியேனடியானியடைக்கலம்” என்றந்த, ஆத்மஸமர்ப்ப
ணத்தையும் (ங) “திருமால் திருப்பேர்வல்லாராமக்கண்ணிருடியமா
றன்” என்று, ப்ரணவேகத்தமான பகவதந்யார்ஹஸேஷத்வம் ததீய
ஸேஷத்வபர்யந்தமாயிருக்குமென்று நமஸ்ஸலிலார்த்தமாகச் சொல்லப்
படுகிற ததீயஸேஷத்வத்தையும் (ச) “பொய்கின்றனானமும் பொல்
னாவொழுக்கு மழுக்குடம்பும்” என்றும், (ஞ) “யாதானமோராக்கையில்
புக்கங்காப்புண்டிமாப்பயிழ்ந்தும்” என்றும், ஷஷ்ட்யந்தமான மகாரத்
நால் சொல்லப்பட்ட அஹங்காசமமகாசங்களாகிற அகாத்மக்யாத்மபுந்
யாநிருப அபிந்வையும், தத்கார்யமான அக்ருத்யகரணதிகளையும், தத்
கார்யமாய்வரும் தேவமனுஷ்யாநிருபமான ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தையும்
(க) “வன்ரோத்தநாஸல் பொய்க்நிலத்தழக்தார்” என்று, தக்ரிதேஷத்
வாலான நக்ஷாபேச சொல்லப்பட்ட அபிந்வையுமுதலாக ஸம்ஸாரசர்த்
தமாயிருக்க உன்னவிரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகையாலே ஸர்வா
க்ஷரான ஸர்வஸாவாஸுக்கு அந்யார்ஹஸேஷமாய் ஜ்ஞாநாதந்தலக்ஷ
ணமாய் ததீயஸேஷத்வபர்யந்தமாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையும்,
ஸம்ஸாரதேஹதுப்தகாதிந்யாதிகளான விரோதிகளுடைய நிவ்ருத்தி
யையும், ப்ரதிபாதிக்கிற திருவிருத்தம் ப்ரதம மத்யம பதங்கனிசரன்
பேரமே சேர்க்கருண்மையானும், (எ) “தாமதாயந்தி தனிப்பெருகாயச்”
என்று துடக்கி, (அ) “எம்பெருமாயன்” என்று தலைக்கட்டுகையாலே

(க) ரு. தி. வி. அரு. (ங) ஷே. ௧௦௦. (ச) ஷே. ௪. (ஞ) ஷே. ௧௦௦. (க) ஷே. ௧௦௦. (எ) திருவாசம். ௧. (அ) ஷே. ௪.

பு—(அ) தவயார்த்தம் தீர்க்கசரணாகதிபென்றது ஸாரஸங்கீரணத்திலே.

(அ) தவயார்த்தம் - தவயத்தினர்த்தத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கிறது, தீர்க்கசரணாகதி - தீர்க்கசரணாகதி யென்கிற திருமாய்மொழி, என்கிறது - என்கிறது சொல்லப்பட்டது, ஸாரஸங்கீரணத்திலே - பின்னே லோகாசார்யருடை அந்தக் கருத்தத்திலே.

புரா. (அ) சரம ப்ரபந்தமான திருமாய்மொழியின், தவயார்த்தப் ப்ரதிபாதகதவம் விஸ்தரேணோபபாதிக்கே னென்கையாலும், தத்விஷயமாகத் தம்முடைய திருத்தமையினர்தின்கே, ஒருப்ரபந்தம் முன்பேயிட்டிருக்கையாலும், அதிலே தர்க்கப்பித்துவடங்கட வேண்டுமென்று, (தவயார்த்தம் தீர்க்கசரணாகதிபென்றது ஸாரஸங்கீரணத்திலே) என்கிறார். அதாவது:— தீர்க்கசரணாகதி யென்று ப்ரபந்தமாயிருக்கிற திருமாய்மொழி பந்துப்பந்தாலும், ஸ்ரீமஃபதித்கம் முதலாகவைக்கர்ய விரோதிலிருக்கிறபர்யந்தமாக, தவயத்தல் ப்ரதிபாதிதமானபத்தர்த்தத்தையுப் ப்ரதிபாதிக்கையானே தவயார்த்தமென்று சொல்லப்பட்டது. பின்னையருளிச் செய்த ஸாரஸங்கீரணமாகிற ப்ரபந்தத்திலேயென்கை, அந்த ப்ரபந்தமாவதுதானே என்னில்? அதிலேஜகத்திநாறுசாஸநபரமான வேதத்தினும் வேதோப ப்ருத்தணுர்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தங்கனான ஸம் ப்ரதிதாஸ புராணத் தமையத ஸாஸ்திரங்களிலும் ப்ரவ்ருத்தமாய் ஸ்ரீமஃபத ஸர்வஸ்வம்மயம், ஆசார்யர்களுஞ் சூ அபத்தமாயிருக்குள்ள அர்த்ததவயத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கையானே தவயமென்றுதிருமாய்மையது யுடைத்தாயிருந்துள்ள வாய்தவயம் பந்தர்த்தத்தையப் ப்ரதிபாதிக்கிறது. அதாவது:— ஸ்ரீமஃபதித்கம், காராயணத்வமும், காராயணத்வமைய ஸர்வஸாஸாரணயமான சரணாகிந்தயுமும், அதிதவயம் ப்ரபந்தமும், தத்தேகசரமாய் சேதகதமாயிருந்துள்ள ப்ரபந்தத்துக்கப்பிச்சுப்பமும், காத்யதீததவல்லபருடைய நினைந்மகைக்கல்ப ப்ரபந்தர்த்தம் ப்ரபந்தமும், கைக்கல்ப ப்ரதிஸம்பந்தியானவிஸகாணுடைய சேதகதபேய்யதையுப், ஸர்வஸ்வமித்வமும், நித்யகைக்கல்பமும், கைக்கல்பப்ரதிபாதக நிர்வோஷதிபஹணமுமாகிற அர்த்தவிஸேஷகதத்வமார்த்தவிஸேஷ ப்ரபந்தமாயான மந்த்ரவிஸேஷத்திவைய விஸகாணுபமாய், அப்பருவிஷயோபக்ஷத்தாயிருந்துள்ள திருமாய்மொழியில் பந்துப்பந்தாலும் ஸுப்பந்தர்த்தத்தையுப், ப்ரபந்தர்த்தம் தவயமென்கிறதனைத்தத்துப்போருவர்கள். அதில்முதல்பந்தம் (அ) "மலர்மகள் திரும்பும் கயரும் பிதாவழ்கள்" என்றும் (உ) "மலர்மகள்மகள்" என்றும், "திருமகனார்தனிச்சேன்வன்" என்றும் "திருமகன்மகன்" என்றும், "பூமகனார்தனிச்சேன்வன்" என்றும்,

"எவத்தனோமஸ்யம் பரணுவஸி" என்றும், "ஸ்ரீயத்பதிந்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிந்து இரண்டாய்பத்தால் "எம்பெருமான் உரணக்கு" என்றும், "எம்பெருமான் உரணவனானுதே" என்றும், "நாரணன் முழு வேறுபகுதியுமாகத்" என்றும் "நாரணனத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிந்து ஐயுறும்பத்தால் "நாரணனமடித்தாமரை" என்றும், "அங்கநுரையம்" என்றும், "அணன்பாதபங்கயம்" என்றும் "அன்றுதேர்கடலிம்பெருமான்னைகழல்" என்றும், "மூவுலகம் தொழுதேற்றும் சேடிமான்" என்றும், நாரணனுடைய ஸர்வலோக உரணயமான சரணுசைத்தயுகளம் ப்ரதிபாதிதமாயிந்து, நாலாய்பத்தால்: — "இலங்கை உரணம்பெரியுத்தவர்" என்றும், "வல்லினைதீர்க்கும்கண்ணை" என்றும், "தொட்கினைதீர்" என்றும், "வெய்யநோய்கள் முழுதும் வியன் னுரணத்தையவே" என்றும், "மேலின்று தொழுவார்வினைபோக" என்றும், "பிறர்தும்செத்தும் சிந்தடரும்பெநமை தீர்ந்தொழிந்தேன்" என்றும், "நோயேழுப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிலையொழிய" என்றும், "வேட்கையெல்லாம்விடுத்து உன்கூட்டரிய திருவடிக்கள்கூட்டினை" என்றும், "அத்தேயப்பப்புகுமாறு" என்றும், "உய்க்பாயமற்றின்மை தேறி" என்றும், அவிஷ்ட சிங்குத்திஷ்டப்ராப்திகரத்வ லக்ஷணமான ப்ராபகத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிந்து, ஐந்தாய்பத்தால்: — "தமியேனுக்கருமாய்" என்றும், "ஆதவசஞ்சிரின்பாதமேசரணாக" என்றும், "உன்னுலகங்கள்" என்றும், "சுழல்களையே" உரணாகக்கொண்ட" என்றும், "உம்பெருமானடிமேல்சேமங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்" என்றும், உரணமிக்கசம்பிரகஸ்பரணே உரணமக்கு" என்றும், "நாடொரு மேகசுந்தயனாய்" என்றும் ப்ரார்த்தனாகர்ப்பயிஸ்ரம்பம் ப்ரதிபாதிதமாயிந்து ஆறாய்பத்தால்: — "திருமாமகனிருந்தாம்மலிந்திருந்து" என்றும், "அழகைச்செவ்வார் திருமாலுக்கே" என்றும், "ஒலிந்தவொண்மலரார் கொழுக்க" என்றும், "என்திருமார்வர்க்கு" என்றும், "கோலத்திருமாமகமேகமே" என்றும், உரணகர்ப்பதாநார்த்தமான பித்யஸம்பந்தம் ப்ரதிபாதிதமாயிந்து ஏழாய்பத்தால்: — "கன்னலையழுதே" என்றும், "கொடியென்பருகி சிவனுழுதே" என்றும், "அலைகடல்கையடத்தகாழ்ந்தே" "திருமாயிச்சிறப்பதிர்க்கணம் பருநிலுமார்வதே" என்றும், "திவ்வேழுகளையின்பப்பயக்க" என்றும், கைகர்ப்பதிஸம்பந்தபால லக்ஷணனுடைய சாதிரவபோலத்தை ப்ரதிபாதிதமாயிந்து எட்டாய்பத்தால்: — "அடியனோன் பெரியவையே" என்றும் "கிண்கணம் கொங்கங்க்கோகை" என்றும், "அயர்ந்தகரணை" என்றும், "முடியலையி" என்றும், "கேர்பட்டநீதெழுவுகருக்குழல்வாயம்" என்றும், கைகலையித்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிந்து, ஒன்பதாய்பத்தால்: — "பல்கைகாலாரே சிவநிருவருளம் பங்கயத்தால் திருவருளம்காலம் கங்கைகலிச்சித்து" என்றும், "நீதித்தவடிவம்குத்திதவம்" என்றும், "தடர்ந்துருத்திதவம் செத்து" என்றும், "கொழுதினை

மு—(கஉ) மூன்றில் கருக்கயனவந்தையும் உயர்.

(அ) மூன்றில் கருக்கய-மூன்றாடித்தில் கருக்கய, ஐந்தையும் - ஐந்தர்த்தத்தையும், உயர் - உயர்வத,

யேனும்பிடிக்க" என்றும், "உறுவதினுவினென்றனக்காப்பட்டு" என்றும், "ஆட்கொள்வானெடுத்து" என்றும், நானும் மீளாவடிமைப் பணிசெய்யப் புகுந்தேன்" என்றும், நித்யகைங்கர்யம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. பத்தாய்ப் பத்தால்:—"துயர்கெடுங்கடிது" என்றும், "கெடுமிடராய" என்றும், "கழுழையுமேதஞ்சாரா" என்றும், "தீரும் நோய் வினைகளெல்லாம்" என்றும், "இப்பிறப்பனுக்கும்" என்றும், "உனதன் திருவுள்ளியிடர் செய்கிறதும்" "நாங்கள் வியக்கவின்புறுதுமெம்பென்மையாத் தீரும்" என்றும், பிணியொன்றும், சாராப்பிறனிகெடுத்தானும்" என்றும், "பிறவித்தாய் கழந்தோம்" என்றும், "விண்டேயொழிந்த வினையாயினெல்லாம்" என்றும், "அமரானினைகளே" என்றும், "கடுநரசம்புகொழித்த" என்றும், "பிறனிகெடுத்தேன்" என்றும், "தடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தாய்" என்றும், "அந்திதொழும்சொல்லு" என்றும், "அவாவந்துவிப்பற்ற" என்றும், கைங்கர்ய ப்ரதிபத்தக நிர்ஸேஷ நிபர்ஹணம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. இப்படி, ஸ்ரீயதேபதித்வப்ரமுகங்களாய் கைங்கர்யப்ரதிபத்தக நிர்ஸேஷநிபர்ஹணபர்யந்தங்களாயிருந்துள்ள, உபாதிதயார்த்தங்களால் ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயிருந்துள்ளனாகவத்வயமும், திருவாய்மொழியும், பகவச்சரணர்த்திகளாய் அநந்யோபாயராயிருக்கு மநிகாரிகருத்தரு காலகேஷபஹேதுவாகவும், போகஹேதுவாகவும், சர்வவாபீதிதேயதுவாகவும், யாவச்சர்ரபாதமதுஸந்தேயமென்றருளிச்செய்ததிப்ரபத்தம், இப்படி திருவாய்மொழியினுடைய த்வயார்த்தப்ரதிபாதகத்தத்தையே ஸாதமாக வாசார்யர்களுளிச்செய்து வைக்கையாலே ஸ்வப்ரபந்தத்திலுள்ளத்தவ்யாம் ஸத்ததை தத்ப்ரபந்தத்திலே தர்சிப்பித்தாராயிற்று. *

உயர். (கஉ) ஆக, இப்படித்வயார்த்தப்ரதிபாதகதவா திக்கயாசனாகதியாயிருக்கிற திருவாய்மொழிக்கு மந்நுமசார்யர்களுளிச்செய்ப்புயர்த்த யோதனைகளை அருளிச்செய்கிறார். (மூன்றில்கருக்கயம்) என்றும், உட்கர், அதாவது— மந்தர் ஸ்லோகங்களில் ஸங்க்ரதேமபேனாதயாளான அர்த்தச்சேஷங்க்காத்வயத்திலேவிவரிக்குமாப்போலே, பூர்வம் பத்தத்தையத்தினும் ஸங்க்ரதேஹன்கொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சுத்ததைதம், ஸஞ்ஜிச்சாயயாலே அந்வயருபேணஸ்வாதயபவ முகத்தாலே பத்தத்திலே பத்தவத்தை ப்ரதிபாதித்த (க) "உயர்வாதயர்யமும்" இத்தினாபுராணபக்கிரியையாலே, அந்வயவ்யதிசேகங்களிசண்டமும் பசோபதேஸமுதத்தாலே அவதாரத்திலே பாத்வத்தைப்ரதிபாதித்த

அ - இன் அகர பிபந்து பரிசேத கன் அருவிச் சொந்து
கொஞ்சுகொண்டனோற்ற காலம் எம்மாவொழி மெய்யே
பெய்திற் அருபதிவே

இன் - இன்னவியிடு, அகர - அகரவநாசவின், ஒன்று - ஒன்றும்மே,
க. பரிசு - பரிசுத்தபரிசு, கரு - கருணாமிதையோலும், கன் -
கன்வந்திவந்த, கரு - கருமாணிக்கமலை, விடு - விடுமின்முற்றவும்,
சொந்து - சொந்துவியிசோதம், ஒரு - ஒருகாலம், கொண்ட - கொ
ண்ட பெயர், கொற்றகாலம் - கொற்றகோன்பு, ஆராவமுது, மாணே
யிலேயிடு, பரிசுதவாறு, இவைகளும், எம்மா - எம்மாவிடு, ஒழி-ஒழி
யின்காலம், மெய் - மெய்யாதகாலம், வேய் - வேய்மருதோளின்னை, என்
கருபதிவே - இவைவாயிதருவாய்மொழிகளிருபதுகளிலும்,

(௧) "இன்னவியிடு" மோகூப்தாத்வாததந்தாலே பரத்வத்தைப்
பாதிபதித்த (௨) "அகரவநாசவின்" அர்ச்சாவநாசத்திலே பரத்வ
த்தை பாதிபதித்த (௩) "ஒன்றும்மேவும்" ஆகி, காலுதிருவாய்
மொழியாலும், பரவ்யரூபமும், பகவச்சேஷத்வத்திலும் தத்தகாஷ்டை
யான பரவந வேஷத்வமே ஆத்மாவுக்குத்தேவையமென்று பாதிபா
தித்த (௪) "பரிசுத்தபரிசு" சேஷத்வபற்றிப் பூதங்களான
ஆத்மாநீயங்கள் தயாஜயமின்றி வயநிரேகத்தாலே வேஷத்வமே
ஆத்மாவுக்கு அவரூபமென்ற பாதிபதித்த (௫) "கருணாமிதையோ
லும்" பரவ்யரூபம் வாத்வாதம் பரவாதவாய்வேஷமாய் பாக்குதே
பரமம் இவ்வாகத்த வகாஷ்டையிருக்குமெனவ த்தைப்பாதிபதித்த
(௬) "கன்வந்திவந்தம்" அக்யவேஷத்வ ப்ரணைக்கும் மனற்றயமாக
பகவான அதின் அக்யார்த்தத்தைப்பாதிபதித்த (௭) "கருமா
ணிக்கமலை" ஆகி காலுதிருவாய்மொழியாலும் என்வரூபமும்,
பகவத்யமிதித்த விஷயமாகப்பந்துவாக்குடலான அதற்காகமகா
சங்கத்வாத்வமென்ற (௮) "விடுமின்முற்றவும்" அநேகவேசைத்
தயாஜயமின்றி (௯) "சொந்துவியிசோதமும்" ஐஸ்வர்யவகாஷ்டயத்
தயாஜயமென்ற (௧௦) ஒருகாலமும்" அர்ச்சைப்பந்த நிலத்தனமாகமும்பரி
சுதயங்கள் தயாஜயமின்றி (௧௧) "கொண்ட பெயர்" ஆகி காலு
திருவாய்மொழியாலும் க்ரோதிசைவரூபமும், "கொற்றகோன்பிலேய்"
என்று, துருத்தியபுர்வமாக "ஆகைக்கு கின்புதமே மகாநாத
நீதிநீதிநீதி" என்று (௧௨) "கொற்றகோன்பு" "கன்வாய்மகாப
கியாயமொழியாய் கொன்மத்திலேய்" என்று, அகவாதத்தியுர்வ
மாக "அழர்வனவையோசைக்கொண்ட" என்று (௧௩) "ஆராவமுது"

(௧) இட ௩. ௩. ௩. (௨) இட ௩. ௩. ௩. (௩) இட ௩. ௩. ௩. (௪) இட ௩. ௩. ௩. (௫)
இட ௩. ௩. ௩. (௬) இட ௩. ௩. ௩. (௭) இட ௩. ௩. ௩. (௮) இட ௩. ௩. ௩. (௯)
இட ௩. ௩. ௩. (௧௦) இட ௩. ௩. ௩. (௧௧) இட ௩. ௩. ௩. (௧௨) இட ௩. ௩. ௩. (௧௩)
இட ௩. ௩. ௩.

மு. விசுவநாதர் என்பதிலே பரப்புகையாலே ஐந்தையுமரு
ளினன் விடுபற்றவென்னையாலே ஐந்திலு பிரண்டையும
தொழுது களித்தேன்சொல்லப்பெற்றேன் பணிசெயென்
கிற

விசுவநாதர் - பரப்புகையாலே, என்பதிலே - என்பது திருவாய்மொ
ழிகளிலே, பரப்புகையாலே - விஸ்தரிப்பிக்கையாலே, ஐந்தையும - அர்
த்தபஞ்சகத்தையும், அருளினன் - கருபபண்ணினன், விடுபற்ற -
மோசத்தையடைந்த, என்னையாலே - என்றுசொல்லுகையாலே, ஐத்
திலும் - அர்த்தபஞ்சகத்திலும், இரண்டையும - உபாயோபபயங்கிர
ண்டையும, தொழுது - களித்தேன், சொல்லப்பெற்றேன், பணிசெயெ
ன்கிற - இவைகளாலே சொல்லப்பட்ட,

"வைகறும்வினையென்மெலிய" என்று, பத்திபாசவாய்ம முன்னாக "நம்
பெருமானடிமேல் சேமங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடமோபன்" என்ற (அ)
"மனோய் கோக்கும்" "எனதாழியை நின்று நின்றருத்தியுண்டென்த"
என்று, கரித்துவின்றவன் குணங்கன் யறுளத்திக்கமட்டாததைதெய்ய
மல்லாதித்திற் "நாடினமிசைநம்பிரான் சரணைசரணநமங்கொன்று கா
டோறுமேகசிந்தயதும்" என்ற, (உ) "பிறந்தவானும்" ஆகிற கால
திருவாய்மொழியானும் உபாய ஸ்வரூபமும், "தனக்கேயாக" என்று,
தனக்காய்த்தில் ஸ்வார்த்ததா நிவ்ருத்தியைப்பேசுத்த (க) "எம்
மாவீமும்" ஸர்வாவாதி விசிஷ்டமான ஸகலஸேஷங்குத்தினைபுப்
பண்ணவேணுமென்றுப்பார்த்தித்த (ச) "ஒழிவில்லாவுமும்" அதுதான்
பாகவதாசங்காய்ப்பவர்க்குமேணுமென்று மனோசதித்த (ரு) "மே
மச்சித்யையும்" அது தன்னில், பரஸங்குத்தேயக ப்ரபோதனந்வந்தைச்
கொன்ன (ஈ) "சேவ்மேனோளினையும்" ஆகிற, கால திருவாய்மொழியா
லும் பரஸ்வரூபமாகக்கொண்டு இருபது திருவாய்மொழிகளிலே கிஷக
நாகப்பதிபாதித்து, மந்தையென்பது திருவாய்மொழியாலும் அதுதல்
விசேய விளக்கியவையாலே அர்த்தபஞ்சகத்தையும், இப்பபத்தத்த
க்கு பரமெய்யென்கும் "மயங்கையநிலையருளினன்" என்றுதட்டி
(எ) "அவர்க்குநிலைப்பதி" என்று, தலைக்கட்டுகையாலே அந்நவந்த
யும் கருத்தகலெய்மில் பரதானமான உபாயோபபயங்கிரண்டையும,
இதக்கு ப்ரபோதமென்றும், தொழுதெழென்மனமோ (அ) "விருப்
மெடுபற்றயுகமுண்டினைத்தேன்" (க) "மேலைத்தொண்டுகளித்தத்தி
தொழுது சொல்லப்பெற்றேன்" என்று, சொல்லப்பெற்ற, பந்தாப்துநி
பந்தாப்துருத்திதவ எட்டித்தேயவவாதிதவங்கொடுத முன் வைத்துவந்தா

(அ) வெ. இ. க. ௪. (க) வெ. இ. ௪௦. ௩. (உ) வெ. உ. ௧. ௪. (ச) வெ. க. ௧. ௧.
(ரு) வெ. ௪. ௪௦. ௪. (ஈ) வெ. ௪௦. ௧. ௧. (எ) தி. ௪௪. ௪௦. ௪௦. ௪௪. (அ) வெ. ௪௦.
௧. (க) வெ. ௪.

௩௪. முக்தாஷ்டனங்குத்தியபேத இரண்டினொன்றையுயிற்றுக்கு
ப்ரமேயமென்னும்.

மூ—(௧௨) ரஹஸ்யத்துக்கோசொழுத்துமதுக்கோருருவும் போலேயா
னவற்றிலே

முக்த - முத்திகளுடைய, லக்ஷண - ஆடையாளமாயிருக்கிற, வ்யூத்தி
யாலே - வ்யாபாரத்தாலே, இரண்டில் - உபாயோபேயங்களிரண்டிலும்,
லக்ஷணமும் - உபேயமொன்றையுமே, இதுக்கு - இப்பாபந்தத்துக்கு, ப்ர
மேயமென்னும் - ப்ரமேயமென்றுசொல்லும்,

(அ) ரஹஸ்யத்துக்கு - (திருமந்திரமாகிற) ரஹஸ்யத்துக்கு, ஓரொ
ழுத்து - ஓராக்ஷரமும், அதுக்கு - அவ்வக்ஷரத்துக்கு, ஒருருவம்போ
லே - ப்ரக்ருதியான லக்ஷம்போலே, ஆனவற்றிலே - ஸங்க்ரஹமான
முதற்பாட்டுக்களிலே,

தும், விபவவ? என்கிற, அவர்களைப்போலே (௧) “சொற்பணிசெ
யாதிரு” என்று சொல்லப்படுகிற, வாசிகங்குத்தியாலும், அவ்விசக்ஷ
மலும் எனத்தக்கோன்றி உபேயமொன்றையுமே இதுக்கு ப்ரமேய
மென்று சொல்லுமென்கை. (இருபதிலேவிபவதமாக்கி என்பதிலேபா
ப்புவையாலே ஐந்தையுயிற்றுக்கு ப்ரமேயமென்னும்.) என்றவிதம், இப்ரா
பந்தக்களில் வைத்திகள் ப்ராப்யஞான வெம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப
ப்ரதிபாதிபதமாயிருக்கும் சில, ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாதம் ஸ்வரூப
விபவமாயிருக்கும்சில, ப்ராப்தவ்யபாயத்தைச்சொல்லும்சில, பலத்தை
ச்சொல்லும் சில, ப்ராப்தியிரோதியைச்சொல்லும்சில, அவநிஷ்டமா
னாவ இவற்றுக்குப்பாதகங்களாயிருக்குமென்று யீட்டிஷ்யோஜித்தம்
ஹி உபாயோபேயங்களிரண்டையுயிற்றுக்கு ப்ரமேயமென்னுமென்ற
விதம் இவையிரண்டிலே ப்ரதாகப்ரமேயம். இவ்வபாயோபேயங்களுக்
கிலிரிசெய்யுமென்கைக்காக ப்ரத்யகாதம் ஸ்வரூபமும், உபாயபூத
மும் உபேயவிஷயமும் இன்னுரென்கைக்காக ப்ரஸ்வரூபமும், உபே
யப்ரதிபந்தமாய் உபாயவிவர்தபமாயிருக்குமநின்றென்கைக்காக தி
ரோதி ஸ்வரூபமும்சொல்லுகிற வித்தனைப்பெற்று நினைத்து உபேய
மென்றையுயிற்றுப்ப்ரமேயமென்னுமென்றவிதம் இவற்றிலுத்தே ஸ்வயம் பல
ம் தமர்த்தமாவதற்குள்ளாவத்த்தமும்சொல்லுகிறது என்று யீட்டிஷ
யோசனப்படியென்கைக்காகவே ப்ரதாகம். மந்தைமாலும் கொன்னது
கைக்காக ப்ரதி ஸம்மத்தியையும் ததார்பரயத்தையும், தந்நிரோதியை
யும் ஆக்கிரோதிரிவர்த்தகத்தையும் ஆதரிக்கைக்காக வாகையாலே
ததார்பரயமாக சொன்னவித்தனை வெவ் விரிவித்து. ௨

மூ. (௧௧) இனிப்ரதமாதம் ப்ரபந்தக்களினுடைய ஸங்க்ரஹம்
என்கை முதற்பாட்டுக்களில் ப்ரதிபாதிபந்தங்களை என்பதாமாகையு
யிடுகப்படுகிற. (ரஹஸ்யத்துக்கு) என்றுவிதாட்கில், அதாவது—
ஓரொழுத்து ஒருருவையென்பது திருமந்திரமாகிற ரஹஸ்யத்துக்கு

மு. இமையோரதிபதி அடிமேன்மனனென்பாய் மயர்வு பிறந்த
ருவினன் விண்ணப்பம் தொழு தெழுநற பஞ்சகத்தோ
டே அவித்யாதிஸ்வரூப

இமையோர் - இமையோர்தலைவா, அதிபதி - அயர்வனமமார்சளி
பதி, அடியேன்-அடியேன், மனனே - தெர்முதெழுநறமனனே, பொய் -
பொய்நின்றஞானம், மயர்வு - மயர்வற, பிறந்து - எந்நின்ற யோனியு
மாய்ப்பிறந்தாய், அருளினை - மதினலமருளினை, விண்ணப்பம் - அடி
யேன் செய்யும் விண்ணப்பம், தொழுதெழு - தொழுதெழு, என்த -
இவைகளாலே சொல்லப்பட்ட, பஞ்சகத்தோடே - அந்தபஞ்சகத்
தோடே, அவித்யாதி - அவித்யை முதலானவைகளுடைய, ஸ்வரூப -
ஸ்வரூபம்,

ஸங்க்ரஹமாய் “ஓமித்யேகாஷ்டாம், என்றேகாஷ்டாமாயிருத்திறப்ரண
வமும், (க) “சஸ்யுக்ஷிநஸ்ய” “தஸ்யப்ரக்ருதிநஸ்ய” என்றப
டியே, அந்தப்ரணவந்தனக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கிற அகாரபும்பொ
லே, திருவிருத்தம் திருவாய்மொழியாகிற ப்ரபந்தங்களுக்கு ஸங்க்ரஹ
ங்களான முதற்பாட்டுக்களிலே “இமையோர்தலைவா” என்றும், “அயர்
வனமமார்சளிபதி” என்றும், ஸஞ்ஜிஸ்வயமாய் ஸர்வாதிகமாயிருக்
கும் பரஸ்வரூபத்தையும், “அடியேன்” என்றும், “என்மனனே” என்
தும், சேஷபூதமாய் பரிபூர்த்தாக்ரணமாயிருக்கும் ஸ்வஸ்வரூபத்
தையும், “பொய்நின்ற ஞானமும்பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்பும்”
என்றும், “மயர்வு” என்றும், அவித்யாதிகளான விரோதிஸ்வரூபத்தையு
ம், “உரிசளிப்பானென்னின்ற யோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்” என்றும்
“மதினலமருளினை” என்றும், லோகாஷ்டாநூந்தமாக அநேகாவதாரங்க
ளைப்பண்ணின ஸர்வேஸ்வரனுடைய க்ருபையே உபாயமென்று உபாய
ஸ்வரூபத்தையும் “செய்யும்விண்ணப்பம்” என்றும், “தொழுதெழு”
என்றும், சேஷிவிஷயத்தில்கரணநாயந்தாலும், பன்னும்பைங்கர்யமே
பரமபுருஷார் தமென்று பலஸ்வரூபத்தையுமாகக்கொண்டு ஸங்க்ரஹி
ததூர் சொன்ன அந்தபஞ்சகத்தோடே “பொய்நின்றஞானம்” இத்தயாத
யாலே, அவித்யாதினைச்சொல்லுநற வளவில் உத்தபந்திகளையாதியோ
கத்தாலே அஸக்யஸப்தவாச்யமான அசேதநவிஷயத்திலாத்மஜ்ஞாந
மும், அந்ததெழுநறமாயிமா மமடியான ஸாங்ஸாரிகதுஷ்கம்பசக்ருத்தி
யும், அக்ரமமடியாகவரக்கட வநானமாய்ஸாங்க்ருகாநிமலரூபதேஹஸம்
பந்தமுமென்றவற்றினுடையஸ்வரூபங்களும், விபரதிபத்திறேறதுத்வம்,
ஸங்ஸாரதேஹதுத்வம் ஸ்வரூபதிரோதாயகத்வம் உத்தரோத்தரங்களில்
பூர்வபூர்வ ளானதவம் “இனியாமுருமை” என்னையாலே, அவத்தினனா
தித்வம், ஸோபதிதத்வம் “மயர்வறமதினலமருளினை” என்னையாலே,

(க) உத்தத்தியதே - காராயனே இவக்கத்தினம் கருக - ம் பக்கத்தினுக்குக்
கிற பாகரங்கள், தி - ஸா. க, க, க - ம், இ - வி, க - ம்.

Def. 2.11. Sei $\mathcal{A}$ ein $\mathbb{K}$ -Modul. Dann heißt $\mathcal{A}$ *triviale $\mathfrak{g}$ -Darstellung*, falls $\rho(\mathfrak{g}) = 0$ gilt.

27—(அ. 10) ஸ்ரீராமநாதர் வணிக நுழைவுப் பத்திரம் பற்றிய சீருதி. (தெருள் சென்னை
வடக்குப் பத்திரம்) 1914

உடன்கூறிய - கட்டிய பின், ஆகவே 50-60 ரூபாய்-ஆகி எதிர்ப்பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது, உடன்கூறிய
 50 ரூபாய்க்குள்.

(அ) மனாதுசநம் - மனாதுசநத்தை நவியும் உஞ்சனைச்சாதிக்கைக்குப் போல, நண்ணு - நண்ணுவவார் நன்னெய்தூப்படி (யவதரிக்கையாலும்), மயர்வற - அஜ்ஞாநமதூப்படியும், மதிநலமுண்டாப்படியும் அவனலதரிக்குமாப்போலே, மாசுதுக்கும் - உள்ளத்துமாசுதுக்கு மதாக்கையாலும், தெருள்கொள்ள - ஜ்ஞாநேந்தபாதசமாசு சொன்னதாகையாலும், பத்தநாவர் - பத்தநாவர் துவளின்நீயே யென்று பக்திவர்த்தகமாகையாலும், அடிமையற-உனக்கடிமையறக்கொண்டாயென்று அறவடிமையெகொண்டாப்போலே,

நமஸ்காரமும், 'எழு' என்னையாலே ஆதிஸ்ஸ—முண்டென்றபடி
 இப்படிநாமொரு ப்ரபந்தம் பண்ணவேண்டுமென்று கருதியிருந்து இவா
 செய்ததன்றிக்கே, நிரம்பினவோரி நெளிக்குமாப்போலே நிமிதெவாய்
 க்கரைய மிடைந்துபுறப்பட்ட சொற்கள் இவர்பாசரத்தாலே லோகத்
 தைத் திருத்தக்கோலுதே ஸர்வேஸ்வரன் நினைவாலே ஸர்வலக்தணை
 பேதமாய்த்தலைக்கட்டின ப்ரபந்தமாகையாலே, இம்மங்களாசரந்த
 றும் கோல்கிழுக்காட்டாலே பளித்தனமித்தனையாகையாலேயாயிற்று
 'அடிதொழுதெழு' என்றதிலே இவையுட்பண்ணப்பட்டன வென்னுதே
 உண்டென்றுவிட்டது. *

ஸ்பா. (காடு) இனிமேலெப்பிரபந்தம் பத்துப் பத்தாகவவதரித்தது
இனிப் பரமேஸ்வரத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார். (சாது
சனம்) என்றும் மீது அநாவது :— (க) “சாதுசனத்தை கலியும் கஞ்
சனேச்சாதிப்பதற்கு” “பரித்தானாய” இத்யாதிப்படியே, ஸாதுபரித்
தான ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவவதரித்தாப்போலே இதுவும்,
(உ) “கண்ணாங்குளிலெய்த கல்லவமரச் செவ்வெய்த” என்றாகவத்
பரிதிபகதந்தாகவ ஸாது-சாப்பாக்குதிகள் மண்ணுண்ணவும் பகவத்பத்தி
பரிதான மீதவாப்பாக்குதிகள் வாழவுமவதரித்தென்றும் “மயர்வதமதிநலம
முளிகள்” என்றும், அதுவாஜ்ஞாதத்தைப்போக்கி, அஞ்ஞாதபத்திகளைக் கொடு
க்குமாபத்பாலே, இதுவும் (க) “ஒலிபுகழாயிரத்திப்பத்துள்ளத்துமாச
தத்தம்” என்றும், மணதுக்கு மயசான அஞ்ஞாதத்தைப்போக்கி, (உ)
“பெருநெய்க்கொண்டக் கொன்ன ஓசாயிரம்” என்றும், (ஊ) “தாய
வாயிரத்திப்பத்தால் பத்தாகவ” என்றும், சொல்லுதிறபடியே, அஞ்ஞான
பத்தி மனக் கொழிக்குமென்றும், (க) “அழமைபறக்கொண்டாய்” என்று

[illegible]

மு. பத்தினுயதோற்றம்போலே தோற்றங்களாயிரத்திற்
பபத்தான விதினாயிரப்பாவம்.

மு—(சாசு) ஐந்தினுயதோற்றம்போலே தோற்றங்களாயிரத்திற்
பபத்தான விதினாயிரப்பாவம்.

பத்தினுய - பத்துவிதமான, தோற்றம்போலே - அவதாரங்களைப்போலே,
தோற்றங்களாயிரத்தின் - அவதாரவிசேஷங்களைமுதலாக வாயிரமென
கிற, பத்துப்பத்தான - அநேகவிதமான, இதின - இந்தப் பத்தினுய
தைய, ஆயிரப்பாவம் - அவதாரம்.

(அ) ஐந்தினுய - ஐந்தினுயதையும்வல்லாசெய்கிறது, ஒன்ப
தோடு - இவையொன்பதோடொன்றுக்குமென்கிறது, ஒன்பது -
இவையொன்பதுதரும்வல்லார், என்னுமவைபோலே - என்கிறவைப்பா
லே, தோற்றங்களாயிரம் - தோற்றங்களைவென்ன, பத்து - பத்தினுய,
நூறு - நூற்றென்ன,

என்றும், (க) “ஐந்தினுயதோற்றம்போலே தோற்றங்களாயிரத்திற்
பபத்தான விதினாயிரப்பாவம்” என்றுங் சொல்லுகிறபடியே, தன்னையறபகிக்கவிழிந்துகொண்டிருக்கிற
பபமாக்குமென்றுயிர்ப்படியவனோடு ஸாமயத்தை யடைந்ததையையே
வாயிரமென வாயிரமெனவருதைய (உ) “பத்தினுயதோற்றம்” என்
கிற, பத்தவதாரம்போலே, (ங) “தோற்றங்களாயிரம்” என்ற
விதினாயிரம் பத்துப்பத்தான ஆயிரப்பாவமென்கை. இத்தால், வாய்
யறபகி விவரணையோடு பபடியானும் ஸாமயத்தையடைந்ததையையே
போலே, அவதாரம் வேகாகக்ஷணத்தமாக பத்தவதாரமாயவதரித்தால்
போலே, இத்தால், வேகாகக்ஷணத்தமாக பத்துப்பத்தாக வவதரித்த
தென்றாயிற்று. *

பபா. (சாசு) இவையிர்ப்பத்துக்களையும் இவற்றின் ஸமுதாயமைய
பபத்தத்தையும், ஆழ்வாய்களாயிற்றுப் பேசினபாசனங்களின் வாய்
யறபகிதைய ஸமுதாயத்தமாக வருளிக்கெய்குர் (ஐந்தினுய) -
என்று தொடக்கம் ஆகவது— முன்னிலைந்து பாட்டுக்கொருகருத்தம்,
பின்னிலைந்து பாட்டுக்கொருகருத்தமானையிலே, (ச) “ஐந்தினுய
தையும்வல்லார்” என்றும், ஒன்பது பாட்டுக்கொருகருத்தம், பத்து
பாட்டுக்கொருகருத்தமானையிலே (ங) “ஒன்பதோடொன்றுக்கு”
என்றும், பத்துப்பத்துக்கும் சேரஒருகருத்தானையிலே (க) “பாட
லோராயிரத்தானையொன்பது” என்றும், சொன்னவைபோலே,
(உ) “தோற்றங்களாயிரம்” என்று, விழி விழியாகக்கொய்க்க
வாயிரமென தோற்றங்களைவென்னவாயிரமென்றும், (ங) “பத்த
வதாரம்போலே” என்றும், (க) “பத்துவது” என்றும், இத்தால்,

(ச) தி. க. க. அ. க. (உ) திருச்சுத்த - வி. க. க. (ங) தி. க. க. க. க.
(க) தி. க. க. க. (க) க. க. க. (ச) க. க. க. (அ) க. க. க. க.

பா. ஓசாரியமென்ன, என்றதும் - ஓசாரியமென்ன, ஓசாரியமென்ன.

பா—(க.அ) பாட்டுக்குக் கிரியையும் பத்துக்குக் கருத்துமே போலே தாது
கருத்துமென்பதும்.

பா—(க.அ) பகவத் பத்தபாண்டியர்.

ஓசாரியம் - ஓசாரியமென்ன, என்றதும் - ஓசாரியமென்ன, ஓசாரியமென்ன, ஓசாரியம் - ஆசாரியமென்னேதோடு உடனது.

(அ) பாட்டுக்கு - பாட்டுக்கருத்து, கிரியையும் - கிரியைகளும், பத்துக்கு - தசகத்துக்கு, கருத்துமே போலே - தாத்பர்யமும் போலே, தாதுக்கு - தாதுபாட்டுக்கருத்தும், உபதேசமென்பதும் - பரோபதேச பரமான திருவாய்மொழி ப்ரநாமம்.

(அ) பகவத்பத்தபாண்டியர் - பகவான் பரமபதர் இவர்கள் விஷயம் பரமான திருவாய்மொழிகள்,

பத்துக்களைப்பிரித்துச் சொன்னதும், (க) "தெரியச்சொன்னவோராயி
ரம்" "மிக்வேவாராயிரம்" (உ) "அவாவிலந்தாதிகளாலிவை யாயிர
மும்" என்று ஆயிரத்தைப் பற்றிச் சொன்னதும் பத்துக்கள்தோறும்
மெய்வேதேவருத்தாயம், ஆயிரத்துக்கும் சேர ஒருகருத்தாயிரமும்
படியை மீளத்தானையாலே ஓசாரியமென்கை. *

பா. (க.அ) இனிபத்துக்கள்தோறும் உபதேசபரமான ஒரொரு
திருவாய்மொழி ப்ரநாமமாய், அவ்வோபத்துக்களும்போல திருவாய்
மொழியிலே கோக்காயிருக்கும்படியை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருணிச்சு
விரிவு, (பாட்டுக்குக் கிரியையும்) இவ்வாறு, அதாவது:— பாட்டானால்
கிரியையெனவே தலைக்கட்டவேண்டுகையாலே, பாட்டுக்கள்தோறும் கிரி
யாபதம் ப்ரநாமமாயிருக்குமாப்போலவும், ஒரொரு திருவாய்மொழிக்கு
பாதம், பஜக்யதை, ஸௌக்யப்பயம், அபராதஸஹத்வம் என்றும்போ
லே, தனித்தனியே வருத்துக்களாகையாலே பத்துப்பாட்டுக்குக்கருத்
தான நிதானம்சொல்லும்பாட்டு ப்ரநாமமாயிருக்குமாப்போலவும், தாது
பாட்டுக்குப்பரோபதேசபரமான பத்துப்பாட்டு ப்ரநாமமாயிருக்குமெ
ன்கை. இத்தான், பாட்டுக்குக் கிரியையிலும், பத்துப்பாட்டுக்கு நிதானம்
சொல்லும்பாட்டிலும் தாத்பர்யமாயிருக்குமோ பாதி தாதுபாட்டுக்கும்
பரோபதேசபரமான பத்துப்பாட்டிலே தாத்பர்யமாயிருக்கு மென்ற
தாயித்த.

பா. (க.அ) (பன்னவ்யயமாயித்ததும்) பன்னவ்யயமாயே, பன்ன
வ்யயமாயான நித்யஸூதிகள், ஸௌக்யம் தபூதமுனதாதி நப்யமாயேச் சொ
ந்தி ஸௌக்யமாத கோலத்துவப்பன்னவ்யயமாயிருக்கவையுடைய ப
த்ய ஸௌக்யப்பத்யுத்தமான முகவியேஷுக்கொத்தனித்ததும்பன்ன

மூ. ஆச்சாயணவிதிசேஷங்கள்.

மூ—(௯௯) பாத்வ காரணத்வ வ்யாபகத்வ நியக்ஞத்வ காரணிகத்வ
ஸரணயத்வ ஸக்தத்வ ஸத்பாகமத்வ ஆபக்ஸகத்வ

ஆச்சாயணவிதிசேஷங்கள் - ஆச்சாயணவிதிக்குசேஷங்கள் வாயிருக்கும்.

(அ) பாத்வ - ஸர்வஸம்பாற்பாத்வம், காரணத்வ - அநிலஜதக் காரணத்வம், வ்யாபகத்வ-நிலஜதக் வ்யாபகனாயிருக்கை, நியக்ஞத்வ - ஸர்வநியக்ஞத்வம், காரணிகத்வ-தயாவத்வம், ஸரணயத்வ-ஸரணவசனாஹனாயிருக்கை. ஸக்தத்வ - ஸர்வஸக்தித்வம், ஸத்பாகமத்வ - நித்யமாகக்கல்பித்தபக்ஷீபரிஜநாதி களோபபாயனாகை, ஆபக்ஸகத்வ - ப்ரயாயாற்பா பந்துக்களிலே யுதவுகை,

புதித்துத்தலைக்கட்ட வொண்ணாமையாலே, “அடியார் கஞ்சுரங்களை யுடன்கூடிலு தென்றுகொளோ” என்று, கூட்டாராணஸத்யுதாரத்தேடின வளவில் கிடைப்பாதபடி தாஸ்தராக ஸந்திஹிதரான ஸம்ஸாரிகளுடைய அகாங்குணம்பாராதே, பகவத்குணங்களிலே மூட்டித்திருக்கிக்கூட்டிக்கொள்ளுகை தேட்டமாய் உபதேஸத்திலே ஓருப்படுகையாலே அதிலே நோக்காகவேணுமிதே. இவற்றில் பகவத்பக்தபாக்ளாய் வருமவற்றுக்கு தாத்பர்யமேதென்னுமாகாங்கைகளிலே யருளிச் செய்கிறார். (பகவத்பக்தபரங்களித்யாதி) அதாவது:— ‘பயிலும் கடரொளி முதலான பாகவதபரங்களான திருவாய்மொழிகள் “ஜீவன்முகேந் ஸ்ரீராமாயணே” “ஜீவோநுஷ்டே ரமேநஸ்வர்க்ககாமோயதேத” என்றவிதிக்கு, ப்ரயாஜாதிவிதிகள் சேஷமாய், அஹந்திஹுடைய அஹஜ்டாநத்தோடே அதுபலபர்யந்தமாய்த் தலைக்கட்டுமாப்போலே “நீரு காரணந்தா ள்காவற்பெறச்சிந்தித்துயிடிகோ” “நலமந்தமின்லேகார்வாடி புருஷி” “பகமுந்து சிசில்பணியிடிகோவாதே” என்றுவிதிக்கிற பகவதர்யாயணம் பாகவதர்யாயணத்தோடொழியத் தலைக்கட்டாமையாலே, பகவதர்யாயணவிதிக்குசேஷங்களென்கை. அதனா, ப்ரோபதேஸபரமான விதில், பகவத்குணங்களையும், ஜீவகுணங்களையும் ப்ரதபாதிக்கித்தாந்து நியக்ஞிதேபாகவதர்களானவருளிச் செய்கிறார். (பகவத்பக்தபரங்களித்யாதி) அதாவது:— பகவத்பரங்களையும் தத்பர்யமான ஜீவபரங்களையும், அவ்வுருணங்களே ப்ரதிபாதிக்கிறவை ஆச்சாயணவித்யுத்தமும், ஆச்சாயணவிதிகளையுத்தொன்றுகிறதாயாலே ஆச்சாயணவிதிக்குசேஷங்களித்தலை யென்பதை.

மூ. (௯௯) ஓப்படிப்பந்துத்தோறுமுள்ள வந்தத்தங்களை ப்ரோபதேஸத்தாக்குருப்பாக துருக்கிட்டு விஸ்தோணமேமேஜிப்பாடாகத் திருவிளம்பற்றி, பாத்வாதிருணவிதிஷ்டாநுணஸர்வேஸவசன் தாக்கியபித்தபித்த தயாவிசேஷங்களிட் பந்துத்தேதமும் வெளியிருந்து பிசந்துணைக்கேறணவ வ்யாபக்தமருவிச்செய்கிறார். (பாத்வித்யாநித்யாதி) அதாவது:— ஸர்வஸம்பாற்பாணம் அந்தபக்தம்

மு. அந்தி நகர்த்தவதிவிஷடம் மயர்வையறுக்க தத்வவேதக
மதப்பிபற்றும் குறுப்திபலமுத்தி தலைசேரநிஷ்கர்ஷித் துயேன
கலபவந்தி மெய்வலித்தித்த புருஷார்த்தபவாந்யருசி
மெழித்தி விரக்திபலாகம்

அந்திநகர்த்தவ - ஆசாரியர்ந்து ஸம்ஸாரதாபார்த்திவைய. நறுநிஷ்கை,
(துவையுறையே) விஷ்டம் - கூடனயனுன ஸிர்வயான், மயர்வையறு
க்க - அதனாதத்தைப்பேபாக்க, தத்வ - பாதத்வத்தினுடைய, வேதக -
அநிஷ்கை, மதப்பற்ற - மதப்பரிவருத்தமாய், குறுப்திபல - குறுநாபல
மாய், முத்தி - மோகம், தலைசேர - சைபுரு, நிஷ்கர்ஷித்து - நிஷ்கர்
ஷிப்பன்னி, மோகபல - மோகத்திக்குப்பலமான, வருத்தி - வைத்
தவந்தை, சேய்வலித்தித்த - பன்னவேனுமென்று யாகித்து, புரு
ஷார்த்தபவாந்ய - வேதபுருஷார்த்தம், வேதபலம் (இவைகளில்) ருசி
மெழித்த - ருசிமெய்வார் சிவமுத்தமாய், விரக்தி - வைராக்யத்துக்கு,
பத - பவமாய், சாகம் - ப்ஸேபம்,

யிவையுறையே ஸர்வாரணபூதனும், வேதத்தில் கார்யகாரணங்கள்
பேரவந்திக்க உபாதாசகாரமும் தானையாகையாலே (கார்யபூத
னையுறையுத்திவனாகும்) வ்யாபகனும், அந்த வ்யாப்திதான் ஆகார
மெய்விடையுத்திக்கே அத்தாத்தமதயானாகையாலே ஸர்வ நியத்தா
காய், அந்த பாத்வாதிகளைக்கண்டு மெருவவேண்டாதபடி பாதகாருணர்
கனும் இப்படிக்குபாவானுதையாலே ஸர்வாரணயனும், பாதகாருத்திய
னை அகிஷ்டசிவமுத்திஷ்டம்சாப்திகாரணத்துமீடாம்படி ஸர்வமக்தி
யுத்தனும், அந்த மயத்தியானே சித்யமாகக்கல்வித்த பதநிபரிஜகாநிகை
பாதபுருஷகையாலேவைத்தவமனும், அந்தபேபாபாந்யாரிநுநுதிடாதே
யானையாதிபாபத்தக்கலிவெய்ச்சி கலவிபூதிவை கலவிக்கையாலே
அபத்தனாகும், இப்படி ஆபத்தனாகையாலே ஸம்ஸாரதாபார்த்ததான
ஆசாரிதர்க்கார்த்திகாரனும், இப்படி பத்தப்பத்தகனும் பாதிபாதிநய
ன பத்துருத்திதேவமே உத்திநுக்கிதவர்க்கெய்வாகம் "மயர்வையறுக்க
மருவியை" என்கிறபடியே, பத்திபுபாபக்கததூர பாதகபுத்திகை அது
புத்திகைத ஸர்வாரணமாய்ப்பேபாக்க, அத்தாமே, தத்விஷயக்குறையாகித
தத்வவேதத்தில் (௧) "மதப்பதிபலமுத்தி மெய்வலிவை" என்கிறபடி
மேய்விதவருதியை அந்த ஸர்வாரணமேயேயாதததை "நிஷ்கைம்
மயர்வையறுத்திவிசுத்தி" என்கை, ஸர்வாரணமாய்வாக நிஷ்கர்ஷித்து
அதநிஷ்கைத்துக்குபவமனை வைத்தவமய மருதவை (௨) "மருவி
மயபுதவகையாலேவைத்தி" என்கித்தித்தது, அந்தபுருஷார்த்தத்து
கிதானம் அக்கருதிக்கருத்தியவையாலேதற்பவாகம் "ருசிமெழித்தி
விவையுறையுத்திவமெழித்தி" என்கை அக்கருத்தித்தாகலிந் ருசி
வையுத்தியித்தி அந்தருகாலிவையித்தித்தி, மயர்வையறுக்கிவையாகம்

கழியமிக்கு ப்ரோமபலோபாயத்தேபுகுத்து ஸாதகபலோப
காரக்கைம்மாறின்றி க்ருதஜ்ஞதாபலப்ரதிக்குதமானத்தை
யுணர்ந்து ஆத்மதர்ஸகபலப்ரப்தி.

கழிய - மிகவும், மிக்கு - மிகுந்து, ப்ரோமபல-ப்ரோமபலமாயிருந்துள்ள,
உபாயத்தே - உபாயத்திலே, புஞ்ந்து - கைவைத்து, ஸாதக - ஸாதகத்
துக்கு, பல - பலமாயிருக்கிற, உபகார-உபகாரத்துக்கு, கைம்மாறின்றி-
ப்ரத்யுபகாரமில்லாமைய, க்ருதஜ்ஞதா-செய்தஉபகாரத்தையறிந்ததுக்கு,
பல - பலமான, ப்ரதிக்குதமானத்தை - ப்ரத்யுபகாரமாய்படியானத்தை,
உணர்ந்து - அறிந்து, ஆத்ம-ஆத்மானினுடைய, தர்ஸக - ஸாக்ஷாத்கார
த்தை, பல - பலமாகவுடைய, ப்ரப்தி - பகவத்ப்ரப்தியை,

(க) “கழியமிக்கதோர்காதல்” என்னும்படி, அதிஸுமித்து அந்தநிரதி
ஸயப்ரோமபலமான விளம்பாக்ஷமத்வத்தால் வந்தத்வசையாலே (உ)
“அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா உன்னடிக்கீழமர்க்து புகுந்தேன்”
என்று, உபாயவசணம்பண்ணி அந்தஸாதகபலமான வுபகாரத்துக்கு
ப்ரத்யுபகாரமாக (ங) “உதவிக் கைம்மாரொன்னுயிர்” என்று, ஆத்மஸமர்
ப்பணம்பண்ணத்தேடி அவ்வாத்மவஸ்து நதீயமென்றறிகையாலே (ச)
“அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னது எதுவுமொன்று மில்லைசெய்வதில்குமங்
கே” என்று, ப்ரத்யுபகாரம் காணாமல் தடுமாறி அந்தக்ருஜ்ஞதைக்கு பல
மான ப்ரத்யுபகாரமாக (ரு) “தோள்களையாரத்தமுவி” என்னுயிசையற
விலைசெய்தனன்” என்று, ப்ரீதியாலேகலங்கி ஸமர்ப்பித்தவாத்ம வஸ்து
வை (சு) “நித்த வெவான்றையுணர்ந்தேன்” என்று, தேஹாதிகளில் விலக்ஷ
ணமாயவனுக்கு ப்ரகாரதயாலேஷமாய்க்கொண்டு அநர்யார்ஹமாயிரு
ந்து மென்றறிந்து அந்தவாத்மதர்ஸகபலமான பகவத்ப்ரப்தியை (எ)
“மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்” என்கிறபடியே, ஸரீராவஸாதத்
திலே பண்ணித்தருகிறோமென்றவன்நாளிட்டிக்கொடுக்கப்பெற்று இப்
படி ப்ரப்திபாவமணித்தானதுக்குபலம் அர்ச்சிசாதி மார்க்கத்தாலே
தேஹவிலேஷத் தேஹப்போவதானையாலே அவ்வர்ச்சிசாதிகதிக்கு (அ)
“காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலடங்கி” என்றும், (ஆ) “ஆத்தன்
தாமசையடியன்றிமற்றிலமரணே” என்றும், பரமாப்தினானவன் தன்னையே
நுணையாக்காட்டின தம்முடைய பேற்றைப்பிறற்றறிந்து ஸாஸூம்படி
முதற்பத்தே தூடங்கெ பத்துப்பத்தாலும் ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறோ
ன்றபடி இத்தால் பாத்வாதிருணனிசிஷ்டான வர்வரன், தமக்குப்
பண்ணிக்கொடுத்தபேறுகளைப் பலருமறிந்து ஸாழவேணுமென்று பத்
துப்பத்தாலும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறோன்று பத்துநிகமந்ததுக்கு வாக்யார்த்
தம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. இதில் முதல்பத்தாலே, ஸர்வஸ்மாத்தபா
றான ஸர்வேஸ்வரன் தன்னையே நிர்வேதனாகக்ருபையாலே ஆத்மாத்ம

(க) தி - ஸா. ரு. ரு. ௨௦, (உ) ஷே. க. ௨௦, ௨௦, (ங) ஷே. எ. க. ௨௦, (ச) ஷே.
(ரு) (க) தி - ஸா. அ. அ. ௨, (எ) ஷே. க. ௨௦, ரு. (அ) ஷே. ௨௦. ௨௦, க.
(க) ஷே. க.

ஆ. மாணவியை உட்பெயர்ந்த காலானந்தி பவநதிக்குத் தனது உட்குணம் உட்பெயர்ந்தவையிதழையப் புகுதுமேனாம். வெளிப் புகுதுமேனாம்.

இத்யசார்யம்நுதயே த்ருதய பாகதணம் வமபநம்.

தமிழக அரசாங்கத்தினிடமிருந்து தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட தகவலைப் பெறப்படுமா?

நன்னூலுதிரியா எடுப்பெற்ற - மாணாத்தபாசியாகப்பெற்றது, - மாணாத்தி -
பகவத்பாப்பிதிகாசியானிதிகாசியாகு, - மா - மாணாத்திக்கு, - கதிக்கு -
அக்கிரிசாதிவெக்கு, - துணைகட்டின - கம்பெனாமாகித் துணையாகக் கப்
பெற்றொண்ட, - தம்பெனா - தம்புனாடையாகின்றது, - அப்பெனா - அப்பா
ருமாவென்பது, - பத்திவென்றது - எப்பாப்பத்திவென்றது, - கதிவென்றது -
பாசியென்பதென்றது:—

[illegible]

⑩ 2018-01-09 10:10:10

திருநெல்வேலி சர்க்காருக்கு உரிமை சம்பந்தம்.

Guðmundur E. Gunnarsson

ஸ்ரீமதேதராமாருதபாபா
ஆசார்யர்நுருதயவியாக்யாநம்.

ச து ரீ த் த ப் ப ர க ர ண ம்.

மு—(3) பாபானுப் சிந்தவனவேழவைப்பாமவனையுதும்பர்வானவ
சதிபதிமயர்வறமன்னி மனங்கைக்கத்திருத்தி

(அ) பாபானுப் - முழுதுண்டபாபானென்றும், சிந்த - ஆய்விந்த
பாபானென்றும், வனவேழ - வனவேழலகின்முதலாய வானேரிரைமென்
தும், வைப்பாம் - வைப்பாம்புருத்தாமென்றும், அவன் - உயர்ந்துயர்ந்
தப்பாவவென்றும், அனையுன் - அனைபுட்டனிமுதலென்றும், உம்ப
ர்வானவவர் - உம்பர்வானவராதிபென்றும் சொல்வப்பட்ட, அதிபதி -
அயர்வதுமென்று ஸூரியர்வாணகன், மயர்வற - அஞ்ஞானமென்வாய்வா
னவேயோடே போய்ப்படி, மன்னி - இவர் திருவுள்ளத்திலே வந்துபுரு
த்து, மனங்கைக்க - தன்னிஷயத்திலே ற்றருதயத்தைவைக்கும்படி, திரு
த்தி - பரிஷ்கரித்து,

வா. (3) (பாபானுப் சிந்த வனவேழவைப்பாமவனையுதும்பர்வா
னவ சதிபதி) (3) "வான்முதலாயவைமுழுதுண்ட பாபான், ஆய்விந்த
வான்" "வனவேழலகின் முதலாயவானேரிரை" வைப்பாம் மருத்தாம்
"உலத்தாறுயர்ந்துயர்ந்தப்பாவன், அனையுன் தனிமுதம்" "உம்பர்வா
னவராதிபதி" "அயர்வதுமமார்வதிபதி" (அ) என்று, ஸகல
கருத்தார்த்தி கர்ந்தருத்தலத்தாலும், உபயவிபூதியோத்தாலும், உபய
விபூதிநாத்தலத்தாலும் பார்ப்ப பார்பகத்தலத்தாலும், அபரிச்சேதயா
கத்தலத்தலத்தாலும், ஸர்வஸாரதயா ஸர்வஸம்பர்வாச்யத்தலத்தாலும்,
கதாசைரிசியாணகத்தலத்தாலும், சித்யாணங்குறித துருநாவனவர்
கள் சித்யாணபவப் பன்னிரிந்துறும் பரிச்சேதிக்வொன்னுத பெரு
ஹமையுடைய ஞானபரமம் ஸர்வஸ்மாந்பாபானவன் (மயர்வறமன்னி
மனங்கைக்கத்திருத்தி) "மயர்வறமதிவமருனிவன்" (3) "மயர்வற
மென்மனத்தே மன்னிதுன்" என்று வனவேழவைக்குவாயானே, உத்தூ
ரருதய அப்பொருளா விபரித்தஞ்ஞானருபமாய் அஞ்ஞானத்தை

(சுருஷ்-அன்) நி-வா. 3-வ-உ-அ + உ-உ + 3 - உ + ம-உ + வி +
உ-உ + 30-உ + 30 + வி + (3) 3-3.

சுருஷ்-அன்-உதயாவது - தெய்வே ஆதிமாவென்றிருக்க. அப்பதா ஞானமா
வது - தெய்வாத்த ஞானமென்றிருக்க. விபரித ஞானமாகது, வைத்தத்தமாக
வும் பேரவியமாகவும் இருத்திருத்தம் வேறுபாடைய சித்யா. வேறுபாடின்—
ஸர்வஸார தாபத்தபாதிதான். கையிஷ்டம், ஸாரித்தாஜ்ய தூஷிஸ்தவத்
தான், தெய்வம் விவேகப்பவன், பேரவையியையானே தெய்வத்தையிடப் பக
கரிக்கையுள்ள ஆதிமாவை வைத்தத்தான சித்யாத்த "அஞ்ஞானமென்றதானும்
கருப்பயிடம்" எனவியாழியே, சித்யாஸமாத்த புத்தனானவையெனவ பரித்தம்
பேரவையாபித அந்நயப்பவன் ஆதிமாவைப் பன்னித்தொன் புருத்தமகன்.

மத. மதக்குமென்று நல்கிவிடாதேமன்ன அயர்ப்பிலன்றுத்தே
என்னசொல்லி மதப்படுவென்னும்படி தத்வஜ்ஞானவர்

மதக்குமென்று - மதக்கப்போகிருவோவென்று, நல்கி - இவர்பக்கலதின்
சேதாததைப்பண்ண, விடாதே - ஒருக்காலும்விடாதே, மன்ன-ஸ்தாவர
ப்ரதிஷ்டையாயிருக்க, அயர்ப்பிலன் - அஜ்ஞானத்தைதெய்வம் ஸ்வா
நாமாகப்போக்கினேன், அறத்தேன் - மாயப்பிறவியாலுண்டான மயர்
வையறுத்தேன்; என்னொல்லி - எந்தைச்சொல்லி, மதப்படு - மதக்
கக்கடவேன், என்னும்படி - என்நிவர்தாமேயருளிச்செய்யும்படி, தத்
வஜ்ஞானவர் - தத்வயாதாத்மயஜ்ஞானவாழ்வார்,

இவர்க்குவாஸனையோடேபோக்கி, பக்திநுபா பந்தஜ்ஞானத்தைக் கொடு
ந்து, இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுந்து (க) "சார்த்தவிருவல்வினைகளும் சரி
த்து மாயப்பற்றருத்து தீர்த்து தன்பால் மனம்வைக்கத் திருத்தி" என்
கிறபடியே, பிரிக்கவொண்ணாதபடி இவரோடு பொருந்திக் கிடக்கிற
ப்ரபலமான புண்யபாப ரூபகர்மங்களையும், பாஹ்யவிஷய * ருசிவாஸ
னைகளையும்போட்டு, அயோக்யதாதுஸந்தானத்தாலே யகன்றவளவிலும்,
தன்சிலத்தைக்காட்டி இவனாமிட்டு அல்லேனென்றகலாதே தனக்கேதி
ர்த்த தன்பக்கலிலே கெஞ்சுவைக்கும்படி தரிசுகிடந்தநிலத்தைச்சைகா
லாகத் திருத்துவாஸாப்போலே திருத்தி, (மதக்குமென்று நல்கிவிடாதே
மன்ன) (உ) "மதக்குமென்று செந்தாமனாக்கண்ணெடு (ஈ) "நல்கியெ
ன்னைவிடான்" (ச) "மதப்பறவென்னுள்ளே மன்னினான்" என்கிறபடி
யே, இவரிடமும் நம்மமகிஸ்மரிக்கக்கூடுமென்று நிரதிஸ்யஸநேகத்
தைப்பண்ணி, இவனாமிடாதே அழகியதிருக்கண்களாலே ருளிசநோக்
கிக்கொண்டு ஒருநாளும் மதக்கவொண்ணாதபடி இவர் திருவுள்ளத்திலே
ஸ்தாவர ப்ரதிஷ்டையாயிருக்க (அயர்ப்பிலன்றுத்தே என்னசொல்லிமத
ப்படுவென்னும்படி தத்வஜ்ஞானவர்) (இ) "பெருநிலக்கிடத்த கலை
டிப்போதயர்ப்பிலன்" தாயவமுதற்பருகிப்பருகி யென்மாயப்பிறவி
மயர்வறுத்தேன்" (ஈ) "யப்பிரானையென்னொல்லிமதப்படு" என்று
குணகுணநிபுணம்பண்ணாதே பூயிப்பரப்பையளந்தபரமபோக்யமான
திருவடிதோ யெருக்காலும் விஸ்மரியேன். சிவதிஸ்யபோக்யமானவனை
நிரந்தரமதபலித்தாச்சியமானஜீவமடியா கவருமஜ்ஞானத்தைப்போக்க

(க) தி. வா. உ. + இ. ௧௦. (உ) ஸ. ௧௦. (ஈ) ஸ. ௧. (ச) ஸ. ௧௦. (இ)
௩. ௧௦. (ஈ) ௧௦. ௧.

* ருசிவாதது - மதிஞ்சிறுதன் கிக்கவொண்ணாதபடி ஒன்றிலே கொண்
கிறகிறப்பு. + வானையாதது - ஒன்பெய்துபோக்தவந்திலே மிளவும் யிறு
கைக் குதப்பிரி ஸம்ஸ்காரம் -

ஆ. அம்ருதமேபெனஷதமாக்கி தீர்ப்புதையத்தன்னை நியமித்து
போகத்தை ஸாத்தியிப்பித்து பக்திசனனைநருக்கு ஒக்க
யருமவனுடைய ஸேவைக்கு எளிமையு மிளிமையுமுண்டு

அம்ருதமே - தாயவமுதநாள் பகவத்திஷயத்தையே, ஒளஷதமாக்கி - மா
யப்பிறவிமயர்வதற்குக்கு ஒளஷதமாய்ப்படிபண்ணி, தீர்ப்புதைய - சீரை
நிசுதாரஸேமேயிலேயே யேற்றமாப்போலே, தன்னை - அதிவ்யதக்தர்
னுதன்னை, நியமித்து - இவர்க்குச் செவ்வையத்தேயும் செவ்வையப்படிபா
டக்கி, போகத்தை - தந்தேனென்பான ஆழ்வாருடைய அவதவத்தைய,
ஸாத்தியிப்பித்து - ஸாத்தியிப்ப ஸாத்தியிக்க உள்வடக்கி, பக்தி - பசமபக்தி,
சனனைநருக்கு - என்னுதைய (இவைகளுக்கு) ஒக்க - மையமாக, யருமவ
னுடைய - வந்து முகங்காட்டுமவனுடைய, ஸேவைக்கு - படினத்தற்கு,
எளிமையும் - ஸஹபத்வமும், இளிமையும் - சஸமாயிருக்குதலும்,
உண்டு - உள்ளது,

ஸ்வாசாதனுப் (அம்ருதமே ஒளஷதமாக்கி) கேரிக்வேயாதேயம், உள்
வது தேவையாயிருக்குமே வென்னுதபடி, அம்ருதத்தையே ஒளஷதமா
க்குமாப்போலே, "தாயவமுதநாள் பகவத்தியென் மாயப்பிறவிமயர்வ
தத்தேயம்" என்று, நிசுதாரஸேமேயிலேயே யேற்றமாப்போலே இவர்கள் செவ்வையத்
தையாலே மிகவுயர்ந்ததாயிருக்கிறவற்றையே ஸம்ஸாசம்பாதிப்பேஷது மா
யி (தீர்ப்புதையத்தன்னை நியமித்து) இனிதாயிருக்குமானிலுமவன்னை
வதித்து பரிமாறுதையத்தென்னுதபடி. இவர்களைத் தன்னையிலே பரி
மாறுதயித்துக்கொள்ளப்பாடாதே (௧) "தீர்ப்புதையவண்ணன்" என்று
மேயிலே, சீரைநிசுதாரஸேமேயிலே யேற்றமாப்போலே இவர்கள் செவ்வையத்
தேயும் செவ்வையப்படி, தன்னைச்செவ்வியநுகரியித்து (போகத்தை
ஸாத்தியிப்பித்து) இப்படியானும் குணப்படியிலே கடையத்தாப்
போலே அனாதயாசப்பரிமாறுதையோ வென்னுதபடி, (௨) "என்னுத
குறையுளன்" என்பதுடக்கி "உச்சிஷ்டாலே" என்னுதபடி ஸாத்தியிக்கத்
தன்னையப்பதிப்பித்து, (பக்திசனனைநருக்கு கொக்கவருமவனுடைய
ஸேவைக்கு) இப்படியுதபதிக்கைக் கட்டாக முகங்காட்டு மனதிரிக்
பக்கிப் பிசோடாருணமாகவே செவ்வத்தென்னுதபடி (௩) "என்னுத
பித்தருக்காதநையபாஸ்தொழி" என்னுதயும்வரும்" என்று, பசமத்திக்
குப்பரிசனனைநரு, போகக்கந்துமுக்காட்டியிற் ஸவபாநானவனுடைய
யபருத்தத்து, (எளிமையுமிளிமையுமுண்டு) இனிதாயினையயற்றிருத்
தம், இனிதாயருணயாயிருத்த உச்சிஷ்டே சிற்றுகொள்ள குணகிரே
ஷக்கிஷ்டாருடையவனுடையவாசாயகபாசையாலே எளிதுமாயிளிதுபா
யிளக்கும். (௪) "பத்துகடையுதயக்கச்செனியவன்" (௫) "அமுதிதுமாந்
வினியம்" என்பதன் வவத்தன்னைப்போலேயாயித்து தாயவசமமும,

ஸ்ரீ. தாம்மயர்வறமதிகலமருளி பஞ்சத்திலே சேர்க்கினார் முதற் பத்தில்.

ஸ்ரீ—(உ) சோராதமூலாவேர்முதலா

தாம் மயர்வறமதிகலமருளி - ஸர்வேஸ்வரன் தமக்கு மயர்வறமதிகல மருளினுப்போலே ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஐஞ்ஞானத்தைப்போலி ஐஞ்ஞானப் திகளையபடுத்திற்று, பஞ்சத்திலே பகவத் பத்தியிலே, சேர்க்கினார்-ஸ்ரீ டீருர், முதற்பத்தில் - ப்ரதமதஸாகத்தில்.

(அ) சோராத - சோராதவெப்பெருந்து மாதிகளன்று சொல்லப் பட்ட, மூலா - மூலாதத்தனிமுதலாய் என்றுசொல்லப்பட்ட, வேர்முத லாய் - வேர்முதலாய் கித்தாய்என்று சொல்லப்பட்ட கவனமாகக் கொண்டு,

என்றும், தேவநாதராய்கள் பக்கல் உங்களுக்குண்டான ஸம்ஸயத்தை யறுந்து இவனே அவர்களோ ஆர்சயனியசெய்தினைமயத்தையும் மகஸ்வியிள்தும், ஸனாஸகமாகப்போலி (உ) "அவனுடையுணர்வுகொ ண்டு" என்ற, தத்திஷயஞ்ஞானத்தைக்கொண்டு (உ) "நன்முனைவாய் செய்வது" என்று, அகம்ப்யப்ரயோஜன பத்தியைப் பன்னுங்கொள்ளு ன்று (தாம்மயர்வறமதிகலமருளிபஞ்சத்திலே சேர்க்கினார்முதற்பத்தில்) அதாவது— ஸர்வேஸ்வரன் தமக்கு மயர்வறமதிகல மருளினுப்போ லே, ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தம்முடைய கருணையாலே தத்வ ஸ்ரிதபுரு ஷார்த்தத்திஷயமான ஐஞ்ஞானத்தைப்போலி, ஐஞ்ஞானத்திலே யுபதே சித்து பகவத் பஞ்சத்திலே முடிக்விரு சொன்கை. *

பாப (உ) இசக்கடாம்பந்தால் ஸ்வகாரணமுதனுன ஸர்வேஸ்வ ரன் கழிப்பத்திலே தமக்கு அஞ்ஞானஞ்ஞானபகம்பண்ண, அவனுலே தத் தத்ஞானகாரணயிவர் அந்தஞ்ஞானத்துக்கு பலமான மோகத்தையப்போ தேபெறவேணும்பொருளைப்பட்டுப்பெறுமைபாலே அவனக்கொ, இவ ருடைய அகந்தமெல்லாம் தீரும்படி அவன்வந்து ஸம்ஸாரேஷித்த அந்தஸம்ஸாரேஷித்தால்வந்த ப்ரதிபயமுடையனும், அந்தப்ரதி இவ சொருவரனளில் ப்ரயவலியாதே துவரோடு பரம்பளையா ஸம்பந்த முடையபரணும் வெள்கமிட்டு அந்தப்ரதியாலே பரம்பருஷார்த்த லக்ஷணமோகத்தைய விவர்க்கண்கொடுக்கத்தேட, அந்தமோகத்தைய யவனுடைய சோஷித்தத்துக்கும் தம்முடைய சோஷித்தத்துக்கும் அது ருணமாய்ப்படி விஷகர்ஷித்தவர் ஆர்சயனியதுவவனுக்கு சீழுத்தமரண பரத்வத்தைவிவெபறுத்துவனவான லக்ஷணங்களை வெளியிட்டு தத் தருணமானவாக ப்ரத்யக்ஷண்களாய்நிப்பித்து, ஆர்சயிப்பார்க்கு ருளிபித்தகைக்காக த்வாறுமயான ஸம்ஸாரத்திலுடைய தக்கமும் ப்ரத ப்ரயமான மோகத்திலுடைய வாக்நமும் ஸம்ஸார நிபுருத்தி பூர்வக

மு. உலகம்படைத்தவன் - பொருளென்றிக் கவசம்படைத்தவனென்று இவ
னவன் அநியாதனவழியில்கவசம்படைத்தேதி தாமசம்மருளி
லென்னும் திருநாபலமான கொள்கொண்ட மோஷு
தேவபாட

உலகம்படைத்தவன் - பொருளென்றிக் கவசம்படைத்தவனென்று இவ
நின்றவனென்பவன், எங்கிற - என்னொன்றிப்பெட்ட, சித்தித்
தய - மூன்றுவகைப்பட்ட சித்தித்திருக்கருந்தும், கிரிவித - மூன்று
வகைப்பட்ட, காணமானவன் - சிபித்தேதாபாதானவகாரிகாரணங்க
ளாவன், அநியாதன - அநியாயவர்த்தகங்களைப்பெயர்வார், அநிவித -
அநியம்படிபண்ணார், உய்யம் - திருவுய்யம், தேதி - அநியாயபாத
தேவபாடி, தாமசம் - பரிசுத்தமான வந்தகோணத்தையுடையவன்,
மருளி - அவன்துணையிலுபயமான கருணாகரத்தபிள்ளை, என்னும் -
என்னொன்றிப்பெட்ட, திருநாபலமான - திருநாபத்துக்குப்பலமான, ஒளி
க்கொண்ட - சிவநிலைதேவோருபமான, மோஷும் - மோஷத்தாக, தேவ -
எப்போதேதாவென்றதேதி, பாட - (வாழ்வாய்என்று) வாழப்போக,

மோஷம்சாபிதிக்ருதப்பாட னாதத்தினுடைய கருமம் மூன்றாதித்
தேவ கருணைக்குற்றோபாஸாதந்த சிபித்தகாஷ்டபாசங்களினுடைய
தயாஷ்டர்வகையே தேவத்தாயலாத்யவகங்களைபேட உட்டுவருமென்றி
ரு. (கோதாதமூலமேருதலாயுலகம்படைத்தவனென்றி சித்தித்
தயத்திருவித காணமானவன்) (௧) "கோதாத வெப்பொருட்ரு மாத
யாபுசோதி" (௨) "மூலத்தனிமூலநாய" (௩) "எப்பிரிந்தும் கோ
ருதயாபித்தாய்" (௪) "பொருளென்றிக் கவசம்படைத்தவன்"
என்று சிவாபிபூதியில் வகைப்படுத்திப் பேஷத்தாலே சிபித்தயா
யும், வகைப்படுத்திவிட்ட பேஷத்தாலே உபாசக்யமும், திரு
வகைப்படுத்திவிட்ட பேஷத்தாலே கருணாகாரியமும், சிவாபிபூதி
யின்றுச்சாபிவிட்ட பேஷத்தாலே சிபித்தயாமும், அநியாதனவரி
யில்கிவிட்ட பேஷத்தாலே உபாசக்யமும், சிபிவெப்பொருட்கு
ருதாபிவிட்ட பேஷத்தாலே கருணாகாரியமும், துப்பாடித்த யுதி
சிவநாபலான சிவநாபத்துக்கும், பொருளாகியதற்குக்கருபமான வ
ந்தயத்துக்கும் திருவிதகாணமுந்தாலேயாவனவென்பவன் (அநியா
தனவழியில்கவசம்படைத்தேதி) (௫) "அநியாயவர்த்தக" என்று, இவ
கருணாகாரண வந்தயுதிப் புருஷாதித்தயாலே கருணாகாரணவரிவிட்ட,
(௬) "அநியாயபாதத்திருவந்தேதி" என்று, அத் தாலே திருநாபலான
புத்திரிவிட்ட சிவநிலையுடையவன் (தாமசம்மருளினென்றும் திருநாப
லான ஒளிக்கொண்ட மோஷுத்தேவபாடி) (௭) "தாமசத்தனவன்" "மரு
ளில் கருணாகாரணத்தாலேயும்" என்று, மோஷத்தேவபாடி

மு. மகாபலாஸிசேர்த்து சித்தகனப்புருத்து ஸம்பந்திகரணம்
சேர்த்தவாழ்வு சம்பந்தாழ்வு

உலகமம் - (உலகத்துவார்த்துளம்) உலகமம், ஆக்சேர்த்து - (அந்தா
மத்தன்புலெய்து ஆழ்வாருடைய) ஆந்தாமோடேசலத்து, சித்தகன -
ந்ருடமாக, புருத்து - ஆழ்வார்திருவுள்ளத்திலெப்பேயித்து, ஸம்ப
ந்திகரணம் - இவரோடே ஸம்பந்தமுடையாரும், சேர்தல் - கசஸுபகா
மிதவந்தைபடி, மாநினசென்ன - தயிர்த்தார்களுன்னுப்படி, வாழ்
யித்து - எல்லாரும்வாழும்படிபண்ணி,

பரிசுத்தமானவத்தேசனத்தையுடைய - யராய், அவனுடையபால்யானருண
விஷயமான ஆதலாசத்தயில்லாதபடி, சீழிப்பந்தில்பந்த நம்முடைய
கருவாந்துக்கு பலம் மேலாகையாகையாலே (௧) "கனிப்புலகனார்வழித்த
பிறப்புப்பிணி முப்பிறப்பற்று ஒளிக்கொண்ட சோதியுமாய்" (௨) "ஆடி
யார் கன் சூழாக்கையுடன் கடலெதென்றுகொலே" என்று, பாக்ருத
விஷயமானபால்யானருணம் கர்வக்கேசல்களும், ஆட்பாகவிவரங்க
ளும் போய் மருத்தவாழ்வாயாலே சிவவிரதேதேரோருபமான விதி
சற்றந்தையுடையோமாய், சித்பனவரிள் திசனிலே கடப்பெயுவதெ
ப்போதோவென்று ஆந்தமேலாகத்தப்பெயுவதெனவிரதையாலே தேடி
ஆப்போதே கையாகையாலே (௩) "வாடினாரிம்" என்று, ஆராய
ந்தை சீழிந்த தனிப்போலேவாட, (உலகமலாஸிசேர்த்து) (௪) "உள்
நுணாகையல்க்கும்க்கு" எவ்விற, நாயமாறுப்படி (௫) "ஆந்தாமத்
தன்புலெய்தென்னுயிசேர்த்தும்க்கு" எவ்விறபடியே, பரமபதத்தில்
பண்ணும் வாய்மோறுந்தை விவர்பக்கலிலேசெய்து, உயிற்றித்த தனா
யிலே சீர்பாக்கவாஸப்போலே இவரோடே சிவவிரதையாலேஷ
ததைப்பண்ணி (சித்தகனப்புருத்து) (௬) "சித்தேதாரிடமும் பறப்ப
டாந்த தன்னுள்ளே பருகுகொக்கவேகிழுக்கி சித்தகனப் புருத்தாய்"
என்று, ஆதலாஸிசேர்த்துப்பெய்தார்த்தமும் தன்பக்கல் சித்தும்
பித்திப்பிட்டே சோடியுடையபடி தன்னக்கல்பஸுறமன்சைகதேவாத்தி
லே ஸர்வலோகன்கொபுலெயுக்காலெவைத்து இனிப்போகாதபடிபுரு
ந்து (ஸப்பக்கிகளும் சேர்தல் மாநின சௌனவாழ்வித்து) (௭) "எவர்
சிற் மேலெழுதிதப்பும் விடியலெவர்க்காதத்தென்னும்சேர்த்தல்மாநினர்"
என்று, இவருடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளும் ஸம்ஸாரம்முத்தராய்படி
பண்ணி ஆந்தாமோ (௮) "எமர் சீழ்மேலெயரோடுமுருதிதப்பும்சோவன்
தமரானுக்கள் மாசுதிருதெய்து கம்முடையவாழ்வு வாய்ச்சித்தவா"
என்று, எனவே பரமபதையா ஸம்பந்தமுடையாரும் என்னோட்
கட ஸம்பந்தமே தேறதவாக பகவத்யாறுக்கல். சித்தேதவகவத்
தருவாகிதெ பருகுத்திசைப்பெய்து பூனைக்கொணத்தாகக் கூத்
துமாறுமல் பெருகுதவடியே எவ்விவரதாமே ஆசைவப்பயிப்படி

பு. உபகரிக்கிற நீந்துக்கடவுள்சம்பமாவீட்டை. அபையா நகுண
மாக்கினவர் ஆஸ்ரயனியனுக்கு பூர்வோத்த பரத்வத்தை
ஸ்தாபிக்கிறவைகளையப்பதற்கு காரணம்வ ரோஷபராயித்வ
ஞ்ஞய; பதினவெண்பயாதிக்களை தின்னணைவென்தென்று
வெளியிட்டிடு

உபகரிக்கிற - உபாசம்பண்ணுகிற, நீந்தும் - நீஞ்சும்படியான துக்கமில்
லாததாய், கடலில் - அந்தந்தகந்தமில்லாத, எம்மாவீர் லை - எவ்வ
கையாலும் விசுஷணமான பரமபதத்தை, உபயாநகுணமாக்கினவர்-பர
தந்தரமான வாத்தம்வருபத்துக்கு நிர்வசஸ்ருபத்துக்குமதுகுணமாய்
படி, நிஷ்கர்ஷித்தவர், ஆஸ்ரயனியனுக்கு-ஆஸ்ரயணயோக்யனுன லீஸ்
வசனுக்கு, பூர்வோத்த - முன்னேசொல்லப்பட்ட, பரத்வத்தை-பரணை
பதியை, ஸ்தாபிக்கிற - நிலைத்துத்துகிற, ஸகலபல-எல்லாபலங்களுையும்,
பிரதத்வ-தருமை, காரணத்வ-ஸகலஜகத்காரணனுயிருக்கை, சேஷ - திரு
வாக்தாழ்வான்மேலே, பராயித்வ - திருக்கணவளர்ந்தருளுமை, ஸ்ரீயஃபதி
த்வ-பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸல்லபனுயிருக்கை, ஸௌலப்ய - ஆஸ்ரித
ன-வயனுயிருக்கை, (இவைகளை) ஆதிக்களை - முதலாகவுடையவைகளை,
திண்ணணைவென்று - தின்னணைவீடு அனைவதரவகைமேல் என்கிற,
திருவாய்மொழிகளாலே, வெளியிட்டிடு - பிரகாசிப்பித்து,

இவையாவற்றித்து (உபகரிக்கிறநீந்தும் கடலிலெம்மாவீட்டையுபயாந
குணமாக்கினவர்) இப்படி நம்முடைய ஸம்பந்திபரம்பசையளவும்
வெளியிடுகிற தன் பரிதியாலே தமக்கவனுபகரிக்கத் தேடுகிற (க)
"நீந்தும்துயரில்லாவீடு" (உ) "கடலில்லீடு" (ங) "எம்மாவீடு" என்று
தக்க கந்த சஹிதமாய் அந்தந்தகந்தமில்லாததாய் எவ்வகையாலும்
விசுஷணமான மோகதந்தையெனக்கொன்றுதரில் அந்தமோகதம் அறு
ங்கார உப்பமனையாலே ஆஸ்வரயாதிருளோபாதி ஸ்வருபநிருத்த
மானையாலே அநினுடைய ப்ராஸங்கமுமெனக்கொள்ளும். ஆனபின்பு
வகக்குமோகதந்தரப்பார்த்ததாய் (ச) "கென்கென்காபாதபர்ப்
பந்தகேசுர்த்தொக்கை" (ரு) "அம்மாவடியேன் கென்கென்கிதே"
என்று, செளரியான உன்னுடைய அகவாய்வெந்து புறவாய் ஸயாமமாய்
பரமபுத்யமாய் பரமபோக்யமான திருவடிக்கே ரோஷபுதனுன வென்
தலைநிலே கொக்குவாயும் பகேண்ணியும் போகே கடக்கெனக்கேசுர்க்க
வேறும், செளரியான உன்பக்கல் ரோஷபுதனுன வான் அப்பகதித்துப்
பெறுகிதிதுவே? என்றும், (க) "தனக்கேவாக வெணைக்கொள்ளு
மீதே" என்றும், உபயஸ்வருபத்துத்தமதுகுணமாக நிஷ்கர்ஷித்தவர்
(ஆஸ்ரயனியனுக்கு பூர்வோத்தபரத்வத்தை ஸ்தாபிக்கிற) ஆஸ்ரயனிய
னுன தனக்கு முதற்பத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸர்வஸம்பர்பரத்வத்தை
நிலைபெறுத்துவனவாக (ஸகல பலப்பிரதத்வ காரணத்வ ரோஷபராயித்வ
ஸ்ரீயஃபதித்வ ஸௌலப்யாதிக்களை தின்னணைவென்று வெளியிட்டிடு)

மு. கள்வாதீர்த்தமென்று

கள்வாதீர்த்தமென்று - கள்வாதீர்த்தமென்பதும் தீர்த்தனுக்களந்த என்னிற் பாட்டுக்களாலே,

(க) “கீடுமுதல் முழுதுமாய்” என்று, ஸகல பலப்ரதத்வம், (உ) “தேவுமெல்லாப்பொருளும் கருத்தில் வருத்தித்தமாயப்பிரபன் ஆகியினுன் தெய்வவுலகுகள்” என்று, ஸர்வகாரணத்வம், (ங) “ஆழியம்பள்ளியாரே” என்று, ஸக்ஷணையாலே சேஷஸாயித்வம் (ச) “பூமகள் தன்னை வேறன்றினிண்டொழித்தன்னுள்ளவைத்து” என்று, ஸ்ரீயதிபதித்வம், (ரு) “கண்ணன்கண்” (கூ) “கோபாலகோளரியேறு” என்று, அவதாரஸௌலப்யம், ஆதிஸப்தத்தாலே (எ) “தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணன்” என்று, புண்டரீகாக்ஷத்வம், (அ) “எழுலகங்கொள்ளும் வள்ளல்வல்வயிற்றுப்பெருமான்” என்று, அகடிதகடநாஸாமர்த்யம், என்கிற விவற்றை “திண்ணன்னிடிலும்” (ஈ) “அனைவதரவணமேல்” என்று, சேஷஸாயித்வம், பூம்பாவையாகம்புனர்வது” என்று, ஸ்ரீயதிபதித்வம், (ஐ) “இருவரவர்முதலும் தானே” என்று, காரணத்வம், (கக) “இணையனுமெப்பெருட்கும்” என்று, அவதாரப்ரயுத்தஸௌலப்யம், (கஉ) “கீடுமுதலாய்” என்று, ஸகலபலப்ரதத்வம், ஆதிஸப்தத்தாலே (கக) “பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்குப்புணைவன்” என்கிறமோசேஷாபாயத்வம், “ஆனையிடர்கடிந்த” என்கிற, ஆபத்ஸகத்வம், (கச) “முவுலகங்காலமேல்” என்கிற, ஸர்வரக்ஷகத்வம், என்கிறவிவற்றை, (கரு) “அனைவதரவணையிலும் பரகாசிப்பித்து, அன்றிக்கே (கக) “கீடுமுதல் முழுதுமாய்” என்று, மோக்ஷப்ரபுருத்யசேஷபுருஷார்த்தப்ரதனுயென்கையாலே ஸகலபலப்ரதத்வத்தையும், (கஎ) “மிரும் தேவுமெப்பொருளும்படைக்க” (கஅ) “கருத்தில்தேவுமெல்லாப்பொருளும் வருத்தித்த” “தன்னுந்தியுள்ளே வாய்த்ததனைமுக்கணிக்இரன் வாகவசாக்கினுன்” என்று, காரணத்வத்தையும், திண்ணன்னிடிலும் “அனைவதரவணமேல்” என்றும், “பூம்பாவையாகம்புனர்வது” என்றும், “இணையனுமெப்பெருட்கும்” என்றும், அடைவே சேஷஸாயித்வம், ஸ்ரீயதிபதித்வம், ஸௌலப்யங்களையும், ஆதிஸப்தத்தாலே, “கீடுமுதலாய்” என்று, மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும், கலமந்தயில்லைதாரகாதிபுருஷர்” (கக) “பலமுந்து சீரில்படியின்” என்று, முழுமுகபாஸ்யத்வத்தையும், “அனைவதரவணையிலும்” வெளிரிட்டுள்ளவமாய். இத்தயோஜனையே இதின் பட்டோலையான க்ரத்தத்திலேவருகிச்செய்ததுக்குச்சேருமது. முற்பட்டயோஜனையில் (உ) “ஆழியம்பள்ளியாரே” என்று, சேஷஸாயித்வம், ஸக்ஷணையாலே கொள்ள

உ.ப. (க) உ-க. (உ) கெ-அ. (ங) கெ-அ. (ச) கெ-உ. (ரு) உ-க. (கூ) கெ-உ. (எ) கெ-அ. (அ) கெ-எ. (ஈ-அ-க-உ-ல்) அ-க. (ஈ) அ-இ. (ஈ-க-உ) உ-க. (ஈ) உ-இ. (கஅ) உ-அ. (கக) அ-அ. (கஉ) உ-க.

மூ. ஸம்ஸாரமோக்ஷ ஸாதகநதுக்கநகந்தரஸம்முன்னா விதி
க்கிற அந்தர்க்கதகுணோபாஸநத்தை மதித்துப்பெருக்கி
முற்றியமுந்திக் கீழ்மைவலம்முதும் செய்து இளமை கெ
டாமல்

ஸம்ஸாரமோக்ஷ-ஸம்ஸாரம்மோக்ஷம் (இவைகளுக்கும்), ஸாதக-உபா
யாநுஷ்டாநத்தினுடையவும், துக்கநகந்த-துக்கம் ஆநந்தம், ரஸம் - ரஸ
விஸேஷம், (இவைகளை) முன்னாக - முதலாக, விதிக்கிற - விதிப்பிற,
அந்தர்க்கதகுண - ஈஸ்வரனுக்குள்ளேயுண்டான கல்யாணகுணங்களினு
டைய, உபாஸநத்தை - தைலதாராவதவிச்சிந்நஸம்நுதிஸக்தாநத்தை,
மதித்து - (சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சினம்) மதித்து, பெருக்கி - பெருகும்
படிபண்ணி, மூழ்கி - வல்லிணையிலேமுழுதி, அமுந்து - கரங்கேயமுந்
ந்தி, கீழ்மை - கீழ்மைமையும், வலம் - பலத்தையும், குதும்-குதையும்,
செய்து - பண்ணி, இளமைகெடாமல் - கிளரொளியிளபை கெடுவதன்
முன்னம்,

வாதி தோஷதுஷ்டமான ஸப்தாதி போகங்கனையதுபவித்திருக்கும் ஸம்
ஸாரத்தினுடையதுங்கமும் “நலமந்தமில்லதோர் நாடுடிருவிர்” என்று
நன்மைகளுக்குமுடிவில்லாத திருநாட்டிலே புருவிரென்கையாலே மோ
க்ஷத்தினுடைய வாகந்தமும், “பலமுந்துசீரில்படியின்” என்று, (க)
“நமஸுபா கரு” “ஸ-ஸ-ஈம் கர்த்தும்” என்கிறபடியே, ஸமர்த்தவ்ய
விஷயஸாரஸ்யத்தாலே பலதசையில்போலே ஸாதகநசையிலும் இனி
தாகவிருக்கையாலே பலம் முற்பட்டிருக்கிற கல்யாணகுணங்களில் ப்ர
வணராம்கோளென்கையாலே, ஸாதகத்தினுடையரஸம் முன்னாக ஸம்
ஸாரநிபந்தத்திபுரவகமான மோக்ஷப்ராப்தி வேண்டியிருப்பார் ஆஸ-ஈ
வர்க்கத்தைத் தடுமாறி முடிந்துபோம்படி செற்றவனாகையாலே ப்ர
பலப்ரதிபந்தங்களை ஆநாயாஸேநபோக்கவல்லவனுடைய குணங்களி
லே ப்ரவணாரகுங்கிளென்று விதிக்கிற (உ) “சபீஷந த் த்ரக சூகீததம்”
“தஸ்மிந்நதந்தஸ்ததுபாஸிதஸ்யம்” என்று, ப்ரம்ஹஸ்வரூபார்த்தர்க்க
மான அபநகதபாப்மந்தவாதி குணோபாஸநத்தை (மதித்துப்பெருக்கி
முற்றியமுந்திக்கீழ்மை வலம் குதும்சதிரிள மைகெடாமல்) (ங) “சதிரிள
மடைவார் தாழ்ச்சினம்” நித்து “திறமுடைவலத்தால்” திண்ணைப்பெருக்கி,
வல்லிணைமுழுதி “கரகமுத்தி” “கீழ்மைசெய்து” “வலங்கழித்து” குதிதவந்து
“களவும் குதும்செய்து, (ச) கிளரொளி யிளமைக் கெடுவதன்முன்னம்”
என்று, உபாஸநநிரோதியான இதர விஷயப்ராஸ்யத்ததைப்பண்ணி
அத்தாலே பாபங்களைக்கூடுபூரித்து அவற்றிலே மறுகனைய முற்றிந்த
தைப்பட்டு தன்மையைச் செய்து பலத்தைப்பாழேபோக்கி, பர்வதோ

மூ. செய்யும் சேஷத்ரவாஸ ஸங்கீர்த்தநாந், ஜலிப்ரதக்ஷிணாகதி
சிந்தநாத்யங்க யத்தமாக்குகிருர் இரண்டாம் பத்தில்:—

மூ—(௩) முழுதுமாய்

செய்யும் - பால்பத்திலே கீர்த்தவ்யமான, சேஷத்ரவாஸ - திவ்யதேவ
வாஸம், ஸங்கீர்த்தந - திருமாமஸங்கீர்த்தநம், அஞ்சலி - வாகைப்புதை,
ப்ரதக்ஷிண - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுகை, கதிசிந்தந - ஆர்ச்சிராநிமார்க்க
மாமஸிந்தை, ஆதி - இனவமுதலான, அங்க - அங்கங்களோடே, யத்த
மாக்குகிருர் - உபாஸனதாம்படிபண்ணுகிருர், இரண்டாம்பத்தில் - த்விதீய
பாடத்தில்.

(அ) முழுதுமாய் - எல்லாபதார்த்தங்களும் தானேயாய்,

தனானும், க்ருத்திரமனும் பால்பத்தைப்பாழேபோக்காதே (செய்யும் சேஷ
த்ரவாஸ ஸங்கீர்த்தநாந் ஜலிப்ரதக்ஷிண கதிசிந்தநாத்யங்கயத்தமாக்கு
கிருரிரண்டாம்பத்தில்) அநாவது :— (க) “வஸ்யங்கநேஷ்ருக்” “பால்
யயேவசேத்தர்மம்” என்றும், (உ) “சஞ்ஞயேஷேசாயு ஸதேசுநே
ந” “தஸ்மாந் பால்யேவிவேதகாத்மாயதேதஸ்ரேயஸேஸதா” என்
தும் சொல்லுகிறபடியே - பால்பத்திலே கீர்த்தவ்யமான “மாலிருஞ்
சேஷத்ரவாஸ சதிதோ” “போதவழ்மஸேபே புகுவதுபொருளே”
என்றே சேஷத்ரவாஸம், “பதியதுவேத்தி” என்கிற ஸங்கீர்த்தநம், “தொ
ழ்க்குதுவதே” என்கிற அஞ்சலி, “வலஞ்செய்துநானும் மருவுதல்வழக்
கொ” என்கிற ப்ரதக்ஷிணம், “நெறிபடவதுவே வினைவதுநலமே” என்
கிற கதிசிந்தனைப்பாடு வினைமுதலான உபாஸனாதத்தோடே சேர்க்
கிருர் இரண்டாம்பத்தி லென்னை. *

பொ. (௩) முன்னும்பக்கால், (௩) “சஞ்ஞயேஷேசாயு ஸதேசுநே”

“தந்ஞருஷ்டவா ததேவாந் ப்ராபிஸத்” என்கிறபடியே, கார்யபூதவே
தனாகேதவந்தனையைய வ்யாபித்து தந்தததோவஷாஸம்ன் ப்ருஷ்ட
துகிருஷ்டவையிலே ஸ்வயம்பாபசனான ஸர்வேஸுவான், சிழிப்பத்திலே
வ்ரபபாதருணியாக சிஷ்கர்ஷித்தமோக்ஷத்துக்குபலமான ஸ்வயிக்ஷ
னாபபலத்தைவிவருக்குப்பண்ணிக்க, துணரும்பபவித்துதரித்து அங்
வதபபநந்தம்நிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸ்வயிதகைக்கர்யங்களும் செய்ய
வேண்டிப்படியான ஆதிவிஸேஷத்தையுடையதாய், தம்மபிரிவேசாந
ருணமக மன்காட்டிக் கொய்த்தவவதுண்ட வ ஸ்வயிதமபாவத்தைப்
பேயி அந்நாந்ஸந்த ப்ரதிநிதுண்டய களிப்பையுடையாய் அந்நம்நி
யானையின்பர்யவவியாதே பாகவதேனஜநகத்திசெவ்வேயவவும் செ
ன்ற அந்த பாகவதர் கருத்திடு க்ருபவான பகவத்கைவகஷாயாது ஸர்
தாநத்தாலே ஒன்றின் கருத்திலை யோசனாகைப்பரிப்படி சேதநஸமா
நிகையடைந்த கசனாந்ரவமும் தாழ்ம்களித்தலியவதபவிக்கவேண்
டும பெருகிடவையுடையதாய், துதர்கதோத்தர்த்தக்கந்தகாணாய்,

மூ. வெங்கணு மொழிவற அருவாகிவின்று தேய்விலனும் ஸர்
வவ்யாபகன் தீர்த்த வடியார்களைத் தானினைக் கீழ்க்கொள்
னும் தன்படிக்கும்

என்கணும்-எல்லாவிடங்களிலும், ஒழிவற-பரிச்சேதமில்லாமல், அருவாகி
வின்று - அந்தர்யாமிதயாகின்று, தேய்விலனும் - இவற்றோடு ஸ்பர்ஸ
மில்லாதவனான, ஸர்வவ்யாபகன் - ஸகலவஸ்துக்களையும் வ்யாபித்திரு
க்கும்வன், தீர்த்த-தளக்கேயபநம்பாற்றான, அடியார்களை - ஆர்ச்சரிதரை,
தானினைக்கீழ் - சரணாகலத்தின்கீழே, கொள்ளும் - ஸ்மரிக்கிற,
தன்படிக்கும் - தன்னுடைய ஸ்வபாவத்துக்கும்,

அவ்வளவன்றிக்கே பகவதஸ்தோத்ரத்துக்கர்ஹகரணருமாய், பகவ
ததுபவத்துக்கு தமக்கொரு ப்ரதிஹதிதுடக்கமானவைமற்ற விசதி
ரயாநந்தபுக்தரானவர், புண்டரீகாஷ்டனாய்ஸஞ்சரிஸையனானவனை நம்
மாலாச்சரியிக்கப்போமோவென்று ஸம்ஸாரிகளஞ்சிக்கைலாங்காமல் மே
ல்விழுந்தாச்சாரிக்கும்படி கீழிரண்டுபத்தாலு முபதேசித்த அவதார
ஸௌலப்யம் பரத்வஸ்தானியமாம்படி அர்ச்சாலதார ஸௌலப்யத்தை
புபதேசித்து அர்ச்சரிதருமாலே பரமபதத்தைப்ராபிக்கும்வனை
மொழிய இதரஸ்தோத்ரத்திலே தாழவிழுகைரிஷ்ப்ரயோநமம், ஆன
மின்புரீங்கள், ஸகலபலப்ரததுமாய் ஸாம்யாபத்திப்ரததுமானவன்
விஷயத்திலே வாசிகமானவடிமைபைச்செய்யுங்கோளென்று நிறு
தங்குத்தியான இதரஸைவையை நிவர்த்திப்பித்து தம்முடைய க்ருத்தி
யான வாசிகைகம்கர்யத்திலே மூட்டுகிறாரென்கிறார். (முழுதுமா
வெங்கணுமொழிவற வருவாகிவின்று தேய்விலனும்ஸர்வவ்யாபகன்)
(௧) “ முழுதுமாய் முழுதியன்றாய் ” (௨) “ எழ்ச்சிக்கேடின்தியெங்
கணம் நிறைந்தவெந்தாய் ” “எஞ்ஞபான்று மெங்குமொழிவற நிறைந்து
நின்ற ” (௩) “ அளவுடை யைம்புலன்களறியாவசையாலநுவாபி
நிற்கும் ” (௪) “ யாவையும் யாவரும் தானுபவரவர் சமயம்தோதும்
தேய்விலன் ” என்று, தேவசகல வஸ்துக்களால் பரிச்சேதிக்க
வொண்ணாதபடி கர்யபூத ஸகலசேதநாசேதநங்களையும் வ்யாபித்து,
(௫) “ अक्षय्यं स्या अक्षय्यम् ” “அக்சய்யம்ஸ்யோ அப்சாக்சிடு” என்
விறபடியே, தக்கததோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கையாலே, வ்யாபக
னான ஸர்வோபவரன் (தீர்த்தவடியார்களைத் தானினைக்கீழ்க்கொள்ளும்
தன்படிக்கும்) (௬) “ தீர்த்தவடியவர்தம்மை ” என்று, ப்ராப்யப்
ராபகங்களிரண்டும் தானேயாக வத்யவவரித்தவாச்சரிதரை (௭) “சன்ம
சன்மாந்தகங்காத்தடியர் னைக்கொண்டிப்பாய்த் தன்மைபெறுத்தித்தன்
தானினைக்கீழ்க்கொள்ளுமப்பன் ” என்று, ஜன்மபரம்பரைகளில் புகாத
படி ரகஸித்து, ஆரப்தஸர்ராவஸாதத்திலே அர்ச்சரிதரிமார்க்கத்தாலே

தி-வா. ௩-௨. (௧) ௧-ஆ. (௨) ௨-௨. (௩) ௧௦-௧௦. (௪) ௧-௧௦. (௫) குத்தகேதே.
(௬) ௫-௧௧. (௭) ௭-௭.

பி. ச. என். வி. ரு. மு. பி. னை. வ. னு. மென். ற. வை. ப. ரி. த். வ. மா. ம். ப. ப. டி. ய. வ. னு. னு. ம்.
மென். ற. வை. ப. ரி. த். வ. மா. ம். ப. ப. டி. ய. வ. னு. னு. ம். ந. ரு. ம. வ. ன். றி. த். க.
இ. பி. ய. க். க. ரு. து. வ. மெ. தன். னு. னு. னு.

எளிவரும் - எளிவருமியல்வினன், இணைவரும் - இணைவருமென்பொருட்ஞும், என்றவை - என்கிறபாட்டுக்களிலே சொல்லப்பட்டவைதாசனெளலப்பம், பரத்வமாம்படி - பரத்வஸ்தாநீயமாம்படி, அவனாரும் ஸௌலப்பகரஷ்ட்டையை- (மெஞ்சினுள்ளினைப்பான் எனவருஞ்ஞும் நீன் கடல்வண்ணென்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே) ஸௌலப்பத்தினுடைய சரமாவதியை, காட்டி - இவர்களுடம்படிபண்ணி, வழியைத்தருமவன் - போம்வழியானவர்க்கிராதிமார்க்கத்துதக் கொடுத்தருமவன், நிதிக - அவரைப் பரிசுகளையிருக்க, இழியக்கருதுவது - முன்புநின்றநிலையிலும் தாழ்சிழியநிலைக்கையாலே, என்னவது - என்னப் படியோதக முண்டாம்,

(எளிவருயிலேவைவொ மென்றவை பரதவமாய்ப்படி) (க) “எளிவருயியல்
 னினால்” “இலேவைவொ மெப்பொருட்கும்” என்று “பத்துடையடியவரி
 யிலும், அலேவைதரவலையிலும், வெளியிட்டவவதார ஸௌலப்பம் பரத்
 வஸ்தாநீயமாய்ப்படி, அவனாகும் ஸௌலப்பகாஷ்டைபைக்காட்டி” (உ)
 “கெஞ்சினுஸ்நிலைப்பாஸெவனவனாகும் நீழ்கடல்வண்ணை” என்று,
 மகஸ்ஸாலேயா கெதான் ஹதிருமேனியா கக்கோளினிகோள் அபரிச்சேத்ய
 மஹிமனான ஸர்வேஸ்வரன் அதையே தனக்கஸாதாரண விகாஹமாத
 விரும்புமென்று (ங) “யேயகாஹுஷஸ்யநீ ச’ஷ்ஞகஜக்யகாக” “அஸ்ய
 ஸ்யஸ்யஸ்ய ரஸ்யகசாநிசாநிஸாநி” “யேயதாமாய்ப்பாபத்யம்கேத தாய்
 ஸ்தாதவ பதாய்ப்பதம்” அர்ப்பஸ்ஸர்வஸதரீஷ்ணுரர்ச்சகபாநாநிகா
 கெதாய்ப்பஸ்திதி” என்கிற அர்ச்சாவதாரமாகிறஸௌலப்ப காஷ்டைய
 காட்டி (ஐழியைத்தருமவரிந்க விழியக்கருதுவ தென்னாவது) (ச)
 “ஐழிமெய்க்நிந்நாத” என்றுஅடங்கி (ஞ) “இழியக்கருதியோர் மானி
 யம் பரபெய்க்நுலபே” என்று யாவதாத்மபாவிபகவத மபஸ்தேதா
 யோ ஸர்ப்பிநிநிநிதேதாதையும், அவ்வதபவந்தானொரு கிரகங்கெ
 ய்வதப்படியான அர்ப்பிசாதி மார்த்தததயந்தருநிதவன் தன்னை மொ
 குகோல் சொர்வாராரோ வென்று அவனர்ப்பரேசுனாய் நிற்ச, அவனை
 மர்நி புறம்பேப கவிபாய்க்கரு விஷயம்கேதடிப்போய் ஒருகொல்லுக்
 குப்பாந்நம்பிபாராத கஷாந்ரமனுஷ்யரைக்கவிபாடி முன்புநிந்நிஸேயி
 யுக்காட்டில் நாரகிழிய கிளைக்கெயிந்தா வென்ன பரயோஜன முகன்யி

[illegible]

மூ. வேண்டற்றென்பதும் தன்னுடையதொன்றும் கவிசொ
ல்லவம்பின்னவது முக்தையாவியத்தையுள்ளிட்டு மாவந்
ருத்தியை மாற்றின்வாங்குத்தியிலே மூட்டுகிறார் மூன்றாம்
பத்தி.

வேண்டற்றென்பதும் - ஸர்வாபேகாதிதங்கனையும், தரும் - கொடுக்கணியர்
த்தையும், தன்னுடையதொன்றும் - பரமஸாம்பாயபத்தியைக் கொடுக்கு
மவர், கவிசொல்லவம்பின் - இவன்விஷயமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணா
ருங்கள், என்று முக்தையாவியத்தையுள்ளிட்டு - இப்புடைகளாலே
முக்தகுடைய அயர்வாய்வத்தைய முன்னுக்காட்டி, மாவந்ருத்தியைமா
ற்றி - இவ்விஷயத்தோத்ரமாதிதரீசம்ருத்தியை நிவர்த்திப்பித்து, மாவ
ந்ருத்தியிலே மூட்டுகிறார் - மாவருபாயருபயானவ்ருத்தியிலே மூன்றாம்
படிபண்ணுகிறார், மூன்றும்பத்தி - த்ருதீயஸதகத்தி.

அதனால் மாவருபார்பெற்றியிலேகான், அபிமதம்பெற்றியிலேகான். (வேண்
டற்றென்பதும்) (க) "நகலபலப்சதோதறி
விஷய!" எவ்விதபடியே ஸர்வாபேகாதிதங்கனையும் தரும் (தன்னுடைய
தொன்றும்) (உ) "நகலபலப்சதோதறி" பரமம்ஸாம்பாயமுதபதி" என்
தென்படியே தன்னுள்ளாய்பத்தியைக்கொடுக்கும். (கவிசொல்லவம்
பின்) என்று இதுக்கும்கள்செய்யவேண்டியதொன்றுதான். இவ்வா
தோத்ரம்களைப் பண்ணி உங்கன்மனங்களை பாழ்போக்காதே மாய்
படைத்த மாயேதனம் பெறும்படி இவ்விஷயத்தில் கவிசொல்லவரு
ள்ளேசென்று முக்தையாவியத்தைய முன்னிட்டு (க) "மயிமயத்
தரும் மயகவானை சீசமிற்க" என்றும் (ச) "தன்னுடையதொன்றும்"
என்றுள்ளவற்றுதையாலே இவ்விஷயத்தைக்கவிபாடினும் வித்திப்பது
பகவதவபலபரமஸாம்பாயபதியாகொன்றுமுக்தையாவியமான வேற்
தைய முன்னிட்டு (மாவந்ருத்தியையமாற்றி மாவந்ருத்தியிலே மூட்டு
கிறார் மூன்றும்பத்தி) அதாவது:— இப்படி தம்முடைய உபதேசத்
தாலே (இ) "நகலபலப்சதோதறி" (க) "நகலபலப்சதோதறி" (ச)
"நகலபலப்சதோதறி" "வேண்டவ்ருத்திசாய்தா?" சாயவானத்தையு
கத்தே "மாயிமயத்தம்மென்கயதே" என்று, இவ்விஷயத்தை வேனிப்
பாசென்றும், எத்தைப்பற்ற விவ்விஷயம் வேனிக்குப்பெறுதொழிந்
தென்றுவிதிக்கும்படி மாய்தவானவிவ்விஷயத்திலே (அ) "புகழுகம்
செய்யுமனிலம்படி," தம்முடைய வர்க்கிருத்தியிலே மூட்டுகிறார்
மூன்றும்பத்தியென்றாக.

(க) (உ) (ச) தி - ம - க - உ - க. (ச) க - ச. (இ) (க) (ச) (அ) தி - ம -
க - ச - க.

பு. பி.பா.தல் காலங்களை நிர்ந்தப்பகை யிற்றத்திலே காதல்
மைமயலேறிய பித்தாய்

பேரதால்வணங்களை - பூவைவியாரீர்நூவி பேதால்வணங்கேனேது
மித்யாநிப்படியே அன்வே காலங்களில் புஷ்பாந்யபகரணங்களைக்
கொண்டு அடிமைசெய்யப் பெருந விழவை, தீர்த்த - பேரம்படிபண்
ணின, ப்ரணயித்வத்திலே - அவனுடைய வபிமானவிசேஷத்திலே, கா
தல் - ப்ரணயித்வத்தாலே, மையல் - அறிவுகேட்டாலே, ஏறிய - அபின்
ருத்தமாகா நின்றதுள்ள, பித்தாய்-அதஸமிந்தந்புத்திபண்ணும்படி ப்ராந்
தியுண்டாய்,

கீழ்க்கழிந்தகாலத்தி லடிமைபயபு ணைசுப்பட்டதுக்குச் சேரும்படி
(க) “பாலனயேமுலஞ்சுண்டு” என்றுதுடங்கி, தேரகாலைப் ப்ரக்ருஷ்டங்க
ளானவனுடைய அபதாநங்களை தத்தத்தேரகாலை விசிஷ்டமாக அதுப
விக்கையிலபிரிவேரத்தாலே, (உ) “ஆதியங்காலத்தகலிடங்கெண்டவர்
பாதங்கள் மேலணியைப்பொத்துறா யென்றேயோ துறாஸெய்தினள்”
என்று, பூர்வகாலிகபோகங்களையே வாய்புலற்றும்படி, ப்ராந்தியைய
டைந்த சாபலந்துக்கநுருபமாக காலத்தினுடைய பேதல்வலறுதலு
க்குடலான உபாதியைக் கழித்தொருபொகியாக்குகையாலே மைகால
மாக்கியதுபவிப்பித்து (பேரதால் வணங்காமதீர்த்த ப்ரணயித்வத்தி
லே காதல்மையலேறியபித்தாய்) (ங) “பூவைவியாரீர்நூவிப்பேரதால்
வணங்கேனேது கின்பூவைவியாமேனிக்குப் பூசம்சாந்தெந் நெஞ்சமே”
என்றுதுடங்கி, (ச) “எகமூர்த்திக்கே பூத்தண்மலை கொண்டுள்ளைப்
பேரதால்வணங்கேனேனும்நித்பூத்தண்மலைநெடுமுடிக்குப்புனையும்நண்
ணியெனதுயிரே” என்று, கிரோதிரிசஸநம்பண்ணுகிற அம்வலகாலங்க
ளிலேயுதவி புஷ்பாந்யபகரணங்களைக்கொண்டு கிரோபசாரம் பண்
ணப்பெற்றதேனுகூடம், கிலஷணவிக்ரஹயுக்தனாய் ஸர்வேஸ்வரனாய்
ருக்கிரவனென்னுடைய கரணத்ரயவ்யாபாராதிகளையே தனக்கு பேர
யவஸ்துக்கொல்லாமாக்கக்கொள்வதே ! என்றவர்தாமே கீழ்படுந்
படிபணை அன்வேகாலங்களில் தனக்குதவி அடிமைசெய்யப்பெருந
விழவையவஸ்தீர்த்த ப்ரணயித்வருணத்திலே (ரு) “காதல்மையலேறி
னேன்” என்கிறபடியே, ப்ரேமம்பேலிட்டறிவு கலங்கினவாதே வெள்
கக்கேடாவிவான்னுதென்று அவனல்பம் பேரடித்த, அவனோடு
சுத்தருபதார்த்தங்களையும் ஸம்பத்திபதார்த்தங்களையும்வனாகவேருதி
பேகம்படியாக “பேய்ச்விமுலகவைத்தாரக் கென்பென்கொடியேறிய

ஐம் ஆடுக்கள்ளிதழச்சிதழும் செஞ்சொருந்த சித்தயங்கனாகே
இளந்தெய்வத்துக்கு இழைத்தாயும் சித்தயங்கனாகே
பேசநின்ற தேவதாதுதான் அபாதி ஸாபேசநின்றாதிசேனையும்

ஆதி - ஆடுக்கள்ளிதழச்சி-கள்ளி, மற்றமாய்ஸங்கள், சுறும்-
சுறுத்தலாயும், செம் - செவ்வையாயிருக்கிற, சொழுகிற - சொழுகி
கிற, சித்தயங்கனாகே - தூலிக்கத்தக்க நாய்கனாகே, இளந்தெய்
வத்து - தேவதாத்தாத்துக்கு, இழைத்து - பணியிட்டு, ஆடுக்கிணர்
னையாயும் - ஆடுகிறது மிகக் குறைவின்கிறத்தையும், பேசநின்ற-
வேதாத்தனாகே பாத்தேவதேவப்பட்டு, தேவதா - ப்ரும்ஹா முத
லிய அப்பதேவதாக்களுடைய, அத்தா - தனக்கும் பிறர்க்கும் உண்
டான சேவை அறிக்கக்குடைய ஜ்ஞானயின்னாய், அசக்தி - தன
க்கும் பிறர்க்குமுண்டான தீங்கை யொழிப்பதற்குடான சக்தியில்லா
மைய, ஸாபேசநின்றாதிசேனையும் - ஆபத்காலம்வந்தவாதே அவனைப்பார்
த்திருக்கா (இழைத்துவானவைகளையும்)

உதா "தேவதாத்தவாஸங்கனாகே விஸாஸங்கனோபண்யே மர்
தவஸாஸங்கனாகே" என்கிற, ஸங்கந்தபவத்தினுடைய அஸ்திரத்
வந்தமும், "இதாஸங்கனாபு" என்று, அபாநபவத்தினுடைய ஸா
கந்தவந்தமும் ஆதிஸந்தந்தாலே துக்கம்பரந்தவ துஸ்ஸாதந்தவ
விண்ணத்தவங்கிளர் கொல்லுகிறது (ஆடுக்கள்ளிதழச்சி சுறுஞ்செஞ்
சொழுகிற சித்தயங்கனாகே இளந்தெய்வத்துக் இழைத்தாயும் சித்த
யங்கனாயும்) (௧) "சுருஞ்சொறும் சூழுகிறதென்கேசுருஞ்சொறும்
சூழுகிறதென்கேசுருஞ்சொறும்" "நாய்யம் சித்தயஸாதிதவதய
தெவதாத்தவாஸங்கனோபண்யேதேவதாத்தவாஸங்கனோபண்யே
திதேவதாத்தவாஸங்கனோபண்யே" என்கிறபடியே, (௨) "அங்கோகாடும்கள்ளும்"
(௩) "சுருஞ்சொறும் மந்தைச்செஞ்சொறும்" என்கிறதன்-ரா மாய்ஸாதி
சித்தயபதாத்தவங்கிளர்கொண்ட (௪) "நாய்க்காதிவிளந்தெய்வம்"
என்கிற, சுறுஞ்சொறும்சுருஞ்சொறும் (௫) "கள்ளிதழத்து" என்றவனோ
தேவதாத்தவங்கிளர்கொண்ட ஸ்தலங்களிலே பணியிட்டு, (௬) "நீர
ன்களத்தல் பழைய" என்று, தவணாவிஷ்டதாயாபித்தெய்வ
யாயும் (பேசநின்ற தேவதாதுதான் அபாதி ஸாபேசநின்றாதிசேனாயும்)
(௭) "சுருஞ்சொறும் சூழுகிறதென்கேசுருஞ்சொறும் சூழுகிறதென்கேசுருஞ்சொறும்"
"ததேகோதபநிதேவதாத்தவாஸங்கனோபண்யே" மாய்ஸாதி
நிலம் தவங்கிளர்கொண்ட (௮) "யாதுஞ்சொறும்சூழுகிறதென்கேசுருஞ்சொறும்"
சூழுகிறதென்கேசுருஞ்சொறும் சூழுகிறதென்கேசுருஞ்சொறும்" "யாதுஞ்சொறும்
நிலங்கிளர்கொண்ட" மாய்ஸாதிதவங்கிளர்கொண்ட (௯) "தெய்வதாத்தவாஸங்கனோபண்யே"
என்றும், (௧௦) "சுருஞ்சொறும்சூழுகிறதென்கேசுருஞ்சொறும்" "சூழுகிறதென்கேசுருஞ்சொறும்"

நாய்க்காதிவிளந்தெய்வம் (௧) (௨) (௩) (௪) (௫) (௬) (௭) (௮) (௯) (௧௦)
மதாதேவ (௧) (௨)

பூ. இலிங்கத்து விளம்பும் பாற்றயகுத்ருஷ்டி மததமோ நிஷ்ட
உதையயஞ்சொல்லி

இலிங்கத்து - இலிங்கத்திட்ட பராணத்திற்கும் என்கிற பாட்டு, விளம்பும் - விளம்புமாறு சமயமும் என்கிற பாட்டு இவைகளிலே சொல்லப்பட்ட, பாற்றய - வேதபாற்றயமாயும் உத்திமாந்ரஸாரமாயும், குத்ருஷ்டி - நித்திக்கத்தக்க ஜ்ஞாநமுடையவந்தாயுமிருக்கிற, மத - மதங்களின், தமோநிஷ்டதையையும் - தமோநிஷ்டரானவராலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட மனையும், சொல்லி - ப்ரதிபாதித்து,

காஸ்யுஸீதி கஸலஸ்தீதாஸநா । ஸூகீதஸ்கஸாஸாநா ஸ்யூஸஸ்தஸாஸநா ॥

“ததநாராயண ஸ்ரீமாந்மயாபிஷ்டாந்ப்ரயாசித: । விஷ்ணுப்ரஸாதாதஸ-
ப்ரேரணிகபாலம் ததஸஹஸ்ரதா । ஸ்படிதம்பஹ- தாயாதம்ஸ்கப்ரஸ-
ப்ததநம்பதா” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ப்ரம்ஹா ருத்ரனாலே தலையறுப்புண்டு ஸோச்யனாய் ருத்ரனேஸபிக்க, ருத்ரன் குருசிரக்சேதகத்தாலே பாதகியாய் பரும்ஹஸாபம் தன்னால் போக்கக்கொள்ளப் பிபாணமைபாலே ப்ரயபேதியான ஸர்வேஸ்வரனையர்த்திக்க, அவன்க்தஸாபந்தைப் போக்கினானையாலே, (க) “பேசநின்ற சிவனுக்கும் ப்ரமந்தனுக்கும் பிறர்க்கும் நாயகனவனே கபாலனமோக்கத்துக்கண்டு கொள்மின்” என்று, வேதத்தில் ப்ரஸம்ஸாபரமான வாக்யங்களாலும் ராஜஸ்தாமஸ புராணங்களாலும் பரத்வேநபேசலாம்படி, முட்டுப்பொறுத்துநின்ற ப்ரும்ஹருத்ராதிகளாகிற தேவதைகளுடைய வக்ஸ்யோக்யம் தங்களுக்குவருகிற க்லேஸமநியாமையும் வந்தக்லேஸம் தாங்குதவிர்த்துக் கொள்ளமாட்டாமையும் அத்தைத் தவிர்த்துக் கொடுக்கைக்கு வீஸ்வான் வேண்டுகையுமாகிற ஆஜ்ஞாநாஸக்திஸாபேகதந்தகங்கரியும் ஆதிஸப்தத்தாலே கர்மவஸ்யதையையும், (இலிங்கத்துவிளம்பும் பாற்றயகுத்ருஷ்டிமததமோ நிஷ்டதையையஞ்சொல்லி) (உ) “இலிங்கத்திட்ட” (கூ) “விளம்புமாறு சமயமும்” என்கிற பாட்டுகளில் சொல்லுந் பாற்றயகுத்ருஷ்டிமதங்களான (ச) “ஸ்யூஸஸ்தஸாஸநா” (சூ) “ஸ்யூஸஸ்தஸாஸநா” என்று, பொதுவிலே ப்ரஸம்ஸப்பண்ண (இ) “ஸ்யூஸஸ்தஸாஸநா” “விஷ்ணுஸ்ஸகாஸா தத்புதம்” என்றுசொல்லி விபரக்காட்டாலே உத்தரமாகையவ்நிக்கே, எழுந்தவைய மாணியாகச்சிபாடித்தரவேணுமென்பாராப்போலே, லிங்கமென்கொரு வ்யக்தியைநிர்ந்தேசித்து இதுக்குத்கர்ஷம் சொல்லித்தாலே ஹெமென்த தேட்கிறவனும், தமோபிபுதனாய் கேழ்க்கக்கொல்லுகிறவனும் தமோபிபுதனாய்ச்சொல்ல, இப்படி ப்ரம்ருத்ருமான லிங்கபுதாஹுதிகளான குத்ருஷ்டிஸம்ருதிகளும் சிவஸ்ததைச்சொல்லுகின்றன, தாங்களுக்கும் சில தர்க்கங்களைச் சொல்லாதித்து மத்தனைபோக்கி ப்ரமா

(உ) நி - ஸா. ச. ௩௦, ச. (உ) ௧௦, (இ) ௩௦, க. (ச) ௩ - பு - ௩, ௩, ச.

விட - ௩. ௩ ௩ ௩

மூ. விரக்தி பூர்வகமாக ஆஸ்ரயணத்தை ருசிப்பிக்கிருந்
லாம்பத்தில்.

மூ—(௫) ஆவாவென்றுநானே தன்னடியார்க்குச்செய்யும் தொல்லரு
ளென்று பரத்வாதிகளையுடையவ னெவ்விடத்தானென்
னும் பரவியர்க்கு மிருகரையும்

விரக்திபூர்வகமாக - ப்ரயோஜனாதரம் தேவதாந்தரம் பாத்ரயருத்ரு
ஷ்டி மதங்கள் (இவைகளில்) னைராஃயத்தை முன்னிட்டு, ஆஸ்ரயணத்
தை - பகவதாஸ்ரயணத்தை, ருசிப்பிக்கிருந் - சேதநர்க்கு ருசிவிஷய
மாம்படி பண்ணுகிருந், நாலாம்பத்தில் - நாலாவது சதகத்தில்.

(அ) ஆவாவென்று - ஐயோ ! ஐயோ ! என்றிரங்கி, நானே - (செ
ங்குஸ்வதந்த்ரான) நானே, தன்னடியார்க்கு - தனக்கநடியார்க்கு
ஷ்புதராநர்க்கு, செய்யும் - பண்ணுமதான, தொல்லருளென்று - எ
வாபாவிகக்ருபையென்று, பரத்வாதிகளையுடையவன் - பரத்வாதிகல்
யானகுணங்களையுடையவன், எவ்விடத்தானென்னும் - அவ்வெவ்விட
த்தான் யானாரென்று கூப்பிடும்படியான, பரவியர்க்கும் - எத்தனையே
னும்பாபிஷ்டரானவர்க்கும், இருகரையும் - இரண்டுகளாகியும்,

உபதேசித்து (விரக்தி பூர்வகமாக ஆஸ்ரயணத்தை ருசிப்பிக்கிருந்
நாலாம்பத்தில்) அதாவது:— ப்ரயோஜனாதர தேவதாந்தரபாத்ரய
ருத்ருஷ்டிமதங்களில்விரக்திபூர்வகமாக ஜகத்காரணத்வாதிகளான ப்ர
மாமோனோபபத்திகளாலே பகவதஸ்மாஸ்ரயணத்தை ஸம்ஸாரிகளுக்கு
ருசிப்பிக்கிருநென்கை. *

வ்யா. (௫) அஞ்சாம்பத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பரத்வாதிகளால் வந்
ததன்னுடைய உத்தர்ஷ்த்தையும்தந்தாமுடைய நிகர்ஷ்த்தையுமதுணி
தித்து அகல்வானளவிலும் மேல்விழுந்து விஷயீகரிக்கும்படி பரமகாரு
ணிகளுள் ஸர்வேஸ்வரன், கீழிவர்க்குப்பிறப்பித்த விரக்திக்ருபையான
ஸ்வவிஷய பக்தியையும் பரம்பரைபா அபிவ்ருத்தமாக, அக்தபக்தி
யையும் பாகவதஸ்மாஃயமத்தையுமுடையரானவிவர், தாம் திருத்தத்திரு
த்தினை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் திருத்தினதம்மையும் காண்கைக்குக
த்தியஸ்தாரிகளையும் ஸ்வேததத்விப வாலிகளான வரித்தசையும்கண்டு
மக்கலாஸ்ரணம்பண்ணி, திருத்தாதவஸூர ராக்ஷஸப்ரகிருதிகளையும்
பகவத்பாகவதவைபலத்தையுமுபதேசித்துத்திருத்தி பாகவத ஸமா
ஜதஸ்வமினிதாம்படியான ஜ்ஞாஃபிதத்தார்க்குப்ராயத்வரைக்கடி
யான பக்தியையுமுபதேசித்துத் தலைக்கட்டுகிருசென்கிருந் (ஆவா
வென்று தானேதன்னடியார்க்குச்செய்யும் தொல்லருளென்ற பரத்
வாதிகளையுடையவ னெவ்விடத்தானென்னும் பரவியர்க்குமிருகரையும்

தேவகாலதோஷம்போக வெஞ்ஞமிடங்கொண்டவர்களை
மேனித்தொழுது ஜீவியங்கோள் நீக்கம் நிறுத்துறேவர்
னை தேவதைகளாக நிறுத்தினவனை

தேவ - தேவம், கால - காலம், (இவைகளுடைய) தோஷம் - தோஷம்,
போக - விஞ்ஞத்தமாப்படி, எஞ்ஞம் - எவ்விடத்திலும், இடங்கொண்ட
வர்களை - ஸர்வதோதிகப்பாக வ்யாப்தநாயிருக்கிறவர்களை, மேனி -
ஆசரித்த, தொழுது - ஆஞ்சலிபக்தம்பண்ணி, உஜ்ஜீவியங்கோள் - கல்
காதிவயலையங்கள், நீக்கம் - உக்களாலே, நிறுத்துகிறவர்களை - தே
வதைகளாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களை, தேவதைகளாக - அவர்களும்
வெஞ்ஞ தேவதைகளாகும்படி, நிறுத்தினவனை - ப்ரதிஷ்டிப்பித்த (ஸர்
வோவானை)

பிரதிநுள்ளீசோல்" என்று, தேடிப்பிடித்து, (தேவகாலதோஷம்போக
வெஞ்ஞமிடங்கொண்டவர்களை மேனித்தொழுது ஜீவியங்கோள்) (அ)
"கொந்துயிருள்ளும் விசாதிபகைபடு தியனெல்லாம் நின்றிவ்வுலகில்
உதவான் கெயிப்பிரான் தம்போந்தார்" (உ) "இரியங்கலியுகம் நீக்
கித் தேவர்கள் தாமும்புருந்து" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்
வத்தையுடத்து ப்ராணபுராணம் பன்னக்கடவதான வ்யாதி, ஆப்படி
செய்யும் பகை, பசிமுதலான தேவதோஷமும், (ங) "கவசூசூத
சூதா" "பவிஷ்யத்ய நரோத்தரம்" என்கிறபடியே, பதார்த்த
வ்யாயங்கள் வேறுபடுப்படியானகலிப்ரபுத்தமான கவதோஷமும்,
தக்கன்னஞ்சாரத்தாலேபோம்படி (ச) "இரியப்புருத்திசைபாடிவெ
ஞ்ஞமிடங்கொண்டன" என்கிறபடியே, பகவததுபவதார்ஷ்ப்ரகர்ஷ
த்தாலே பெரியவாரவாரத்தோடே புருந்து ப்ரதிகுணர்க் டிடயிக்
காதபடி ஸர்வப்ரதேவத்திலும் பாம்பினவர்களை (ஞ) "மேனித்தொ
ழுதுயிடமிர்வன்" என்று, நீக்களக்யப்ர யோதுகராய்க் கொண்டா
ச்சரித்து ஜீவியங்கோள், அவ்வளவும் போகமாட்டாதே தேவதார்த
தர்ப்பாணாயததாலே பகவத்வைபவமந்ளகக்கடான வளவிக்ளாதி
(நீக்கம் நிறுத்துறேவர்களை தேவதைகளாக நிறுத்தினவனை) (க)
"நிறுத்திதம் முள்ளத்துக்கொள்ளும் தெய்வங்கள்" என்று, அனைத்தாக்
ஞ்ஞ வ்வநி உத்தர்ஷயில்வாமையாலே வகைபாணங்களானும், புத்தியா
பாணங்களானும், நீக்கம் சேமம்சாந்தி நிறுத்தி புறம்பெய்சைதிரிக்
அபணவப்பிக் கொள்ளுங்கள் கொஞ்சக்குறியிள நீக்காநித்ததாக உபா
லிக்கும் தேவதைகளை (எ) "நிறுத்திஞ் தெய்வங்களாகவத் தெய்
வனுயகித்தானை" என்று, சாதாரணவன் ஸர்வதோதும் உதுகெய்
வர்களை நிறுத்துமாப்போலே, உக்களுக்களாயணியாக நிறுத்தின

மு. மேலிப்பாம்புமலரோடொக்கத்தொழில் யுத்தோஷமிக்க
யாமென்று விஷ்ணுபக்திபராக்ஷி கண்ணுக்கினியன் காட்
டலாம்படிபாதுர் கண்ணிலேகொக்கிவானும் பக்திவலித்
தாதுதந்தை இயிற்றுத்தாம்பந்தி.

மேலி - மேலித்தொழுது, பாம்புமலரோடொக்க - விபூதி விந்தாச
முனைய - ப்ருத்தநகுத்தாடொகோடொக்க, தொழில் - தொழிற்
சாதின, யுத்தோஷம் - கலியுத்தோஷம், இல்லையாமென்று - இத்தா
மல்கிடுமென் னபதேசித்து, விஷ்ணுபக்தி - விஷ்ணு விஷயமான பது
கத்திலே, பராக்ஷி-ஆணத்தியுடைய ராம்படிபண்ணி, கண்ணுக்கு-கண்
-குக்கு, இனியன் - இனியதாரிசுக்குமலந்தை, காட்டலாம்படி-காணும்
படிபண்ணலாம்படி, ஆனார் - விஷயபூதானுருடைய, கண்ணிலே - கெ
ட்டுகின்ற பூட்டுகண்ணிலே, கொக்கிவானும் - கொக்கிவானலாம்படி
யான, க பக்தி - பகலப்பக்தியாநித, கலித்தாதுதந்தை - வலித்தாதுத
மென்றுகொல்லப்பட்ட கண்ணுக்கினியனைய, இயிற்று - எழுறு
ரூர், அபூதாம்பந்தி - ஐத்தாவதான மாதகத்தி.

ஸர்வேஸ்வரனே (மேலிப்பாம்புமலரோடொக்கத்தொழில் யுத்தோஷ
மிக்கையாமென்று) (௧) "கக்கிராஜோடயனுமித்திரனும் முதலாகத்தொ
க்கவமசர்முழாவ்கன்" (௨) "கண்ணன் திருமுர்த்தியை மேலிமிக்க வுல
குக்கத்தொதும் எங்கும்பாத்தன ஒக்கத்தொழி கிற்றிசாதின்கலியன் மொ
ன்னயில்கை" என்ற, ருத்தோடே ப்ருத்தநகுத்தாமித்திரனும் முதலாகத்
திரண்ட தேவதானமுதற்கன், க்ருஷ்ணனுடைய அஸ்தாசன விக்க
தந்தை மல-பாம்பாயாநகப் பந்திவிஸ்த்ருதமான வேலகொடுக்கி
மொக்கப்பாந்து விபூதியிந்தாரத்தை யுடையதானார்ன். அவர்க்குப்
போலே கிவ்னாமனை ஆரவாரிக்கப்பெறில் விபரீதப்பாங்குத்தகமான
கலியுத்தொஷமுக்கருக்குத் தட்டாதென்றுபதேசித்து (விஷ்ணுபக்தி
பராக்ஷி) (௩) "கஞ்சு துரோகை" "விவிணுபக்திபரோதேவ" என்கிற
படியே (௪) "அக்காகை" எனினுமது போய்தேவாபதவாச்சலாம்படி
பகலப்பக்திபராக்ஷிக்கு (௫) "கண்ணுக்கினியன் காட்டலாம்படிபாதுர்,
கண்ணில் கொக்கிவானும் பக்திவலித்தாதுதந்தையிடுகிறாதுகால்
யத்திடு" அதாவது—கிருத்தாநாரத் திருத்தினகைக்கிர்க்கே முன்
பெறிருத்தி (௬) "கண்ணுக்கினியன் கண்ணோடொக்க தொண்ணொகிக்கு
வாரி" எனினுப்படி, பாம்புமலராததர்சகம்கிந்தாம்படி அப்பாஷ
யத்திடுகையுடையதாய், உபாயாத்வையதகையிலே கிந்து, ப்ரு
தவதகையிலேகித்திந்தர்சயப்பொடியுப்படியானகித்தனைய உபாய
தவையுடையுக்கத்திடுமே (௭) "என்கொகிக்குக் கொக்கிவானி"

* பக்திகை வித்தகை யுத்தோஷத்தக கொகத்திடுகைகாதுமித்தகை
படியை கிவ்னாமனை யுத்தோஷத்தகை.

(௧) கை. (௨) கை. (௩) கை. (௪) கை. (௫) கை. (௬) கை. (௭) கை. (௮) கை.

மு—(க) என்னையும்யாவர்க்கும் கசர்க்காயடியீர்வாழ்மி னென்று
கருணையாலே ஸர்வலோக

(அ) என்னையும் - என்னையுமுள்ளென் மின்களென்றும், யாவர்க்கும் - வசங்கொள்பாதமல்லாவிடில் யாவர்க்கும்வன்புரணென்றும், கசர்க்காய் - வன்புரண்கசர்க்கா யென்றும், அடியார்வாழ்மின் - அடிமைப்பட்டவர்களே யடிக்கீழ்மரித்து புருத்துவாழும் கோள் (என்றும்) எனது, இப்பகாசத்தாலே, கருணையாலே - (நிர்ஹேதுகமான தம்முடைய) க்ருபையாலே, ஸர்வலோக - ஸர்வலோக ஸரணையாயென்று மைமல்த னேகங்களுக்கும் புகலிடமென்று விபீஷணுந்நவா னருளிச் செய்ததென்ன,

என்னமுனிபாதே ” என்றும், (க) “ கஸநிவஸநகாஜ்ஜஹிஸிஸாஜ்ஜநீந ”
“ மகவியிலஸநாக்ஷணசபக்திவித்தாந்ருஜநேந ” என்கிறபடியே, வித்தாந்ருஜநீநபாடே காணக்கூடாதவர்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பதாய் ப்ராப்யவஸகஸ்தன்யத்தை விஷயீகரித்த பக்தியை உபதேஸமுதேக உண்டாக்ருகிறார் அஞ்சாம்பத்திலென்கை. *

ய்யா. (க) ஆறும்பத்தால் தன்னுடையபரம க்ருபையாலே ஸர்வரும் வந்தாங்கயிக்கும்படி யிருக்கிற ஸர்வஸரண்யான ஸர்வேஸ்வரன், பக்திபாசவாயத்தாலே அநந்யகதிகளான தமக்குத் தன் திருவடி சரணியே செபேசேஷாபாயமாகக்காட்டிக்கொடுக்க, அவ்வுபாயத்திலே வித்தேசத் தில்லாதபடி நடக்கிற க்யவஸாயத்தை யுடையராய் தம்முடைய க்யவஸாயத்தை உடகமுகத்தாலே அவனுக்கறிவித்து வரவு தாழ்த்தையாலே தமக்கு விளைந்த ப்ரணையரோஷத்தையவன் பரிஹரிக்கவல்லனாயார்த்தயத்தை யறுஸந்தித்து குணாபவத்துக்குப்பண்ணின ப்ரபத்தியும் பலித்தவாதே, ப்ராப்திக்குப்ரவ்ருத்தி பண்ணுபதார்க்களென் லித்தோபாய வரணம் இதுதரபரித்யாக பூர்வகமாயையாலே பெளராணிகவசக ப்ரக்ரிையாலே உபாயவிதோதிகளான த்யாஜ்யாம் பரண்கா னவாஸகமாக தத்ப்ரஸங்கமு மஸத்யமாயம்படி விட்டி விட்டவைபெல்லாம் தமக்குப் பற்றுநிற விஷயமேயாக விளைத்து பரமார்த்தினோடே தமக்குபாயமாக விளைத்திருக்கும் திருவுலகனந்தருளி ன ஸர்வஸரண்யானதிருவடிகளை நித்யஸாகரிகளும் வந்ததற்பவிக்ரும்படி நித்திர திருமலைமேலே கண்ண பூர்வவாக்ய ப்ரக்ரிையாலே ஸரணம் புக்கவகி பத்துடையடியவரினேதுடக்கி யஞ்சாம்பத்தளவாக வுபதேசித்தபர்த்துபாயத்தின் துஷ்சைந்வதி தோஷாதுஸக்தாமத்தாலே ப்ரணயம்முகிக்கும்படியான பாகம்நிறித்தவர்க்கு தம்முடைய ப்ரபத்தி நித்திடைய ஸர்வர்க்கும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறசென்கிறார். (என்னையும் யாவர்க்கும் கசர்க்காயடியீர் வாழ்மினென்று கருணையாலே ஸர்வலோக

தமக்குப் பக்திபூமாவாய்வும் அந்நயகதிந்வமுடைய தமக்குப் பாதமேஸர ஸரணுக்கவஸுவயே சேமங்கொண்டு எகசிந்தய ராய் திரயக்குக்களையிட்டு ஸ்வாபிப்ராயத்தை நிவேதித்து

* பக்தி பூமா - பக்தியினதிரயத்தினுடைய, பலமாகவும் - உத்தேசயமாகவும், அந்நயகதிந்வமுடைய - அந்நயத்தர ஸ்ரீநயத்தையுடையரான, தமக்கு - தமக்கு, பாதமேஸரணுக்க - தந்திருவடிகளையே உபாயமாகக் கொடுக்க, அஸுவயே - அத்திருவடிகளையே, சேமங்கொண்டு - சேஷமமாகக்கொண்டு, எகசிந்தயராய் - (ஸ்ரீவகாலத்திலும்) ததேகசிந்தராய், திரயக்குக்களையிட்டு-நானா துடக்கமான திரயக்குக்களாலே, ஸ்வ - தம்முடைய, அபிப்ராயத்தை-திருவுள்ளத்தை, நிவேதித்து-அறிவித்து, ஸௌந்தர்யாதிகளிலே நடுபட்டுள்ளேக் காணவேணுமென்னுமாயையாலே பலதீனனாய்த்தனர்ந்து இனிஉபாயாதுஷ்டாநசூதமனல்லேன், உத்திருவடிகளைப் பெறுகைக்கென்னுல் செய்யலாவதொன்றில்லை. எனக்கும் செயலுக்குமென்னசேற்றியுண்டு, முன்பு, பரிகலப்தமான உபாயங்கொள்ளுமென்பக்கலில்லை. நிரதிரய போக்யமானவுத்திருவடிகளை நான்குட்டும்வழிகல்பிக்கவேணுமென்று சொல்லும்படி (க) "ஸமய மர்காதல்" என்று, அவன்ஸ்வரூபத்தையதுஸந்தித்தால் குணஜ்ஞாநத்தாலேயாதல் தரிக்கவொண்ணாதபடியாய் திருமேனியிலே அணைய வேண்டுமபடியான காதலென்னும்படி கீழில்பத்தில், தமக்குப்பிறந்த பக்திபூமாவுண்டு பாரவஸ்யஜநகமான பக்த்யதிஸயம், அதினுடைய பலமாகவும், உபாயாந்தரத்துக்காளன்றிக்கே (உ) "களைகண்மற்றிலேன்" என்னும்படி, அந்நயகதிந்வமுடையரான தமக்கு (பாதமேஸரணுக்கவஸுவயே சேமங்கொண்டேக சிந்தையராய்) (ங) "ஆறெனக்குநின்பாதமேஸரணுகத்தந்தொழிந்தாய்" என்னும்படி, தந்திருவடிகளையே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷஸாதநமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, (ச) "கழல்வளையையே ஸரணுகக்கொண்ட" என்றும், (ரு) "அடிமேல்சேமங்கொன் தென்னுருகூர்ச்சடகோபன்" என்றும், (க) "நாகணமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்ணமக்கு நாடோறுமேகசிந்தையனாய்" என்றுந்நிசொல்லுமிதபடியே, விரோதிநிரஸநசீலனவவன் திருவடிகளையே நிரபேக்ஷாபாயமாகக்கொண்டேகருபமான வ்யவஸாயத்தை யுடையராய் (திரயக்குக்களையிட்டுஸ்வாபிப்ராயத்தை நிவேதித்து) (எ) "வைகல்புங்கழிவாய்வந்துமேயுங்குருகினங்காள் கனிவாய்ப் பெருமானைக்கண்டு வினையாட்டியேன் காதன்மை" "வைகல்குப்பிக்கொல்லி" என்றுதுடங்கி, (அ) "எறுசேனகனூர்க்கென்னையு முளினென்மின்கள்" என்னுமநளவாகப்பெற்றன்றித்தநியாதவநிமாந்தர ப்ராவண்ய முண்டாயிருக்கவும், ஸ்வரக்ஷணேஸ்வரவ்யத்தை ஸநிபாத ஸ்வரூபபாரதந்தர்யத்தாலே - ததேகசக்யத்வவ்யவஸாயஸஹிதராயிருக்கித் தம்முடைய கருத்தை (க) "சுஹ்யகைகைசுஹ்ய" "உபாய்யாமேவபக்ஷாப்யாய்" என்றிதபடியே, த்ஞானாநுஷ்டாநரூபபக்ஷ

(க) தி.வா. ௧ - அ. ௩, (உ) விஷ. ௩-அ. ௩, (ங) விஷ. ௭-௧௦, (ச) விஷ. ௩-அ. ௧௩, (ரு) விஷ. ௧-௧௧, (க) விஷ. ௧௦-௧௩, (எ) விஷ. ௧ - ௧-௩, (அ) விஷ. ௧-௧-௧, (ச) ஸமாளத்தின், பக்திபூமாவும், என்னவென்றும், பூமாபலமென்கிடவிது, பாடல்களாத்தாலே உத்தர பத்திகள்.

ம. கைவலிந்து

கைவலிந்து - கைவிட்டு,

ஆய்வாவன்றியே இவர்களுடைய வியோகமஸற்றயமா யிருக்கையாலே ஸ்வயம்பாயோகமுமாயிருப்பார்கள். ஸ்திரீயும், ஸஹதர்மசாரினியாயிருக்கையாலே உபாயாந்தரஸஹகாரியுமாய் அபிமதனுமாயிருக்கையாலே உபேயபூதையுமாயிருக்கும்புத்ரனும், “புந்நாம்போநரகாத்ராயதயிதி புத்ரஃ” என்கிறபடியே, நரகதர்ஸநத்துக்கடியான பாபவிமோசன ஹேதுவாகிற முகந்தாலே உபாயாந்தரஸஹகாரியுமாய் தன்னுடைய வியோகமஸற்றயமாம்படி யிருக்கையாலே யுபேயமுமாயிருக்கும். பந்துக்கள் இவன் குடிப்பழியாக வர்த்தியாதபடி நியமித்து நல்வழியே நடத்துமவர்களாகையாலே உபாயாந்தரஸஹகாரிகளுமாய்ப்பெருங்குடிப்பாட்டத்தே பிறந்தோமென்கிற செருக்காலே உபேயபூதருமாயிருப்பார்கள். தோழனும், இவனுக்குஹிதைஷியாய் ஹிதத்தையே ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலே உபாயாந்தரஸஹகாரியுமாய் அபிமதனுமாயிருக்கையாலே உபேயமுமாயிருக்கும் குருக்களானார். உபாயாந்தரங்களை யுபதேசித்துப் பொருகையாலே, உபாயாந்தர ஸஹகாரிகளுமாய், உபகாசகராகையாலே, உபேயபூதருமா யிருப்பார்கள். ரத்நங்கள் உபாயாந்தரங்களுக்கும் இதுகர்த்தவ்யதயாஸஹகாசமுமாய் மேற்சொல்லுகிறவற்றை யழியமாநி ஸ்னிகரிக்கப்படுமவையாகையாலே உபேயமுமாயிருக்கும். தநதாயங்களுக்கும், சேஷந்ரங்களுக்கும் அப்படியே; க்ருஹங்கள்வாஸஸ்தாநமாகிற முகந்தாலே உபாயாந்தர ஸஹகாசமுமாய் மாடமானிகையாக வெங்கும்படியான அபிமதத்வத்தாலே உபேயமுமாயிருக்கும். மேல், “ஸர்வதர்மாம்ஸக, இத்யாதியாலே ஸாக்ஷாதுபாயாந்தரங்களை யும் உபேயாந்தரங்களையும் சொல்லுகிறது. அதில் ‘ஸர்வதர்மாம்ஸக’ என்று கர்மயோகாத்தபாயங்களைச் சொல்லுகிறது. ‘ஸர்வகாமாம்ஸக’ என்று, ஜஹிகபாசலிஸைகைஸ்வர்ய விலேஷங்களைச் சொல்லுகிறது. ‘ஸாக்ஷராக்’ என்று, அக்ஷரஸுப்தவாச்சயமான கைவல்யத்தையும், அஃயோபாதித்யாஜ்யமென்கிறது. ஆக, இப்படி, உபாயத்வேஷமுபேயத்தேஷமும் வ்யவஸ்திதங்களன்றிக்கே கீழ்ச்சொன்னபடியே, உபாயாந்தரஸஹகாரித்வத்தாலும் அபிமதத்வாதிகளானுமுண்டான ப்ராப்யப்ராபகபாவங்களையுடைய மாதாபித்ராதிகளும், ரத்நநதாயாதிகளுமானவற்றைநிதசித்ப்ராப்யப்ராபகாபாஸங்கென்கிறது. அதனா “ஸர்வதர்மாம்ஸக” இத்யாதிகள்தானும் ப்ராப்யப்ராபகங்களைப்பற்ற ஆபாஸங்களாகையாலே அவைதங்கையங்கட்டிக்கொண்டி சொல்லுமாறு (கைவலிந்து) இத்யாதிகளுக்கதுருணமாகவொதுக்குகிறதேயுள்ளது. மேற்சொல்லுகிற வரணத்துக்கங்கமான த்யாகம், உபாயவிசேதிகளான ஸர்வததையும் விஷயமாகவுடத்தாகையாலே (கைவலிந்து) இத்யாதிகளால்

மு. கைகழலக்கண்டு மெல்லாங்கிடக்க நினையாததன் தன் ஆளர்
மேவீருதிரென்று ததியஸேஷமாக்கியும் புறத்திட்டுக் கா
ட்டியென்று ப்ரஸங்கிக்கில் முடியும்படிவிட்டு

கைகழலக்கண்டும் - (ஸங்குதளானவை) கையைவிட்டுக் கழலக்கண்டு
வைத்தும், எல்லாங்கிடக்க - இவ்வெல்லாமிருக்கச்செய்தே, நினையாது -
(எம்மை) நினையாமல், அகன்றுப்-பிரிந்துபோயும், ஆளர் - (தேஜோமய
மான விபூதியையெல்லாம்) ஆளக்கடவீர், மேவீர் - (நித்யமாகப்பாலோ
டுகூடபுஜிக்கக்கடவீர், ஊதீர் - ஒன்மாமலரை பாகம்பண்ணக்கடவீர்,
என்று - இப்புடைகளாலே, ததியஸேஷமாக்கியும் - பாகவதருக்ருயதே
ச்சாவிரியோகமாய்படி பண்ணியும், புறத்திட்டு-என்னேபாற்றயவிஷயங்
களிலே யகப்படும்படிபண்ணி, காட்டி - பாற்றயவிஷயங்களைக்காட்டி
முடிப்பாயோ, என்று - இப்படி, ப்ரஸங்கிக்கில் - ப்ரஸங்கத்தில், முடி
யும்படிவிட்டு - முடியும்படி பிதராயவற்றைவிட்டு,

கொன்னவைத்யாஜ்யமான ஸர்வத்துக்கு முபலக்ஷணமிதே. அப்படி
யானானிதே ஸ்ரூயப்ரகாரமாகஸக்ருத்கரணியமென்றதுக்குச்சேருவது.
ஆக இப்படியிருந்துள்ள (சிதசித்பராப்ய ப்ராபகாபாஸங்களைக்கைவலி
ந்துங் கைகழலக்கண்டுமெல்லாங்கிடக்கநினையாததன் தன்) (க) “நம்
மைக்கைவலிந்து” (உ) “இழந்ததுசங்கே” (ங) “நெதல்லாங்கிடக்க
வினிப்போய்” (ச) “எம்மையொன்றும் நினைத்திலளே” (ரு) “இன்
றெனக்குதவாதகன்ற” என்று, சிதசித்வர்க்கமான விலற்றைக்கைவிட்டு,
உறங்குவான்கைப்பண்டம்போலே, பகவத்ப்ரோமபாரவ்யத்தாலேத
ன்னடையேதன் கையில்நின்றும் நெகிழ்ந்துபோகக்கண்டும், (கூ) “நநூந்
சீகாநூந்” “ஸர்வபோகாந்பரித்யஜ்ய” என்கிறபடியே, இவற்
றையொன்றாக நினையாமல் உபேக்ஷித்ததன் தன் போயும் (ஆளர்மேவீரு
திரென்றுததியஸேஷமாக்கியும்) இதில் ததியருக்கு போகாமாக ஸமர்
ப்பிக்கத்தக்கவற்றை (எ) “பொன்னுலகாளீரோபுவனமுழதாளீரோ”
(அ) “மெய்யமரின்னடிசில் நிச்சல்பாலொடுமேவீரோ” (கூ) “நூ
வக் கிழன்னுழல்மேவொளிமாமலருகிரோ” என்று, தமக்குப்பாதைய
மான பரமபதத்திதொடர்க்க கடகர்க்குபரிசிலாகஸமர்ப்படுத்தும், (புற
த்திட்டுக்காட்டி என்பது ப்ரஸங்கிக்கில் முடியும்படிவிட்டு) (ங) “
என்னேபுறத்திட்டுன்னும் விசமிப்பாயோ” என்றும் உனக்கைவலிப்படி
விஷயங்களைக்கைவிடத்தள்ளி இன்னம்வகடுக்கப்பார்க்கிருயோ” என
ன்று (கக) “பலநீகாட்டப்பப்பாயோ” என்று, காட்டார் காணு
விறுல் பிழையோமென்ற விஷயங்கள், தமக்குக்காணில், முடிவென்ன
னுபடி அந்நயந்தாஸற்றயமாயிருக்கையாலே விஷயங்களைக்காட்டி, என்
னையும் முடிக்கப்பார்க்கிருயோ வென்னுஞ்சொல்லுகையாலே அவற்
றின் ப்ரஸங்கத்திலே, எங்கி முச்சடங்கும்படிபிதராய் அவற்றைவிட்டு

(க) நி - ஊ - க - ரு - எ. (உ) ஷே. சு. க. (ங) ஷே. எ - க. (ச) ஷே. (ரு)
ஷே. க. (கூ) ஸ்ரீபரவாகதித்யம். (எ) ஷே. ஆ - க. (அ) ஷே. உ. (க) ஷே. க.
(கௌ) ஷே. க - ஆ. (கக) ஷே. க.

மூ. திருவிக்கிரமனாயம் குறள்கோலப்பிரானாயமுதையமுன்னைபிரக்தவன்கள்வன்கண்முகப்பேயகல் கொள்திசைவையம்விண்னுந்தடவந்த தடந்தாமரைகளை

திருவிக்கிரமனாயம் - திருவிக்கிரமனென்று முன்றடிபிரப்பானாயம், குறள்கோலப்பிரானாயம் - வாமந ப்ருமஹசாரி வேஷதாரியாயம், அடியைய முன்னைபிரக்த - முன்றடிவேண்டிமெய்தீர்த்தித்த, வன்கள்வன் - தன்விநீத வேஷத்தைக்காட்டி மஹாபலையைவகேரித்த வந்தசகன், கண்முகப்பேயல்வார் முன்னிலும், அகல்கொள் - வைபாஸ்யமுடைய, திசை - திருபலகூத்தமான, வையம் - லீலாவிபூதிவையம், விண்ணும் - மேலுலகங்களையும், தடவந்த - திருவடிகளாலே தடவின, தடந்தாமரைகளை - தாவிவையம்கொண்ட தடந்தாமரைகளான,

னைக்கிட்டப்பெருதே, ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து இன்னமெத்தனைகாஸபிப்படி அவஸந்கனாகக்கடவேன், திருவிக்கிரமபதாரமுதத்தாலே கீயேவந்தெல்லார்தலேயிலும் திருவடிகளைவைத்த வன்னைக்காண வசைப்பட்டிக் கிடையாமையாலே அக்ரிஸகாஸத்தில் மெழுகுபோலே ஜீவிக்கவும்பெருதே, முடியவும்பெருதே, ஸம்ஸாரத்திலிப்படி திரியக்கடவேரு? ஸர்வஸை-ஸபமாய் நிரதிஸாயபோய்யமான திருவடிகளிலே என்னையருளப்படிக்க காலமின்னமணித்தாத்தோ? விரோதிகளின்னையிலகப்படத்தே ஜகத்துக்கு வேர்ப்பற்றான உன்னை கொக்கித்தத்தவனே மாநஸாதுபவமாந்ரமன்றிக்கே யுன்திருவடிகளை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கிட்டில்தென்றேவென்றிற வார்த்தியோடே (திருவிக்கிரமனாய்குறள் கோலப்பிரானாயமுதையமுன்னைபிரக்தவன் கள்வன்கண்முகப்பேயகல்கொள் திசைவையம் விண்ணும், தடவந்த தடந்தாமரைகளை) (க) “**முகபேயகல்**” **காலநீகபெயகல்**” “**லோகவிக்கிரந்தசரணௌ ஸரணந்தேவ்ரஜம்வி** **போத** என்று, வலிஷ்டசண்டால விபாக மறவரையாதே திருவடிகளை வைக்கையாலே ஸௌக்யமும், உறங்குற ப்ரஜையின்முதுகைக்கட்டிக்கொண்டு கிடக்கும்பாதாவைப்போலே விழுசரணர் தலையிலும் திருவடிகளைவைக்கையாலே வாத்ஸல்யமும், அவநரித்து முன்னேறின்று காயம்செய்வையாலே ஸௌப்யமும், தே. எண்கையாலே, தன் பிபருகச்செய்வைக்குறுப்பான ஸ்வாமித்தவமும், ‘விபேய’ என்கையாலே, ஜ்ஞாஸமாத்தாதிருணபூர்த்தியும் சொல்லுகையாலே, திருவிக்கிரமபதாரத்திலே ஆஸ்ரயனோபயோகியாயும் காரோப யோகியாயுமுள்ள குணங்களைல்லாம் ப்ரகாசிக்கையாலே (உ) “**தெய்வகாயகன்** **நாரணன் திருவிக்கிரமன்**” (ஈ) “**மண்ணுறள் கோலப்பிரான்**” (ச) “**அடியையமுன்னைபிரக்தவானாயம்**” (ரு) “**மிக்கொள்சேர்ப்புரி தால்** **குறளாயம்** **சங்குரலம்கொண்டவன்கள்வன்**” என்று, ஸர்கேவல்வானாயம்

(க) கத்யம், (உ) தி - கா - து - ஈ, ௧௧. (ஈ) விஷ. ௧ - ௧, (ச) விஷ. ௧௦, ௧. (ரு) விஷ. ௧, ௧, ௧௧.

மூ. இளைத்தாமரைகள் காண இமையோரும் வரும்படி சென்று
சேர்த்துலகத்திலகத்தே கண்டசலகிலேனென்று பூர்வ
வாய் மதஸந்தித்தவர்

இளைத்தாமரைகள் - அப்போர்வஸத்ருமாய் நிசதிஸய போர்வமான
வந்திருவடிகளை, காண - ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூக, இமையோரும் - நித்
யஸாதரிசனும், வரும்படி - இங்கே ஸந்திதிபண்ணும்படி, சென்று சேர்
ந்த - (ஸர்வ ஸமாத்தபரண ஸர்வோபவரன் தனக்கோரிருப்பிடமரி
தாய்) வந்துசேர்ந்த, உலகத்திலகத்தே - (லீலாவிபூதிக்குத் திலகம்
போன்ற திருமலையிலே) கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, அகலகிலேனெ
ன்று - அகலகிலேனிறையமென்றவர் மேல்மங்கையுரைமார்பா! என்று,
பூர்வ வாய்மதஸந்தித்தவர் - த்வயத்தில் பூர்வவாய்பார்த்தத்தை அடி
க்கீழமர்ந்துபருத்தேனென்றதுஸந்தித்தவர்,

ஆர்வநிதவத்ஸவனுள நான் ந்ருவிக்கிரமபதாரம் பண்ணுகைக்கூக
பெருவிசைபனுளவழகைச் சிறுக்கித்ததபனிக்கலாம்படி வாமகலேஷத்
தை பரிக்காணித்துக்கொண்டு மஹாபலியஜ்ஞலாடத்திலேசென்று (க)
"மூன்றாம்" எந்திரத்துநான் கொள்ளபடியே, அவன்செய்யும்படி பிரீ
தமாய் ஆகிஜ்ஞமான வழலைக்காட்டிவசிகரித்து நின்றமஹாவஞ்சகன்
(உ) "காண்மின்கருவகீரென்று கண்முடிப்பேரிமிர்ந்த" என்று, கோக்
ருவித்தேவகாட்டுவாரைப்பேரலே இதோதாற்சர்யம் பாரும்கோளென்று
வெளிக்கெல்லாருடையவும் சன்னெனதிரே, (ங) "அகல்கொள்ளைய
மனந்தமாயன்" (ச) "திசைநூலம் தாயியளந்ததும்" (ரு) "வை
யமனந்தயனுள்" "மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட மாயவம்மான்"
(க) "வாழ்பாலைக்கொல்லும் நடவந்த" (எ) "தாக்கிளையங்கொ
ண்ட நடந்தாமரைகள்" என்று, விஸ்த்ருதமாய், திக்ருக்ககோடேகா
டும் பூமினயயும், உபரிதனனோகங்கலையும், தென்றலுலகவிருப்பேர
லேணுகரமாய்ப்படி, எங்குமொக்கப்பரப்பியளந்து கொண்ட ஸர்வஸை
பனுப் நிசதிஸயபோர்வியமான திருவடிகளை (இளைத்தாமரைகள் காண
விமையோரும் வரும்படி சென்று சேர்த்துலகத்திலகத்தே கண்ட) (அ)
"என்னுளை கம்மண்ணகத்திலைத்தாமரைகள் காண்பதர்க்கு" என்
ந்தியாதிப்படியே, திருவுலகனந்தருளின் ஸர்வஸைப்பமாய் நிசதிஸய
போர்வமாய் சேர்தியழகையுமுடைத்தான திருவடிகளை கம்மகண்ணகத்
ப்பேரமென்கொண்டு நித்யஸாதரிசன மதபயிக்கலாணைப்பய்ய வரும்படி
(ங) "அன்றுவாழ்மனந்தபிரைப்பான் சென்று சேர்திருவேங்கடமாயனை"
என்று, திருவுலகனந்தருளிக் செயலோசைப் பகாசிக்கிரஸ்கம்ஸமாத்த பரித்
வத்தைபடையவன், அந்த ஸாயம்நிச விடாயம்மென்கே செருமாப்பேர
லேயுலகத்து நித்திர (உ) "திலகமுலகருக்கால் நின்ற திருவேங்கடம்"
என்று, கோசத்துக்கு முல்யபரணமாய் நிரூபணிலேகண்டி. (அ)
கலகிலேன் என்று, பூர்வவாய்மதஸந்தித்தவர், (ச) "அகலகிலே

(க) திரு. இ. ௧௦. க. (உ) திரு. ௧-௧-௧௧. (ங) திரு. ௧. ௧. (ச) திரு.
இ. ௧. (ரு) திரு. ௧. ௧. ௧. (எ) திரு. ௧. ௧. (அ) திரு. ௧. ௧. (ங)
(க) திரு. ௧. ௧. ௧. (உ) திரு. ௧. ௧. ௧. (ச) திரு. ௧. ௧.

மூ. பிணக்கறத் தொடங்கி வேதப்புனித விதுதிசொன்னவாற்
யோபாய ஸ்ரவணஸ்பேராகஸ ஜாதியர்க்குத்தந்தனன் மற்
ஞேர்களைக னிலம்புருந்தேனென்று ஸ்வவித்தேதாபாய
நிஷ்டையை உக்த்யதஷ்டாநங்களாலே

பிணக்கறத்துடங்கி - பிணக்கறவென்றெறபாட்டிலே, வணக்குடைத்தவ
னெறியென்றுபச்சரித்து, வேதப்புனிதவிருதி - வேதப்புனிதவிருக்கை
நாவில் கொண்டென்னுமளவும், சொன்ன - ப்ரதிபாதித்த, வாத்தியோ
பாய - ஸாதக ஸாத்யங்களினுடைய, ஸ்ரவண-கேள்விபாலே, ஸ்பேராக-
ஸேராகத்தோடு கூடின, ஸஜாதியர்க்கு - தம்மொடு ஸஜாதியரானவர்க
ளுக்கு, தந்தனன் - தந்தனன், (தனதான் நிழலேயென்றும்) மற்றேர்க
ளைகளிலம் - மற்றொருருராகக் கண்ணவல்லிகொளோவென்றும், புருந்
தேன் - உன்னடிக்கிழமர்ந்து புருந்தேனென்றும், என்று, இப்புடைக
ளிலே, ஸ்வவித்தேதாபாயநிஷ்டையை - தம்முடைய வெம்பொருமானே
உபாயமென்றெற வத்யவஸாய விசேஷயுத்ததைதனப, உக்த்யதஷ்டாநங்
களாலே - தமதுக்தியாலும் அதுஷ்டாநத்தாலும்,

னிரையுமென்றலர்மேல்மங்கையுரைமார்பா" என்று, புருஷகாரபூதை
யான பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு (௧) "நிகரில்புகழாய்" என்று
துடங்கி, (௨) "திருவேங்கடத்தானே" என்னுமதளவாக வாத்தஸ்யம்,
ஸ்வாமித்வம், ஸௌசீல்யம், ஸௌலப்யமாகிறகுணங்களை மனையவே
யதுஸந்தித்துக்கொண்டு (௩) "புகலொன்றில்லா" என்றும், (௪)
"அடியேன்" என்றும், தம்முடைய ஆகிஞ்ச அநந்யகந்திவபுரஸ்ஸா
மாக "உன்னடிக்கீழ்" என்று, "சரணை" என்றெற திருவடிகளையும்,
(௫) "அமர்க்துபுருந்தேன்" என்று, (௬) ஸ்ரணம்ப்பரபத்யே" என்றெற
வர்த்தத்தையும், அதுஸந்தித்தருளுகையாலே பூர்வவாக்யப்பச்சரிசைய
யாலே பூர்ணப்பரத நப்பண்ணினவர் (பிணக்கறத்துடங்கி வேதப்
புனித விதுதிசொன்னவாற்யோபாயஸ்ரவண ஸ்பேராகஸஜாதியர்க்கு)
பத்துடையடிபவரில் (௭) "பிணக்கறவதுவகைச்சமயமும்" என்றெற
பாட்டிலே (௮) "வணக்குடைத்தவ நெறியழிநின்று" என்று, உபச்ச
ரித்து, (௯) "வேதப்புனிதவிருக்கை நாவில்கொண்டு ஞானவிதிபெழயா
மே - அச்சதன்மனை மேவித்தொழுதுயமினர்கள்" என்றெறதளவாக
கீழுபதேசித்த ஸாத்யஸாதகபக்தி ஸ்ரவணத்தாலே யதினுடைய
துஸ்ஸகத்வஸ்வரூப கிரோதித்வங்களை நினைத்துப்பித்த பேராகத்
தோடேகூடி அத்தாலே (௧௦) "எய்தக் கூவுகலாவதே பெனக்கு"
(௧௧) "எளகாவ்செய்கென்" என்றிருக்கும் தம்மொடுஸஜாதியரம்படி
யானவதிகாரம் பிறத்தவர்களுக்கு (தந்தனன்மற்றேர்களைகளிலம்புருந்
தேனென்று ஸ்வவித்தேதாபாய நிஷ்டையை உக்த்யதஷ்டாநங்களாலே

(௧) தி - வா - க. ௧௦-௧௦. (௨) ஷ்ட. (௩) ஷ்ட. (௪) ஷ்ட. (௫) ஷ்ட. (௬)
த்வயம். (௭) தி - வா. க. ௩. இ. (௮) ஷ்ட. (௯) ஷ்ட. தி. ௩. ௩. (௧௦) ஷ்ட. எ. ௩.
(௧௧) ஷ்ட. அ. ௩.

பா. சா. பி. ரு. சா. நம்பத்தல்.

பூ—(எ) எண்ணிலாச்

சா. பி. ரு. சா. - ப்ரகாசிப்பிக்கிரூர், ஆனும்பத்தில் - ஆனுவதானஸதக
தில்.

(அ) எண்ணிலா - அஸங்க்யாதமான,

சா. பி. ரு. சா. ஆனும்பத்தில்) அதாலது:— (உ) “தந்தனந்தநதாநி
ழம்” (உ) “திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்கழல்களன்றி” மற்றோர்களை
என்கில்காண்மின்களே” என்கிற தம்முடைய உக்தியாலும், “அடிக்க
மீழமர்ந்து புருத்தேன்” என்கிற தம்முடையவதுஷ்டாந்தாலும் தமக்
கிந்த வந்ததோபாயத்திலுண்டான நிஷ்டையை ப்ரகாசிப்பிக்கிரூர்.
ஆனும்பத்திலென்க. *

வ்யா. (எ) ஏழாப்பத்தால், உபாயந்ருத்யத்திற்கேபகூழ்தமான
வித்தா ஸக்தியோகத்தாலே யதாஜ்ஞாநம்பிறந்தவர்களுக்குக் கொடு
க்கக்கடவதான பரமபதத்தை, தானே உபாயமாகக் கொடுக்குமிடத்தில்
தீர்வகன் தாயகங்களுக்கு முந்ருஷக்குமுட்படக்கொடுக்கவல்ல ஸர்வ
ஸக்தியான ஸர்வோவரன் திருவடினை சூணகாலமும் பிரியசூதமான்
தீர்வகன் தாயகப்பதம் பண்ணி தம்மைவிஷயங்களிலே மூட்டி தன்
பக்கம் செராத்தபடி யகற்றுமனையான இந்திரியங்கள் நடையாடுகிறஸம்
ஸாரத்திலே வைக்கக்கண்டு விஷண்ணாய் கூப்பிட்டு, தந்தஸைநாய்
பேசமாட்டாதபடி தளர்ந்து பிறதால் மீட்கவொண்ணாதபடி அபந்ருத
கித்தாக, அவந்தன்விஜயங்களைக்காட்டி விவரைத்தரிப்பிக்க அந்த
தரிப்பும் எம்ஸாரிசனிமுனவகினைத்துச்சவதிப்பனைய வார்த்தையே தலை
பெய்த்து அதபாய்விஷயம் ஸ்ம்ருதிவிஷயமா யொரு முகம் சென்று
கலியகோபப்பி, இப்படிப்பிப்பித்த சாய்ப்புமாக க்கேசம் செவ்வ
செய்தே உபாயமுதருள உன்கு இஞாகுந்தகளில் குறையத்திருக்க
பெய்கு ஆகிஞ்சாய்வித்தவங்களிலும் ஆர்த்தியிலும் குறையத்திருக்க
என்னிஸம்ஸாரத்திலே வைக்கக்கடியென்? என்னுகேட்க, அஹம்நம்
கருமம்முடையார்த்து, வினிதாக திருவாய் யொழிபாடிவிக்கவந்ததேதாம்
காதுதமன் தருள்க்கைய்ய, வ்யாஸாதிகள் முதலாழ்வார்கள் கவிபாடுகை
க்குண்டாவிருக்க நம்மை விட்டுக்கவிபாடு வித்துக் கொள்வதே? என்று
அஹம்பண்ணின உபசாரத்தைவதமைத்தித்து அதுக்குப்பந்துபகாரம் தே
கக்காணுமையாலே துனியித்தபுழிவக் பசவயவகதேதான்றிலே என்று
திருவாய்விலிளவிலே வயிவயசாய்தயாருடனே பெருந்தருனியிருக்
கிற பெய்சொல்கத்திலே திருவாய் யொழிவிடபித்தபுமைசெய்வதாக
யகோதத்து அகிதேதாத்ருள்களும் பரவணமாயையாலே பரமபதத்தி

மு. குணங்கள் பாலதுன்ப வேதவன்மையாப்பயோகு செய்தி
யென்னும் ஆர்ச்சர்யஸக்தியோகத்தாலே தெளிவுற்றவர்க்
கே எத்தரும் வைகுந்தத்தையருளும் ப்ராபகத்வம் புற்பா

குணங்கள் - ஸத்வாதிசுணாசுணமான வடிவுகொண்டி, பாலதுன்ப -
இடமறிந்து ஸகதுக்கங்களைபுண்டாக்கினையென்னும்படி, வேதவன் -
கல்பந்தோறும் வெவ்வேறான நாமாதிகளையுடையனும், மாயா - அந்
யார்ச்சர்யமும், பல் - அநேகவிதமான, யோகுசெய்தி - ஜகத்சூத்
ரோபாய சிந்தைபண்ணினும், என்னும்-இப்படிச்சொல்லைப்பட்ட, ஆர்
ச்சர்ய - ஆர்ச்சர்யகரமான, ஸக்தி - ஸக்திவிசேஷங்களுடைய, யோகத்
தாலே - ஸம்பந்தத்தாலே, தெளிவுற்றவர்க்கு - தெளிவுபெற்றவர்களு
க்கு, எத்தரும் - ஒருவராலும் ஸ்வயதந்ததால் ப்ராபிக்கவரிதான, வை
குந்தத்தை - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, அருளும் - ஆழ்வார்க்கு ச்ருபபண்
னாநின்றான், ப்ராபகத்வம் - ஸகலபலோபாய பூதனாகையை, புற்பா
படருகிறபுல்லுமுதலாக,

விருப்பையும் உபேக்ஷிக்கும்படியானவர் கீழ்தம்முனைய உபாயநிஷ்டை
யை வெளியிடும்படி புருரநின்றவர்களுக்குத் திருவாரன் விளையேப்ராப்
யம், அங்கெழுந்தருளி நிற்கிறவன் உபாயமென்று நாமதுதியிட்ட ப்ரா
பய ப்ராபகங்களினுடைய முடிவை தம்முகப்பாலே வெளியுகிறாரெ
ன்கிறார் (எண்ணிலாக்குணங்கள்பாலதுன்பவேதவன் மாயாப்பல்யோகு
செய்தி யென்னு மார்ச்சர்யஸக்தியோகத்தாலே) (க) “எண்ணிலாப்
பெருமாயனே” என்று, எண்ணிறந்த வார்ச்சர்யமான குணங்களை
யுடையவனே! என்றும் (உ) “குணங்கள்கொண்ட மூர்த்தியோர்
மூவராய்ப்படைத்தளித்துக் கெடுக்கும்” என்று, ஸத்வாதிசுணாதகுண
மான மூர்த்திகளைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாநிகளைப்பண்ணுமவனென்றும்,
(ங) “பாலதுன்பங்களின்பகல்படைத்தாய்” என்று, இடமறித்த
ஸகதுக்கங்களைக்கற்பித்தவனே! என்றும், (ச) “ஊழ்தோறுழி
யுருளும் பெருஞ்செய்கையும் வேதவன்வையங்காக்கும்” என்று, கல்
பந்தோறும் ரூபநாம சேஷத்தங்களை வேறுகவுடையனாக் கொ
ண்டி ஜகத்சூத்ரகிக்கு மென்றும், (ரு) “மாயாவாமனனே” என்று,
ஆர்ச்சர்யசேஷத் தங்களையுடையவனே! என்றும் (சு) “உள்ளப்பல்
யோகுசெய்தி” என்று, திருவுள்ளத்திலேபல சூத்ரோபாய சிந்தனை
களையும் பண்ணுநிற்பியென்றும், இப்படி, பற்றுவிதமாகச் சொல்லப்
பட்ட உபாயக்ருத்யத்துக் கபேக்ஷிதமானஆர்ச்சர் யஸக்தியோகத்தாலே
(தெளிவுற்றவர்க் கேத்தரும் வைகுந்தத்தையருளும் ப்ராபகத்வம்புற்பா

தம் - வெறும்பு பகைவனுக்குமாக்காவல்ல ஸர்ஸமத்திபாதம் அக
வசம்மாத தம்மைவந்தம்மவத்திம் - மடுவேயிருத்தக்கண்ணி
மடுவான் - மடபித்தரோபாவென்று ஸாதகபலமான வாக்
செய்யத்தோடே பழியிட்டிக்

தமம் - இயிவிக்க - வசன, பகைவனுக்கும் - பழம்பனையுடைய சிசு
பகை - (துவக்கம் விஷயத்தினும்) ஆக்கவல்ல ஆம்படிபண்ணவல்ல,
அகவசம் - ஸர்ஸத்தியுடைய, பாதம் - திருவடிகளை, அகவசில்லாத
குருஷாழமும் பிரியஸுயமாகாத, தம்மை - ஆழ்வாரை, அகற்றுமலத்
தம் - மடுவே - பகைத்திஷயத்தில் கைவக்கவிடைச்சுவரான பஞ்சேக்
திப்பக்களில் - மடுவே, இருத்தக்கண்ணி - இருக்கும்படி பண்ணக்க
ண்ணி, கடுவான் - கடுமைக்காக, மடபித்தரோ - (ஸகஸ்பரங்கனையும்
கவர்க்கைக்குவாதமான) சுயமடுபாலேயிருக்கிறதேஹத்தைக்கொ
ந்ததாய், மடுவன்று - மூர்த்தியோடுவன்று, ஸாதக - (கீழ்தாம்பரிக்ர
ஜீத்தி) உபாபத்தினுடைய, பலமான - பலமாய்வந்ததான, ஆக்ரோ
ஸத்தோடே - பெரியகட்பிதோடே, பழியிட்டிக் - அவன்தலையிலேபழி
யிட்டிக்.

வெறும்புபகைவனுக்கு மாக்கவல்ல ஸர்ஸமத்தி) (க) "தெளிவுத்து
விவித்தி கன்றவர்க்கிப்பக்கிசெய்யும்" "எற்றரும் வைகுத்தத்
தையருளுத்" என்று, மடபிப்பக்காபகவிரண்டும் தானேயென்றதய
வந்ததென்பதை, மட்டபிதன் வெவ்க்கக்கண்டாதல் யுத்தியாபாஸம்
வெவ்க்பாதல் கித்தலியாபித்தின்று, அவர்ருக்கு சித்தியாயாதத்
யுத்தியாய் ஒருவராலும் வையத்தத்தாலே ப்ராபக்கவொண்ணுதிருத்
திரு ப்ரீதவருண்டத்தத் தன்ருளாபெ வெவ்க்கித்தகல்லுபாயத்
வந்தத (க) "புற்புமுதலாய்ப்புள்வெறும்பாதி யொன்றன்றியே ஸ்ரீ
பாதுப்க்குக்கை" (க) "காட்டையளித்ததுய்ப்செய்து" என்றும்,
(ச) மடபிப்பழம் பகைவன்க்கபாகன் திருவடிதாட்பாணடைத்த
என்றும், இறுங்கெயிற்றாத தியின்னதாவக்கருத்தும் ப்ராதிசுக்
யத்திசு மூதிசின்னதாந்ருய்க்குமாய்படி பண்ணவல்ல ஸர்ஸமத்தியான
வன் (மாதபனாக்காததம்மை) (இ) "அடியெனுடாதமக்கெடுவேனி
எதயம்" என்று, தந்திருவடிகளை வடிவாகாரமும் அகவசத்ததந்தியே
(க) "அத்தகிவத்த மாயவக்கிப்பகைக்கா மனை" என்று, தன்
திருவடிகைக்கீட்டாதபடி அகத்தவந்துள இத்தியக்களிக்கடுவே மிக
வடம்புகையிருத்தபடிபகைக்கண்ணி, கடுவான் - மடபித்தரோபாவெ
ன்று ஸாதகபலமான வாதோஸத்தோடே பழியிட்டிக் (க) "கடு
வன்கிவக்கண்ணிக்கும்" (அ) "அன்புருத் கித்தருமது கித்தக்கயி

(க) தி - க. க. இ. க. (க) வி. க. (க) வி. க. (ச) வி. க. (இ) வி. க.
க. க. (க) வி. க. க. (அ) வி. க. க. க. (அ) வி. க.

சு. கங்குலம். பகலும் மடைவற்றவார்த்தியைக் கோயித்திரு
வாசலிலே முறைகெட்ட கேள்வியாக்கி

கங்குலம் - இரண்டும், பகலிலும் - பகலிலுமுண்டான, அடைவற்ற -
அக்ரமமான, ஆர்த்தியை - துக்காதிசயத்தை, கோயித்திருவாசலிலே -
பெரிய பெருமாள்திருமுன்பே, முறைகெட்ட - முறைதப்பின, கேள்
வியாக்கி - திருச்செவி சாற்றும்படிபண்ணி,

தந்தாய் " (க) " விண்ணுளார்பெருமானேயோ " (உ) " முன்பரவை
கடைத்தமுதங்கொண்ட மூர்த்தியோ என்று, விளம்ப வேறுதலில்
லாத உபாயத்தை பரிசுரணித்தாலதுபலப்ரதமாய் தனையும் கிடந்து
கூப்பிடுமித்தனையாகையாலே தீர்த்தாம்பரிசுரணித்த உபாயத்தின்பல
மாய் வந்ததாய் கலங்காப்பெருநகரும் கலங்கி நிக்ரணித்த உபாயத்தின்
பலமாய் வந்ததாய் அவனுக் கங்குக் குடியிருப்பரிநாய்வந்து விழுவே
ன்றும்படியான ஸம்ஸாரத்திலடிக்கொதிப்பால்வந்த பெரியவாக்கோ
ரத்தோடே கூடிக்கொண்டு தன் தலையாஸ்தந்தத்தையும் அவன்
தலையிலேயேறிடும்படியான ப்ராப்தியை முணர்ந்தவ ராகையாலே
இந்தரியங்கோயிட்டு நலிவிக்கிராய் நீ, என்றவன்மேலே பழியிட்டு (கங்
குலம்பகலுமடைவற்றவார்த்தியைக் கோயில் திருவாசலிலே முறை
கெட்ட கேள்வியாக்கி) இப்படிக்கூப்பிடத் தானும் சுஷமான்றிக்கே
அவஸைக்கராய்க்கொண்டு பிராட்டிதசையை அடைந்து (க) " கங்கு
லும்பகலும்கண்டியிலறியாள் " (ச) " இட்டகாலிட்டகைகளாயிருக்
கும் " (ரு) " கிங்குக்குந்திசைக்கும் " இத்யாதிப்படியே, திவாரத்
ரவிபாக மதஅழுவது தொழுவது மோணிப்பது ப்ராணிப்பது அடை
வுசெடப் பேரவது நெடுமுச்செறிவது அதுதானும் மாட்டாதொழி
வது ஸ்தப்தையாயிருப்பது இப்படி ஆர்த்திவிஞ்சிச் செல்லுகையா
லே (க) " மூலபூத்யுத்தி ஜுஸ்துநவ, ஏக: | மூலபூத்யுத்தி
சூரி மூல: கால: கால: " " ஆராதிக்தா ஸ்மருதி: கித்திரிவினாபாத
மாதவிப்ரமதி மோதேமா ஸ்பாதி ஸ்மருதிஸ்சேதிநிசாசாதி காமதூதா "
என்றபேராலே அவஸ்தைகளுக்கடைவு பிழக்கவெண்ணுதபல கட
க்கிறவார்த்தியை பெரியபெருமான் கண்வளர்த்தருளுகிற கோயில்
திருவாசலிலே பெண்பிள்ளையைப் பொருட்டுத் திருத்தாயார் கூச்ச
முறைதவித்தது தானே யிவந்தஸையை அவர்க்குச்சொல்கி (எ) " திரு
வரங்கத்தாய்யிலன் திறத்தென் செய்கின்றாய் " (அ) " என்செய்திட்
டாய் " (க) " என் நித்தித்தாய் " (க) " என்செய் கேனைன்
திருமலர் " என்று, அவர்தம்மையே கேட்கும்படி அம்மலையாம்
தேந்து (அடைவற்றவார்த்தியை) என்றுபலமானபோது கங்குலம்
பகலுமித்தயாதிவின் சொல்லுபெயடியே திவாரத்தரவிபாகமது அரு

(க) தி - க. எ - க - க (உ) விஷ - 10. (உ) விஷ - உ. க. (ச) விஷ - 10.
(ரு) விஷ - 10. (ச) தி - க. எ - க. (அ) விஷ - 10. (க) விஷ - 10. (க) விஷ - 10.

மூ. எடுப்புஞ்சாய்ப்புமான க்லேஸும்நடக்க உபாயாதிகார
தோஷமொழிய மாயங்கள்செய்துவைத்த வைசித்ரியைக்
கேட்க ஐச்சமாக விருத்தியுறக்கொண்ட ஸ்வபரப்பரயோஜ
நத்தையருளிச்செய்ய

எடுப்பும் சாய்ப்புமான - தலையெடுத்தும் தலையெடுப்பதுமான, க்லே
ஸும் - பாஹ்யஸம்ஸ்க்லேஷாபர்வப்ரயுக்தமானக்லேசம், நடக்க - நடக்
துகொண்டிருக்க, உபாய - உபாயத்தினுடையவும், அதிகார - (ஸாஸா
கதாதிகாரமான வாகிஞ்சிந்யாநந்யகதித்வங்களுக்கிற அதிகாரத்தினுடை
யவும், தோஷமொழிய - தோஷமின்றிக்கேயிருக்க, மாயங்கள்செய்து -
ஆச்சர்யங்களையுண்டாக்கி, வைத்தவைசித்ரியை - என்னை ஸம்ஸாரத்தி
லேவைத்த வாஸ்சர்யத்தை, கேட்க - அவனைக்கேட்க, ஐச்சமாக - தன்
னிச்சையாலே, இருத்தி - ஸம்ஸாரத்திலே யிருக்கும்படிபண்ணி, உற -
தனக்குத் தகுதியானவனையப்பாடிவித்து, கொண்ட - ஸ்விகரித்த,
ஸ்வ - அவாப்தஸமஸ்த காமனானதனக்கும், பர - தன்னடியார்க்கும்,
ப்ரயோஜநத்தை - உத்தேஸ்யவலித்தியை, அருளிச்செய்ய - அதுக்கு
தேவதுவாகவருளிச்செய்ய,

(க) “இணைக்கூற்றங் கொலோவறியேன்” (உ) “கண்ணன்கொ
ளிறை வாண்முதமாய் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே” என்று,
முன்பதுபவித்தவனுடைய முகாவயவஸோபையானது விஸதஸ்ம்ருதி
விஷயமாய் பார்த்தபார்த்தவிடமெங்கும் தோன்றிநின்று நலிய(எடுப்பும்
சாய்ப்புமானக்லேஸும்நடக்க) விஜயங்களைக்காட்டித் தரிப்பித்தபோது
தலையாய்ந்தும் மீளவும் கூப்பிடும்படி தலையெடுத்தும் இப்படியெடுப்பும்
சாய்ப்புமாய்ச்செல்லுகிற க்லேஸும் நடவாறிற்கச்செய்தே(உபாயாதிகார
தோஷமொழிய மாயங்கள்செய்து வைத்தவைசித்திரியைக்கேட்க) உபா
யபூதனானவுளக்கு அதுநூநாஸக்திகளாகிற தோஷமின்றிக்கேயிருக்கஸா
னாகதனானவெனக்கு ஆகிஞ்சிந்யாநந்யகதித்வங்களும் ஆர்த்தியுமுண்டா
கையாலே அதிகாரதோஷமின்றிக்கேயிருக்க (ங) “பாசங்கள்நீக்கி”
என்று, துடக்கி (ச) “மாயங்கள்செய்துவைத்தி” என்று அனந்தயாகர்ம
வாஸநா ருசியை ஸவாஸநமாகப் போக்கி உனக்கநயார்ஹ சேஷ
மாகக்கொண்டபின்பு ஜன்ம மரணத்யாஸ்சர்யங்களை யுண்டாக்கி யெ
ன்னை ஸம்ஸாரத்திலே வைத்த வாஸ்சர்யத்தை யருளிச்செய்யவேணு
மென்றுகேட்க (ஐச்சமாகவிருத்தி யுறக்கொண்டஸ்வபரப்பரயோஜநத்
தையருளிச்செய்ய) அவன்மக்கும் மம்முடையார்க்கும் போதுபோக்
காக உம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடிவித்துக்கொள்ள வைத்
தோம்காணுமென்று, கம்மமடியாகவன்றிக்கே தன்னிச்சையாலே இரு

29. தேவப்பிள்ளைநாயக மறந்துவர் உபேசபாபபாசாதுர்க்கு
 சீலாபாமது நுரைத்தான் சரணன்றி மத்தெழுந்தலை முன்னி
 மத்தெழுந்தலை முன்னி பச்சம்பரைதகவதையை பரிதூயலே
 பாகவதிப்பிடுகெழுமோழம்பத்துல்.

கீதவாசிராஸ நாயகத்தவர் - நித்யஸூரி நிர்வாகஹனுன வெம்பெருமாள்
ஸாக்ஷியாக மதந்தவர், சரமோபாயபரராஜூர்க்கு - வலித்தஸாதகத்திலே
தற்பரராஜவர்க்குக்கு, நீணசரமது - (நீணசரமதுவேவென்ற) திரு
வாழன்விளையே பராப்யம், துணித்தவர் - பாணஸ--ரனுடைய ஆயிரங்
சைகளையும் திருவாழியாலே துணத்தவனே, ஸரணன்நி - அதுக்குபா
யமன்றிக்கே, மற்ருென்றிலம் - வேல்ருருபாயமுடையோ மல்லோம்,
உள்ளித்தொழுயின் - இன்னர்த்தத்தைபருஸத்தித்து அவனையேவேவி
யுங்கோள், என்று - ஏவம்பரகாரேன, பராப்ய - பராப்யத்தினுடைய
வும், ஸாதக - ஸாதகத்தினுடையவும், அவதியை - சரமாவதியை, பீதி
யாலே - தம்முடையாலே, பரகாசிப்பிக்கிருர் - எல்லாருமறியும்படி பண்
னுமிருர், எழாம்பத்தில் - எழாவதான சதகத்தில்.

கோஷ்டியையும் தேவபிராணநியமந்தவர்) (க) "செம்பவளத்திரள்வாய்
தன்சரிதைகேட்டார்" என்கிறபடியே, பிராட்டியை யொழியப்பெரு
மான் தநியிருந்தவிருப்பிலே குழலவர்கள் ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டித்
தாப்போலன்றிக்கே (உ) "இன்பம்பயக்கவெழில் மலர்மாதரும் தானு
மிவ்வெழுலகையின்பம் பயக்கவிந்துடன் னின்றிருந்து" என்று, ஆந்த
மயநுன தனக்கும், ஆந்தவர்த்தகையான பிராட்டியும் தானுமான
சேர்த்தியிலே லோகமடங்கவாழும்படி உபயவிபூதிநாதத்வத்தால் வந்த
வேறுபாட்டிதாற்ற வெழுந்தருளியிருந்த, நிலத்தேவர்குழுவனங்கும்
சிக்கைமகிழ் திருவாரன்விளையிலந்த பூசைரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்
திரளிலேபாதுபபகாரமாகத் திருவாய்மொழிகேட்டித் தடிமையிசய்யப்
பார்த்து திருவாரன்விளையிலே பரத்வவிமுகமாய்ப்படி தங்கெந்துப் பர
வனமாவாய்கே (க) "திருவாரன்விளையுறைத் தீர்த்தனுக்கற்றபன்"
(க) "நகைதவறிருன்றின் திறத்ததல்லாத் தன்மைதேவகுறாத்
யும்" என்று, பகவததுபவ ஓரிதஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிடாக (இ)
'சுவசுவசுவ' "ஹாஹாஹாஹாஹாஹாஹா" என்று, ஸாமகாமப்பண்ணும்
பரமபதத்தில் கோஷ்டியையும் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனும் கினைவுக்குவாய்
த்தலையிலேயிருந்து எல்லாருடைய கினைவுமறியும் அயர்வருமமசர்களைத்
பதியதியினைபரித்தவர் (சரமோபாயபரதானுக்கு) கீழ்தாமருவிச்செ
யயக்கேட்ட வரித்தலாகத்திலே தத்பரதானவர்களுக்கு (கிணசாமது
அணித்தான் சரணவறி மற்பெருந்தலம் உன்னித்தொழி மினென்று
பரம்பவனாதகாவதியைப் பீதியாலே பரகாசிப்பிக்கெருர் ஏழாம்பத்தில்)
அகாவது — (க) "கிணசாமதுவே மலர்ச்சோகைகள் குழ்த்திருவாரன்

(க) பெருமாள் - இ, ஓ, அ, (உ) தி - லா, எ, ஓ, க, (ஊ) லெ - ஓ, (ஸ) லெ
(ஹ) லெ - லா - உ, பரு, (க்) தி - லா, எ, ஓ, ஈ.

மு--(அ) தேவிமார்பணியா கோப்பட்ட கல்லகோட்பாட்டின்னும்
படி ஸக்தியாசே நித்யமாகக் கல்பித்த பதிக்பரிஜநாதிகளை
யுடைய ஸத்யகாமன்

(அ) தேவிமார் - தேவிமாரென்ற பாட்டானும், பணியா - பணி
யா ஸமரென்ற பாட்டானும், கோப்பட்ட - கோப்பட்ட நிதையென்ற
பாட்டானும், கல்ல கோட்பாடு - கல்ல கோட்பாட்டுலகமென்ற பாட்
டானும், என்னும்படி - சொல்லப்பட்ட பிரகாரத்திலே, ஸக்தியாசே-
தன்னுடைய ஸக்தியிலேஷத்தாலே, நித்யமாக - என்னைக்கு முன
தாக, கல்பித்த - பண்ணப்பட்ட, பதிக் - மஹிஷ்வர்க்கங்கொன்ன,
பரிஜந - பரிஜநங்கொன்ன, ஆதிகளையுடைய - இவைமுதலான ஸ்தான
யோக்ய யோகோப கரணங்களையுடைய, ஸத்யகாமன் - ஸத்யகாமனா
யிருக்குமவன்,

வினா (க) "வாணனையாமிரம்தோள் துணித்தான்" (உ) சரணன் தி
மதிருன்தன்ம" (ஈ) "உள்ளித்தொழியின் தொண்டர்" என்று சிரது
ஸயபோக்யமான திருவாரண் வினையாகியமஹாகரமே ப்ராப்யம், அங்
கெழுத்தருளித்திற உஷாருத்தகடவனுனவனே யத்த ப்ராப்யத்து
ருக்குத்தாபகம் இவ்வந்தத்தின் மாறுட்டமில்லை. ஆகையாலில்வந்த
த்தில் ருசியுடையார் புத்தபண்ணும் கோளென்று ப்ராப்யத்திலுடைய
அவதி ததியவிஷயமென்றும் ப்ராபகத்திலுடைய அவதி அர்ச்சாவதார
ஸைபனுனவனென்றும் இவ்வந்தத்தை தம்முடைய உகப்பாலே
கொளியிட்டருளுகிறார் ஏழாய்ப்பத்தி லென்கை. *

வ்யா. (அ) எட்டாம்பத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வமர்த்தியோகத்
தாலே நித்யமாகக் கல்பித்தமானபோக்ய யோகோபகரண போகஸ்தா
ஸக்யகையுடையதுகையாலே ஸத்யகாமனான ஸர்வோவரன், கீழ்த்
தமக்குட்படான வாகியமான வடிவமையையும் விஸ்மரித்து தன்னது
பண்பாபத்தாலேகல்கி தன்னுடைய ருணங்கனிலும் ஸ்வரூபத்திலு
மநிபுலகையபண்பி ஸம்ஸாரதோஷாதஸந்தானத்தாலே அதுகினைய
கா தரிப்பிக்கக்காக பூர்வோத்தோபகாரத்தைஸ்மரிப்பிக்க, அந்
தாலே கருத்தலுராய் அதுக்கு பலமாக விவராத்மஸம்ப்பணம்பண்ண
அத்தாலே தான் பெருப்பெறு பெற்றாலுய் இவர்க்குண்டான ஆத்ம
ருணங்கையாலே அதிபரிதாலுய் இவர் திருநின்றத்திலே யிருந்து சிரதி
ஸயமாகவதுபவிப்பித்து இனி அயோக்யர்ச்சாதகவாதபடி ஆத்ம ஸ்வ
ரூபவணசுதையத்தை ப்ராபிப்பிக்க, அதிலுடைய யாதாத்மபத்தை
யதுவந்தித்து அவர் கீழ்த்தம்முடைய ப்ராப்ய ப்ராபகங்களைக்கேட்டுகக்
கூர்ச்சுக்கு ப்ராப்யமாய் தம்ப்ராபகமொன்றமாய் துருககையுடைய
தபடி ப்ராப்யமாகச்சொன்ன விஷயமொன்றனுமே தப்பாராக்குகிரு
கொள்கிறார். (தேவிமார் பணியா கோப்பட்ட கல்லகோட்பாட்டின்னும்
படி ஸக்தியாசே நித்யமாகக் கல்பித்த பதிக் பரிஜநாதிகளையுடைய ஸத்
யகாமன்) (அ) "தேவிமாராவர் திருமகன் பூயியெவமற்றமாராட்செய்

மூ. கொண்ட வாக்குத்தியையும் மறப்பிக்கும் கலக்கமும்
 ஸங்கையுமச்சமும் தீர்த்தலைச்சிறப்பத்தந்தவதில் க்ருத
 ஜ்ஞதாபலப்ரத்யுபகாசமாக

கொண்ட - தனக்கு வாசிகமான வடிமையாக வங்குகரித்த, வாக்குத்
 தியையும் - (திருவாய்மொழி பாடுகையாகிற) வாக்குயாபாரத்தையும்,
 மறப்பிக்கும் - மறக்கும்படி பண்ணின, கலக்கமும் - (காணுமாறருளா
 யென்ற) கலக்கமும், ஸங்கையும் - (அறிவொன்றும் ஸங்கிப்பெனந்து
 சொல்லப்பட்ட) அதிஸங்கையும், அது விது வது வென்றறிவொன்றும்
 ஸங்கிப்பெனன்ற வதிஸங்கையும், அச்சமும் - பயமும், தீர - தீங்குத்த
 மாம்படி, தலைச்சிறப்பத்தந்தவதில்-தாங்களே யெனக்கே தலைத்தலைச்சிற
 ப்பத்தந்த (பேருதவியென்கிறபாட்டாலே பலரடியார் முன்பருளியவெ
 ன்று முன்பு பண்ணின வுபகாசத்தை ஸ்மரிக்கும்படி பண்ணினவதில்,
 க்ருதஜ்ஞதா - (தமக்குண்டான) க்ருதஜ்ஞதைக்கு, பல-பலமான, ப்ரத்
 யுபகாசமாக - அதுக்கதுகுணமாகப் பண்ணுமுபகாசமாக,

வார்மேவியவுலகம் மூன்றவையாட்சி" (க) பணியாவமரர் பணிவும்பண்
 புந் தாமேயாம்" (உ) "கேர்ப்பட்ட நிறை மூவுலகுக்கும் நாயகன்" (ங)
 "நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்தான்நிறைந்த" என்று
 லக்ஷ்மீ ப்ரப்ருதி திவ்யமஹிஷிகளுக்கு வல்லபனாய் நியஸ்துரிகளேவித்
 துச்செய்ய அவர்கள் ஸேஷல்ருத்திக்கும் ஜ்ஞாதிகளுக்கும் தானே
 விஷயமாய் தன்னோடே பொருந்தி பூர்ணமாய் கட்டளைப்பட்டிருக்கிற
 லோகந்ரயத்துக்கும் நிர்வாஹகனாயிருக்குமென்னும்படி கீழ்ச்சொன்ன
 தன்ஸக்தி தன்னாலே நியமமாகக் கல்பிக்கப்பட்ட பதவீ பரிஜகஸ்தாந
 போக்யபோகோபகாசணங்களையுடையனாகையாலே ஸத்யசாமனாயிருக்கி
 தவன் (கொண்டவாக்குத்தியையும் மறப்பிக்கும் கலக்கமும் ஸங்கையு
 மச்சமும்தீர)"உம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளவைத்தோம்கா
 ணும்" என்று நானியலரக்கொண்டு வாசிகமான வடிமையையும் விஸ்ம
 ரிக்கும்படியாக்வின (ச) "காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கி" என்று,
 தன்னைக்கண்ணால் கண்டதபகிச்சப்பெருமையால் வந்த கலக்கமும்,
 அவ்வளவன்றியே (இ) "உமறுகந்துகத்த" என்று துடங்கி (ஊ) "அறி
 வொன்றும் ஸங்கிப்பன்" என்று, தன்னுடைய ஆஸ்ரிதபாசத்தந்தர்ய
 மாதிரி குணத்திலும் (எ) "இறந்ததும் கீயே" என்று துடங்கி, "அறி
 வொன்றும் ஸங்கிப்பன்" என்று, தன்னுடைய, ஸர்வ ப்ரகாரித்வமாகிற
 ஸ்வரூபத்திலும் பகாணின ஸங்கையும் (அ) "கன்னுமஞ்சுவன்காகம்
 நானடைதல்" என்று, ஸம்ஸாரதீதாஷாநஸந்தானத்தால் வந்த வச்ச
 மும், தீங்குத்தமாம்படியாக (தலைச்சிறப்பத்தந்தவ நிலக்குதஜ்ஞதா
 பல ப்ரத்யுபகாசமாக) (க) "தாங்களே எனக்கே தலைத்தலைச்சிறப்ப

(க) தி - வா. அ. க. க. (உ) விஷ - ௧௦. ௧௧. (ங) விஷ - ௧௦, ௧௧, (ச) விஷ. ௧.
 ௩. (இ) விஷ - ௧௦. (ஊ) விஷ. (எ) விஷ - ௧. (அ) விஷ - ௧. (க) விஷ - ௧௦.

ஸ்ரீ வேந்தர் தலைவன் கல்யாநாதரம்போலே யாரத்தமுகி யறவினை
செய்த ஆத்மவாபத்தாலே

வேந்தர் தலைவன் - வேந்தர் தலைவனென்றிற் றுத்தரிய ஸ்ரேஷ்டரான
தலைவன் மறநாநாதரயினுடைய, கல்யாநாதரம் போலே - (பெருமானுடைய
கல்யாநாதரன் னுர்ஷ்ப்ரகர்ஷத்தாலே நித்யாநபாயிரியான பிராட்டி
யையும் தன் பெண்ணாக நினைத்துப்பண்ணின) கல்யாநாதரம்போலே,
ஆரத்தமுகி (உபகாஸம்மிருதியாலுண்டான ஹர்ஷ்ப்ரகர்ஷத்தாலே
கைகள் பூர்ணமாய்ப்படிபாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே) யனைத்து, அறவினை
செய்த - ஆந்யார்ஹமாய்படி யறுதிரயம்பண்ணிக்கொடுத்த, ஆத்ம
வாபத்தாலே - ஆத்மவஸ்துவைப் பெறுகையாலே,

த்தத்த" என்னும்படி (க) "மலரடிப்போதுகளெந்நெஞ்சத் தெப்பொ
ழுது மிருத்திவளைங்கப் பலரடியார்முன்பருளிய" என்று பராஸ்ரதி
கள் முதலாந்லார்களுண்டாயிருக்க தம்மைக்கொண்டு வாகிகமானவடி
மையைக்கொண்ட பூர்வோபகாரத்தை ஸ்மரிப்பிக்க, அப்படி மிகச்சிறக்
கும்படி யுபகரித்தவதில் தமக்குண்டான க்ருதஜ்ஞதைக்குபலம் ஸத்
ஸ்ரூப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுகையாகையாலே அதுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக
(வேந்தர் தலைவன் கல்யாநாதரம்போலே யாரத்தமுகி யறவினைசெய்த
ஆத்மவாபத்தாலே) (உ) "உதவிக்கைம்மாறு" 4: என்னுயிரென்னை
உத்தெண்ணிலதுவுமற்றும்வன் றன்னது" என்று, கீழ் ப்ரத்யுபகார
மாக ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கத்தேடி அதின் பகவதீய்த்வாநு ஸந்தா
னத்தாலே கிவ்ருத்தானமையுமறியாதபடி உபகாஸம்மிருதியால்
வந்த ஹர்ஷத்தாலே கலங்கி, (ங) "வேந்தர் தலைவன் கலகராஜன்" என்
தற்படியே, ஷுத்திரியாக்ரேஸரனாய் ஜ்ஞாநாதிகளுள் ஜகைராஜன் மாஹே
ஸ்வராயன் ததர்ப்பங்கம் பண்ணின பெருமான் ஆண்பிள்ளைத்தனத்
ததக்கண்ட ஹர்ஷத்தாலே கலங்கி, (ச) "ஷ்ரீகிருஷ்ணாஹி" "விஷ்ணு
ஸ்ரீரகபாயிரி" என்கற்படியே ததப்ருதக்கித்தையாய் (ரு) "சாகுதே
ஹிநா" "சாகுதேபோபவதஸீதா" என்று, ததவதாநாநாநாநாநா
தரித்த சொட்டியை (ஊ) "கைஷிகைவாஸா நகரே கைகை ! முக்யே
காஷ்டே கைக்யுதேகைகை" "இயம்வீதாமபவ-நாஸதததர்மசர் தவ
ப்ரதீச்சகைகைம் பதர்த்தேபாணிம்ந்ருஹணிஷ்வபாணிநா" என்று
ஸமர்ப்பித்தாப்போலே (எ) "பேருதவிக்கைம்மாறு தேவர்களை
யாரத்தமுகி பெண்ணாகையறவினை செய்வான்" என்று, அரு
ரத்தமாயிருக்கச்செய்தே உபகாஸம்மிருதியால் வந்த ஹர்ஷத்தா
லே தானும் தோருமாய் பனைத்துத்தேற்றா பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே

(க) இ - ஸ. எ. வ. இ. (உ) ஷ் - க. ஸ. (ங) பெரியா - இ. ச. க. உ. (ச)
(ரு) க - டி (க) ரு - சா. ம. ச. உ. (எ) இ - ஸ. அ. க. க.

மூ. யதீவ விளங்கிப்பணைத்து ஜம்மபாஸம்விட்டு ஆத்வா மா
 னுமாளாரென்று பரிந்து அநுருபனோடே அமர்ந்து பிரி
 வில் க்ருபணதஸையாகத்தவரும் ஸீதாருணங்களாலே
 ப்ரீதிவர்த்தித்து

அதீவ - மிகவும், விளங்கி - ப்ரகாசித்து, பணைத்து - ஸதஸாகமாகப்
 பணைத்து, ஜம்மபாஸம்விட்டு - ஸகலேதரஸங்கங்களையும்விட்டு, ஆத்
 வாரம் - திருவாஸலளவும் பிராட்டியனுஸரித்து மங்கலாஸாஸகம் பண்
 ணினுப்போலே, ஆனுமாளாரென்று-மம்மையுபகரிக்கைக்கு ஆனுமானு
 கிரிலர், மலேசமந்தாப்போலே திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் தாமே
 தரியாநின்றாரென்று, பரிந்து-அவன் இவ்விஷயத்திலே பரிவுடையாராய்,
 அநுருபனோடேயமர்ந்து - தனக்கத்யந்த ஸத்ருஸனோடே கலந்தறப
 வித்து, பிரிவில் - விஸ்வலேஷதசையில், க்ருபணதஸையாக - பெண்ணாரு
 பிரங்கும்படி, தவரும் - (அவனைக்காணவாசையாலே கண்ணும் வரவும்)
 நீர்ப்பசையறுப்படியான, ஸீதாருணங்களாலே - ஜநக ஸ-ந்தரியுடைய
 குணங்களெல்லா மிவர்பக்கலிலே காண்கையாலே, ப்ரீதிவர்த்தித்து-
 பிராட்டிபக்கல்போலே, இவர் பக்கலிலும் ப்ரீதியிவிருத்தமாய்,

அணைத்துக்கொண்டு அத்யாதரத்தோடே அநந்யார்ஹமாகப் ஸமர்ப
 பித்த ஆத்மவஸ்துவைப்பெறுகையாலே (அதீவவிளங்கிப்பணைத்து) (௧)
 “அப்ரகேயக்ஷேத்ரேயஸ்யஸாஜநகாத்மஜா” “அப்ரமேயம் ஹிதத்தே
 ஜோயஸ்யஸாஜநகாத்மஜா” என்று, அவனைப்பெற்று விளங்கினுப்போ
 லே சோதி என்றிவர்பேகம்படி. இவர்தம்மதல்லாததொன்றை தம்ம
 தாகப் ப்ரமித்துக் கொடுத்தாப்போலே அவனும் தன்னதல்லாததொ
 ன்றைப் பெற்றாப்போலே ப்ரமித்து அத்யஜ்வலனாய் (௨) “நோ
 ஸ்களாயிரத்தாய் முடிகளாயிரத்தாய் துணைமலர்க் கண்களாயிரத்
 தாய் தாஸ்களாயிரத்தாய் பேர்களாயிரத்தாய்” என்னும்படி, ஸத
 ஸாகமாகப்பணைத்து (ஜம்மபாஸம்விட்டாத்வாரம் ஆனுமானா ரெ
 ன்று பரிந்த அநுருபனோடே யமர்ந்து பிரிவில் க்ருபணதஸையாகத்த
 வரும் ஸீதாருணங்களாலே ப்ரீதிவர்த்தித்து) ஸ்ரீஜநகராஜன் திரும
 கள் பெருமானைக் கைப்பிடித்தபின்பு அவளானில் ப்ரீதியாலே ஜம்ம
 ப்ரியான ஸ்ரீ கிதிகையை பெண்ணாக நினைந்தாப்போலே இவரும்
 (௩) “பாதமடைவதன்பாசத்தாலே மற்றவன் பாசங்கள் முற்றவிட்டு”
 என்று, திருமடிகளைக்கீட்டுகையில் ஸங்கத்தாலே புதம்புண்டான
 வலிய ஸங்கங்களை க்ரஹேஷமாகவிட்டு (௪) “அஸூரகஸுக்ரஹ ஸூர
 கஸூரகஸூர” “ஆத்வாமதுவக்ரஜமங்கலாந்யபித்தவ” என்று,
 அவன்பெருமானுடைய வழகைக்கண்டு மங்கலாஸாஸகம் பண்ணினுப்
 போலே இவரும், (௫) “ஆனுமானாஸாழியும் சங்கும் கமப்பார்தாய்”

மூ. தேஹாதிகளில் பரமாய் நின்று நினைக்கில் லக்ஷ்மீதுல்ய
மாயவர்க்கே குடிவாய் பாதத்தா ஸ்வரூபத்தை யதுஸ
ந்தித்தவர் ஸ்வஸாதா ஸாத்யஸ்தர் இருகசையராகாமல்
மண்ணவரும் வாகவரும் கண்ணுமத்தையே

தேஹாதிகளில் பரமாய் - தேஹேந்த்ரியமகூ ப்ராணாதிகளில் விலக்ஷ
ணமாய், நின்றுநினைக்கில் - யதாவாக நிசுபிக்கப்படுகால், லக்ஷ்மீதுல்ய
மாய் - பிராட்டியோபாதி வாக்வரஹமாய், அவர்க்கே - அந்யார்ஹ
ஸேஷபூதருக்கே, குடிவாய் - ஸபரிசாமாக வாக்வரஹமாய், பாதத்
தா - இப்படி பாதத்தையான ஆத்மஸ்வரூபத்தை, அதுஸந்தித்தவர் -
கண்ணுவறித்தவர், ஸ - தம்முடைய, ஸாதா - ஸாதாம் - ஸாத்ய -
ஸாத்யம், (இவைகளிலே) ஸ்தர் - இருந்துகொண்டு, இத்தையே தங்க
ருக்குமாக நினைத்திருக்குமவர்கள். இருகசையராகாமல் - (பகவத்நிஷ
யம் ப்ராபகமும் ததேயநிஷயம் ப்ராப்யமுமாய்) இருகசையராகாதபடி,
மண்ணவரும் வாகவரும் கண்ணுமத்தையே, லீனவிபூதியிலுள்ளாரும்
சித்ய விபூதியிலுள்ளாரும் வந்தனுபவிக்கும்படியான திருக்கடிந்
தானத்தையே,

இயசதுஸந்தித்தவாத்மஸ்துயின் வைலக்ஷண்யத்தை (௧) “யானுந்
தானு பொழிந்தான்” (௨) “தேஹம்பாலும் கண்ணலமமுதுமா
தித்தித்தித்து” என்று, தனக்கு, அப்குதக்ஷித்த ப்ரகாரமாகவும்,
பிரதியய போத்யமாகவு மதுஸந்திக்கும்படி காட்டிக்கொடுக்க (தேஹா
திகளில் பரமாய்நின்று நினைக்கில் லக்ஷ்மீதுல்யமாய் அவர்க்கேகுடிவ
ளாய் பாதத்தா ஸ்வரூபத்தை யதுஸந்தித்தவர்) (௩) “சென்றுசென்று
பரம்பரமாய்” என்றபடியே, தேஹேந்த்ரியாதிகளில் வ்யாந்ருத்த
மாய் க்ருசாரத்தமயமாய் (௪) “நினைவும் கீர்மைபதன்றிப்பட்டு நின்று
விளக்கப்படுகால்” (௫) “அதுவாமாயன் போன்றிப்பேக்கினன்” (௬) அன்
நிமத்தேரூபாயமென்” என்று யதாநிசுபணம் பண்ணில் பிராட்டியோ
பாதி அந்யார்ஹமாய் அவ்வளவுமன்றிக்கே (௭) “மாயாவாய் பூக்கொன்
மெனி கன்னுதோன் பொன்னுழிந்தான்” யெனவாய்க்கித்தபிக்காவடியா
ர்தம் அடியாசடியாசடியாகொன்றோக்களவர்க்கே குடிவாய்க்கித்தவர்,
ஸ்லோகாட்பாடே (அ) “காழித்தானுழியாய்க்குத பியெந்து” என்று, சில
சுடின விச்சறையுத்தருள ஸ்ரீயாவாசை விசுவேஷித்ததவாக்வாத பர
கவதர்களுடைய ஸேஷத்துத்தி கெளரவாரிகை நித்திதவர்க்கெனக்ரு ஸே
ஷிகள், இருகசையராதிக்கே அவர்களை, மே ஸபரிசாமாகவாக்வரஹ
யிச் செல்லும் க்லீகோட்பாதி காவதத்தையுள்ளதையே வ்யாக்ய, வித்தி
க்கவேண்டும் என்று, இப்படி ததேயநிஷயத்வ வாக்வையவரும் அகவறித்
ரும்படி பாதத்தையான ஸ்வரூபத்தை யதுஸந்தித்தவர் (மண்ணவரும் வாக
வஸ்தர் இருகசையராகாமல் மண்ணவரும் வாகவரும் கண்ணுமத்தையே

(௧) தி - ஸா, ஆ, அ, ச, (௨) திவ (௩) மே - ஸா (௪) மே - ஸா, (௫) மே -
(௬) மே - ஸா, (௭) மே - ஸா, (௮) மே - ஸா

மூ. வாலின்மே வென்னும்படி நித்யபோகபாத லீலோபகரண
த்தின் லயாதினைப்போக்கு மாபத்ஸகன் ஆருயிரென்னப்
படுத்தின ஆத்ம தர்சனபலாநுபல பரம்பரைபைம்

ஆலின்மேம் - ஆலின்மேலாலமர்ந்தானென்றும், என்னும்படி - இப்படி
சொன்னும்படி. வென்னும்படி லயாதிலேயும் வாயாதேதிருவடிவேளை வைத்துப்
பரிந்து, நித்யபோக - எப்போதுமுள்ள போகத்தையுடையதான பரம
பதத்தைக்காட்டில், பாத - பாதசுப்தவாச்யமான, லீலோபகரணத்
தின் - பகவானுக்கு லீலைக்குபகரணமாயிருந்துள்ள இவ்விபூதியில், லயா
தினை - உபஸம்ஹாரம் முதலான ஸ்ரிஷ்டி ஸ்திதிகளை, போக்கும் -
இவைகளுக்கு ஒன்றுக் தட்டாதபடி அவ்வோகாலங்களிலே பரிஹ
ரித்துப்போருமவன், ஆபத்ஸகன் - ப்ரளயாத்யாபத்துக்களில் உதவு
மவன், ஆருயிரென்ன - என்னுத்தமாபட்டது நித்யாநுபலம்பண்ணுகிற
நித்ய ஸுகரிகளுடைய ஸ்வரூபத்தானப்பட்டதோ வென்னும்படியாக, படு
த்தின - பிரங்கு சுவஸ்வதந்தானான ஸர்வேஸ்வரன் தானேமேல்விழுந்து
அதுபயிப்பித்த, ஆத்ம - ஆத்மவைலக்ஷணயத்தை, தர்சன - கீழில்பத்
திலேயவன் யதாவாகக்காட்டக் கண்டதுபவித்ததுக்கு, பல - பலமாயி
ருந்துள்ள, அதுபவபரம்பரைபை - சொல்லப்பட்ட வதுபாவ்ய பரம்ப
ரைகளையாகசப்பட்டுக்கிடையாமையாலே,

மனித்தின்றவாலின்மேவென்னும்படி நித்யபோகபாத லீலோபகரணத்
தின் லயாதினைப்போக்குமாபத்ஸகன்) (க) “எண்ணசையும் கீழும்
மேலு முற்றவுமுண்டிரான்” (உ) “அவனே யகல்ஞாலம் படைத்திடந்
தானவனேயக்துண்டியிழந்தானளந்தான் (ங) “அகலிடம்படைத் திடந்
துண்டியிழந்தனந்தெங்கு மனித்தின்றவாயன்” (ச) ஆலின்மேலாலமர்ந்
தான்” என்று, ஸகலலோகங்களையும் ப்ரளயங்கொள்ளாமல் ஒக்க
வே திருவயிற்றிலே வைத்துநோக்கி யுமிழந்தவத்தை யிண்டு முண்
டாக்கியும், நிரிசன்யனாலே தள்ளுண்டு அண்டபித்திரிலே சேர்ந்த
பூய்யை ஒட்டி கிடுகிடுகித்தெய்தும், மஹாபலி பலாத்கரித்தானுகிற
தஸுரவிலே பெய்லேகடந்து மீட்டும், இப்படி ப்ரளயாத்யாபத்துக்க
ளிலே புதலி சகித்தவனென்னும்படி கீழ்ச்சொன்ன ஸத்யகாமத்
வத்தால்வந்த ஸகரபேஷ்யம்தோற்ற இத்தலையிலேபகஷ்யத ப்ரத்
யுபகாரம் வினையாமல் வாயாதே தன்பெருக கோவுபடு மளவுகளிலே
புதலி (இ) “சுஜ்ஞபஜ்ஞ ஸுஜ்ஞ சூக்ஷ்மஞ்சூக்ஷ்மே” “பாதோஸ்ய
கிரோஷபுதாமி த்ருபாதவ்யாயுதம்இதி” என்கிறபடியே, அம்ருத
மாபத்தினாலே சொன்னும்படி நித்யபோகமான த்ருபாத்விபூதியைப்
பற்ற அவ்விபூதியை வாயாதே தன்பெருக கோவுபடு மளவுகளிலே
மாமான இவ்விபூதியின் லயாதினைப் போக்குமாபத்ஸகனுளவன் (ஆரு
யிரென்னப்படுத்தின ஆத்ம தர்சன பலாதபல பரம்பரைபைக்கவுதல்

(க) தி. ஸா. க. க. (உ) கஷ - க. உ. (ங) கஷ - க. உ. (ச) கஷ - க. உ. க.
(இ) டி. ஸா.

மூ. கூவுதல் வருதலென்று முடுகவிட்டு ஏகமெண்ணிக் காண
கருதியெழு நண்ணி நினைதொறுமுருயொலத்திக்கையாயிற்
மனமின்றி

கூவுதல் வருதலென்று முடுகவிட்டு - என்னையங்கேயழைத்துக் கொள்ளு
தல் கீயிங்கேவருதல் செய்கிறிலேயென்று முறையிடும்படி முடுகவிட்டு,
ஏகமெண்ணி - அவன்றித்ய வாஸம்பண்ணுகிற பரமபதத்தைக் காண
கையாலே ஸர்வகாலமுமேகருபமாக மனோரதித்து, காணக்கருதி -
உன்னேக்காணவேணுமென்று, (ஆசைப்பட்டு) எழநண்ணி - முடிந்து
போகையிலே யொருப்பட்டு, நினைதொறுமுருகி - நெஞ்சு சிதிலமாங்க்
கரைந்து, அலற்றி - அக்ரமமாகக்கூப்பிட்டு, கனையின்மனமின்றி - இறு
கரையான நெஞ்சமின்றிக்கே யேகாக்ர சித்தராய்,

வருதலென்று முடுகவிட்டு) (க) “இருத்தும் வியந்தில்” தம்மோடு
கலந்த கலவியை ஸ்மரிப்பிக்க வித்தராய்ப்பேசுகிறவளவில் அவன்
தட்டுமாறிநின்று பரிமாறின சிலத்திலே யீடுபட்டு (உ) “ஆருயிர்
பட்டதெனதுயிர்பட்டது” என்று, என்னுந்மாபட்டது நித்யானுப
வம் பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் ஸ்வரூபம்தான் பட்டதோ வென்னும்
படியாகத் தான்மேல்விழுந்ததுபலித்த ஆத்மவைலகஞ்ஞயத்தை சீழில்
பத்தில் யதாவாகக்காட்ட, கண்டதுக்குபலம், ஸ்வரூபாநுபபமான
பிராப்யத்தையதுபலிக்கையாகையாலே (ங) சோதி வாய்த்திறந்துன்
தாமரைக்கண்களால்கோக்காய் (ச) “பாதபங்கய மேதலைக்கணியாய்”
(ரு) “உன்தாமரைமங்கையும் கீயுமிடங்கொள் மூவுலகுந்தொழ விருந்
தருளாய்” (க) “கனிவாய் சிவப்ப நீகாண வாராய்” (எ) “நின்பவ்னி
லாமுத்தம் தவழ்கநிர் முறுவல்செய்து நின் திருக்கண்டாமரைதய
ங்க நின்றருளாய்” என்று, திருப்பலளத்தைத்திறந்தொருவார்த்தையரு
ளிச்செய்யவேணும், திருக்கண்களாலே குளிர்நோக்கி யருளவேணும்,
திருவடிகளை யென்தலையிலே வைத்தருளவேணும், தேவரும் பிராட்ட
யும்கூட வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பை யெனக்குக்காட்டி யருளவே
ணும் என்புள்ளே காலடியலானி யருளவேணும், அதுகூலதர்சனத்தின்
பிறக்கும் ஸ்மிதம் காணவேணும், என்றிப்படி, அதுபலபரம்பகையை
யாசைப்பட்டு க்ரமப்ராப்திபற்றாமையாலே(அ) “கூவுதல் வருதல் செய்
யாய்” என்று நித்யஸூயபோக்யமான உன்திருவடிகளிலே காணும் உத்த
டிமைசெய்யும்படி யென்னை யங்கே யழைத்தல் கீயிங்கே வருதல் செ
ய்தருளவேணும், என்றிப்படி முடுகவிட்டு (ஏகமெண்ணிக்காணக்கரு
தியெழு நண்ணி நினைதொறுமுருகி யலத்திக்கையாயிற் மனமின்றி)

(க) தி - னா. அ. ஏ. க. (உ) செ. - க. க. க. (ங) செ. - உ. க. (ச) செ. - உ.
(ரு) செ. - உ. (க) செ. - உ. (எ) செ. - இ.

ஸ்ர. பதினாஸாயி பத்துமாஸம் ஒருபகல்பொறுத்தவர்கள்
ஒருமாஸநிகஸந்தையயில் படுமது கூணத்திலே யாக்விர
ங்குகிறதவனாக்டோக

பதினாஸாயி - பதினாஸாயிவதன்சார். பத்துமாஸம் - பத்துமாஸம்,
ஒருபகல் - ஒருபகல் முப்பதுநாழிகை (இவைகளில் பொறுத்தவர்
கள் ஸ்ரீபரதாழ்வான், பிராட்டி, ஸ்ரீகோபிமார் இவர்கள்) ஒருமாஸ -
பத்துமாஸம் பொருத்தவ னொருமாஸத்திலும், திந - பதினாஸாண்டு
பொறுத்தவ சொருதிகத்திலும், ஸந்த்யையில் - பகலெல்லாம் பொருத்
திருந்தவர் ஸந்த்யையிலும், படுமது - அதுபலித்தக்லேஸாக்ளெல்லாம்,
கூணத்திலேயாக - ஒருகூணத்திலேயுண்டாம்படி, இரங்குகிறதவரைக்
டோக - கடுபடுகிறதவரைக்கறுணமாக,

(அ) "மாகவருத்தங்காண்பதற்கென்மனமேக மெண்ணு மிராப்பகலின்
த்யே" என்று, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற பரமபதத்தைக் காண்
தாயிலே ஸர்வகாலமு மேகஸுபமாக மனோரதித்து (உ) "காணக்கருது
மென்கண்களே" என்று, பெரிய பிராட்டியாரோடு திய்யாயுதங்களோ
டுத் திய்ய வித்தாறுத்தோடுங்கூடியிருக்கிறவனைக் காணவேணுமென்றா
கசப்பட்டு, (க) "எழகண்ணி நாமும்நம் வானநாடனோடொன்றி
னோம்" என்று, ஸமாசகபதார்த்த தர்ஸகத்திலே கோவுபடுகையாலே
முடித்துபொகையிலே யொருப்பட்டு (ச) "திருக்காட்கரை மருவியமா
யந்தன்மாயம் கினைதொடும் நெஞ்சமுறுகுமால்" என்று, அவனுபவ
தஸையில் பரிமாறின சௌதிகளை கினைக்குத்தோடும் அதுபலோப
சாணமாக நெஞ்சு கிதிலமாய்க் கரைந்து (ரு) தமரோடங்குரை
வார்க்குத் தக்கிலமேககளிரே" என்று, துதப்போஷண முகத்தாலே
"கலிமொழியாளவத்தியசொல்" என்றுத்தாமையாலே அக்ரமமாகக்
கப்பட்டு (க) "கவையில் மகயிந்திக் கண்ணீர்கள் கலுழவன்"
என்று, திருக்கீர்த்த நெஞ்சன்றிக்கே யெகாக்கித்தாய், (பதினாஸா
யி பத்துமாஸம் ஒருபகல் பொறுத்தவர்கள் ஒருமாஸ நிகஸந்தைய
யில்படுமதுகூணத்திலேயாக விரங்குகிற தவனாக்டோக) பெருமா
சாப்பிரிந்த பதினாஸாண்டு பொருத்திருந்த ஸ்ரீபரதாழ்வான் (ங)
"சூரகேதுகரீ" "பூர்ணசுதார்த்த ஸேவாரீஷ" என்று அவநிகழித்த
கொருதானப்பட்ட க்லேஸமும் பத்துமாஸம் பொறுத்திருந்த பிரா
ட்டி (அ) "சூரகேதுகரீ" "மாணாதுந்தன்ம கலிகிஷயே" என்று,
திருவடியுடன் சொல்லியிட்டவகத்தாய் அங்கொரு மாஸத்திலிட்ட
க்லேஸமும், க்ருஷ்ணன் படுகப்பக்கப்பொக ஒருபகலெல்லாம் பொ
ருத்திருந்த ஸ்ரீகோபிமார் அவன்பகக்களின் பத்துநாழியிலே வாரா

(அ) தி - ஸா. க. க. ஏ. (உ) ஷா - ச. க. (க) ஷா - ம. க. (ச) ஷா - க.
க. (ரு) ஷா - உ. (ங) ஷா - க. (அ) ஸ்ரீ - ஸா. டி. க. க. க. (அ) ஷா - ப. க. க.

௨௪. இம்மடவுளகர் கண்டதோடுபட்ட அபார்த்தவாரசூகாபோ
க்யா ஸகாதபாயப்ரதி ஸம்பந்தியைக்காட்டி.

இம்மடவுளகர் - இவ்வளவிதள்ள அறிவுகேடரான ஸம்ஸாரிகள், கண்
டதோடுபட்ட - கண்டபோது ஸ்நேஹமொழிய காணாதபோதில்லாத
பர்வாபத்தாதிசுருதைய. அபார்த்தவ - பந்துக்களன்றிக்கே யிருக்கை,
அரசூக - சகூகான்றிக்கே யிருக்கை, அபோக்ய - போக்யரன்றிக்கே
யிருக்கை, அஸ-ச - ஸகாதபாதரன்றிக்கே யிருக்கை, அதுபாய - பலஸி
த்திக்ருதய்யித்திக்கே யிருக்கை, (இவைகளுக்கு) ப்ரதி ஸம்பந்தியை-
களித்தபா கல விருபாதிக பந்துத்வம், விருபாதிகரகூகத்வம், நிரதி
ரகூகிபாக்யத்வம், திரதிசய ஸகூகாத்வம், நிரபேகூகமான உபாயத்வம்
(இவைகளின்) காட்டி - வெளியிட்டு,

கண்டபாப்போலே (௧) "மரணமானால்" என்று, ஆரப்தஸாரீராவஸாந
திலே பேரக வவன்னுனே காளிட்டுக் கொடுக்கப்பெற்று த்ருஷ்ட
ராவன (இம்மடவுளகர் கண்டதோடுபட்ட அபார்த்தவாரசூகா போ
க்யா ஸகாத பாயப்ரதி ஸம்பந்தியைக்காட்டி) சரமோபாயோபே
யவ்யத்தமாதக் நாமருளிச்செய்த ஹிதவசநம் கேட்டுத் திருந்தினவர்
கண் மொழிய அல்லாததாயும்விடமாட்டாத தம்முடைய க்ருபை
யிலே (௨) "இம்மடவுளகர்" என்று, ஸம்ஸாரத்தி லறிவுகேடரான
வர்களுக்கு, (௩) "கொண்டபெண்டிர்" என்று, துடங்கி ஸம்நிதியிலே
ய்மொழித்தொழியக் காணாதபோது ஸ்நேஹமொன்று பின்னிக்கே
யிருக்கிற பர்வாபத்தாதிசுருதிகள் பந்துக்களன்று ப்ரளயாபத்தைகளுனவனே
பசமபத்துவென்றும், (௪) "துணையும்சார்வும்" (௫) "பொருள்கை
யுண்டாய்" (௬) "அசனமாவர்" என்றிறபாட்டுக்களாலே, அவனையொ
ழித்தார் தாங்க னுபகாரகனாப்போலே ப்ரயோஜகமுள்ளபோது பந்து
க்காரய்க் கொண்டாடி ஆபத்து வந்தவாறே கண்ணற்று உபேகிப்பார்க
காவலாபோ அவர்கள் தகூகரல்லர், தன்னுடைய சகூகனத்திலே அறி
வப்பகப்பண்ணினாலும் பிச்சுவகரிப்பித்து சகூகிப்புகவனும் அவநாச
முதந்தலேகைப்பனும் சகூகனாருபயான குணக்கணமுடையனுவ
னையொழிய வேறுகதை வில்லையென்றும் (௭) "சந்தரமென்றத் தம்மைத்
தாயீயனம்மறித்து" என்று துடங்கி, தன்கூகத்ருபோக்யைகளாக ஸப்பா
தித்த கூகீயம் ஆபத்துவந்தவாறே உபேகிப்பார்கள், அவ்ரகாரபக
காதித்தனாருப்பானான்கை அனபின்பவர்க்கே போக்யரல்லர், அவனே
நிரதிமாவபோக்யவென்றும், (௮) "ஹிதவசனம்ரிப்பம்" என்று

(௧) தி - ஸா. க. கம. (௨) கிஷ - உ. க. (௩) கிஷ. உ. க. (௪) கிஷ - உ. (௫)
கிஷ - உ. (௬) கிஷ - உ. (௭) கிஷ - உ. (௮) கிஷ - உ. க.

பூ. மத்தியேயுள்ள சக்ரணானல்லாநிலக்கிற வைகல்வாழ் பூத
லான வரித்தோபாயம் அதிகுதூர்ப்பைத்திகளுக்க மாலை
நண்ணி காலேமலை

மற்றொன்று-மற்றொன்றென்றிதரப்பட்டாலும், கண்ணனல்லாம் - கண்ண
னல்லாலிலையென்றிதரப்பட்டாலும், என்கிற - ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட
வைகல்வாழ்தலான - ஸார்வகாலிகமான வாழ்ச்சிக்குக்காரணமான
வலித்தோபாயம் - உபாயாந்தர ஸதறமல்லாமல் ஸ்வதஸ்வலித்தமான
வீர்வரரூபமான உபாயம், அதில் - அந்த வலித்தோபாயத்தில், தூர்ப்
பலபுத்திகளுக்கு - மஹாவிஸ்வாஸம்பிறக்கைக்கு, விசோதியான புத்தி
தெளர்ப்பல்ய முடையவர்களுக்கு, மாலைநண்ணி - மாலைநண்ணி பெண்
கிறபாட்டாலும், காலை மாலை - காலைமாலை யென்கிற வம்சத்தாலும்,
துடங்கி துக்கங்களிலே சிலவற்றை ஸுகமென்று ப்ரமிக்கிற வித்தகோ
போக்கி அவனையொழிய ஸுகரூபமாயிருப்பதொன்றில்லையென்றும்,
(க) “யாதுமில்லைமிக்கதனில்” என்றுதுடங்கி, அவனையொழிய வேறொ
ன்றைரகுகமென்று பற்றினவர்கள் பன்டைநிலையுங்கெட்டு அநர்த்தப்
பட்டுப்போவார்கள். ஆனபின்பு அவனையொழிய உபாயமில்லையென்றும்,
இப்படியவனையொழிந்தாருடைய அபந்துத்வத்தையும் அரகுகத்தவத்
தையும் அபோக்யதையையும் அஸுகத்தவத்தையும் அதுபாயத்தவத்தையு
ம் அதுக்கு ப்ரதிசோடியானவஸனுடைய பரமபந்துத்வத்தையும்,
நிருபாதிசுகுகத்தவத்தையும், நிரதியாயபோக்யதையையும், ஸுகரூபத்
வத்தையும், நிரபேசுகோபாயத்தவத்தையும், தர்சிப்பித்து, இம்மட உஸ
கருடைய அபாந்தவாதுகளின் ப்ரதிஸம்பந்தியை யவர்களுக்குக்காட்டி
என்று, வாக்யயோஜகாக்ரமம். (மற்றொன்று கண்ணனல்லாமலென்கிற
வைகல்வாழ்தலான வலித்தோபாயம்) (உ) “மற்றொன்றில்லை கருங்கச்
சொன்னோம் மானிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்சிற்றவேண்டாகித்திப்பேயமை
யும்கண்டார்கள்” என்று, இதுக்குமேல் சொல்லலாவதொன்றில்லை,
இதுதன்னை ஸுகரஹமாகச்சொன்னோம். மஹாப்ருதினியில் காராத்
மர்களுக்குக்கும் இதுதனக்குப்பரக்க ஆயாவிக்ர வேண்டா, சித்தாமந்தர
மேயமையுங்கிழகோளென்கையாலே, நனச்சுமேலொன்றன்நீயிலே கிரு
ப்பதாய் ஸங்க்சேபேறோபதேகிக்கலாய் ஸர்வாதிகாரமாய் வரணஸு
கரமுமாயிருக்கும்தாகவும் (ங) “கண்ணனல்லாலிலை கண்டச்சரண்”
என்று, (ச) “ககேகேகேகே” “மாமேகம் மாரணம் வ்ரஜ” என்ற
க்ருஷ்ணனையொழிய வேறுபாயமில்லையென்கையாலே, வலித்தமாய் பர
மசேதகமாய், ஸர்வசக்தியாய் நிரபாயமாய் ப்ராப்தமாய் ஸதறாயாந்
தர நிரபேசகமாயிருக்கும்தாகவும் சொல்லப்படுமதாய் (ஐ) “வடமது
காப்பிதந்தான் குற்றமில் சீர் கற்றுவைகல்வாழ்தல்” என்றது மாவதா
த்மபாவியான குணதுபவத்துக்குடலான வலித்தோபாயத்தை யுப
தேசித்தும் (அதில், தூர்ப்பலபுத்திகளுக்கு மாலை நண்ணி காலை மாலை

$$\begin{aligned} \left\{ \begin{array}{l} (u) \\ (u_1) \end{array} \right\} \frac{\partial}{\partial t} &= \partial u \partial t, \quad \partial u_1 \partial t, \quad \partial u_2 \partial t, \quad (u) \frac{\partial}{\partial y_1} = \partial u \partial y_1, \quad (u_1) \frac{\partial}{\partial y_1} = \partial u_1 \partial y_1, \quad (u_2) \frac{\partial}{\partial y_1} = \partial u_2 \partial y_1, \\ \partial u \partial y_2, \quad (u_1) \frac{\partial}{\partial y_2} &= \partial u \partial y_2, \quad \partial u_1 \partial y_2, \quad \partial u_2 \partial y_2. \end{aligned}$$

மூ. விண்ணி தென்மேலாடாமாநிலிட்டன்பதாம் ஸாங்கபெர்தி அநிலை
சத்தர்த்தஞ்சுத் தானடையும் பரபந்தி அநிலைசத்தர்த்தஞ்சுக்கா
ணமாத்ரம்

வினா - வினாபிரஸாசனவரிட்டெடுத்த பாட்டாலும், தேனை வாடாம
வரிட்டெ - தேனை வாடாமவரிட்டெடுத்த பாட்டாலும், சொல்லுகிறபடி
யே, அன்பாசம் - தனதன்பர்க்கென்கிறபடியே அன்புபண்ணுகையாகிற,
வைகப்பத்தி - அங்கங்கேயேயுண்டானபத்தி, அதில் - அந்த ஸாங்கபத்தி
யில், அஸத்தர்க்கு - ஸத்தியில்லாதவர்க்கு, தானடையும் ப்ரபத்தி - தன
தானடையிலே வெள்ளாயென்றுசொல்லப்பட்ட ப்ரபத்தி, அதில்-அந்
ததனடையும் ப்ரபத்தியில், அஸத்தர்க்கு - அதுவற்றக்களஸத்தருக்கு,
உச்சாரணமாத்ரம் - நாமேந்திரசாரணமாத்ரம்,

யின்மீ தேனை வாடாமலரிட்டு அன்பராம் ஸாங்கபத்தி (க) "சக்ய தே
 வஸாது ஸ்ரீஸக்யோயை கர்வஸ்ய ரகிநகா ஸங்குத்திச்ய ஸ்யகஸ்யா நரமக்யுதே"
 "ஸக்யதேவஸிஸாஸந்தார்த்தே சிருதோ யம் தாசயேந்நரம் | நராணாம்
 புத்திநெளர்ப்பவ்யாதுபா யாக்தாமிஷ்யதே" என்கிறபடியே, அந்த
 வரித்தோபாயத்தின் மஹாமிஸ்வாஸம் நிறக்கைக்கடியான பாப்ய மில்
 ஸாமயஸே இத்தோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக அதிஸிழிகையில் விஸ்
 வாஸமில்லாமையாகிறபுத்தி தெளர்ப்பல்யமுடைவவர்களுக்கு (உ)
 "மரிஸகஸாநித்தொபுதெபுமிஜே" (ங) "காலேமாலே கமலமலரிட்டு
 நீ" (ச) "யின்மீ வாடாமலரிட்டு நீரிதைந்ருமின்" (ஞ) "தேனை
 வாடாமலரிட்டு நீரிதைந்ருமின்" (ஈ) தனதன்பர்க்கன்பு" என்று, பத்தி
 யுத்தராய்க்கலெனடி ஸர்வஸாரமும் புத்தபாப்யபகாணங்களுக்கே அலகை
 ஸாராதரம்பண்ணி அகஸ்பக்கல் பத்திசித்தராரும்கோளென்று அங்க
 ஸுயிததயான பத்தியை புபதேஸித்தும் (அதிஸாரிதர்த்தத்தானையுட
 யம் விசயத்தி) அதில் துஷ்கார்தம் விளம்பயம் அதிதவிவந்தியை
 அதுஷ்டிதம் ஸக்தரங்காதரர்க்கு (எ) "சரணமாதும் தனதானை
 கர்ச்சிதென்கம் மரணபாநுல் வைநுத்தம் விசரித்தம்" என்று, சித்
 ருத்தி ஸாந்பயாகையாலே ஸகசமுமாய், ஸர்வநிகாசமுமாய் ஸர்
 வஸாரத்திலே பவச்சதமுமான பிரபத்தியை விசரித்தும் (அதிஸ
 ஸக்தரர்க்குச்சரணமாத்தம்) உபஸாப்க்ருத்தய பாப்களவை விசேஷித்த
 யஸ்தவங்கலாதி ஸங்காந்ரயத்தாலே அதில் விவகாஸவத் துபுத ஸாஸ
 ஸக்திசிவலாதரர்க்கு (அ) "திருக்கலெனபுரம்சொக்க கலாமதுவப்பாஸ
 சரலே" என்று, யசக்திததப்பந்ருசாப்பிஷுத்து அகவிதிகுத்தி

$$(ii) \quad (iii) \quad \int_{\Omega} (\nabla u)^2 dx = 0, \quad u|_{\partial\Omega} = 0, \quad u|_{\Gamma_0} = 0, \quad \text{and } \int_{\Omega} (\nabla v)^2 dx = 0, \quad v|_{\partial\Omega} = 0, \quad v|_{\Gamma_0} = 0.$$

மூ. ஸர்வேமபாயஸ-தூயர்க்கு இப்பத்தும் பாடியிடும் தெண்ட
என்று கீதாசார்யனைப்போலே அதிகாராதுகுணம் நெறி
யெல்லாமுரைக்கிறு சொன்பதாம்பத்தில்.

மூ—(௧௦) சுரிசுழல்

ஸர்வேமபாயஸ-தூயர்க்கு - கீழ்ச்சொன்ன உபாயங்களைன்றிலு மங்வய
மில்லாதர்க்கு, பாடியிடும் தெண்டன் - ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டிப்
பத்தையும் பாடியவன் திருவடிகளிலேவிழுதை, என்று - ஓவம்பிரகாச
மாக, கீதாசார்யனைப்போலே-சாமஸ்தோகோபதேஷ்டாவான கண்ண
னைப்போலே, அதிகாராதுகுணம் - அவரவாதிகாராதுகுணமாக, நெறி
யெல்லாம் - அநேகோபாயங்களெல்லாம், உரைக்கிறு-வெளியிடுகிறு,
ஒன்பதாம்பத்தில் - ஒன்பதாவதான ஸதகத்தில்.

(அ) சுரிசுழல் - சுரிசுழல் கமலக்கட்களிலாய், என்ஐறபாட்டா
லும்,

கொள்ளும்படியான உச்சாரணமாத்ரத்தை வெளியிட்டும் (ஸர்வேமபாய
ஸ-தூயர்க்கு இப்பத்தும் பாடியிடும் தெண்டென்று) உச்சாரணம்
தனக்கும்தானாக வொருபாகரமிட்டுச்சொல்ல க்ஷமரன்றிக்கே கீழ்ச்
சொன்ன உபாயங்களெல்லாவற்றிலும் அயோக்யராயிருப்பார்க்கு (௧)
“இப்பத்தும் பாடியாடிப்பணிமினவன் தாள்களேயே” என்று, இத்திரு
வாய்மொழியை ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு பாடி அவன்திருவடிக
ளிலே விழுங்கோளென்று (கீதாசார்யனைப்போலே அதிகாராதுகுணம்
நெறியெல்லாமுரைக்கிறு சொன்பதாம்பத்தில்) அதாவது:—கீதோபநிஷ
தாசார்யன் தன்னுடைய பரமக்ருபையாலே (௨) “நெறியெல்லாமெடு
த்துணாத்த” என்ஐறபடியே, சேதனருடையருச்சயதுகுணமாக உபாய
ங்களெல்லாவத்தையும் உபதேசித்தாப்போலே, இவரும் ப்ராப்தியணித்
தானவாறே ஸம்ஸாரிகளொருவரு மிழக்கவொண்ணுதென்கிற க்ருபை
யாலே யெல்லாமெடுத்ததுணாத்து அவ்வோருடைய அதிகாராதுகுண
மாக உபாயங்களை யெல்லாமுபதேசித்தருளுகிறு சொன்பதாம்பத்தி
லென்கை. ௧

வ்யா. (௧௦) (பத்தாம்பத்தில், இப்படி ஆபக்ஸகனுகையாலே அவ்
பாபநாக்ஷணாதுகுபமாக பரிக்காணிக்ஞம் விக்ரஹங்களுக்கெல்லாம் மூல
பூதமாயிரதிரிசய ஸவலக்ஷணவபுகதமான திவ்யவிக்ரஹத்தோடே
வந்துதோன்றிதன்பக்கல் க்யஸ்தபரதானைகள் ஸம்ஸாரத்திலடிக்விசா
திப்பாலும்தன்திருவடிகளைக்கீட்டி அதுபங்கப் பெருமையாலும் படு
மார்த்தியையுறரிக்கும் ஸவபாவனுனவன் கீழிலபத்திலே தம்முடையத்வ
ராதுகுணமாக நாளிட்டிகொடுத்ததுக்கு பகம் அச்சிராதிகதியாலே
தேவாலிசேஷத்தேரப் போகையாகையாலே அதுக்கு ஆப்தமனுனவன்

மு. அஞ்சனப் புனக்னயர்ன்ட பொல்லாப் புனக்காயாவென்னு
யாபத்திற்சொன்னும் காமரூபகந்தரூபத்தாலே ப்ரபந்நா
த்திதாநானவன்

அத்புன - கண்ணஞ்சனமேலியை யாட்டமென்கிற பாட்டாலும், புனல்
யைமேன் - புனல்னமென்றவரை போலும் என்கிற பாட்டாலும், பொல்
ன் - பொல்லாக்கனிவாய்மென்கிற பாட்டாலும், புனக்காயா - புனக்கா
யாதத்த என்கிற பாட்டாலும், என்னும் - ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட, ஆப
த்திற் கொள்ளும்-ஆபந்தகாலத்தில் காமரூபங்கொண்டென்று தன்திரு
வள்ளத்துக்குப் பரங்கானபடிபரிக் ரஹிக்கப்பட்டு, காமரூப - தன்னிச்
சாதுரூபமாக பரிச்சுறித்த விக்ரஹங்களுக்கெல்லாம், கந்த - ஹேது
பூதமாயிருந்துள்ள, ரூபத்தாலே - திவ்யரூபத்தாலே, ப்ரபந்நார்த்தி
தாநானவன்-தம்நிருவடிக்களில் தலைசாய்த்தவர்களின் ஆர்த்திகளையெல்
லாப்போக்கு மவனுடைய,

தன்னை வழித்துணையாகப்பற்றி இனிப்ராப்தியில் கண்ணழிவில்லையெ
ன்று நமக்கேறவிச்சயித்தவிவர், மறைத்துவைத்த வர்த்தமுள்ளதும் வெ
ளியிடவேண்டுமபடியான தஸையானவாறே ப்ரதமோபதேஸ பாத்ர
மான தத்திருவுள்ளத்துக்கு க்ருத்யாக்ருத்யங்களைவிதித்து, அப்படிபவ்
யான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு கந்த்யவ்யாதிகளை வெளியிட்டு, முத
லிலே உபக்சமித்தபக்தியோகத்தையும் நிகழித்து, ஸம்ஸாரிகளுக்கு
ஸ-காமா உயர்வானந்தை உபதேசித்து, அதுபவகங்கர்யங்களிலே
கந்திதவர்களுக்கு சிவகுணமாகிறவாழங்காலையும்காட்டி, தன்பக்கல்விரு
ப்பத்திலே தத்திருமேனியில்திவ்யாமோஹம்பண்ணுகிற கர்வாநு
க்கு அறிந்தோஷத்தையுணர்ந்தி. இப்போதுதமக்கு ப்ரதந்த்ரனும்
தமைய ப்ரபதத்திலே கொண்டுபோவதாக அந்யாதாம் பண்ணுகிற
வகளை அநாதிகாஸம் தம்மையஸம்ஸரிக்கலிட்டு உபேகசித்திருந்ததுக்கு
தேவதெவம்மென்றுகேட்க? அவனும் இரத்திரியவஸயதை துடக்கமான
தேவதபாம்பனையை எண்ணி, அதுவும் மதாலத்தென்றத்யும் ஸர்
வகுலாஸம் விமர்க்கு போக்கடிச்சால்லுரை அரிதென்று நிருந்தா
னும் அர்க்கிசாதிமர்க்கத்தையும் அய்ருள்ளாருடைய ஸத்காரத்தை
யும் அவ்வுழியாலே பொய்ப்பெறும் ஸ்வசாஸகமலப்ராப்திபர்யந்த
மாதக்காட்டி கொடுக்க, அத்நைஸா சுகாந்கரித்து அதுபாநஸா தபவமா
த்காலப் ப்ரதயகாஸ யோக்ய மன்னையாலே அத்நையதாலாக
ப்ராமக்கவென்னுமிமன்று பதர்யவனுக்கு மதுக்கவொண்ணாத திருந்
காணையிட்டுத் தந்தது அதுபரூபாஸாயஸ்கையக்கி தேவதுக்களை
யும் சொல்லும்படியான தம்முடைய ப்ரமபக்தியெல்லாம் குளப்படி
யாபடிபாணபிநிகேசத்தோடே கந்து தம்முடைய தபக்யனைப்
பொக்கிவ ப்ரகாசத்தை வெளியிடுகிறது. (கரிஞாழ ஸங்கனப்புணக்கை
விடற பொக்காப் புனக்காயாவென்னு ஆபத்தில்கொள்ளும் காமரூப
கந்தரூபத்தாலே ப்ரபந்நார்த்தி தாநானவன்) (௧) “கரிஞாழம் கயகக்

மு. அருள்பெறும்போதனுக்கவிட்டதுக்குபலமான வானேனதும்
கதிக்கு அண்டமுவுலகும் முன்னோடி. கால்விழுந்தி
டந்தே நிழற்றடங்களாக்கி அமுதமளித்த தயரதன்பெற்ற
கோவலனாகையாலே வேடன் வேடுவின் பகடி குரங்கு
சராசரமிடைச்சி இடையர் தயிர்த்தாழி கூனி மாலாகாரர்

அருள்பெறும்போது - அவனருள் பெறுமளவாகி நிலலாதன்னுப்படி
தம்முடைய அத்யார்த்தியைப் போக்குகைக்காக மரணமானுவின்று
தன்குபாலாபகாலத்தை, அனுக்கவிட்டதுக்கு - ஸமீபமாய்ப்படி பண்
ணிக்கொடுத்ததுக்கு, பலமான - ப்ரயோஜனமாயிருந்துள்ள வானேனும்
கதிக்கு - பரமபதத்திற்குப்போம்வழிக்கு, அண்டமுவுலகம் - திருவுல
களக்க வென்றோருவ்யாஜத்தாலே, முன்னோடி - முன்னேபரமபதத்
தளவும் சென்று, கால்விழுந்திடந்தே - திருவடிகளிருந்தவிடந்தே,
நிழல் - (தன்திருவடிகளே) நிழலாகவும், தடங்களாக்கி-தடாகமாகவுமாய்
படிபண்ணி, அமுதமளித்த - தன்திருநாமத்தையேபாதேயமாக்கி, தய
ரதன்பெற்ற - தயரதகுமாரராயும், கோவலனாகையாலே, வஸுதேவ
புத்ரனாயும் அவதரித்தபடியாலே, வேடன் - குஹப்பெருமாள், வேடு
வின் - ஸபரி, பகடி - ஜடாயு, குரங்கு - ஸகரீவன், (மற்றவாரும்)
சராசரம் - சராசரங்கள், இடைச்சி - சிந்தயந்தி, இடையர் - ததிபாண்
டர், தயிர்த்தாழி - தயிர்ப்பாணை, கூனி - சாந்திட்டகூனி, மாலாகாரர் -
ஆரதிக்கப்பெற்றமாலாகாரர்,

கட்கனிவாய்". (க) "அஞ்சனமேனி" (உ) "புனல் மெய்நின்ற வரைபோ
லும் திருவுருவம்" (ஈ) "பொல்லாக்கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்
கம்" (ச) "புனக்காயாநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய்" என்று,
அக்யோக்யவிலக்ஷணமாய் அதிமனோஹரமாய் அனுபவிதாக்களை தனித்
தனியே ஆழங்காப்படுத்தவல்ல அவயவஸோபையையும், அதுக்குபரபா
கமாய் அதுபுஜவலமாய்விடாயர்முகத்திலே நீர் வெள்ளத்தைத்திறந்து
விட்டாப்போலே கைலாசமங்களு மாறும்படியிருக்கும் திருநிறத்தையு
முடைத்தாகச் சொல்லப்படுமதாய் (ஐ) "காமருபங்கொண்டெழுந்த
னிப்பான்" என்று, ஆர்ரிதருடைய ஆபத்ரக்ஷணதுருபமாகவேண்டி
னபடி பரிசுரஹிக்கும் விக்ரஹங்களுக்கெல்லாம் கந்தமாயிருக்கும் திங்
வவிக்ரஹத்தைக்கொண்டுதன்பக்கல்நிகழிப்பரரானவர்கள் அநிஷ்ட
மானஸம்ஸாரத்திலிருப்பாலும் அபிஷ்டமான தன்திருவடிகளைக் கிட
டாமையாலும் படுமார்த்தியைத்தீர்க்கும்ஸ்வபாவனுனவன் (அருள்
பெறும்போதனுக்கவிட்டதுக்குபலமானவானேனதும்கதிக்கு அண்டமுவு
லகும் முன்னோடிக்கால் விழுந்திடந்தே நிழற்றடங்களாக்கி அமுதமளி
த்த தயரதன்பெற்ற கோவலனாகையாலே வேடன் வேடுவின் பகடி
குரங்கு சராசரம் இடைச்சி இடையர் தயிர்த்தாழி கூனி மாலாகாரர்

(க) தி - ஊ. ௨௦. ௩. ௩. (உ) ஷே - ஊ. ௮. (ஈ) ஷே - ௨௦. ௧௦. (ச) ஷே. ௩.
(ஐ) ஷே - ௨௦. ௧. ௨௦.

மூ. அறியச்சொன்ன ஸ-ப்ரபாதத்தைத் துணைபிரியாமல் போக்கொழித்து மீள்கின்ற தில்லையென்று நிச்சித்திருந்தவர் ஸஞ்சிதங்காட்டும் தசையானவாதே முத்துற்ற நெஞ்சக்குப் பணிமறவாது மருளொழி

அறியச்சொன்ன-இவர்களறியும்படி சொல்லப்பட்ட, ஸ-ப்ரபாதத்தை-மல்லிடிவானநாளிலே, துணைபிரியாமல் - ஸஹாயத்தைக்கிட்டுப் பிரியாமல், போக்கொழித்து - பசுமேய்க்கப்போக வொன்னாதபடிபண்ணி, மீள்கின்றதில்லையென்று - ஸம்ஸாரதுரிதம்மறுவலிடா தென்று, நிச்சித்திருந்தவர் - நிச்சயித்திருந்தவர், ஸஞ்சிதங்காட்டும் தசையானவாதே - ஸம்பாதித்துப் புதைத்துவைத்ததைக் காட்டும்படியான தசையான மரணமானவாதே, முத்துற்ற நெஞ்சக்கு - தம்மினும்பகவந்நிஷயத்தில் முற்பட்டதம்நெஞ்சக்கு, பணிமறவாது - பணிநெஞ்சே நானுமென்றும் மறவாது வாழ்கண்டாய் என்றும், மருளொழி - மருளொழிநீ மடமெஞ்சேயென்றும்,

பரமாப்தனான காளமேகத்தை வழித்துணையாகக் கொண்டு (அறியச்சொன்ன ஸ-ப்ரபாதத்தைத் துணைபிரியாமல் போக்கொழித்து மீள்கின்றதில்லையென்று நிச்சித்திருந்தவர்) (க) “நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களும் நணியவான” என்றும், (உ) “நாளேலநியேன்” என்றும், (ஈ) “மரணமானால்” என்றும், நானுங்களுக்குச்சொன்னநாள் ஆஸந்நமாய்த்தென்று பிறர்க்கும் பேசும்படியாய் (ச) “சுபுராசாச்சநிச” “ஸ-ப்ரபாதாசமேநிஸா” என்றும், (ஐ) “சுபுராசாச்சநிச கருசாநாநிசா” “ஸ-ப்ரபாதாத்யரஜநீ மஹரா வாஸயோஷிதாம்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பகவத் ப்ராப்தியணித்தானவதேநல் விடிவானநாளிலே (ஈ) “துணைபிரிந்தார்த்தயரமுநினைகிலே” (எ) “பசுமேய்க்கப்போகேல்” (அ) “என்கைகழியேல்” (கூ) “அவன் பசுநிராமேய்ப்பொழிப்பா னுலாத்தன” என்று, தமக்குத்துணையானவனை பசுமேய்க்கையாகிற வபிமதத்தைப் பற்றவும் போகாதபடி பண்ணி (கௌ) “மீள்கின்றதில்லை ப்பிறனித்துயர்கடிகேதாம்” (கக) “நிலேபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேன்” என்று, ஸம்ஸாரதுரிதம் மறுவலிடாதென்று (கஉ) “நிஷிஷிஷிஷி” “கபிபேதிக்குதபாசக” என்கிறபடியே, ஒன்றுக்கு மஞ்சாதபடி நிச்சயித்திருந்தவர் (ஸஞ்சிதங்காட்டும் தசையானவாதே) மரணதசையானவனிலே ஸஞ்சிதமாய்ப் புதைத்துக்கிடக்கும் மஹா விதிகளை புத்ராதிசளுக்குக் காட்டுவானாப்போலே தமக்கு பகவத்ப்ராப்தியணித்தானவாதே ஓசொருவருயிழக்கவொன்னாது யெல்லார்க்கும் ஹிதாஹிதங்க ளறிவிக்கவேணுமென்று பார்த்து (முத்துற்ற நெஞ்சக்குப் பணிமறவாது மருளொழி

(க) தி - ஸா. ௧௦. உ. ௧. (உ) ஷே - ௧. அ. ௪. (ஈ) ஷே - ௧௦. (அ) பதி - ௧. பு. இ. ௧. ௨. (ஐ) ஷே - ௨. ௧. (க) தி - ஸா. ௧௦. ௩. ௨. (எ) ஷே - ௧. (அ) ஷே - ௨. (கூ) ஷே - ௧௧. (கௌ) ஷே - ௪. ௧. (கக) ஷே - ௪. (கஉ) ஷே - ௨.

மு. காண்மின் நடமின் புருதுமென்று கர்த்தவ்யம் ஸ்மர்த்தவ்யம் வக்தவ்யம் ஸ்ரோதவ்யம் த்ரஷ்டவ்யம் கந்தவ்யம் வஸ்தவ்யமெல்லாம் வெளியிட்டு பிணக்கறவைச் சார்வாக நிகழித்து

காண்மின் நடமின் - திருவநந்தபுரத்திலே கண்வளரும் ஸர்வேஸ்வர ஹுடைய திருவடிகளைக் காணப்போருங்கோளென்றும், புருதும் - திரு வநந்தபுரம் புகவாருங்கோளென்றும், என்னு-இப்படிசொல்லி, கர்த்தவ்யம் - அதுஷ்டேயத்தையும், ஸ்மர்த்தவ்யம் - த்யாகம்பண்ணவேண்டியதையும், வக்தவ்யம் - நித்யாதுஸந்தேயத்தையும், ஸ்ரோதவ்யம் - கேட்கவேண்டியதையும், த்ரஷ்டவ்யம் - பார்க்கவேண்டியதையும் கந்தவ்யம் - போகவேண்டியதையும், வஸ்தவ்யம் - வாஸம்பண்ணவேண்டி மதையும், எல்லாம் - இவையெல்லாவற்றையும், வெளியிட்டு - பரகா சிப்பித்து, பிணக்கறவை - பிணக்கற என்கிறபாட்டில் சொன்ன-பக்தி யோகத்தை, ஸார்வாகநிகழித்து-சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரனென் றுபஸம்ஹரித்து,

நடமின் புருதுமென்று கர்த்தவ்யம் ஸ்மர்த்தவ்யம் வக்தவ்யம் ஸ்ரோ தவ்யம் த்ருஷ்டவ்யம் கந்தவ்யம் வஸ்தவ்யமெல்லாம் வெளியிட்டு) (க) “கொண்டகோயிலே வலஞ்செய்துங்காடுதும்புத்தே” என்று, அவனெழுந்தருளி நித்திர தேயத்தைக்குறித்து அதுகூலவ்ருத்தியைப் பண்ணிற்றுநுஷ்டராவோம் வாருங்கோளென்கையாலே கர்த்தவ்யமும், (உ) “எண்ணுமினெந்தை நாமம்” என்று, ஸ்வாமியினுடைய திரு நாமத்தை யதுஸந்தியுங்கோளென்கையாலே ஸ்மர்த்தவ்யமும், (ங) “பேசமின் உசமின்றி” என்று, உங்களுயோக்யதை பார்த்துக்கூசா தே திருவநந்தபுரத்திலே ஸ்நேஹத்தைபண்ணி வர்த்திக்கிறவனைப் பே சங்கோளென்கையாலே வக்தவ்யமும், (ச) “நமர்களோசொல்லக் கேண்மின்” என்று, கம்மோடிஸம்பந்தமுடையார் நாம்சொல்லுகிறத் தைக் கேளுங்கோளென்கையாலே ஸ்ரோதவ்யமும், (ரு) “படமுடையானில்பள்ளிப்பிழைவன் பாதம்காணநடமினோ” என்று, திருவநந்த புரத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேஸ்வரஹுடைய திருவடிகளை காணப்போருங்கோ ளென்கையாலே த்ரஷ்டவ்ய கந்தவ்யங்களும் (க) “அனந்தபுரக்கர் புருதுமின்றே” என்று இச்சைபிறந்தனின்றே திருவ நந்தபுரத்திலேபோய் புகவாருங்கோ ளென்கையாலே வஸ்தவ்யமு மாகிறவை யெல்லாமவர்களுக்கு வெளியிட்டு (பிணக்கறவைச்சார்வாக நிகழித்து) உபநிமித்த வர்த்தத்தை உபஸம்ஹர்க்கை ஸாஸ்த்ர கரமாயாவாலே (ஸ) “பிணக்கற” என்கிறபாட்டிலே, (அ) “வகாக்குடைத் தவெனத்” என்று, உபநிமித்த பக்தியோகத்தை

(க) தி - ஸ. க. க. ரு. (உ) ஷ்ட - உ. ரு. (ங) ஷ்ட - ச. (ச) ஷ்ட - உ. க. (ரு) ஷ்ட - அ. (க) ஷ்ட - க. (ஸ) ஷ்ட - க. க. ரு. (அ) ஷ்ட.

ஸ. என்.பெருக்கி.என்னும்

என்பெருக்கி.என்னும் - என்பெருக்கின்னலத்தென்றுபஜநதஸரி
என்னப்பரிசும்,

(௧) "சார்வேதவெதக்குத்தாமோதான் தாள்கள்" என்று, ஸ்வஸாத்ய
தேதோடே பொருத்திபடிபையச்சொல்லி நிகமித்து இதுன்பட்டோலை
யான்காத்தத்திலே (௨) "விடுமின்முத்தவும்" (௩) "பத்துடையடியவரி
லே" உபதேசிக்கத்துடங்கின ஸாத்யவரித்த ரூபமானஸாதந்தவயத்
தையும் "தவனெறிக்கு" "பரமன்பணித்த" என்று, நிகமித்தென்றவரி
திலே விப்படியருளிச் செயலா என்னென்னினில்? அதில் "விடுமின்முத்
தம்" பரபத்திபரமாகவும், "பத்துடையடியவர்" பத்திபரமாகவும், பூர்
வர்கள் நிரவழித்தகட்டளையைப் பிடித்தருளிச் செய்தார். இது "விடு
மின்முத்தத்தையும்" பத்திபரமாகி யோஜித்தருளினவெம்பெருமானார்
நிரவாகக் கட்டளையைப் பிடித்தருளிச்செய்தார். இதிலே ஸகல வ்யாத்
யாவரித்தமுமாய் நடத்தும் பரதாகயோஜனையுமாயிருக்குமது இந்த
கதயத்திலேயே. இவர்தாம் முதற்பத்தில் பக்தியை உபதேசிக்கிற ரெ
த்தருளிச்செய்ததும். ஆகையாலிதுமுன்புள்ளாரருளிச்செய்தபடியைப்
பற்றவருளிச்செய்தார். இதுயெம்பெருமானார் யோஜனையாய் பின்புள்
ளாரென்னாரு மருளிச்செய்துகொண்டுபோந்தமர்யாதையைப்பற்ற வரு
ளிச்செய்தாரென்று கொள்ளுயித்தனை. (௪) "வணக்குடைத்தவெனறி"
என்றவிது, பரபத்திபரமாகவும் ஒருயோஜனையிட்டிலே தோன்றியிரு
க்கையாலே "பிணக்கறவை" என்கிறவிதிலே பக்திபரபத்திகளிரண்டை
யும்உட்டிக்கொண்டு (௫) "சார்வேதவெதையிலே" சார்வேதவெதையிற்
குத்தாமோதான் தாள்கள், என்றும், (௬) "பண்டேபரமன் பணித்தப
ணிவவைய" "கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம்" என்றும், என்றிரண்
டையாய் நிகமிக்கிறாரென்றாலே வென்னில்? அதுக்குமபபத்தியு
ன்றி, "பிணக்கற" என்கிறபாட்டில், பரபத்திபரமான யோஜனையுண்
டானதும் விவரப்பெரிய ஸமுச்சயக் கட்டாமையாலே. ஆகையாலே
ஸகலவ்யாத் கருக்குய்ச்சொ "பிணக்கறவில்" உபசயித்த பக்தி
யை விவரிக்கிறதென்ன கமையும். ஆனால், பக்தியுபதேசோபசமமும்
"விடுமின் முத்தத்திலே" ஆயிருக்க "பிணக்கறவை" என்பானென்
னென்னில்? "விடுமின்" என்று, தயாஜ்யோகபாதேய தோஷமுனை பரித்
யான்காத்த பணக்கமத்தை ஸாத்யபரமந்தரமாக உபதேசித்தென்று
அத்யதய மிதுக்கு யோஜனாக ஒருங்ககிட்டிக்கொண்டி வந்து அவனு
ரைத்த மரக்கத்தெயின்றிருபளசமமற ஷணர்ஷகொன்றி நகருச்சயவ
தென்னுதாம் யோஜித்தசமமறப்பிடித்த முதல்பத்தில் துடங்கின
பக்தியோகந்தையொன்றபடி, "பிணக்கறத்து கறி" வேதப்புகிறகிருதி
கொன்னென்றிதேயே மருளிச்செய்ததும் ஆக விப்படி முதற்பத்தில்
பக்தியித்தபக்தியை விவரித்துக்கொண்டு (என்பெருக்கி.என்னும்

(௧) வி - ஸ. ௧௦, ௧. ௨ (௨) வி - ௧. ௨, ௧. (௩) வி - ௧. ௧. (௪) வி - ௧. ௧.
(௫) வி - ௧. ௧, ௧. ௧ (௬) வி - ௧.

மு. திருநாமத்தின் ஸப்தார்த்தங்களைச்சுருக்கி மாதவனென்று த்வயமாக்கி கரணத்ரயப்ரயோக வ்ருத்தி ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கையோலைசெய்து கொடுத்து செஞ் செந்நகரிகளுக்குக் கள்ளவழிகாவலிட்டு

திருநாமத்தின் - திருநாமமான திருமந்த்ரத்தினுடைய, ஸப்தார்த்தங்களை - ஸப்தம் அர்த்தயிவைகளை, சுருக்கி - ஸங்க்ரஹித் நருமிச்செய்து, மாதவனென்று - ஸ்ரீமானென்னுமனையிரண்டுபர்பாயம் சேர்க்கையாலே, த்வயமாக்கி - திருமந்த்ரவிவரணமானத்வயமாக்கி, கரணத்ரயப்ரயோகவ்ருத்தி - காரிக வாரிக மாநவரிகமான கரணத்ரயத்தாலும் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட வ்யாபாரத்தை, ஸம்ஸாரிகளுக்கு - பத்தகேதகர்க்கு, கையோலை செய்துகொடுத்து - இதுவிதென்று யேற்பாடு செய்துகொடுத்து, செஞ்செந்நகரிகளுக்கு - அநந்யப்ரயோஜனகரிகளான முதலாழ்வார்களுக்கு, கள்ளவழி - திருட்டுவழியான அவனுடைய சிலகுணத்தில், காவலிட்டு - அதில்புகாதபடி தகைந்து,

திருநாமத்தின் ஸப்தார்த்தங்களைச்சுருக்கி) (க) “என்பெருக்கன் னலத் தொன்பொருளீதி லவண்புகழ்நாரணன்” என்று. முதல்பத்திலே, பஜநாலம்பநமாகச் சொல்லப்பட்டதாய், (உ) “எண்ணுந்திருநாமம்” என்று, பஜநதசையிலது ஸந்திக்கப்படும் திருநாமமான திருமந்த்ரத்தினுடைய” சப்தத்தையும் அர்த்தத்தையும் “நாரணம்” என்றும், (ங) “நாரணனெம்மான்” இத்யாதியாலும், ஸக்த்ரஹமாம்படி சுருக்க உபதேசித்தும், (மாதவனென்று த்வயமாக்கி) பூர்வோத்தரவாக்ஷியங்களில் ப்ரீமத் பதார்த்தங்களை திருவுள்ளம் பற்றிக்கொண்டு (ச) “மாதவனென்பென்றேதவல்லீலோ” என்று, கீழ்ச்சொன்ன நாராயண ஸப்தத்தோடே மாதவனென்கிறவித்தை இரண்டுபர்பாயம் சேர்த்துச்சொல்ல வல்லிகொளையில் என்கையாலே அந்த திருமந்த்ரத்தை அநினுடைய விஸ்தாரஸந்தாநமான த்வயரூபேணவெளியிட்ட (கரணத்ரயப்ரயோக வ்ருத்தி ஸம்ஸாரிகளுக்கு கையோலை செய்துகொடுத்து) ஸ்வரணதம்மைக் கொடுப்போகையிலே த்வரிக்கிறபடியாலும் கேட்கிறவர்களுக்கு பிரதிபத்திவிஷயமாம்படியாகவும் கரங்கக்கொண்டு (இ) “நான்வாய்மலரிட்டி நான்வாய்நாடி” (ஊ) “நாடிநாடோதும் வாடாமலர்கொண்டி பார்த்தனநாமம்” “களைநன்மலரிட்டி நினையின் கொடியானே” என்பிப்படி, கரணத்ரயத்தாலும் ப்ரயோகிக்கப்படும் பகவதாராயணீயப்ரவ்ருத்தியை பரந்தாடங்குகளை சுருக்க வறுஷ்டேயார்த்த ப்ரகாஸமான ப்ரயோகவ்ருத்தியாக்கிக்கையோலை செய்துகொடுக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரிகளுக்கு தரிப்பித்த (செஞ் செந்நகரிகளுக்குக் கள்ளவழிகாவலிட்டு) (எ) “செஞ்செந்நகரிகளா

(க) தி - வா ௧, உ. ௩௩. (உ) கித - ௧௦. இ. ௧. (ங) கித - ௨. (ச) கித - ௧. (இ) கித - ௧. (ஊ) கித - ௧. (எ) கித - ௧. ௧.

மூ. மனத்திருத்தி விதித்திருத்தப்போய் காடுதிருத்தினவாதே
வந்து விண்ணுலகத்தா வினாந்து அத்தைமறந்து குடிவொ
ன்றி தாம்புறப்பட்ட வாக்கையிலேபுகுத் தானாகக்கொய
திலேயருத்து குரவதுவகையில் வடிவகொண்ட சபல
வக்கு தேஹதோஷமறிவித்து

மனத்திருத்தி - அபேக்யதானஸந்தாததலேயகன்ற விவனாத்தன்
நிலத்தகைக்காட்டிச் செர்த்துக்கொண்டு, விதித்திருத்தப்போய் - இவரக
வானகக்கா பாயபதத்தேற கொடுபோகவத்தை யலங்கரிக்கப்போய்,
(விருவதக்குமுன்னே) காடுதிருத்தினவாதே - தம்முபதேஸத்தாலே
பாத்திருத்தினவானிலே, வந்து - மீளவந்து, விண்ணுலகம் - பாயபதத்
தத, தர - கொடுக்கையிலே, வினாந்து - தவறித்து, அத்தைமறந்து -
தானுபகாயித்த கார்யத்தையும்மறந்து, குடிகொண்டு - இவர் திருமே
னிலிலே அந்யாதாததலே ஸபரிசரனும்வர்த்தித்து, தாம்புறப்பட்ட -
இத்தைந்யாதயமாக கீனைத்துத்தாம் ஸாக்குக்கட்டிப்புறப்பட்டின்று,
ஆதிகையிலே - தேறயமானஸரீரத்திலே, புகு - பாவேசித்து, தானாகக்
கொ - தனக்கு வானஸ்தாகமான ககரங்களில் பண்ணும் விருப்பத்தை,
அதிலே - இவ்வாழ்வானுடைய ஒரோசவயவங்களிலே, வகுத்து - பிரி
த்ததுபவித்து, குரவதுவகையில் - திருக்குரவையிலே யகேகவித்
தது பரிசுரஹம்பண்ணினுப்போலவும் த்வாரகையில் பநினுரயிரம்
வந்திசுருடனே அகேக ஸரீரபரிசுரஹம் பண்ணியதுபவித்தாப்போல
வும், வடிவகொண்ட - ஆழ்வானாயதுபவிக்கைக்காக அநேக ஸரீரபரிசு
ரஹம்பண்ணின, சபலனுக்கு - ஆஸ்ரிதஸம்ஸலேஷ சபலனுக்கு, தே
ஹதோஷ மறிவித்து - தேஹத்தின் தேறயத்தை யறிவித்து.

சுயிர்காததாட்செய்யின்' என்று, அவனுக்கடிமை செய்கார் அவனு
கடைய சேவகனிலே யாப்பட்டமுத்திப்போகாம ஹக்காசுயிர்க்கை கோக
கிக்கொன்றி அடிமை செய்யப்பாருங்கோ என்று உபதேசிக்கையாலே
அதபலகைக்காய்க்கனோடே நடக்கிற ஸகோத்தரிசுருத்து அரணதிரயா
நம் கள்ளவழிகாவல்லவாபாப்போலே சேவகனாகிற ஆழ்வானிலேயி
யாதே கொள்ளுக்கொள்ளென்று வஞ்சகக்கவனும் உண் தழிக்கும்வழிக்
குக்காவலிம் (மனத்திருத்தி விதித்திருத்தப்போய் காடுதிருத்தினவாதே
வந்து விண்ணுலகத்தாவினாந்து அத்தைமறந்து குடிகொண்டு தாம்பு
றப்பட்ட வாக்கையிலே புகுத்தானாகக்கொ அதிலே வகுத்து குர
வதுவகையில் வடிவகொண்ட சபலனுக்கு தேஹதோஷ மறிவித்து)
(௨) "தனபாந் மனத்தைக்கதிருத்தி" என்று, 'வாஸேபுனையிலே'
அபேக்யதொன்றகன்ற தம்மை நம்மினைதயக்காட்டி மனத்தைத்திரு
த்திச் செர்த்துக்கொண்டு இவ்வாழ்வானிலே விருந்தில் அபேக்ய
தொன்றகவன், அவனவானவதுத தேஸத்தேதக்கொயி போகவேணு

பு. மாணியாழ்வாரித் து

மாயையை - ஸம்ஸாரத்தில் நிழைக்கடியான வகிற்ஸம்பந்தத்தை, மடி
வித்து - திரியகிடுவித்து,

[illegible][illegible]

மூ. என்னில் அவையாவரையு மகற்றநீ வைத்தவை யென்பர்,
அதுதேவையோகத்தாலே யென்னில் அந்நாள்நீதந்த சும
பென்பர், முன்செய்த முழுவினையாலே யென்னில் அது
துபாசமே புற்றவிருவினையுன் கோபமுமருளுமென்பர்,

என்னில் - என்றுசொன்னால், அவை - அந்தபஞ்சேந்திரியங்கள், யாவ
றாயும் - ஸமஸ்தங்களையும், அகற்ற - உன்னேவிட்டுப்பிரிவைக்கு, நீவை
த்தவை - உன்னாலே வைக்கப்பட்டவை யன்றோ, என்பர் - என்றுத்தர
மருளிச் செய்வர், அது - அந்தபஞ்சேந்திரியஸம்ஸாரதை, தேஹயோகத்
தாலே - உம்முடைய கர்மார்ஜிதமான தேஹஸம்பந்தாயத்தமன்றோ,
என்னில் - எந்திர்வரனருளிச்செய்தால், அந்நாள் - அந்தஸ்ருஷ்டிகா
லத்திலே, நீதந்த - உன்னாலே தரப்பட்ட, சுமதி - சும்மாதிபோலே ஸக
லபாப பாரங்களையும் சுமைக்குக்கு ஸாதநமான தேஹம், என்பர் - என்
றருளிச்செய்வர், முன் - முற்காலத்தில், செய்த - உன்னால் செய்யப்
பட்ட, முழுவினையாலே யென்னில் - நீர் செய்த பரிபூர்ணபுண்யபாபங்
களாலே யென்னில், அது - அப்புண்யபாபங்களும், துயரமேயுற்ற -
துக்கமாத்ரந்தையேயுற்றதாய், இருவினே - இரண்டுவித புண்யபாப
ரூபகர்மங்களும், உன்கோபமுமருளுமென்பர் - உன் நிகரஹாதகரஹ
ரூபங்களென் றருளிச்செய்வர்,

என்னில்? அவையாவரையு மகற்ற நீவைத்தவை என்பர்) (க)
“~~ஊர்வரையு~~” “~~யுயமிந்திரியங்கிரா~~” என்கிறபடியே அநாதி
காலமிந்திரிய வர்வராய், (உ) “தூராக்குழிதூர்த் தெனே நாளகன்றிரு
ப்பன்” (ங) “அற்பசாரங்க ளவைசுவைத்தகன் றெழுநீந்தேன்” என்று,
துஷ்பூரங்களான இந்திரியங்களுக் கிரையிட்டு எத்தனைகாலமுன்னே
யகன்றிருக்கக் கடவேன், அல்பரஸங்களா யநேகவிதங்களா யிருக்கிற
ஸப்தாதி விஷயங்களைப்பசையுண்டாக ப்ரமித்து எதிர்பசை கொடுத்து
புஜித்து ஸர்வஸக்தியான உனக்குமெட்டாதபடி ஸம்ஸாரத்திலே கை
கழியப்போனேனென்று நீர்தாமே பேசும்படியான ஸப்தாதிவிஷயப்ரா
வண்யமன்றோ நீரநாதிகாலம் ஸம்ஸரிக்கைக்கு றேறு வென்னில்;
(ச) “ஓரைவர்யாவரையும் மயக்க நீவைத்த” என்றும் (ரு) “அக
ற்ற நீவைத்த மாயவல்லைம்புலங்கள்” என்றும், விஷயங்களும் அவந்
தில் ப்ராவண்ய றேறுதுவான விந்திரியங்களும், எத்தனையேதுவனவுடை
யாரேயாகிலும் கலங்கப்பண்ணி, நீவேண்டாதாரை யகற்றுக்கைக்கு
வைத்தவைபள்ளோவென்பர். (அது தேஹ யோகத்தாலே யென்
னில்; அந்நான் நீதந்தகமடென்பர்) அந்த இந்திரிய வர்வரையைக்கடி
குணத்தாயாத்மகமான ஸர்வ ஸம்பந்தமன்றோ வென்னில்; (ஊ) “அந்
நான் நீதந்தவாக்கை” (எ) “அது நிற்கச் சுமிதிந்தாய்” என்று
அதுவும் தந்தாய் நீயன்றோ வென்பர். (முன்செய்த முழுவினையாலே
யென்னில்? அது தயாரமேயுற்ற விருவினையுங்கேபமுமருளுமென்பர்)

(க) விவசாயத்திற்குப் பயன்படும் தர்ப்பூண்டு, (உ) இ - கா. மு. அ. க., (ங) செ. க. உ. க., (ஈ) செ. எ. க. அ., (இ) செ. - (இ). ஏ. அ., (ஊ) செ. - க. உ. க. (எ) செ. - எ. க. உ. க.

ஸ்ர. கவிஸாதமதியிலேனென்றும் உம்மதன்றே கர்த்தருத்வபோ
க்த்தருத்வங்கனென்னில் ஆங்காசமாய்ப்புக்குச் செய்கைப்
பயனுண்பேனும் கருமமும் கருமபலனுமாகிய நீ கர்த்தா
போக்தாவென்பர்,

கவிஸாத - முடிவில்லாத பாபந்நைப்பண்ணினேனென்றும், மதியிலே
னென்றும் - புத்தியில்லாதவனென்றும், கர்த்தருத்வபோக்த்தருத்வங்கள் -
கர்த்தருத்வபோக்த்தருத்வங்களானவை, உம்மதன்றே - உம்முடையதன்
தே, என்னில் - என்றுசொன்னால், ஆங்காசமாய்ப்புக்கு - தானேயபிமா
னியாயிவர்கீரத்திலே ப்ரவேசித்து, செய்கைப்பயனுண்பேனும் - எல்
லாகம்மங்களின் பல போக்தாவும் தானே யென்றும், கருமமும் கரும
பலனுமாகிய - புண்ய பாபரூப கர்மங்களும் கர்மபலங்களுமாகிய, நீ-
கீயே, கர்த்தா - அதுஷ்டாதாவும், போக்தா - கர்மபலத்தையநுபவிப்
பானும், என்பர் - என்றுசொல்லுவர்,

அந்த தேஹஸம்பந்தத்துக்கடி, (அ) "மூன்செய்த முழுவினே" என்று
நீர்சொன்ன அகாதிகாலாஜித புண்யபாபரூபகர்மமன்றே வென்று
சொல்லுவோமாகில்; (உ) துயரமேதருதுன்பவின்ப வினேகளாய்"
(ஈ) "உத்த விருவினையாய்" என்று அசேதனமுமாய் அஸக்தமு
மாய் கர்மவாழையா யிருந்துள்ள புண்யபாபரூபகர்மங்கள் உன்னுடைய
நீக்காதாறுக்காறு ரூபேண பலிக்குமவையாகையாலே, கர்மமும் நீயிட்ட
வழக்கென்பர். (கவிஸாத மதியிலேனென்று மும்மதன்றே கர்த்தருத்வ
போக்த்தருத்வங்கனென்னில்? ஆங்காசமாய்ப்புக்குச்செய்கைப்பயனுண்
பேனும் கருமமும் கருமபலனுமாகிய நீ கர்த்தாபோக்தாவென்பர்) (க)
"கவிஸாத தீவினேகளைத்தனைசெய்த னன்கொல்" என்று முடிவின்றிக்
கே யிருக்கிறகொடிய பாபங்களிலே எத்தனை பண்ணினேனென்றும்,
(இ) "மதியிலேன் வல்வினையே மானாதோ" என்று, நான் பண்ணின
பாபமேயோ அதுபயித்தாலும் மானாதமென்றும் கீரே சொல்லுமையா
லே, கர்த்தருத்வமும் போக்த்தருத்வ மும்மதன்றே வென்று சொல்லு
வோமாகில்? (ஈ) "தானுங்காசமாய்ப்புக்குத்தானேதானேயானான்"
என்று, தானபிமானியாய்ப்புக்கு ஆத்மாதீயம்மனிலெனக்குண்டான
வாய்கைத்தத் தவிர்த்துத்தானே வாய்கையாதுனென்றும், (எ) செய்
கைப்பயனுண்பேனும்பாசே" என்று, கருமுடையபடியை யறுகரித்
துக் சொல்லுகிறவிடத்திலே னாகை கர்மங்களினுடைய பலபோக்தா
வும் தானே என்றும், (அ) "கருமமும் கருமபலனுமாகிய" என்று
புண்ய பாபரூபமான கர்மங்களையும் கர்ம பலங்களுக்கும் நியாயகரு
யென்றும் சொன்னவராகையாலே, கர்ம கர்த்தாவும் தத்பலபோக்தாவும்
நீயிட்ட வழக்காகையாலே, கர்த்தாவும் போக்தாவும் கீயே என்பர். (கரு

(அ) தி - ஊ, க. த. உ. (ஆ) விஷ - க, க. அ. (ஈ) விஷ - க. க. அ. (உ) விஷ - க, க. க. (இ) விஷ - க, க. க. (எ) விஷ - க, க. க. (அ) விஷ - க, க. க. (அ) விஷ - க, க. க.

மு. யானே பெஞ்ஞான்றுமென்றத்தாலே யென்னில் அயர்ப்
பாய்ச்சமயமதிகொடுத் துள்ளம்பேதஞ்செய்கை உன் தொ
ழிலென்பர், ஜீவப் பரக்ருதிகைதன்யம் நீங்கும் வ்ரதேறது,
அகமேனியிலமுக்கறுக்கை யபிமானக்ருத்யம்,

யானே - யானே பென்றனதே என்றும், எஞ்ஞான்றுமென்றத்தாலே -
எஞ்ஞான்று மெஞ்ஞுமென்றுதுடங்கி மெய்ஞானமின்றியென்று நீர் சொ
ன்னத்தாலே, என்னில் - என்றுசொன்னால், அயர்ப்பாய் - மறப்பாய்,
சமயமதிகொடுத்து - மாட்டாதபலசமயவன்ஷயமதிகொடுத்து, உள்ளம்
பேதம்செய்கை - ஆஸ-ரப் பரக்ருதிகளின் ஹருதயத்தைபேதிக்கை, உன்
தொழில் - உன்வ்யாபாரம், என்பர் - என்றுசொல்லுவர், ஜீவ -
ஜீவாத்மாவினுடைய, பரக்ருதிகைதன்யம் - பரக்ருதி ஸம்பந்தாயத்தஜ்
ஞாநம், நீங்கும் வ்ரதேறது - அவனைவிட்டுப் பிரிகைக்குக் காரணமா
யிருந்துள்ளது, அகமேனியிலமுக்கறுக்கை - அந்தரங்க ஸரீரத்தைப்பற்
றிக்கிடக்கிற ஜீவனுடைய வஜ்ஞாநமாகிற வழுக்கைப்போக்கடிக்கை,
அபிமானிக்ருத்யம் - அபிமானியான உன்கர்த்தவ்யம்,

மமும் கருமபலதுமாகிய) என்கிற வித்தால் கர்மகர்த்தருதத்பலபோக்
த்ருதாததீத்யம் விவகிதமாகையாலேயாய்ற்றிவ்விடத்தி விவரிச்சந்
தை யெடுத்தது. (யானே எஞ்ஞான்று மென்றத்தாலே யென்னில்?
அயர்ப்பாய்ச் சமயமதிகொடுத்து உள்ளம்பேதஞ்செய்கையுன் தொழி
லென்பர்) (க) "யானே பென்னை யறியகிலாதேயானே பென்றனதே
யென்றிருந்தேன்" என்றும், (உ) "எஞ்ஞான்றும்" என்று துடங்கி
(ஈ) "மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல் பிறப்பழுந்தி" என்றும், நீர்
சொன்ன அஜ்ஞாநாயதாஜ்ஞாநாதிகளாலேகாணுமுகந்த காமகர்த்தரு
த்வபலபோக்குவங்களுண்டாய்த்தென்று சொன்னோமாகில்; (ச) "அ
யர்ப்பாய்த் தேற்றமுமாய்" (ரு) "மாட்டாதபலசமயமதி கொடுத்
தாய்" (ஊ) "உள்ளம் பேதஞ்செய்திட்டு யிருண்ட உபாயங்களும்"
என்று, ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்க ளிரண்டும் நீயிட்ட வழக்காகையாலே, அந்
ஞாநாயதாஜ்ஞாநாதிகளை வினேக்கையு முன்க்ருத்யமென்பர். (ஜீவப்
ரக்ருதி கைதன்யம் நீங்கும் வ்ரதேறது அகமேனியி ஸமுக்கறுக்கை
யபிமான க்ருத்யம்) (எ) "யாதாநுமோரக்கையில்புக்கு" இய்யாதிப்
படியே வ-ஷம் பரக்ருதி விசிஷ்டநாய்க்கொண்டு ஸ்வகர்மாதகுண
மாக நானுவித சரீரங்களிலே ஒன்றைண்டொன்றைப்பற்றித்தமோதித்
திரியும் ஜீவனுக்கு தேறேக்கியத்தவேன போக்யத்வேகாவஸ்திதையா
ஸப் பரக்ருதியைப்பற்றிக் கிடக்கிற கைதன்யம் (அ) "யாதாநுமப்பற்றி
நீங்கும் விரதம்" என்கிறபடியே, பரக்ருதி பரக்ருதங்களிலே ஏதேனு
மொன்றை யவலம்பித்து கம்மைண்டுகளும் வ்ரதத்துக்கு தேறதுலா

(க) தி - ஸா. உ. க. க. (உ) ஷ - க. உ. எ. (ஈ) ஷ. (ச) ஷ - ஈ. அ. க.
(ரு) ஷ - ஈ. க. ச. (ஊ) ஷ - இ. ஸ. ச. (எ) தி. வி. கரு. (அ) ஷ.

ஞ. தாந் கஞ்சும்ஸம்பந்தம் கிருபாநிகம், ஸௌஹார்த்தம்
மெஞ்ஞாந்தம் சித்ரும், பிணக்கிப்பேதியாதஜ்ஞாநாதி
வைகல்யமில்லை,

தாந் கஞ்சும் - தானேனேஜ்ஞித்து சகலிகைக்கடியான, ஸம்பந்தம் -
ஸம்பந்தம், கிருபாநிகம் - நிஷ்காசணமாயுண்டானது, ஸௌஹார்த்தம் -
ஸௌபகத்தருதயகத்வம், எஞ்யான்தம் - என்றைக்கும், சித்ரும் - உள்
னது, பிணக்கி - விவதித்து, பேதியாத - வைபரீத்யமில்லாத, ஜ்ஞாநாதி -
ஜ்ஞானம்முதலிய கல்யாண குணங்களுடைய, வைகல்யம் - ஸஞ்ஞதை,
இல்லை - உள்ளதல்ல.

கிருப்பதொன்று (க) "அகமேனியொழியாமே" என்று, நமக்கந்த
சர்க்கரீரமான விவ்வாத்மாவைப்பற்றிக் கிடக்கிற ப்ரக்ருதிஸம்பந்தருப
மாவியத்ததைப் போக்குகை இவ்வாத்மாவுக்கபிமானியான நம்முடைய
க்ருத்யமாயிருந்தது. அந்தக்கே (ஜீவப்ரக்ருதி) இத்யாதிக்கு (உ)
"ஐ ஐத்யுஜ்ஞாநாதி கைகாஃ | கைகாஃ கைகாஃ" "இதஸ்த்வந்யாம்
ப்ரக்ருதிமீத்திமேபராம் | ஜீவபூதாம்மஹாபாதேஹா" என்று, சொல்
வப்பட்ட ஜீவருகிதப்ரக்ருதியில் கிடக்கிற சைதந்யம், (ங) "யாதா
ஹம்பதறி கீங்கும்" என்கிறபடியே, ப்ரக்ருதிப்ரக்ருதங்களிலேதேனு
மொன்றைப்பற்றிநம்மையவிட்டஹனும் ப்ரதேஹேதுவாயிருப்பதொன்று;
அதிலும் சர்க்கரீரமாயிருக்கச்செய்தே. அப்படியன்றிக்கே (ச) "அக
மேனிய" என்று, நமக்கந்தரங்க ஸர்க்கரீரமாயிருக்கிற விவ்வாத்ம வஸ்துவில்
கிடக்கிற ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தருபமான மாவின்யத்ததைப் போக்குகை,
இதுக் கம்மமானியான நம்முடைய க்ருத்யமாயிருந்ததென்னவுமாம்.
(தாந் கஞ்சும்ஸம்பந்தம் கிருபாநிகம்) (ஞ) "கங்கித்தான் காத்நனிக்கும்
பொழிலேழும் வினையெற்கே நல்கத்தானாகாதேநா நாரணனைக்கண்டக்
காம்" என்னும்படி, காம்ஸ்கீரத பூர்வகமாக சகலிகைக்கடியான
நாசாயணத்வப்ரபுத்தமான ஸம்பந்தம் கிருபாநிகமாயிருந்தது. (ஸௌ
ஹார்த்த மெஞ்ஞாந்தம் சித்ரும்) (ச) "தனிமாப் புகழேயெஞ்ஞான்
தம் சித்ரும்படியாத் தான்தோன்றி" என்று, நாமருபங்களையிழந்து
தமீமாபூதமான மையத்திலே விவற்றையுண்டாக்கி நிகேத்த அத்நிதிய
மான மஹாருணமென்கிற ஸௌஹார்த்தம், காத்நத்தவமுள்ள தனையும்
ஒருவன்பன்னு முபகாசமேயென்று அத்தையே யதுனைத்திப்பார் ந்ரு
தயத்திலே சித்ரும்படியாக் கென்கையாலே, அந்த ஸம்பந்தமடியாக
சர்க்கரீரம் கன்மையை யாஸாஸலிக்கைக்கடியான ஸௌஹார்த்தருணத்
திலும் கண்ணிது சொல்லப்போகாது. (பிணக்கிப் பேதியாதஜ்ஞா
நாதிகைகல்யமில்லை) (ச) "பிணக்கிபாசனையும் யவரும் சிறையாமல்
பேதித்தம் பேதியாததேநா கணக்கில் பீத்திவெள்ளக் கதிர்ஞானமுர்

(க) தி - ஸா. க. ஏ. 30, (உ) தி. ஏ. 10, (ங) தி. கி. கரு, (ச) தி. ஸா. க. 1
0, ஸ. (ஞ) தி. - க. ச. 10, (ச) தி. - ஸா. க. 10, (ச) தி. - க. 10, (ச) தி. - க. 10.

மூ. ஏகமூர்த்தியல்லமாய்த்தயந்நபலித்வங்கள் நம்மது நாம்
தனிரின்ற ஸ்வதந்தரரென்றவனே யறிந்தனமே என்றும்
ஸ்ரவஜ்ஞரிவர், நெறிகாட்டியருளுஞ்சுவடும்

ஏகமூர்த்தியில் - ஏகமூர்த்தியென்கிறபாட்டிலே, அல்லமாய்த்த - துக்
கத்தைப்போக்கின, யந்த - யந்தம், பலித்வங்கள் - பலபாக்தவம், இவை
கள், நம்மது - நம்முடையது, நாம் - நாமானவர், தனி நின்ற - அத்தி
தியமாகநின்ற, ஸ்வதந்தரர் - பராதீனரன்றிக்கே யிருக்குமவர், என்று -
என்று, அவனேயறிந்தனமே யென்னும் - அவனையே யறிந்தோமென்று
சொல்லும்படியான, ஸ்ரவஜ்ஞரிவர் - இவர் ஸ்ரவஜ்ஞராயிராகின்றார்,
நெறிகாட்டி - நெறிகாட்டி என்கிறபாட்டிலும், அருகும் சுவடும் - அரு
கும் சுவடுமென்கிறபாட்டிலும்,

த்தியனாய்” என்னும்படி ஸம்ஹருதி ஸமயத்திலே ஸகல சேதநாசே
தநங்கனையும் நாமரூப விபாக சஹிதமாம்படி கலசி, ஸ்ருஷ்டிதஸை
யிலே ஒருவர்கர்மம் ஒருவர்க்குத் தட்டாதபடி பிரித்து ஸ்ருஷ்டித்தும்,
தமக்கொருபேத மின்றிக்கே யிருக்கும் ஜ்ஞானாதிகளையுடைய நமக்கு
ஜ்ஞான சக்திகளில் குறைவுசொல்ல விடமில்லை (ஏகமூர்த்தியில் அல்
லம்மாய்த்தயந்நபலித்வங்கள் நம்மது) (க) “ஏகமூர்த்தி” என்கிற
பாட்டிலே, காரணங்களோடு கார்யங்களோடு வாகியறஸகலத்தைபும்
ஸ்ருஷ்டித்து அவற்றினுடைய தாரணர்த்தமாக அந்தராத்மாவாய் ஸ்ரு
ஷ்டமான பதார்த்தங்களினுடைய சகூஷணத்துக்காக கூர்நர்ணவத்திலே
கண்வளர்ந்தருளி, இப்படி ஸர்வகாலமு மொருபடிப்பட்ட அநுகூஹ
சீலநாகைக்கடியானப்ராப்தியை யுடையையான நீ உன்றிருமேனிக்குவே
ண்டும் போகோபகரணங்களெல்லாம் “பூகம்சாந்திந்படியே” என்பக்
கலிலேயுண்டாக்கி நிர்நுக்க னானே, என்று இவர்பேசினபடியே, இவ
ரைப் பெருமைக்குயத்தனம் பண்ணுகையும், பெற்றாலுக்கும் பலித்வமும்
நமக்கேயுள்ள தென்னாயிருந்தது. (நான் தனிரின்ற ஸ்வதந்தரரென்று
அவனே யறிந்தனமே என்னும் ஸ்ரவஜ்ஞரிவர்) (உ) “தனிரின்றசார்யிகா
மூர்த்தி” என்று, கார்யவர்கமழிந்தவன்று ஸச்சப்தவாச்யனாய் நின்று,
(ஈ) “கருஷணாஹேன” “ருத்ரம்ஸமாச்சரிதாதேவா” இத்தயாதிப்சக்
ரிபையாலே உனக்கொரபாச்சய மில்லாதபடி யிருக்கிறவனென்கையா
லே நாமவேண்டிற்றைச் செய்யும்படி நிரங்குசஸ்வதந்தரென்று அறுதி
யிட்டு (ச) “அவனே யகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்” என்றுதுட
ங்கி (ரு) “அவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே” என்று, ஸகலகார்
யங்களிலும் ஸஹகாரிரிபேகூஷணய் ஸ்வாதீன ஸகலசேதனானே
யருபஸ்திதிக்குயிருக்குமவென்றறிந்தோம் என்று சொல்லும்படியான
ஸ்ரவஜ்ஞராயிருப்பவ ரொருவரிவர் (நெறிகாட்டி அருகும் சுவடும்

(க) தி - வா. ச. க. க. (உ) பெரியதி - அ. ஏ. க. (ஈ) (ச) தி - வா. க. க. உ.
(ரு) ஷே.

பு. போலேனியும் திருத்தாமென்று கிழந்துவிடும், அமர்த்
தாலேனியும்போலேனியே போலப்பெறுவெனமுதி
யவனாபிப்பிக்கிற மேனமுதா பேர் தே காறுமா ஸங்கா
சிந்து திரோல தலந் செவிப்பட்டவாதே னாகாந்தரி
தபாம்பாதிக்கு

போலே - அருளிச்செய்தாப்போலே, இதுவும் - இத்த பார்வமும், திரு
த்தாமென்று - திரேததமாதையாலே உத்தரம் சொல்லப்போகாதெ
ந்து, கிழந்து - தலைபை வணங்கிக்கொண்டு, நிற்க - இருக்க, அமர்தா
தாலேனியும்போலே - மர்தாம் தெரியாத வாய்பாசால் நடந்த
பட்ட உத்தவந்தில் காந்தயகோஷத்தால் பூர்த்திபண்ணுமாப்போலே,
போலப்பெறுவெ - காணப்பெறுகின்றவென்று தம்வாயாலே சொல்
லும்படியால், எழுச்சியை-உச்சாயத்தை, ஸாதிப்பிக்கிற - காட்டிக்கொ
டுக்கிற, மேக - மேகங்கள், ஸமுதா - ஸமுதாங்கள், பேரி - பேரிவாந்
தங்கள், தே - கா ஸப்தங்கள், காறுமா - காறுமாங்கள், ஸங்க-ஸங்கங்
கள், ஆதி - ஆதிவாதம், ஸ்துதி - ஸ்தோத்தரம், இவைகளாலேயுண்டா
ன, தோனாறுமம் - காணாஸப்தம், செவிப்பட்டவாதே - திருச்செவி
தாத்தியவாதே, னாகாந்தரித்த - மகண்ணாலே காணப்பட்ட, பாம்ப
தாத்திக்கு - காணாமன்றிக்கே பாற்றயமைஸ்ஸேஷமாதைக்காட,

போலே இதுவும் திருத்தாமென்று கிழந்துவிடும் (அ) "கெதிகாட்டி
கீருதிபோ" என்கிறபாட்டிலும் (உ) "அருஞ்சுவலும்தெரிவுணசோம்"
என்கிறபாட்டிலும் உபாயத்தாக்களைக்காட்டி அகற்றப்பார்க்கிறாயோ,
உள்ளுடைய விஷயமான திருமேனியை கீயேகாட்டி மதபிப்
பெதிருயோர் பழையதாக வஞ்ஞனும்ப் போருகிறவென்கை என்கெய்வ
தாத நினைத்தாய், இத்தையருளிச் செய்யவேணுமென்றும், உம்முடைய
யருது வந்ததும் உம்முடையவடநிதல்செய்யாதிருக்க உம்மளவிலே
கிழைவாமாததமிழ்கு வாராநின்றது, இதுக்கடியருளிச்செய்ய வேணு
மென்றும், முன்விளக்கெட்டவை திருத்தாயானுப்போலே இப்போ
துகெட்டவியும், திருத்தாமென்று கிழந்துவிடும் கிழந்துவிடும் நிற்க
(அமர்தாத்தாலேனியும்போலே போலப்பெறுவெனமுதி யெழுச்சியை
ஸாதிப்பிக்கிற மேனமுதா பேர் தே காறுமா ஸங்காசிந்து திரோல
தலந் செவிப்பட்டவாதே னாகாந்தரித்த பாம்பாதிக்கு) உத்த
வந்தரில் உத்தவந்தியில் உபாயங்கள் கிழந்து தேற்றுகிட்டால்
கொட்டச்சொல்லி காந்தயகோஷத்தாலே உத்தவந்தத்தையிடப்போ
லே தாம் திருத்தானையிடத்தருதபடி மனாக்களாக இவனுலே
பாவித்தியமாய் (உ) "காணப்பெறுகின்றேன்" என்ற, தாம் கிழ்ச்
சொன்னபடியே பாம்பத்திரிவே போலப்போகிற வெழுச்சியை ஸாதி

மூ. தலைமிசையாய்வந்த தாள்களைப் பூண்டுபோகாமல் தடுத்து
திருவாணையிட்டு கட்சஞ்செய்யாது செய்திப்பிழை

தலைமிசையாய்வந்த - தந்திருமுடியிலே யாம்படிவந்த, தாள்களை - திரு
வடிவளை, பூண்டு - கட்டிக்கொண்டு, போகாமல் - பேராமலிருக்கும்படி,
தடுத்து - நிரோதித்து, திருவாணையிட்டு - அவனுக்குநீரோதமம்
படி பெரியபிராட்டியார்மேலே யோட்டிட்டு, கட்சஞ்செய்யாது - எங்
கோசலேகமில்லாமல் பண்ணினானானுலே, செய்திப்பிழை - இவ்வ
பாதம் செய்யப்பட்டது,

ப்பிரயாசின்னுள்ள (க) "குழனிசம்பணிமுயில் தூரியம்முழக்கின ஆழ்
கடலலைதிரைகையிழித்தாடின" என்று, சாஜஞ்ஞானன் போம்போது
தூர்யாதிமங்கனகோஷம் பண்ணுவானாப்போலே பரமபதத்துக்குப்
போமலர்களைக்கண்ட ப்ரீதியாலே முழங்குவது னெழிப்பதாகாகித்
தும். மேகஸமுத்தகோஷங்களாகாகித்திற பேரிகநுடையவும் (உ)
"கீதங்கன்பாடினர் சின்னார் கெருடர்கள்" என்கிற, கீதங்களினுடைய
யவும் (ஈ) "நாளங்கள் வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைந்தனர்" என்
கிறகாறான சங்கங்களினுடையவும் (ஊ) "வானொளிகள் மடங்கை
யர் வாழ்த்தினர்" என்றிற, ஆசீஸ்வரிதுடையவும் (இ) "துடர்க்
தெங்கும் தோத்திரம்சொல்லினர்" என்கிற ஸ்தோத்திரத்தினுடைய
வும், ஸம்மிஸ்ரகோஷமாகிற கோலாஹலம் செவிப்பட்டவாறே அர்சி
சாதி கதியையும் ஆதிவாழிகலந்தகாரத்தையும் நிவ்யதேஸப்தாப்தி
யையும் அங்குள்ளருடைய பஹு-மானத்தையும் ஆகத்தமயமான
வாசஸ்தாத்திலிருப்பையும் ஸ்வசரண கமல ப்ராப்தியையும் பெத்
ருராகப் போம்படி. ஸாக்ஷாத்கரித்த பரமப்ராப்திக்கு (தலைமிசை
யாய் வந்த தாள்களைப்பூண்டு போகாமல் தடுத்துத் திருவாணையிட்டு)
அப்படி ஸாக்ஷாத்கரித்த பரமப்ராப்தி மானஸாதபவமாத்தாமாய்
பாற்றயமைவ்வேக யோக்யமன்ஸாமையாலே அததைப்பெருகைக்
காக (ஈ) "தலைமிசையாய்வந்திட்டினி நான் போகொட்டேன்"
என்று, (ஊ) "தலைமேல் புனைந்தென் சரணங்கள்" (இ) "தலைமேல்தா
லினைகள்" என்கிறபடியே, மானஸாதபவனைவந்தயத்தாலே தம்மலை
மேல் ஆழம்படிவந்த திருவடினை கட்டிக்கொண்டுபோகாமல் தடுத்து
(ஊ) "திருவாணையினானை கண்டாய்" என்று, அவனுக்கு மறுக்க
லண்ணுதவாணையிட்டு பிப்படி யானையிட்டவாறே சேஷபூதரான கீர்
சேஷியான காம் செய்தபடி கண்டிருக்குமத்தனையொழிய கம்மையான
யிட்டித் தடுக்கை யம்முடைய ஸ்வரூபத்தோடு விருத்தமாகையானது
பெருவாணை காணுமென்ன (கட்சஞ்செய்யாதுசெய்திப்பிழை) (ஊ)
"கட்சஞ்செய்யாது கண்டாய்" என்று, ஸ்வத்துருவான கீவகன் பூர்வ

(க) தி-கா. க. உ. உ. (உ) கிஷ-கா. க. (இ) கிஷ-க. (ஊ) கிஷ. (ஊ) கிஷ-க.
(ஈ) கிஷ - கா. க. உ. (ஊ) கிஷ - ச. ச. (அ) கிஷ - கா. க. உ. (ஈ) கிஷ - கா. உ.
(ஊ) கிஷ.

மூ. பற்றுக்கொம்பற்ற கதிகேடு போரவிட்டபெரும்பழி புறம்
போனல் வருமிழவு உண்டிட்டமுற்றீம்பு அன்புவுளர்ந்த
அடியும்

பற்றுக்கொம்பு - அவலம்பல ஸாதனகொள்கொம்பு, அற்ற - இல்லாத,
கதிகேடு - அகம்பாதி, போரவிட்ட - ஸம்ஸாரத்தில் நான்நடையாடும்
பழி என்னை உபேகித்த, பெரும்பழி - பெரியகுற்றம், புறம் - பாற்றயங்
களான ஸய்தாதி விஷயங்களில், போனல் வருமிழவு - மண்டினால்வரக்
கடவதான க்லேஸம், உண்டிட்ட - நிர்ஸேஷமாக புனிக் கையாகிற,
முற்றீம்பு - ப்ரதமாபராதம், அன்புவுளர்ந்த - ஸ்நேகம் வளருகைக்கு,
அடியும் - காரணமான பெரியபிராட்டியின் தார்ட்யம்,
வ்ருத்தத்தால்வந்த அயோக்யதைபார்த்துக் கூசுவாகிவையாதே யன்
வேடு ஆத்மபேதயில்லாதபடி யென்னை பரிசுரஹித்தாய், ஆனபின்புஉன்
ளதய்வேடு செய்திப்பிழையென்றும் (பற்றுக்கொம்பற்ற கதிகேடு) (க)
“ஆயிக்கொப்பற்றுக்கொம்பு நின்னல்லாலநிகின்றிலேன்யான்” என்று,
கொழுகக் கொம்பையொழியத் தரிக்கமாட்டாதாப்போலே, என் ஆத்
மாவக்கு ஜீவனவேறுதவாயிருப்பதொன்றுன்னையொழிய வேறுகாண்கிறி
லேன், ஆதவால்நான்(உ) “அநந்யகதி” “அநந்யகதி” என்றும், (போர
விட்டபெரும்பழி) (ங) “எம்பரஞ்சோதிக்கலுற்றென்னைப் போரவிட்
ட்டாய்” என்று, என்கார்யம் நீசெய்வதாகவேறிட்டுக்கொண்டு உன்பக்
கன் கிள்தும் பிரித்து உன்குணங்கள் நடையாடாத ஸம்ஸாரத்திலேதன்
னியுபேகித்தாய், இதுனக்குபரிஹரிக்கவொண்ணாத பெரும்பழியன்றோ
வென்றும், (புறம்போனல் வருமிழவு) (ச) “போரவிட்டிட்டென்னை
புறம்போக்கலுற்றால்” பின்னையானாக்கண்டெத்தை யந்தோவென
தென்பதன்யானென்பதென்” என்று, உன் பக்கல்நின்றும் பிரித்து
உய்யயதிரானவென்னை ஸ்ரஷ்டியென்று தூடங்கி, இவ்வளவும்குரநி
துத்தினை நீ என்வார்யம் நான் செய்வேனாகப்பார்த்து என்னையுபேகித்
தாய் ஸர்வசத்தியான நீ யனாதரித்தபின்பு அசத்தனான நான் எந்த உபா
யத்தைக்கொண்டு என்ன புருஷார்த்தத்தை ஸாதிப்பது எனக்குப் பரி
கரமாயிருப்பதொன்றுன்னென்பதோர்த்தமுண்டோ, ப்ருதக்ஸ்திதி
போக்யமாயிருப்பதொரு காலுண்டோ, ஐயோ? என்னை என்கையிலே
காட்டிக் கத்தகிழவே யன்றோ உன்மனென்றும் (உண்டிட்டமுற்றீம்பு)
(ஊ) “எனதானிய பின்புவினா மகக்காரணமன்னியுண்டிடாயினி
யுண்டெய்ழியாய்” என்று என்னுடைய ஜேனபமான சரீரத்தையுமாத்தா
வையும் மனத்தை-புரு பர்யாப்தி பிறவாமல் விசத்தவராக புறித்த நீ தூட
க்கினைகதக் குதாநிபுக்கலிடாதே விஷயிசரித்துவிடாய் புத்தசேஷ
மாகினை உன்னதன்றோ முற்றீம்பென்றும் (அன்புவுளர்ந்தவடியும்)
(க) “கொண்டலர்யபாஸைக்கப்பாடிய வென்னென்பேயோ” என்று.

(க) தி - கா. ௪௦, ௪௧, ௪௨, (உ) தி - கா. ௪௦, ௪௧, (ங) தி - கா. ௪௦, ௪௧, (ச) தி - கா. ௪௦, ௪௧, (ஊ) தி - கா. ௪௦, ௪௧, (ஈ) தி - கா. ௪௦, ௪௧.

மூ. உயிருறவுமுதலளவு துரக்கைகளாலே பெருவாணை யல்லவா
க்கினபேரவா குளப்படியாம்படி கடல்போன்ற வாதரத்
தோடே சூழ்ந்துதாபங்களை ஹரித்தமையை வெளியிடுகி
றார் பத்தாம்பத்தில்.

உயிருறவு - ஸரீர ஸரீரிபாவஸம்பந்தமும், முதலளவு - முதல் தனிவித்
தேயென்கிற பாட்டளவாக, துரக்கைகளாலே - ஒட்டுக்கைகளாலே, பெ
ருவாணை யல்லவாக்கின - ஈஸ்வரனுக்குத் திருவாணையிட்டது யுத்த
மென்னலாம்படியாக்கின, பேரவா-பெரியவாதரம், குளப்படியாம்படி -
அத்யல்பமாம்படி, கடல்போன்ற வாதரத்தோடே - கடலோடொத்
தவாதரத்தோடே, சூழ்ந்து - ஆழ்வாரையாபித்து, தாபங்களை ஹரித்
தமையை - தம்தாபங்களை யெல்லாம் தீர்த்துக்கொண்டமையை, வெளி
யிடுகிறார் - இங்குள்ளாருக்குத் தெரியும்படி அருளிச்செய்கிறார், பத்
தாம்பத்தில் - பத்தாவதாநாதகத்தில்.

பெரியபிராட்டியார் பக்கல் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே அவள் பரிக்ரஹ
மானவென்பக்கலதிப்ரவணானவனே! நான் அந்தப்புரபரிகரமன்றோ?
என்பக்கலுனக்குண்டான அன்புக்கடியிவளாகையாலவன்பரிக்ரஹமெ
ன்கிறவடியுரமென்றும் உயிருறவு (க) “பெற்றினிப்போக்குவ
னே வுன்னையென் தனிப்பேருயிரை” என்று அத்யந்தவிஸஜாதிய
னயிருந்துவைத்து எனக்கு தாரகனான உன்னைப்பெற்றுவைத்து இனி
விடுவேனோ? உயிரானிட்டு உடல்தரிக்கவற்றோ? என்கிறசரீர சரீரி
பாவஸம்பந்தமென்றும் (முதலளவு துரக்கைகளாலே பெருவாணை
யல்லவாக்கின பேரவா குளப்படியாம்படி) இப்படி (உ) “முதல்தனி
வித்து” என்கிறபாட்டளவாக உத்தரோத்தரம் புகலறதுரக்கைகளினா
லே தாமிட்டவாணை பெருவாணை யல்லாமையை ஸாதித்து (ங) “அத
னில்பெரிய என்னவா” என்று, தத்வந்தரயத்தையும் விளாக்குலெகா
ண்டு அவை குளப்படியாம்படிபெரியதான தம்முடைய பரமபக்தி குள
ப்படியாம்படி (கடல்போன்ற வாதரத்தோடே சூழ்ந்து தாபங்களை ஹரி
த்தமையை வெளியிடுகிறார்பத்தாம்பத்தில்) அதாவது:— (ச) “என்
னவாவறச் சூழ்ந்தாயே” என்று, கீழ்சொன்ன அபரிச்சேத்யமான தம்
முடைய வபினிவேசத்தையும் தன்னபிரிவேசத்தையும் பார்த்தால்
இதொரு குளப்படியும் இதொரு ஸமுத்தரமு மென்னும்படியான வபினி
வேசத்தோடேவந்து மைம்மலேஷித்து, (ஊ) “அக்ஷரேணச் சக்ஷு:
கருஷுஜீ” “அங்கேபரதமாரோப்யமுதிதஃபரிஷஸ்வஜே” என்று, மீன்
டெழுந்தருளி பரதாழ்லாணை மடியிலே வைத்தனைத்து, உச்சிமோந்து
கந்தாப்போலே, தம்முடையவிடாய் கெடும்படியதுபவிப்பித்து, அலாப
கிபந்தகபரிதாபத்தால் கப்பிட்டவாயாலே (ஈ) “அவாவற்றுவிடு பெற்
றகுருகர்ச்சடகோபன்” என்று, பேசும்படி, (எ) “அவாவறச்சூழ
ரியை” என்று, ஹரிஎன்கிற திருநாமத்துக்கதுருணமாக தம்முடைய
ஸகலதாபங்களையும் ஹரித்தமையை ஸர்வருமதியும்படி பரகாசிப்பி
றார் பத்தாம்பத்தில்வென்கை. *

(க) தி - வா. ௧௦. ௧௦. அ. (உ) வெ - ௬. (ங) வெ - ௧௦. (ச) வெ - ௧௦.
ஸ்ரீ - ரா - ௪ - ௧௩௧. ௧௩௧. (ஊ) தி - வா. ௧௦. ௧௦. ௧௧. (எ) வெ.

மு மண்பற்றுப்போலே வென்னுமவற்றிலுமினிபெய்வ
இருபதின்மால் கூப்பிடுமார்த்தி அதிகாரிபூர்த்திக் கொண்டு
மது முக்யம்.

(மு—(கஉ) கமலக்கண்ணெனென்று துடங்கி கண்ணுணினிற்றதி

மண்பற்றுப்போலே - அநிலுண்டான மண்ணைக் கழற்று தாப்போலே,
என்னுமவற்றிலும் - என்று சொல்லுமதிக்கார்டிலும், இனி இனியெ
ன்று - இனி இனியென்றே சுபத்தோடே இருபதின்மால் - இருபது
தாம், கூப்பிடுமார்த்தி - கூப்பிடப்பண்ணும் ஆர்த்திவிசேஷம், அநி
காரிபூர்த்திக் கொண்டுமது - பூர்ணதிகாரிக்கு வேண்டிமென்று சொல்லு
மதுவே, முக்யம் - பிரதானம்.

(அ) கமலக்கண்ணெனென்று துடங்கி - புண்டர்காசுநென் கண்
னுக்கு விஷயமானெனென்று துடங்கி, கண்ணுணினிற்றதி - கண்ணுண்
கின்றகலானென்று என் கண்வட்டத்தினின்றும் கால்வாய்க்கமாட்டுகிறி
னென்னுமளவாக.

யுன்திருவருளாலன்றிக் காப்பரிதால், (க) “இனியவர் கண்டவ்நாறு, (உ)
இனியுனதுவாயலகிலின் னாழில்லைப்பாசை காடாயே, (கஉ) “இனி
எம்மைச்சேரேலே” (க) “எம்மாயாலுண்ணே யினிவந்துகூடுவனே”
(ரு) “எங்கினித்தலைப்பெய்வனே” (க) “இனியென்றாமுதேகயரு
ளாயே, (எ) “ஆவி காப்பாரினியார் (அ) “நெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரினியார், (கஉ)
“இனியுண்ணவிட்டொன்று மாற்றவிற்பின்திலேன் (கஉ) “தரியெனினி
(கக) “இனியாசைக் கொண்டென்னுசாகோ” (கஉ) “அத்தனையா யினி
யென்னுயிரவன்னையதே (ககஉ) “கண்ணாசைக்குழாய்கள் காப்பகின்றவ்
னினி (கக) “இனி யிருந்தென்னுயிர் காக்குமாநென், (கரு) “இனிகாண்
போகலொட்டேன், (ககஉ) “உண்டிட்டாயினி யுண்டொழியாய் (கக)
“உண்ணப்பெற்றினிப்போக்குவனே” என்றிப்படி, இருபதின்மால்
கூப்பிடுமபடியான ஆர்த்திபாம்பசையை விளைத்து பாம்புநி பாய்க்க
மான அதிகாரிபூர்த்தியை புண்டாக்குகைக்காக வென்னுமதுவே பா
தாண்டிமென்னை, ஆர்த்தி அதிகாரிபூர்த்திக்கொண்டது ஆர்த்தியாவ்வுரு
திகாரிபூர்த்திச்சுண்ணபடி பரமார்த்தியோலே விதேயப்பதிகாரம் பரி
பூர்ணமாவது, அகையாலே, நேருகவந்தாங்கென்ன மப்ரதானங்கள்,
இவரை வைத்ததுக்குப் பரதான வேறுவிதுவென்ற நாய்த்து.

வ்யா. (கஉ) அநிலிவ்வார்த்திக் கடியான பரபக்திபாஜ்ஞாக பரம
பக்திகளின் தலைகள் எத்தெந்தத்திருவாய் மொழிகளென்னுமபேசுக
யிலே அவற்றை யருளிச்செய்திருர் மேல் முன்னவாய்த்தாலே,
அதுதன்னில் பரபக்தியவஸ்தை யினிவந்தெய்திருர். (கமலக்கண்ணென்

(க) தி - கா. க. எ. ச. (உ) கெ - அ. (கஉ) கெ - க. க. க. (க) கெ - க. க. க.
(ரு) கெ - க. (க) கெ - க. க. க. (எ) கெ - க. க. க. (அ) கெ - க. க. க.
(க) கெ - க. க. (கஉ) கெ - க. க. க. (க) கெ - க. க. க. (கஉ) கெ - க. க. க.
(கக) கெ - க. க. (ககஉ) கெ - க. க. க. (கக) கெ - க. க. க. (கக) கெ - க. க. க.

மூ. பரஜ்ஞாநகர்ப்ப பரபக்தி.

மூ—(௧௩) இருந்தமையென்றது பூர்ண பரஜ்ஞாநம்.

மூ—(௧௪) முடிந்தவவாவென்றது பரமபக்தி.

மூ—(௧௫) இவைஜ்ஞாந

பரஜ்ஞாநகர்ப்ப பரபக்தி - பரஜ்ஞாநத்தை யுள்யேயுடைய பரபக்தியா யிருக்கிறது.

(அ) இருந்தமையென்றது - அடியரோடிருந்தமையென்றது, பூர் ணபரஜ்ஞாநம் - பூர்ணமான பரஜ்ஞாநமென்றபடி.

(அ) முடிந்தவவாவென்றது - முடிந்த வவாவிலந்தாதியென்கிறது பரமபக்தி - பக்தியினுடைய சரமாவதியான பரமபக்தி.

(அ) இவை - இந்த பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளானவை, ஜ்ஞாந - ஜ்ஞாநம்,

(௧) “உன்னையெங்கே காண்கேனே” (௨) “உன்னைக் காணக்கருது மென் கண்ணே” என்று, பாற்றய சகஷ-ஸ்ஸால் அவனைக்காண வாசைப்பட்ட டிக்கூப்பிட்டபுரந்தைகள் அதிலிரட்டியுண்டாகையாலே (௩) “கண்டு களிப்பகண்ணுள் நின்றகலான்” என்கிற திருமாலிருஞ்சோலையளவாக ஆந்தராதபவம் செல்லாநிற்கப் பெற்றன்றித்தரியாத பாற்றயாதுபவாபே சைகை நடக்கையாலே பரஜ்ஞாநத்தை கர்ஹித்துக்கொண்டிருக்கிற பரபக்தியென்கை. *

வ்யா. (௧௩) அநந்தரம் பரஜ்ஞாநாவஸ்தையாகிறதின்தென்கிறார். (இருந்தமையென்று துடங்கி) அதாவது, (௪) “அந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை” என்றும், (௫) “அடியார்கள் குழாங்களைபுடன் கூடுவதென்கொலே” என்றுமாசைப்பட்டபடியே, அர்ச்சிராதி கதி யாலே தேசவிசேஷத்திலே போய் பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை பரிபூர்ணது பவம் பண்ணுகிற நித்யஸ-பரிகள் திரளிலே கூடியிருந்தாராக தர்சித்துப் பேசின (௬) “சூழ்நிலம்பணிமுகில்” பூர்ணமான பரஜ்ஞாநமென்கை.*

வ்யா. (௧௪) அநந்தரம் பரமபக்த்யவஸ்தையானது இன்னதென்கிறார், (முடிந்த வித்யாதி) அதாவது, அப்படி தரிசித்தவதுதான் மானஸாது பவமாய் பாற்றயாதுபவ யோக்யமல்லாமையாலே பெருவிடாய் பிறந்து கூப்பிட்டி நரிக்கமாட்டாமல் திருவாணையிட்டித் தடுத்துப்பெருவாணை யல்லாமையை ஸாதித்து பேற்றோடே தலைக்கட்டின, (௭) “முடிந்த அவாவி லந்தாதியிப்பத்து” என்கிற (அ) “முனியே கான்முகன்” பக்தி யினுடைய சரமாவதியான பரமபக்தியென்கை. *

வ்யா. (௧௫) இந்த பரமபக்த்யாதிகளின் வேஷத்தை பகவத்வசந பரகாரத்தாலே தர்சிப்பிக்கிறார். (இவையென்றுதுடங்கி) அதாவது—

(௧) தி - ஊ. அ. இ. ௧௦. (௨) ஷே - க. அ. க. (௩) ஷே - ௧௦. அ. ஏ. (௪) ஷே - க. க. (௫) ஷே - உ. க. ௧௦. (௬) ஷே - ௧௦. க. க. (௭) ஷே - ௧௦. க. க. (அ) ஷே - க.

மூ. தர்ஸன ப்ராப்த்யவஸ்தைகள்.

மூ—(கசு) அவித்யாநிவர்தகஜ்ஞாநபூர்த்திப்ரதபகவத்ப்ரஸாதாந்மோக்ஷலாபமென்கை மயர்வறவீடுபெற்றவென்ற ப்ரபந்தை கார்த்யம்.

இத்யாசார்யஹ்ருதயே ச துர்த்த ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளேஸரணம்.

தர்ஸந - ஸாக்ஷாத்காரம், ப்ராப்தி - ப்ராப்தி ஏவம்ரூபமான, அவஸ்தைகள் - தஸாவிஸேஷங்கள்.

(அ) அவித்யா - ஸம்ஸாரகாரணமான வஜ்ஞாநத்துக்கு, நிவர்த்தக - ப்ரதிபந்தகமாயிருந்துள்ள, ஜ்ஞாந - ஜ்ஞாநத்தினுடைய, பூர்த்தி - பூர்ணதையை, ப்ரத - உபகறிக்கிற, பகவத்ப்ரஸாதாத்-ஜ்ஞாநாதிசுணபரிபூர்ணான ஸ்ரீ மந்நாராயணனுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, மோக்ஷ - ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி பூர்வகபகவத் ப்ராப்தி ரூபமோக்ஷத்தினுடைய, லாபம் - லபிக்கையானது, என்கை - என்று ப்ரதிபாதிக்கையானது, மயர்வற - மயர்வற மதிநலமருளினென்றுதுடங்கி, வீடுபெற்றவென்ற - அவாவற்று வீடுபெற்றவென்று தலைக்கட்டின, ப்ரபந்த - இப்ரபந்தத்தினுடையதான, ஐகார்த்யம் - நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதமே மோக்ஷஹேதுவென்கிறவிதுவே ப்ரதாநார்த்தம்.

இந்த பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள், (க) “*ஐத்யுஜ்ஜந்நயாந்* *அக்ஷயம் வந்* *ஜ்ஞாநம்* *ப்ரஹ்மணஸ்ய* *ப்ரஹ்மணஸ்ய*” “பக்த்யாத்வந்யயாஸக்ய அஹமேவம் விதோர்ஜந | ஜ்ஞாநம் த்ரஷ்டிம்சதத்வே நப்ரவேஷ்டிஞ்சபரந்தப்” என்று, அர்ஜுனனைக்குறித்து திருத்தேர்தட்டிலும், (உ) “*சரஜ்ஜ்ஞாநசரஜ்ஜ்ஞாநசரஜ்ஜ்ஞாந*” “பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்த்யைக ஸ்வபாவம் மாம்குருஷ்வ” என்று, ப்ரார்த்தித்த பாஷ்யகாரரைக்குறித்து (ங) “*கூஹ் ஜ்ஞாநசரஜ்ஜ்ஞாந* *ப்ரஹ்மணஸ்ய* *ப்ரஹ்மணஸ்ய*” “மத்ஜ்ஞாநதர்ஸந ப்ராப்திஷ்-நிஸ்ஸம் ரஸஸ்ஸ-கமாஸ்வ” என்று, சேரபாண்டியனிலுமவனருளிச்செய்த ஜ்ஞாநதர்ஸனப்ராப்த்யவஸ்தைகளென்கை. இத்தால், பகவத்ஸம்சலேஷவிஸ்லேஷைக ஸ-கதுக்கராம் படியான பரபக்தி பரஜ்ஞாநாவஸ்தையாகவும், பகவத் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை விஸததமமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற பரஜ்ஞாநம் தர்ஸநாவஸ்தையாகவும், அப்படி ஸாக்ஷாத்கரித்தவஸ்துவை யப்போதேகிட்டியதுபவிக்கப் பெருவிடில் முடியும்படியானபரமபக்தி ப்ராப்த்யவஸ்தையாகவுஞ்சொல்லப்படுமென்றபடி. *

வ்யா. (கசு) “நாறே சொன்ன பத்துநூறு ஓராயிரமென்றதும் ஸாபிப்ராயம்” என்றதில் நூறேசொன்ன பத்துநூறென்றதின் கருத்தை

(க) ஸ்ரீ - கீ. கக. ருச. (உ) க - ம். (ங) ஷ.

பத்துநிகமத்திலே விஸ்தரேணப்ரதிபாதித்து ப்ராஸங்கிகமாகமேலரு
ளிச்செய்யவேண்டு மவையுமருளிச்செய்தாராய் நின்ருர்கீழ், இனி ஓரா
யிரமென்றதின் கருத்தை விஸ்தமாக்காரின்றுகொண்டு ப்ரபந்தத்தை நிக
மித்தருளுகிருர் (அவித்யாநிவர்த்தகம்) என்று துடங்கி, அதாவது:— ஸம்
ஸாரகாரணமான வஜ்ஞாநத்துக்கு நிவர்த்தகராய்க்கொண்டு ஜ்ஞாநபூர்த்
தியையுபகரித்த ஜ்ஞாநாதி குண பரிபூர்ணானபகவானுடைய நிர்ஹேது
கமானப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபூர்வகபகவத்ப்ராப்திருபமோ
க்ஷத்தினுடைய லாபமென்று ப்ரதிபாதிக்கை. (க) “மயர்வற மதிநல
மருளினன்” என்று துடங்கி, (உ) “அவாவற்று வீடுபெற்ற” என்று
தலைக்கட்டின விப்ரபந்தத்துக் கொன்றான தாத்பர்யார்த்த மென்கை. இத்
தால் ஜ்ஞாநப்ரதமான பகவத்ப்ரஸாதமே மோக்ஷப்ரதமென்னுமிது
இப்ரபந்தத்துக்காக தாத்பர்யமா யிருப்பதோர்த்தமென்றதாய்த்து.

ஆக இப்ரபந்தத்தால், ஸர்வேஸ்வரன், தன் க்ருபையாலே, அஜ்
ஞான சேதனர்தத்வஜ்ஞராய் ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணுகைக்கு ஸா
ஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணினபடியையும், அந்த ஸாஸ்த்ரமுகேந தத்வ
ஜ்ஞாநம் பிறக்குமளவிலுண்டான வருமையை நினைத்து தாத்பர்யமான
திருமந்ரத்தைத் தன் பரமக்ருபையாலே வெளியிட்டபடியையும், அந்த
ஸாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களின் விஷயபேதாதிகளையும், ததுபய நிஷ்டரான
வதிகாரிகளுடைய ப்ரகாரங்களையும், அந்த வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸ்துத
மான திருவாய்மொழியினுடைய வைபவத்தையும், அதுக்கு வக்தாக்க
ளான ஆழ்வாருடைய ப்ரபாவத்தையும், அந்த ப்ரபாவத்துக்கு மூல
மான பகவந் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தையும், அதடியாக விவர்க்குண்
டான ஜ்ஞாநபக்திகளையும், அந்தஜ்ஞாநபக்தி தசைகளி லிவர்பேசும்
பேச்சுக்களையும், அந்த பக்தி தசையில் பகவத் ப்ரேமயுக்தரெல்லாரோடு
மிவர்க்குண்டான ஸாம்யத்தையும், அந்தபக்தி தசையில்பேசும் அந்
யாபதேசங்களுக்கு ஸ்வாபதேசங்களையும், அந்த பக்தி விஷயமான
திவ்ய தேசங்களில் நிற்கிற வீச்வரனுடைய குணவிசேஷங்களையும்
அந்தகுண விசிஷ்ட வஸ்துவிலுண்டான வதுபவஜநித ப்ரீதிப்ரேரித
மாய்க்கொண்டு இப்ரபந்தங்க ளவதரித்தபடியையும், ப்ரதிபாத்யார்த்த
ஸாம்யத்தாலே ஸ்ரீகீதையோடு திருவாய்மொழிக்குண்டான ஸாம்யத்
தையும், தத்வ்யாவ்ருத்தியையும், இதிவிவருபதேசிக்கிற விஷயபேதத்
தையும், அவ்வோ விஷயங்கள்தோறு முபதேசிக்கிற அர்த்த விசேஷங்
களையும், அந்த வ்யாஜத்தாலே உபதேச விஷயமான சிஷ்யலக்ஷணத்
தையும், அந்த லக்ஷணமில்லாதார்க்கு மிவருபதேசிக்கைக்கு ஹேதுக்
களையும், க்யாதி லாபாதி நிரபேக்ஷராய் பகவத் கைங்கர்யபுத்யா உப
தேசிக்கையாலே உபதேசும் ஸபலமானபடியையும், உபதேசிக்கிற விப்
ரபந்தங்கள் தான் ரஹஸ்யத்ரயார்த்த மென்னுமத்தையும், அந்த ரஹ
ஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகமும், இப்ரபந்தங்
களிலே ஸந்ரஹ விவரண ரூபேண சொல்லப்படுகிற ப்ரகாரத்தையும்,
ப்ரபந்தாரம்பங்களிலுபேக்ஷிதமான மங்களா சரணங்களி ப்ரபந்தாதியி
லுண்டானபடியையும், ஸாதுபரித்ராணாதிகளாலே ஜகத்ரக்ஷணர்த்த

மான ஸர்வேஸ்வராவதாரம்போலே இப்ரபந்தாவதாரமென்னுமத்தையும், இதில் பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட வீச்வரனுடைய பரத்வாதி குணங்களையும், அக்குண விசிஷ்டனானவவன் இப்பத்துப் பத்தாலு மிவ்வாழ்வார்க்கு தத்வஜ்ஞானம் முதலாக ப்ராப்திபர்யந்தமாகப் பிறப்பித்த தஸாவிசேஷங்களையும், பத்துப்பத்தாலுமிவர்தாம் பிறர்குபதேசித்த ப்ரகாரங்களையும், இவர்க்கு ப்ரதமத்திலே ஆர்த்தி பிறந்திருக்கச்செய்தே ஈஸ்வரன் இவரைவைக்கைக்கு ப்ரதானாப்ரதான ஹேதுக்களையும், இவர்க்குப் பிறப்பித்த பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகளாகிற தஸாவிசேஷ ஸ்தலங்களையும், அஜ்ஞான நிவர்த்தகஜ்ஞான பூர்த்தி ப்ரதபகவத்ப்ரஸாதமே அநிஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை யறுத்து, அபிஷ்டமான மோக்ஷலாபத்தையு முண்டாக்குமென்கை. இப்ரபந்தத்துக் கொன்றான தாத்பர்யமென்னுமத்தையும், ஆஸ்திகராய் ஆழ்வா ரபிமானத்திலே யொதுங்கி அவருடைய திவ்ய ஸஹக்ரிகளில் ப்ரவணராயநய் பரராயிருப்பாரெல்லாரும் அநுஸந்தித்து வாழும்படி அதிஸ்புடமாக வருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

இத்யாசார்யஹ்ருதய வ்யாக்யாநே சதுர்த்த ப்ரகரணம்
ஸமாப்தம்.

பேரியஜீயர் திருவடிகளே ஸாணம்.

தந்தருள வேணுந் தவத்தோர் தமப்பனாய்
வந்த முடும்பை மணவாளா—சிந்தையினால்
நீயுரைத்த மாறன் நினைவின் பொருளனைத்தென்
வாயுரைத்து வாழும் வகை.

(அ) தவத்தோர் - தபஸ்விகளுடைய, தமப்பனாய் - பிதாவாய், வந்த - அவதரித்த, முடும்பைமணவாளா - முடும்பையென்கிற நகரத்திலே பிறந்த அழகிய மணவாளரே, சிந்தையினால் - ஹ்ருதயத்தோடே, நீயுரைத்த - தேவராலேயருளிச்செய்யப்பட்ட, மாறன்நினைவின் - ஆசார்ய ஹ்ருதயமென்கிற க்ரந்தத்தினுடைய, பொருளனைத்து - ஸகலார்தங்களையும், என்வாய் - என்னுடையவாக்கானது, உரைத்து - அநுஸந்தித்து, வாழும்வகை - வாழும்ப்ரகாரத்தை, தந்தருளவேணும் - கொடுத்தருள வேணும்.

ரக்ஷுஜுகூசரம்வநீ ரக்ஷுஜுகூசரம்வநீ
சுரம்வநீ ரக்ஷுஜுகூசரம்வநீ
சுரம்வநீ ரக்ஷுஜுகூசரம்வநீ
சுரம்வநீ ரக்ஷுஜுகூசரம்வநீ

ரம்யஜாமாதரம்வந்தேரமணீயகுணேதயம் |
ஸடாரிஸஹ்ருதயப்ரகாஸகமஹர்நிஸம் ||
ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யார்த்தாஸஸகலாயேநதர்சிதாஃ |
ஸ்ரீஸாந-தாஸமமலம்தேவராஜந்தமாஸ்யே ||

ஸமாப்தோயம் க்ரந்தஃ.

